

A

866,099

The image shows the front cover of a book. The main part of the cover is decorated with a marbled paper pattern. This pattern consists of dark, swirling veins of blue and black, interspersed with lighter, yellowish-green and reddish-brown spots. The overall effect is a complex, organic, and somewhat chaotic design. Along the left edge of the image, there is a vertical strip of a different material, likely the book's spine. This strip is a dark, textured brown or black color, showing signs of wear and age. In the upper left corner, there is a small, rectangular white label. On this label, the letter 'A' is printed in a large, bold, black font. To the right of the letter, the number '866,099' is printed in a smaller, black font.

3. 2. 4. 1.

880.8

A58

B

3. 2, 4, 1.

68

IMMANUELIS BEKKER,

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A
G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.
EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.
INDICES.

BEROLINI, 1821.

TYPIS ET IMPENSIS

G. REIMERI.

ATTORNEY GENERAL

DEPARTMENT OF JUSTICE

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF JUSTICE

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF JUSTICE

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

WASHINGTON, D. C.

Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ο

ΚΑΝΟΝΕΣ.

ΡΤΤ

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κ α ν ὠ ν α.

Ενικά. Αἶας Αἴαντος: τὰ εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ καθαρὸν ὀνόματα δισύλλαβα βαρύντονα μακροκατάληκτα ἀρσενικά διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$ κλίνεται, Θόας Θόαντος, "Υας" Υαντος, Αἶας Αἴαντος. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα γενικὴ εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ λήγουσα μεταβάλλουσα τὸ $\overline{\alpha\varsigma}$ εἰς $\overline{\iota}$ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότονον 5 καὶ ὁμόχρονον, Θόαντος Θόαντι, ἔρωτος ἔρωτι, Μίνωος Μίνωϊ, Αἴαντος Αἴαντι. Τὸν Αἴαντα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\overline{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὅτε ἔχει ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν, τροπῇ τοῦ $\overline{\iota}$ εἰς $\overline{\alpha}$ αὐτὴν ποιεῖ, Θόαντι Θόαντα, ἔρωτι ἔρώτα, χάριτι χάριτα, Αἴαντι 10 Αἴαντα, λέβητι λέβητα. Ὡς Αἴαν: πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$ κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\overline{\tau\alpha\varsigma}$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, χωρὶς τῶν μετοχῶν καὶ τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, Αἴαντος Αἴαν, Ξενοφῶντος Ξενοφῶν, Θόαντος Θόαν. πλακοῦντος δὲ πλακοῦ καὶ Σι- 15 μοῦντος Σιμοῦ. *)

Δυϊκά. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\overline{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\overline{\iota}$ εἰς $\overline{\epsilon}$ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, βοῦ βοῦ, Θόαντι Θόαντε, Αἴαντι Αἴαντε. Τοῦν Αἴαντοιν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν, εἰς 20 $\overline{\epsilon}$ ἢ εἰς $\overline{\omicron}$ λήγουσα εἰς $\overline{\omicron\iota\nu}$ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτι-

*) ἐν ἄλλῃ καὶ σημαίνοντος σημαμοῦ.

κῆν, ἔρωτε ἐρώτοι, κανόνε κανόνου, Ὀμήρῳ Ὀμήρου, σοφῷ σοφοῦν. Ὡς Αἴαντες: τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἴαντες: πᾶσα εὐθεία θυῶν εἰς ἡ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν 5 πληθυντικῶν, χάριτε χάριτες, νᾶε νᾶες, ἔρωτε ἔρωτες. Τῶν Αἰάντων: πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν κοινὴ εἰς ὧν λήγει ἐπὶ παντός γένους. Τοῖς Αἴασι: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περισσοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν 10 γενικὴν, προσθέσει τοῦ ἱ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρώος Τρωσί, Πηλεὺς Πηλέως Πηλεῦσι, παῖς παιδὸς παισί, πλὴν τοῦ παύς ποδὸς ποσί. Τοῖς Αἴαντας: πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς α λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν αἰτια- 15 τικὴν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδας, Αἴαντα Αἴαντας. Ὡς Αἴαντες: εἵπομεν ὡς τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν β.

Ἑνικά. Ὁ κοχλίας τῷ κοχλίῳ: τὰ εἰς ας καθα- 20 ρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ βαρύτερα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, Παπίου, Ἑρμείου, Αἰνείου. εἰ δὲ εἰς α περατώσεις τὴν γενικὴν, τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Ἑρμεία, Ἀωρικὴ ἔσαι ἡ κλίσις, συνήθης γεγενῆα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. σησημείωται τὸ Πικίας Πικιάντος καὶ Πευκετίας 25 Πευκετιάντος ἐν τῷ κανόνι. Τῷ κοχλίᾳ: πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἡ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρσῃ, ἡ Μηδεία τῆς Μηδείας τῇ Μηδεῖᾳ, ἡ γῆ τῆς 30 γῆς τῇ γῇ· καλὸς δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος. Τὸν κοχλίαν: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα, ὅταν ἔχῃ ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φω-

Ὀμήρου,
τῶν πλη-

εἰα δυνάκων
θεῖαν τῶν 5
τε ἔρωτες.
κοινὴ εἰς
τι: πᾶσα
περισσο-
κατὰ τὴν 10
τῶν πλη-
ός Τρωσί,
πλὴν τοῦ
αἰτιατικῇ
τὴν αἰτία- 15
, Αἴαντα
δυνάκων καὶ
ητικῇ.

αὖ καθ' α- 20
ὑ ἔχει τὴν
ς ᾱ περα-
ὑ Ἑρμεία,
κοινῇ δια-
Πενκτετίας 25

πᾶσα γε-
ἔχει εἰς ἰ
ς τῆς εὐ-
Πέρσου τῷ
ἡ γῆ τῆς 30
ος. Τὸν
σα, ὅταν
ὑτῶν φω-

νηέντων, εἰς ὃν αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ἰχθύς ἰχθύς, κ
λός καλόν. ὅθεν Ἀττικοὶ Δημοσθένην κλίνουσι μετὰ τ
ν. Ὡς κοχλία: τὰ εἰς ᾱς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἀπ
βολῇ τοῦ σ̄ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζην
Ζηνᾶ, Κερκιδᾶς Κερκιδᾶ.

Ανικά. Τῷ κοχλία: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς
ἢ εἰς ὦ λήγουσα ὁμόφωναν ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δ
κῶν, τῷ Παπία τῷ Παπία, τῷ καλῷ τῷ καλῷ. Το
κοχλίαι: πᾶσα εὐθεία δυνάκων εἰς ᾱ λήγουσα προ
θέσει τοῦ ὦ ποιεῖ τὴν γενικὴν, καλὰ καλαῖν, Πέρ
Πέρσαι. Ὡς κοχλία: εἰρηται.

Πληθυντικά. Οἱ κοχλίαι: πᾶσα εὐθεία δυνάκ
εἰς ᾱ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ ποιεῖ τὴν εὐθείαν το
πληθυντικῶν, τὰ Μούσαι αἱ Μούσαι. εἰ δὲ εἰς ὦ λ
γει, εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρω
Τῶν κοχλιῶν: εἰρηται. Τοῖς κοχλίαις: πᾶσα ε
θεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ
ποιεῖ τὴν δοτικὴν, οἱ Πέρσαι ταῖς Πέρσαις, αἱ Μούσ
ταῖς Μούσαις, οἱ τοξόται ταῖς τοξόταις, αἱ καλοὶ το
καλοῖς. Τοῦς κοχλίαις: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν
εἰς αἱ διφθογγον λήγουσα τροπῇ τῶν ἰ εἰς ᾱ τὴν ο
τιατικὴν ποιεῖ, Μούσαι Μούσαις, Πέρσαι Πέρσαις.
κοχλίαι: εἰρηται.

Καὶ ὡς γ.

Ἐνικά. Ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος: τὰ εἰς
'βαρύτανα ἱαμβικά, μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ ἰ, εἰς τ
ἔχει τὴν γενικὴν, Λέβητος, Πάχητος, Δάρητος. σε
μειώται τὸ Κόμης Κόμον καὶ γῆς γόνυ. Τῷ Λ
χητι. Τὸν Λάχητα: εἰρηται. Ὡς Λάχης: τὰ εἰς
ἢ εἰς ὡς ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα

*) ἄλλως. διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινόμενα ὁμόφ
νον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷον δι' Λάχης τοῦ Λάχητος
Λάχης, ὁ γὰρ τος γάματος ὡ γάμος, ὁ ἦρος τοῦ ἡρώος ὡ ἦρος

ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, τοῦ λέ
 ὦ λέβης, τοῦ ἔρωτος ὦ ἔρωσ.

Δυϊκά. τῷ Λάχητε. Τοῖν Λαχῆτον
 Λάχητε.

Πληθ. οἱ Λάχητες. τῶν Λαχῆτων. τοῖς
 χησι. τοὺς Λάχητας. ὦ Λάχητες.

Κανὼν δ.

Ἐν. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς ἡς
 δευκαὰ βαρύνοντα εἰς οὗ ἔχει τὴν γενικὴν, Πέρση
 σου, Τένης Τένου. σεσημειώται τὸ μάσθλητος,
 γητος, Μίλητος· τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογία
 Χρύση: εἵπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦς
 εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λή
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντι
 Τὸν Χρύσην: εἴρηται. Ὡ Χρύση: τὰ εἰς ἡς
 συλλάβως κλινόμενα, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συ
 μένα ἢ τὸ τ ἔχοι ἢ ἐθνικὰ εἴη, ἀποβολῇ τοῦ
 τὴν κλητικὴν, ὦ Εὐριπίδην, ὦ μισογύνῃ, ὦ Μ
 εἵπομεν εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα δι
 γεωμέτρα, ἢ τὸ τ ἔχοι διὰ τὸ ὦ τοξότα, ὦ θ
 ἐθνικὰ εἴη διὰ τὸ ὦ Πέρσα.

Δυϊκά. Τῷ Χρύσα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶ
 λήγουσα τροπῇ τοῦ ἢ εἰς ᾧ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῇ
 τὰ Ἑλένα, τῷ Πέρση. τὰ Πέρσα. Τοῖν Χρ
 Ὡ Χρύσα: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Χρῦσαι. τῶν Χρυσῶν. τοῖς
 σαις. τοὺς Χρύσας. ὦ Χρῦσαι: εἴρηται.

Κανὼν ε.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένου
 Δημοσθένους: τὰ εἰς ἡς ὀνόματα παρ' οὗ
 συντεθειμένα πάντως εἰς οὗ ἔχει τὴν γενικὴν
 εὐγενὴς εὐγενοῦς, ἥθους κακοήθους κακοήθους· σε
 ται τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. εἰδέναι δὲ

πᾶσα γενική εἰς οὐς λήγουσα συνηρημένη ἐστὶ· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελές καὶ οὕτω ποιεῖν τὴν συναίρεσιν, τοῦ Δημοσθένεος τοῦ Δημοσθενους. τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει· τὸν Δημοσθένα τὸν Δημοσθένη καὶ Ἀττικῶς Δημοσθένην. τὰ εἰς ἧς εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰς ες ποιεῖ τὴν κλητικὴν. *)

Δυϊκά. τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. **) τοῖν Δημοσθενέοιν τοῖν Δημοσθενοῖν. ὦ Δημοσθέενε, ὦ Δημοσθένη. 10

Πληθ. οἱ Δημοσθέενες οἱ Δημοσθένεις. ***) τῶν Δημοσθενέων τῶν Δημοσθενῶν. τοῖς Δημοσθέнесι μόνως. πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ, παραιτησάμενη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι ζοιχεῖα, 15 τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Δημοσθένει Δημοσθέнесι, Πάριδι Πάρισι, ὄφει ὄφεισι. τὰς Δημοσθένας τοὺς Δημοσθένης: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς σ λήγουσα καὶ συνηρημένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὁμόφωνον ἔχει τὴν ἰδίαν αἰτιατικὴν. δηλονότι καὶ 20 τὴν κλητικὴν. ὦ Δημοσθέενες ὦ Δημοσθένεις.

Κατὰ τὸν σ.

περὶ τοῦ Ἡρακλῆς ὀνόματος.

Τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ εὐθείας μὲν ἔχει δύο, μίαν ἐντελὴ τὴν Ἡρακλῆς καὶ μίαν συνηρη- 25 μένην τὴν Ἡρακλῆς, αἱ τινες γεννῶσι γενικὰς τέσσαρας, ἢ ἐντελῆς δύο, μίαν ἐντελὴ καὶ μίαν συνηρημένην, καὶ ἢ συνηρημένη δύο, μίαν συνηρημένην καὶ μίαν ἐντελῆ.

*) ἐν ἄλλῳ· καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

**) καὶ τὰ δύο δὲ ες εἰς ἢ κινεῖται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν.

***) καὶ τὰ δύο ες εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινεῖται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν.

Ἐνικά. Ἡρακλέης Ἡρακλέος Ἡρακ
 Ἡρακλέεῦ Ἡρακλέει. Ἡρακλέεα Ἡρακ
 Ἡράκλεες Ἡράκλεις καὶ Ἡρακλες κατὰ
 πὴν τοῦ ζ.

Δυϊκά. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη καὶ Ἡρακ
 Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν. Ἡρακλέεε Ἡρακ
 καὶ Ἡρακλήε.

Πληθυντικά. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις.
 κλεέων Ἡρακλεῶν. Ἡρακλέεσιν Ἡρακ
 Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήας κα
 κλέας. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις.

Ἐνικά. Ἡράκλῃς Ἡρακλέος Ἡρακλο
 τη ἄλεκτος. Ἡρακλέῦ Ἡρακλεῖ. Ἡρακλέε
 κλή καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλήν. Ἡρακλες κατὰ
 κλής.

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλή. Ἡρακλέε
 Ἡρακλοῖν. Ἡρακλέε Ἡρακλή.

Πληθ. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. Ἡρακλέ
 Ἡρακλεῶν. Ἡρακλέσι μόνως. Ἡρακλέας Ἡρακ
 Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος: τὰ εἰς
 ρια διὰ τοῦ δος κλίνεται, εἴτε ἀρσενικά εἴη
 λυκά, Ἀδωνις Ἀδώνιδος, Πάριδος, Θέτιδος, Μέν
 τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὕπερον ἐροῦν
 δὲ Πάριος, Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι: εἰρητα
 Πάριδα καὶ τὸν Πάριν: τῶν εἰς ις αἱ αὐτὰ
 διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς α λήγουσα ἀπὸ τ
 κῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ν ἀπὸ τῆς ε
 ὦ Πάρι: τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλ
 ὦ Θέτι, ὦ Πάρι.

Δυϊκά. τῷ Πάριδι, τοῖν Παρίδοιν.
 ρι δε.

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων: εἴρηται.
 τοῖς Πάρισι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνοῦμε-
 νον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα
 τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δατικὴν
 τῶν πληθυντικῶν ποιῇ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
δας. ὡ Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ἰς προσηγο-
 ρικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ
 καθαροῦ τοῦ ὄς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος. Ἀττικοὶ δὲ 10
 μάντεως καὶ ὄφews φασιν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφεος,
 ὡς τὸ

ἔσπειρ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὄς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ. 15
 τῷ ὄφι, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν: ἡ μὲν
 ἐναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλί-
 νεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειπεν ἡ χρη-
 σις τῆς εἰς ἁ αἰτιατικῆς. ὡ ὄφι.

Ἀνικά. τῷ ὄφι. τοῖν ὄφιοιν. ὡ ὄφι. 29

Πληθ. οἱ ὄφιος. τῶν ὄφιων. τοῖς ὄφισι.
 τοὺς ὄφιας. ὡ ὄφιος.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εἰς
 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
 μήεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὡ χαρίει
 καὶ ὡ χαρίεν: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὡ
χαρίει καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφ-
 θόγγου ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὡ
 παῖ, ὁ Πηλεὺς ὡ Πηλεῦ, καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
 τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλά-
 βως κλινόιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ
 σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγέγων καὶ τὸν εὐγέγων, εἰ

δὲ περιττοσυλλάβως, τῇ κλητικῇ, τὸ ἄρσιν αὐτῶν
τὸ σῶφρον ὡ σῶφρον. οὕτως οὐκ ἔσαι ἡ κλητικὴ
χαρίεν, ἵνα ὁμοφωνήσῃ τῷ οὐδετέρῳ.

Δυϊκά. τῷ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιιν
ρίεντε.

Πληθ. οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων
χαρίεσι καὶ χαρίεσι: διχῶς λέγεται καὶ τῶν
τῶν πληθυντικῶν, τοῖς χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς
τῶν ἐνικῶν, ἢ χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς τῶν
τοὺς χαριέντας. ὡ χαρίεντες.

Κατὰ τὴν ἰ.

Ἐνικά. ὁ Πηλεὺς τοῦ Πηλέος, Πηλεὺς
Ἀττικῶς: τὰ εἰς εὐς λήγοντα διὰ τοῦ εὐς κλίνου-
ντος, Τυδέος, Πηλέος. Ἀττικοὶ δὲ τῆς γενικῆς
τρέπουσι τὸ ὀ εἰς ὦ, Πηλέως, Οἰνέως, Τυδέως.
λέε, καὶ Πηλεῖ κατὰ συναίρεσιν. τὸν Πη-
Πηλεῦ: εἵπομεν ὡς τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ
τοῦ ἀποβολῆ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ Ζεὺς

Δυϊκά. ὡ Πηλέε. τοῖν Πηλέοιν. ὡ Πη-

Πληθ. οἱ Πηλέες. τῶν Πηλέων. τοῖς
λεῦσι: μόνως τὴν δοτικὴν διὰ τῆς εὐ διφθόρου
τέον τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας κανόνι. οὐ γὰρ δι-
ὡς τινες νομίζουσι. μόνον τὸ νιέσιν ἡμάρτη-
τοῖς Ἀττικαῖς δίχα τοῦ ὦ λεγόμενον. τοὺς Πη-
ὡ Πηλέες, καὶ ὡ Πηλεῖς κατὰ συναίρεσιν.

Κατὰ τὴν ια.

Ἐνικά. ὁ ἡδύς τοῦ ἡδέος: τὰ εἰς υς τρέ-
τοῦ εὐς κλίνεται, ἡδέος, ὠδέος. τῷ ἡδέϊ, καὶ ἡ
συναίρεσιν. τὸν ἡδέα καὶ ἡδύν: καὶ αὐτὰι
τικαὶ τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας καὶ τῷ λόγῳ τῆς
ὡ ἡδύ: τὰ εἰς υς ἀποβολῆ τοῦ σ ποιεῖ τὴν
ὡ ταχύ, ὡ θῆλυ.

Δυϊκά. τῷ ἡδέε. τοῖν ἡδέοιν. ὡ ἡδέ-

Πληθι οἱ ἡδέεις, καὶ ἡδεῖς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδεῖς.

Καὶ ὦ ν β.

Ἐνικά. ὁ βότρυν τοῦ βότρου: τὰ εἰς ὤς μονο- 5
γενῇ τὸ ὕ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὅς κλίνεται, σάχνος, βότρνος. σεσημειῖται τὸ πῆχυν πῆ-
χρος, πέλεκυς πελέκειος καὶ ἔγγελυς ἐγγέλυος. τῷ βό-
τρυνι. τὸν βότρυν. ὦ βότρυν.

Δυϊκά. τῷ βότρυνε. τοῖν βοτρυῖν. ὦ βότρυνε. 10

Πληθ. οἱ βότρυες. τῶν βοτρυῶν. τοῖς βό-
τρυσι. τοὺς βότρυας: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς
ἐς λήγουσα τροπῇ τοῦ ἔ εἰς ᾧ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρυνας. ὦ βότρυες.

Καὶ ὦ ν γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς οὗς ἀπαθῇ διὰ
τοῦ ὅς κλίνεται, χροῦς χροός, χοῦς χαός, πλὴν τοῦ
πούς καὶ ὀδούς: πούς γάρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος.
τῷ βοῦ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βοῦ.

Δυϊκά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Καὶ ὦ ν δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς οὗς συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόεντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρῦσεος χρυσεῖον χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλαῦς πλοῦ. ἔστι δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὅς ἀρσενικὰ
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλῶ. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλοῦ: τὰ εἰς ὅς ἀρσενικὰ εἰς ἔ
ἔχει τὴν κλητικὴν.

Ανικά. τὼ πλόω τὼ πλώ. τοῖν πλόω
πλοῖν. ὦ πλόω ὦ πλώ.

Πληθ. οἱ πλόοι οἱ πλοῖ· πᾶσα ἐνθ
εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν,
συνδετέρων. τῶν πλόων τῶν πλῶν. τοῖς
τοῖς πλοῖς. τοὺς πλόους τοὺς πλοῦς·
θεῖα πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα εἰς οὐς πο
τιατικήν, οἷον Ὀμηροὶ Ὀμήρους. ὦ πλόου

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ὁ ἰδρώς τῷ ἰδρώτος· τὰ ε
τονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ του τος κλίνε
τος, ἀγνώτος. τῷ ἰδρώτι τὸν ἰδρώτα.
τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν

Ανικά. τὼ ἰδρώτε. τοῖν ἰδρώτοιν. α

Πληθ. οἱ ἰδρώτες. τῶν ἰδρώτων. τ
σι. τοὺς ἰδρώτας. ὦ ἰδρώτες.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος· τῶν εἰς
τόνων τὰ μὲν βραχεία παραληγόμενα διὰ το
νεται, γέλωτος, ἔρωτος, Νέπωτος, τὰ δὲ μακρ
θαροῦ τοῦ ὅς, Μίνωος, ἥρωος, πλὴν τοῦ ε
τος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρωος.

Ανικά. τὼ ἥρωε. τοῖν ἥρώοιν. ὦ ἥ

Πληθ. οἱ ἥρωες. τῶν ἥρώων. τοῖς
ταὺς ἥρωας. ὦ ἥρωες.

Κανὼν ιγ.

Ἐνικά. ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω·
ὀνόματα μεταποιοῦντες Ἀττικοὶ εἰς ὡς καὶ
λήγόντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι
δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὁ λεῶς το
νεῶς τοῦ νεώ. ἰξέον δὲ ὡς εἴ που εὑρεθείη ἐν
ὀνόματι τὸ ὄ, εἰς ὦ αὐτὸ τρέπουσι, κἂν φ

τῷ Μενέλεω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενική ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιζοίχου. τὸν Μενέλεων: εἶπομεν ὡς πᾶσα εὐθεία εἰς ὁ λήγουσα, ὅταν ἔχη τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον μετὰ 5 τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰς ὦ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ὁ Πέρσης τὸν Πέρσην. ὦ Μενέλεως: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. ἄλλως τε καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς.

Δυϊκά. τῷ Μενέλεω: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λή- 10 γουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τοῖν Μενέλεων: τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ· διὸ καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰ ἔχει. ὦ Μενέλεω: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Μενέλεω: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ 15 γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ εὐθεία πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φωνὴν λήγουσα εἰς ἰ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων. τοῖς Μενέλεως: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν· ἀναγκαίως 20 οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἰ γράφεται. τοὺς Μενέλεως: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ. τὸ δὲ ὦ ἐξέπτεσε διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὦ Μενέλεω: εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν.

25

Κανὼν ἡ.

Ἐνικά. ὁ ἄλς τοῦ ἁλός: πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμφωνα λήγον διὰ δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρυνς Τίρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἄλς, ἔδει ἁλτός. ἀλλ' ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἐμελλε ψιλοῦσθαι ἡ 30 γενική, ὑπεξάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυκὸν καὶ δηλοῖ τὴν θάλασσαν, ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται

μόνον, ὅτε δὲ ἀρσενικόν, δι' ὅλου κλίνεται
τὸν ἄλλα. ὦ ἄλς: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λ
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τὼ ἄλε. τοῖν ἄλοϊν. ὦ ἄλε.

Πληθ. οἱ ἄλες. τῶν ἄλῶν. τοῖς ἄ
πομεν ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ μακροῦς,
λάβας κλινόμενα καὶ μὴ συναιρούμενα κατ
κὴν, προσθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν π
ποιεῖ. τοὺς ἄλας. ὦ ἄλες.

Κανὼν ιθ.

Ἐνικά. ὁ Ἀλκμάν τοῦ Ἀλκμᾶνος
καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α, καὶ προ
ος κλίνεται, παιᾶνος, Τιτᾶνος, Πανός, οὗ
ἔξιν. τῷ Ἀλκμᾶνι. τὸν Ἀλκμᾶνα. ὦ Ἀ
εἰς ἀμετάβολον ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθ
τικὴν, ὦ λιμήν, ὦ ἀσῆρ, πλὴν τοῦ ἄνερ, πα
δαερ.

Δυϊκά. τὼ Ἀλκμᾶνε. τοῖν Ἀλκμ
Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. οἱ Ἀλκμᾶνες. τῶν Ἀλκμᾶ
Ἀλκμᾶσι. τοὺς Ἀλκμᾶνας. ὦ Ἀλκμᾶ

Κανὼν κ.

Ἐνικά. ὁ σωλὴν τοῦ σωλῆνός, ὁ π
ποιμένος: τῶν εἰς ἡν ὀξύτόνων ὅσα με
ἐπὶ τῆς εὐθείας, διὰ τοῦ ε κλίνεται, ὅσα δι
μ, τὸ ἡ φυλάσσει. καὶ τὸ αὐχὴν οὖν αὐχέ
αὐχμήν γὰρ ἦν τὸ ἐντελέζερον. τῷ σωλῆν
λῆνα. ὦ σωλὴν.

Δυϊκά. τὼ σωλῆνε. τοῖν σωλῆνο
λῆνε.

Πληθ. οἱ σωλῆνες. τῶν σωλῆνων
λῆσι. τοὺς σωλῆνας. ὦ σωλῆνας

Κανὼν κα.

Ἐνικά. ὁ Ἕλλην τοῦ Ἕλληνος, ὁ τέρεν τοῦ
 τέρενος: τῶν εἰς ἡν βαρυτόνων ὅσα μὲν ἐσι μονο-
 γενῇ, τὸ ἦ τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασχημα-
 τισμῶν, διὰ τοῦ ἔ κλίνεται, Ἕλληνος, Γερηνος· τέρενος 5
 τέρενος δὲ ὅτι τὸ τέρεν, καὶ ἄρσενος ὅτι τὸ ἄρσεν. τῷ
 Ἕλληνι τὸν Ἕλληνα. ὦ Ἕλλην: τὰ εἰς ἀμετάβο-
 λον λήγοντα βαρυτόνα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν
 ἐσχάτην, τὸ ος, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ἄρσενος ἄρσεν, Μα-
 χάονος Μαχᾶον, πλὴν τοῦ ὦ Ἀπολλων, ὦ Πόσειδον. 10
 Δυϊκά. τῷ Ἕλληνε. τοῖν Ἑλλήνοιν. ὦ Ἑλ-
 ληνε.

Πληθ. οἱ Ἕλληνες. τῶν Ἑλλήνων. τοῖς Ἑλ-
 λησι. τοὺς Ἕλληνας. ὦ Ἕλληνες.

Κανὼν κβ.

15

Ἐνικά. ὁ δελφίν τοῦ δελφίνος: τὰ εἰς ἴν καὶ
 ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ἴ καὶ προσθέσει τοῦ ος
 κλίνεται· δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς
 ἀρχαίοις εἰς ἰς λήγει, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις εἰς ἴν,
 δελφίν, ἀκτίν, ῥίν. τῷ δελφίνι. τὸν δελφίνα. ὦ 20
 δελφίν.

Δυϊκά. τῷ δελφίνε. τοῖν δελφίνοιν. ὦ δελ-
 φίνε.

Πληθ. οἱ δελφίνες. τῶν δελφίνων. τοῖς
 δελφίσι. τοὺς δελφίνας. ὦ δελφίνες. 25

Κανὼν κγ.

Ἐνικά. ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνος: τὰ εἰς ἴν
 προσθέσει τοῦ ος κλίνεται, μύσυνος, Φόρκυνος. τῷ Φόρ-
 κυνι. τὸν Φόρκυνα. ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. τῷ Φόρκυνε. τοῖν Φορκύνοιν. ὦ 30
 Φόρκυνε.

Πληθ. οἱ Φόρκυνες. τῶν Φορκύνων. τοῖς
 Φόρκυσι. τοὺς Φόρκυνας. ὦ Φόρκυνες.

Κανὼν κδ.

Ἐνικά. ὁ Θεῶν τοῦ Θεῶνος, ὁ σῶφρονος, ὁ λέων τοῦ λέοντος: τῶν σεμικῶν βαρυτόνων τὰ μὲν παρώνυμα διὰ νεται, Θεῶν Θεῶνος, Ἰέρων Ἰέρωνος, Δίων δὲ κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ὀ, γείτονος, σῶφρον ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αἶνα διὰ τοῦ ντ κλι δράκων δράκοντος ὅτι δράκαινα, θεράπων ὅτι θεράπαινα. τῷ Θεῶνι, τῷ σῶφρονι, τὸν Θεῶνα, τὸν σῶφρονα, τὸν λέοντα ὦ σῶφρον, ὦ λέον.

Ανικά. τῷ Θεῶνε, τῷ σῶφρονε, τοῖν Θεῶνοι, τοῖν σωφρόνοι, τοῖν. ὦ Θεῶνε, ὦ σῶφρονε, ὦ λέοντι.

Πληθ. οἱ Θεῶνες, οἱ σῶφρονες, οἱ τῶν Θεῶνων, τῶν σωφρόνων, τῶν τοῖς Θεῶσι, τοῖς σῶφροσι, τοῖς λέοντι κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖν θέλει πλαγίαις ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐνίοτε ζῶνα χρόνον θέλει ἔχειν, οὐδέποτε δὲ ἐλάττω ζῶνα οὖν χρόνον ἔχει ὡς ἐπὶ τοῦ τοῖς Νέστο Θεῶνας, τοὺς σῶφρονας, τοὺς λέοντες Θεῶνες, ὦ σῶφρονες, ὦ λέοντες.

Κανὼν κε.

Ἐνικά. ὁ κοιτῶν τοῦ κοιτῶνος, ὁ δῶν τοῦ Σαρπηδόνος, ὁ ἀλεκτρονῶν κτρονόμος: τῶν εἰς ὧν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἐξὶ τὸ ὦ φυλάσσει, φοινικῶνος, ἀμπελῶνος, ὅσα λήγει, διὰ τοῦ ὀ κλίνεται, Σαρπηδόνος, Μακρόν ὅσα εἰς ὧν καθαρὸν λήγει καὶ βραχεῖ διχῶς λήγεται, περικτιόμος, ἀλεκτρονόμος. τῷ κοιτῶνι, τῷ ἀλεκτρονῶνι, τὸν κοιτῶνα, τὸν ἀλεκτρονῶνα.

Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρυόνα. ὦ κοιτῶν, ὦ Σαρπηδῶν, ὦ ἀλεκτρυών.

Δυϊκά. τῷ κοιτῶνε, τῷ Σαρπηδόνε, τῷ ἀλεκτρυόνε. τοῖν κοιτῶνοιν, τοῖν Σαρπηδόνοιν, τοῖν ἀλεκτρυόνοιν. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, 6 ὦ ἀλεκτρυόνε.

Πληθ. οἱ κοιτῶνες, οἱ Σαρπηδόνες, οἱ ἀλεκτρυόνες. τῶν κοιτῶνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρυόνων. τοῖς κοιτῶσι, τοῖς Σαρπηδόσι, τοῖς ἀλεκτρυόσι. τοὺς κοιτῶνας, τοὺς Σαρπηδόνας, τοὺς ἀλεκτρυόνας. ὦ κοιτῶνες, 10 ὦ Σαρπηδόνες, ὦ ἀλεκτρυόνες.

Καὶ ὧν κς.

Εὐκῆ. ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφώντος, ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ ταῶν τοῦ ταῶνος· τὰ εἰς ὧν περισπώμενα διὰ τοῦ νι κλίνεται, Ξενοφώντος, Ἀγλαοφώντος. σεσημείωται τὸ Ποσειδῶν· τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν, ὡς καὶ εἰς ὧς λήξαντα, Τυφῶς καὶ ταῶς, οὐκ ἠκολούθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων. τῷ 20 Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Ποσειδον, ὦ ταῶν.

Δυϊκά. τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τοῖν Ξενοφώντοι, τοῖν Ποσειδῶνοι, 25 τοῖν ταῶνοι. ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποσειδῶνε, ὦ ταῶνε.

Πληθ. οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες. τῶν Ξενοφόντων, τῶν Ποσειδῶνων, τῶν ταῶνων. τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, 30 τοῖς ταῶσι. τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας. ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

τοῦ ἡ κλίνεται, καμπτήρος, ἐλατήρος, σεσημα-
τοῦ πατέρος, ἀξέρος, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ, δι-
κλίνεται, αἰθέρος, δαέρος, σεσημειωμένου τοῦ
ρος, Ἐλευθήρος. τῷ λουτήρι. τὸν λουτή-
λουτήρι.

Αντικᾶ. τῷ λουτήρι. τοῖν λουτήροιν. ὦ λ.

Πληθ. οἱ λουτήρες. τῶν λουτήρων.
λουτήρι. τοὺς λουτήρας. ὦ λουτήρες.

Κανὼν λγ.

Ἐνικᾶ. ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ το-
ρος: τῶν εἰς ἡρ βαρύντων ὅσα μὲν μακρᾶ
γεται, διὰ τοῦ ε κλίνεται, φράτερος, Πίερος,
βραχεία παραλήγεται, διὰ τοῦ ἡ κλίνεται, Ἴβηρ
ρος. τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἀπλοῦ τὴν κλίσιν
τῷ Πίερι. τὸν Πίερα. ὦ Πίερ.

Αντικᾶ. τῷ Πίερε. τοῖν Πιέροιν. ὦ Π.

Πληθ. οἱ Πίερες. τῶν Πιέρων. τοῖς
σι. τοὺς Πιέρας. ὦ Πίερες.

Κανὼν λδ.

Ἐνικᾶ. ὁ Νέσωρ τοῦ Νέσορος, ὁ κέλω-
κέλωρος: τὰ εἰς ὡρ βαρύνοντα διὰ τοῦ ὄ κλίνεται
δὲ ἔχει τὸ λ, διὰ τοῦ ὦ, Μέντορος, Ἐκτορος, Ν-
κέλωρος, πέλωρος. τῷ Νέσωρι. τὸν Νέσο-
Νέσορ.

Αντικᾶ. τῷ Νέσωρε. τοῖν Νεσόροιν.
σορε.

Πληθ. οἱ Νέσορες. τῶν Νεσόρων. το-
σορι. τοὺς Νέσορας. ὦ Νέσορες.

Κανὼν λε.

Ἐνικᾶ. ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ
λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ π κλίνεται
λωπος, Κέκλωπος, λαίλωπος, πλὴν τοῦ Ἄραβος,
φος, Χάλυβος. τῷ Κύκλωπι. τὸν Κύκλω-
Κύκλωψ.

Δυνά. τῷ Κύκλωπα τοῖν Κυκλώποιν. ὦ
Κύκλωπε.

Πληθ. οἱ Κύκλωπες. τῶν Κυκλώπων. τοῖς
Κύκλωσι. τοὺς Κύκλωπας. ὦ Κύκλωπες.

τέλος τῶν ἀρσενικῶν κανόνων.

6

ΠΕΡΙ ΘΗΛΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κ α ν ὦ ν α.

Ενικά. ἡ Μοῦσα, ἡ μαῖα, ἡ σφαῖρα· τῆς
Μούσης, τῆς μαίας, τῆς σφαίρας· τῶν εἰς ᾧ
βαρυτόνων θηλυκῶν ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ᾧ ἢ μετὰ τοῦ
τοῦ ρ, τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς, Μηδείας, φοβεράς·
ὅσα δὲ πρὸ τοῦ ᾧ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, τρέπει αὐτὸ
εἰς ἦ, δίψα δίψης, ἄελλα ἄελλης. τὸ γὰρ Ἀήδας, Φι-
λομήλας, Ἀνδρομέδας Δωριάξι, καὶ τὸ Διοτίμας, Φερετί-
μας. τῇ Μούσῃ, τῇ μαίᾳ, τῇ σφαίρᾳ· εἵπομεν ὡς 15
πᾶσα γενικῇ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει
εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς
εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου τὴν Μοῦσαν, τὴν
μαῖαν, τὴν σφαῖραν· εἵπομεν ὡς πᾶσα αἰτιατικῇ
ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων 20
εἰς ὦ λήγει. ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα· τὰ εἰς
ᾧ καὶ ἡ θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυνά. τὰ Μοῦσα, τὰ μαῖα, τὰ σφαῖρα·
πᾶσα δοτικῇ ἐνικῶν εἰς ἡ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς ᾧ
τὴν εὐθείαν τῶν δυνικῶν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ τῷ Πέρσα· 25
εἰ δὲ εἰς ᾧ ἢ εἰς ὦ λήγει, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυνικόν.
ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαίαιν, ταῖν σφαίραιν·
εἵπομεν ὡς τὰ εἰς ᾧ δυνικά προσθέσει τοῦ ἰν ποιεῖ τὴν
γενικὴν. ὦ Μοῦσαι, ὦ μαῖαι, ὦ σφαῖραι· εἴρηται·
τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ 30
κλητική.

Πληθ. αἱ Μοῦσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι·
τὰ εἰς ᾧ δυνικά προσθέσει τοῦ ἰ πληθυντικὰ γίνεται.

τῶν Μουσῶν, τῶν μαίῶν, τῶν σφαιρῶν: πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ὧν λήγει ἐπὶ παντός γένους. ταῖς Μούσαις, ταῖς μαίαις, ταῖς σφαίραις: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἣ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Αἰνεῖται Αἰ- 5 νείαις. τὰς Μούσας, τὰς μαίας, τὰς σφαίρας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς αἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ εἰς σ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, καλαὶ καλᾶς. ὦ Μοῦσαι, ὦ μαῖαι, ὦ σφαῖραι.

Κανὼν β.

10

Ἐνικά. ἡ τιμή τῆς τιμῆς: τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ προσθέσει τοῦ σ κλίνεται, καλῆς, σοφῆς. ὅθεν τὸ γυναικὸς ἀπὸ τοῦ γίναϊξ κεκλίσθαι φαμέν. τῇ τιμῇ. τὴν τιμὴν. ὦ τιμή.

Δυϊκά. τὰ τιμά. ταῖν τίμαϊν. ὦ τιμά. 15

Πληθ. αἰ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφούς: τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ εἰς οὺς ἔχει τὴν γενικὴν, Κλειῶ Κλειούς, 20 Ἐρατῶ Ἐρατοῦς, ἡ τις συνηρημένη ἐξίν: ἀπὸ γοῦν τῆς Σαπφούς γίνεται κατὰ συναιρέσειν Σαπφούς. τῇ Σαπφῷ καὶ τῇ Σαπφοῖ. τὴν Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ. ὦ Σαπφοῖ: αὕτη συναιρεθεῖσα οὐκέτι εἶασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κληθῆναι, ἀλλὰ 25 πρὸς αὐτὴν πάσας ἐκλινε, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν. ἐξίν οὖν ἡ κλητικὴ αὐτῶν εἰς οἱ τῆς χρήσεως οὕτως ἐχούσης,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τοι εὖ τι μαχέσομαι.

Δυϊκά. τὰ Σαπφῶ: αὕτη ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν 30 ὁμοφώνησε τῇ ὁρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ὧν καθ' συνέσηκα. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς οὖν ποιεῖ τὴν γενικὴν. ὦ Σαπ-

φῶ: τῶν θυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Πληθ. αἱ Σαπφοί: πᾶσα εὐθεῖα θυϊκῶν εἰς ᾧ λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. τῶν Σαπφῶν: πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ᾧν 5 λήγει ἐπὶ παντός γένους. ταῖς Σαπφοῖς. τὰς Σαπφούς: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα τροπῇ τοῦ οἱ εἰς οὓς ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν. ᾧ Σαπφοί: ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν δ.

10

Ἐνικά. ἡ τρήρων, ἡ Πυθῶν, ἡ τρυγών: τῆς τρήρωνος, τῆς Πυθῶνος, τῆς τρυγόνης: τῶν εἰς ᾧν θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ὀ κλίνεται, τὰ δὲ βαρύτονα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ᾧ· ὀξύτονα μὲν τρυγόνος, ἀηδόνης, βαρύτονα δὲ τρήρωνος, μήκωνος, ἐπὶ πόλεων δὲ Σιδῶνος. σεσημειῖται τὸ Ἀνθηδό- 15 νος, Ὀλοσσόνος. τῇ τρήρωνι, τὴν τρήρωνα. ᾧ τρήρων.

Αὐϊκά. τὰ τρήρωνε. ταῖν τρηρώνοιν. ᾧ τρήρωνε. 20

Πληθ. αἱ τρήρωνες. τῶν τρηρώνων. ταῖς τρήρωσι. τὰς τρήρυνας. ᾧ τρήρωνες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ αὐλαξ τῆς αὐλακος: τὰ εἰς ᾧ θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, δίπλα- 25 κος, αὐλακος, πήληκος. σεσημειῖται τὰ λάτακος καὶ μάσιγος διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκος, ὅτε ἔτρεψε τὸ ἦ εἰς εἰ. τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίσει. τῇ αὐλακι. τὴν αὐλακα. ᾧ αὐλαξ. 30

Αὐϊκά. τὰ αὐλακε. ταῖν αὐλάκοιν. ᾧ αὐλακε.

Πληθ. αἱ αὐλακες. τῶν αὐλάκων
λαξί. τὰς αὐλακας. ὧ αὐλακες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πα-
ξ λήγον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, δια-
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ,
λαγγος, Σφίγξ Σφιγγός· σάρξ δὲ σαρκός
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ,
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τ
τὴν Σφίγγα. ὧ Σφίγξ.

Ανικά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγ-
Σφιγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγ-
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς διπλοῖ-
προςθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυν-
τὰς Σφίγγας. ὧ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρος, καὶ
μητρός: τὰ εἰς ἡρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ε κλίν-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος· τὸ δὲ μητρός
τρος καὶ θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμο-
τρος καὶ ἀνδρός. τῇ μητέρι, καὶ ἐν συγκο-
τὴν μητέρα. ὧ μητερ.

Ανικά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέραιν. ὧ

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων.
τράσι: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ δι-
φωνίαν ὑπέρθεις γίνεται τοῦ ρ καὶ τροπή
α, ὡς μητράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μη-
μητέρες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: κα-
εἰς ας θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται καὶ τ

ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. τῇ λαμπάδι. τὴν λαμπάδα. ὦ λαμπάς.

Δυϊκά. τὰ λαμπάδε. ταῖν λαμπάδοιν. ὦ λαμπάδε.

Πληθ. αἱ λαμπάδες. τῶν λαμπάδων. ταῖς 5 λαμπάσι. τὰς λαμπάδας. ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς ἧς θηλυκὰ μονογενῇ διὰ τοῦ τος κλίνεται, κακότητος, φιλότητος. τῇ φιλότητι. τὴν φιλότητα. ὦ φιλό- 10 της: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ἧς ἢ εἰς ὡς διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ φιλότητε. ταῖν φιλοτήτοιν. ὦ φιλότητε. 15

Πληθ. αἱ φιλότητες. τῶν φιλοτήτων. ταῖς φιλότησι. τὰς φιλότητας. ὦ φιλότητες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ἡ μῆνις τῆς μῆνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς ις 20 θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα ἐσὶν εἰς νις μακρᾶ παραληγόμενα, διὰ τοῦ ὅς κλίνεται, ὄνωνις ὀνώιδος, νεᾶνις νεάνιδος· ἔτι δὲ καὶ ὅσα τὸ ρ ἔχει, ἔρις, κίθαρις, πλὴν τοῦ ὕβρις καὶ ἄγνρις· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν μεταπεποιῆται, δραπέτιδος, τοξότι- 25 δος. τῇ μῆνιδι. τὴν μῆνίδα καὶ μῆνιν. ὦ μῆνι: εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν.

Δυϊκά. τὰ μῆνιδε. ταῖν μηνίδοιν. ὦ μῆνιδε. 30

Πληθ. αἱ μῆνιδες. τῶν μηνίδων. ταῖς μῆνισι. τὰς μῆνιδας. ὦ μῆνιδες.

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς· τῆς πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος· τῶν εἰς υς θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύτερα διὰ τοῦ ὅς κλίνεται, χέλυος, πίτυος· σέσημειώται τὸ κόρυθος καὶ κόμυνθος· 6 τῶν δὲ ὀξύτων τὰ μὲν ἔχοντα βραχὺ τὸ ὕ δια τοῦδος κλίνεται, χλαμύδος, κροκύδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα τὸ ὕ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς, οἰζύος, Ἐρινύος. τῇ χλαμύδι· τὴν χλαμύδα. ὦ χλαμύ.

Δυϊκά. τὰ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδοιγ. ὦ 10 χλαμύδε.

Πληθ. αἱ χλαμύδες. τῶν χλαμύδων. ταῖς χλαμύσι. τὰς χλαμύδας. ὦ χλαμύδες.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ἡ αἰδώς, ἡ ἔως, ἡ Κῶς· τῆς αἰδόος 15 καὶ αἰδοῦς, τῆς ἔω, τῆς Κῶ· τῶν εἰς ὡς θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσὶν, ἡώς καὶ αἰδώς, ἅπερ ὁμοίως ἐκλήθη τοῖς εἰς ὦ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτώσιν· τὰ δὲ βαρύτερα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνεται, τῆς Κέω, τῆς ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλωος πταῖσμα νεωτερικόν. 20 κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ Ἀττικοῖς. τὸ Κῶς μόνον περισπασθὲν ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις ἐκλήθη. τῇ αἰδοῖ, τῇ ἔφ, τῇ Κῶ. τὴν αἰδώ, τὴν ἔων, τὴν Κῶν· ἡ μὲν ἀναλογία ἐπῆται μετὰ τοῦ ν, εὐρέθη δὲ καὶ δίχα τοῦ ν, τὴν ἔω, τὴν Κῶ. ὦ αἰδοῖ, ὦ ἔως, 25 ὦ Κῶς.

Δυϊκά. τὰ αἰδώ, τὰ ἔω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖγ, ταῖν ἔφγ, ταῖν Κῶγ. ὦ αἰδώ, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

Πληθ. αἱ αἰδοί, αἱ ἔφ, αἱ Κῶ. τῶν αἰδῶν, τῶν ἔων, τῶν Κῶν. ταῖς αἰδοῖς, ταῖς ἔφς, ταῖς 30 Κῶς. τὰς αἰδούς, τὰς ἔως, τὰς Κῶς. ὦ αἰδαί, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Παρατηρητέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀρσενικῶ παρε-
σχηματισμένον τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἔχει κλίσιν, ὅποιας
ἂν ποτε εἴη καταλήξεως, καλὸς καλοῦ - καλὸν καλοῦ,
εὐγενὴς εὐγενοῦς - τὸ εὐγενὲς τοῦ εὐγενοῦς, ταχύς τα- 5
χέος - τὸ ταχύ τοῦ ταχέος, σῶφρων σῶφρονος - τὸ
σῶφρον τοῦ σῶφρονος, λιπόπατρις λιποπάτριδος - τὸ
λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος. ὅσους οὖν ἐροῦμεν κανό-
νας, περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κανὼν α.

10

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος: τὰ εἰς ᾧ λή-
γοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ συζέλλει τὸ ᾧ καὶ τῷ
μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται, θέμα θέμα-
τος, δῶμα δώματος, τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε
κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ. τὸ κᾶρα, λίπα, ἄλειφα ἀποκο- 15
πᾶς πέπόνθασιν ἀπὸ τοῦ κᾶρανόν, λιπαρόν, ἄλειφας.
τὰ δὲ τῶν ζοιχείων ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι
τὸ βῆμα. ὦ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἢ αὐτῇ ἔστιν
ὁρθή καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ.

Δυϊκά. τῷ βήματε. τοῖν βημάτοιιν. ὦ βή- 20
ματε.

Πληθ. τὰ βήματα: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ
τῶν οὐδετέρων εἰς ᾧ λήγει· εἰ δὲ πον εἰς ἧ εὐρεθείη λή-
γουσα, κατὰ συναίρεσιν ἔστι, τὰ βέλεα τὰ βέλη. τῶν βη-
μάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα. 25

Κανὼν β.

Ἐνικά. τὸ μέλι τοῦ μέλιτος: τὰ εἰς ἷ οὐδέ-
τερα διὰ τοῦ τος κλίνεται, τὸ σίνηπι καὶ τὸ πέπερι
οὐχ Ἑλληνικά· διὸ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται.
τῷ μέλιτι. τὸ μέλι. ὦ μέλι. 30

Δυϊκά. τῷ μέλιτε. τοῖν μελίτοιιν. τῷ μέλιτε.

Πληθ. τὰ μέλιτα. τῶν μελίτων. τοῖς μέ-
λισσι. τὰ μέλιτα. ὦ μέλιτα.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. τὸ πῶϋ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· τοῦ
 εος, τοῦ γόνυος, τοῦ δόρυος· τὰ εἰς ὃ οὐδέ
 εἰ μὲν μακρὰ παραλήγοιτο, διὰ τοῦ ἔ κλίνεται, π
 ἄξεος, εἰ δὲ βραχεῖα, διὰ τοῦ ὦ, γόνυος, καὶ ἐν ὧ
 θέσει τοῦ ὦ γίνεται γονύος, δόρυ δόρυος, καὶ ὁμ
 δουρός. τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουσι καὶ ἄλλας εὐθ
 τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ· ἔχουσι δὲ τὰς γενικάς εἰς
 τοῦ γόνυος καὶ δόρυος, ἀκολουθῶν τοῖς εἰς ας ο
 τέροις, ὡς τὸ τέρας τέρατος. τῶ πῶεῖ. τὸ πῶϋ. ὦ π

Δυϊκά. τῶ πῶεε. τοῖν πῶεοιν. ὦ πῶεε.

Πληθ. τὰ πῶεα. τῶν πῶεων. τοῖς πῶ
 τὰ πῶεα. ὦ πῶεα.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύλου· τὰ εἰς ὃν ο
 τερά εἰς ὃν ἔχει τὴν γενικὴν, μέτρου, ξύλον, ἀρότ
 τῶ ξύλῳ· εἰπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα
 εὐθεία τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγου
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντι
 χου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῶ Πέρσῃ, Μῆδεια
 δείας Μηδείας· καλὸς δὲ καλοῦ καλῶ διὰ μείζονος
 τισοίχου. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

Δυϊκά. τῶ ξύλῳ. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλῳ.

Πληθ. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλο
 τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ἥπαρ τοῦ ἥπατος, τὸ κῆαρ τ
 κῆαρος, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος· τῶν εἰς ἀρ
 δετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἅπαντα διὰ
 τος κλίνεται, δελέατος, ὄνειατος· τῶν δὲ δισυλλάβ
 τὰ μὲν φύσει μακρὰ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλί
 ῃσι, τὰ δὲ βραχεῖα διὰ τοῦ ῥος, ἥπατος, οὐθατος,

ρος, κέαρς. σσημείωται τὸ φρέατος, εἴατος. τῷ ἥπατι,
τὸ ἥπαρ. ὦ ἥπαρ.

Δυϊκά. τὸ ἥπατι. τοῖν ἥπάτοιιν. ὦ ἥπατι.

Πληθ. τὰ ἥπατα. τῶν ἥπάτων. τοῖς ἥπα-
σι. τὰ ἥπατα. ὦ ἥπατα. 5

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος, τὸ ἔλωρ τοῦ
ἔλωρος: τὰ εἰς ὦρ διὰ τοῦ ρος ἐκλίθη, τέκμωρος,
ἔλωρος, πλὴν τοῦ ὕδωρ. ὕδατος γάρ. τῷ ὕδατι. τὸ
ὕδωρ. ὦ ὕδωρ. 10

Δυϊκά. τὸ ὕδατι. τοῖν ὑδάτοιιν. ὦ ὕδατι.

Πληθ. τὰ ὕδατα. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι.
τὰ ὕδατα. ὦ ὕδατα.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, τοῦ 15
κρέατος Ἰωνικῶς, τοῦ κρέως Ἀττικῶς: τὰ εἰς ας οὐ-
δέτερα ἢ μὲν κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ τος κλίνει, κρέα-
τος, γήρατος, ἢ δὲ τῶν Ἰωνῶν κρθ' ὑποσολὴν τοῦ τ,
κρέας, γήρας, ἢ δὲ τῶν Ἀττικῶν συναιρουῖσα τὸ αῖο
εἰς ὦ, τοῦ κρέως, τοῦ γήρως. τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ 20
κρέατι Ἰωνικῶς, τῷ κρέατι Ἀττικῶς. τὸ κρέας. ὦ
κρέας.

Δυϊκά. τὸ κρέατι κοινῶς, τὸ κρέατι Ἰωνικῶς,
τὸ κρέατι Ἀττικῶς. τοῖν κρεάτοιιν κοινῶς, τοῖν
κρεάτοιιν Ἰωνικῶς, τοῖν κρεῶν Ἀττικῶς. ὦ κρέατι 25
κοινῶς, ὦ κρέατι Ἰωνικῶς, ὦ κρέατι Ἀττικῶς.

Πληθ. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέατα Ἰωνικῶς,
τὰ κρέατα Ἀττικῶς. τῶν κρεάτων κοινῶς, τῶν κρε-
άων Ἰωνικῶς, τῶν κρεῶν Ἀττικῶς, τοῖς κρέασι
μόνως. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέατα Ἰωνικῶς, τὰ 30
κρέατα Ἀττικῶς. ὦ κρέατα κοινῶς, ὦ κρέατα Ἰωνι-
κῶς, ὦ κρέατα Ἀττικῶς.

Κανὼν η.

Ἐνικά. τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος, καὶ καταναίρεσιν τείχους: τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα εἰς αὐς ἔχει γενικὴν, βέλους, τείχους. τῷ τείχει, καὶ κατὰ σφαιραῖς τείχει. τὸ τεῖχος. ὃ τεῖχος.

Δυνικά. τὴν τείχεε, καὶ κατὰ συναίρεσιν τε τοῦν τείχέοιν, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχοϊν. ὃν τείχεε, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη.

Πληθ. τὰ τείχεα, καὶ κατὰ συναίρεσιν τε τῶν τειχέων, καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχῶν. τείχεσι: τοῦτο ἀσυναίρετον μένει. τὰ τείχεα κατὰ συναίρεσιν τείχη. ὃ τείχεα, ὃ τείχη ὁμοῦ.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. τὸ φῶς τοῦ φωτός, τὸ ὥς τοῦ ὥ. δύο μόνα ἔσιν οὐδέτερα εἰς ὡς, φῶς καὶ ὥς, κέκληται δὲ ἀμφοτέρω δια τοῦ τος. τῷ φωτί, τῷ ὥτι φῶς, τὸ ὥς. ὃ φῶς, ὃ ὥς.

Δυνικά. τὴν φῶτε, τὴν ὥτε. τοῦν φῶτειν, ὥτειν. ὃ φῶτε, ὃ ὥτε.

Πληθ. τὰ φῶτα, τὰ ὥτα. τῶν φώτων, ὥτων. τοῖς φωσί, τοῖς ὥσί. τὰ φῶτα, τὰ ὥτα. ὃ φῶτα, ὃ ὥτα.

τέλος τῶν οὐδετέρων κανόνων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΕΣΙ ΤΟΝΩΝ.

περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα γενικὴ ὀνόματος κοινὴ ἀπαθὴς ἐπὶ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐκρινεῖς μὴ πῶ τις ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαίρεισθαι δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί. οἷον Αἴας ἐπὶ πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον καὶ ἡ Αἴαντος, χάριτος, ἔρωτος, ἀνὴρ ἀνδρός, ταχύς ταχείος, λεὺς Ἀχιλλέος, εὐγενής εὐγενοῦς ἐπὶ τῆς τρίτης, ἀλλ

εὐγενέος, κρείας ἡρέατος. τὰ μέντοι προπαροξυνόμενα ὅτε
 περιττοσυλλάβως κλίνεται, ἀναγκαιῶς κατέρχεται μίαν
 συλλαβὴν ὁ τόνος· οὐκ ἔστι γὰρ τάσις πρὸ τριῶν συλ-
 λαβῶν, οἷον φίλημα φιλήματος, Ἀδωνίς Ἀδώνιδος. καὶ
 τὸ Ὅμηρος Ὀμήρου κατήγαγε τὸν τόνον, ἐπεὶ οὐκ ἐν- 6
 δέχεται φύσει μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους προπαροξυν-
 θῆναι λέξιν· τὸ γὰρ μάντεως καὶ πόλεως Ἀττικὰ ἀπὸ
 τοῦ μάντιος καὶ πόλιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξε
 τὴν τάσιν. σεσημειώσθω τοίνυν τὸ μητέρος καὶ θυ-
 γατέρος οὐ φυλάξαντα τὸν τόνον· ἴσως δὲ συναπηρέχθη 10
 τῇ πατέρος, ἀνέρος. ἡμάρτηται δὲ καὶ τὸ γυναικός καὶ
 θυγατρὸς· τὸ γὰρ μᾶς καὶ ἰᾶς Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τά-
 σιν. αἱ μέντοι εἰς ὅς δισυλλαβοὶ γενικαὶ ὀξύνεσθαι θέ-
 λουσι, χηνός, γραός, φωτός. ἡ λαός ἐκ τρισυλλάβου τῆς
 λαάος. ἡ υἱός ἐκ τῆς υἱός. ἡ κῆρος καὶ ἥρος ἐκ τῆς 15
 κέαρος καὶ ἔαρος. ἡ θῶνος ἐκ τῆς θῶνιδος ἢ θῶϊνος.
 ἡ ὦπος πρὸς ἀντιδιαβολὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἡ τίνος πρὸς
 διάφορον σημασίαν καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. ἐπὶ
 μέντοι μετοχῶν καὶ αἱ εἰς ὅς δισυλλαβοὶ γενικαὶ βα-
 ρύνονται, βάντος, εἶαντος, φθάντος. 20

περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν
 τόνον αὐτῆς ἔχει, ἔρωτος ἔρωτι, χηνός χηνί, γραός
 γραῖ. εἵπομεν δὲ ἰσοσυλλαβοῦσα διὰ τὸ μάντει, πόλει·
 ταῦτα γὰρ συναίρεθέντα οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ· 25
 διὸ ἀπὸ μὲν τοῦ Τυνδάραος Τυνδαράου Τυνδαράω πρὸ
 μᾶς ὁ τόνος, ἀπὸ δὲ τοῦ Τυνδάρεως Τυνδάρεω Τυν-
 δάρεω πρὸ δύο. αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ προπα-
 ροξύνονται, εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ, διχόμηνι, πολυ-
 πύταγι, μελίκρατι· τὸ γὰρ μελικράτι ἀρσενικὸν ἀπὸ 30
 τοῦ ὁ μελικρᾶς κέκληται.

περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν

τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενική, πλήν τῶν εἰς ᾧ διασπλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμένος λιμένα, Δημήτερος Δημήτερα, Διομήδεος Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιος μάντιν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον εἶπομεν ὡς ἡ γενική ἠνάγκαστο ὑπὸ τῆς μακρᾶς παροξύνεσθαι. σεσημειώται τὸ θυγάτρα καὶ γυναῖκα. αἱ μέντοι εἰς ᾧ αἰτιατικαὶ διασπλάβοι μόνως βαρύνονται, χῆνα, πόδα. τὸ τίνα πάλιν πρὸς τὴν σημασίαν ἔχει τὸν τόνον. αἱ μέντοι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ᾧ λήγουσαι περισπῶνται, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν, ζῶν, θεῦν. 10

περὶ τόνου τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης ἔχει τῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεία, Αἴας Αἶαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ, καλὸς καλέ, εὐγενὴς εὐγενές, Λεωῶδης Λεωῶδες, ποιητὴς ποιητά. σεσημειώται τὸ δέσποτα, μητιετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα, ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, ἀναβιβάζοντα. ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον. ἀναβιβάζουσι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς καὶ τὰ εἰς ἧς κύρια σύνθετα, Διόμηδες, Ἀριστοφάνες, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐσχηματισμένα εἰς ἧς, εὐμηκες, κακότηδες. παραλόγως γὰρ ἐβάρυνθη τὸ αὐταρχες, αὐθαδες, κάταντες. καὶ τὰ εἰς ἧς παροξύτονα εἰς ἐρ ἔχοντα τὴν κλητικὴν, Δημήτερ, θυγάτερ, εἵνατερ. καὶ τὰ εἰς ὧν σύνθετα, ὅταν εἰς ὧν εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλήν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον, χαμαιλεον, κακόδαμνον. δαΐφρον 25 δὲ καὶ περίφρον παροξύτως. παρὰ γὰρ τὸ φρήν. σεσημειώται τὸ ὦ Λακεδαιμόν καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προπερισπώμενα. 25

περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμότονός 30 ἐστι τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ εἰς ᾧ ληγούσῃ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε, Αἴαντε. πόλεα δὲ καὶ βέλεα, ἡ δὲ εἰς ᾧ καὶ εἰς ὧν λήγουσα, ἐφ' ἧς ὧν ἔχη συλλα- 35

λαβῆς ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν τὸν τόπον, ἐπὶ ταύτης καὶ αὐτὴ ἔχει, Πέρσου Πέρσα, ἀέλλης ἀέλλα, ἵππου ἵππω. τὸ ἄμφορ δὲ καὶ τὸ δύω θεματικά.

περὶ τόνου γενικῆς τῶν δυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς αἶν γενικὴ καθόλου τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἀκο- 5
λουθεῖ, Ὀρέσα Ὀρέσαιν, κηδέσα κηδέσαιν· ἡ δὲ εἰς οἶν
δίφθογγον ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ὦ εὐθειῶν συντονοῦται τῇ
ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τοῖν γεωργοῖν, τοῖν βοιδίοις, αεσημειω-
μένῳ τοῦ ἀμφοῖν, δυοῖν. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ἑ εὐθειῶν
ἀκόλουθος ἔσαι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, χεροῖν, 10
πάντοιν, ποδοῖν, εὐμηκοῖν, τευχοῖν, εὐνοῖν.

περὶ τόνου τῆς ὀρθῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ἐς εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ὁμότονος
ἔσαι τῇ ὀρθῇ τῶν δυϊκῶν, Αἴαντες, ἀκλῆτες, μῦες, ἡ
δὲ εἰς οἱ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, λίθινοι, χρύσεινοι, πλή- 15
σιοι. ἡ δὲ εἰς αἶ μονογενῆς μὲν οὕσα ὁμοτακεῖ τῇ ἰδίᾳ
εὐθείᾳ, βορέαι, ἀέλλαι, Πέρσαι, εὐθῦναι, παρεσχημα-
τισμέγαι δὲ ἀρσενικοῖς τῷ τόνῳ αὐτῶν ἔπονται, λίθι-
νος λίθινοι λίθιναι· καὶ ἡμεραι μὲν τὸ τριγενὲς προ-
παροξυτόνως, ἐπεὶ καὶ ἡμεροί, ἡμέραι δὲ τὸ μονογενὲς 20
παροξυτόνως τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τοῦ δυϊκοῦ ἔπεται. τὰ δὲ
συνδέτερα εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς κεκλιμένα,
τῇ ὀρθῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονεῖ, κανέον κανέα καὶ κα-
νοῦν κανᾶ, καὶ τείχεα, χάλκεα· εἰ δὲ ἀπὸ περιττοσυλ-
λάβου, αἰ βαρύνεται, φῶτα, ὦτα, φιλήματα, κέρατα. 25

περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ μὲν εἰς ἐς δισύλλαβοι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ πε-
ρισπῶσι τὰς γενικάς, μηνῶν, χηνῶν, γραῶν, αεσημειω-
μένων ἐννέα, τίνων, πάντων, Τρώων, δμῶν, παίδων,
θῶν, κράτων, δάδων, λάων. αἱ δὲ εἰς αἶ δίφθογγον 30
λήγουσαι ἀρσενικαὶ μὲν οὕσαι περισπῶσι τὴν γενικὴν,
τοξοτῶν, πολιτῶν, Αἰνεῶν, αεσημειωμένον τοῦ χλοῦ-
νων, χρήσων, ἐτησίων· θηλυκαὶ δὲ οὕσαι εἰ μὲν εἴεν

Ttt .

μονογενεῖς, περισπῶνται, Μουσῶν, ἁελλῶν, πλήν
 ἀφῶν, εἰ δὲ παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ὁμοφω-
 σαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) κατὰ τὴν γενικὴν
 ὁμοτονοῦσι, παραλλάσσουσιν δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ
 διαφωνοῦσιν, οἷον Ῥόδιοι Ῥοδίων καὶ Ῥόδια Ῥο-
 συμβεβάρυνται τῷ ἀρσενικῷ; ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ
 ἀμφοῖν· ὁμοίως δούλων, φίλων· ταχέων μέντοι
 χειῶν· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέων ἀρσενικῇ, με-
 νῶν καὶ μελάνων, μακαίρων καὶ μακάρων. εἰποῖ
 ἂν πῶς διὰ πόρων τῶν πόρων βαρυτόνως, τὸ δὲ
 λυκὸν πόρην πόρων περισπωμένως; μία φωνὴ
 οὐχ εἷς ὁ τόνος· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν, ὄχ-
 κορῶν. φημὶ οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ
 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι· διὸ καὶ
 μονογενῆ περιεσπασθῆ· τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν
 λυκῶν παρωνύμως ἐσχημάτισται. Αἱ μέντοι εἰς ἐς
 θεΐαι τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλα-
 βαρύνουσι τὰς γενικάς, κἂν ὁμοφωνῶσι τοῖς εἰς αἰ-
 ρσενικοῖς· οἱ Ἡλιάδαι γὰρ τῶν Ἡλιαδῶν καὶ οἱ Δα-
 δαι τῶν Δαναῖδων περισπωμένως, αἱ Ἡλιάδες δὲ
 αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ τῶν Ἡλιαδῶν βαρυτό-
 νως· Αἱ εἰς ἐς εὐθεΐαι σὺννηρημέναι ὅταν ἔχωσι τὰς
 νικάς συναιρεθείσας, περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν,
 μοσθενῶν, τὸ δυσώδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνε,
 τριήρων φασὶ τινὲς Ἀττικοὺς βαρυτόνως λέγειν· αἱ ἄλλοι
 λοιποὶ πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονοῦσιν.
 πόλεων, λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοίνυν πρὸ μιᾶς ὁφεί-
 λειν τὸν τόνον, Ἀμμόνιος δὲ φησὶ αὐτὰ παρὰ Ἀ-
 κοῖς προσπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς ἄ οὐδέτερά τρι-
 μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντόνονται, φίλων, κοῦφ-
 δοῦλων, μονογενῆ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, πτερά πτε-
 ξυρά ξυρῶν, ὄσα ὄσων, ὠτα ὠτων, φῶτα φῶτων, γο-
 γύνων, δοῦρα δούρων. ἐπὶ τοῦ ταχέων, βελέων ἢ

κρά καταβιβάσασα τὸν τόνον συναίρεισιν ἐποίησεν ἐπὶ τῆς γενικῆς.

περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, μηνὶ μηνσιν, Ἀλάντι Ἀἶσιν, καλῶ καλοῖς, χειρὶ χειροῖ. ἀσημεῖται τὸ πᾶσιν. αἱ πλεονάσασθαι τῶ ᾧ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, πατράσι, θυγατράσιν. αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι προπαροξύνονται, ἄερασι, πρόβασι, ἔγκασιν. 10

περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἀπάθης ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, ταχέος ταχέας, καλοῦ καλοῦς, βέλεος βέλεα, Μούσης Μούσας, ἀθλητοῦ ἀθλητάς, χαλκοῦ χαλκοῦς. 15
τέλος τοῦ περὶ τόνου τῶν πτώσεων τῶν ὀνομάτων.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐν εὐρώ.

Ενικά. τύπτω: τῶν ἐν τοῖς ὀριζικοῖς ῥήμασιν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν δύο εἰσὶ καταλήξεις, ἥ τε εἰς ᾧ παράγωγος ἡ εἰς μι. εἰπόντες οὖν περὶ τῶν εἰς ᾧμάτων ὕψερρον καὶ περὶ τῶν εἰς μι διαληψόμεθα. τοίνυν ῥήμα εἰς ᾧ λήγον βαρύνεται, λέγω, φέρω. δὲ περιεσπασθῇ, ταῦτα ἀπὸ βαρυτόνων συνηγοροῦμαι ποιῶ, βοᾶω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ. τύπτεις: πρῶτον πρόσωπον ὀριστικὸν εἰς ᾧ λήγον ἀμοιβῇ τῷ εἰς εἰς τὸ δεῦτερον ποιεῖ, λέγω λέγεις, κόπτω κόπεις. τὰ περισπώμενα πρὸς τὴν συναίρεσιν ποιεῖται γραφὴν, ποιέεις ποιεῖς, βοάεις βοᾷς (τὸ γὰρ ᾧ εἰς ᾧ κιρνᾶται, οἷον τὰ ἐμὰ τὰμά), χρυσόεις χρυσῶ καὶ ἔδει μὲν χρυσοῦς (τὸ γὰρ ὁ καὶ ἔ εἰς τὴν ὀδὴν γον κιρνᾶται, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ῥήματα πάντως ἐν δευτέρῳ προσώπῳ δίφθογγον τὴν μετὰ τοῦ ε, ἐπεκράτησεν ἡ οἱ δίφθογγος ἐκ βέντος τοῦ υ. τύπτει: πᾶν δεῦτερον πρόσωπον λήγον ἀποβολῇ τοῦ σ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖς ἐλεγεσ ἐλεγέ· περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ σου ὕψερρον ἐροῦμεν.

Δυϊκά. τύπτετον. τύπτετον: δύο ζητοῦμεν τοῖς δυϊκοῖς ζητήματα, τὸ μὲν ἐν διὰ τί μὴ τρία τῶν ἐς τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ

ἕτερον πῶς τὸ διύτερον καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν πρόσωπον ὁμοφωνεῖ. λέγομεν οὖν ὅτι, ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ β ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἐπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν καὶ λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὐρίσκονται, δεύτερόν τε καὶ 5 τρίτον. περὶ δὲ τῆς συνεμπτώσεως τῶν δύο τούτων φαιμέν, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι. τὰ δὲ παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται. 10 γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς τον, ποιεῖτε ποιεῖτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ἐπεὶ εἰς σι λήγει τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ τύπτουσι. 15

Πληθυντικά. τύπτομεν: τῶν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ἀποβαλλομένης, τῆς τῆς, πρὸ τε τοῦ ν λαμβανομένου τοῦ με τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν γίνεται, λέγοντος λέγον λέγομεν, λέξαντος λέξον λέξο- 20 μεν, ποιοῦντος ποιοῦν ποιοῦμεν. ὁ δὲ κανὼν ἐν τοῖς εἰς μι μάλιστα χρειώδης ἡμῖν ὀρθήσεται, τιθέντος τίθεμεν, διδόντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς μεν πληθυντικά τροπῇ τῆς μεν εἰς τε τὸ δεύτερον πρόσωπον πρὸιούσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν, ὅτε εἰς 25 σ λήγει ἢ μετοχή, ὥς ἐπὶ παρακειμένου, ὑπερσυντελήκου, ἀορίσου πρώτου, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, τρέπουσι δὲ ὅτε οὐκ εἰς σ ἢ μετοχή, ὥς ἐπὶ ἐνεστώτος, παρατακικοῦ, μέλλοντος καὶ ἀορίσου δευτέρου. τύπτουσιν: ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμόφωνόν ἐς τὸ τρίτον τῶν 30 πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ιδίων μετοχῶν. ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, τοῖς τύπτουσι - τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι, τοῖς τιθεῖσι - τί-

θεμεν τίθετε τωδεῖσι. σέσημείωται τὸ φασίν, ὅτ
μετοχῆς βαρυνομένης τὸ ῥῆμα ὤξιστονήθη.

Παρατατικός.

Ενικά. ἔτυπτον: ἡ γενική τῆς μετοχῆς τοῦ
ζῶτος ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν καὶ
ἀρχουσαν αὖξουσα χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς τὸν πα
τικὸν ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνων ἀρχοιτο τ
μα, προσόδῳ τοῦ εἰ αὖξεται ἢ ἀρχουσα τοῦ παρα
κοῦ, λέγοντος ἔλεγον, ποιοῦντος ἐποίουν· εἰ δὲ ἀπ
ρ ἀρχοιτο ὁ ἐνεσῶς, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ
ρατατικός, ῥάπτω ἔυραπτον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνηέντων
χοιτο ὁ ἐνεσῶς, χρονικῶς αὖξεται ὁ παρατατικός.
γὰρ ὄντων τῶν φωνηέντων τέσσαρα μὲν εἰσιν ἀμετά
ἐν τοῖς παρφημένοις, ἡ ὦ ἢ ὕ, ἡ βῶ ἢ βων, ὦ θῶ ὦ
ἰξεύω ἴξευον, ὕδρεῶ ὕδρευον, τρία δὲ μεταβολικ
εἰ ὁ, ὦν τὸ μὲν αἰ εἰς ἡ τρέπεται, ἄγω ἤγον, τὰ
ποτέ μὲν εἰς ἡ τρέπεται, ἐλέγχω ἤλεγχον, ποτέ δὲ
προσλαμβάνει, ἔχω εἶχον, τὸ δὲ ὁ εἰς ὦ, ὁμνύω ὤμ
τῶν δὲ διφθόγγων ἡ εἰ καὶ ἡ ου οὐ τρέπονται
τὸ εἰκάζω εἰκάζον, οὐράω οὐραῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ε
οικεῖα μεταβάλλονται, οἶγω ὤγον, αἰσχύνομαι ἤσ
μην. τὰ μέντοι ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα ἄ
τον τηρεῖ τὴν πρόθεσιν ἔσωθεν· ἔσωθεν γὰρ κλίν
διάγω διῆγαν κατὰ προσθήκην, εἰ μὴ κατὰ πλεονα
εῖη, ὡς ἐπὶ τοῦ καθέζομαι ἐκαθεζομένην, ἢ Ἀττικῶς
θεῖη, ὡς τὸ ἀντιβολᾷ ἠντιβόλουν. ἔτυπτες: τ
ον ῥήματα τροπῇ τοῦ ον εἰς ἐς τὸ δευτέρον ποιεῖ
γον ἔλεγες. καὶ τοῦ ἐποίουν τοίνυν τὸ ἐντελὲς ἦν ἐπ
καὶ ἐποίεις, εἰτα ἐχοίεις κατὰ κράσιν, ἐβόαον ἐβ
ἐβόας, ἐχρύσοον ἐχρύσοις ἐχρύσους κατὰ συναίρ
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοες. ἔτυπτεν: εἰρηται.

Δυικά. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην: τὸ τρίκον
δυϊκῶν ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀμοιβῇ τοῦ

ἢ· ἐπεὶ γὰρ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν οὔτε εἰς σι
λήγει οὔτε εἰς ται, οὐχ ὡμοφώνησαν ἀλλήλοις τὰ δυνάμει.

Πληθυντικά. ἐτύπτομεν: πᾶν πρῶτον πρόσωπον
ἐνικῶν εἰς ὑ λήγον, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, προσόδω
τῆς με πληθυντικὸν γίνεται, ἔλεγον ἐλέγομεν, ἐποίουν 5
ἐποιοῦμεν· περὶ γὰρ τοῦ ἐτίθην ἐτίθεμεν καὶ τῶν ὁμοί-
ων ἐν τοῖς εἰς μὲ ἐροῦμεν· εἶπομεν „μὴ ἔχον τὸ μ κλι-
τικόν” διὰ τὸ ἐτυπτόμεν, ἐλεγόμεν καὶ τὰ ὅμοια· οὐ-
κέτι γὰρ τὰ πληθυντικά προσόδω τοῦ με ἀπετελέσθη.
κλιτικόν δέ ἐστὶ τὸ μὴ ὃν ἐκ θέματος ἀλλ’ ἐκ κλίσεως 10
γεγεννημένον. ἐτύπτετε: εἴρηται. ἐτυπτον: τῶν τεσ-
σάρων παρωχήμενων, παρατατικῶν τέ φημι, παρακει-
μένου, ὑπερσυντελικῶ καὶ ἀορίστου, ὅσοι μὲν εἶχον τὴν
ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ λήγουσαν καὶ ὀξύνομένην,
οὗτοι καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἶχον 15
ἰσοσυλλαβοῦν τῷ πρώτῳ, οἷον ἡ τετυφῶς παρακειμένου
ἐστὶ καὶ ὑπερσυντελικῶ μετοχῇ εἰς σ τε οὐσα καὶ ὀξύ-
νομένη· τοῖνυν ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις τὰ τρίτα πρόσωπα
τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλαβοῦσι τοῖς πρώτοις ἐαυτῶν,
τετύφαμεν τετύφασιν, ἐτετύφειμεν ἐτετύφεισαν. ὅσοι 20
δὲ αὐτῶν οὐκ εἶχον τὴν μετοχὴν εἰς σ μετ’ ὀξείας, ἐν-
δέον συλλαβῇ τὸ τρίτον ἔχουσι τοῦ πρώτου, καὶ λήγον
εἰς ἐκείνην τὴν συλλαβὴν, ἢ τις ἦν παράληξις τῆς γε-
νικῆς τῆς μετοχῆς, οἷον τοῦ ἐτυπτον ἡ μετοχὴ τύπτων
οὐκ εἰς σ ὀξύτονος· ἐνδεήσει τε τοῖνυν τὸ τρίτον τῶν 25
πληθυντικῶν μιᾷ συλλαβῇ τοῦ πρώτου, καὶ λήξει εἰς
τὴν πτον συλλαβὴν, ἢ τις ἦν παραλήγουσα τῆς τύπτον-
τος γενικῆς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀορίστου, τύψας· ἡ μετοχὴ
εἰς σ μὲν, ἀλλ’ οὐκ ὀξύτονος. ἔσαι τοῖνυν ἐτύψαμεν
ἐτύψαν.

30

Παρακείμενος.

Ενικά. τέτυφα: δύο χρόνοι κατασκευάζουσι τὸν
παρακείμενον, ὁ παρατατικὸς τὴν ἄρχουσαν, ὁ δὲ μέλ-

λων τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ τὴν πο-
 σάτητα τῶν συλλαβῶν. πᾶς τοίνυν παρακείμενος εἰς ᾧ
 λήγει, παραλήγεται δὲ ἢ τῷ κ ἢ τῷ φ ἢ τῷ χ· καὶ
 ταῦτα ποιεῖται πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος συγγένειαν.
 ὅτε μὲν γὰρ ὁ μέλλον διὰ τοῦ σ, ὁ παρακείμενος διὰ 5
 τοῦ κ, πείθω πείσω πέπεικα· ὅτε δὲ διὰ τοῦ ψ, ὁ πα-
 ρακείμενος διὰ τοῦ φ, λείβω λείψω λέλειπα· ὅτε δὲ διὰ
 τοῦ ξ, ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ χ, λέγω λέξω λέλεχα·
 ὅτε δὲ διὰ ἀμεταβόλου ὁ μέλλον, ὁ παρακείμενος δι'
 αὐτοῦ καὶ τοῦ κ, κείρω κερῶ κέκαρκα, πλὴν τῶν ἡμαρ- 10
 τημένων, τοῦ νεύεμκα καὶ τῶν ὁμοίων. παραλήγου-
 σαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλουτι,
 λέξω λέλεχα, πλὴν τῶν δυσυλλάβων τῆς πέμπτῃς συζυ-
 γίας ἐφ' ὧν τὸ εἰς ᾧ τρέπεται, κερῶ κέκαρκα. ἢ δὲ
 ἄρχουσα, ὡς ἔφαμεν, ἐκ τοῦ παρατατικοῦ γίνεται. καὶ 15
 ὅτε μὲν ὁ παρατατικός ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται φύσει ἢ
 θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος, ἡγό-
 ραζον ἡγόρακα, ἔφθειρον ἔφθαρκα· ἐὰν δὲ ἀπὸ βρα-
 χείας ἄρχηται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ πα-
 ρακείμενος, ἔλεγον λέλεχα. ὥστε καὶ ὁ ἔπλεον βραχεῖαν 20
 ἔχει τὴν ἀρχουσαν τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς· διὸ ἀναδιπλα-
 σίασε τὸν πέπλευκα. ὁμοίως καὶ ὁ ἔγραφον γέγραφα.
 τὰ μὲντοι ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχόμενα συνάρχεται τοῖς ἰδίοις
 παρατατικοῖς, ῥαπίζω ἐρράπιζον ἐρράπικα, ἐρράπτον
 ἐρράφα· τὸ γὰρ βρενυπώμενα κεῖται ποιητικῶς. ἴσον δὲ 25
 ὡς πᾶς μέλλον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ἰσοσύλλαβον
 ἔχει τὸν παρακείμενον, ἀγοράσω ἡγόρακα, ἐλεήσω ἡλέ-
 ηκα, ἀπὸ δὲ συμφώνου μιᾷ πλεονάζοντα, τύψω τέτυφα,
 ποιήσω πεποίηκα, πλὴν τοῦ μενῶ, νεμῶ. τέτυφας·
 τὰ εἰς ᾧ λήγοντα πρῶτα πρόσωπα προσθέσει τοῦ σ τὸ 30
 δεύτερον ποιεῖ, ἔλεξα ἔλεξας, πεποίηκα πεποίηκας. εἰ
 δὲ τις λέγοι εἰς ἐς ταῦτα λήγειν, ἵνα τῇ ἀποβολῇ τοῦ σ
 τὸ τρίτον ποιῶσι, ἴσω ὡς καθόλου τῶν παραγρημένων

ἡ παραλήγουσα τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυν-
 τικῶν λήγουσα γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, ἐποιεῖτε
 ἐποιεῖς, ἐβοᾶτε ἐβόας, ἐλελέχετε ἐλελέχεις. εἰ τοίνυν
 γεγράφατε, καὶ γέγραφας, ἐλέξατε, καὶ ἐλέξας. τέτυφε·
 ἔδει μὲν τῷ κοινῷ λόγῳ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ τοῦ δευ- 5
 τέρου προσώπου τὸ τρίτον ποιεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐνδ-
 χεται κατὰ τὴν αὐτὴν δόλεκτον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθ-
 μὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, καὶ τροπὴ παρη-
 κολούθησε τοῦ ᾧ εἰς ἔ.

Δυῖκά. τετύφατον. τετύφατον· εἴρηται. 10

Πληθυντικά. τετύφαμεν· τὰ εἰς ᾧ ἐνικά προσ-
 θέσει τῆς μὲν πληθυντικῆς γίνεται, ἐλέξα ἐλέξαμεν, πε-
 ποιήκα πεποιήκαμεν. τετύφατε. τετύφασιν· εἴρη-
 ται μὲν διὰ τί ἰσοσυλλαβεῖ τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, εἰς
 σι δὲ λήγει μιμούμενος τὸν ἐνεσῶτα ὁ παρακειμένος· 15
 καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλοῖς ἐνεσῶς συντελικὸς ὀνο-
 μάσται.

Περὶ Ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ᾧ ἢ ἔ ἢ ὁ, ποιού-
 σιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακειμένον οὕτω. τὰ ἀρχτικά τοῦ 20
 ἐνεσῶτος δύο γράμματα προστιθέασιν τῷ κοινῷ παρα-
 κειμένῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συσέλλουσιν, ἀλείφω
 ἤλειφα ὁ κοινός, ἀλήλιφα ὁ Ἀττικός· ἐλεύθω ἤλευθα
 ὁ κοινός καὶ ἐλήλυθα ὁ Ἀττικός· ὁμῶ ὤμοκα ὁ κοινός
 καὶ ὁμώμοκα ὁ Ἀττικός. 25

Μέσος παρακειμένος.

Ἐνικά. τέτυπα· τρεῖς εἰσὶν αἱ διαθέσεις τῶν ῥη-
 μάτων, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης· ἐκάστη δὲ αὐτῶν
 ἀνὰ ἑξ ἔχει χρόνους. ὥς περ οὖν, εἴ τις τριγενὲς ὄνομα
 κλίνει, καθ' ἑκάστων γένος τὰς πέντε πτώσεις λέγοι καὶ 30
 οὐκ ἀναμίσγοι τὰς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ θηλυκῷ, οὕτω καὶ
 ἐνταῦθα ἔδει ἡμᾶς ἐκάστην διάθεσιν ἀνὰ μέρος κλίνον-
 τας λέγειν πρῶτον τῆς ἐνεργητικῆς τοὺς χρόνους, εἴτα

τῆς παιθητικῆς, καὶ τρίτον τῆς μέσης. ἀλλὰ τοῖς ἀρ-
 χαιοτέροις τῶν γραμματικῶν οὐκ ἔδοξεν οὕτως, ἀλλὰ
 τοὺς χρόνους τῆς μέσης κατεμήρισαν τῇ τε ἐνεργητικῇ
 καὶ παιθητικῇ, παρακειμένους μὲν τῆς μέσης καὶ ὑπερ-
 συντελικούς συγκатаλέγοντες τῇ ἐνεργητικῇ, ἐπεὶ καὶ 5
 σχεδὸν ὁμόφωνοι ἦσαν τοῖς παρακειμένοις καὶ ὑπερσυν-
 τελείοις τῶν ἐνεργητικῶν, ἀορίστους δὲ καὶ μέλλοντας
 τῆς μέσης συγκатаλέγοντες τῇ παιθητικῇ, ἐπεὶ ὁμοιοκα-
 τήληκτοι ἦσαν τοῖς ἀορίστοις καὶ μέλλουσι τῶν παιθη-
 ητικῶν. ἐνεσῶτας δὲ καὶ παρατατικούς τῆς μέσης ἀμνη- 10
 μονεύτας εἶασαν, ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς ἐνεσῶσι καὶ
 παρατατικοῖς τῶν παιθητικῶν. τὸ γὰρ κολάζομαι πρὸς
 τὴν σύνταξιν ἔχει τὴν διάθεσιν· ἐὰν γὰρ εἴπῃς κολά-
 ζομαι ὑπὲρ αὐτοῦ, παιθητικὸν ἐστίν, ἐὰν δὲ κολάζομαι αὐ-
 τόν, μέσον. ὁμοίως καὶ ὁ ἐκολάζομην παρατατικός. Ὁ 15
 μέσος τοίνυν παρακείμενος τὴν μὲν ἄρχουσαν τὴν αὐ-
 τὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ εἰς ἁ λήγει,
 πρὸ δὲ τοῦ ἁ τὸ σύμφωνον ἔχει τοῦ ἐνεσῶτος, ὅταν
 ᾗ ἐν ἀπλοῦν, πείθω πέποιθα, χαίρω κέχηνα· εἰ δὲ δύο
 σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεσῶς, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα 20
 ἐκφέρεται, διὰ τούτου καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, κόπτω
 κόπη κέκοπα, σκάπτω σκαφή ἔσκαφα· εἰ δὲ διὰ δύο
 ἀμεταβάτων εἴη ὁ ἐνεσῶς, διὰ τοῦ προτέρου ὁ μέσος
 παρακείμενος, τέμνω τέτομα. εἰ δὲ εἴη διὰ τοῦ ζ ἢ δύο 25
 σ ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέσος παρακείμενος ἀκολουθήσει
 τῷ μέλλοντι· καὶ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ, ὁ μέσος
 παρακείμενος διὰ τοῦ δ, φράζω φράσω πέφραδα, εἰ δὲ
 ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ,
 πλήσσω πλήξω πέπληγα. παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν
 ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ ὁ μέσος παρακείμενος, οἷον νένηκα 30
 νένηθα, εἰ μὴ που ἐν δυσυλλάβῳ μέλλοντι τὸ ἐνυρεθίη
 ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι· τότε γὰρ εἰς ὃ τρέπει αὐτὸ ὁ
 μέσος παρακείμενος, λέγω λέξω λέλογα, κείρω κερῶ κί-

κορα, πείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ πᾶν ὁ ἐνεσὼς τῇ
αἰ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μῆσος εἰς
ἦ, χαίνω κέχνηα, φαίνω πέφνηα. τέτυπας. τέτυπε.

Δυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
πασιν: εἴρηται.

Ἑπιδεικνύμενος.

Ἑνικά. ἐτετύφειν: πᾶς παρακείμενος τρέπων ποῖ,
αἰ εἰς εἰν ὑπερσυντέλικον ποιῇ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
τοῦ εἰ: εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχην, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
κειν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ἡ λήγον
μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπῇ
τοῦ ν εἰς σ τὸ δεύτερον ποιῇ, ἔδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακροῦς”
διὰ τὸ ἐπρίουν ἐποίεις καὶ πάντα τοὺς ἀπὸ περισπω-
μένων παρατατικούς: τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλους δίφ-
θαργγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως, διὸ
ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσοον ἐχρύσοες οὐκ ἐτράπη; 20
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοες καὶ τὰ δύο οὐ
εἰς τὴν ἡ διφθόγγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ οὐ
ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ κανόνι
„μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
τὰ ὅμοια. ἐτετύφει: εἴρηται.

25

Δυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφεῖτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφετε. ἐτε-
τύφεισαν: τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σάν ποιῇ τὸ
τρίτον, ἔγνω ἔγνωμεν ἔγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
ρείησαν.

Μέσος ὑπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύπειν: ὥσπερ ὁ ἐνεργητικὸς π
κείμενος τὸν ὑπερσυντέλικον ἐποίησεν, οὕτω καὶ
σος παρακείμενος τὸν μέσον ὑπερσυντέλικον ποι
λογα ἐκλόγειν, τέτυπα ἐτετύπειν. ἐτετύπεις.
τύπει.

Δυϊκά. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπετε.
τύπεισαν.

Ἀόριζος πρῶτος.

Ἐνικά. ἔτυψα: πᾶς μέλλων ἀμείβων τὸ τ
ταῖον ᾧ εἰς ᾧ καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνων χρονικ
συλλαβικῶς ἀόριζος γίνεται, κόψω ἔκοψα, ἀγο
ῆγόρασα. εἰ μέντοι περισπῶτο ὁ μέλλων, καὶ τὴν
ραλήγουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ ἀόριζος, κερῶ ἔκειρα,
ἔτειλα. ἔτυψας. ἔτυψε.

Δυϊκά. ἐτύψατον. ἐτυψάτην.

Πληθ. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν.

Ἀόριζος δεύτερος.

Ἐνικά. ἔτυπον: ὁ δεύτερος ἀόριζος μόνῃ φωνῇ
νήνοχε τοῦ πρώτου, σημαινομένῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἐστίν, ὡ
καὶ ἐπὶ ὀνομάτων· ὁ γὰρ πρῶτος καὶ δεύτερος τ
τῶν ὑπερθετικῶν φωνῇ μόνον, οὐ σημασίᾳ διενηρόχ
τὸ γὰρ ταχύτατος ἢ τάχης οὐδὲν διαφέρουσιν, ὁ
γε περὶ τὸ σημαινόμενον. πᾶς τοίνυν δεύτερος ἀόρ
ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ βαρυτόνων κεκλιμένος συνάρχεται
τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ, εἰς ὃν δὲ λήγει, καὶ πρὸ τῆς
ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέ
ἔτυπον. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων τῇ προ
ἰσοσυλλαβεί, ἔνυξα ἔνυγον, ἀπὸ δὲ περισπωμένων
αὐτοῦ ἐνδεΐ, ἐμύκησα ἔμυκον. ἔτι δὲ ἀπὸ μὲν βαρυ
νων θεμάτων αἰὲ βραχείᾳ παραλήγεται, πείθω ἐπι
δήκω ἔδακον, τρώγω ἔτραγον, καὶ πού τις τὴν τὴν

ἀμεταβόλῳ, εἰς ᾧ αὐτὸ τρέπει, πλέκω, ἔπλακον, τρέπω
 ἔτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διαφορεῖται ἡ παραλή-
 γουσα, πῇ μὲν συσσελλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῇ δὲ ἡ αὐτὴ
 μένουσα, χραισμῶ ἔχραισμον, ὀλισθῶ ὤλισθον. ἔτυ-
 πες. ἔτυπε.

6

Αὐτιά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον.

Μέλλων πρώτος.

Ἐνικά, τύψω: πᾶς μέλλων ἐνεργητικᾶς εἰς ᾧ λή-
 γει καὶ συνάρεται τῷ ἐνεσῶτι, πλὴν τοῦ τρέφω θρέψω 10
 καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων
 ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων
 μιᾷ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἡ μὲν
 πωτη τῶν βαρυτόνων τῷ ψ, λείβω λείψω, ἡ δὲ δευ-
 τέρα τῷ ξ, λέγω λέξω, ἡ τρίτη τῷ σ, πείθω πείσω, ἡ 15
 τετάρτη τῷ σ ἢ ξ, ὀρύξω, φράσω. διαφορεῖται γάρ· ἡ
 πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συζολῆς τῆς παρα-
 ληγούσης καὶ περισπωμένου τόκου, σπείρω σπερῶ, ψάλλ-
 ω ψαλῶ· ἡ ἕκτη τὰ σ, ἱππέύσω. οἱ δὲ ἀπὸ περισπω-
 μένων αἰὲ μὲν εἰς ᾧ λήγουσι, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν 20
 πρώτη τῷ ἥ ἢ τῷ ε, νοήσω, τελέσω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ
 ἥ ἢ τῷ α, βοήσω, ἐάσω, ἡ τρίτη τῷ ᾧ ἢ τῷ ο, γυνώσω,
 ἀρόσω. τύψεις. τύπει.

Αὐτιά. τύπετον. τύπετον.

Πληθ. τύπομεν. τύπετε. τύπουσι.

25

Μέλλων δεύτερος.

Ἐνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν οὐ εἰς ᾧ
 μεταβαλὼν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβα-
 λὼν, δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπώμενον καὶ
 τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς εἰ διαφορῆς. 30
 τυπεῖς. τυπεῖ.

Αὐτιά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστὰ παθητικά
χρόνου ἐνεσώτες.

Ἐνικά. τύπτομαι: πᾶς ἐνεσῶς ὁριστικός ἐ
λήγων ἀμοιβῇ τοῦ ὦ εἰς ὃ καὶ προσθέσει τῆς μα
θητικὸς γίνεται, λέγω λέγομαι. πάλιν τὰ περισπω
ἀπὸ τῶν ἐντελεξέρων συναιρούμενα διάφορως ποιε
παρὰλήγουσαν, ποίω ποίεομαι ποιοῦμαι, βοῶ β
μαι βοῶμαι, χρυσῶ χρυσοομαι χρυσοῦμαι. τύπ
πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τοῦ τ
προσώπου τὸ τ ἤτοι τρέπον εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτ
ὡς τὸ πεποιῆμαι πεποιῆσαι πεποιῆται, ἢ ὑποξέλλο
τ τοῦ τρίτου καὶ κράσει ποιοῦμενον τῶν φωνηέν
ὡς τὸ τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. καὶ ὅσα μὲν
τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ἐκεῖνα τ
τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὅσα δὲ μὴ εἰς σ
τονον, ἐκεῖνα ἐνδεία τοῦ τ καὶ κράσει. ὃ δὲ λόγος
καὶ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι. ποιοῦνται τοίνυν τὴν μὲν
πὴν ἐν μὲν τοῖς εἰς ὦ παρακείμενοι καὶ ὑπερσυν
χοι, τὴν δὲ ἐνδειαν καὶ κράσει ἐνεσώτες καὶ παρατ
κοί, ἀόριστοι μέσοι καὶ μέλλοντες ἅπαντες. ἐν δὲ τοῖς
μι πάντες τῇ τροπῇ γίνονται, πλὴν τῶν μελλόντων
τοῦ πρώτου μέσου ἀόριστου. ἔστι γὰρ ἔγρασα καὶ ἔγ
ἢ μετοχὴ βαρυντόνως. ἦν οὖν τύπτεται, καὶ ὑποζολῇ
τ τύπτεται, καὶ κράσει τῇ εἰ καὶ αἰ εἰς ἦ, ὡς β
βέλη, τύπτῃ, καὶ μένει τὸ ι μὴ ἐκφρανοῦμενον διὰ
μέγεθος τοῦ ἦ. τύπτεται: τὰ εἰς μαι ἔχοντα τ
κλιτικὸν τροπῇ τῆς μαι εἰς ται τὸ τρίτον ποιεῖ, τ
ποντα τὴν παρὰλήγουσαν ἐνθα μὴ ἔστι ἢ ἐνεργη
μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος.

Δυτικά. τυπτόμεθον: ἐκ τοῦ πρώτου τῶν π
θυντικῶν τροπῇ τῆς θα εἰς θον. τύπτεσθον:

τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπή τῆς θε εἰς θον.
τύπτεσθον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ.

Πληθ. τυπτόμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἔχον
τὸ μ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς
μεθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγομαι λεγόμεθα, ἐλεγό- 5
μην ἐλεγόμεθα, λέλεγμαι λελέγμεθα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοί-
ων. πρόκειται „μετὰ μακρᾶς,” ἐπεὶ τὰ εἰς μ πάντα
ὀριστικά τε καὶ εὐκτικά κλιτικὸν μὲν ἔχουσι τὸ μ, οὐ
ποιοῦσι δὲ εἰς μεθα τὸ πληθυντικόν. τύπτεσθε:
πᾶν τρίτον ἔχον τὸ τ κλιτικὸν τροπῇ τῆς τελευταίας 10
συλλαβῆς εἰς θε τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ.
ἀλλ' εἰ μὲν καθαριεῖν τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ
πληθυντικόν, λέγεται λέγεσθε, ἐλέγετο ἐλέγεσθε, εἰ δὲ
συμφῶνῳ παραλήγοιτο, τοῦτο τηρεῖται πλὴν εἰ μὴ που
ψιλὸν ὄν διὰ ἀσυνταξίαν εἰς δασὺ τραπέιη, οἷον κέ- 15
καρται κέκαρθε, τέτιλται τέτιλθε, νένυκται δὲ νένυχθε
καὶ τέτυπται τέτυφθε. τύπτονται: πᾶν τρίτον ἐν-
κόν, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, πρὸ τοῦ τ δεχόμενον τὸ ν καὶ
τὴν παραλήγουσαν φυλάσσον τοῦ πρώτου προσώπου
τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον λέ- 20
γονται ὅτι λέγομαι, ἴσεται δὲ ἴσονται καὶ ἐδίδοτο
ἐδίδοντο.

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἐτυπτόμην: πᾶς ἐνεσῶς παθητικὸς τρέ-
πων τὴν μαι εἰς μην, καὶ τὴν ἔρχουσαν ἐκτείνων χρόν- 25
ως ἢ συλλαβικῶς, τὸν παρατατικὸν ποιεῖ, λέγομαι ἐλεγό-
μην, αἰδοῦμαι ἡδούμην. ἐτύπταυ: καὶ τῆτο ἀπὸ τῆ τρί-
του ἐγένετο τοῦ ἐτύπτετο ἑνδεία τοῦ τ καὶ κράσει τοῦ
εο εἰς ου δίφθογγον, ἐτύπτετο ἐτύπτεου. ἐτύπτετο:
πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς μην λῆγον τροπῇ τῆς μην 30
εἰς τὸ τὸ τρίτον ποιεῖ. τὴν δὲ παραλήγουσαν τρέπει,
ὅταν μὴ ἔχη τὴν ενεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύ-
τονον.

Ἀνικά. ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυ-
πτέσθην.

Πληθ. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε. ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυμμαι: ὁ παθητικός παρακείμενος ἐκ 5
τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται τροπῇ τοῦ τέλους εἰς μαι, πε-
ποίηκα πεποίημαι. καὶ οἱ μὲν εἰς φα ἐνεργητικοὶ καὶ
ἄλλοι μὲν προσλαμβάνουσι, νένυφα νένυμαι, τέτυφα τέ-
τυμμαι· οἱ δὲ εἰς χα τὸ γ, λέλεχα λέλεγμαι, νένυχα
νένυγμαι· οἱ δὲ εἰς κα εἰ μὲν εἴεν ἀπὸ περισπωμένων, 10
πρὸς τὴν παραλήγουσαν κανονίζεται (βραχείας γὰρ οὐ-
σης τῆς παραληγούσης προσλαμβάνει ὁ παθητικός τὸ
σ, τετέλεχα τετέλεσμαι, γεγέλαχα γεγέλασμαι, μακρᾶς
δὲ οὐ προστίθεται τὸ σ, πεποίηκα πεποίημαι, νενόηκα
νενόημαι)· ὅτε μὲν τοῖ· εἰσιν ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων, 15
ὁ εἰς κα παρακείμενος τὸ σ προσλαμβάνει ἐν τοῖς πα-
θητικοῖς πλὴν τῆς πέμπτης συζυγίας, καὶ ὀλίγων τῆς
ἑκτης, νένηκα νένησμαι, πέπεικα πέπεισμαι, πέφρακα
πέφρασμαι· τέτιλκα δὲ τέτιλμαι καὶ ἵππεικα ἵππει-
μαι. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ἀπὸ τοῦ ἑρράγκα ἑρράμμαι, 20
μεμρίαγκα μεμρίαμμαι τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἔτε-
ρον μὲν προσεληφέναι· τὸ γὰρ μὲν τοῦτο οὐκ ἐστὶ κλιτικόν
ἀλλὰ θεματικόν, πρὸς τὰς συντάξεις τῶν σήματων
τρέπομενον ὅτε μὲν εἰς γ, ὡς ἐν τῷ ἑρράγκα, ὅτε δὲ εἰς
μ, ὡς ἐν τῷ ἑρράμμαι. ὁ μὲντοι κέκλεικα, ὀφείλων ἐν 25
τῷ κέκλεισμαι, προσλαμβάνειν τὸ σ, κέκλειμαι λέγεται
παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσιν. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλήλακα ἐλή-
λαμαι, οὐκ ἐλήλασμαι. τέτυψαι: εἵπομεν ποῖα τῶν
ἐχόντων τὸ μὲν κλιτικὸν τροπῇ τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύ-
τερον, καὶ ποῖα ἐνδεία τοῦ τ καὶ κράσει τοῦ τοίνυν 30
τέτυπται τρέποντος τὸ τ εἰς σ γίνεται πσ, ἃ συγκι-
νώμενα εἰς ψ (τὸ γὰρ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ) ποιεῖ τὸ τέ-
τυψαι, ὡς καὶ τὸ νένυχται νένυξαι. τέτυπται: ἔδει
μὲν

μὲν τρεπομένου τοῦ μαι εἰς ται ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι. εἶ-
ναι τὸ τρίτον τέτυμται· ἀλλ' ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται
καὶ δασεῖα δασέων, εἰς τὸ ἀντίσταινον τοῦ τ μεταβέβλη-
ται τὸ μ.

Δυϊκά. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. 5

Πληθ. τετύμμεθα. τέτυφθε: εἵπομεν ὡς ἀπὸ
τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πλη-
θυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θε. εἰ δὲ ψιλῶ πα-
ραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἄσυνταξίαν.
τετυμμένοι εἰσὶ: πᾶν τρίτον ἐνικόν, ἔχον πρὸ 10
τοῦ τ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δέξασθαι
πρὸ τοῦ τ τὸ ν οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ
διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσὶ ῥήματος ἀναπληροῖ ἢ
χρησῖς. καὶ Ἰακῶς τετύφαται: πᾶν τρίτον ἐνικόν,
ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ 15
προσθήκῃ τοῦ α ποιοῦσιν Ἴωνες τρίτον πληθυντικόν,
νένιπται νενίφαται, λέλεκται λελέχεται. εἰ μέντοι εἴη
τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σι ἀπὸ βαρυτόνων, τότε τὸ Ἰωνικὸν
ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ
μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφράδαται, ὅτι πέ- 20
φραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακροῦ πα-
ραληγόμενοι ταύτην συλλάβουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν
ὀφειλομένην συλλαβὴν, πεποιήται πεποιέαται.

Ἐπερουντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύμμην: πᾶς παθητικὸς παρακείμε- 25
νος τροπῇ τῆς μαι εἰς μην ὑπερουντέλικος γίνεται,
προσλαμβάνων κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, εἰ ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, οὐδεὶς προσθήκης, λέ-
λεγμαὶ ἐλελέγμην, ἐφθαρμαι ἐφθάρμην. ἐτέτυπο.
ἐτέτυπτο. 30

Δυϊκά. ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. ἐτετύ-
φθην.

Πληθ. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετυμμέ-

Uuu

νοὶ ἦσαν· εἰδέναι δὲ ὥς ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τε-
 τυμμένοι εἰσὶ φτιμεν, ἐν δὲ τῷ ὑπερσυντελίῳ τετυμ-
 μένοι ἦσαν· κοινὴ μὲν γὰρ ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις ἡ μετοχή,
 ἀλλ' οὐ τὸ ῥῆμα· παρακειμένῳ δὲ οἰκείος ὁ εἰσὶν ἐνε-
 σῶς καὶ ὑπερσυντελίῳ ὁ ἦσαν παρωχημένος. καὶ Ἰα- 5
 κῶς τετύφατο· πρόδηλος ἡ τεχνολογία, ὁμοία οὖσα
 τῇ τοῦ παρακειμένου.

Παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτύφθην· τέσσαρας ἀόριστους εὐρίσκομεν
 ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικούς, πρῶτον καὶ δεύ- 10
 τερον, καὶ δύο μέσους, ὁμοίως πρῶτον καὶ δεύτερον.
 γίνεται οὖν ὁ μὲν πρῶτος παθητικὸς οὕτως. πᾶς πα-
 ρακείμενος παθητικὸς τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς θην
 καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον ἀποβαλὼν τὸν παθητι-
 κὸν πρῶτον ἀόριστον ποιεῖ, τετέλεσμαι ἐτελέσθην, κέ- 15
 καρμαι ἐκάρθην, πεποίημαι ἐποίηθην. εἰ μέντοι εὗροι
 πρὸ τοῦ μ τὸ γ ἢ τὸ μ, εἰς ἐκεῖνα' αὐτὰ τρέπει τὰ
 δασεῖα ἐξ ὧν καὶ μεταβέβληνται, οἷον λέλεχα λέλεγ-
 μαι ἐλέχθην, τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην. ἐτύφθης.
 ἐτύφθη. 20

Αὐτικά. ἐτύφθητον. ἐτυφήτην.

Πληθ. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε. ἐτύφθη-
 σαν· τὰ εἰς μὲν πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὃ φύσει
 μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς ἂν ποιεῖ τὸ τρίτον.

Παθητικὸς ἀόριστος δεύτερος.

Ἐνικά. ἐτύπην· πᾶς δεύτερος ἀόριστος ἐνεργητι-
 κὸς εἰς ὃν λήγων τροπῇ τοῦ ὃ εἰς ἡ παθητικὸς δεύτε-
 ρος ἀόριστος γίνεται, ἐτύπον ἐτύπην, ἐνυγον ἐνύγην.
 ἐτύπησ. ἐτύπη. 25

Αὐτικά. ἐτύπητον. ἐτυπήτην.

Πληθ. ἐτύπημεν. ἐτύπητε. ἐτύπησαν. 30

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτυψάμην· οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν

ἐνεργητικῶν γίνονται προσῶπ τῆς μῆν, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ὁ δευτέρος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἔπεισα ἐπεισάμην, ἐπιθον ἐπιθόμην. ἐτύψω. ἐτύψατο.

Δυνικά. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον. ἐτυψάσθην.

5

Πληθ. ἐτυψάμεθα. ἐτύψασθε. ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος δευτέρος.

Ἐνικά. ἐτυπόμην. ἐτύπου, ἐτύπετο.

Δυνικά. ἐτυπόμεθον. ἐτύπεσθον. ἐτυπέσθην.

10

Πληθ. ἐτυπόμεθα. ἐτύπεσθε. ἐτύποντο.

Παθητικὸς μέλλων πρῶτος.

Ἐνικά. τυφθήσομαι: ὁμοίως τοῖς ἀορίστοις καὶ τοὺς μέλλοντας τέσσαρας ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικούς καὶ δύο μέσους. γίνονται οὖν οἱ 15 μὲν παθητικοὶ μέλλοντες ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἀορίστων, οἱ δὲ μέσοι ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν μελλόντων. πᾶς παθητικὸς ἀόριστος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον προσλαβὼν τὸ σομαι, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν, μέλλοντα παθητικὸν ποιεῖ, ἐτύφθη τυφθήσομαι, ἡγοράσθη ἀγορασθήσομαι, εἰκάσθη εἰκασθήσομαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται.

Δυνικά. τυφθησόμεθον. τυφθήσεσθον. τυφθήσεσθον.

Πληθ. τυφθησόμεθα. τυφθήσεσθε. τυφθήσονται.

Παθητικὸς μέλλων δευτέρος.

Ἐνικά. τυπήσομαι: εἵπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τρίτου προσώπου γίνεται, ἐνύγη νυγήσομαι, ἐπράθη πρᾶθήσομαι, ἐτύπη τυπήσομαι τυπήσῃ. τυπήσεται.

Δυνικά. τυπησόμεθον. τυπήσεσθον. τυπήσεσθον.

Unu 2

Πληθ. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε. τυπή-
σονται.

Μίσος μέλλον πρώτος.

Ἑνικά. τύπομαι: πᾶς μέλλον ενεργητικὸς προς-
λαβὼν τὴν μαι καὶ τρέπων τὸ ω, εἰ μὲν βαρύνοιτο, 5
εἰς ο, εἰ δὲ περισπῶτο, εἰς τὴν υ δίφθογγον, μέσος
μέλλον γίνεται, νύξω νύξομαι - νυγῶ νυγοῦμαι. τύψη.
τύπεται.

Δυϊκά. τυψόμεθον. τύψεσθον. τύψεσθον.

Πληθ. τυψόμεθα. τύψεσθε. τύπονται. 10

Μίσος μέλλον δεύτερος.

Ἑνικά. τυποῦμαι: εἵπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ δευτέρου
ἐνεργητικοῦ μέλλοντος γίνεται τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν υ
δίφθογγον καὶ προσθήκῃ τῆς μαι. κλίσιν δὲ ἔχει ὁμοίαν
τοῖς παθητικοῖς ἐνεσῶσι τοῦ ποιοῦμαι καὶ τῶν ὁμοίων 15
τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. τυπῇ. τυπεῖται.

Δυϊκά. τυπούμεθον. τυπεῖσθον. τυπεῖ-
σθον.

Πληθ. τυπούμεθα. τυπεῖσθε. τυποῦνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ. 20

Ἑνικά. τετύπομαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος
κατὰ τὸ δεῦτερον ἑαυτοῦ πρόσωπον πρὸ τῆς αι διφθόγ-
γου δεχόμενος τὸ ομ μετ' ὀλίγον μέλλοντα ποιεῖ, τέτυμμαι
τέτυπαι τετύπομαι, νένυγμαι νένυξαι νενύξομαι, πε-
ποιήμμαι πεποίησαι πεποιήσομαι. τετύψη. τετύπεται. 25

Δυϊκά. τετυψόμεθον. τετύψεσθον. τετύ-
ψεσθον.

Πληθ. τετυψόμεθα. τετύψεσθε. τετύ-
πονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

30

Ἐδόκει τισὶ τὰ ἀπαρέμφата μηδὲ ῥήματα εἶναι
διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπά τε καὶ ἀριθμούς. φαιμέν οὖν
ὡς πᾶν μέρος λόγου φύσει μὲν ἓν ἐστὶν ἀπλοῦν, θήσει

δὲ ποικίλον αὐτίκα γοῦν καὶ πάσῃ λέξει συναπτόμενον ἄρθρον κατὰ τὸν τῆς φωνῆς λόγον ἐνικῶς λέγεται, τὸ Ἀρίσαρχοι προπαροξύνεται, τὸ τύπτω παροξύνεται. τὸ τοίνυν ἀπαρέμφατον αὐτοῦ τοῦ φῦσει ῥήματος ἐστὶν ὄνομα· διὸ καὶ ὁμόφωνόν ἐστι καὶ πολλάκις ἄρθρον ἔχει 5 συναρτώμενον, οἷον τὸ ἀναγνώσκειν ὠφέλιμόν ἐστιν,

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεσῶτος καὶ παρατατικού.

τύπτειν: πᾶς ἐνεσῶς ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ὦ προσλαβὼν ἀπαρέμφα- 10 τον ποιεῖ, λέγει λέγειν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων ὁ παρατατικός προσόδῳ τοῦ ὦ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, ἔποιε ποιεῖν, ἔβόα βοᾶν, ἐχρύσου χρυσαῖν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

τετυφέναι: πᾶς παρακειμένος κατὰ τὸ τρίτον 15 πρόσωπον προσλαβὼν τὴν ναι ἀπαρέμφατον ποιεῖ, τέτυφε τέτυφέναι, πεποίηκε πεποιηκέναι.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

τετυπέναι: ὁμοίως καὶ αὐτὸς γίνεται, τέτυπε 20 τετυπέναι, νένυγε νενυγέναι.

Ἀορίσου πρώτου.

τύψαι: ὁ εἰς ᾧ λήγων ἀορίσος προσθέσει τοῦ ἱ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔπεισα πείσαι. οὐ συνεζεύχθη δὲ τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ μηδὲ ἡ μετοχή. ὦν γὰρ αἱ μετοχαὶ συνεμπίπτουσι, τούτων καὶ 25 τὰ ἀπαρέμφατα. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν δευτέρου ἀορίσου καὶ μέλλοντος αἱ μετοχαὶ μὲν συνέπεσον, τὰ δὲ ἀπαρέμφατα οὐ, ἴσω ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐτῶν φωνῇ μὲν συνέπεσον, τόνῳ δὲ διεσάλησαν· ἀορίστου γὰρ δευτέρου τυπῶν ὀξυτόνως, μέλλοντος δὲ τυπῶν περισπω- 30 μένως. τὸ μέντοι ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου, μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι καθὼ οὐκ ἐστὶ ῥῆμα ὀξυνόμε-

νον, ἐξ ἀνάγκης περιεσπάσθη, καὶ οὕτω συνέπεσε τῷ
τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Μέλλοντος πρώτου.

τύψειν: πᾶς μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον
τὸ ὃ προσλαβὼν ἀπαρέμφατον ποιεῖ, λέξω λέξεις λέξει 5
λέξειν.

Ἀορίσου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

τυπεῖν: ὁ δεύτερος μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρό-
σωπον προσλαβὼν τὸ ὃ τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ τοῦ ἀορί-
σου καὶ μέλλοντος, κυγῶ κυγῆς κυγεῖ κυγεῖν. 10

Ἀπαρέμφατα παθητικῶς

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

τύπτεσθαι: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον ἐν
τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς θαι καὶ τὴν κατ' ἀρχὰς κλιτικὴν ἔκτασιν συστέλλαν, 15
ἀπαρέμφατον ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν καθαριεύοι τὸ τ, καὶ σ
προσλαμβάνει, εἰ δὲ συμφῶνῳ παραλήγοιτο, τηρεῖται
τὸ σύμφωνον· εἰ δὲ ψιλῶ, εἰς δασὺ τρέπεται. τοῦτο δὲ
δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ παρακεῖμενος τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν
ἑαυτοῦ ἔκτασιν οὐδαμοῦ ἀποβάλλει. γίνονται οὖν οἱ 20
χρόνοι οὕτως. ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ τύπτεται τύ-
πτεσθαι, παρακεκίμενου καὶ ὑπερσυντελικου τέτυπται
τετύφθαι, ἀορίσου πρώτου ἐτύφθη τυφθῆναι, ἀορίσου
δευτέρου ἐτύπη τυπῆναι, μέσου ἀορίσου πρώτου ἐτύ-
ψατο τύψασθαι, μέσου ἀορίσου δευτέρου ἐτύπετο τυ- 25
πέσθαι, μέλλοντος πρώτου τυφθήσεται τυφθήσεσθαι,
μέλλοντος δευτέρου τυπήσεται τυπήσεσθαι, μέσου μέλ-
λοντος πρώτου τύψεται τύψεσθαι, μέσου μέλλοντος
δευτέρου τυπεῖται τυπεῖσθαι, μετ' ὀλίγον μέλλοντος
τοῦ καὶ Ἀττικοῦ τετύψεται τετύψεσθαι. ἀορίσοι δὲ πα- 30
θητικοὶ πρώτος καὶ δεύτερος, ἐπεὶ μὴ ἔχουσιν ἐν τῷ
τρίτῳ προσώπῳ κλιτικὸν τὸ τ, ἐτέρως γίνονται· κατὰ
γὰρ τὸ τρίτον πρόσωπον αὐτῶν προσλαμβάνοντες τὴν

ναι καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες
τὸ ἀπαρέμφατον ποιοῦσιν, ἐτύφθη τυφθῆναι, ἐτύπη
τυπῆναι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Καθόλου παντὸς προστακτικῶς τὸ πρῶτον πρόσωπον 5
ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐστι πρός-
ωπον τὰ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἡ δὲ πρόσταξις
πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον ἀπότασις· πῶς οὖν δυνατόν
ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαίνεσθαι τινα
καὶ πρὸς ἕτερον ποιῆσθαι τὸν λόγον; 10

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἡσυχώτος καὶ παρατακτοῦ.

Ἑνικά. τύπτει· πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ παρατακτοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀπο-
βάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἐτυπτε τύπτε, ἐποίει ποίει, 15
ἐβόα βόα, ἐχρύσου χρύσου. τυπτέτω· πᾶν δευτέρον
προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆν λῆγον, πλὴν τῶν
εἰς θι, προσθέσει τοῦ τω τρίτον γίνεται, λέγε λεγέτω,
ποίει ποιείτω.

Δυϊκά. τύπτετον. τυπτέτων· τὸ μὲν δευτέ- 20
ρον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν
τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου
δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ
ὁ εἰς ῶ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖτον ποιείτων.

Πληθυντικά. τύπτετε. τυπτέτωσαν· ἄμφω 25
τὰ πληθυντικά ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται·
τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ῶ εἰς ε̄ δεύ-
τερον πληθυντικὸν γίνεται, λεγέτω λέγετε, τετυφέτω
τετύφετε, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυ-
πτέτω τυπτέτωσαν, βοάτω βοάτωσαν. 30

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἑνικά. τέτυφε· τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὀρισι-
κοῦ παρακειμένου δευτέρου ἐστὶ προστακτικόν, τέτυφεθ

ἐκεῖνος - τέτυφε σύ, πεποίηκεν ἐκεῖνος - πεποίηκε σύ.
τετυφένω.

Αὐτιά. τετύφετον. τετυφένων.

Πληθ. τετύφετε. τετυφένωσαν.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

5

Ἐνικά. τέτυπε. τετυπέτω.

Αὐτιά. τετύπετον. τετυπέτων.

Πληθ. τετύπετε. τετυπέτωσαν.

ἡ αὕτη τεχνολογία τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου καὶ
ὑπερσυντελικού καὶ τοῦ μέσου.

10

Ἀορίσου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψον: ἔδει μὲν καὶ τὸν ἀόριστον ἐκ τοῦ
ἰδίου ὀριστικοῦ τρίτου προσώπου γίνεσθαι, ἔτυψεν ἐκεῖ-
νος - τύψε σύ, ἀλλ' ἐκρατήθη Συρακουσίων ἔθος· ἐκεῖ-
νοι γὰρ τὰ εἰς ἔ προστακτικὰ εἰς ὃν μεταποιουῦσι, τὸ λάβε 15
λάβον λέγοντες καὶ τὸ ἄνελε ἄνελον. οὕτω καὶ τὸ τύψε
τύψον. τυψάτω: ἔδει μὲν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν
εἰς ἔ προστακτικῶν διὰ τοῦ ἐτῶ εἶναι τὸ τρίτον, ἀλλ'
ἐπεὶ πανταχοῦ ὁ ἀόριστος φιλεῖ τὸ ᾱ (τὸ γὰρ ὀριστικὸν
ἔτυψα, καὶ τύψας ἢ μετοχή, τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι, 20
τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι), τούτου χάριν οὐδὲ τῇ προστακτι-
κῶν ἐχωρίσθη τοῦ ᾱ.

Αὐτιά. τύψατον. τυψάτων.

Πληθ. τύψατε. τυψάτωσαν.

Ἀορίσου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

25

Ἐνικά. τύπε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου
ἀορίσου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἑκτασιν ἀποβάλλοντος προ-
στακτικὸν γίνεται, ἔνυγον ἔνυγες ἔνυγε νύγε. τυπέτω.

Αὐτιά. τύπετον. τυπέτων.

Πληθ. τύπετε. τυπέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἰνστιτώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πα-
θητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτα-
σιν συστεῖλαν προστακτικὸν γίνεται, ἐποίου ποιοῦ, 5
ἐβῶν βῶν, ἐχρύσου χρυσῶν. τυπτέσθω: τὰ εἰς τῶ
τρίτα ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τῶ εἰς θῶ παθητικὰ γί-
νεται, νοεῖτω νοεῖσθω, λέγέτω λέγέσθω. ἐνὶ δὲ λόγῳ
πᾶν δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν ὀριστικὸν τῶν πα-
θητικῶν ἢ μέσων τροπῇ τοῦ εἰς ῶ προστακτικὸν γί- 10
νεται τρίτον, τυπτεσθε τυπτέσθω, τέτυφθε τετύφθω,
ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύπητε τυπήτω, ἐτύψασθε τυψά-
σθω, ἐτύπεσθε τυπέσθω.

Δυϊκά. τύπτεσθον. τυπτέσθων: ἐκ τοῦ δευ-
τέρου τῶν πληθυντικῶν. 15

Πληθ. τυπτεσθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν
τροπῇ τοῦ ῶ εἰς ε. τυπτέσθωσαν: ἐκ τοῦ τρίτου
τῶν ἑνικῶν προσθέσει τοῦ σαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυστελείκου.

Ἐνικά. τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ὑπερ- 20
συστελείκου συστολῇ τῆς ἀρχούσης προστακτικὸν γίνεται,
ἐλελέγμην ἐλέλεξο λέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ
τοῦ τετυφέτω τετυφέσθω καὶ ἐν συγκοπῇ τετύφθω εἶ-
ναι, δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γεγενῆσθαι.

Δυϊκά. τέτυφθον. τετύφθων. 25

Πληθ. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύφθητι: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος
διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν,
διδούς δίδοθι, ἰσάς ἰσαθι. οὕτως οὖν τυφθεῖς τύφθητι 30
ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον τῆς ἐπαλληλίας
τῶν δασέων τύφθητί φάμεν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω:

κα εἰς $\overline{\theta\iota}$ προστακτικὰ τροπῇ τοῦ $\overline{\theta\iota}$ εἰς $\overline{\tau\omega}$ ποιεῖ, δίδουσι διδότη, ἴσασι ἰσάτω.

Ανικά. τύφθητον. τυφθήτων.

Πληθ. τύφθητε. τυφθήτωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τύπηθι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ γέγονε τῆς τυπείς μετοχῆς· ἐνταῦθα δέ, ἐπειδὴ μὴ νόχλει τὰ δασέα, τὸ $\overline{\theta}$ προσήλθεν ἐν τῷ τέλει. τυπῆθι.

Ανικά. τύπητον. τυπήτων.

Πληθ. τύπητε. τυπήτωσαν.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἀόριστος τοῦ $\overline{\iota}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης μέσος προστακτικὸς γίνεται· διὸ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔλουσαι, ἥσπασα ἄσπασαι. τυψάσθω.

Ανικά. τύψασθον. τυψάσθων.

Πληθ. τύψασθε. τυψάσθωσαν.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυποῦ: ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος τοῦ $\overline{\iota}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχαίας κλιτικῆς ἔκτασιν ἔλαβον τὸ ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμεν ἐλαβόν, ἐπραδόμεν ἐπράθον πραθοῦ. ταῦτα δὲ πάλιν ἄττικοι περισπῶσι. τυπέσθω.

Ανικά. τύπεσθον. τυπέσθων.

Πληθ. τύπεσθε. τυπέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτοιμι: πᾶσα μετοχὴ ἐνεργητικὴ τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς $\overline{\mu\iota}$ καὶ πρὸ τοῦ $\overline{\iota}$ μένη τὸ $\overline{\iota}$, παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα αὐτῇ ἀκύνεσθαι στοιχεῖα, τὸ ἐνεργητικὸν ἐ

ποιεῖ, τύπτων τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μι ἀλλ' εἰς ην τρέπεται, δοθεὶς δοθέντος δοθείην, εἰς εἰς ἄντων εἰσίν. τύπτοις: πᾶν ῥημα εἰς μι λήγον τροπῇ τῆς 5 μι εἰς σ τὸ δευτερόν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτοιτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυϊκά τῶν εὐκτικῶν εἰς ην ἔχουσι τὸ τρίτον· οὐχ ὁμοφώνει γὰρ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ τρίτον τῶν 10 πληθυντικῶν εἰς σῃ ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς μι εὐκτικὰ τροπῇ τῆς μι εἰς μεν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν. τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μεν εἰς τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικὰ τὴν παραλήγουσαν τρέπει 15 τύπτοιεν; τὰ εἰς μεν εὐκτικά, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιοῦσι, λέγοιμεν λέγοιεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονοφθόγγῳ, εἰς σῃ, δαρείημεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν. ὡς δὲ γίνεται κατὰ συγκοπὴν δοίμεν (Ὅμηρος: 20

δοίμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἄριστην), τότε καὶ τὸ τρίτον

ὡμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ενικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχὴ τετυφώς τετυφό- 25 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὀξύτονος ἢ μετοχὴ, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ην. τετύφοις· τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30 εἴρηται.

Μίσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ενικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Αυτικά. τετύποιτον. τετυποίητην.

Πληθ. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετυ-
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τετυπῶς μετοχῆς.

Ἀορίστου πρώτου.

Ενικά. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι.

Αυτικά. τύψαιτον. τυψαίτην.

Πληθ. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψας μετοχῆς.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ενικά. τύποιμι. τύποις. τύποι.

Αυτικά. τύποιτον. τυποίητην.

Πληθ. τύποιμεν. τύποιτε. τύποιεν.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Μέλλοντος πρώτου.

Ενικά. τύψοιμι. τύψοις. τύψοι.

Αυτικά. τύψοιτον. τυψοίτην.

Πληθ. τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψων μετοχῆς.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ενικά. τυποίμι. τυποῖς. τυποῖ.

Αυτικά. τυποίτον. τυποίτην.

Πληθ. τυποίμεν. τυποῖτε. τυποῖεν.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Εὐκτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρτέτακτοϋ.

Ενικά. τυπτοίμην: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσο
ἐπὶ τέλους τὸ μ̄ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς
καὶ τὸ ἰ̄ δεχόμενον πρὸ τοῦ μ̄, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ
τικὴν ἔκτασιν συστῆλαν, εὐκτικὸν γίνεται, τυπ-
τυπτοίμην, τύψομαι τυψοίμην, τυφθήσομαι τυ-
σοίμην, τυπήσομαι τυπησοίμην. τύπτοιο: ὅσοι
εὐκτικῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἔχει κλιτικὸν τὸ ἰ̄,
βολῇ αὐτοῦ τὸ δεύτερον ποιεῖ, τύπτοιο τυπτοιο

ψαιτο τύψαιω. τύπτοιτο: τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου
γέγονε τροπῇ τοῦ μην. εἰς το.

Δυϊκά. τυπτοίμεθον. τύπτουσθον. τυπτοί-
σθην.

Πληθ. τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον 6
τὸ μ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθὰ
τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, τύπτουσθε: εἴρηται ὡς πᾶν
τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς θε δευτέρον πληθυντικὸν ποιεῖ. καὶ μὲν καθα-
ριεῦοι τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῶ παραλή- 10
γοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοιτο: εἴρηται ὡς
πᾶν τρίτον πρόσωπον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, πρὸ τοῦ τ δε-
χόμενον τὸ ν τρίτον πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυ-
λάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελείου.

15

Ἐνικά. τετυμμένος εἶην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει
τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τῷ κοινῷ κα-
νόνι τὸ εὐχτικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κεκλήμην, δέδημαι δε-
δήμην. ὅτε δὲ ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ παραλήγεται,
τότε διὰ τὸ ἀσυστατεῖν τὸ εὐχτικὸν τε αὐτοῦ καὶ τὸ 20
ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆς ἀναπληροῖ. τετυμμένος
εἶης - εἶη.

Δρυϊκά. τετυμμένω εἶητον - εἶήτην.

Πληθ. τετυμμένοι εἶημεν - εἶητε - εἶησαν.

Λογιστοῦ πρώτου.

25

Ἐνικά. τυφθείην: εἵπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ ὀξύ-
τονος εἰς σ λήγουσα διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος
τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ἦν καὶ τὸ ι πρὸ τοῦ ην δε-
χομένη, τὸ εὐχτικὸν ποιεῖ. ἔστιν οὖν τυφθεῖς τυφθέν-
τος τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη.

30

Δυϊκά. τυφθείητον. τυφθείήτην.

Πληθ. τυφθείημεν. τυφθείητε. τυφθείη-
σιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυπείην. τυπείης. τυπείη.

Αὐϊκά. τυπείητον. τυπείήτην.

Πληθ. τυπείημεν. τυπείητε. τυπείησθε.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς.

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τυψαίμην. εἶπομεν ὡς ὅσα ἔχουσιν κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν, προτιθέμενα τὸ ἰ, συστέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὴν ἔκτασιν, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὖν ἐτυψάμην καὶ τὸν κλιντικὸν τυψαίμην. τύψαιο. τύψαιτο.

Αὐϊκά. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαίσεσθην.

Πληθ. τυψαίμεθα. τύψαισθε. τύψαισεσθε.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμην. τύποιο. τύποιτο.

Αὐϊκά. τυποίμεθον. τύποισθον. τυποίσεσθην.

Πληθ. τυποίμεθα. τύποιθε. τύποισεσθε.
Εἴρηται ὡς ἐνὶ κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες. πρῶτος τυφθήσομαι τυφθησοίμην. δεύτερος τυπήσομαι τυπησοίμην. μέσος μέλλον πρῶτος τύψομαι τυψοίμην. δεύτερος τυπῶμαι τυποίμην. μετ' ὀλίγον μέλλον τετύψομαι τετυψοίμην. πρόδηλος ἀπάντων ἡ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Αἱ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικῇ σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὀνομάζονται, οἷον ἡ ὀριστική μόνως ὀρίζειν, ἡ προστακτική ἀπὸ τοῦ προτάσσειν ἐξῆς ὁμοίως. ἡ μέντοι ὑποτακτική ποικίλας ἐστὶν σημασίας. δηλοῖ γὰρ δισταγμόν, ὡς ἐν τῷ ἐάν ἀναγνώσομαι. δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμόν, ὡς ἐν τῷ ποιήσας.

δός μοι τὸ βιβλίον ἵνα ἀναγνώ· ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτίαν,
ὡς ἐν τῷ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης. διαφόρους οὖν ἔχουσα
σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μιᾶς ὀνομασθῆναι.
ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ αἰ ὑπο-
τάσσεται ἐν τῶν ὑποτακτικῶν συνδεσμῶν, τῷ ἵνα, 5
ὅπως, ἐάν, τούτου χάριν ὑποτακτικὰ καλεῖται. δηλοῦσι
δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἃ ἔστιν ἐνεστώτος, ἢ γένησόμενα,
ἃ ἔστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν
παρωχημένων ἀπέβαλοντο, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς ὦ
καὶ εἰς μαι, αἱ τινές εἰσι ἐνεσώτων καὶ μελλόντων. 10

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεσώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐάν τύπτω· οἱ τρεῖς παρωχημένοι, παρα-
τατικός παρακείμενος καὶ ἀόριστος, τὴν τελευταίαν
τρέποντες εἰς ὦ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν 15
ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπον - ἐάν
τύπτω, τέτυφα - ἐάν τετύφω, ἔτυψα - ἐάν τύψω. ἐάν
τύπτῃς· καθόλου τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τῶν εἰς
ὦ κεκλιμένα εἰς ἧς τὸ δευτέρον ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέ-
ρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκεῖναι 20
γὰρ ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ κλίνου-
σιν, ἐάν βῶω βοῶς βοᾷ, ἐάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἐάν
τύπτῃ· ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ σ.

Ἀνικά. ἐάν τύπτῃτον· ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν
πληθυντικῶν. ἐάν τύπτῃτον· ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέ- 25
ρῳ, ὅτι εἰς σι λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Πληθ. ἐάν τύπτωμεν· πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ὦ
λῆγον προσθέσει τῆς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἐάν
τυφθῶ - ἐάν τυφθῶμεν, ἐάν τύπτω - ἐάν τύπτωμεν.
ἐάν τύπτῃτε· ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπὴ τῆς 30
μὲν εἰς τε καὶ τοῦ παραληγοντος ὦ εἰς ἧ. ἐάν τυ-
πτωσι· καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπὴ τῆς
μὲν εἰς σι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφῃς - τετύφῃς.

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμεν - τετύφητε - φώσιν.

προεῖρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μίσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπῃς - τετύπῃς.

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - πώσιν.

εἴρηται.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τύψω - τύψῃς - τύψῃς.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον.

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωμεν.
ἵστίον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ
μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἡλεγεῖν ἡ
συζυγία· ἔτι γὰρ ὁ ἀόριστος ἔχεια, ὁ μέλλων
τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερωῖ ἀλλ' ἐὰν

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τύπω - τύπῃς - τύπῃς.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωμεν.
πρόδηλος ἡ κλίσις.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. ἐὰν τύπτωμαι· ὁ ἐνεργητικὸς ἐν
τῶν ὑποτακτικῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς
ται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι,
ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς
γητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας
καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διενη

πρὸς τὰ ὀριστικά, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τὰ
 δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὁμοφώνησαν. ἔὰν τύπτη·
 καθόλου τὰ τρίτα ἐνεργητικὰ τῶν ὑποτακτικῶν δεύ-
 τερά εἰσι τῶν παθητικῶν, ἔὰν λέγω λέγῃς λέγῃ - ἔὰν
 λέγωμαι ἔὰν λέγῃ, ἔὰν βοῶ βοᾷς βοᾷ - ἔὰν βοῶμαι 5
 βοᾷ, ἔὰν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ - ἔὰν χρυσῶμαι χρυσοῖ.
 ἔὰν τύπτηται· τὸ δεύτερον πρόσωπον προσλαμβάν-
 ον τὴν ται τρίτον γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ
 τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς
 ὀριστικοῖς, προεῖρηται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς 10
 συνηθείας γράψας φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς τὰ τρίτα πρόσ-
 ωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ὦ λέγειν, ἔὰν χρυσῶ-
 ται, ἔὰν γυνῶται, ἔὰν στεφανῶται.

Δυϊκά. ἔὰν τυπτώμεθον. ἔὰν τύπτησθον.
 ἔὰν τύπτησθον· εἴρηται. 15

Πληθ. ἔὰν τυπτώμεθα. ἔὰν τύπτησθε.
 ἔὰν τύπτωνται· εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐνικῶν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἔὰν τετυμμένος ὦ - ἦς - ἦ· εἰπομένως
 ὅταν ὁ παθητικὸς ὀριστικὸς παρακειμένου σύμφωνον 20
 ἔχῃ πρὸ τοῦ μ, οὐ ποιεῖ οὔτε ἐντικλόν οὔτε ὑποτακτι-
 κόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἢ χρησις ἀναπληροῖ. εἰ
 μέντοι καθαριέναι τὸ ὀριστικόν, πρὸ τοῦ μ δεξάμενον
 τὸ ὦ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, κέκτημαι - ἔὰν κεκτῶμαι, μέ-
 νημαι - ἔὰν μεμνῶμαι, προπερισπωμένως. 25

Δυϊκά. ἔὰν τετυμμένω ἦτον - ἦταν.

Πληθ. ἔὰν τετυμμένοι ὦμεν - ἦτε - ὦσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἔὰν τυφθῶ· πᾶσα μετοχὴ εἰς σ λήγωνσα
 μετ' ὀξείας καὶ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέπουσα τὴν 30
 ἰσχύτην εἰς ὦ μετὰ περισπωμένης, τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ,
 τυφθεῖς - ἔὰν τυφθῶ, διδούς - ἔὰν διδῶ. ἔὰν τυ-
 φθῇς. ἔὰν τυφθῇ.

Χικ

Δυϊκά. ἐὰν τυφθῇτον. ἐὰν τυφθῇτο
Πληθ. ἐὰν τυφθῶμεν. ἐὰν τυφθῇτο
τυφθῶσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.
Ενικά. ἐὰν τυπῶ - τυπῆς - τυπῇ.
Δυϊκά. ἐὰν τυπῇτον - τυπῇτον.
Πληθ. ἐὰν τυπῶμεν - τυπῆτε - τυπῶ
ἢ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶν ἐπὶ πρώτου καὶ δευτέρου
ἀορίστου.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.
Ἐνικά. ἐὰν τύψωμαι: ὁ πρῶτος μέσος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ἀορίστου ὑποτακτικοῦ
θέσει τῆς μαι, ἐὰν τύψω - ἐὰν τύψωμαι. δύναται
καὶ ἑτέρως κανονίσαι, ὥς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον
τῆς μαι δεχόμενον τὸ ὦ ὑποτακτικὸν γίνεται.
τύψη. ἐὰν τύψηται.

Δυϊκά. ἐὰν τυψώμεθον - τύψησθον.
ψησθον.

Πληθ. ἐὰν τυψώμεθα - τύψησθε
πωνται.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.
Ἐνικά. ἐὰν τύψωμαι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ
νίσταται, εἴτε ἀπὸ ἐνεργητικοῦ θέλεις κατὰ προσ-
τῆς μαι, εἴτε ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι τροπῇ τῆς ὦ
τύπη - τύπηται.

Δυϊκά. ἐὰν τυψώμεθον - τύπησθον.
πησθον.

Πληθ. ἐὰν τυψώμεθα - τύπησθε
πωνται.

Μετ' ἀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.
Ἐνικά. ἐὰν τετύψωμαι - τετύψη - τε-
ψηται.

φθῆτον.
υφθῆτε. ἐάν

Δυϊκά. ἐάν τετυψώμεθον - τετύψησθον -
τετύψησθον.

Πληθ. ἐάν τετυψώμεθα - τετύψησθε - τε-
τύπωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

5

Μετοχὰς ἐνεργητικάς.

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

- τυπῶσιν.
καὶ δευτέρου

πρώτου.
μέσος ἀόριστος
σταχτικού προς-
β. δύναμις δ' ἂν
ἢ μέσον πρό-
γινεται. ἐάν

σθον - τυ-

σθε - τυ-

υτέρου.
πρώτῳ κατω-
ὰ προσθήκῃ
τῆς ἑ εἰς ᾱ.

σθον - τυ-

σθε - τυ-

τικού.
η - τετύ-

Ἑνικά. τύπτων: πᾶν ῥήμα ὀριστικόν εἰς ὦ λή-
γον προσθέσει τοῦ ν ποιεῖ τὴν μετοχήν, λέγω λέγων,
τύπτω τύπτων, τύπω τύπων. τύπτουσα: πᾶσα με-10
τοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέπουσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς ᾱ καὶ τὴν παραλήγουσαν φῦσει μακρὰν
ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θεῖσα, ζευγνύντος ζευγνῦσα. τύπτων: πᾶσα μετοχή
διὰ τοῦ ντ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον 15
ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγων, ποιοῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Δυϊκά. τύπτοντες: πᾶσα δοτική ἐνικῶν εἰς ἰ
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἑ τὸ δυϊκὸν
ποιεῖ, Αἴαντι Αἴαντες, ἄραντι ἄραντες. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτική ἐνικῶν εἰς ἦ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἦ εἰς ᾱ
τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσῃ. οὕτω τῇ τυ-
πούσῃ - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ἑ
λήγουσα προσθέσει τοῦ σ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τυπτούσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δυϊκῶν εἰς ᾱ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰρεΐα - οἱ Αἰνεΐαι, τὰ λεγούσα-
αὶ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς ᾱ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τεῖχῃ ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
νεν ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἑνικά. τετυπώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

XII 2

πρακείμενος τρέπων τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ τὴν μετοχὴν πο-
 λεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς, μόνη δὲ αὐτὴ
 παρακείμενου μετοχῇ διὰ μόνου τοῦ τ τὴν γενικὴν
 ἴσως μιμουμένη τὴν ὀνομαστικὴν κλίσιν· οὐδὲν
 εἰς $\bar{\omega}$ ὀνομάτων διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ κλίνεται. τετυ-
 δύο ζητοῦμεν ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθα-
 τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ διὰ τί τῇ $\bar{\nu}$ παραλήγεται. φαινόμενον οὖν
 θηλυκαὶ μετοχαὶ ἥτινα ἔχουσι σύμφωνα ἐπὶ τῇ
 τῆς τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἄρσενικοῦ
 ἢ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἢ λέγουσα ἐν. ἐπεὶ
 γενικὴ τοῦ παρακείμενου ἐν εἶχε τὸ $\bar{\tau}$, ἀνάγκη
 θηλυκῇ οὐδὲ ἐν ἔσχεν, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ
 νέχθη. τῇ δὲ $\bar{\nu}$ παρελήχθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ
 στεῖτο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ $\bar{o}$ τῆς γεγραφό-
 νικῆς, ἔπειτα τὸ $\bar{u}$ (οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ $\bar{o}$, οὐ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουσα, φέρουσα) καὶ τρίτον
 ἐπεὶ τὰ παρεσχηματισμένα θηλυκὰ ἄρσενικοῖς
 καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πᾶν τῶ $\bar{\epsilon}$ θέλει παρ-
 οῦσθαι, ὀξεῖα, Ῥοδία, ἄλλοια. ἐκπεσόντος οὖν τοῦ $\bar{o}$
 τὸ $\bar{u}$ καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$. τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γ-
 τοῦ ἄρσενικοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποβαλλομένη
 ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς $\bar{o}$ λήγειν ἤμελλεν, ὅπερ οὐ
 τον, προσλαμβάνει τὸ $\bar{o}$. οὐ γὰρ τὸ $\bar{\nu}$, ἐπεὶ μὴ
 τοῦ $\bar{\nu}$ ἢ κλίσιν τοῦ ἄρσενικοῦ.

Δυϊκά. τετυφότε. τετυφυῖα: πᾶσα δοτικῶν
 εἰς $\bar{\epsilon}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ μὲν
 $\bar{\epsilon}$ μεταβάλλει καὶ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν,
 $\bar{\alpha}$ τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῶ Νέο
 τῶ Νέστορε, τῶ Αἰνεῖα τὸ Αἰνεῖα.

Πληθ. τετυφότες. τετυφυῖαι, τετυφ-

Μέσου παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελικού
 Ἐνικά. τετυπώς. τετυπυῖα. τετυπός.

Δυϊκά. τετυπότε. τετυπυῖα.

Πληθ. τετυπότες. τετυπῆναι. τετυπότα.
προδῆλος ἢ κλίσις ὁμοία οὕσα τῇ τοῦ παρακειμένου.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τύψας. τύψασα. τύψαν· ὁ εἰς ᾧ λή-
γων ἄοριστος προσθέσει τοῦ σ καὶ συστολῇ τῆς ἀρ- 5
χούσης κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἔλεξα λέ-
ξας, ἤχησα ἤχησας, ἔτυψα τύψας.

Δυϊκά. τύψαντε. τυψάσα.

Πληθ. τύψαντες. τυψάσαι. τύψαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

10

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυπόν· ὁ εἰς ὃν ἄορι-
στος τρέπων τὸ ὁ εἰς ᾧ καὶ συστέλλων τὴν ἐν ἀρχαῖς
κλιτικὴν ἔκτασιν μετοχὴν ποιεῖ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἔνυγαν
τυγῶν, ἔτυπον τυπῶν.

Δυϊκά. τυπόντε. τυπούσα.

15

Πληθ. τυπόντες. τυπούσαι. τυπόντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψων. τύψουσα. τύψον.

Δυϊκά. τύποντε. τυψαύσα.

Πληθ. τύψοντες. τύψουσαι. τύψοντα. 20
ἢ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶ τῷ ἐνεστώτι.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυποῦν· ἡ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφωνεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου
ἄορίστου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ δευτέ- 25
ρου ἄορίστου αἰὲ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ ὁ κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς ὃν ἔχει, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος
αἰὲ περισπᾶται καὶ διὰ τῆς ε διφθόργου κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς οὖν λῆγον ἔχει.

Δυϊκά. τυποῦντε. τυπούσα.

30

Πληθ. τυποῦντες. τυπούσαι. τυποῦντα.

Μετοχαλ παθητικά
χρόνου λυσισώτας και παρυσιατικοῦ.

Ενικά. τυπτόμενος: πᾶν ῥῆμα παθητικὸν μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης ἐκ τὴν μετοχὴν ποιεῖ, τυπτομαι τυπτόμενος, τέτυμ-
τυμμενος. πρόσκειται „τὸ μ κλιτικόν” ἐπεὶ τὸ
θεματικόν αὐτὸ ἔχον οὐκέτι ποιεῖ δάμενος τὴν με-
τυπτομένην· ὁμοίως τοῖς εἰς νος ὀνόμασι πο-
τὸν παρασχηματισμὸν τῶν γενῶν καὶ τὴν κλίσιν
γὰρ δερμάτινος δερματίνῃ δερμάτινον, οὕτω τυ-
πος τυπτομένη τυπτόμενον. πᾶν τοίνυν εἰς ος
συμφώνου πλην τοῦ ρ, ὅτε ἔχει θηλυκόν, εἰς ι
ποιεῖ, σοφός σοφή, καλός καλή. τυπτόμενον
ἄρσενικόν ἰσοσυλλάβως κλινόμενον, ἡνίκα ποιεῖ
τερον, ὁμόφωνον αὐτὸ ποιεῖ τῇ ἰδίᾳ αἰτιατικῇ,
καλοῦ - τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, εὐγῆρος εὐγῆρα
εὐγῆρων καὶ τὸ εὐγῆρων, εὐνοὺς εὐνου - τὸν εὐνο
τὸ εὐνουν. ὅθεν σεσημαίωται τὸ ἄλλα, τοῦτο,
καὶ τὰ παραπλήσια.

Δυϊκά. τυπτομένω: πᾶσα δοτική ἐνικῶν
ἢ εἰς ὦ λήγουσα ὁμόφωνον, ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν
κῶν. τυπτόμένα: εἵπομεν ὡς πᾶσα δοτικὴ εἰς
γούσα τροπῇ τοῦ ἦ εἰς, ἃ τὸ δυϊκόν ποιεῖ, τῷ Περ-
σῶ Πέρσα, τῇ καλῇ - τὰ καλά, τῇ τυπτομένῃ - τυ-
πτομένα.

Πληθ. τυπτόμενοι: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν
λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Ὀμήρῳ Ὀμ-
Σαπφῶ Σαπφοί. τυπτόμενα: εἴρηται ὡς πᾶσα
θεῖα δυϊκῶν εἰς ᾱ λήγουσα πρὸςθέσει τοῦ ι ποι-
πληθυντικόν, Πέρσα Πέρσαι, καλά καλά. τυ-
μενα: εἴρηται ὡς πᾶν οὐδέτερον εἰς ᾱ λήγει κατὰ
πληθυντικόν.

Παρακτιμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετυμμένος. τετυμμένη. τετυμ-
μένον.

Δυικά. τετυμμένω. τετυμμένα.

Πληθ. τετυμμένοι. τετυμμέναι. τετυμ- 5
μένα.

Ἀριστου πρώτου.

Ἐνικά. τυφθεῖς: πᾶν ῥῆμα εἰς ὃ κῆγον μετὰ
φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τὴν μέτοχην
ἔχει εἰς σ ὀξύτονον, ἐτετύφειν τετυφῶς, ἐδάμην δα- 10
μεις. τὸ μέντοι ἐποιοῦν ἐβόων οὐ φυσικὴν ἔχουσι
τὴν μακρὰν ἀλλ' ἐκ πάθους· διὸ οὐκ εἰς σ αὐτῶν ἡ
μετοχή. τὸ ἐτυπτόμην τὸ μ ἔχει κλιτικόν, τυφθεῖσα.
τυφθέν: ἀμφοτέρω γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρ-
σενικοῦ, τὸ μὲν τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ᾧ καὶ ἐκτά- 15
σει τῆς παραληγουσῆς, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀποβολῇ τῆς
τελευταίας.

Δυικά. τυφθέντε. τυφθεῖσα.

Πληθ. τυφθέντες. τυφθεῖσαι. τυφθέντα.

Ἀριστου δευτέρου

20 -

Ἐνικά. τυπεῖς. τυπεῖσα. τυπέν.

Δυικά. τυπέντε. τυπεῖσα.

Πληθ. τυπέντες. τυπεῖσαι. τυπέντα.

Μέσου Ἀριστου πρώτου.

Ἐνικά. τυψάμενος. τυψαμένη. τυψάμενον: 25
εἰπομέν ὡς τὰ ἔχοντα τὸ μ κλιτικόν τροπῇ τῆς ἐσχά-
της εἰς μένος καὶ συστολῇ τῆς κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ
τὴν παθητικὴν μετοχὴν. ἔστιν οὖν ἐτυψάμην, καὶ συ-
στολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας συλλα-
βῆς εἰς μένος γίνεται τυψάμενος.

30

Δυικά. τυψαμένω. τυψαμένα.

Πληθ. τυψάμενοι. τυψάμεναι. τυψάμενα.

Μίσου ἀφελστον δευτέρου.

Ἐνικά. τυπόμενος. τυπομένη. τυπόμενον.

Δυϊκά. τυπομένω. τυπομένα.

Πληθ. τυπόμενοι. τυπόμεναι. τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἐνικά. τυφθησόμενος. τυφθησομένη. τυφθησόμενον.

Δυϊκά. τυφθησομένω. τυφθησομένα.

Πληθ. τυφθησόμενοι. τυφθησόμεναι. τυφθησόμενα.

10

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπησόμενος. τυπησομένη. τυπησόμενον.

Δυϊκά. τυπησομένω. τυπησομένα.

Πληθ. τυπησόμενοι. τυπησόμεναι. τυπησόμενα. 15

Μίσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τυψόμενος. τυψομένη. τυψόμενον.

Δυϊκά. τυψομένω. τυψομένα.

Πληθ. τυψόμενοι. τυψόμεναι. τυψόμενα. 20

Μίσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπούμενος. τυπουμένη. τυπούμενον.

Δυϊκά. τυπουμένω. τυπουμένα.

Πληθ. τυπούμενοι. τυπούμεναι. τυπούμενα. 25

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικῆς.

Ἐνικά. τετυψόμενος. τετυψομένη. τετυψόμενον.

Δυϊκά. τετυψομένω. τετυψομένα.

30

Πληθ. τετυψόμενοι. τετυψόμεναι. τετυψόμενα.

τέλος τοῦ μεγάλου ῥήματος καὶ τῶν μετοχῶν.

ΚΑΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ῥῆμα ὀρεστικὸν ἐνεργητικὸν ἁπλοῦν παρὰγωγὸν
 συζυγίας πρώτης τῶν εἰς μι ῥημάτων
 τῶν τριῶν προσώπων τε καὶ ἀριθμῶν

χρόνου ἐνεστώτος.

5

Ἐνικά. τίθῃμι: τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μι πάντα
 τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλή γάρ ἐστι παρ'
 αὐτοῖς, ἢ εἰς μι κατάληξις· γέλαιμι γὰρ καὶ ἀσυνειημί
 φασιν. ἀλλ' ἐλέγχονται ἐκ πολλῶν; μάλιστα ἐξ αὐτῆς
 τῆς κλίσεως. ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίως τοῖς εἰς ω καὶ τὰ εἰς 10
μι κλίνουσι, γέλαιμι γέλαις γέλαι λέγοντες· ἡμεῖς δὲ
 οὕτως, ἀλλὰ τὸ τρίτον εἰς σι. πᾶν τοίνυν εἰς μι
 λῆγον φύσει μακρὰ παραλήγεται, πλήν τῆς ει διφθόγ-
 γου· ὅθεν ἡμάρτηται τὸ εἰμί. πᾶν εἰς μι λῆγον βαρύ-
 νεται πλήν τοῦ εἰμί, φημί. τῶν εἰς μι ἡ πρώτη μὲν 15
 καὶ δευτέρα συζυγία τῷ ῃ παραλήγεται, ἡ τρίτη δὲ τῷ
ω καὶ ἡ τετάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τίθῃς: τὰ εἰς
μι τροπῇ τῆς μι εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἴστημι ἴστης,
 δίδωμι δίδως, ζεύγνυμι ζεύγνυς. τίθῃσι: πᾶν δεύτε-
 ρον τῶν εἰς μι προσθέσει τοῦ ι τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδως 20
 δίδωσι, ζεύγνυς ζεύγνυσι.

Ἀνικά. τίθετον. τίθετον: πρῶτον οὐκ ἔστι
 πρόσωπον διὰ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἶναι τὸ μ. τὸ
 δὲ τρίτον συνέπεσε τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸ τρίτον τῶν πλη-
 θυντικῶν εἰς σι.

25

Πληθ. τίθεμεν: εἵπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελ-
 λόντων ἡ γενικὴ τῆς μετοχῆς ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχά-
 την καὶ πρὸ τοῦ ν δεξαμένη τὸ με πληθυντικὸν ποιεῖ,
 τιθεῖς τιθέντος τίθεμεν, ἰστάς ἰστάντος ἵσταμεν, δι-
 δούς διδόντος δίδομεν, ζεύγνυς ζεύγνυντος ζεύγνυμεν. 30
 τίθετε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μ εἰς τε.
 ἡ δὲ παραλήγουσα πεφύλαχται, ἐπεὶ περ εἰς σ ἡ με-
 τοχή. τιθεῖσιν: εἵπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελλόν-

τῶν τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ ταῖς
δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. το δὲ φασί
μόνον ἐν τόνῳ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα φασὶν ὀξύ-
νεται, ἡ δὲ μετοχὴ φᾶσι βαρύνεται. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα
Ἰωνες προσόδῳ τοῦ α καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης 5
προφέρονται, τιθέασι, διδόασι, ζευγνύασι· ἐπὶ γὰρ τῆς
δευτέρας οὐκέτι τοῦτο ποιοῦσι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ
ἰσάασι· καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἴημι ἴησιν ἰῶσιν Ἰωνικῶς ἰεάσι,
καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικὴν ἰᾶσι, καὶ ἐν συνθέσει ἀφια-
σιν. [ἰᾶσι πέμποσιν, ἰᾶσι πορεύονται.] 10

Παρατατικὸν.

Ἐνικά. ἐτίθην· τὰ εἰς $\mu\bar{i}$ τροπῇ τῆς $\mu\bar{i}$ εἰς ν
καὶ κλιτικῇ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης τὸν παρατατικὸν ποιεῖ,
τίθηνμι ἐτίθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθης· εἵπομεν ὡς τὰ
εἰς ν μακροκατάληκτα μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχοντα 15
τὸ μ κλιτικόν, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ,
ἴστην ἴσθης, ἐδίδων ἐδίδως. ἐτίθῃ.

Ἀνικά. ἐτίθετον. ἐτίθέτην.

Πληθ. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτίθεσαν· εἵπο-
μεν ὡς τὰ εἰς ν , μὴ ἔχοντα τὸ μ κλιτικόν, πρὸ τοῦ ν 20
δεχόμενα τὸ με πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρα-
τατικοῦ τῶν εἰς $\mu\bar{i}$ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται
διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐνεστώτα συμπάθειαν. τὸ δὲ τρίτον
εἰς $\sigma\alpha\bar{n}$, ἐπεὶ τὰ εἰς $\mu\epsilon\bar{n}$ πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν
φύσει μακροκατάληκτων κεκλιμένα εἰς $\alpha\bar{n}$ ποιεῖ τὸ τρί- 25
τον, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρησαν.

Παρακειμένον.

Ἐνικά. τέθεικα· εἰ θέματα τῶν παρακειμένων
οἱ μέλλοντες, μέλλων δὲ τοῦ τίθηνμι θήσω, δικαίως ὁ
παρακειμένος τέθηκα· διὰ μὲν τὸ σ ἔχων τὸ χ , ἀνα-30
διπλασιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἀπλοῦ συμφώ-
νου ἄρξασθαι. τὸ μέντοι τέθεικα Βοιωτίον ἐστι, τρο-

πὴν ποιησάμενον τοῦ ἧ εἰς τὴν εἰ διφθογγον, ὡς ἤρωες
εἴρωες. τέθεικας. τέθεικε.

Δυϊκά. τεθείκατον. τεθείκατον.

Πληθ. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκασι.
μέσος παρακείμενος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}$ δι' αἰτίαν 5
τοιαύτην. ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου
σύλλαβῃ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεῖ τοῦ ἐνε-
ργητικοῦ, οἷον ἐλήκησα ἔλακον λήληκα λέληκα. ἐν τοῖς
εἰς $\bar{\mu}$ τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ
πρώτου, ἔστησα ἔστην. καὶ ὁ μέσος τοίνυν παρακείμε- 10
νος ὀφείλων ἐνδεῖν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς δυσυλλαβίαν πε-
ριστάτο. ὁ περ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερ-
βαίνειν θέλει τὴν δυσυλλαβίαν, ἡμαρτημέκον τοῦ οἶδα.

Ἐπερουντελίκου.

Ἐνικά. ἐτεθείκειν. ἐτεθείκαις. ἐτεθείκει. 15

Δυϊκά. ἐτεθείκειτον. ἐτεθεικεῖτην.

Πληθ. ἐτεθείκειμεν. ἐτεθείκειτε. ἐτεθεί-
κεισαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔθηκα. ἔθηκας. ἔθηκεν· εἰ θήσω ὁ 20
μέλλων, ὁ ἀόριστος ὥφειλεν εἶναι ἔθησα· ὁμοίως καὶ
ἀπὸ τοῦ δώσω ἔδωσα ἥσω τε ἥσα. ἀλλὰ φάμεν σεση-
μειωσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}$,
ὡς περ ἐν τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ τὸν εἶπα καὶ τὸν ἤνεγκα.

Δυϊκά. ἐθήκατον. ἐθηκάτην.

25

Πληθ. ἐθήκαμεν. ἐθήκατε. ἔθηκαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἔθην. ἔθης. ἔθη· πᾶς μέλλων τῶν εἰς
 $\bar{\mu}$ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς $\bar{\nu}$ καὶ τὴν ἄρ-
χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιεῖ, 30
δώσω ἔδων, θήσω ἔθην, ἥσω ἦν.

Δυϊκά. ἔθετον. ἔθέτην.

Πληθ. ἔθεμεν. ἔθετε. ἔθεσαν.

σεισημείωνται κατὰ πολλοὺς τρόπους· οἱ τρεῖς οὗτοι δεῦ-
τεροι ἀόριστοι, λέγω δὴ τὸ ἔθην ἔδων ἤν, πρῶτον ὅτε
συστέλλουσι τὴν ἐσχάτην ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τῶν
ἄλλων φυλάσσοντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν ἔμεν, ἔφη-
μεν δὲ καὶ ἔγωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖς ἀπα- 5
ρεμφάτοις διφθόγγῳ παραλήγονται, θεῖναι δοῦναι
εἶναι, τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων μὴ θελόντων δι-
φθόγγῳ παραλήγεσθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰς θι ποιοῦσαι
τὸ προστακτικόν, ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονους τὰς μετοχάς,
ἀλλὰ θές δός ἔς. 10

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσω. θήσεις. θήσει· τὰ εἰς μι λή-
γοντα τρέποντα τὴν μι εἰς σῶ μέλλοντα ποιεῖ, τὸν ἐν
ἀρχῇ διπλασιασμόν ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώσω, ἴστημι
στήσω, φημί φήσω. 15

Δυϊκά. θήσετον. θήσετον.

Πληθ. θήσομεν. θήσετε. θήσουσι.
δεύτερος μέλλων οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι. ὅτε γὰρ ὁ
δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου συλλαβῇ, τότε
καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἐνδεῖ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, 20
ἐμύκησα ἔμυκον μύκῃσω μυκῶ. εἰς μονοσυλλαβίαν οὖν
περίσταντο, ὃ περ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ σε-
σώπηνται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικά παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος.

25

Ἐνικά. τίθεμαι· τὰ εἰς μι τρέποντα τὴν μι εἰς
μαι καὶ τὴν παραλήγουσαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργη-
τικῶν φυλάσσοντα παθητικά γίνεται, τίθημι τίθεμαι,
δίδωμι δίδομαι, ἴστημι ἴσταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. 30
τίθεσαι· εἵπομεν ὥς ὅσα τῶν παθητικῶν εἶχε τὴν
ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ
κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, πεποιήται

πεποιήσαι ὅτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθεῖς.
τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπῇ τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
 τον ποιῇ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς σ' ὀξύτονον.

Δυϊκά. τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. 6

Πληθ. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται

Παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐτιθέμεν. ἐτίθεσο. ἐτίθετο: πᾶς ἐνε-
 στῶς παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἄρ-
 χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιῇ, δίδομαι 10
 ἐδιδόμην, ἵσταμαι ἰστάμην.

Δυϊκά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέ-
σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτιθεντο.

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ
 ἐνεργητικὸς παρακείμενος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
 τὴν παραλήγουσαν ἀνστέλλων παθητικὸς γίνεται, δέ-
 δοκα δέδομαι, ἵστηκα ἵσταμαι, τέθεικα τέθειμαι· τὸ
 δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἱ. 20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθεισθον. τέθει-
σθον.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθεισθε. τέθινται.

Περσυντελείου.

Ἐνικά. ἐτεθείμεν. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς 25
 παρακείμενος παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ
 τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντέλικος γίνεται,
 δέδομαι ἐδεδόμην, ἵσταμαι ἰστάμην.

Δυϊκά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθεισθον. ἐτε-
θείσθην. 30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθεισθε. ἐτέθιντο.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐτέθην. ἐτέθης. ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται τροπὴ τῆς μαι εἰς θην καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρχὴν συμφώνου. Ἦν οὖν τέθειμαι ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ ἔδει πάντως εἰς θην λήγειν τὸν ἀόριστον, τὸ παραλήγον θ̄ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευταῖον.

Ἀνικά. ἐτέθητον. ἐτεθήτην.

Πληθ. ἐτέθημεν. ἐτέθητε. ἐτέθησαν. 10
ἀόριστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς μι οὐκ ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτῶν προσηύησαν οἱ ἐνεργητικοὶ ἀόριστοι δεύτεροι· ὁ μέντοι ἔστιν ἀόριστος ἐνεργητικὸς ὢν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἐστὶ παθητικὸς· ὥς γὰρ ἔσταθην ὑπὸ σοῦ, οὕτως ἔστην ὑπὸ σοῦ. 15

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐθήκামην. ἐθήκω. ἐθήκατο.

Ἀνικά. ἐθήκαμεθον. ἐθήκασθον. ἐθήκα-
σθην.

Πληθ. ἐθήκαμεθα. ἐθήκασθε. ἐθήκαντο. 20

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐθέμην. ἔθεσο. ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς μι ὁ εἰς θην ἀόριστος τρέπων τὸ θ̄ εἰς τὸ μ̄ μέσον ποιεῖ, ἐφάθην ἐφάμην, ἐπάθην ἐπάμην. πάλιν μέντοι τὸ τίθμι καὶ ἴημι καὶ τούτῳ παρενομήθη· ἐποίησε γὰρ 25 μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ, ἐθήκামην, ἡκάμην. τοῦ μέντοι ἐθέμην ἑδόμην τὰ δεύτερα ἔθεσο, ἔδοσο τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ̄ εἰς σ̄, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ θείς καὶ δούς. γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ̄ καὶ κρᾶσιν ἔθον καὶ ἔδου· 30

ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθαν,
Σοφοκλῆς.

Δυνικά. ἐθέμεθον. ἐθέσθον. ἐθέσθην.

Πληθ. ἐθέμεθα. ἐθέσθε. ἐθεντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθήσομαι. τεθήσῃ. τεθήσεται·
καὶ οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὦ ληγόντων ἀπὸ 5
τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθέσει τῆς σομαι
κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
ἐτέθην τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Δυνικά. τεθησόμεθον. τεθήσεσθον. τεθή-
σεσθον. 10

Πληθ. τεθησόμεθα. τεθήσεσθε. τεθή-
σονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσομαι. θήσῃ. θήσεται· ὁμοίως
τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὦ γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος. 15

Δυνικά. θησόμεθον. θήσεσθον. θήσεσθον.

Πληθ. θησόμεθα. θήσεσθε. θήσονται.

Μετ' ἐλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἐνικά. τεθείσομαι. τεθείσῃ. τεθείσεται·
καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ 20
παρακειμένου γίνεται, πρὸ τῆς αἰ δεχόμενος τὸ ὀμ,
τέθειμαι τέθεισαι τεθείσομαι, εἶγε ἄρα γίνεται.

Δυνικά. τεθεισόμεθον. τεθείσεσθον. τε-
θείσεσθον.

Πληθ. τεθεισόμεθα. τεθείσεσθε. τεθεί- 25
σονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Ἀπαρέμματα ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνιστώτος καὶ παρατακικοῦ.

τιθέναι· εἵπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ εἰς σ' ὀξύτο-30
τος, διὰ τοῦ ᾗτ κλινομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμ-
φαιον. ἦν οὖν τιθεῖς τιθέντος τιθέναι, δίδους δι-

δόντος διδόναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεσιῶτος χρόνου τροπῇ τῆς μεν εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μη τίθεμεν τιθέναι, ἵσταμεν ἱστάναι, δίδομεν διδόναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

6

τεθρῖκεναι.

ἄορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθηκα ἔδωκα ἤκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἅπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε ἀπαρέμφατα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐχ ὑποτακτικά ποιοῦσιν. ὁ μέντοι ἔσθησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ω ποιοῦσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

Θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς σ μετοχῇ ὀξυτόνων εἰς ναι ἔστι τὸ ἀπαρέμφατόν, ἔδει μέντοι αὐτὸ εἶναι 15 θῆναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἄορίστου προσθέσει τῆς ναι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔσθη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι. ἀλλ' εἵπομεν ὅτι ἡμαρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμφατα καθηκτικά

20

χρόνου ἐνεσιῶτος καὶ παρατακικοῦ.

τίθεσθαι: εἵπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτάσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαρειῦοι τὸ 25 τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεσθαι τίθεται τίθεσθαι, δίδοται δίδοσθαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθείσθαι.

Ἀορίστου πρώτου,

30

τεθῆναι: ἐτέθη τὸ ῥῆμα, τεθείς ἡ μετοχή, τεθῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

Μι-

Μέσον ἀριστεροῦ δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἔθεσο ἔθετο, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης θέσθαι· ἔδοτο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου.

τεθήσεσθαι.

6

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

θήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

τεθείσεισθαι.

10

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρτακτικῶν.

Ενικά. τίθεται: ὧν εἰς ὃ ὀξύτονος ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ὑτ κλινομένη, τούτων εἰς θι τὸ προστακτικόν, δι- 15
δούς δίδοθι, ἰστάς ἴσταθι, ζεύγνυς ζεύγνυθι, τιθεῖς
τίθεθι, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐφωνον τίθεται. ἰστίον δὲ ὡς τὰ
προστακτικὰ τοῦ ἐνεστώτος βραχεία θέλει παραλήγε-
σθαι. τιθέτω: τὰ εἰς θι προστακτικὰ τροπῇ τοῦ
θι εἰς τω τὸ τρίτον ποιεῖ.

20

Δυνικά. τίθεται: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυν-
τικῶν. 'τιθέτων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπῇ τοῦ
δ εἰς ὦ.

Πληθ. τίθετε. τιθέτωσαν: πᾶν τρίτον ἐνι-
κὸν τροπῇ τοῦ ὦ εἰς εἰ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν 25
ποιεῖ, προσθέσει δὲ τῆς σάν τὰ τρίτον.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ενικά. τέθεικε. τεθεικέτω.

Δυνικά. τεθείκετον. τεθεικέτων.

Πληθ. τεθείκετε. τεθεικέτωσαν.

πρόδηλος ἡ τεχνολογία ὁμοία οὖσα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὦ. 30

ΥΥΥ

Λογιστον πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν θῆκόν ὡς τύπον· ἀλλ' εἶπομεν ὡς τοῦ ἔθγκα ἐπιλέλοιπεν ἡ κλίσις. κλίνομεν οὖν ἀντ' αὐτοῦ τὸ στησον. στησάτω.

Δυϊκά. στησατον. στησάτων. 5

Πληθ. στησατέ. στησάτωσαν.

Λογιστον δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θέτω: ἔδει μὲν τῆς μετοχῆς οὔσης θείς θέντος θέτι εἶναι τὸ προστακτικόν· ἀλλ' εἶπομεν ὡς ἡμάρτηται αὐτὸ τε καὶ τὸ δός καὶ τὸ ἔς. 10

Δυϊκά. θέτον. θέτων.

Πληθ. θέτε. θέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἰνιστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τίθεισο. τιθέσθω: ἀπὸ τοῦ δευτέρου 15
προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ γίνεται συστολή
τῆς ἀρχούσης, ἐδίδοσο δίδοσο. πᾶν δεύτερον πρόσωπον
τῶν πληθυντικῶν παθητικῶν ὀριστικῶν τρέπον τὴν θε
εἰς θῶ τρίτον προστακτικὸν γίνεται, τίθεισθε τιθέσθω,
τέθεισθε τεθειδῶ, τέθητε τεθήτω. 20

Δυϊκά. τίθεισθον. τιθέσθων.

Πληθ. τίθεισθε. τιθέσθωσαν.

Παρακειμένον καὶ ὑπερτυχελίκον.

Ἐνικά. τέθεισο. τεθείσθω: καὶ οὗτος ἀπὸ
τοῦ δευτέρου προσώπου γίνεται τοῦ παθητικοῦ ὑπερ- 25
συντελικού, ἐδέδομην ἐδέδοσο δέδοσο.

Δυϊκά. τέθεισθον. τεθείσθων.

Πληθ. τέθεισθε. τεθείσθωσαν.

Λογιστον πρώτου.

Ἐνικά. τέθητε. τεθήτω: τὸ ῥῆμα ἐτέθην, με- 30
τοχή τεθείς, τὸ προστακτικὸν τέθητι.

Δυϊκά. τέθητον. τεθήτων.

Πληθ. τέθητε. τεθήτωσαν. 35

Μίσου ἀρεῖαν θαντῆραν.

Ἐνικά. θοῦ. θέσθω: εἶπομεν ὡς τοῦ ἐθέμην
ἐδόμην διχῶς ἐστὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἰς ὃ καὶ εἰς οὐ.
ἀπὸ οὖν τοῦ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς οὐ,
οὐκ εἰς ὃ.

6

Ἀνικά. θέσθον. θέσθων.

Πληθ. θέσθι. θέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικά ἐνεργητικά

χρόνου ἡσυχίας καὶ παρασκευαίου.

10

Ἐνικά. τιθείην. τιθείης. τιθείη: εἶπαμεν
ὡς ἢ εἰς ὃ ὀξύτονος μετοχή διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$ κλινομένη,
τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ἣν καὶ πρὸ αὐτοῦ
τὸ $\overline{\epsilon}$ δεχομένη, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὖν τιθείς τιθέντος
τιθείην τιθείης τιθείη.

15

Ἀνικά. τιθείητον. τιθείήτη.

Πληθ. τιθείμεν. τιθείητε. τιθείησαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίου.

Ἐνικά. τεθείκοιμι. τεθείκοις. τεθείκοι:
τὸ ῥῆμα τέθεικα, ἢ μετοχή τεθεικώς τεθεικός, τὸ 20
εὐκτικὸν τεθείκοιμι. σὺ γὰρ εἰς ἣν, ἵπαι μὴ διὰ τοῦ
 $\overline{\nu\tau}$ ἢ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Ἀνικά. τεθείκοιτον. τεθείκοίτην.

Πληθ. τεθείκοιμεν. τεθείκοιτε. τεθεί-
κοιτεν.

25

Ἀρεῖαν πρώτου.

ἔδει μὲν θῆναιμι, ἀλλ' ἐπέλυσεν κλίνομεν δε
ἀντ' αὐτοῦ τὰ στήσαιμι στήσαις στήσαι.

Ἀνικά. στήσαιτον. στήσαιήτην.

Πληθ. στήσαιμεν. στήσαιτε. στήσαιεν. 30.

Ἀρεῖαν δευτέρου.

Ἐνικά. θείην. θείης. θείη: τὸ ῥῆμα ἔθην, ἢ
μετοχή θείς θίντος, θείην τὸ εὐκτικόν.

Υγυ 2

Ανικά. θείητον. θειήτην.

Πληθ. θείημεν. θείητε. θείησαι.

Μέλλοντος πρώτου.

Ενικά. θήσοιμι. θήσοις. θήσοις.

θήσω, μετοχή θήσων θήσοντος, και θήσοιμι.

Ανικά. θήσοιτον. θήσοίτην.

Πληθ. θήσοιμεν. θήσοιτε. θήσοι.

Εδκτικῶ παθητικῶ

χρόνου ἐρεσῶτος και παρατατικοῦ.

Ενικά. τιθείμην. τιθείο. τιθείτο.

θητικόν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τρέπον
την εἰς μην και πρὸ τοῦ μ δεχόμενον τὸ ι,
κὼν ποιεῖ, τίθεται τιθείμην, δίδομαι διδοίμην.

Ανικά. τιθείμεθον. τιθείσθον.

σθην.

Πληθ. τιθείμεθα. τιθείσθε. τι

Παρακειμένου και ὑπερσυντελικόν.

Ενικά. τεθείμην. τεθείο. τεθείτο.

τῷ λόγῳ ἐπὶ τοῦ τεθίμαι γέγονε τεθείμην.

Ανικά. τεθείμεθον. τεθείσθον.

σθην.

Πληθ. τεθείμεθα. τεθείσθε. τεθ

Αορίστου πρώτου.

Ενικά. τεθείην. τεθείης. τεθείη.

εἰδήν, μετοχή τεθείς τεθέντος, τεδείην τὸ ε

Ανικά. τεθείητον. τεθείήτην.

Πληθ. τεθείημεν. τεθείητε. τεθεί

Μέσου αορίστου δευτέρου.

Ενικά. θείμην. θείο. θείτο.

τὸ ῥήμ
μην· πρὸς θήκη τοῦ ι και συστολῇ τῆς ἀρχοῦς
μην, τὸ εὐκτικόν.

Ανικά. θείμεθον. θείσθον. θείσθον.

Πληθ. θείμεθα. θείσθε. θείντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθησοίμην. τεθήσοιο. τεθήσοιτο.
 Δυϊκά. τεθησοίμεθον. τεθήσοισθον. τε-
 θησοίσθην.

Πληθ. τεθησοίμεθα. τεθήσοισθε. τεθη- 5
 σοιντο.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θησοίμην. θήσοιο. θήσοιτο.
 Δυϊκά. θησοίμεθον. θήσοισθον. θήσοί-
 σθην. 10

Πληθ. θησοίμεθα. θήσοισθε. θήσαιντο.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ

Τποτακτικά ενεργητικά
 χρόνου ἐπιστώτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. ἔαν τιθῶ. ἔαν τιθῆς. ἔαν τιθῇ: 15
 εἰπομεν ὡς παρατατικός παρακείμενος ἀόριστος τὸ τέ-
 λος τρέποντες εἰς ῥ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτα-
 σιν ἀνστέλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἐπὶ θην-
 ἔαν τιθῶ, ἐδίδων-ἔαν δίδῳ, ἔφην-ἔαν φῶ. τὰ μέντοι
 τῆς τετάρτης ἄρρητα ἔμεινεν. ὥφειλε γὰρ ἀπὸ τοῦ 20
 ἐξευγνὺν ἐπήγνυν-ἔαν ζευγνῶ καὶ ἔαν πηγνῶ μετὰ πε-
 ρισπωμένης εἶναι. καθόλου γάρ, ὣν ἡ μετοχὴ εἰς σ
 ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων περισπᾶται τὸ
 ὑποτακτικόν. τὰ μέντοι δευτέρα καὶ τρίτα τῆς μὲν
 πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ῥ, τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ 25
 α, τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ ῶ. ὁ Εὐριπίδης.

δύναμιν ἢν δίδῳ θεός.

Δυϊκά. ἔαν τιθῇτον. ἔαν τιθῇτον.

Πληθ. ἔαν τιθῶμεν - τιθῇτε - τιθῶσι.

Παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. ἔαν τεθείκω - τεθείκης - τεθείκη. 30

Δυϊκά. ἔαν τεθείκητον - τεθείκητον.

Πληθ. ἐὰν τεθείκωμεν - τεθείκη
θείκωσιν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν ἐὰν θήκω, ἀλλ' ἄρρη-
νεν. ἀντ' αὐτοῦ οὖν ὁ ἐὰν στήσω - στή-
σῃ.

Δυϊκά. ἐὰν στήσητον - στήσητον.

Πληθ. ἐὰν στήσωμεν - στήσητε
σώσιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶ - θῆς - θῇ: ὁμοίως
τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τὰ
ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ ἦ. τὰ μέντοι τῆς τρί-
της διὰ τοῦ ὦ, ἐὰν γνῶ γνῶς γνῶ, ἐὰν βιῶ β-
ῶων γένηται καὶ βιῶ.

Δυϊκά. ἐὰν θῇτον - ὠῇτον.

Πληθ. ἐὰν θῶμεν - θῆτε - θῶσιν.

Ῥοτακτικὰ παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατάτικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶμαι - τιθῇ - τιθῇ
πομεν ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ-
τὴν ἐσχάτην μεταποιῶν εἰς μαι καὶ τὴν πα-
σαν τρέπων εἰς ὦ τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τίθει
τιθῶμαι, ἵσταμαι - ἐὰν ἰσθῶμαι. τὰ δὲ τῶν
ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ ἐστὶ τῶν πα-
καὶ ἀπ' αὐτῶν προσθέσει τῆς ται τὸ τρίτον
ἐὰν τιθῇ - τιθῇται, ἐὰν ἰσθῇ - ἰσθῇται, ἐὰν
διδῶται.

Δυϊκά. ἐὰν τιθῶμεθον - τιθῇσθον
θῇσθον.

Πληθ. ἐὰν τιθῶμεθα - τιθῇσθε
θῶνται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶμαι - τεθῇ - τεθῇ

θεμαι τὸ ὀριστικόν, καὶ τροπῇ τῆς παραληγοῦσης εἰς
ὦ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐὰν τεθείκωμαι φησὶν εἶ-
ναι αὐτὸ ἀμαρτύρως, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῶμεθον - τεθῆσθον - τε- 5
θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεθα - τεθῆσθε - τε-
θῶνται.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶ - τεθῆς - τεθῇ: εἵπομεν
ὥς ὡν ἡ μετοχὴ εἰς σ' ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, 10
τούτων εἰς ὦ περισπώμενον τὸ ὑποτακτικόν, ἣν οὖν
τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ἡ μετοχὴ τεθείς, τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν
τεθῶ, ἐὰν ῥῶθῃ.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῆτον - τεθῆτον.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεν - τεθῆτε - τεθῶσι. 15

Μέσου ἁορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶμαι - θῇ - θῆται.

Ἀνικά. ἐὰν θῶμεθον - θῆσθον - θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν θῶμεθα - θῆσθε - θῶνται.

εἵπομεν ὥς πᾶν παθητικόν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτι- 20
κόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μαι καὶ ἐν τῇ παραλη-
γοῦσῃ λαμβάνον τὸ ὦ ὑποτακτικόν ποιεῖ, συστέλλον
τε τὴν κλιτικὴν ἑκαστω. ἣν οὖν ἐθέμην - ἐὰν θῶμαι,
ἐδόμην - ἐὰν δῶμαι, ἐφάμην - ἐὰν φῶμαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

25

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ

χρόνου ἰνιστάτος καὶ παρατατικά.

Ἐνικά. τιθεῖς. τιθεῖσα. τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰς
ν λῆγον μετὰ φωνικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν,
εἰς σ' ὀξύτωνον ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἐτετέφειν τετυφώς, 30
ἐτύφθην τυφθεῖς, ἐτίθην τιθείς.

Ἀνικά. τιθέντε. τιθεῖσα.

Πληθ. τιθέντες. τιθεῖσαι. τιθένται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλέου.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικυῖα. τεθ

Δυῖα. τεθεικάτε. τεθεικυῖα.

Πληθ. τεθεικάτες. τεθείκυῖα.

κότα.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἴδει μὲν εἶναι θήκας, ἢ ἐσιωπή
αὐτοῦ δὲ τὰ στήσας κλίνομεν, οἷον στήσας
σας. στήσαν.

Δυῖα. στήσαντε. στήσασα.

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσ

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θείσα. θέν: καὶ αὕτη ὁμ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔδην γέγονεν.

Δυῖα. θέντε. θείσα.

Πληθ. θέντες. θείσαι. θέντα.

Μέλλαντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσων. θήσουσα. θήσῃ.

Δυῖα. θήσοντα. θησούσα.

Πληθ. θήσοντες. θήσουσαι. θήσο

Μετοχὰὶ παθητικαὶ

χρόνου ἰνσταντός καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθέμενος. τιθεμένη. τιθέμ

Δυῖα. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθεμένα. τιθέ

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλέου.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμ

Δυῖα. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμένα. τεθει

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθείς, τεθείσα. τεθέν

Δυῖα. τεθέντε. τεθείσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθείσαι, τεθέντα.

Μίσου ἀορίστου διυτέρου.

Ἐνικά. θέμενος. θεμένη. θεμενον.

Ανικά. θεμένω. θεμένα.

Πληθ. θέμενοι. θεμεναι. θεμένα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἐνικά. τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-
σόμενον.

Ανικά. τεθησομένω. τεθησομένα.

Πληθ. τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τε-
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἐνικά. τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τε-
θεισόμενον.

Ανικά. τεθεισομένω. τεθεισομένα.

Πληθ. τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τε-
θεισόμενα.

τέλος τῶν εἰς μὲ ῥημάτων.

ANNOTATIO CRITICA.

NOTATIO CRITICA

- LEXICA SEGUERIANA** edita sunt e codice Segueriano a. Coisliniano 345, - quem certatim telebrarunt Montefalconius (Biblioth. Coislin. p. 465.), Rubnkenius (Tim. p. XVIII.), Vil-loisio (Apollon. Soph. p. XLII.), intelligentiores illi Tittmanno (Zonar. p. XII.) indices. **APABIOT]** Cod. ἀραβίου.
- p. 3, 4. Cod. προσφέρεται. Correx. Schaeferus ad Cprinth. p. 160.
 6. ἀφήλιξ] Scr. ἀφήλιξ. 11. ἤγουν] Cod. οὐτιόν. Et
 μοx καὶ εἴρηται δὲ. 20. τῷ] Cod. τὸ. 24. Vid.
 Lobeck. ad Phrynich. p. 730. 26. Cod. ἀμελταίς.
- 4, 4. Cod. γε εἰ — ἐπιτάξον. 5. Cod. ἐπιτάσσον.
 11. Αἰνείας δ' ἐπαίξαι] Cod. καὶ δὲ ἐπαίξαι. 12. Cod.
 δ' ἔλασ' ἐς. 16. Cod. τοῖς παλιν. 18. ἀληθῶς]
 φανερώς ap. Valckenar. ad E. Hippolyt. 388. 21. ἦτον]
 Cod. ἦκειν. 22. Ἀσπίς] Cod. Ἀσπίς ἦκειν. 23. δέον]
 Cod. δέου.
- 5, 3. μεταβέρει] μεταβολῇ ap. Bast. ep. crit. p. 211.
 15. τῷ] Cod. τὸ. 18. τὸ] om. Cod. 27. Scr. ἐρ-
 παγίματος. Qui infertur indicativus, cum tuetur Bastius epi-
 metro 2 ad Schaeferi Plutum Hemsterhus. p. XXXIX. idem
 Ep. crit. p. 155. ediderat καλοῖτο.
- 6, 1. ἀκίματος] Vid. Valckenar. ad E. Phoen. p. 81. h.
 4. Cod. ἀκίματος. 9. Cod. ἄρχον. 10. Cod. ἐν γ-
 γελαν οὐδὲ ἀρ. δ. 14. Platonis locus est de Rp. 2.
 p. 361. C. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 248. a. 20. τὸν]
 Cod. τὸ. 29. Cod. ἡ τὴ σαφῶς.
- 7, 7. Cod. ἀκίματος. 13. Cod. οὐδὲ — οὐδὲ.
 19. Cod. ἐκβάλλαντο οἷον τὰς ἀποδιοπομηνίους ἐκβαλόντων, οἷον
 ἐκ τοῦ δέου τοῦ ἀρχματος, καὶ — Quorum partem delevit
 Ruhnken. ad Tim. p. 40. 26. αἰχμή] Cod. αἰχμή.
 33. Cod. ἀδόξως.

- 8, 1. τὴν νόσον]. Cod. τινός. Correx. et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέρεμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέραμα — στικτός — προσήπτεν. 22. Ἀριστάφανης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτούκως. 30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακινῶν] Cod. ἀνακινεῖν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἡ. 17. Cod. τὸ, omisso τὰ. 18. Cod. ἀπρακτῆν. 24. δ'] om Cod. 26. σημαίνει] Ambigua scriptura codicis. Possis et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris. 31. Cod. ἀγαθίδος ἀπ. κρόκους — ὑποπείνουσα. 32. Scr. οἶον. 33. ἀγαθῶν ἀγαθίδες οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμενον] Cod. ἐράμμιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἡ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἡψημένων] Cod. ἐψημων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδραῖνα. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέον] Cod. πλείον. 29. πάριον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· δεῦρο δ' ὡς οὐκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος ὁ αὐτὸς τὸ κοτύπυστος. 12. Cod. πυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσκήῃ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἡ om. cod. Paullo ante malim αὐτῇ. 18. Cod. ἀλες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἄρτι cum future coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχων. 33. Scr. βούλεψ.
- 12, 3. Cod. οὐδέ. 4. Cod. ἄμβωνος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. θολόν. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. διακτοποιεῖν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori δλόν. 24. Cod. οἶον. Correx. et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Μάστιξ ἀντὶ λακουλίσεν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 13, 4. ἡμφιγρόνον] Cod. ἡμφιγρόνον. 7. τῷ εἰσάγω — εἰ
 ἐκαστὸν apud Ruhnck. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἄσθν
 et v. 9. λέγεις. Ruhnck. ad Tim. p. 199. a.: ἄσθιν ἄλλως, ὁμοία
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὰ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τῷ μᾶτιν λέγεται.
 12. Cod. ἐκάτερον^{οἱς}. Eudemus: *) ἄμνηστὲ ἄμνημονεῖ. ἄμνηστων
 ἐπιλήμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διαγύσαι] διανύσεται a prima manu.
 29. Cod. ἡ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.
 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 ἄλλε ἀλευννοίμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnck. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
 15, 7. Cod. ἄσθινόν καὶ ἄσθινά. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιφθῆν — ἀδελφιδῆν.
 23. εἰς Τριώνια] Cod. ἐπιδώρια. 26. τόνου] Cod. τόπου.
 27. Cod. τὴν μελοποιεῖται ἢ τὴν μεροποιεῖται τυχόν,
 16, 2. ἁλῶν] Cod. αλοῦν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητραλοίας] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter versus sunt a
 recentiore manu. 7. δε] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὤφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud. Valcken. ὀρεσιάδες.
 15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθενάστος
 ὁ ἀκρινῶννητος καὶ ἐν τοῖς καθ' ἑνα θέλων ἀριθμεῖσθαι, ἢ ὡς
 ἐπαξιῶν πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἐν τῷ θῦνασθαι ἀρκέ
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δι'
 ἐπιλότῃ γνῶμη. 26. αὐθενάστα λέγειν] Cod. ἄλλα τὰ
 ἑκαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθενάστου. 29. ἀσκητικῆς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart. f. max. fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξεων χρησίων συναγωγαι, αἱς μάλιστα κέχρηται ὀητορῆς
 τε καὶ τῶν συγγραμμάτων οἱ λογισματοὶ: a secunda εὐδήμου ὀητορος,
 a tertia εὐδήμου ὀητορος περὶ λέξεων ὀητορικῶν. Auctorem Chri-
 stianum producit in prima pagina ἀρετῶν, ἀρετῶν, ἀρετῶν.

ἀγωνιστικῶς.

33. In margine a manu recensorum adduntur: *ἐλέγεται οὖν ἐν μεταφορᾷ τῶν ἀσκήτων, παρόμοιες ἐργαζόμενοι μετὰ τινος ἱερμελῆς ἐργασίας τέτοντος*

18, 1. Cod. κύβων.

3. Cod. ἄβουδος.

7.

ἐπίπνυτες coll. p. 331, 27 et 415, 15.

10. *σαι*] Cod.

13. ὀρώμαι (ita enim scr.) ὀρέ] Cod. ὀλώμαι ὀλᾶ.

26. Cod. εἰρημένον. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p.

27. Cod. ἡροδότου.

19, 13. Margo: *μικροῦ δέιν με καὶ τοῦτο παρέδραμεν ἀνθρώπους ὀνομάζεσθαι, ὃ φίλων ἄριστε καὶ ἐπέκριναι ῥάσαι*, phrasi et nomine Photium referente.

δίο. quod vellem non tetigissem.

26. *τό*] Cod.

30. Cod. ἀνεχαρίσσαι καὶ ἀνακόψαι, punctis illis, glossas ab interpretamentis dispescit, post vocem positus.

20, 5. Cod. ἀσφαλή et a correctore ἀσφαλέα.

Cod. τὸν.

10. Cod. καὶ ἄρτι γενεώσκων.

ἀειλεῖς.

17. ἀτενής] Cod. ἀγενής.

20.

prima manu *μήπω βεβληκός*. Conf. p. 49, 38.

21, 11. Cod. κρήματα.

12. Cod. a prima manu

ραστία, a secunda ἀνδραραστία. Correx. Bast. ad

Cor. p. 260.

14. Cod. ἀνθρωπίστος.

15. *το*

τούτου. Conf. Toup. animadv. in Schol. Theocrit. p.

17. *ὃ*] Cod. οὐ.

18. Cod. αἰλδογία δόκιμα. *τ*

λέγειν.

20. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 505.

22. Cod. αἰσχροποιούσα.

27 et 29. Cod. προσαι

30. *τό*] Cod. τοῦ.

31. τοῦ deest.

22, 1. Apparet mutilum esse locum.

8. Margo r

μήλα, αὐτοῖσι μήλοισι καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεσι μήλων (Hom. II. 9.

14. *λέγεται δέ*] Cod. δέ: Bastius ep. crit. p. 284. *ισ*

pend. p. 56. *ιστι δέ*.

17. *ὥς*] Cod. καὶ. *ζω*

Cod. ζῶο ζῶ.

21. Cod. *ἔκρον*.

29. Adduntur

καὶ πύλη πύλαι ἢ ἐν θεμελιόεισιν σύνοδος.

33.

αἵτην

23, 6. Cod. ἀνάστημα.

23. Altera *πρὸς* deest. M

λέγεται τοῦτον, ἢ μὲν πρόση ἀνράτισμα ἢ πρὸ τοῦ ἑρ

μετ' ἐκείνην δὲ ἀρίστον, ἥτις καὶ ἰωθινή· μετὰ δὲ τὴν ἰωθινήν
τὴν δελιινήν· τὴν τετάρτην δὲ δόρπον διὰ τὸ τὸ δόρον παύσθαι

ἤδη. 27. Cod. *καινὰ*. Mox om *αὖ*.

24, 14. τίθενται] Cod. *τίθενται τὴν φωνήν*. 15. Cod. *ἀπο-*
λέειν et mox *σκόλου*. 16. *ἔφ'*] Cod. *ἔφ'*. 19. *ἄνα-*

λέω] Cod. *σκαλλέω* et *πρόθεσιν*. 29. Cod. *ἀφωτίων* et
ἄσπετες. Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 443.

25, 2. *μέντοι*] Cod. *μὲν*. 14. Conf. Ruhn. ad Vell. 2, 19.
p. 131. b. 15. Cod. *ἀπολεσίοικον*. 19. Cod. *οὐκ*

ἐφήδομαι. 21. *χᾶ*] Cod. *ᾶ*: Valcken. ad Eurip. Hippol.
890 *ᾶ γὰρ*. Conf. id. ad v. 1339 et Lobeck. ad Phrynich.

p. 563. 29. Cod. *ἀσπράγλα*.

26, 1. Cod. *ἀποστοματίζων*. 8. Cod. *ἀνταίρων*.

13. *ψίχος*] Cod. *ῥψος*. ἐν Φαίδρῳ] p. 31 nostrae editionis.

27, 1. Cod. *ἀπόρησις*. 2. ἐν τῇ πολιτείᾳ] 2. p. 57, 3.

7. *φαρμακῶν* Ruhnken. ad Tim. p. 115. b. 10. Cod.
ἀντιβάλλειν. 14. Cod. *ἀνασχινδαυλευσθῆναι*. Vid. Ruhn.

ad Tim. p. 32. b. 28. *δευτέρῳ*] p. 70, 7.

28, 2. Cod. *ἀμφιλόγια*. 6. Cod. *ἄμαξαν*. 8. Cod.
προέσθαι. 10. Deest *αὖ*. 17. *Δημοσθένης*] p. 400, 2.

Reisk. 21. *συσπείδειν*] Cod. *σπείδειν*.

29, 2. *καινῇ*] Cod. *κηνῇ*. 4. *παραπροσβείας*] p. 354, 11.

7. *δυναῖν*] Cod. *β*. Sic et p. 33, 2. 9. Cod. *κλέπτειν*
et *λωποδύτην*. 14. Cod. *ἀναβοήσατε*. *Δημοσθένης*]

p. 433, 20. 28. Cod. *ἦ τα*. Leg. *ἦρουν*. 29. Vid.

Lobeck. ad Phrynich. p. 655. 32. Cod. *βοῶν*.

30, 5. Cod. *πρὸς βασκάνιον*. 16. *τὰν*] Cod. *τῆς*.

22. *Βόλος*] Leg. fortasse *βῆλος* coll. Pierson. ad Moer. p. 95. a.

23. Cod. *βδελυγμαία*. 30. Cod. *δρύγειν*.

40. Vid. Ruhn. ad Ernest. opp. p. 133. ed. Tittmann.

17. *γλῶτ τῇ*] *γοητεύοντα* Pierson. ap. Ruhn. ad Tim.
p. 73. b. 27. Cod. *καταπέπτωκεν*. 29. *μή*] deest.

μαλὶν τὰδ μή. 31. *δὲ*] deest.

32, 5. Cod. *γενία*. 11. *εὐγενῶς*] Fortasse leg. *εὐμενῶς*.

18. Cod. *ἄγαν*. Bast. ad Gregor. p. 920. 20. Cod.

- ὁρίαις. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 74. 21. Cod. ὑμενικά.
 27. Cod. γῆρας. 30. Cod. ἀργυροῦς ἢ ὅτ' αὐτ.
 33, 10. Cod. γογγυλῖς. 14. λινῶν] Cod. λευκῶν
 18. Cod. γαστροχάρυδις. κατεσθιόντων] Malim πάντ'
 ἐσθιόντων. 20. Cod. ἀγαθιῶ. 27. Cod. προβήματα.
 28. Cod. ἐπιμυγνύμενον. Cf. p. 52, 1.
 34, 3. Cod. γυναικῶν. 4. Cod. γύννης. 12. ὁ] deest.
 21. ἐν] deest. 28. Cod. ἀπειλητικός. 29. Cod.
 πειθίζειν. 32. ὅπερ] Cod. ὅσπερ.
 35, 1. Cod. διασχιδῆς. 6. Cod. διαλρεν. 17. Cod.
 διατῶν. 20. τὸ deest. 21. Cod. οὐ διεφθορεν.
 30. Cod. δέτως.
 36, 6. δι] deest. 17. Cod. ὄνου. Correx. Valcken. ad
 Adon. p. 346. B. 22. Cod. γινόμενον. 23. οἱ] ma-
 lim αἶον. 29. ἡ ἀρπαγμός] desunt.
 37, 3. Scrib. διαμιλλησασθαι, invito codice. Ita Bast, ep. erit.
 p. 216. 4. Cod. διαλέξεσθαι. 5. πολλῶν] Cod. πολλοῶν.
 8. Cod. κέριον. 18 et 20. Cod. ἐτερεγκέφαλον.
 31. Cod. φεβορίνος. 33. Cod. βρώμα.
 38, 1. ἰδομαι] Cod. ἰδομεν. 2. ἰδοται] Cod. ἰδοται.
 7. Deest articulus. 12. τῶ] Cod. το. 14. γὰρ]
 deest. 25. ἐφ' ὅπουρῶν] Cod. ἐκ φότου οὐν. Et διηρη-
 μένου ἄχθους.
 39, 20. Cod. ὑποδήματα. 22. τὰ] deest. 25. οὐ τὸ]
 An legendum οἶον? Mox Cod. εἰκάζειν. 29. ἐμπυρεῖσθαι]
 Cod. ἐμπόρεῖσθαι πῦρ.
 40, 4. Cod. πλουτεῖν. 7. Cod. προδιδόμενα. 9. Deest
 ἀντί. 21. Cod. εὐάνιστος. 23. Cod. εὐθετεῖ.
 33. λέγει] Cod. λέγει.
 41, 2. Cod. λαμβελοῖς. 4. Deest ἰγώ. 5. Cod. τοῦτο.
 8. Cod. κλήσις. 21. Post ζωμήρουσις lacuna est ver-
 sum 14. 28. Conf. Koen. ad Gregor. p. 150. ed. Schaef.
 29. τῆς] Cod. τοῦ.
 42, 1. Cod. ἡπιαλῆς. 2. τὸ δὲ ἡπιάλος διὰ — apud Ruhnck.
 ad Tim. p. 134. b. 6. Cod. σισείρασις. 9. Vid.
 Lobbeck. ad Phrynich. p. 64. 16. Cod. βάλει. 25. Cod.

σηλίματα. Correxīt post Sallicrium Ruhn̄k. ad Tim. p. 144. b.

29. Cod. ^εάλ. κόπτει.

33. Cod. προβολή. Vid. Said.

43. 5. ^εδριμύ] Cod. ^εθύμβρα.

6. Cod. ^ηθύμβρα.

7. Cod. ^εθωράκιον.

12. Cod. ^ηθωραχθείς μεμυσθαις —

τό —.

16. Cod. θηησίδιον.

25. Hesychius: οἱ νῦν

ἔχνεύμενες λεγόμενοι.

44. 5. Cod. ἐκείτους μὲν.

12. Cod. ^εβάλ.

17. Cod

ἐλεώμενοι.

30. Cod. κειχρίσμενος.

45. 9. τὰ deest.

16. Cod. καχυστῆς.

17. Cod. ἀμα-

θείς.

22. καταπλήσω σε Bast. ep. crit. p. 230.

29. Cod. καταίδην.

31. γηησίου] Cod. γηησου.

33. τοῦ deest.

46. 1. Cod. ὄστρα.

12. καταφρονεῖν] καταφορεῖν, Wytten-

bach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 12.

16. τῷ] Cod. τὸ.

18. Cod. πεπληγμέναι: Ruhn̄k. ad Tim. p. 105. a. ^επεπλήχθαι.

19. προσθήκη Ruhn̄k.

20. τὸ — ^εκαχεῖσθαι] τοῦ κα-

χεῖσθαι ὑπὸ ἑλαίου id.

47. 18. αὐτιατικῇ] Cod. εὐθεΐαν.

20. Cod. καλῆτις.

24. Cod. διαίρειν.

32. τὸ] Cod. τὰ.

48. 5. Cod. ^εhis ἔχων.

13. πολιτικώτερον Bast. ep. crit. p. 230.

14. . . .] Cod. σ τ. ^{η ο}

30. Cod. ^{η ο}δύο. Item p. 49, 19.

33. Cod. προσαινόντων.

49. 13. Cod. κνίσα.

17. Cod. ἀπιστολυμένοι.

21. Cod.

παραιτοῦνται.

29. Cod. λεπτοσχιδῶς.

31. Cod. ἐπί-

λεπτον.

50. 1. Cod. δι' οὗ καὶ ἡλικία τῶν καὶ τῶν ἄλλων —. Correxīt ex parte Montefalconius Bibl. Coisl. p. 467.

3. Cod.

λιμαῦ.

9. καῖλον] Cod. κοινόν.

Hesychius ληκυθιστῆς

κοιλόσφαιρας. Mox cod. ληκίνθους.

23. διαφέρουσιν apud

Ruhn̄k. ad Tim. p. 172. b.

51. 4. Alterum λέγων deleverim.

6. Cod. λόγος.

7. Cod. λειηπατίας.

10. Deest articulus.

11. Cod.

λίστρον. et mox κατασκευάσασθαι.

13. Cod. μένον μὲν ἐν.

τοῖς] Cod. τοῖς.

18. δλοκαντιῶν] Cod. iterum ἐροκαντιῶν.

Vid. p. 56; 13.

20. γόν] Cod. τὰ.

28. Deest μή.

Z z z 2

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μολυβδίων*. 6. Cod. *μεθευ*. 15. Cod. *πράξαιτο*. 16. Cod. *γενικαῦ*. 21. Cod. *συνετηγμένον*. Fortasse leg. *συνηγμένον*. 23. *νομηρία*] Cod. *νομηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νιω-^οαι* ^{αο} ^{ο αι} *λιν*: *ἔστιν νῆως λῆως* — *νωλεα*. 29. *νήστις* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. *τὸ*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *ϑ* — *δ*. 13. Cod. *ὁρ-
θαγγελικειν*. 29. Cod. *ὁφρυάζει*.
- 54, 14. *διαγελώσης* Lobeck. p. 275. Idem *mox ἐλάχοτος et ἀγορά
ἀμφὶ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν*. 28. Cod. *ἀρρόθμων*.
- 55, 1. Cod. *δίη*. 4. *εἰπεῖν*] Cod. *εὑρεῖν*. 12. Cod. *ὠπτεόρην*. Ruhnck. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημαῖνόν ἔστιν ἐπι-
φημῶν*. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἄρα ὀρνιθίας*] Cod. *παροσιθίας*.
- 56, 1. *ἐγκαθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκα-
θίζοντα*. 22. Deest *οὐκ*. 26. Cod. *προέβαλεν*. 27. Cod. *φωραθέντες*. 32. *ὀχέιον*] Cod. *ὀχέλιαν*.
- 57, 9. Cod. *ψάβδος*. 10. Deest *μέν, et v. 12. ἐτ*. 25. *ὄνων*] Cod. *ὄντων*.
- 58, 9. Cod. *εἶπεν*. 10. *καὶ ἄλυσ*] *ὁ ἄλυσ* apud Bast. ep. crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνια*. 17. Cod. *ἀργυ-
λίοις*. 21. Cod. *πρωῶδην*. 28. Deest *δε*.
- 59, 1. Cod. *προτέρην*. 7. Cod. *ἐξαπαντῶντων*. 10. *ἀπὸ*] ^{δ,} Cod. *ὡς ῥπὸ*. 26. Cod. *φιλονεικος*. 28. Cod. *δεδου-
λωμένων*.
- 60, 3. Cod. *ποικίλα κεκερυνευμένα*. 4. Cod. *λεκαρτων*. 7. Cod. *προφερεῖσθαι cum Hesychie διαζομένους Suidas*. 16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος*] Cod. *ὁ κλήρως*. 28. *τύφειμα*] *εὐφειμα* Ruhnck. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod. *περιεργασμένος*. 32. Cod. *πρωπέρου*.
- 61, 1. *ποντοκύκη*] Cod. *πρωτοκύκη*. 9. Cod. *ἐκότερον*. 18. Cod. *πρῶ, circumflexe*. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod. *ἀνιστάβιοι*. 31. *χόρτος*] *φώρτος* Pierson. ad Moer. p. 115. a.

62, 3. Cod. συμβόλευσον φίλον. 7. σπονδῆς] Cod. σπόδης.

9. φ] Cod. δ. 16. Deest τοῦ. 18. Cod. ἐσθλόντα
τινα σιάλον τινα ἐπιόντα. 30. Cod. ἐσήμενα. 32. τε-
κτῆρασθαι] Cod. τεκτῆναι.

63, 5. Cod. σικυοσπερματίας. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.

6. πολλῶν] πάντων Labeck. p. 259. 14. Cod. κρεῖ.

21. Deest τῷ. 24. Deest ἄν.

64, 1. Cod. διεσφραγμένον. 5. Cod. φανερώς. 14. Cod.

στόμης. 16. Vid. Valcken. ad Theocrit. 2, 55.

19. Cod. συμμαθηταί.

65, 3. Cod. τεμαχήμενον: Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). τε-

μάχη μὲν. Idem σκελίδας. 13. Cod. ἄχθους. 18. πα-

τράσιν] Cod. πράγμασιν. 21. Cod. νεολαιας. 22. Cod.

λαοῦ. 30. Cod. τηθαλαδοῦς.

66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. μακροῦ. 14. τετημέλημαι]

Cod. τετηλέμημα. 30. ὑπὸ] Cod. ἀπὸ. 32. τὸ] Cod. τῷ.

67, 7. Φρίνχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ παρατίθεται τὰ ὑπό-
ξυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἴρηται δέ, φησί, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐπελήλεται ἄργυρος. κείται δὲ ἐπὶ
τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.

Δισχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιαγὸς ἐν τῇ λέξει τού-
του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μένανδρος ἐν
τῇ Περινθίᾳ φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος,” οἷον
κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίων καὶ πε-
ρηργυρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
fol. 186. 23. Cod. ὑπερευρύβαντος. 32. Cod. ὑποψόνην.

68, 5. ὑπουλα] Cod. ὑπουλον. 6. Cod. ὑγείας. 9. De-
est δέ. 32. Deest τῶν.

69, 5. Cod. κοινῶς. 12. Vid. Creuzer. Meletem. 1. p. 3.

15. Cod. ὑπερκενώμενος. 20. Cod. ἐπινοαί. 29. Cod.

τετριμμένον. 32. Cod. φειδαλφιστήν.

70, 1. Cod. φελίς. 3. τείνεσθαι Valcken. ad Theocrit.

1, 43. 4. Cod. πρᾶττοντι. 17. Cod. λέγειν.

28. Cod. ἀπὸ et καθιζάνει. 32. Cod. δαίπνοις.

71, 4. Cod. φήλικες et v. 5. φιλοῦν. 8. Cod. φιλοκρίνεν.

9. δαυάντειν] Cod. διαπράττειν. 15. Cod. φθεροκτονεῖν.

18. οὐλότῃος] *An διλογότητος?* 19. Cod. *σαυλοῦ*.
 23. *φονηταί*] Cod. *μαθηταί*. 24. Cod. *οἱ γραμματικοί*
ἢ οἱ μ. 25. Cod. *φρονώνδιον*. 27. Cod. *φιλόπρω-*
πος ἄνος: ad marg. ab eadem manu *γε. καὶ φιλόμπελος*.
 72, 13. Cod. *πολύς*. 19. Cod. *δύο*. 26. Cod. *χειλο-*
νίδης — *χειλόνην*.
 73, 15. *τοὺς ἐππουε*] Cod. *τὰ σκεύη*. Conf. Suid. 18. Cod.
ψηλαφίνδρον. 25. *τοῦ*] Cod. *τὸ*. 27. *διὰ ψυχροῦ πι-*
νομένου] Nutt *ὑδρω ψυχρὸν πίνοντος?* 31. Cod. *ἀττικῶς*.
 74, 2. Cod. *ἄνυχισμός*. 3. *ὡς*] *ὡς ἐμοί* Toup. in Suid. 1.
 p. 454. *κατ' ἑλλειψιν*] Cod. *κατελλείψας*, quod amplectitur
 Toup. in Suid. 2. p. 116., correxit Koppiers Obs. philolog.
 p. 86. Conf. Porson. append. ad Toup. 4. p. 469. et Bast. ad
 Corinth. p. 795. 5. *ὅ*] Cod. *φ*.

ANTIATTIKISTHΣ] Cod. *ἄλλος ἀλφάβητος*. Vid. Ruhn.
 hist. crit. p. LXXXIX et de Antiphonte p. (Reisk.) 828. Bast.
 ad Corinth. p. 155. Porson. ad E. Med. 264.

- 77, 2. *θεαυτήτῳ*] p. 142. d. Steph. 25. Cod. *ἀντιφ*.
 78, 18. Cod. a prima manu *πολυεικτον*.
 79, 9. *διαφόρως*] Fortasse leg. *ἀδιαφόρως*. 11. *ἀνακείσαι*] *ἀναγνώσαι* Schaefer. ad Corinth. p. 504. 30. Vid. Lo-
 beck. p. 21. 31. Cod. *δεῖ*. 33. Vid. Lobeck. p. 90.
 80, 1. Vid. Ruhn. ad Ernest. ep. p. 17. 9. Cod. *ἐπὶ*
τὸ — *πειν τὸ* —. 28. Cod. *ἐπιπόμῳ τὴν ἥρῳ*.
 81, 22. Cod. *ἐγὼ*. 23. Cod. *αἰτεῖ καὶ παρ'*. 28. *οἶον-*
ται] Cod. *οἶόν τε*. Item p. 83, 4. 87, 15.
 82, 2. Cod. *κεῖθει*. *ἄλλο*] *ἐνταῦθα δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ δυϊ-*
κόν, ὃ δηλοῖ τὸ ἕτερον. *ἴδει γὰρ οὐκ ἄλλα ἀλλὰ ἕτερον εἰπεῖν*.
τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλειόνων τίθεται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ δύο. πεθα-
νεύονται δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοειδῶν τὸ ἕτερον. Cod. Coislin. 177.
 11. Cod. *καὶ ἐπιγραφῇ*. 13. Cod. *βοῦντυλλον*. 15. Cod.
ἀμφιαπᾶν. 18. Cod. *ἀφαισπαγιτικοῖς*. 29. Cod. *ἀνα-*
δέξαι — *ἐγγυῆσαι*. 31. *λέγει*] Cod. *λέγουσιν*.
 83, 2. *πρότερα*] Cod. *πατρῷα*. 18. *Φιλύκαλλος*] *Φιλύλλιος*
 Ruhn. ad Tim. p. 167. a. 20. *ἀναλέγειν*] Cod. *ἀναλεῖν*.

- 84, 7. Cod. φησι. 11. Vid. Lobeck. p. 610. 24. Cod.
24. Cod. βλεφθεῖς.
- 85, 9. Στραττις] Cod. στρατην οὐκ ἐκβιβάσαι λέγειν.
10. Cod. βαβῶν et βαβῶμεν et βαβήσομεν. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 204. A. 11. Cod. ἀπομόρξαι.
14. Cod. βαβαλλομαι. 24. βλεννὸν apud Ruhnck. ad Tim.
p. 156. a.
- 86, 9. Vid. Osann. Philem. p. 294. 10. Cod. βόλβητον.
18. γενέθλιον] Cod. γενεσθαῖον. αἰ] Cod. δεῖ. 20. Cod.
ἰορτῆς τῆς δημοτελοῦς. 21. πέμπτη Schaefer. in Bast.
append. ep. crit. p. 16. 25. Cod. ἑκάστον, Schaefer. ἑκά-
στοίς. 26. Cod. δνόματι. 27. ἔκτω] c. 119.
32. Vid. ad Corinth. p. 155.
- 87, 5. Cod. θορυσμοῦ. 12. Deest ἄς. 20. Cod. δεῖ.
23. Cod. γελαστήδην. 27. Cod. φιλέ^μ. 32. Cod.
εὐφραίνεσθαι.
- 88, 10. Cod. αὐτοῖ.
- 89, 9. δευτέρω] Cod. δευτέρω γνώμονα. 10. στατήρ] Cod.
ἑτήρ. 20. Cod. διατυχεῖν et κατακολλῶναι, Vid. p. 114, 25.
- 90, 1. Cod. ὄντως.
- 91, 4. Cod. τημεκλείδης. 6. Cod. ἀθήρησιν ἀντὶ τοῦ τόν—
7. Cod. διπολιεύς. 16. Cod. ναντολλάτον. 23. Cod.
ἰγνωισμενος οὐκ ἤνχετο. 26. Cod. χριστοῦ — εὐηθείας +
λογισμος. 29. θῶ] εἰ Lobeck. p. 150.
- 92, 9. Vid. Hermann. ad Hymn. Cer. 284. 10. Deest τοῦ.
20. Cod. πρῆντε.
- 93, 19. Cod. ποσίδιππος. Item p. 102, 32. 104, 19. 30. Vid.
Lobeck. p. 590.
- 96, 1. Ἀλέξανδρος Bast. ep. crit. p. 241. Conf. Suid. in v.
5. Cod. ελαφρά. 12. Cod. ἐπισάτης. Vid. Coraen
Plutarch. 4. p. 443. 14. Cod. εὐτυχεῖν. 20. Cod.
οὐζητητής. Recte Ruhnck. ad Tim. p. 110. b. 21. ἐξη-
γεῖτο] Vid. Reisig. Coniectan. in Aristophan. 1. p. 175. coll.
Herimann. Elem. D. M. p. 404. 32. εὐοργησία Valcken.
ad E. Hippol. 1038. 33. Cod. εὐορχισια.
- 97, 8. Cod. ἐπέτης. 14. Cod. ἐκπερδικήσκει.

- 98, 13. Cod. ἐμαλύνω. 21. Cod. ἤδε — θησέας.
 26. Cod. ἡμαυῶσθαι.
 99, 2. Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 321. L.
 S. Aiac. 117. 11. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p.
 23. Cod. θρασεῖα γυνή.
 100, 17. Vid. Lobeck. p. 351. 21. Deest τοῦ.
 λογρόφωνος. 24. Cod. ἀπελευθέρων. 27. Cod.
 31. Cod. τυραντίνοις. 32. κάθηται] Cod. κά.
 33. Cod. κάθισο.
 101, 8. Cod. δεῖ. 16. Cod. ὀρχισμοῦ. 22. τοῦ]
 οἶονται] Cod. οἶον τὸ.
 102, 5. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 166. a. Bast. ep. cri.
 et 281. 9. Cod. κέρμινον. 10. Cod. δεῖ. Sic
 et p. 103, 21. 104, 4. 21. ἀντι] Cod. τῇ. 23.
 apud Ruhnck. ad Tim. p. 162. b. 25. τετάρτῳ] γ'.
 103, 1. Cod. εὐβολος. 10. Cod. ποιοῦσαι — κραυ.
 25. Scr. ῥόας.
 104, 6. Γοργίῳ] Num pag. m. 103, 21? At nullum i
 cim meis codicibus superlativi vestigium. 7. Cod.
 10. Cod. κράμβης. 14. Cod. κορακῖνον.
 κεφαλωτομεῖν.
 105, 14. Cod. ἐτίθεντό. 16. ω] Cod. β. 23. Cod.
 25. Cod. κατήρτυκεν.
 106, 19. Cod. σημαίνειν. 25. Cod. ἀνῆλωμα vel ἀ.
 107, 14. εἰ τι] Cod. ἦτοι. 20. Μεταπέμψαι] Cod.
 πέμψεται.
 108, 5. αἰ] Cod. δεῖ. 24. τὸ] Malim τὸν.
 109, 8. τρίτῳ] c. 26. 14. Vid. Lobeck. p. 374.
 22. νοσοῖν vel νοσάδον idem p. 206. 30. Cod. p.
 110, 5. Cod. ἐπισολ. 13. ὀρῶμαι] „Hoc ex ὀρῶμαι
 tortum, neque ἄλλοσω incorruptum est.” Lobeck. p. 37.
 14. Cod. σοι. 19. Cod. ὁκοδομεῖν. Vid. l.
 p. 490. 22. Cod. ὀγκίαν.
 111, 19. Cod. ἀγανοθέτην. 25. Cod. προνούστερ.
 112, 6. Cod. bis πρὸς. 20. Cod. αὐτόν.
 113, 7. Cod. ῥαχίζεν. 40. Cod. τρέφει. Vid. T.

Suid. 2. p. 141. et 4. p. 470.

12. Cod. καταβάλλειν.

13. Cod. οικίας.

22. Vid. Baar. ep. crit. p. 150.

25. Σώφιλος Lobeck. p. 381.

114, 2. Opd. θουριοπέραν.

7. Cod. επιγράφονται.

20. Cod. επει άκί.

115, 3. Cod. καιείροις.

18. Cod. επι τό μη μω.

26. Cod. φιλαυτερία.

29. Cod. φατίζιν.

116, 16. Cod. εξαπατώντος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. De syntaxi praeter alios plurimos scripsit Io. Glycys: τοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Γλυκῆος περὶ ὀρθότητος σύνταξης cod. Vat. 895. f. 31 — 66. Eius hoc esto specimen, f. 32: Οἶμαι . . . ὥς οὐ κατὰ φύσιν λόγοι καὶ ταῦτη μᾶλλον ἐκόμενοι, οὗτοι καὶ τῆς ἀληθείας μᾶλλον καὶ τοῦ προσημνοτος, εἰς ὅσον ἔξουσιν, ἐπιτυχάνουσιν, κἂν εἰ τις τῶν ἐν γράμμασι τοῦτον λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὀρθότητα ἐπὶ τῇ συντάξει φυσικῇ τινὶ προῆχθαι τῇ ἀκολουθείᾳ καὶ τάξει δύναται ἐπιθεῖναι, αὐτὸ τοῦτ' εἶναι τὴν ὡς ἀληθῶς ὀρθότητα ἐπὶ τοῦτοις. ἐπειδὴ τοίνυν σύνταξις ἐν λόγῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ ῥημάτων ἐξὶ καὶ ὀνομάτων εἰς ταῦτ' οὐδ' ὅμως καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα ἐπὶ δηλώσει πράγματος συνέχεια καὶ κοινότης, ὃ δὴ λόγος ἐστὶν εὐπρεπῶς καὶ ὡς ἐν μάλιστα κατὰ φύσιν καὶ τέχνην συντεθειμένος, εἰ δὲ ὁμοίως τὴν τοῦ λόγου ταύτην σύνταξιν καὶ συναφὴν ἐπομένην τῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ τῶν πραγμάτων κοινότητι, τῇ πρώτῃ δηλονότι καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὀρθῶς ἂν ἔχειν οἶμαι πάντῃ καὶ τὸν λόγον τῆς συντάξεως εἶναι τοῦτον, ὃ χρησόμενοι καὶ οἱ πάλαι περὶ αὐτῆς ἐγένοντο. ἔστι τοίνυν ἡ τῶν ἀνθρώπων κοινότης, περὶ ἧς ἐδέχθησαν, ὡς ἔφημεν, αὐτῆς καὶ τοῦ λόγου ἐξ ἀρχῆς, διπλῆς, ἡ μὲν φυσικῇ, καθ' ἣν καὶ τὰ γένη καὶ οἱ ἐντεῦθεν ῥηκωμένοι πρὸς ἀλλήλους συνάπτονται καὶ σχετικῶς ἐπὶ τὸ κοινωμένον ἔρχονται, ἡ δὲ πρὸς τακτικὴν καὶ μεταδοτικὴν καὶ ὡς περὶ συναλλαγματικῇ. ἡ γὰρ γένος οικειότητι καὶ κοινότης εἰς ταῦτ' οἱ ἔρχονται καὶ κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις ἀναγκαίως, ἡ χρῆσις τινὸς ἕνεκα καὶ τοῦ δίδοναι καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων, ὧν εἰς χρῆσιν ἔχουσι. καὶ ἔστιν αὕτη δευτέρα τις κοινότης καὶ ἑωταρική, οὐδὲν τοι ἦντον ἀναγκαῖα καὶ αὕτη τοῖς ἀνθρώποις οὐσα. κοινωτικὸν γὰρ ζῶον πῦσις ὃ δημιουργὸς τὸν ἀνθρώπον τοῖς μὲν συναπτομένοις γένει

καὶ ἔργιστα ἐντεῦθεν τῇ προσήκειν οὖσαν αὐτόθεν ἴδῃ τὴν οἰκειό-
τητα καὶ κοινωνίαν οὖσαν· τοὺς δὲ πόρρω γένους ὄντας συνάπτειν
ἔγνω τρόπον ἕτερον καὶ οἰκειοῦν ταῖς παρ' ἑλλήλων κοινωνίαις τε
καὶ χρύαις, ἐνθαῖς ἐκάσθ' ἄλλην ἄλλῃ εὐδοκίμησιν καὶ ἰνδαίαν, καὶ
ὅλως ἐν τῇ φύσει τὸ προσδεῖς φαντεύσας, ἐν ᾧ περ ἔφη, ἐξ αὐτῆς
τῆς φύσεως εἰς ἀνάγκην κοινωνίας ἔρχοιντο, μὴ δυνάμενοι, οἷμαι,
τῆς κατὰ τὸ ζῶον φύσεως τὸ αὐταρκείας αὐτόθεν σχεῖν, ὡς ταῖς αἰ-
δίοις μάλιστα προσήκει φύσει, αὐτοτελῶς ἔχουσας πρὸς τὴν τοῦ
αἰῶδος ἁπείρον διεξόδον. διττῆς οὖν, ὅπερ ἔφη, τῆς κοινωνίας
οὕτω τοῖς ἀνθρώποις οὕσης, περὶ ταύτης δὴ τῆς κοινωνίας καὶ
τῆς πρὸς ἑλλήλους τῶν ἀνθρώπων ὁμιλίας, καὶ ἔτι περὶ τῆς τῶν
τελειωτέρων γνώσεως καὶ ἐπιστήμης, ὁ λόγος ὑπέχνης μὲν τὸ πρῶ-
τον, ἔπειτα καὶ ἐντέχνως εὐρηται καὶ δέδοται. θεωροῦνται δὴ περὶ
τὴν διπλὴν ταύτην κοινωνίαν πρόσωπα τὰ κοινωνοῦντα, πράγματα
περὶ ὧν συμπτρίπτουσι καὶ κοινωνοῦσι, καὶ τρίτον ἐπὶ τοῖς δύοιν
αὐταῖς δι' αἷς ἔκαστα πράττεται. καὶ περὶ τούτων, ὥς περ ἔφημεν,
ὁ λόγος δηλοῦν καὶ διαλέγεσθαι καὶ σαφῶς καὶ εἰσπρεπῶς τὴν αὐ-
τοῦ πληροῦς χρῆσιν βρῦλεται. ἔτι μέντοι καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ῥή-
μασι καὶ ὀνόμασιν, ὥς περ εἴρηται, συντεθειμένος. ταῦτα γὰρ καὶ
περὶ αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ κοινωνίαν καὶ συνέχειαν θεωροῦνται, πα-
ραπλήρωμασί τιμι προσχρόμενα. ποικίλλονται δὲ καὶ ταῦτα ταῖς
καλοῦμέναις πτώσεσι καὶ τοῖς προσώποις ἐπ' ἑνὸς τῇ χρήσει καὶ
καθ' ἑαυτὴν τῇ δηλώσει τῶν ὑποκειμένων. πτώσεις μὲν οὖν ἐγένοντο
περὶ τὰ ὀνόματα πάντε ἐξ ἀνάγκης, ἥ τε καλοῦμένη ὀρθὴ καὶ εὐ-
θεῖα (ὥς ἂν δηλαδὴ μὴ πρὸς ἑτέραν συμπλήτοι καὶ συνάπτετο·
οὐ γὰρ ἂν πτώσις οὖσα εὐθεῖα καὶ ὀρθὴ λέγοιτο), καὶ ἔτι ἡ γενικὴ
καὶ ἡ δοτικὴ, καὶ πρὸς τούτοις ἡ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἐλτί-
ξον καὶ αὐτὴ· δὴ ἡ κλητικὴ μετέχουσα τοῦ πτώσεως εἶναι, ὡς μὴ
μεθ' ἑτέρας δηλαδὴ συναπτομένη, εἰ μὴ ἄρα δὴ μετὰ γενικῆς καὶ
αὐτῇ κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς κλήσεως ἔθος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ μά-
λιστα εὐρηται, τοῖς οἰκειοῖς ἐπὶ δηλώσει πλείονι τῶν πατρωνυμικῶν
προσκειμένων ὀνομάτων, οἷον

ὦ μάκαρ Ἀργεῖδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον·

Αἴαν διογενές, Τελαμώνιε, κοῖραυτε λαῶν·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.

ἐνταῦθα γὰρ τὰ πατρωνυμικά, εἰς γενικὴν ἀναλυόμενα, τῇ κλητικῇ
συνάπτονται. διὸ καὶ ἡ αὐτὴ ἐξὶ σχεδὸν ἡ κλητικὴ τῇ πρώτῃ καὶ

ὁρθῇ. δηλαδὴς μὲν οὖν ἑκάστου τῶν πραγμάτων μονομιρῶς εἰς
 διὰ τῆς ὁρθῆς· ὑπὸ ταύτης γὰρ πάντα κατ' εὐθὺ δηλοῦνται καὶ
 σημαίνονται, ὡς ἄνθρωπος, βοῦς, λίθος, τὰ ἄλλα. ὡσαύτως καὶ
 διὰ τῆς κλητικῆς ἑκάστα δηλοῦνται μὲν, πλὴν, ὡς ἔφημεν, κατὰ
 κλησιν καὶ οὐ κατὰ σημασίαν μόνον· οὐ γὰρ βουλόμεθα διὰ τῆς
 κλητικῆς μάλα σημαίνειν τι ἀλλὰ καλεῖν. ἐν μέντοι τοῦ συνάπτε-
 σθαι τὰ τε ὀνόματα καὶ πράγματα καὶ διὰ λόγου προῖν τινα ἢ
 βούλησιν δηλοῦσθαι ὑπὸ τῆς εὐθείας καὶ τὰς ἑτέρας ὡς ἐλέειν
 πτώσεις συμβέβηκε γενέσθαι, ὡς κατωτέρω σαφέστερον ὑποτεθήσε-
 ται. βουλόμεθα τοίνυν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡς περ ἐπεθέμεθα, τὴν
 τοῦ λόγου σύνταξιν καὶ κοινωνίαν καὶ ὅπως τὴν συνέχειαν τῇ τῶν
 ἀνθρώπων, ἥπερ ἔφημεν, ἀρχῇθεν κοινοῖν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς-
 ὧπων συμβαίνουσας καὶ ἰσομένην κατὰ φύσιν ἐπιδείξαι, ὅπως τε
 ὄνομα ὀνόματι συνήφθη καὶ ἐπὶ τούτοις ῥήματα, καὶ ὅπως πρὸς-
 ὧπων πρὸς ὧπων φυσικῶς τε ἅμα καὶ ἔτι γε μήν, ὅπερ ἔφη, συναλ-
 λαγματικῶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν τοῦ λόγου εὐρεῖσιν φαίνεται ὡς τῇ φύ-
 σει ἀκολούθως ἐξ ἀρχῆς προῖβη. ἐνόχη τοίνυν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ταύτην κοινωνίαν τρία τὸ ἐλάχιστον πρόσσω καὶ ἐπὶ τῷ κοινωνῆσαι
 συνελθεῖν, ὧν τὸ ἐν τῷ μὲν ἐπὶ κοινωνήσει φυσικῶς, τῷ δὲ ἑτέρῳ
 μεταδοτικῶς καὶ κατὰ χρῆσιν. ὑποκείσθω δὲ καὶ τὸ παράδειγμα
 ὡς ἐπὶ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι, καὶ ἔσω, ὅς ἀρότης ἐγένετο τοῦ
 περὶ ῥητορείαν λόγου, οὗτος δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πα-
 ραδείγματος ἡμῖν δημιουργῶν, καὶ ἀξιόσωμεν ὡς αὐτοῦ πρῶτου
 κοινωνούντος φυσικῶς τε καὶ πραγματικῶς τὴν προαγωγὴν καὶ γέ-
 νεισιν τοῦ λόγου ἐπιδείξαι. βούλησις δ' ἡμῶν γενέσθω διὰ τῶν ὀνο-
 μάτων καὶ ῥημάτων καὶ ἁπλῶς τοῦ λόγου αὐτὸ δηλῶσαι τοῦτο,
 τίς τε εἴη πατὴρ ὁ Δημοσθένης καὶ τίς τῶν ἐπιτεθειμένων ἢ καὶ
 τῶν οικείων ἄλλως συμπράττων ἐκαινότησε, καὶ δὲ ἢ τινι ἐπὶ τὸ
 κοινωνεῖν προήχθη τὴν αἰτίαν. λέγομεν τοίνυν ὡς ὁ Δημοσθένης
 Δημοσθένους ἦν υἱός. εἰ οὖν ἔμενε τὸ ὄνομα ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας
 εἶχεν, οὐκ ἂν τὸν πατέρα εἶχομεν δηλοῦν. τὸ γὰρ Δημοσθένης ἦτοι
 ἢ εὐθεῖα ταυτὸ τοῖς πᾶσιν ἀπαρακλήτως ὃν οὐκ ἂν εἶχεν ἕτερον
 δηλοῦν ἦτοι τὸν πατέρα, ἀλλ' ἢ ὅπερ καὶ πρῶτον ἦτοι τὸν
 υἱόν. ἰδέσθω τοίνυν τοῖς εὐρεταῖς τοῦ λόγου καὶ δημιουργοῖς (διὰ
 γὰρ τοῦ τεχνικοῦ λόγου τὴν δῆλωσιν καὶ κοινωνίαν ὑποκείσθω γί-
 νεσθαι) περὶ τὴν εὐθείαν ἐξαλλαγῆς τινός, ἵνα δὲ αὐτῆς καὶ τὸ
 πατέρα εἶχομεν δηλοῦν. γέγονε τοίνυν, ἐπὶ τῇ τέλει ἢ διαφορᾷ, καὶ

οὕτω δὲ γενομένης τῆς ἐξαλλαγῆς ὁ Δημοσθένης ἐδηλώθη ὅτι Δημοσθένους ἦν πατὴρ, καὶ ἡ πτώσις γενικὴ ἐκλήθη, ὡς γένος δηλοῦσα τοῦ πατέρα. πάλιν ἐδέησε δηλῶσαι ὡς καὶ ἑτέρω μεταδοτικῶς ὁ Δημοσθένης καὶ πραγματικῶς συνέπραξε. καὶ ἔσω ὁμωνύμων τινί, ἐπιτηδελῶ ἴσως ἢ συγγκεῖ, συνηγορίαν ἐπὶ δίκῃ ποιῶν· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἕτερα παρεμφανισθαι πρόσωπα, οἷον τὰ τῶν δικαστῶν, τῶν κοινωνούντων ὅμως ὄντων τριῶν. ἐδέησε τοίνυν καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ συγγενοῦς ἑτέρως τινὸς τῇ πτώσει ἐξαλλαγῆς· ἡ γὰρ εὐθεία καὶ ἡ γενικὴ ἑτέρων ἐγένοντο δηλωτικά. καὶ ἔσχε καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ πτώσις ἑτέρων τὴν ἐξαλλαγήν, ταύτην δὲ ἦν ἔσχε, καὶ ἐδηλώθη ὡς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει Δημοσθένει συγγενεῖ. λοιπὸν ἔν ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ καὶ συμπράξει δηλώσασα καὶ εἰπεῖν καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὸ συναγορεύειν ὤρμησεν ὁ Δημοσθένης. ἔτι δὲ αἰτία αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ συγγενὴς καὶ ἡ συγγένεια. εἰ οὖν δηλοῦν ἐθέλομεν ὡς διὰ τὸν συγγενῆ προήχθη ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, πῶς τὸν συγγενῆ δηλώσομεν ὀνόματι δηλοῦν ἐθέλοντες; πάντως ἐξαλλαγῆς τινὸς καὶ ἐνταῦθα δεῖ. εὐρῆται οὖν καὶ τέτακται ἡ τῆς αἰτιατικῆς ἐξαλλαγή, καὶ παραλλάττοντες λέγομεν ὡς διὰ τὸν συγγενῆ Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ὁ Δημοσθένης συνηγόρευσεν. οὕτως οὖν ἐξ ἀνάγκης τὰ ὀνόματα συνήφθη τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ᾄμασι καὶ τὰ πρόσωπα δὴ τοῖς προσώποις, καὶ ἡ κοινωνία ἀφοτέρων καὶ ὁ περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν λόγος ἐτελέσθη, ὡς ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένους ὢν υἱός, Δημοσθένει συνηγόρευσεν τῷ συγγενεῖ, δι' αὐτὸν δὲ τὸν Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τὴν συνηγορίαν καταστὰς, καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χάριν ταύτην τῆς συνηγορίας· δόσις γὰρ τις καὶ ἐνταῦθα ἡ συνηγορία, καὶ ὡς εἰς γένος ἐπ' αὐτὴν ἀνάγεται τὴν δόσιν. εὐρῆται οὖν τῶν τριῶν ταύτων πτώσεων ἐξ ἀνάγκης οὕτω πως τῇ γενεσί, ὑπὸ τῆς εὐθείας ἄρξαμένων μονομερῶς τὰ πράγματα, ὡς ἔφημεν, δηλούσης, περατωθεῖσαν δὲ εἰς τὴν κλητικὴν. τῶν γὰρ εἰς τὴν κοινωνίαν πτώσεων ἀναγκάλως εὐρημένων ἔδει προσειληφθαι καὶ τὴν κλητικὴν, δι' ἣς ἐπὶ τὴν κοινωνίαν ταύτην καὶ τὰς χρήσεις καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ συνελθεῖν ὁμοῦ ὑπὲρ ἀλλήλων προσκληθήσονται.

Supposititiis est Apollonii qui fertur in cod. Ottobon.
173 *) de syntaxi commentarius, ab edito diversus. Tali

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 198: ex codicibus Io. Angeli Ducis ab Altaemps. p. 1. Νικολίος Σοφιεῦτς γράμ-

enim est initio: Ἰστέον ὅτι τῶν ῥημάτων πρὸς δύο πτώσεσιν ὁνόματός τε καὶ πρῶματός ἀποδίδονται, καὶ οὕτως ἐντελής αὐτῶν ἡ σύνταξις ἐστίν, αἱ καὶ πολλάκις θαστέραι τῶν πτώσεων εὐροίς καὶ τὴν ἑτέραν ἔχουσιν λυβίους ὡς ὀφειλομένην προστεθῆναι, ἔστι τοιγαροῦν ταῦτα τὸ παρέχω, ὅπερ καὶ παρέχομαι, τὸ φθονῶ, τὸ δίδωμι, τὸ ἀπογινώσκω, τὸ κοινωνῶ, τὸ μετέχω, τὸ ἐγκυλιῶ, ἐστὶν ὅτε καὶ τὸ κατηργῶ. πλήν ἴσθι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλάκις τὰ ῥήματα οὐκ ἀποδιδόμενα εὐρίσκεται εἰς τὰς οἰκείας συντάξεις, ἀλλ' ἀπαρεμφάτω συντάσσεται, καὶ ἄλλα ἃ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἐνέργειαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. καὶ ἑτέρα, ἃ καὶ ἐπεκτικῶς καλοῦσιν, ποτὲ μὲν γενικῇ ποτὲ δὲ ἀπαρεμφάτω συντάσσουσιν. ἔλλα μὴδὲ τοῦτό σε λυθάνετω, ὡς ὅσα ῥήματα προσώπων καὶ πρῶματι συνταχθεῖν ἄν, τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ τὸ δὲ πρῶμα αἰτιατικῇ εἴη συγκατατόμενον. διδάξω γάρ σε οὐχὶ ἐκ μέρους λεγομένης συντάξεως, ἀλλὰ περὶ ἀπάσης μετὰ καὶ προθέσεως τὰ ῥήματα θήσω,

ματικῆς παιδαγωγίας βιβλίον α. ἡ γραμματικὴ ἔστι μία τέχνη ὅπου μὴ παιδεύει νὰ γράφομεν καὶ νὰ λαλοῦμεν ὀρθῶ. p. 31. Ἀπολλωνίου περὶ συντάξεως. p. 81. ab alia manu: Ἀπολλωνίου Ἀλεξάνδρου περὶ τῆς τῶν ὀντωνυμιῶν συντάξεως βιβλίον δεύτερον. in quo libro multa deerant, que ita restitui ex v. c. supplevit enim lacunas Aldinae. p. 115. eadem manus Alexandri Aphrodisiensis in libros de anima commentarios supplevit. p. 117. Ἰσθῆδης διάφορος τῶν καὶ γραμμάτων συντεθεισὰ παρὰ Ζαχαρίου Καλιέργου τοῦ Κρητός (tabula est variarum, quibus eadem litterae scribuntur, formarum, additis scripturae compendiis). p. 122. Ζαχαρίου Καλιέργου ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραμματικῶν περὶ προσωνυμιῶν. περὶ τόπου τῶν τόνων. περὶ χρόνου τῆς καταλήξεως τῶν πτώσεων. p. 127. Πορφυρίου περὶ προσώδους. p. 146. τοῦ αὐτοῦ μακαρίου μητροπολίτου Γρηγορίου, τοῦ πρότερον Πάριου ὀνομαζομένου. Πάλιν δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται καὶ εἰσὶν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ἔω, ὑπόρχω τὰ πρὸς αἰσθῆσιν λυμβατόμενα γενικῇ ἀνεῦ τῆς ὁράσεως, ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις κατα εἰσπομπὴν γίνονται, ὁ ἔστιν ἐκ τῶν ἱκτός, ἡ δὲ ὁρασις κατὰ ἐκπομπήν. Ἀρκεῖ σοι τὰ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων· ἔχεις γὰρ ἐκ ταύτων καὶ τὰ λοιπὰ συμβάλλειν καὶ μὴ σολοικίζειν. p. 148. v. περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελελου λόγου. ὁ τέλειος ἐγκωμιαστικὸς ῥητορικὸς λόγος ῥητορικῶς συγκείται ὑπὸ κεφαλαίων ὧν καὶ Ἀφθόνιος ἐν τοῖς προοιμιασμοῖσι διδάσκει. ταῦτα γοῦν τηρεῖν τὸν γράφοντα ἀναγκαῖον. ἔστι δὲ ὁ τοιοῦτος λόγος καὶ τὰ τέσσαρα μέρη, προοίμια, διηγήσεις, ἱστορίαι καὶ ἐπιλόγους ἐν τοῖς πατηγυρικαῖς καλεσθῶ σοι πᾶσι τοῖς εἰς ἀρχέτυπον ἢ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Νύσσης, ὁ μέγας Βασίλειος ἐν οἷς ὁλίγοις τοιοῦτοις ἔγραψεν, ὁ Μανασθηναῖος λόγος τοῦ

καὶ ἀκολουθήσεις ἐμοὶ οὐδὲν, παρὶ τῶν πάντων ἐνδοιάζων, ἐκ μὴ
 που ἄντιπιδῶσαις ἰδοὺς καμίνης ἀπανίως. ἅλλὰ καὶ αὐτὰς παρ'
 ἐμοῦ ὕστερον ἀκρόσεις. Deinde praepositiones recenset, mox
 verba ordine alphabetico, exemplis petitis e Synesio, Libanio,
 Ioanne Chrysostomo, Gregorio et psalmis, verbis compositis
 ad simplicia relatis.

119, 1. Δημοσθένης] Pag. 15, 5. Reisk.

2. Cod. ἄντιπα-

λεσθαι. 4. τοῦ αὐτοῦ] p. 15, 18. 6. p. 15, 23.

8. κατὰ Φιλ.] p. 54, 16.

9. κατὰ Ἀρόβου] p. 815, 12.

11. Ὀλυνθ.] p. 34, 14.

15. δοκῇ] p. 52, 9.

19. ε-

περ] p. 52, 16.

23. οὐδέ] p. 69, 3.

25. Διαν] 54

p. 746, 15.

27. κατὰ Φιλ.] p. 110, 22.

120, 2. ἐπιστολῇ] p. 163, 13.

5. κατὰ Φιλ.] p. 131, 7.

6. τῶν] Cod. τὰ.

9. ἐπιστολῇ] p. 164, 16.

12. ἐν

Ἀριεῖδου, ὁ Θεμίστιος, ὁ Προκόπιος Γύζης, ὁ Χορίκιος, ὁ Ψελλός
 ὑπὲρ πάντας οὓς ἴσμεν αὐτοὶ τελείως ῥητορικοὺς λόγους
 ἰρίζουσ, ἀπρότακτοι οἱ τέσσαρες οὗτοι, ὁ περὶ σεφάνου Δημοσθενικός,
 ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριεῖδου, ὁ εἰς τὸν μέγαν Βασιλείον ἐπιτά-
 φιος τοῦ Θεολόγου καὶ ὁ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν μητέρα. ἀνάγνωθι
 Λευκίππην, Χαρίκλειαν, Λουκιανόν, Συνέσιον, Ἀλκίφρονος ἐπιστολάς
 ἢ πρῶτῃ χαρίων καὶ ἄνθους γέμει, ὁ δευτέρως χαρίων μετὰ σω-
 φροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος πανερῶδῶν ἔχει τὰ καλόν, ὁ τέταρτος
 σεμνὸς καὶ ὀγκρὸς, αἱ ἐπιστολαὶ πολὺ τὰ κίθωνόν καὶ εὐπλᾶσον
 ἔχουσι. σεμνὸς κατὰ πάντα καὶ ὑψηλὸς ὁ Φίλων. ὁ Ἰωσήπος ἀρ-
 στος τὸν συγγραφεὶν χαριετήρα ἐν τοῖς περὶ Ἀλώσεως. τοῦ αὐτοῦ
 τύπον καὶ ἡ Χαρίκλεια. εἰ θέλεις εὐδοκίμειν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς,
 μικτοὺς λόγους ἐργάζου ἐκ τε ῥητορικῶν ἐκνοῶν καὶ φιλοσόφων· εἰ
 γὰρ μόνον ῥητορεὺς, ταπεινὸς λογαγράφος ὀβέεις, εἰ δὲ πλέον τῶν
 εἰκοτος φιλοσοφεῖς, ἐξηρύτερος καὶ ἀκριβὴς γράφων, ὥστε ἢ μῆζις ἐπα-
 νητῇ· εἰς πυρριδεῖμα γούν τῆς τοιαύτης μῆζις κελადωαὶν σοὶ αἱ
 λόγοι τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασι-
 λείου, τοῦ Νύσσης, αἱ τοῦ Ψελλοῦ λόγοι καὶ αἱ ἐπιστολαί, ὁ Συνέ-
 σιος, ὁ Θεμίστιος, ὁ Πλάτωντος . . . ὁ Ἰμέριος . . . ὁ Καισαρεύς
 Προκόπιος. οὗτος ἐν τε δημηγορίαις καὶ συμβουλαῖς ἔχει τι καὶ
 ἐναγώνιον καὶ ἐγκατάσκευον, καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀφηγηματικὸς ἐστίν
 . . . καὶ τὴ λαμβάνει λογαγραφία τίς ἐστιν αὐτοῦ. ζηλοῦ-
 σθω σοὶ καὶ τὸ ἐνδυμηματικόν ἐν αὐτοῖς. ἔχεις ἄρχεττον τοῦ Πα-
 οῦδου, νεώτερος τὸν Καλλιμάχον, τὸν Πτωχευροδόχον καὶ αἱ τίς
 τοιοῦτος, ἐν τοῖς παλαιαῖς τὸν Θεολόγον, τὴν Σοφοκλήν ἐκτός τῶν
 ποιητικῶν ἰδωμάτων αὐτοῦ, τὴν εὐφραδέτερα τοῦ Ἀλκίφρονος καὶ
 εἰ τι τοιοῦτον Ὀμηρος, Ὀσπιννός, Περιγηγητής, Τερψιόδωρος καὶ
 Μουσαῖος.

- τῷ αὐτῷ λ.] p. 165, 10. 13. Cod. ἡμῶν. 17. παρα-
 πρεσβ.] p. 412, 21. 19. Cod. ὑπέρτατος et v. 25. ὑπέρτα-
 21. Ἀπερίστη] p. 508, 3. 22. Cod. ἀπορήσεται.
 23. Cod. ἡμῶν. 28. Ὀμήρῳ] II. 2, 345. 29. κατὰ
 Μειδίου] p. 559, 2. 30. Ὀμήρῳ] II. 1, 348. 33. συνθ.]
 p. 211, 1.
 121, 1. Cod. ἀποδέχεται. 3. Δημοκρίτου] 4. p. 3. ed. Cor.
 6. συνθ.] p. 217, 27. 9. στεφ.] p. 242, 7.
 11. Cod. ἡμετέροις. 12. τῷ αὐτῷ λ.] p. 245, 10.
 15. ἀπελαύνω] Cod. ἀπαλάσσω. τῷ αὐτῷ λ.] p. 252, 25.
 18. στεφ.] p. 281, 7. 19. Cod. ἡμῶν. 24. τοῦ
 αὐτοῦ λ.] p. 286, 26. 26. Ἐλ. ἐγκ.] 16. p. 212.
 27. στεφ.] p. 295, 2. 30. τοῦ αὐτοῦ] p. 296, 4.
 32. Ἰσοκρ.] Paneg. 23. p. 53.
 122, 2. Ὀμηρος] II. 3, 181. 3. Cod. ἡμίωστο. 6. πα-
 ραπρεσβ.] p. 402, 2. 10. καὶ οὐκ] Demosth. de F. L.
 p. 410, 20. 11. Cod. φιλότιμον. 12. παραπρεσβ.]
 p. 446, 25. 13. Ἀριστοκρ.] p. 622, 10. 15. Τιμοκρ.]
 p. 709, 21. 18. Αἰπτ.] p. 503, 2. 20. δᾶν] Cod. δεινῶν.
 21. Μειδίου] p. 535, 13. 23. Μειδίου] p. 540, 13.
 27. Cod. ἀνιερῶν. Μειδίου] p. 580, 9. 31. Μειδίου]
 p. 583, 5.
 123, 1. Scr. Μειδίου. 3. Ἀριστοκρ.] p. 690, 15.
 6. Πανηγυρ.] 44. p. 71. 9. Ἀνδροτ.] p. 606, 10.
 Cod. αὐτῶν. 11. Τιμοκρ.] p. 733, 9. 13. πάλιν]
 p. 732, 18. 15. Τιμοκρ.] p. 734, 26. 17. Νικοκλ.]
 14. p. 22. 20. Τιμοκρ.] p. 700, 2. 23. Cod. ἀγωνί-
 σονται. Τιμοκρ.] p. 741, 20. 25. Τιμοκρ.] p. 741, 22.
 27. Ἀριστογ.] p. 790, 18. 29. Νεαίρ.] p. 1374, 4.
 124, 6. Cod. ἡδονοθῆναι. 11. Cod. πραγμάτων.
 13. Cod. ἱαντόν. 14. τριακ. ἐβδ.] 43. p. 138, 18.
 17. Deest οὐκ. 20. τριακ. ἐν.] 24. p. 202, 65.
 23. τεσσ. πρ.] 27. p. 284, 63. 24. Cod. μα. Est 44, 13.
 p. 389, 75. 29. διαφορεῖται γάρ] Cod. διαφέρει γ
 30. μη] 1. p. 527, 1.
 125, 1. μετὰ τινι] 48, 9. p. 533, 53. 3. γ.] 12. p. 668, 83.
 5. Cod. διανεμῶν. 6. τῷ αὐτῷ] 11. p. 667, 27.

9. παραπρεσβ.] p. 376, 27. 13. καὶ τοῖς] Isocr. Paneg.
 11. p. 44. 18. πανηγ.] 14. p. 47. 20. Ἀριστ.] 12.
 p. 144. Cod. αὐχύνειν. 24. Ἀριστ.] 12. p. 144.
26. Cod. ^δμονω αἰ. 30. δευτέρῳ] c. 49.
- 126, 1. τετάρτῳ] c. 19. 4. Μειδίου] p. 575, 15.
 22. Scr. ὑπερσυντελέσου et hic et v. 30. 26. Ἀσχ.] de
 F. L. p. 353, 24. 28. στερ.] p. 228, 5. 31. στερ.]
 p. 235, 29. 32. πάλιν] p. 242, 9. 33. πάλιν] p. 251, 27.
- 127, 1. πάλιν] p. 271, 14. 5. τῷ αὐτῷ] p. 235, 27.
 6. πάλιν] p. 252, 17. 7. πάλιν] p. 301, 21.
 9. ἔγραψεν] Cod. ἔγραψεν δευτέραν. 15. στερ.] p. 307, 12.
 18. ἀντιδόσ.] 17. p. 319. 20. πρώτῳ] p. 9, 1.
 21. ὑποκατιών] p. 9, 7. 28. Ἀπκ.] p. 467, 28.
 31. ἀντιδόσ.] 25. p. 342.
- 128, 7. στερ.] p. 314, 19. 10. Νικολ.] 8. p. 17.
 11. Cod. ἀπαντας. 12. Εὐθ.] 8. p. 403.
 15. στερ.] p. 267, 14. 16. τῷ αὐτῷ] p. 292, 18.
 18. Εὐβ.] p. 1300, 8. 23. Γοργία] p. 458. A.
 25. μου] Cod. ου. 30. ἤμῃ δις] Cod. μηδεὶς.
 31. πρώτῳ] p. 830, 26.
- 129, 3. στερ.] p. 234, 4. 4. πάλιν] p. 236, 10.
 6. πάλιν] p. 240, 25. 8. τῷ αὐτῷ] p. 247, 12.
 14. Vid. Reisig. Coniect. 1. p. 254. 21. ἐπιταφίῳ] p. 116.
 23. ἐπιταφίῳ] p. 82, 1. 29. Cod. ἀλεξάνδρῳ.
 31. Vid. Bast. ep. crit. p. 177. n. (79).
- 130, 8. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 100. 18. χρῆ]
 p. 94, 18. 20. τοῦ] Cod. τῆς. Ἀπκ.] p. 464, 9.
 29. Cod. ἐπαγγέλλονται.
- 131, 4. εἰς.] p. 62, 25. 6. Ἀπκ.] p. 501, 12.
 9. Μειδ.] p. 569, 3. 15. Ἰσοκ.] de pace 15. p. 166, 20.
 20. Cod. ἐν τῇ β τῇ μετ'. 25. Cod. τῷ ὀργάνῳ.
 28. Θελ.] p. 163, 14. 28. ὑποκατιών] p. 163, 18.
 Cod. μαρτυρίαις.
- 132, 1. Μειδ.] p. 551, 3. 5. στερ.] p. 236, 4.
 8. γενεῇ] Hoc post στερ. ponit cod. στερ.] p. 244, 5.
 11. τοῦ αὐτοῦ] p. 208, 25. 16. παραπρεσβ.] p. 400, 22.

19. παραπρεσβ.] p. 449, 1. 21. Ἀριστογέιν.] p. 778, 3.
 25. Μειδ.] p. 520, 7. 27. πάλιν] p. 522, 7.
 30. Μειδ.] 577, 3.
- 133, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 11. Deest δε. 13. Cod. ἡρόστοις. 25. Cod. ὑποβεβηκός.
- 134, 3. τισσ. πρ.] 35. p. 285, 67. 6. τισσ. ἰβθ.] Immo lib, 46. p. 456, 65. 9. μη] p. 529, 87. 13. Ἀρόβου] p. 814, 29.
 14. Cod. δ. Est lib. 54. p. 747, 53. 16. Cod. μασκηῆ.
 17. η] c. 2. p. 876, 49. 20. ξη] c. 6. p. 1124, 55.
 26. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 6. 29. Νικοκληῆς] Isocrat. p. 249.
- 135, 1. εἰρ.] p. 164, 12. 7. Ἰσοκρ.] de pace 40. p. 183.
 Cod. ὑπομιν. 12. Cod. κριμάτων. 31. Cod. ὀλυνθίων.
 Est p. 31, 2.
- 136, 1. πάλιν] p. 36, 6. 8. τρίτω] p. 36, 2. 7. πρώτῳ]
 p. 52, 14. 12. Ἀλων.] p. 82, 8. 14. συντάξ.] p. 166, 3.
 16. Ἀλων.] p. 83, 18. 19. Χερῶ.] p. 94, 21.
 23. Χερῶ.] p. 100, 9. 26. συντάξ.] p. 171, 20.
 28. συμμ.] p. 179, 29. 32. ὕπατος τε] 36, 27. p. 102, 98.
- 137, 3. Ελευθ.] p. 200, 21. 4. Cod. τούτω. 5. Ἰσοκρ.]
 p. 166. 8. παραπρεσβ.] p. 396, 7. 9. Cod. ἐπιτογχανών.
 16. Δημόν.] p. 6. 18. Απει.] p. 479, 22.
 23. στεφ.] p. 226, 13. 26. τοῦ αὐτοῦ] p. 260, 28.
 27. Cod. ἐλλίκουσι. 29. στεφ.] p. 273, 17.
 31. αἰτιωτικῇ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 299, 21.
- 138, 1. τοῦ αὐτοῦ] p. 331, 7. 4. Cod. ἐπὶ λομα. πα-
 ραπρεσβ.] p. 361, 24. 6. Δημόνικ.] 2. p. 2. 10. πα-
 ραπρεσβ.] p. 357, 18. 42. Μειδ.] p. 519, 14. 15. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 631, 5. 18. Μειδ.] p. 585, 1. 21. τοῦ οὐ-
 δέν] Cod. τοῦ οὐδέν οὐδέν. Vid. Bast. ad Gerinth. p. 56.
 23. Μειδ.] p. 518, 26. 28. Ἀριστοκρ.] p. 643, 14.
- 139, 1. μετ' ὀλίγον] p. 657, 23. 2. Cod. προσδοκῶτε.
 7. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15. 21. Cod. ἐν τῷ τοῦ.
 31. Cod. ἐπὶ λῶνος. 32. Cod. ἀλγάντος. 33. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 785, 14.
- 140, 2. Νεαρ.] p. 1374, 23. 5. Cod. ἐταλῶν.
 12. αὐτὸν μὲν] 40, 60. p. 239, 57. 14. Cod. ἐκ. ἀπὸ
 Ἰσοκρ. 28. τισσ. πρ.] c. 58. p. 340, 12.

141, 3. τισο. τιτ.] 10. p. 387, 11. 7. τισο. ἔκτῃ] 9. p. 456, 83. 9. τισο. ἑβδ.] 42. p. 521, 57. 11. παρὰ πρῶσβ.] p. 406, 20. 43. τισο. ὀγδ.] 6. p. 531, 78.

16. μῃ] 21. p. 541, 6. 18. ρθ] 24. p. 587, 46.
20. Cod. ἐπαγγελλόμενος. 25. ρβ] 54, 23. p. 752, 43.
27. Cod. χρυσταλλίνων. 28. ρβ] 54, 27. p. 758, 40.
33. Μειδ.] p. 549, 24.

142, 1. Ἰσοκρ.] Paneg. 15. p. 48. 3. εἰρ.] 27. p. 173.
13. Cod. Ἰουλιὰ. 16. Cod. ἐπιταφίον. 19. Δημ.]
p. 2. 23. Δημ.] p. 1. 27. Isocrat. ad Demon. p. 1.
28. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 2. 30. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 4.
32. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 10.

143, 1. Ἰσοκρ.] p. 11. 14. Cod. αἰσχύνειν. 24. περὶ τοῦ ἱεροῦ apud Ruhnk. op. crit. 2. p. 161. 27. Cod. ἐμπαροινῆσαν.
29. Cod. θανάτω. 31. τρέτω] c. 55.

144, 5. Conf. Hermann. de praeceptis quibusdam Atticistarum §. II. De verbis αὐθυπότακτοις et ἀνυπότακτοις haec leguntur in cod. Paris. 2929, Herodiani nomine commendata, similia illis quae Epimerism. p. 278 edita sunt: Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν αὐθυπότακτα καλεῖται, τὰ δὲ ἀνυπότακτα. καὶ τῶν αὐθυπότακτων τὰ μὲν ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ παθητικῶς προφέρονται. ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ αὐθυπότακτα ἐνεργητικά, ὧν τὸ ῥήμα βαρύνεται καὶ ἡ μετοχὴ ὀξύνεται καὶ τὸ ἀπαρέμφοτον περισπᾷται. τούτων τὰ ἐνικὰ δευτέρα καὶ τρίτα πρόσ-
πα καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα αὐθυπότακτά εἰσιν, οἷον δάκω δακῶν δακεῖν δάκης δάκη δάκωμεν, δράμω δραμῶν δραμεῖν δράμης δράμῃ δράμωμεν, λάθω λαθῶν λαθεῖν λάθης λάθῃ λάθωμεν, πιάθω παθῶν παθεῖν πάθης πάθῃ πιάθωμεν, πῖω πίων πιεῖν πῆης πλή πῖωμεν, τύχω τυχῶν τῄχῃν τύχης τύχῃ τύχωμεν. καὶ τὰ συντιθέμενα ἀπὸ τοῦ σχω, ἀνάσχω ἀνάσχων ἀνασχεῖν ἀνάσχεις ἀνάσχει ἀνύσχωμεν, ἐπλόχω ἐπισχῶν ἐπισχεῖν ἐπίσχεις ἐπλοχῇ ἐπλοχωμεν, κατέσχω κατασχῶν κατασχεῖν κατέσχεις κατέσχει κατέσχωμεν, παρῶσχω παρῶσχων παρῶσχειν παρῶσχεις παρῶσχει παρῶσχωμεν. καὶ ταῦτά εἰσιν αὐθυπότακτα ἐνεργητικά. Εἰσὶ δὲ παθητικὰ ἀνύσχωμαι, ἀντίσχωμαι, ἀπόσχωμαι, ἀφέωμαι, οὗ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφέωνται, ἀφέλωμαι, ἀφίλωμαι, γένωμαι, ἐπιλάθωμαι, πρίλωμαι ἀντὶ τοῦ ἁγοράσσω, καὶ πρόωμαι ἀντὶ τοῦ προπέμψω.

Μαθὼν δὲ περὶ τῶν εὐθυπυτάκτων, μίθε καὶ περὶ τῶν ἀνυπατάκτων. ἁμαρτήσω ἁμαρτήσεις ἁμαρτήσῃ ἁμαρτήσομεν, ἀήσω (ἄντι τοῦ καταλείψω) ἀήσεις ἀήσῃ ἀήσομεν, ἀφῶσω ἀφῶσεις ἀφῶσῃ ἀφῶσομεν, δῶσω δῶσεις δῶσῃ δῶσομεν, ἐήσω (ἄντι τοῦ ἐμβαλῶ) ἐήσεις ἐήσῃ ἐήσομεν, εὐρήσω εὐρήσεις εὐρήσῃ εὐρήσομεν, θῶσω θῶσεις θῶσῃ θῶσομεν, παρήσω (ἄντι τοῦ παραλείψω) παρήσεις παρήσῃ παρήσομεν. Διὰ τί οὐχ ὑποτάσσονται ταῦτα; Διότι ἐν οἷς ῥήμασιν ὁ ἄοριστος τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἐν ἐκείνοις γίνονται καὶ ἄοριστοι πρῶτοι ὑποτακτικοί. ἐν τούτοις δὲ οἱ ἄοριστοι τῶν ἐνεργητικῶν, μὴ ἔχοντες τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, οὐδὲ ὑποτακτικούς ἄοριστους ποιοῦσιν. Ἀνυπότακτά εἰσι καὶ τὸ ἔξω ἔξεις ἔξει, ἔσομεν, ἦξω (ἄντι τοῦ ἔλθω) ἦξεις ἦξει ἦσομεν, λῆσω (ἄντι τοῦ λύθω) λήσεις λήσῃ λήσομεν, οἶσω (ἄντι τοῦ κημίω) οἶσεις οἶσῃ οἶσομεν. οὐχ ὑποτάσσονται δὲ οὐδὲ ταῦτα, διότι οἱ ἄοριστοι ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεργητικοῖς ἐπὶ τῶν ῥημάτων τούτων ἐξέλιπον, τούτων δὲ ἐκλείποντων ἐξέλιπον καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ οἱ πρῶτοι. Κατὰ δὲ αὐτὸ τοῦτο, τὸ ἐκλείπειν δηλαδὴ τοὺς ὀριστικούς ἐνεργητικούς ἄοριστους πρῶτους καὶ τοὺς παθητικούς μέσους ἄοριστους πρῶτους, οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ ῥηθισόμενοι παθητικοὶ μέσοι μέλλοντες πρῶτοι, αἰρῶ τὸ βούλομαι αἰρήσω αἰρήσομαι, ἀφίξομαι, βίξομαι, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπαβήσομαι καὶ ἀποβήσομαι, βουλήσομαι, γνήσομαι, εἰδῶ τὸ γινώσκω εἶσω εἶσομαι, ἱρήσομαι ἄντι τοῦ ἱρατήσω, λήψομαι ἄντι τοῦ λάβω, οἶήσομαι ἄντι τοῦ ὑπολάβω, ὄψομαι ἄντι τοῦ θεάσομαι, πείσομαι ἄντι τοῦ πάθω, προήσομαι ἄντι τοῦ προπέμψω καὶ προσήσω ἄντι τοῦ προσδέξομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ μέλλοντες δεῦτεροι τῶν αὐτῶν ὀριστικῶν παθητικῶν, οἷον τυφθῶσομαι, πλεχθῶσομαι - τυπήσομαι, πλακήσομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες δεῦτεροι τῶν βαρυνόντων ῥημάτων, τυπείται, πλακεῖται. Οἱ Ἀττικοὶ μέλλοντες τῆς τεταρτῆς συζυγίας τῶν βαρυνόντων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον ἀφανίσω ἀφανίσῃ ἀφανίσει, γνωρίσω γνωρίσῃ γνωρίσει, ἔγχειρίσω ἔγχειρίσῃ ἔγχειρίσει, μερίσω μερίσῃ μερίσει, φνειδίω φνειδίσῃ φνειδίσει, ὑβρίσω ὑβρίσῃ ὑβρίσει. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ Ἀττικοὶ μέλλοντες πρῶτοι τῆς αὐτῆς τεταρτῆς συζυγίας τῶν βαρυνόντων, οἷον ἀγωνιεύται, βαδιεύται, καθιεύται ἄντι τοῦ καθίσαι, ἑβρίσονται σὺν

τούτοις καὶ ἂν ἄλλων συζυγιῶν μέσοι μέλλοντες πρώτοι
 πασσύμενοι μὴδ' αὐτοί, πεσεῖται ἀντὶ τοῦ πέση. Οἱ πε-
 λοντες τῶν ὑποτακτικῶν ἐνερρητικῶν, τῆς πέμπτης συζυγια-
 ρυτῶν οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον βαλὼ βαλεῖς βαλεῖ, ἐ-
 τοῦ κτίσω) δεμεῖς δερεῖ, μενῶ μενεῖς μενεῖ, ἐγὼ (ἀντὶ τοῦ
 ἐρεῖ, καὶ τὰ ὅμοια ἀκολουθῶς τούτοις. Οὐδὲ οἱ μέσοι
 πρώτοι τῶν παθητικῶν τῆς αὐτῆς συζυγίας ὑποτάσσονται
 λοῦμαι ἐντελῇ ἐντελείται, ὁλοῦμαι ὀλῇ ὀλείται, φανῶ
 φανεῖται. Οἱ παροχημένοι πάντες οὐχ ὑποτάσσονται,
 ἐτετύπεις. παροχημένοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ οἱ παρατακτι-
 ζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ἐγνωσιμάχεις ἡμιοσιβή-
 τα προστακτικά τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων
 τάσσονται, οἷον μὴ ἀδικεῖ, μὴ ὀλιγώρει. Καὶ οἱ μον-
 ἐνεσιώτες τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑ-
 ται, οἷον ζεῖς ζεῖ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ βράζει, θεῖς θεῖ, πλείς
 ῥεῖ, χεῖς χεῖ. ἐὰν θεῖς καὶ ἐὰν πλείς πλήρ' ὑποτάσσονται
 ἄλλον μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν μορφῶν,
 μόρια ὑποτάσσουσιν, οἷον ἐντε, ὄφρα, ὅπως, ἐὰν, ἂν, μή
 κως δὲ καὶ ὁ ἥνικα καὶ ὁ ἕως, ἥνικα ἔχουσιν ἐτέρους συ-
 ῶς ἐν τῷ

ἐπερ γὰρ τε χόλον καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
 ἀλλ' ὅγε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσ-
 ῶς περ δὲ τὸ ἂν ὑποτάσσει, οὕτω καὶ ὅσα σύγκειται ἐξ αὐ-
 τῶν, οὐκ ἂν, ἐπεί, ἐπειδάν, ὅταν, ὁπόταν. Καὶ οὕτω μ-
 ρηται, τὸ ὅπως καὶ τὸ ἐὰν τὰ ὑποτακτικά μόρια ὑποτα-
 ὅτε δὲ τὸ ὅπως ἐκλιμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῃ καὶ τὸ ἐὰν
 ὅπου, οὐχ ὑποτάσσουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐὰν τί, ἀντὶ τοῦ
 ὑποτάσσει. Καὶ τὸ μὴ ὑποτάσσει, ὅτε λέγει τις ὡς περ
 μὴ ἐλεῆσθης ὑπεύθυνον. ὑποτάσσει δὲ τὸ μὴ καὶ
 προκείμενον αὐτοῦ τὸ οὐ, ὡς τὸ ἐπόμενος ἐμοὶ οὐ
 τοπίσης. ὅτε δὲ τὸ μὴ ἐρωτηματικόν ἐστιν, οὐχ ὑποτά-
 μῆτην διδάσκωμεν; Καὶ τὸ ἕως, ὅτε κείται μόνον,
 τάσσει· ὅτε δὲ κείται μετὰ τοῦ οὐ, ὑποτάσσει.

De eodem argumento Ioannis Tzetzæ versus su-
 ter 120 cod. Reg. 2594 f. 120—123 et Vatic. 1357

*) Cod. chart., f. max., fol. 113: ἀρχὴ αὐτῶν θεῶν
 τμημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρείως περὶ προσω-

(Conf. Tittmann. Zonar. p. XVI.). Quotum primos posui et ultimos: Τοῦ φιλοσophώτατου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου περὶ ῥημάτων αὐθυποτάκτων εἰχοι πολιτικοί.

f. 25. περὶ ποδῶν. f. 29. περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ ααλοικισμοῦ.
f. 30. περὶ διαλέκτων. f. 33. περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου ἐρημηία
ἀναγκαία. f. 46. γυνῶμαι διαφόρων ὠφελιμώταται. f. 51. εἰς τὸν
Μανιάκην περὶ τοῦ Μούλτου ἡρωϊκά:

Θνητὸν ἔχει μεγάλη βεβαρυμένος ἀχρὺς ἀνὴρ
Μανιάκης ἀγέρωχος ἀρήιος ὀβριμοεργός
μυλίνεται ἐν κραδίῳ, καὶ ἀσπίδα πᾶσαν ἀγέλῃ,
ἐξέλκων δὲ ἀνακτα ὁρόνοις τοῦ Μονομαχῶν
καὶ πόλεως μεγάλης βασιλευμέναις ἐριδαίνει κ. τ. λ.

f. 53. στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν τύπον Βασιλείου τοῦ
μεγάλου. f. 55. πύθη λέξεων κ. f. 57. Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμων-
κάτου ἐπιστολαὶ ἠθικαί. f. 81. εἰς τὸν ἀποβασιλέα Μιχαὴλ τὸν
Καλφάτην, ὅτε διὰ τὸ τὴν δεσπαικὴν Ζωὴν ἐξορίσαι τῆς βασιλείας
κατενιχθεὶς ἐτυφλώθη, ἡρωϊκά.

Μέλλεν ὅρα τριτάταινα πόλις Βύζαντος, ἰδέσθαι
ὀλκαδοσιπτάτου τε καὶ ἑσπῶν φύλοπιν αἰνῆν,
μήλλε καὶ ἥλιος θεύσασθαι οὐλαμὸν ἄλλον,
ὃν τέκεν ἐξορίῃ βεβηλίσσης εἶδος ἀρίστης,
Ζωῆς εὐγενετέρας, ἣν ἄπυλῃν ἔτ' ἰοῦσαι
δέξαστο πορφύρεϊ ἡδὲ θορέψαστο μαστὸς ἀνάσσης,
κουριδίην δ' ἑλοχὸν λαχεῖ Ρωμανὸς μετέπειτα,
ἀνὴρ εὐγενέτης· καλέων δὲ μιν ἀργυροπῶλον
ὥς καὶ παρθενίην, ζωὴν ὑπέλυστο τῆσδε.
ταύτης ἐξορίῃ κακὰ γένητο ἀσπεῖ πολλὰ,
παισὶ μὲν ὀρφανίην, χηρείην δ' αὐτὴ γυναιξίν,
αἵματι ὠτίλλας τε μυκῆς τ' ἰσθροκτασίας τε,
λεπυγλέους θανάτους, πολλὰ ἄλγυα τε σονυχὰς τε,
χηπιόεντι νόῳ τέκνοισι θετοῖσιν ἐκείνης,
ὃς ὅα κακῇ αἰσῇ μεγάλης πόλιος βασιλευσεν,
αἰουλαὶ δὲ φρονέων· ταχὺ λάθετο συνθέσιων,
ἦσαι δ' ἀτασθαλίῃσι κακὴν συμφρασάτο μῆτιν,
ἀμφὶ πόλιν δὲ μέσσην μάλα ἡδέα ὤλεσε φῶτα,
οὐνεξ ὑπερβυβήθῃ δηλήσατο δίκην πίστιν,
ἤβρισε δὲ τὸ σῆμα, κατὰ σπονδάς τε κῆττες,
ὅστις ἐκ βασιλείων δυσβαρυμένους βασιλοῦσαν.
ἀλλὰ τὸν ὑφροσύνη ὀρκῶν τ' ὑθέτης ἀθεσμος
θεύρας ἐξαλωσας, ἀκρίπτα δ' αὖ αὐτοῦ ἔλθοι.
νῦν δὲ βαρυενάχων γοῖρον βούει κακοδαίμων,
οὐλομένην καλέων βασιλείην ἣν βασιλευσα.
κῶται δ' ἐν διαπύρῳ μέγα ἄθλιος, ὃς πρὶν ἀνασσει,
ἄχρης δυστυχῆς καὶ ὀφυγόνους ὑπάδειγμα,
φωτὸς ἐλδομένος, τὸ περ ὤλεσεν ἄφρονι βουλῇ.

f. 82. Χρικοφόρου πατριχοῦ, ἀνθυπᾶτου, γερωνότος κριτοῦ τῆς
Παφλαγονίας καὶ τῶν Ἀρμενικῶν, τοῦ Μιτυληκαίου, εἰχοι διάφο-
ροι ἐκλεγέντες. Epicedion inest Imp. Romani:

Φέρει μικρόν τι παλῶμεν πολιτικοῖς ἐν εἰς τοῖς,
 τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροψυχίας,
 περὶ ῥημάτων δ' ἔρωςαν αὐθυποτάκτων οὗτοι.
 τοῦτο γὰρ ἀνεξέτιστόν ἐστι τὸ μέρος μόνον.
 δεῖ γοῦν προσέχειν ἀκριβῶς. ἀλλὰ μοι προσεκτέον.
 ὡς ὅταν τὸν βαρὺν ἔχει πάντως τὸ ῥῆμα τόνον,
 ἢ μετοχή δ' ὀδύνοιο καὶ περισπῶτο πάλιν,
 τούτων τὸ ἀπερίμφοτον γινώμεν αὐθυποτάκτων.
 τὸ θάνω δὲ παράδειγμα, θανών, θανῆν καὶ θάνης.
 μεθ' ὧν καὶ τὸ ἀπόσχονται καὶ πρόωνται ταχέος,
 κατ' γένωνται καὶ τράπωνται, ἀφίονται τε χρέη,
 ἀφίκονται καὶ πρίωνται, τὸ ἀγοράσωσι τε,
 ἀπόσχονται, ἀντισχονται καὶ πρὸς ἀφίονται τε.
 τὸ δ' ἐπιλάθονται λαθὼν τέτεχθω τελευταῖον.
 Καὶ ταῦτα μὲν εἰρησθώσαν αὐθυποτάκτων πέρι,
 κεφαλαιώδη, σύντομά, Λακωνικά, βραχέα.
 τὰ δ' αὐθυπότακτα ζητεῖν ἐπιμελῶς ἀρκτέον.
 Ἦδη τὸν δρόμον ἤνυσεν ὁ κάλλιός μοι πᾶλος,
 καὶ πνευσίῃν πως ἔοικεν. οὐκοῦν ἀναπαυσέον.

8. Ξενοφ.] p. 991, 22. 10. τῷ] Cod. τῇ. Ἀφοβ.]

p. 833, 17. 11. Εὐεργ.] p. 1163, 5. 12. πάλιν]

p. 1158, 28. 14. Ναυσίμ.] p. 991, 9. 15. Διονυσ.]

p. 1289, 22. 17. Ναυσίμ.] p. 992, 21. 19. Ἀφοβ.]

p. 829, 14. 21. εἴ] Hom. II. 12, 239. 24. ὁ αὐτός]

Oed. Colon. 1142. 25. Cod. γὰρ ἔγωγε. Vid. Lobeck. ad

S. Aiac. p. 302. 27. Cod. κρατ. 28. ἢ] Cod. εἰ.

33. Cod. συντίσσεται.

145, 3. Λακρ.] p. 931, 16. 6. Ὀλυμπ.] p. 1173, 10.

10. δε] Cod. δ. 25. Deest ὅτι. 28. Ἀφδβ.] p. 814, 26.

29. μετ' ὁλίγον] p. 815, 1. 30. Cod. ὥστερ λυκούργω.

προὔπεμπον δὲ πᾶντα κατὰ πόλιν, οἷον ἀριστοί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ ἑκάστου γε περιβλέπτου ἐν τῇ ἡγῶν,
 ἔνθα δὲ ταρχύσαντο νέων βασιλῆος ἀγανοῦ,
 βᾶν δ' ἐπ' ἀνάκτα νέον καὶ Ρωμανὸν ἐξελάθοντο.

f. 94. ab alia manu ἑτέρα σχόλια τοῦ κυροῦ Στεφάνου εἰς τὸ πρό-
 τον τῆς Ἀριστοτέλους ῥητορικῆς. f. 106. ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ
 δευτέρου βιβλίου τῆς Α. δ.

- 146, 1. Cod. συμμαχία παρὰ. 11. Ὀμηρος] Il. 9, 432.
 16. Ἀριστοκρ.] p. 630, 13. 18. ὑποκατιών] p. 676, 10.
 28. Cod. ἐξηλοτύπουν. 32. τοῦ] Cod. τῆς.
 147, 1. ἐλευθ.] p. 197, 14. 3. στεφ.] p. 308, 9.
 4. Cod. πρεσβύτης. 5. Cod. ἡρῶν. 9. με] 27.
 p. 281, 71. 11. στεφ.] p. 252, 16. 18. παραπρ.]
 p. 387, 13. 20. εἰρ.] 2. p. 158. 23. ἀλλ] 29.
 p. 175, 23. 25. τετάρτῳ] Immo 54, 5. p. 734, 49.
 32. πρώτῳ] c. 19. 33. Cod. φόρονσι
 148, 9. Ὀλυνθ.] p. 30, 15. 11. εἰρ.] 36. p. 181.
 13. Cod. ξβ βιβλίον. 16. Cod. κακῶν. Χερῶ.] p. 91, 3.
 17. Cod. θαυμάζω. 20. πολλά δε] p. 500, 21.
 22. Μεγαλ.] p. 209, 24. 23. Deest εἰ.
 26. Λεπτ.] p. 500, 21.
 149, 1. Δημ.] 4. p. 7. 9. Ἀνδροτ.] p. 599, 27.
 13. Ζηνόθ.] p. 884, 8. 17. Τιμοκρ.] p. 700, 14.
 23. πρώτῳ] p. 14, 8. 24. τῷ αὐτῷ λ.] p. 17, 10.
 26. καρπούμενοι] Cod. ποιούμενοι. 28. τρίτῳ] p. 33, 10.
 30. πρώτῳ] p. 43, 9. 33. Χερῶ.] p. 102, 21.
 150, 4. Λεπτ.] p. 507, 5. 7. Μειδ.] p. 544, 5. παρὰ τῶν]
 Cod. πάντες. 11. Μειδ.] p. 544, 16. 13. συνθ.]
 p. 219, 27. 16. Μειδ.] p. 563, 28. 18. στεφ.] p. 301, 26.
 20. Cod. τῇ πόλει. 21. στεφ.] p. 829, 14.
 23. παραπρ.] p. 444, 12. 27. παραπρ.] p. 351, 16.
 32. παραπρ. p. 377, 25.
 151, 1. παραπρ.] p. 382, 27. 11. Ἀνδροτ.] p. 601, 22.
 152, 22. Cod. καταπαλῆς π.
 153, 13. Cod. ἡμῶν — ἀφ. 19. Cod. ὅλως
 25. Cod. ξύλον — κλευτῶν.
 154, 9. Δημοσθ.] p. 15, 27. 15. Cod. τῷ μηθριδα.
 27. Cod. ὅλως.
 156, 3. Ὀλυνθ.] p. 38, 21. 8. εἰρ.] p. 58, 2.
 9. ὑπ] Cod. τῶν ὑπ. 32. παραπρ.] p. 403, 11.
 157, 10. αἰτιατικῇ] Cod. δοτικῇ. 13. Cod. δεδομένου τιμῆν.
 17. Cod. μισθῶμαι.
 158, 7. οἰ] Cod. οἶον. 12. Λεπτ.] p. 506, 12.

15. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 480, 5. 18. μβ] 52, 3. p. 662, 63.
 25. Cod. ἐννιάτῳ. 28. εἰς.] p. 160. 33. Deest τὰ.
 159, 6. παραπρ.] p. 403, 3. 11. πρώτῳ] p. 14, 9.
 13. τρεῖς] p. 110, 7. 15. πάλιν] p. 125, 9. Cod. δακτύλωσιν.
 16. μετὰ τινά] p. 126, 20. 17. τετάρτῳ] p. 134, 16. 27. ἦ]
 Cod. ἦ. 29. Ζηρόθ.] p. 888, 15. 33. ὅπως] p. 1170, 9.
 160, 3. τετάρτῳ] p. 141, 19. 4. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4. p. 6.
 6. ἐκς.] p. 162, 29. 8. στεφ.] p. 300, 13.
 15. Μειδ.] p. 576, 1. 17. Cod. ὑμῶν. 18. Μειδ.]
 p. 578, 23. 24. δὲ πλείστον] Fortasse leg. δ' ἐπὶ πλ.
 27. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15.
 161, 6. Δημόν.] 1. p. 1. 11. πρώτῳ] p. 14, 14.
 14. πρώτῳ] p. 14, 15. 18. τρίτῳ] p. 30, 23.
 23. εἰς.] p. 63, 14. 25. πάλιν] Mid. p. 523, 23.
 29. Χερό.] p. 99, 16. 32. τετάρτῳ] p. 147, 16.
 162, 2. ἐκς.] p. 157, 8. 3. Cod. μικρῶν οὐ λ.
 6. οὐδὲ] p. 506, 17. 9. πρώτῳ] c. 82. 15. Cod.
 ἔχοντες. 23. στεφ.] p. 310, 3. 24. Cod. ταῦτα οὐ
 συστάντα — καλῶς. 31. παραπρ.] p. 384, 13.
 163, 8. καὶ τσαυτήης] p. 424, 23. 14. Μειδ.] p. 533, 3.
 16. τῆς] Cod. τοῦ. Μειδ.] p. 545, 20. 21. Μειδ.]
 p. 579, 2. 22. Λεπτ.] p. 497, 3. 25. Ἀριστοκρ.]
 p. 622, 9. 27. κῶν] Cod. καὶ. Conf. p. 166, 8.
 29. Cod. καὶ μ. καὶ μεχ. 32. Κ] v. 391.
 164, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 8. Ἀνδρρ.] p. 597, 28.
 13. δευτέρῳ] c. 65. 28. Deest πρό. 29. Cod. πρός.
 165, 5. Cod. προτιμῶμαι. 6. Cod. εἶ τι. 7. Cod. πρό.
 11. Ἀριστοκρ.] p. 785, 16. 25. ἐστὶ πρ.] Cod. ἐπιπρ.
 30. Cod. ἄλλο γ' ἂν τι.
 166, 15. Cod. ὅσπερ ἦν. 17. Cod. αὐτῶν.
 167, 2. μβ] Immo 44; 31. p. 400, 39. τῶν] Cod. τὸ.
 5. δεῖν] Cod. δεινῶν. 11. Πλεονεκτῶ γενικῇ] Desunt.
 μη]. Immo 49, 3. p. 571, 85. 15. Cod. μῆν.
 20. νη] 11. p. 884, 96.
 168, 4. Cod. τότε μᾶλλον. 6. Cod. ἀντιαιτικῇ
 8. Cod. πόλεμον. 10. Cod. τις. 20. Συνακτ.]
 or. 32. p. 526. D; ed. Colon. a. 1690. 21. Cod. ἦς.

- 169, 17. *τετάρατο*] c. 60. Cod. *κομῶντας*. 23. *ιστορίης*] Leg. *ιατρικῆς*. (p. 13, 15. ed. Foes.) 24. Cod. *ἄρτων*.
- 170, 2. Cod. *πρεσβέων*. 7. *Ἀφῶ*] 4, 42, 4. 8. Cod. *προπύω*. 24. Cod. *συρρακῆ*. 26. Cod. *προσαγγέλλοντα*.
- 171, 3. Cod. *ισοκρατίας*. 4. Cod. *ῥυφήν* — *αινεφ*. 9. *πρώτω*] p. 16, 5. 10. *οἶον*] Cod. *οἱ*.
- 172, 2. Cod. *προσέκοντα*. 4. *νη*] 2. p. 876, 49. Cod. *αὐτη*. 8. Cod. *προαγγέλλει*. 9. Cod. *βεβαιῶ*. 13. Cod. *οὐδ*. 18. Cod. *ἐπὶ*. 20. *δευτ*.] Gregor. Naz. or. 34. p. 553. C.
- 173, 5. Cod. *ισοκρατικῆς*. 9. Cod. *ἀκρετούντι*. 15. *τοῦ*] Cod. *τῇ*. 33. Cod. *φασι*.
- 174, 29. Cod. *σημαίνειν*. 31. *συνθ*.] p. 213, 16. *πρὶν*] Cod. *πρὸς*. 33. *Στηλιτ*.] Gregor. Naz. or. 3. p. 52. A.
- 175, 4. *Μειδ*.] p. 547, 22. 10. *Ἀριστοκρ*.] p. 676, 11. 12. *Ἀνδρότ*.] p. 607, 4. Cod. *εἰς τοσοῦτω τιμήσασθαι*. 13. *Ἀριστογ*. p. 794, 6. 14. Cod. *αὐτοῦ θανάτω*. 16. *Ἀριστοκρ*.] p. 691, 19. 21. *Τιμοκρ*.] p. 720, 29. et 721, 5. 23. *ὑποκ*.] p. 723, 12. 25. *πάλιν*] p. 728, 12. 26. Cod. *δίκης*. 29. *ἐαν τις*] p. 732, 18. 31. *Μειδ*.] p. 570, 22.
- 176, 6. *Ἰσοκρ*.] ad Nicocl. 9. p. 18. 17. *τρίτω*] p. 35, 7. 20. *ἐλευθ*.] p. 192, 26. 22. *παραπρ*.] p. 348, 25. 26. *Μειδ*.] p. 529, 14. 28. *φόνου*] p. 17, 2 Reisk. 30. *Μειδ*.] p. 554, 10. 33. *Ζ*] v. 521.
- 177, 7. Cod. *ἐλόβοτον*. 8. *στεφ*.] p. 273, 24. 10. *τῇ*] Cod. *τὸν*. 12. *παραπρ*.] p. 383, 21. 13. Cod. *τόδ*. 14. *παραπρ*.] p. 391, 18. 17. *Μειδ*.] p. 569, 3. 23. *Τιμοκρ*.] p. 702, 27. 26. *Τιμοκρ*.] p. 752, 13.
- 178, 1. *κ*] 37. p. 136, 8. 10. *δευτέρω*] c. 61. 20. *πρώτω*] c. 68. 29. Cod. *ἐξήπυσαν*. 31. Cod. *ὑλακτοῦντες*.
- 179, 6. *στεφ*.] p. 306, 29. *εἴτα*] Cod. *εἰς τὰς*. 8. *νδ*] 34. p. 764, 45. 11. *Ἰσοκρ*.] ad Demon. 4. p. 6. 14. *Νικοκλ*.] 13. p. 22. 16. Cod. *βαρβαρίζω*. 29. *Λεπτ*.] p. 508, 2. 32. *στεφ*.] 310, 16.

180, 9. τριτω] p. 113, 4.

11. φηδὲ] p. 123, 21.

13. Νικοκλ.] p. 18.

14. κτήτα] Cod. κτήματα.

ΔΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.

183, 13. κηρός] Cod. ἄπειρος.

185, 2. Cod. δεινός.

6. Cod. τριόβολον.

187, 27. Cod. ἀπὸ.

188, 6. Cod. ἐπέθενσεν.

10. Cod. λέγειν.

30. Scr. ἐφέται.

190, 10. Vid. Lobbeck. ad Phrynich. p. 503.

26. Cod.

ἐκλογίων.

191, 27. Deest ἡ.

28. Δεινάρχος [Ruhnk. hist. crit. p. XCII.

192, 2. αὐτοῦς] Cod. αὐτῆς.

5. Cod. χωρίον.

19. Cod. δέκα.

28. Cod. προηροσία.

30. Cod.

πεντηκοντεύοντες.

193, 10. Leg. ex cod. ὁ τὰ μύση καὶ τὰ ἄρη καὶ τὰ μ.

194, 14. Cod. πατριάζειν — πατρίας.

15. Scr. φαγλον.

ΛΕΞΕΙΣ ΠΗΤΟΡΙΚΑΙ] Differunt ab his ῥητορικαὶ λέξεις

codd. Vat. 2130, Urbin. 157, *) Paris. 2618. quae sunt bre-

*) Urbin. membr., f. quadr., fol. 312, quo antiquiorem, huius quidem generis, non vidi. f. 1. κρηλικὸν ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ σοικίων. f. 145. ἱστομολογία εἰς τὰ καὶ σοικία (quae est etiam in Vatic. 1751 et 2130): ἀναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γινώσκειν ὅτι αἱ ἱστομολογίαι οὐ πάντως ὅλα τὰ γράμματα τοῦ πράγματος ἔχουσιν ἀλλὰ μόνον αἰνυματαὶ καὶ ἀρχαί, λοιπὸν ἐν τῷ νοτινῇ ἐστὶ τὸ διαγινώσκειν τὴν σημαίνει ἢ δύναμις (desunt litterae λ μ ν ξ ο, quibus carent et quos supra posui codices). f. 147. λέξεις Ὀμηρικαὶ κατὰ σοικίων. Ἀβάντα μετὰχρηστέον ἐπὶ τὸν Ἀβάντα ἐπορεύετο. Ἀβλήτος ἀρωγός. Ἀγάω κομίσω. Ἀγάθους γενεαί, καλὰς. . . . Ὡς φάτο ὧς εἶπεν, οὕτως εἶπεν. Ὡσπὶν ὥσπερ αὐτοῖς. Ὡσπὶν ἐπέβαλεν. Ὡς νῦν ἀντὶ τοῦ ὅπως. f. 225. λεξικὸν τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθὲν παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοφάνητος Κασσιανοῦ Δογγίνου φιλοσόφου καὶ ἑτέρων λεξιγράφων: λέξεις τῆς δικτατείνου. ἡ μὲν τοῦ Νῦν κιστώδης πρακτικὴ φιλοσοφία. Νῦν κατὰ ἀναγωγὴν ὁ Χρῆστος, οἱ δὲ τρεῖς υἱοὶ τῶν γ' ἔξω, φημι πρακτικῆς φυσικῆς θεολογικῆς, Σὴν φυσικὰ τε καὶ τελειός, θεωρητικὴ δὲ ὁ Χάμ, καὶ πλατυσμός ὁ Ἰαφὲθ. κατὰ σοικίων: Ἀργυλίας οὐκ ἔχοντες εἰς οὓς ἐκβάλλονται οἱ κοῖτοι τῆς κόπης. Ὡσπὶν ἐνόμιζον. Ὡσπὶς ἐθεάθη ἰδέσθην (ἰδέσθην 2130). Λέξεις βασιλειῶν πρώτης - β - γ, f. 230. λ. τοῦ Ἰωβ, f. 232. τῶν παρομιῶν, f. 234. λ. τῆς παναρέτου, f. 235. λ. σοφίας Ἰησοῦ τοῦ Σωφῆ, f. 237. λ. τῶν ἐβ' προφητῶν, f. 241. ἐρημηλὶ τῶν ὀνομάτων τῶν προφητῶν et mox, ἐρημηλὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ποταμῶν et λέξεις τῶν οὐ ψαλμῶν, f. 244. λ. τῶν ὧδων, f. 246. λ. ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις, f. 247. τῶν

202, 20. Ἄνδρες] Cod. ἕρπαιον.

203, 5. Cod. τρέρη. 12. θανά] Cod. οἶνον.

Cod. θινεῖς.

205, 5. Cod. ἄμωπος. ἦ] Malim ἦ α'. 19. Co

21. Cod. ἀκροποτιῦντες.

206, 4. Cod. ἀκτιῦσαι.

207, 2. Cod. ἄρδεντος — ἀρδήτου. 3. Cod. στ

22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.

210, 3. Cod. ὁ ἀνάγυρος. 29. Cod. ἀπόργις τίς.

211, 9. Cod. ἀνομήσας. 11. οἰκίαν] Cod. οὐσίαν.

31. Fortasse leg. κατεδέκασεν.

212, 6. Cod. τοὺς ἐπικαθοδηγεῖν. 16. Cod. πάρι

18. α] Cod. ἐν.

θου οἶνος. πελετα περισσότερά. Δωριέων ἔπετε ἔπατα. γυνὴ
δοσφὸς δὲ λέγονται αἱ ψυαί, παρὰ τὸ φθεῖν τὰ παιδία ἀπο-
τιούτης ἐκείθεν γυνῆς, ὅπερ φησὶ καὶ Πλάτων. Ἰωνῶν κοῦ-
νίκος, πεκρός. Κλετορίων ἄγεται ἀνεμοῖ αὐτῇ φωνῇ. δίδου
ἔσθιδι νεκροί. ἐσθλόν ἀγαθόν. λένσαι ὄρεα. παροῦσθαι ἐμπρο-
σθς κιβωτός. ὅλα ταχέως. ὠλέται βραχίονες. Κρητῶν γονυ-
φάρετρα. Πλομαι δοῦν. ἔντα ὄπλα. Θέρετες δόδοι. λι-
μίων ἐλάσαν. μόχθος πότος. σάκος ἀσπίς. φῶς ἀνῆρ.
βακτηρία. Κορινθίων ἔντρον ἀληθές. πῦρος ἑμπίστον. Κα-
πώπῃ λαβὴ ἔϊφους. φάλαθος φάλαρος. φηγὸς δρύς.
ἀγλαός, καλός. Μαγνητῶν αἰα γῆ. σῆδὺς γαστήρ. Σικελῶ
πεφαλῆς. μελαθρον οἶκλα. ταλεῖ οἶκεῖ. φόρμιγξ κθάρα.
ἄμφορ ἄμφοτεροι. ἀντικρὺ ἐναντίον. fol. 278. ἑμμετροι συ-
φορον μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσταιν, ἐν
καὶ ἑμμετροὶ καὶ ἐμετῆα. βιβλίον πρῶτον. τοῦ ἀγινώκτου Ι
τοῦ θεολόγου πρόοιμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ
τῶν ἐν τῷ βίβλ. διηγεῖται δὲ σχεδὸν ταῦτα παρα πᾶσα
τὴν ζωὴν πεπεράται: —

Χεῖ ἄναξ χεῖ βασιλεῦ
ὃς ἀγνῆς ὅσις καθαράς
ποτὶ ποτὶ πρό χρόνου
ἀειρομένης κουφίζομένης
παλαρῆσιν χερσὶν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et
signi est vetustate: membr., f. quadr., fol. 284. Hab-
terea (f. 212.) λέξεις λατρικοῦ βιβλίου περὶ βοτανῶν ἱερῶν.
Ἀγύπτια ἀγριοκαρδον. Ἀκανθα λευκὴ ὁ λεγόμενος πορ-
Ἀπικτος ὀκνέωντος. Ἄς ἄλας. Ἀκρου ἔλα τῆς ἀγριοσπι-
ὁ ἔστιν εἰς τὰ βάλτα. Ἀκτίς χυλὸς κουφοκύλας τις καὶ
πὸς λεγομένη ὁ ζυμὸς Ἀλυπιάδος σπέρμα κατὰ
λευρίλλῃ Πόνον ποτικόν τὸ ὄρεον βαρβαρον. Κα-
τικῶν. λεπτοκόρη. f. 215. ἐν τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱ

- 213, 10. ψεύσματα] ψευτά Eudemus. 24. Cod. ἀκονητέ;
 214, 16. Cod. ὡτεν. 17. Cod. δι' ὅτως;
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτη-
 μασιον ἐκπεσῶν] ἀδικήμασιον ἐκβληθείς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἤ. Cod. ἐγκαλεῖ.
 217, 21. Cod. ἀνανμάχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἁμίδας s. ἁμίδας Löbeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τόν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἀπιστός Ruhnk. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρωσιν. 26. ἀτεγκτος] om
 Ruhnk.

Ἐλέσφορος τὸ ὄλωμα ὃ ἐστὶν ὀξυτάς. Ἀλφίτης ἀπὸ ἄρτου κριθῆς
 ψυχῆς. Χαλδαίην ἀγριοκολύνθη. Ἀγριοσύνικον ἀγρανγούρην κα-
 λῆται.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν. περὶ κόρου. ὃ κόρος ἐστὶ
 μόδια η' . . . περὶ λευθ. περὶ κατου. περὶ νάσις. περὶ μεδίου.
 περὶ σάτου. περὶ μέτρου. περὶ κάβου. περὶ χολνῆς (sic). περὶ δρα-
 κός. περὶ μετρίτου. περὶ χονθρίτου. περὶ τέβελ. . . . f. 213. Ἰσ-
 σαι καὶ τίνες εἰσι μετροβολαὶ καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτρησιν ἐνχρησα-
 μέτρα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν Ἀττικῶν καὶ σημείων.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν. f. 226.
 πλῆθος δὲ οὐκ ὑπελλορται τὰ νῦν ἀπὸ κρίσεως κόσμον ἔχει στρεῖ (a
 Chr. p. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἣτις περιέχει φάβ ἔτη. ibid. ψῆ-
 φος δὲ οὐκ εὐρίσκεται ἡ καθημερινὴ πόσοις τῆς σελήνης. f. 235.
 Λέξις. Ποδῆρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἐμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ροῖς ὑφάσματα φαρδομένοις. Φελῶτης λευκός. ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λῶν ὁμοῦ τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχε κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὕτω γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλεῖσθαι. Κόθορνος τὸ βασιλικὸν
 ἐζαγγλῶν. Κεντουρίωνες. Ακουβήτορες. Εξοκουβήτορες. f. 238.
 Ἐτέρα Λέξις. ἱππολος (αἰπόλος?) ὃ ἐπὶ τὰ ἔτη (αἴτη?) πλανώμενος,
 ὃ ἰσθιν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. Βροχή διὰ
 τὸ βαρέως χεῖσθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βάλως τέλεισθαι ἢ οὐκ αὖθις.
 f. 243. Ῥωμαῖκαί λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐκείμηναι. Ἀντιπέρωρ ἀν-
 τιγραφύς. Ἀδρασπύσσου εἰς ἀπόκρισιν. Αποφιδεομμάσσου . .
 . . . f. 245. Λέξεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλία τοῦ νέου. Ἐλλη-
 χεν. Ἐρδημῆ. Σιλασφόρος . . . f. 246. Λέξεις ἑταρα. Εἰρήνης
 νεαῖδας. Ἀδοβορεῖ ἀμασάτε. Ἄημα ψυχή. Κορωνῆς ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θάλασσα. Θεά σαλευμένη, ἡ δὲ θα-
 λασσα. Θεά φαρὰτρημένη. βυθός. βυαία. Θεά. f. 255. Θεοδοσίον
 γραμματικὸν Ἰωάννη τῷ Θεοφιλεστάτῳ προεβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόнесι τῶν ἁγίων ἱερῶν. max. ἔτα
 ἔξης τῶν τροπαρίων αἱ λέξεις ἑρμηνεύονται κατὰ συχρίων. Ultima
 folia inde a 278 chartacea sunt et a recente manu scripta; περὶ
 πνευμάτων ὀρθότητος. f. 281 canones cum suis hermēntis.

219, 10. Cod. *καυαλδαν*. Vid. *Rubak*. p. 60. a.
κιάδα. 17. Cod. *εργασύνηγ*. 29. Cod. *λό*.

30. Cod. *εγκυκλήμα*.

220, 1. Deest *κατά*. Cod. *ὁ δὲ ἕτερος ἀμφισβήτη*.

4. Cod. *οἱ ἰδόντες*. 5. Cod. *βεβαιώση*.

19. Cod. *εἰσέλθαι*. 26. Cod. *βαρυγνώ* — β

βαρυγῶνος.

221, 17. *καὶ* om cod. Cod. *τάς*. 19. Cod. *α*.

21. Vid. *Bast*: ad *Corinth*. p. 562. 26. I

μαλακός — *Βάτλος*. 23. Cod. *βωλεῶνες*.

222, 21. Cod. *βακαύσους*. 22. *καὶ κλίβανοι*.

Malim *ἐνθεν* *καὶ κλίβανοι*.

223, 9. Cod. *πατάγει*. 15. Cod. *ἑταίρας*.

Cod. *βρέκος*: *βρέγμα* *ἀποπτ*. 26. οὐ] Cod. *ψ*.

224, 14. Cod. *ἀλλόμενοι*. 16. Cod. *βηλοῦ*.

Cod. *πομπύζειν*. 25. *ψ*] Cod. *ώς*. 30. Cod.

λούσας. 32. *Conf. Bast*: ad *Corinth*. p. 914.

225, 18. Cod. *μεγαλόψυχος*. 30. Cod. *ὁδός*.

Cod. *φοιῶν*.

226, 3. Cod. *βηρικίαν*.

227, 1. Cod. *διαφορεσμέναι*. 5. Cod. *γεισήμενοι*.

σηπτόδισμα — *γεισήμενους*. 9. Cod. *γένους*.

συκεστός, invito codice, 13. Cod. *νόμον*.

νέμεσα. 33. Cod. *γελαῖα*.

228, 4. Cod. *his γαμήλια*. 15. Vid. *Pierson*.

p. 114. 21. *αἰεσθαι*] *Malim* *σάεσθαι*.

μωρίας.

229, 4. *Leg. cum Suida* *Ταρτησσία* — *Ταρτησσίας*.

λιμαργῶς. 18. Cod. *νύσσους*.

230, 5. Cod. *γάλος*.

231, 2. Deest *τὰ*. 14. Cod. *αὐτῶ*. 24. C

γαλάκτως.

232, 5. Cod. *καλεῖσθαι ἢ λέγεσθαι*. 24. Cod. *κα*.

21. Cod. *ἀπολείπων*.

233, 9. Cod. *ἔνωσ ἐπὶ τὸ*. 21. *τὸ*] Cod. *τὸν*.

234, 16. Deest *alterum ἢ*. 19. *τὸν*] *Leg. τὸ*.

- 235, 7. Cod. ἔγραψ·. 11. Cod. δοκιμάσαι. 16. οὗς]
Cod. ὡς...
- 236, 2. κατάλυσιν] Cod. κατασταθέντας. 20. Cod. τὸν.
30. Cod.] ἡ μαρτυρία.
- 237, 6. Cod. κατὰ πῶς δόξαν γραφήν. 13. Cod. ἀπὸ με-
ταφ. τῆς ἔμμονον: Ruhnk. ad Tim. p. 77. b. ἀπὸ μεταφ. τῆς
βαφῆς τῆς ἔμμονον. 18. εἰκοσιν] Cod. δύο. 23. Cod.
διοπωπεύει. 33. ἦν] Cod. ἡ.
- 238, 4. Cod. his διεκιδῶννησεν. 13. Cod. διαπισθηκῆσθαι.
14. Cod. φιλοπραγμασιέστατον. 22. δειλία] Immo. διάσια.
23. Cod. σκληραφωμένος. 29. ἀπὸ] Malim ἐπὶ.
- 239, 9. Cod. γραύλη. 13. Cod. μινοταύρω. 15. Cod.
ἀποδιδοῦντας. 19. Scr. τοῦτο. 20. Cod. διεσκαρφη-
σάμεθα. 23. Cod. φόνοι. 25. παρόντα] πρότερον
Luzac. Exerc. academ. p. 177. ἡ μὲν ἡ μὲν Ruhnk.
ad Tim. p. 38. b. 28. Luzac. καὶ ἐπενεχθ. ἡδὴ τῆς ψ. ὁ
νικῶν νενικημέναι, εἰ μὴ δικαίως ἐξωλ. Mihi pro ei μὴ legen-
dum videtur ἡ μὲν.
- 240, 7. Cod. προστιθέμενον. 11. Cod. τοίχους.
30. Cod. ὀργιονικά. 31. Cod. ἕκαστος.
- 241, 23. περι] Malim ἐπὶ.
- 242, 15. Cod. φερεφάτης. 23. Cod. διμοιρεῖται.
- 243, 8. Cod. ἐπιλύγα. 23. Cod. μάλων. 27. Cod.
ἐπικηρυκία. 29. Deest φράσας.
- 244, 1. Cod. οὗτος. 11. Cod. εἰσφρησιν: εἰσφόρησιν.
14. Vid. Luzac. de Socrate cive p. 108. 31. Cod.
κληρωτῶν. correxit Luzac. p. 96.
- 245, 10. Cod. ἀθλοῦσιν. correxit Ruhnk. ad Tim. p. 126. a.
22. δικαστήριον] Immo. βουλευτήριον. 26. Cod. ἑπών.
- 246, 11. ἄλλου τι] Cod. ἄλλους. 12. Cod. πωλήσαντι.
14. οἱ] Cod. καί. Cf. Luzac. de Socrate p. 111.
17. Cod. ἡγγυήθησαν. 23. Cod. πεντηκόντερον —
τριακόντερον. 27. Cod. πνανέσιων.
- 247, 12. όταν ante τοὺς ponit codex. 18. τοῦ θύσαι] Cod.
φύσει τοῦ.
- 248, 7. Margo: καὶ ἄλλως εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ διὰ φύλλων

αὐτοῦ καταψηφιστάι. διὰ φύλλων γὰρ οἱ βουλευταὶ
ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφουσιν. δὲ
βουλευόμενοι πρὸς τοῦ αὐτοῦ.

249, 4. Deest τὸ. 6. Cod. εἰσὺς. 31. Cod.

250, 2. Fortasse leg. δημαγωγῶν, ut excluderit nume
20. Cod. ἐνθρυπτα.

251, 28. περιβλέποντας apud Ruhnk. ad Tim. p. 102.
32. Cod. ἐξέτωμεν: ἐξετάσωμεν.

252, 1. Cod. ἐφορῆσαι et ἀπό. 10. Cod. ὑφεξά.

12. Cod. ἐκτρέφεις δίκης: vet. ἐπόταν. 23. ἐπισπ.

codex, non ut legit Ruhnk. ap. Valcken. ad Theocr.

31. Cod. γνίς.

253, 2. Cod. προτεθείσας. 3. Cod. ἐπακτρία.

ἐπακτρία. ἐπὶ ὧν δόλοισι: ἀντὶ τοῦ τὸ τρίτον.

δραγμῆς: — ἐπύλξεις: δικαστήριον τῶν φονικῶν δικῶν.

ται δὲ πρὸς τῷ προτακίῳ: — Quae omisi ut sup.

p. 243, 16. 20. Cod. δράγματι.

254, 21. Cod. τιμὴν νίκη κηρῦσαι.

255, 3. κηρύττειν] Cod. κρύπτειν. 14. Cod. ὑσύν.

16. Cod. ἦν τὸ δὲ ἐκκ. 19. ἐν τῶν] Cod. ἐν.

25. Deest τοῦ. Ἀττικὸν ex Harpocrate.

(Staatshaushalt. 1. p. 336.) τὰ] Cod. κατὰ.

ἐπισκοπῆς. 32. Cod. δραγμῇ, ut solet.

256, 1. Post ἀπέφηνεν codex iterum ponit illa ἐπὶ

προσηγορεύθησαν p. 245, 17. 14. Cod. αὐτῇ.

15. Cod. ἐρμιόνα — ἐρμιόνα. 22. Deest οἱ.

28. Cod. ἀπὸ τοῦ τῆς. 32. ἡ σφόγγ.] Cod. τῆς.

257, 2. Cod. οἰκοδομημένον. 12. Cod. ὄρον. Con

M. p. 391, 48. 13. Cod. εὐανδρεία — εὐανδρεία.

15. Cod. εὐθύνου. 17. Cod. εὐδισαβολ. 33.

258, 8. Cod. λευκῇ — ποιοῦν. Vid. Etym. M. p. 406.

13. Cod. πεκνιμώμενους. Conf. Phot. p. 41, 5. e

p. 954. 19. Cod. ἐκτικώσαντο. Vid. Etym. M.

et Zonar. p. 675.

259, 9. Cod. ἐπακτρία. Vid. Etym. M. p. 352, 53.

13. Cod. φλυῖρος. Hoc quoque correxi auctor

M. p. 370, 12.

20. Cod. ὁ γένει εὐγενής καὶ παλῆρης.

24. Cod. ἄπαρτα.

31. οἶοναι] Cod. οἶον ἐν. Vid.

Zonar. p. 663.

260, 31. Cod. ἐπενδύνοντο.

261, 1. Prior ἐπὶ dēst.

12. Cod. ζήτριον. Vid. Etym.

M. p. 411, 33. Phot. p. 45. Zonar. p. 957.

13. ζάττειον

Etym. M. p. 414, 40. Zonar. p. 968. Theognostus f. 83. *)

Mox cod. ὑλφειον.

17. Cod. ζαυνοθίβαι. Vid Zonar.

p. 950.

*) Cod. Barocc. 50, membr., formae quartae. § 1:

τῷ δεσπότην μου καὶ σοφῷ στεφηνῶδῳ
 λέοντι, τῷ κρατοῦντι πάντων ἐν λόγοις,
 θεύγνωστος, εὐγνώστος τις ὡς ὢν οἰκέτης,
 δῶρον φέρω κάλλιστον αὐτῷ . . . ὄν,
 ἐμοὶ πορηθὲν ἐκβολῆς παλαι . . . τῆς
 ὁ καὶ λαβὼν φάνηθι κύμοι συντόμως
 λιμὴν ἀκλυστος, ἀρραγεστάτη σκέπη.

(Conf. Bentr. ad Mill. p. 77.). Eodem folio verso: πάλαι μοι
 διαπονομένοι τὰ γραμματικὰ καὶ ἐκάστης λέξεως τὸν ἀρμάδιον κα-
 νόνα ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἀπαραιτήτως εἰσπραττομένῳ, οὓς δὲ ἐκ τῆς
 πολυύλου βίβλου τῆς καθόλου τῆς Ἡρωδianoῦ ἀνάλεξαμενος. καὶ
 λέξει λέξιν τὴν προσήκουσαν ἐπισυνάψας, ἔρχομαι οὐ τινὲ τῶν πρὸ
 ἐμοῦ μεμελετημένον, τινὰς δὲ καὶ τῶν παλαιῶν κανόνων διορθώ-
 σεως δεδομένους, ἢ καὶ ἀπρεπῶς συγκατεμένους εἰρῶν, τῶν μὲν τὸ
 ἀπρεπὲς τῶν δὲ τὸ περιττὸν ἐξευμαρίσας, κανόνως . . . τοὺς χιλοὺς
 συντεταχώς (numerantur 1003), τοῦ φθόγου τὰ κέντρα ἁρωγῇ
 θεῖα ὡς νηπίων βέλη διαδιδράς, τῇ σῇ προσάγω θεοσόφῳ καὶ πα-
 νευμενεῖ γαληνότητι, δέσποτα, δῶρον ἐράσμιόν. Fol. 111: ἀρχὴ δὲν
 θεῶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας, κατὰ στοιχεῖον, ἀπὸ φωνῆς Γεωφ-
 γίου τοῦ Χοιροβοσκῷ Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ αἰκουμενικοῦ
 γραμματικοῦ, ἐν συντομίᾳ τμηθ. ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλάτος
 αὐτοῦ ὀρθογραφίας, διὰ τὸ ἐν συντόμῳ εὐσυνόπτον εἶναι τὸ ζη-
 τούμενον, σὺν καὶ ταῖς αἰτίαις ἐκάστου.

τέχνη πρόσελθε τοῖς κανόσιν ὀπλισμένη,
 βάλλουσα πάντας τοὺς βαρβαρωμένους
 τοὺς νουν ἔχοντας ἱστορημένον λόγου.
 ἔχεις τὸ θαρρύνειν καὶ τὸ νικᾶν ἐκόντως
 νίκην ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους.
 πρόσελθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κοσμοποιημένη,
 καὶ δεῖξον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐξῆρμένους.

Ἀκτὶς δὲ τοῦ ἑ μικρόν, ὡς δικατάληκτον κ. τ. ε. Fol. 210:
 ἐπιμερισμοὶ κατὰ στοιχεῖον γραφικά. Fol. 292: ἐκλογαὶ διαφόρων
 λέξεων συντελεγμένων ἐκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν θύραθεν πραγμα-
 τειῶν. Fol. 322: Musaeus. Fol. 371: Phocylides.

B b b b

- 262, 3. Cod. *ἐναντία τῶν*. 25. Cod. *ἡτιοντα*. Ita et Thucydideorum antiquissimi.
 263, 7. Cod. *ἡμικοτυλίου*. 15. Cod. *ἡπιστάτησαν*.
 19. Cod. *θροαῖν*.
 265, 21. Cod. *ἰνδ*. 30. *ἰδιος* Etym. M. p. 466, 10. Cod. *ἰνδρος*.
 267, 3. Cod. *ἰσοδιαίτης*. Cpnf. Harpocrat. p. 93. et Phot. p. 88. 10. *ἰστί τοῦ ὀρμῶν*.
 268, 2. *ἐμπαθῇ* Etym. M. p. 484, 50: Cod. *ἐμπαθῆς*.
 6. Cod. *κισσῶν π. καὶ λιπαριῶν*. 15. Cod. *προκλήσας*.
 Cpnf. Ruhnck. ad Tim. p. 160. a. 24. Cod. *εἰς ἡ*. Vid. Phot. p. 95. 27. Cod. *τῶν δήμεσι*.
 269, 4. Cod. *καὶ κατὰ τῶν γονέων*. Cpnf. Harpocrat. p. 95 et Phot. p. 95. 7. Cod. *καλιμήτην*. 16. Cod. *καθήρουν*.
 19. Cod. *καὶ τῇ ἄρᾳ*. Vid. Phot. p. 112. 20. Cod. *ἐκδυσάμενρι*. 29. Cod. *ἐρωσύντηιον*. 33. Cpnf. Bast. ep. crit. p. 159.
 270, 13. Cod. *κατάρρευσ*. 15. Cod. *διάνοιαν*. 16. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 518.
 271, 9. Cod. *καταλαγήν*. 25. Cod. *ἀργυρίων*.
 272, 1. Ante *ἐν* exciderunt haec fere: *τινὲς δὲ κιστοφόρον*.
 19. Cod. *φορέον*. 21. Cod. *κοβαλλία*. 22. Cod. *καὶ ὁ κόβαλος ὁ ταυτὸ*. 26. *ἡ τῶν* Harpocrat. p. 105: cod. *ἡ τότε*. 29. *Deest τῶν*. 32. Scr. *κοροπλάθος*.
 273, 1. Vid. Luzac. de digamia Socratis p. 59. 3. Cod. *φατρίας*. 7. Cod. *κορωνιάδαι — κῆνωρος — κόρωνος. καὶ κορωνίδαί —* Vid. Ruhnck. ad Hymn. Ger. 153 et Hist. crit. p. LXXV. 22. Cod. *ἐδάφως*.
 274, 11. Cod. *πρωτον*. Cpnf. p. 277, 6. 15. Cod. *ἐπινύμων*.
 275, 22. *οἱ* Cod. *καὶ*. 24. Cod. *ἄλίσκόμενα*. 25. Cod. *ἰδρεῖται* et v. 28. *ἰδρεῖται* et p. 276, 25 et 29 *ἰδρεῖται*.
 26. Cod. *ἰσθμῶ*.
 276, 18. Cod. *τινοῦν*. 25. Cod. *λουτροφορεῖν*. 32. Cod. *ἐκλείποι*.
 277, 4. Cod. *ἀσθόστρατα*. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 175. a.

10. Cod. ληκίου. 15. Cod. bis λαίμαγμα. ἀλλήλ.]
 Cod. διαιλημένος.
 278, 5. Cod. παιδίον. 17. Cod. δρεχυάς. 29. λεχόν-
 τες] Immo ὕλαντες.
 279, 13. Cod. μοῖρα. 32. Cod. μαρυνία.
 280, 4. Cod. συνήκσαν. 11. Cod. ἀργύρια. 12. Cod.
 ἀργυρίτης. 14. ἀνανθέστερον Ruhn. Hist. crit. p. LXXXV.
 281, 27. Cod. βακχιάδων. 30. Cod. θρηνίσοντες.
 282, 3. Cod. οικοδομημένα. 6. Cod. νεωρίαν. 25. Cod.
 πὸ τὰς καθορμήσεις — ὑπορμήσασθαι. 31. Cod. ηἰθαλίαι.
 284, 11. Cod. ξαναγίας.
 285, 23. εἰς] Nonne τίς? 28. Cod. τούτω. 30. Cod.
 ὁσχης.
 286, 11. Cod. ὁσονδὴ et γενήτων. 14. Cod. ὀφθαλμίων —
 ζηλωτιν. 18. ἐκ] Cod. οἱ ἐκ. 19. Deest οἱ ante δι-
 πογενεῖς.
 287, 10. Vid. Lobek. ad Phrynich. p. 656. 20. Cod.
 ἑριδιόκεται. 27. Cod. ὄρον.
 288, 1. Deest ἦ. 4. καλεῖται Ruhn. ad Tim. p. 196. h.
 7. τὰ ἐν] Cod. καὶ ἐν. 25. πρόησθε Lobek. ad
 Phrynich. p. 724. 28. Cod. κύθου.
 289, 5. Cod. κριῶνται. 8. Cod. πεζυλευτοί. 12. Cod.
 ψηφισμάτων. 26. προβουλεύειν Lüzac. de Socrate cive p. 102.
 290, 14. Cod. ἐπὶ τῶν ἐμφισβητούντων. 25. Cod. ποδὸς τι.
 291, 7. Cod. ἀπὸ 17. ἔστιν οἱ τῶν πολιτῶν. 23. Ma-
 lim ἐν ὄντες. 25. Cod. ἐν οἱ ἐν. 33. Deest διά.
 292, 10. Cod. πάνθεια — πανθείας — πανδέωνος.
 293, 5. Cod. τοῦδηποτε Ruhn. ad Tim. p. 225. b. οἶον δηποτε.
 11. Cod. εἰσθε. 20. Vid. Bast. ad Cofin. p. 928.
 25. Cod. ξενόμενον. 28. εἰκοί] Cod. ἐπὶ.
 294, 6. Cod. πάλισαν. 12. Cod. ἐπὶ. 25. Cod. ἐπὶ
 ροκάμα. 27. Cod. πλατὺ μάλιστ' τε. Conf. p. 317, 26.
 29. Cod. ῥηριατικόν. 30. Cod. πλάτους.
 32. Cod. ἐπίλουςις.
 295, 8. Cod. πλινθίαν — πλινθουργίαν. 23. Cod. ἐξαμένη.
 296, 9. Cod. ὅτι ἐς τὰς ἐκκλησίας. 12. ἐπὶ] Cod. παρὶ.

23. βουκημάτων Ruhnk. ad Tim. p. 224. a: Cod.
 30. Cod. προεμβ. — προεμβ.
 297, 1. θυμούμενος] Leg. στενούμενος. 11.
 κόσταρχος et v. 12 πεντηκοστώνων cum Boeckhio (
 haltung 2. p. 339.). 17. Cod. λεγόμενη.
 298, 3. Cod. αὐτοῦ. 7. Cod. χρημάτων παρ
 11. Cod. καὶ ἐν τοῦ β. 13. Cod. παρ
 16 et 17. πρόσχειν] Cod. προσχεῖν. 22. C
 κόντεροι. et v. 24 πεντηκόντερος.
 299, 16. Cod. τυρρηνιῶν. 18. Cod. πέλραγα.
 300, 10. An ἀκλείστῳ? 17. Ἀλεξίς Ταραντίου
 diatr. in Eurip. p. 244. B. 31 et 32. Cod. c
 σημάττει. 33. Cod. ἰδικῶς.
 301, 19. Cod. οὔτος.
 302, 24. Cod. σάκους. 28. Cod. στεγανόμιον.
 303, 9. οὐν] ἦν Ruhnk. ad Tim. p. 241. a.
 Στραματόδεσμος. 14. Cod. Σταμφυλοκόλιον.
 304, 3. Cod. ἐφρόντιζεν. Conf. Phot. p. 385.
 τούταν.
 305, 5. Cod. τὸν ἐπαρμόν. Correxīt Ruhnk. ad Tim
 10. Cod. οἰκίσαντας. 20. Vid. Ruhnk. ad Ti
 22. Cod. σκίρτης. Vid. Ruhnk. p. 232. a.
 Marx. Ephori fragm. p. 104. 32. Cod. τόπον.
 307, 1. Malim πωριθεῖσα. 3. Cod. τὸν κυφῶν
 7. Cod. τρεῖς. 19. Cod. τεττιμμέναι.
 Cod. ὁ. 29. Cod. προδοσίαν.
 308, 16. Cod. τί παλίδαι et φαιδίαι. 18. Cod.
 309, 13. Cod. τελεσφορεῖαν. 23. Alterum τὸ d
 30. Cod. τιθίς.
 310, 1. Cod. ἐλάγχανον. 2. Cod. καὶ αἱ τῶν.
 ἐπιδικασίαν. 9. Cod. δικάζειν. 22. Deest
 25. Cod. ἐπὶ τῶν ἡτ. δοκοῦντων. 27. Cod.
 εἰσηγον.
 311, 5. Cod. ἐφάμαρτος. 33. Cod. ὑποβέλῃς.
 312, 6. Cod. τὸ τοῦ. 10. Cod. λήθηρ κακοῦργου

15. ἔχων] Cod. ἐχόντων. 21. ἑπταίῳ] Immo
ἑπταίων. Cf. Thom. M. v. ὑπταίεν. 26. τε] Cod. τὸ.
313, 4. μασχάλας Lobeck. ad Phrynich, p. 196. 13. Cod.
ψεστώδες.
314, 9. Cod. φορβύγιον. 11. Cod. φαιδροντίς.
14. Cod. φραγισμός.
315, 10. φελλία Ruhnke. ad Tim. p. 270. a. 11. Cod. φι-
λώματα — τὴν φιλικήν. φιλική δ' ἔστιν ὁ λόγος. 14. Cod.
χρυσείδες. 23. χαλκῷ an χαλκῷ habeat codex, non liquet.
27. Leg. κτήματα.
317, 5. Cod. ψευδῶν. 13. Cod. ψευθυγοῦς. 18. Cod.
καλούμενος. 19. Cod. ψυχάζειν. 21. Cod. οἱ τοὺς τὰ
δῶρα γενηθέντα ταμιεύεται. Correxī ex Etym. M. 26. Vid.
Ruhnke. ad Tim. p. 276. a. 29. τῶν] Cod. τῶν.
318, 6. ὁδῶν] Cod. ὡς ῥῶν. 19. Cod. ψωμάδια.
ΔΕΞΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.
321, 5. Cod. βλάψαι. 6. Cod. βλάπτει. 7. Cod.
λυπαίν: Eudemus λυπῆσαι, 10. εἶθε] εἶθε φεῦ Eud.
12. Cod. ἑστομώτατος cum Eud., qui et ἄβαπτος ἢ ἄβαπτό-
τατος. 22. Cod. φιλῶ γὰρ ἀρδέλυκτα ἐμοὶ τῆδε.
26. Eud. ἀβλεπτήματος ἀμαρτήματος.
322, 2. Cod. ἔχοντι ἐπὶ — γινώσκειν. Vid. Bast. ad Corinth.
p. 800. 22. Cod. ἀβροκόμος. 25. ἀσθενές] ἀναίσθη-
τον Eud. cum Zonara. 27. διαθρονηταί Eud.
30. Deest καὶ. 32. Cod. τὸ.
323, 11. Cod. τὸ. 15. Cod. τοῖς θεοῖς. 17. Vid.
Valcken. Adon, p. 217. C. 22. Deest ὁ. 25. Cod.
ἐμοί. 30. Cod. ξηθε, 31. Cod. πλείστον.
324, 11. οὕτως φίλων] Eud. οὕ φίλων. 14. Cod. πραίως:
Eud. πραέως. 31. Eud. λίαν σεναχτικός.
325, 26. Eud. ιδιωτῶν, ῥεμβωδῶν.
326, 9. ἔντ. ἀνθρ.] Eud. ἀλαζονικός. 10. ἄγετε — ἡγείσθε
— οἴεσθε Eud. cum Suida. 11. Cod. βέρον. 12. Eud.
ἀγενεστός ἀπείρος. 21. Cod. ἀγερούς. 27. Cod. ἔξ.
Conf. Ruhnke. ad Tim. p. 223. b. 28. καὶ Ἀγροῦς] τῆς
Ἀγροῦς Ruhnke. 30. Scr. Κλειδήμος. Cod. καὶ δῆμος.
Correxī Ruhnke. qui mox ὠφείδναι. 32. Cod. πάλαι

- Fortasse addendum ἦν. ὄνομα] Apud Ruhnk. e.
 δ] Cod. τοῦτο δ.
 327, 8. Cod. ἀκαλίδας. 14. Cod. ἀγκαταλίζει :
 25. Cod. ἐν τῷ ταύρῳ.
 328, 11. Cod. ἀγάλε καὶ προσαγγίλει. Vid. Ruhnk. ad T.
 19. Cod. ἱερεσιώνας. 22. Ἀριστοφ.] Pac. 3.
 Bergler. coll. Hermann. de metris p. 362. 23.
 γάλας ἰδίᾳ πάντες. 25. Cod. ἀγοσπώλοισι.
 οἶον ἐγώ. Correx. Ruhnk. 28. Cod. πηνελόπ.
 29. Cod. τῶν νομμητῶν.
 329, 6. Cod. ἀλιμονοῖσι δικάσαι. 18. ἀγλαοκύν.
 mus quoque et Suidas. Sed malim ἀγλαοκύνδης.
 330, 5. Cod. ἡμερῶν. 17. Cod. λογιστίαι.
 ὦραν : Eudemus et Suidas ὦραν. 24. Cod. σύμ.
 331, 8. Cod. ἀγομῆνοι : Eudemus ut edidi. 11. Cod.
 γόπτει λέγεται δὲ καὶ κλέπται : χαρισμένη δὲ ῥ —
 μωδίων] Eudemus κωμωδικὴν χρεῖαν. 23. Cod.
 26. Scr. ἄνυσον. 27. Cod. δσα κελεύει. Sc.
 332, 10. Eudemus ἰχθῦς. 30 et 31. Cod. ἀγο.
 ἀγορῇ — ἐρεχθίδος — ἀγορεύει. Idem infra post
 Ἀγυρῇ δῆμος ἐρεχθίδος.
 333, 1. δξίς accessit e Suida. 17. δς] Cod. δ.
 28. σκημκοῖς] Cod. κυνκοῖς.
 334, 29. Cod. ὁ πλάτων. 30. Θουκυδ.] 2, 41.
 335, 1. Deest ἄγαν. 6. Cod. τῶν. 9. Cod.
 σφαλείης. 16. βλος] Cod. βρωτός. 18. Vid.
 Coniectan. 1. p. 165. Supra p. 329, 5. post σκολιόχ.
 dex : Ἀγανρόφρονες ἡδυνόγω σοφία βρωτων παρὰ (vel
 καλεῖς. Idem hic περισσοκαλεῖς. 25. Vid. Lobeck.
 nich. p. 419. 29. Cod. μαρδωνίου ὅς εἰχε.
 μέλων ap. Ruhnk. ad Tim. p. 8. b.
 336, 2. Cod. ἡκεῖν. 7. Vid. Lobeck. ad Phrynich.
 15. Cod. supra post illa ἄγη — ἱερεῖα : Ἀγροσπώλοισι
 πωνανματικὴν καὶ θύτην : κύβηλις γὰρ λέγεται ὁ μαντικός.
 25. Cod. δικάζεται. 28. Cod. ἀγλαοκομική.
 337, 2. πάλιν] Cod. πλήν. 5. Cod. αὐτὴν. 1.
 της ap. Ruhnk. ad Tim. p. 13. a. 19. Cod. ἀγκα.

- et v. 21 ἀγκαλιαγωγοῖς. 27. Cod. ἀκράτως et v. 28 ἀνα-
κράτως.
- 338, 13. Cod. ἀραφή. 22. ἀγνόλεχῆς οἱ ἡθδοι Ruhnk. ad
Tim. p. 133. a. 25. Cod. ἀγνοπωλείσθαι. 26. Cod.
κνζηροῖς.
- 339, 1. Vid. Bast. ep. crit. p. 189. 6. Cod. ἀμφιδέτα.
20. Cod. ἀγαθῶν. 21. ὦρε] Cod. εἰς ὦρεν
22. Cod. τρέψη.
- 340, 4. Cod. αὐτὸ καινότεατον. 6. Cod. καὶ ἄλεκτα.
9. Cod. ἔπωρησαι. 21. Cod. ἀνάχεσσε. 28. Deest ὁ.
- 341, 13. Ser. ἀήθης. 15. Cod. χαρμυδι. ἐπὶ. 30. Cod.
τοῦ ἀπλοῦ.
- 342, 6. τὴν αὐτὴν τῇ] Cod. τάττῃ. 12. Cod. ἀπό.
14. ἡ Harpocrat. cod. Palat. 375. Conf. Schellenberg.
Antimachi fragm. p. 71. 16. Cod. ποταμοῦ. Correxī ex
Harpocratone. 17. Cod. αὐτῇ. 19. Cod. Ἀδύνατοι.
26. Cod. τετραχύννοιον.
- 343, 4. Cod. φθοράν. 20. τὸν] Cod. τὸ. 22. Cod.
ἐμόλετο.
- 344, 1. Cod. ζοφερόν. 2. Cod. om τὴν et pro Ἀχεροντίαν
(sic enim scrib.) habet Ἀχεροντίαν. 10. ὁ Ἀπόλλων Ruhnk.
ad Vell. 1, 4. p. 14. b. Vide Bast. ad Corinth. p. 834.
11. Cod. πῶς εἰκασθέντα. Correxīt Schaeferus l. l.
33. Cod. τίμωνον. Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 200.
- 345, 9. Cod. πρό. 12. Cod. ἀνδροφάξεν ἐψοῦσα εἶτα ὁ
βλάξ κ. 27. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 508.
- 346, 8. Cod. ἀδριάνιος. 14. Θουκυδ.] 2, 65.
25. Μηδεία] v. 668. Porson. 26. Cod. βλοναι.
- 347, 12. Cod. ποταμῶν. 17. αἰένω.
- 348, 1. Cod. αἰνον. 2. Cod. ἔτερον. 5. Cod. ἀπο-
τετακός. 12. Cod. ἀξηγεύς ἀξηγῶα. 17. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 21. 23. Cod. ἀμαξενία καὶ ἀναγκάλα.
24. Cod. χέθους. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 292. B.
- 349, 9. Cod. ἀποδαρθέντας αὐτὸν. 26. Cod. ἄκλανστον.
- 350, 7. Νόμοις] 7. p. 796. B. 8. Cod. εὐφρ. τῆς χ. παιδεία.
12. Cod. ὅτε ὁ ὠρεγ. — καὶ τὸ π. —. 15. Cod. δια-

- τετράμμενον. 21. Cod. κοσιδιππος. 25. Cod. ἱππία.
 28. ὥς] Immo δι.
 351, 2. Cod. ἀθηρήλατον. 12. Vid. Valcken, Adon.
 p. 205. A. 13. Cod. ἐψημένων et v. 26 ἐψημένη.
 16. Deest ὦν. 17. Cod. ἡ ἐψημένων. 23. ἀθήρ
 Valcken.
 352, 3. Cod. ἔντος — δεῦρον. 28. Cod. ἡμαρμένω. Cor-
 rexit Bast. ad Corinth. p. 880.
 353, 1. Cod. ἀθαλξεί. 5. Cod. δαναρχος. 6. Cod.
 ἀθέρματοι. 7. Cod. ἀλκμαστονι. 27. Cod. αἰγύλων et
 v. 28 περιώγων. Vid. Bast. p. 884. 32. Cod. ὥς ὁ ἀπὸ.
 354, 3. Cod. αἰλωνεύουσιν: Ruhn. ad Tim. p. 15. b. αἰλωναῖν.
 4. Eudemus: διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίκτυον.
 7. Cod. πευκταῖς: correxi duce Eudemo. 8. Cod.
 πολὺ ἐκ τοῦ. 11. Cod. πανδίωνος. 21. Cod. χληδών.
 25. Cod. his θεά. 27. Cod. θεάτροῦ. 28. Cod.
 αἰγύπτιον.
 355, 8. Cod. ὄφειλεν.
 356, 10. τὸ ὑπὸ] Cod. τοῦτο. 12. Cod. καὶ οὐκ.
 15. Eudemus αἵματος. 30. Vid. Loheck, ad Phry-
 nich. p. 717.
 357, 3. Eudemus αἰρήσασθαι. 9. Cod. αἰουτήρι.
 17. Cod. ψελλίζουσαι. 25. Deest καί. 26. τῶν]
 Cod. ὡς τῶν.
 358, 3. Cod. αἶρεσθ' οὐχ ὕπνον. 15. Cod. συναριστώσας.
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 185.
 359, 9. Cod. ἀκριβοῦς εἰδέναι δέ τι. 10. Cod. ἐπινοεῖν, et
 v. 12 ἐποπτέειν. 14. Cod. αἰρούμενος.
 360, 7. Cod. γέλω δ' ἐπικροώμενην. 8. Cod. νόσις.
 20. Cod. αἶθυμα.
 361, 20. Deest μέν. 29. Cod. αἰγίνων.
 362, 2. Cod. αἰδοῦσαι τιμὴν. 7. An καυθέλως?
 15. Cod. αἰμορρυχία. Conf. Ruhn. Hist. crit. p. XCVII.
 18. Cod. αἰμορρυχίαν ποιήσω. 19. Cod. ρύχος.
 22. Cod. τίσις — ἔστιν ἡ αἵμ. 28. Πλάτων] de Leg. 3.
 p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. p. 511.

- 363, 8. Cod. *αὐτοῖς* 17. Vid. Keen. ad Corinth. p. 309.
 Tourp. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. *ῥῆς*: Eudemus ἡ ῥῆς τοῦ κήτους. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudmus ἡπ-
στριαν. 13. Cod. *ιατρεῖον*, 15. Cod. *ἀσποῦννοι*.
 17. Cod. *φουνίη* ἢν οἱ. 24. Cod. *ἄπηλε*: Eudemus
ἄσπυλον.
- 365, 1. *λέγοντι* delet Ruhnck. ad Tim. p. 19. a: Eudemus τὸν
λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. *ἄκονη*.
- 366, 10. Cod. *ἀκροφανοῦς* οἷον ἐβλαβοῦς. 18. Cod.
ἀδιακρίτως: Eudemus *ἀκρατοῦς*. 32. τὸ] Cod. *οὔ*.
- 367, 1. Cod. *πολλά*. 33. *ἀκολουθοῦσαι* apud Valcken. ad
 Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. *ἔστι πάντων κτημάτων* κρ-
τιστον. 22. Cod. τὸ *κόβαλον*.
- 369, 16. Cod. *τὴν ἀκοήν*. 31. Immo *ἔπους*: 32. Eu-
 demus *ποιητικοῦ*.
- 370, 4. Cod. ἡ *τελευταία*, Rectius Eudemus, qui e addit καὶ
πόδες. 20. Cod. *πρῶτον* φαναφῦναι. Fuitne ἄφας γῦναι?
 Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. *κακῶσαι δόντος*
- 371, 2. Cod. *πρεσβύταις* π. *γηραιόις*. 14. Cod. *ἀκίόμενοι*.
 25. τῷ] Cod. τὸ. 32. Cod. *ἀκροκώλια*,
- 372, 16. *λέγειν*] Cod. *λέγουσι*, 20. Cod. τῷ *ἀροάματι*,
 31. Cod. *λέγεις*.
- 373, 3. Cod. *προσθυραῖον*. 4. Deest ἡ. 5. τῷ]
 Cod. τῷ. 6. Deest *σο*.
- 374, 1. Cod. *κωπία*. 6. Eudemus *λιθίνου ἢ ὕδινος*. Cod.
ψηφίτος. 11. Cod. *ἀλάληγν*: *πνιγὼ ἀπορία* *ἀσπνοια*.
 15. Cod. *ῆς*. 20. Cod. *ἀλαζουσιν*.
- 375, 2. *Παμφις*. 7. Cod. *ἀλείφαρι*: Eudemus *ἀλείφατι*.
 27. εἰ] Cod. καὶ.
- 376, 6. Cod. *ἀληθείας* ὡς *ἀπλῶς*. 7. *τάττεται* πὲ *ειρωνείας*]
 Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. *ἄλλη*. 12. Cod.
ἄλῖα. 15. Scr. *πειραιᾷ* *φισόν*. 21. Cd. *λέγεται* ἡ
αἰλῖβας καὶ τὸ *ὀξύτονον*: Eudemus *λέγεται* ἡ *ὄξος*.
- 377, 27. *ἑνδεκα*] Cod. *ἐν ἑα*. 29. Cod. *φιλεωρος*.

30. Eudemus Ἡγήσανδρος — ὑπομνημάτων — ἀ
— ἤσπερ πωσθοντι ἀνθῆ — καλὴν. 33. Cod. δε
- 378, 1. Cod. κατὰστρέου. Leg. καλῆνης cum Eudem
6. Cod. φων. 7. Cod. κῦραι. 10. Cod.
14. Θεαμ.δ.] 2, 70. 23. Cod. ἀναγκυροσσιαι.
29. Cod. ἄλλω. Praestat ἄλλος, commate posito po
31. Cod. ἐξ ἄλλου. Correx. etiam Rubnk. ad Tim. p.
379, 7. Cod. ἄλλοτριον νομοσύντες. Vid. Rubnk. p. 25.
10. Cod. ἄλλοτριώλης, omissio, quod ex Eudemo adiec
pretamnto. 12. Deest κεύθῃ. Eudemus κεύθει 13
iunxi Codicis δέ et Eudemi καί. 20. Nomen poetice
sit ex Eudemo. 28. Cod. ἐν τῷ πρώτῳ et v. 30 ἐν τῷ
33. Cod. ἐκ ἄλλοις τιθῶ τερον. Vide Reisig. Coniectan. 1
380, 20 Cod. χαίρεσθαι. 22. ἡ ῥ'] Cod. τί.
381, 6. Cod. φιλλύλιος: Eudemus φιλλύλιος. 25. Co
οὐν ἐν ἱλειωνέμην τοῦτο,
382, 19. Cod. κρηταίαις. 24. Vid. Rubnk. ad Tim. p.
et Bast ad Corinth. p. 769. 27. Cod. νικόχαρτις.
383, 2. Cod. παντήν. 27. Cod. ἄλικόν ἐσπαρμένον.
384, 10 & 11. αὖ] Cod. οὐ. 11. μου μὴ] Cod. μοι.
31. Cod. αλοια. 32. Alterum ταῖς deest.
385, 20. καὶ deest apud Valcken. diatr. in Eurip. p. 17
21. Cod. γενομένην τὸν.
386, 23. Cod. ἀμαρ. Supplevis ex Eudemo. 26.
μηδιαφαι. Recte Eudemus.
387, 15. Cod. ἀμετίωστρεπτον, Eudemus ἀμεταστρεπτε.
Rubnk. id Tim. p. 25. b. 20. μὴ] Leg. ἀμη.
388, 3. ἀτίον sumpsit ab Eudemo. 25. Cod. διαφ
ἀγνοία] οὐ αἰρετοῦ addit Eudemus. 32. Cod. ἐμ
τον — ἀνθῆμαιον,
389, 8. οὐς addidi ex Eudemo. 16. Cod. περιπλέγμ
19. Cod. ἀμφιγύρη. 24. Cod. μισθοῦς.
390, 9. Eudemus στέφανον. 15. Cod. ἀναχωροῦμενος
391, 21. Cod. διεμπερῶσαιμι. 22. Cod. ἀνακτεῖναι.
392, 3. Cod. ἀναπεπνύμενα ἀκαμπίοις. Eudemus ἀναπ
μένα χωρὶς, παιδία, κύμποι. 11. Cod. et Eudemus ἀναπ
15. Cod. ἀνάπτυστα ἐκπνυστα. 24. Cod. ἀναρυβδ

μέτρων — ἀλυστρενί

3. Cod. θερμο.

cum Eudemo.

10. Cod. εὐδμο.

ἐνυργουσίας.

ate posito post τὴν.

nk. ad Tim. p. 24. b.

uhnk. p. 25. b.

Eudemus adieci, inter-

αὶ κεύθει 13. Con-

Nomen poetæ acce-

et v. 30 ἐν τῷ ὀνόματι.

Coniectan. 1. p. 61.

od. τι.

25. Cod. οὐα

k. ad Tim. p. 80. b.

νικόχαρις.

ἐπαρμόν.

Cod. μοι.

deest.

Eurip. p. 179.

26. Cod.

μεταστρεπτι. Vid.

g. ἀμ.

5. Cod. διαγορά.

32. Cod. ἀμφιδ-

1. περιπλεγματίας.

δοῦς.

ραχωροῦμενος.

ἀνακτείναι.

Eudemus ἀναπτα-

emus ἀναπτόμενος.

Cod. ἀναμυβδίζει.

394, 16. Cod. τραφώδεις.

33. ἑλόν] Cod. ὁ ἑλόν.

395, 1. Alterum καὶ deest.

18. Eudemus ἀνεδείματο.

24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.

396, 23. Θουκυδ.] 1, 6.

25. ἀνήλειπτος Lobeck. p. 702.

27. Eudemus ἀνεθρόησεν.

33. Cod. ἀνεκυμβάλλειν,

Eudemus quod editum est.

397, 3. Cod. αἰήν.

22. Cod. ὑπάρχει.

398, 10. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 35.

22. Cod. ἀνέβαλ-

λον — ἀνεβάλλοντο.

26. Nomen poetæ sumpsit ab Eudemo.

28. Cod. πῶσαν ἰσχυρμαί.

33. Margo: ἀνέστησεν ὡς

νῦν λέγομεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεκάθισεν. καὶ Δημοσθένης: ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς καλῆς ἰσχυρίας.

399, 18. Cod. τινες.

25. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 157.

26. Cod. ἀνέω.

32. Cod. κραπατάλλοις.

400, 3. Cod. ἀνελλίζειν.

27. Cod. ἀπέν.

30. Vid.

Ruhnk. ad Hymn. Cer. 283. et Schaefer. ad Schol. Apollon.

p. 312, ad Corinth. p. 163.

32. Cod. ἀνεβάλλοντο.

401, 10. Cod. δέκη.

16. An leg. ἀνέντιρος?

18. Cod.

Ἀνεψιάδαι.

20. Cod. ἀποκλήρου.

402, 11. Ἰμμο κάμπτορας.

16. ἤκουσεν] εἰσέηκουσεν infra

post ἀνήκεστον, ubi haec iterum ponit cod.

17. Cod.

ἀνηψύχσεν.

29. Cod. ἀνήρρυσεν.

403, 2. Vid. Jacobs Append. ad Porson. Adversar. p. 302.

10. Cod. ἀναθεμάτιον. Secutus sum Eudemum.

404, 2. τῶν] Cod. τῆς.

15. Cod. ἀστιάθημα.

25. Cod.

δοῦλω διδασκῶ.

26. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 153. b.

27. Cod. κατέγομεν.

29. Cod. ἀσθήνας.

30. Cod. ὁρῶν.

405, 21. Cod. cum Eudemo ᾠσιον.

32. Vid. Lobeck. ad

Phrynich. p. 297.

406, 2. Vid. eundem p. 151.

3. ἀνοίγνυσι] Cod. ἀνοίγροι.

16. Vid. Lobeck. p. 506.

19. Cod. δι' αὐτοῦ ὄν.

32. Interpretamentum Eudemi est.

407, 1. Cod. ἀντίρρει, omisso interpretamento. Quod et ip-

sum sumpsit ab Eudemo.

5. Cod. ἀντίρροσμα.

6. Vid. Lobeck. p. 630.

Cod. ἀντιμυλλῶντο.

10. Eudemus σκηρεῖς καὶ σκηρῆς.

30. ἀπὸ] Cop. ἀντι.

- 408, 9. οὕτως Ἀναξίλας] Haec addidi ex Eudemo. 14. Cod. φρύας. 16. φησὶν ὁ χρησμός] Eudemi sunt.
- 409, 14. Eudemus δικαζομένων. 15. Cod. διώκειν. Vid. Suid. 16. παρὰ καιρὸν ὄντος] Cod. παρόντος, 18. Cod. γραφάντων. 22. Cod. ἀπολογήσασθαι.
- 410, 16. Cod. καταγαθόν. 23. τοῖς] Cod. τῇ. 33. Cod. ἀντωμομοαι.
- 411, 1. Cod. prius ἀντανεκλωμένη. 13. Alterum τοῖς deest. 28. Cod. bis ponit ἀνύειν. 31. οὐκ ἀνύει] Il. 4, 56.
- 412, 7. Cod. βιῶντες. Vid. Suid. 10. δέ τι] Haec desunt. 11. Ὀμηρος] Il. 24, 243. 14. Cod. τεθνεῶτος. 15. πάλιν] Il. 12, 63. 20. Cod. cum Eudemo ῥῶαν. 21. Cod. τι et v. 22. σιγήν.
- 414, 1. Deest δέ. 2 et 3. Scr. φύλλων — Τυρσηνία. 17. Vid. Lobeck. p. 508. 22 et 24. Cod. δώδεκα. 29. Cod. ἀπάλλης.
- 415, 6. An leg. ἀλαώσεως?
- 416, 1. Cod. καιρως: Eudemus καινά. 2. οἶον] Cod. οἶ. 24. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 120.
- 417, 1. Cod. ἐπιτραφέντα. 5. Cod. συνδείκνουν. 11. τὸ] Cod. τῷ. Mox scr. ἐπανάρωμα. 12. Cod. κουριώτης. 15. Cod. φατρία. 26. Cod. μέλας.
- 418, 18. Cod. κραπατάλλους. 24. Cod. κοριανό^ρ. 27. Cod. κλεοφῶντα.
- 419, 10. Eudemus ἡλικία. 32. Cod. ἐπανεχώρησάν.
- 420, 3. Eudemus ἀπέθρυσεν.
- 421, 14. Cod. ἀπελογίσω. κρητ: Eudemus στρέττης. 27. Cod. ἀπεστομίσεν: Eudemus ἀπεσθώμισεν.
- 422, 4. Cod. ἀπερρώγη — ἀπερρώγη. 6. Cod. καταπερρώγη. 11. Vid. Porson. Adversar. p. 34. 16. ἀπεσβέσθη Ruhnck. ad Tim. p. 40, a. 22. Eudemus ἀπεστειν.
- 423, 18. Cod. ἀπέυρα: ἀπήλανσεν. 27. Θουκ. — ἀνίρου] Haec addidi ex Eudemo.
- 424, 25. π] Cod. ἡ. 26. Cod. ποσιδίπω.

- 425, 15. *επέ accessit ex Eudemo.* 18. Cod. *ἑπλοῦς.*
 25. Eudemus *ἄνω.* 29. 30. Haec recentioremanum referunt.
- 427, 3. Deest *ὥς.* 5. Cod. *προχρόπαιον.* 31. Cod. *ὑποθράξας.*
- 428, 22. Vid. Valcken. Adon. p. 202. C et 204. B.
- 429, 28. Cod. *θρασυνι.* 32. Cod. *τὸν λόγον.*
- 430, 9. Adde quae post *ἐπὶ exciderunt errore operarum: τῶν μηδεμίαν μὲν πρόφασιν ἔχοντων πόλεμον, δρασύντων δὲ τὰ πλεμίων.* — *Ἀντιλαχεῖν: ἀντι.* 20. Cod. *σωκράτης.*
- 431, 3. Cod. *ἐκρυῆναι.* 19. Cod. cum Eudemo *ἁποχωρίσας.*
- 432, 2. Scr. *θρύσις δημοσίας.* 16. Cod. cum Eud. *ἁπονηθήσεται.* Mox Eudemus *παραπαραθήσεται.* 30. *ἀντι τοῦ]* Cod. *ἀπὸ τοῖς.*
- 433, 10. Cod. *χρυσογένει.*
- 434, 12. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 492. 22. Cod. *προσθῆναι.* 32. Cod. *ὑπ'.*
- 435, 10. Cod. *πράξαντα.* 13. Cod. *ἁποσκαλεῖ: Eudemus ἀποκαλεῖ.* 19. Omisi μὲν post *ἐπιτεμεῖν.* 25. Cod. *ἀποκόλλει.*
- 436, 3. Cod. *λιπόστρατον.* 5. Cod. *ἁλογίους.*
 6. Deest *μή.* 10. Cod. *οἶδε τῷδε.* 20. Cod. *τό.*
 23. Cod. et Eud. *ἁποτρέχομεν.*
- 437, 1. Eudemus *ἁποσχεῖν.* 2. Idem *ἁποσπερήσαντες, non ἀποσφράξαντες.* 4. τὴν Eudemus: cod. *τῶν.* *θρύων Ruhnk.* ad Tim. p. 45. a: codex enim *τεθρύων.* 11. Cod. *ἁποχωρίσειεν.*
- 438, 1. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 351. 11. Vid. eund. p. 323. 17. Cod. *ἑπεντυχιδεῖς.*
- 439, 4. Cod. *σφιγξίν.* 9. Cod. *ἁπόφρηκίσις.* 20. Cod. *ἑξαρχῆ.* 22. Cod. *ταγηνίσις.*
- 440, 25. Cod. *μέτοικονι.* 26. Cod. *ἡγεῖτο.*
- 441, 1. Cod. *κοχλίου.* 33. Cod. *περάντωνται.*
- 442, 18. Cod: *καταθειάξει.* 24. Cod. *ἁργυροβομβόν, et in margine οἱ δὲ ἁργυρομοιβόν.*

- 443, 8. Cod. καὶ τὰ κιβ. 9. Cod. μετῆρησα. 11. Cod. ἡμαντήρησαν.
- 444, 4. βλον] Cod. μλαν. 7. Cod. cum Eudemo ἐπὶ. 22. Cod. ὁ ὅ — φόνον] Eud. ὁ δὲ ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων. 25. Deest ἀριβάλλω. 27. Cod. ἀρίφατος. 32. Deest ἄρνοι.
- 445, 1. Cod. λόγου. 4. Cod. κόρη. 14. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 260. 26. Deest εἰ.
- 446, 2. Eudemus ἀντὶ τοῦ κατυλλ. 11. ἐν ᾧ ὄνομα] Haec videntur esse recentiora. 18. Cod. τέσσαρες. 31. δ.] Cod. γε. Ineplit Osannus Philem. p. 252. 32. Cod. θυπαιτε.
- 447, 3. ἄρσει Grotefend. 19. Cod. ἄρτισμός. 25. Cod. ἀρτοπότον — ἀρτόποτον — ἀρτοποταίν. 30. Eudemus ἀρτι.
- 448, 1. Cod. κραιναί. 3. τῷ] Cod. τῇ. 7. Cod. μηχανοῖς. 13. Deest δι.
- 449, 13. πρωτότυπον addidi ex Eudemo. 16. Cod. ἡμεῖς.
- 450, 1 et 2. Cod. ἀρχιδάμιος. 7. θεοῖς] Cod. οἷς. 23. Cod. θυμιάτα.
- 451, 1. ἐν] Cod. ἀν. 4. Cod. σφουδιούτ' εἰς.
- 452, 1. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 40. 18. Eudemus ἀσκολαύζοντες. 31. Cod. μεταβολῇ σὺν τῶν.
- 453, 2. Eudemus ἀσπάλια ἀλ. ἰογασία. Ex eodem recepi illa ὁ ἀλιεύς. 11. Cod. ἀσπάζόμεθ'. 28. τῷ] Cod. τὸ. 31. Cod. κρύτη ὥς.
- 454, 3. Cod. στέγειν. 8. Vid. Toup. ad Suid. 3. p. 18. 9. Cod. πῦσι φαίνουιν γένοιτ'. 30. Deest τοῖς. Cod. πάλζεται.
- 455, 5. Cod. ἀσφεῖα — βιάβιον. 7. Cod. ἐκπεπ. Eudem. ἐμπεπ.
- 457, 6. Cod. ἰσθιόμενος. 11. ἐν] Eudemus μέγ.
- 459, 22. τὸν] Cod. τὸ.
- 460, 2 et 3. Cod. ἀτλάντη — ἀτλάντης. 10. Deest δ.
- 461, 6. Cf. Philem. §. 43. 22. Cod. ὑμῶν. 23. Cod. ἄττας. 24. Vid. Lobeck. p. 148.
- 462, 10. Cod. ἐπιταθυμένον, Eudemus ἐπιταθυμένον. 32. Cod. ποσίδιππος.

- 463, 2. Eudemus ἀπαρσαύλυτος. 6. κατὰ τὴν ἡμέραν] Haec
recepti ex Eudemo. 11. Eudemus αἰθις αὐτὴ δὴ πόλιν.
15. Cod. ὑπερείδης. 18. Cod. διατρέβαν.
464, 1. Eudemus ἐν αὐτῇ συνδιαγουσα. Vid. Suid. 2. Scr.
ἐμὰς. Post ῥῆσις adde, quod excidit, οἱ.
465, 7. Cod. κατεφύτως. 20. Punctum male positum post
κεκτημένους pone post ληκύθους.
466, 1. Eudemus αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ὑγένητος. 11. Cod.
αὐτόπρεπον. 15. ἐκ χειρός] Eudemus αὐθώροτ.
467, 1. Cod. ἀντιποιῆσαι.
468, 18. Cod. ὑπερείδης. 29. Scr. ἀπιτυχούση.
469, 16. Cod. ἐρεγκάλει.
471, 9. Cod. φείεν. 24. Post δὲ omisi καὶ. 28. Scr.
Ἀφουώσασθαι.
472, 15. Cod. πρώτα. 29. Leg. μὲν τι.
473, 1. Cod. ἀφούλις — ἐτάλρων — ὑπερείδης. 6. Cod.
παίθει. 8. Scribe. ὕπνου. 14. Cod. ἀφρηγίς.
15. Cod. ἀχνῶς. 25. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 274. b.
28. Vid. eund. ad Vell. 1, 14. p. 15. a. 29. Cod.
ἐγχαρνεύσιν. 32. Βοιώτιον] Eudemus περσικόν.
474, 3. Cod. ἀχαρνας. 8. Cod. ἀχιλλία δὲ. 21. Cod.
ὑποκονδύλους. 25. ἁλός accessit ex Eudemo.
475, 27. Scr. τὸν. et v. 28 τὸ.
476, 4. Eudemus ἀφημισία. 11. ἁώριον — ἁώριν] Vana
est Osanni (Philem. p. 290.) de scriptura codicis suspicio.
19. Cod. ἀωρόλις — λιανόμενος. 22. Cod. ἰωτεβεῖν.
Reliquas hujus lexicī litteras praetermisi propterea quod
nihil fere habent quin id aut apud Suidam aut Zonaram
editum sit. Eadem Eudemi conditio.
De APOLLONII codice dixi ad librum de pronagine.
479, 14. Cod. ἔστιν οὐν. 24. Cod. ἐκλήψεως. 16. Cod.
κατεστήσαμεν.
480, 2. Cod. γινόμενοι: quod me invito mutatum est.
18. θόναμι] In eam vocem desinit codicis folium 92,
nulla lacunae nota. 19. ἐκα] Cod. κα. 20. ἐνα εἰδ. ἀμφο]

- Hom. II. 1, 363. 23. Cod. λόγον καὶ τὰ. 24. Cod. προθέσειν. 31. Cod. διό.
- 481, 1. γραμμα] Inter hanc vocem et illa v. 3 ἡμέρα ἔστιν vase sunt codicis tres paginae et dimidia. 4. [σ]κότος.
5. [συν]δέσμοι. 7. Corrige errorem typothetae repōnendo ἐπιδείξαι. 16. Cod. ὑπαγορεύει. 19. Uncia inclusa ego addidi. Cod. παρὰτακτός. 25. Cod. ἡ.
- ἡπαρθή. De re cf. Maxim. Victorin. p. 1952 et Priscian. 16. p. 1029.
- 482, 3. Cod. εἰπαιεν ἄν. 14. κα[ὶ αὐτοί]. 15. ἐπιφωρόμεν[ον πρᾶγμα] 17. συν[δέσμον, σαφές] 19. π[α-ραλαμβά] 22. [ἀληθ-ῆ] vel [κατὰ φύσιν] 23. [x ἀληθ-ῆ] 24. [γον ῆ] sic scribendum. 25. Cod. ἀληθ-ῆ καθεστηκ-ἐνεγμένω. 31. φα[ί]ημεν οὕτως.
- 483, 3. Cod. τοῖς μαχομένοις et mox συνδέσμοις. 11. Fortasse leg. ἡ συμπλεκόμενοι. 18. ἔστιν]. Rescribe cum codice ἔσθ. 20. ἀνακνέειν] Adde accentum. 28. ἡ διαπρ.] Versus est Hom. II. 18, 511. 33. Scrib. [παντ]ῆ.
- 485, 12. Scr. παραδιαζευκτικὴ καλουμένη. Ita enim codex. 13. Cod. συν ὄν. 14. [τι]θέναι. 29. Folium ab hoc versu incipiens a bibliopogo postpositum est ei quod incipit : p. 488, 8.
- 486, 5. Ser. μα ἔστι. 15. καὶ] Praestat μὲν. 23. Priorē καὶ erasit librarius. 29. Cod. κτείνεις.
- 487, 4. προκα[τελεγεμένων] 6. [οἱ συμπλεκτι]καὶ . . . [ἐν ἀρχῇ]ων] 7. ἄν. [τεθεῖεν ἐν με] 8. ἄν [παρὰληφθεῖεν] 9. ἔφα[μεν οὖν, τῇ δυνά] 10. Cod. οἰκίωται. [τὸ μὲν γὰρ] 12. δ[ὲ διαζευκτικὸν] 13. x[ατὰ τὴν] 14. [τὸν ἔτερον] 16. σ[υνδεδουσι] 18. [ἀπο]φαινοίμεθα. Post hoc verbum me invito excidit ἦτοι. 19. ἦ[τοι] 30. ἦ] Deest codici. Malim ἦτοι.
- 488, ε. [ἡμέρα] ἔστιν. 10. δὲ [νόξ] 11. Fortasse leg. προκετελεγεμένος. 12. ἀπό[φασις] 13. [ἐπαδειξάμεν, τὰ] 2. κα[θέστηκεν] 24. Scr. [ῆ] 25. αὐτο[τέλειαν] 23. ἴδιον [ἐπάρ] 31. σύνδέσμος]. Dele accentum alterum. 33. Cod. μεταβαλλέν.

- 489, 4. καὶ τὸ] Leg. ἢ καὶ τὸ. 10. τοῦ] Scr. τοῦ.
 18. [εἴγε]
- 490, Cod. κενὸν δεσμοῖς. 14. Cod. κενότερος.
- 491, 2. Scr. [δ'] 5. γὰρ [ὀδυρόνως] 11. [ῥ] εἰ καὶ
 ἀπεκόπη,
- 492, 12. ἀναθ[εθεγμέναι] 14. πάντως [οὐ] σύνδεσμος ἐν. § 2
 16. Fortasse ποιῆται. 22. Cod. περιλαμβάνομεν.
- 493, 14. [λαμβάνεται ἢ κατ'] 23. Scr. [ὁ]
- 494, 6. ἢ] Cod. εἰ. 13. Fort. [ὄν] οὐ μετατιθεῖσιν Plura-
 lem certe habet codex. 27. Cod. εἰν συνέτως
 28. Cod. τιθεῖσιν.
- 495, 9. Cod. ὅτα 13. Cod. ητι 16. τὸ ἕτερον] Haec
 a prima manu ommissa secunda addidit supra versum.
 22. ὡς] deest. 23. Cod. πυρισταται. 26. Fort.
 καὶ [γὰρ] ἄλλ[α], ὡς τὸ π. i. e. καὶ γὰρ ἄλλα ἐστὶ Δωρικὰ
 παρ' Ἀθηναίους. 28. [συστήσεται οὖν κατ']α.
- 496, 4. Cod. γράψης 12. Ran. 203. ed. Brunck.
 16. Phoen. 607 ed. Porson. Supplevit versum recentior
 manus appositis in margine illis πρὸς τὸν οὐδεν εἰς μίαν.
 30. Cod. μόνον το. Et mox κοσος. 32. αἶτα] Cod. η
- 497, 10. Fort. [ἐφ' οὐ] εἰ: est enim aliquid lacunae in cod.
 22. Cod. ὑποσυρτέληται.
- 498, 24. Fortasse leg. κδν. 25. Scr. [ἐκῆτι Ἀπολλωνίου]
- 499, 4. Cod. εκῆτι. 25. [ὅτι ἀπὸ συνθέτων] 16. δῆ-
 [λον ὅτι τὸ κᾶ] 21. καθίστα[νται]
- 500, 24. οὖν similiter positum p. 502, 19. 28. [διὰ]
- 501, 22. Scr. [οὐ γὰρ]. 31. αυτοτελές τι recentior manus
- 502, 1. οὐκ — 4. ὀριστικῶν] Laudat haec Bast. ad Gregor.
 Cor. p. 59. 10. Cod. εβλεψε.
- 503, 1. ὡς εἰ] Fortasse legendum ὡς γε. 10. ὁδε] Cod.
 ὡς δε. 20. ἀν[τιθεσίῃ]. 22. [αὐτ'] vel [δῆ]
 25. [ἀντικαταστ]όν.
- 504, 1. τῶν] καὶ recentior manus. 21. δ] Cod. ὡς
- 505, 18. οἰδ' οἰδ' legit Bastius ad Gregor. Cor. p. 899.
 19. Post ἄεσμα addit διηγεῖται margo codicis.

22. Addiderim *ei* post *τέ*. 31. Cod. ^{ηλ} *αλλοτριβεται*.
 Unde facias *ἡλλοτριβεται*.
 506, 20. Cod. *συνδεσμον*.
 507, 21. Priorem γὰρ *ego* addidi. 29. [*μονάζει*]
 508, 19. Cod. *κωλυοι*.
 509, 3. Cod. *αἰτιατικῆς*. 5. *αἰτιώδης*] Cod. *συνδεσμος*.
 11. Post haec διὰ τοῦτο codex iterum ponit illa φῶς ἐστὶ.
 32. [*τὰ τῆς τοιαύτης*] 33. *ἐπὶ*] Cod. *ἐπει*.
 510, 1. Cod. *κλιτικῆς*. 12. Cod. *γραφῶς*. 24. Cod.
επιτελεστικῆς. 29. Cod. *ἰνα*.
 511, 3. Malim *ὁποῖος*. 4. Cod. *ὁποιος*. 10. Cod.
χρονικόν. Quod ut servetur, praeponendum erit voci *ὁμοιον*.
 Idque praestiterit. 13. Cod. *κἀθεστηκως*. 28. *τὸ*
ἔως] Cod. *τῷ ἔως*. 29. Cod. *μηδε ἐπ' ἐκεῖνο δε παραλη-*
πτέον, transfossis syllabis *ρῶλη*. 31. Cod. *αττιολογιστον*.
 512, 6. Cod. *επιτελεστικον*. 12. *καὶ* — 13. *περιέσπασεν*]
 Laudavit haec Bast. ad Corinth. p. 127. 25. Scriben-
 dum potius *ἐπὶ αἱ*. 30. *ὁ*] Dele spiritum.
 513, 8. *δίδω*] Addendum videtur *ν*. 19. *σοὶ*] Cod. *συ*.
 20. *τὸ* deest cod. 28. Fortasse *τόνοις*. 32. *Χά-*
ριν — 514, 11. *χάριν*] Apposuit haec Bast. ad Corinth. p. 32.
 514, 6. *παραπολὺ ἐν Εὐριπίδῃ* Bastius l. l.: codex habere videtur
ευριπιδιν. 9. *παῖδα σου* Bast. 15. Nullum in codice
 lacunae indicium. 18. Cod. *κωλυοι*.
 515, 7. Cod. *αυτων*. 16. Cod. *φασι*. 18. *τι*] Malim
γε γελ γοῦν. 22. *τὰ*] Cod. *τω*. 27. Cod. *κωλυοι*.
 516, 12. Cod. *εθελῆμι*. 14. *λέγωθα*] Cod. *λεγωσθα*.
 26. *προταχτικοὶ γίνονται*] Cod. *προθεσεις μη γινωνται*.
 517, 6. Extremus *ὁ* deest cod. 8. Cod. *λεξις*.
 13. Cod. *οὐκετι μερος*. 14. Cod. *παρακενται*.
 16. Cod. *παντὶ μέρει*. 32. *γε*] Deest cod. Hem̄ ἄλλο v. 33
 518, 4. Cod. *εκπιθεμεθα*. 7. Fortasse leg. *ὄντος*.
 25. Fortasse *καὶ περ*.
 519, 7. Cod. *τῷ ἡ ἦτοι*. 8. Cod. *διαφέρει τῷ καὶ παρητή-*
σιντα μὲ ὁ μίντοι. 15. Cod. *ἐλλειπιν*. 16. Cod. *πα-*
ραγραφῆς. 24. Fortasse leg. *ἀφ' οὗ δε τὸν τοῖνον*

- 520, 5. Cod. *ἐπὶ*. 9. Ita δηλοῦντες v. 20 et δηλοῖ p. 526, 8.
Ne quis excidisse putet, quod additur v. 12, *τι*. 12. *αἰ*]
Cod. *καὶ εἰ*. 29. Cod. *προκειμένη*.
- 521, 3. Articulus τῶν deest cod. 17. Cod. *παραγραφῇ*.
21. Cod. *παραγραφικῇ*. 24. [*πῦσι*]. 26. Cod. *ιδικά*.
- 522, 18. Post haec τὸ α̃ dimidius in codice versus vacuus est
relictus. 33. Hom. *Ὀδ.* 2, 13.
- 523, 12. Aut delendum δὴ aut in δέ mutandum. 15. [*προ-*
ταττόμενα καὶ ὑποταττόμενα]. Nullum in cod. lacunae signum.
25. *καὶ ὥς*] Fortasse *καθὼς* vel *καθό*. 29. Non du-
bito quin articulo addito legendum sit τὸ *ποῦ*.
- 524, 4. τῷ] τὸ est apud Bast. *Epist. crit.* p. 202. 15. Cod.
το *η*. 16. Scr. *δέ*. 28. [*καὶ*] τὸ.
- 525, 2. Cod. *το δ*. 6. Cod. *συμφωνῶ*. 23. *δύναμιν*
τῷ περ rec. m. 26. Scr. *τοῖχοι*. 27. Cod. *ἐσται αὐτα*.
- 526, 1. Pro altero *ἔχει* reponendam videtur *ἔτι*.
529. Omisi titulum: *περὶ ἐννοίας*. Item similes infra. Nam
p. 536 post v. 27 in codice leguntur haec *περὶ τοῦ αἰμονῇ ὅμοι*,
et p. 538 v. 12 *περὶ τοῦ χρηῇ καὶ δεῖ*, et p. 543 post v. 16
περὶ τοῦ ἔκῃ, et p. 551 post v. 12 *περὶ τοῦ πῦξ καὶ λῦξ καὶ*
τῶν ὁμοίων. 27. Cod. *τῷ τ*, *ἐπ.* τὸ *μ*.
- 530, 11. Fortasse leg. *γούν*. 23. *αἰ*] Malim δὴ. Vid.
Bast. ad Gregor. *Cor.* p. 704. 25. Cod. *οὐ μὴν*.
- 531, 2. *τῇδὲ* [*τε*]. 9. *σιγωμένοις*] Cod. *γινόμενοις*.
18. Fortasse leg. *ἐξηγῆται*. 23. Punctum post *λόγος*
sublatum pone post *πάλιν*.
- 532, 3. Legendum videtur *ἀποφαινοίμεθα*. 29. τὰ] Cod. *καὶ*.
- 533, 31. Fort. *ἔστι γούν*.
- 534, 5. Cod. *ὁ γὰρ μέλλων*. 13. Cod. *ἀπαγορευοῦσα*.
14. *ἔστι* — 19. *ἐλάλησας*] Protulit haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 162. 23. *ἐπεὶ*] Cod. *ἐπὶ*. 30. *διορίζειν*
rec. m. 32. Cod. *προσλαβόν*.
- 535, 6. *εἰ*] Cod. *η*. 8. *εἰ καὶ* rec. m. Quod recipiendum.
13. Leg. *ἐγὼν*.
- 538, 7. *πρόσεισιν*] Cod. *προσεισιν*. 14. Cod. *πηγῶν*.
32. τὸ deest cod.

- 537, 3. Cod. οὐς. 4. καὶ παρὰ scr. cum cōd.
 9. Cod. καθολού. 11. Cod. πῆν. 13. Cod.
 ἐπιφύημα. 32. Aptius leg. τὸ π. τῷ π. π. καὶ τὸ δ. τῷ α.
 ο. καὶ τὸ ὦ. τῷ ὦ.
 538, 9. παρὰ] Cod. περ. Cf. Orio p. 119. 14. πρὸς ἀπάν-
 των] Velut ab eo qui haec scripsit Codd. Paris. 2630 et 2638:
 Μέχρι ἐπιφύημα χρόνου δηλωτικόν ἢ ἐπιφύημα καιροῦ παραστα-
 τικόν. τὸ χρι ἢ. δια τί; τίς πεφυκότα ἐπιφύεματα κῶν τε μετὰ
 τοῦ σ κῶν τε ἀνεν τοῦ σ, δια τοῦ ἰ γράφονται, οἷον πολλάκις,
 ὀλιγάκις, μέχρως, ἄχρως καὶ ἄχρως, πλὴν τοῦ χρή, ὅπερ καὶ παρ'
 ἡμῖν λέγεται καὶ παρὰ πολλοῖς ἀπόχρη. 19. μετὰ] Cod. κατὰ.
 539, 13. Fortasse leg. κατὰ τοῦ αὐτοῦ.
 540, 5. Malim iterato articulo ἢ ἀπὸ. 26. Leg. videtur
 λέπει.
 541, 8. Cod. διαστήσειεν. Item p. 542, 18. 18. καὶ] Cod.
 ὤς. 28. Cod. λέγει μὲν καὶ λέγει.
 542, 27. Cod. πνι πνει. 31. Vid. ad Gregor. Cor. p. 352.
 33. τὸ — p. 553, 1. φασίν] Protulit haec Bast. ad Gre-
 gor. Cor. p. 140.
 543, (ita enim corrig.) v. 1. πλέον] Cod. πλέω. 2. Cod.
 τό δε δέω. 7. τὸ τοιοῦτον] Haec a rec. m. in margine
 sunt addita. 13. Fortasse leg. κατὰ τε τῶσιν, ἔχρη γάρ
 ὅτι τε καὶ —
 544, 3. οὔτε] Cod. οὐ. 26. Cod. ἀσκητι. 30. Cod.
 παραγραφεται.
 545, 4. τῷ] Cod. τὸ. 9. τοῦ] Cod. το. 17. τόνον]
 Cod. τοπον. 19. Fortasse leg. παρακειμένων. 22. γι]
 Cod. τε. 23. Cod. τῆς. 27. ἢ τοῦ] Cod. ἡ.
 28. Cod. ἐποβάλλη et γινόμενον. 31. Cod. καταστειν]
 546, 2. ἐκ] Malim ἐπὶ. 4. Cod. γινόμενην.
 547, 19. καὶ τὸ ἄκρ.] Malim κατὰ τὸ ἄκρ. 23. Fortasse
 leg. οὐς. 29. καὶ [ἐπει] vel κἀπει. 30. Fort. ἑλλεψαι.
 32. Fort. παρελαμβάνετο.
 548, 2. [βαρῆαν τῶσιν] 10. Cod. ἐπλέοντα. 13. Con-
 cinnius legeris παραθέσει. 23. Malim διαλάβη.
 29. Fort. leg. ἐν τινι. 30. τούτω — p. 549, 1. διατμή-
 γουσαι] Edidit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 332.

- 549, 7. τοῦ] Cod. τὸ. 19. δύναται — 26. ὑπόδρα] Ha-
bet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 338. n. *). 22. Vid.
Orion, p. 47. 29. τῷ δ] Cod. το δ. 30. Cod. τῷ
ὀήματι τῷ.
- 550, 8. Leg. videtur οὐδενίᾳ. 23. ἂ τι] Aptius fuerit τι.
27. Scr. ἔστιν ἐν.
- 551, 6. Cod. οὐδετι, omisso pronomine. 20. Cod. φερεται.
24. Cod. ἐκείνον. 31. Fort. leg. ἔχοντά τι ἄλλην.
- 552, 23. Restitue post μὴν, quod me invito excidit, ἐν.
26. τὰ] Suspectus est articulus.
- 553, 11. Fort. εἰς σα.
- 554, 13. Fortasse leg. τοῦ ὀήματος. 22. Cod. ἐγγυσαμέναν.
26. Excerpsit haec Orio p. 19.
- 555, 1. δα] Fort. γάρ. 12. Cod. φοιτῶ νεόφυτος. Legen-
dum φοιτῶ νεόφυτος. 17. τοῖς] Cod. τῆς. Mox malim
συνήρῃσκε τὸ μὴ. 20. παραλαμβάνετο] Ea vox delenda
videtur. 24. ἦ] An ἂ?
- 556, 22. Cod. καὶ ὡς. Unde facias καθὼς. 30. Cf. Κρη.
ad Gregor. Cor. p. 447.
- 557, 10. γα] Cod. τε. 14. εἰς] Deleverim. 19. Cod.
οικειωται. 28. Cod. σχῆν.
- 558, 1. Cod. το πῶτα αἰήμα-εσχηματοσθαι. 3. Cod. καθὼς.
15. καθὼς] Cod. καὶ ὡς. 13. τὸ] Cod. καὶ.
- 559, 5. ἔστι] Cod. ἐστι. 10. Cod. συνπαρχει. 16. τῶν]
Cod. το. 19. ὅτε] Cod. ὅτι. 29. τὸ ὅ. 32. εἰς]
Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 442.
- 560, 2. Cod. ὅτε. 13. τῆς] Malim τῇ. 30. Cod. ἀπορητι.
- 561, 1. Cod. ἀπορητι. 2. Rictus fortasse συνέκρινοντες
cf. v. 5. 3. 21. Prior δὲ δεῖξτ οὐδελ. 26. Cod. ἀπο-
ρη. Cf. Orio p. 123. 33. τὰ — p. 562, 9. τοῦ ἦ] Ex-
cerpsit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 573. a).
- 562, 4. μῆλον μῆλον] F. μῆλον μῆλον. Schaeferus I. I.
8. Hesiod. O. et D. 5. 9. γέγονε] Cod. γέγον. Quas
syllabas omisit Bastius, utpote male repetitas ex praecedentibus
ἦγον. 18. F. καὶ ὡς. 23. Cod. το δ.
24. τῷ] Cod. τὸ.

- 563, 3. *βαρύνονται* Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *)
 F. *πληθυντικῶν*, ut v. 15. 8. *καὶ πληθυντικὸν τὸ*
ὡς τὸ θ... ταχία] Malim *πληθυντικόν, καὶ οὐδέτερον*
μία, τὸ θαμά, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud
 quocirca post *σημειωτίον* addidit τὸ *θαμά*. 10. *ἐν*]
 21. *οὐχ ἐφικτὴ* ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.
 27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod.
 Correxit etiam Bastius. 31. Cod. *ληγοντα*. Mox
 sibi velit *ou*, alius *viderit*.
 564, 4. *ὡς γὰρ*] Cod. *εὐγε*. 5. *ἐπὶ*] Cod. *η*.
 Deest codici. 16. F. *ἰδίᾳ λαμβανόμενον τοῦ*.
 addito articulo *καὶ τὸ εἰς*, ut infra p. 571, 24.
 565, 6. Cod. *οὐδαμα ἢ οὐδαμη*. 9. F. *οὐδέτερε πληθ*
 15. *οὐχ ὡς*] Cod. *οὕτως*. 18. Cod. *τον τονον*.
 24. Cod. *τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως*. 27. Cod.
σταται. 29. Cod. *τῷ — τὸ*. 30. *τὸ*] Cod. *τῷ*.
 566, 1. Cod. *αλλοθεν*. Correxit etiam Ruhnken. ad
 p. 29. b. 3. *Ἐπικούρου*] Id nomen corruptum c.
 Ruhnkenius. Ego legerim *παρὰ Ἐπικούρου συγρὸν* vel *πολ*
simile quid. 5. Apud Ruhnkenium *περίσπαστο τὸ*.
 6. Cod. *τὸ — τῷ*. 11. Cf. Bast. ad Gregor.
 p. 573. Welcker. fragm. Alcman. p. 72. n. LXXXI.
 13. Cod. *ἄλλα*. 21. F. *παρὰ τοῦ ἄνα*. 29.
παράδειγμα ἄνευ particula. 32. *τὸ β*] Cod.
ῥεωτιρῶν.
 567, 1. *ὅν —* 3. *ῥέα*] Protulit haec Bast. ad Gregor.
 p. 895. 3. *εἰ*] Vid. Bast. l. l. p. 903 lin. 7. C.
καὶ παρὰ τοῦ λαῖος καὶ λαῖος. Bastius p. 573. *ῥέος καὶ ῥ*
καὶ λαῖος καὶ λαῖος. 9. Bast. *λαῖον καὶ λαῖον*. 10. C.
λαῖα. Correxit Sturzium Excerpti p. 571. 13. Cod.
 Mox Bastius *ῥεῖον, ὡς*. 15. Cf. Ruhnken. Epp.
 Ernest. ed. Tittmann. p. 104. 16. *ῥέος*] Hes.
 Theog. 518. 19. *περὶ*] *ῥέα* malit Schaeferus ad Greg.
 Cor. p. 576. Ernestus. 20. *οἱ ἀλλοεῖς* Bastius, de suo.
 27. *καὶ αἱ ἀποκοκαὶ* Bastius. 29. *ἐπιμνήμονος* Bast.
 Male. 30. F. *προκατελεγμένων*.
 568 12. *τῶς*] Dele accentum. 14. Leg. *ἀντ' τὸ ἄνα*

- εἰς τὸ αὐτὸ γὰρ ἀνταρτίαι τὰ καὶ ἵεσι versu inferiori aut τὸ
 ἵεσι εἰς τὸ δ' αὐτὸ τοῦ ἵεσι τὸ δ'.
- 569, 12. F. χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλαν τὸ τὴν. 21. καθύπερθε
 Cod. καὶ οὐκ.
- 570, 1. λευκοφάνης] Cod. λευκοφουσις. 4. F. προκαταλεγμέ-
 νων. 9. F. [ἄμαξ] ἄμαξ. 10. Cod. τις, probante
 Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. αἱ] Deest codici
 19. Cod. συνδαν. 23. τὸν] F. τὴν.
- 571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἴδιαι. 7. Cod. ἀνα-
 στή. 32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 91.
- 572, 6. Cod. δραβ, et v. 8. δρακιστη δρακίω. 15. ἡγεσθ
 cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.
 23. δε] Deest codici. 24. F. προκαταλεγμένα.
 27. αἱ] Bastius cum codice i.
- 573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest, ed. Tittmann. p. 50.
 4. τε] Cod. δε. 9. γὰρ] F. δὲ. 28. αἱ] Cod. ἐν τῇ
- 574, 2. η] F. εἰ. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικαί. 24. Cod.
 ἀφωδύκτον. 29. Cod. παῖνον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.
 χαλκον.
- 575, 6. Cod. πταφορμα. 12. Cod. αποβαλλον.
 29. Cod. το σφραγμα σφραγμαφιν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 659. r. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.
- 576, 2. εἰ γὰρ αὐτὴ ἡ] Cod. [ηγαφ' αὐτῇ. 3. τοῦ δ'] Cod. ὡς
 ἐκ τοῦ. 8. ἀκουόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.
 9. γόν] Praestiterit οὐκ Item v. 29. 14. Cod. ὡς γὰρ
- 577, 19. Cod. τριτην. Quasi voluerit εἰς ἑρσην
 578, 22. Cod. οὕτως. 24. F. ἔχουσιν.
- 579, 7. F. ὀνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἡδύτατον]
 Cod. ἐν πασι. Mox malim ἡδύτ. 19. σέλιον] Cod.
 ἐπιτασιν.
- 580, 2. τῇ] Cod. τὸ. 6. Cod. ἐπισημασμένη. 10. F.
 καὶ [ἐπισημα] ταχύνει. 23. Cod. τούτῳ. 28. F. τῇ.
 30. Cf. Koem. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.
 32. περισπᾶται ap. Koem. 33. πηγε ἀφαιρῶν] καθό-
 δον τὰ εἰς ὡς ἐπισημασται τῶν γενητικῶν πληθυντικῶν ἔχουσιν τῆς
 γραφῆς καὶ τῶν ὀνόν, ὁλον καλὸν καλᾶς, σαρπὲν πορῶς. Δι-

- ρίαις δὲ τὰ ἀπὸ τῶν αἰε εἰς ὁμοῖον ἀπερρέματα δέξουσιν, ὅλον
 σοφός σοφώς, καλός καλώς. Cod. Bardec. 50 f. 197.
- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ὁδός
 rec. m. 19. τὰ — 28. περιεπαύσαι] Edidit haec Koen.
 ad Gregor. Cor. p. 313. 20. ἐπεὶ] Apud Koenium est
 ὡς. 23. ἐν ἄλλῳ] Sic et Koenii apographum et meum.
 Sed Bastius codicem habere dicit τῇ ἑλλῳς, indeque efficit
 legendum esse τῇ ἑλλῳς. 30. κατὰ] Cod. καί.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβή. ἄλογον] Cod. αναλογον. 18. F.
 χερὴν. 24. τῇ κί] Cod. πῇ κί. 27. ὅς] Cod. ὡς.
 28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. στο χερναῖα. 6. Cod. φῆσι. 7. Cod.
 ἀσμενδοῖται. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτύμος. 14. Cod.
 παρὰ τὴν ἐθέλει παρὰ τὴν ἡδύς.
- 584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τ. 20. ὅπαι] Cod. ὅπως.
 30. ἀσμενδοῖται] Cod. ἀναφορῶν.
- 585, 7. καὶ post εὖν videtur abundare. 28. Cod. πῇ
 τῇ τῶν.
- 586, 1. F. εὖς ἂν πῇ. 16. Cod. μεναιδός. 27. φε-
 μιν — 33. ἄλλῳς] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
 29. Post hunc versum, qui Homeri est Il. 13, 49, codex
 habet καὶ ἄλλῳς. Quae voce ἄλλῳς aucta Schaeferus refert ad
 Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. καλῶς. 21. γὰρ] Nonne τὰ? 33. τῷ
 τῶς] Cod. τὸ τῶς.
- 588, 2. Cf. Oris p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
 ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθάδε, ἢ [νε] τὰ. 10. δὲ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. ἐπεὶ δὲ.
- 591, 8. F. τοῦ ἰνclinato accentu. 18. Scrib. ὁλοκλήρους.
 33. οἶος] Cod. οἶσος.
- 592, 4. τῷ] Cod. τῶ. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.
 26. τῷ] Cod. τῶ. 31. ὅτε] Cod. ὅτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λέγει] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἦ sed καί.
 12. τοῦ πλείον] Cod. το πλείοντα.
- 594, 3. οἶον δὲ. 5. οὐκ ἐστὶν] Immo τῶς. Etiam infra
 v. 8 repōnendum, nī fallor, τῶς. 7. γὰρ] Cod. δὲ.

16. δὲ] Cod. γε. Et mox προσετιθη παράδοξαις.
 28. τόπος] F. τόπος. 32. Cod. μορῶ.
 595, 3. ἀπαντῶν] Rectius legas ἀποτελῶν. 5. δὴ] Cod. δέ.
 18. Cod. ἐκ τοῦ λισβρου ου. 24. Scr. ἐκπρόηματα ἔστι.
 27. Scr. παρὰ. 30. F. τὰ τε τοιαῦτα.
 596, 13. Vid. ad Gregor. Cor. p. 443.
 597, 3. δὲ — 13. ἀπειλῶν] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 393. 9. Hom. Od. 19, 73. 11. Hom. Od. 7, 20.
 22. σημειώμενον] Eam vocem in margine habet codex.
 28. τὴν] Cod. του. 30. τὴν] Cod. το. 22. De-
 esse videtur articulus ἢ aut post ἀλλ' aut post Δωρικῇ.
 598, 3. τοῦτο] F. τό τε. 13. καθάπερ — 19. εὐρέσθαι]
 Laudat haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 393. 15. Cod.
 ἀναγκαιῶς. 19. Cf. Coraes ad Hippocrat. de Aëre §. 24.
 T. 2. p. 81. 22. τῷ σχεδόν] Cod. το σχεδόν. 27. Post
 hoc quoque οὕτως in codice additur γάρ, quae ne supra qui-
 dem v. 24 habet quo referatur. 33. Cod. καταπυκνωσ.
 599, 17. Cod. ἀντανυμῆα. Malim articulo addito αἱ ἀντανυμῆαι.
 18. Cod. πτωσέν. 27. γὰρ] F. δέ.
 600, 18. τὰ — 28. Ἀττικοίς] Dedit haec Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 347. 20. Apud Bastium χάμαιθεν χάμαθεν: unde
 Schaeferus χαμαὶ χαμάθεν. 22. Cf. Bast. Ep. crit. p. 239.
 25. Hom. Od. 14, 203.
 601, 19. πρῶτοντα] Cod. πρῶτα. 28. Cod. γηοθεν.
 602, 9. Cod. τον δεκελεα. 14. ἐν] F. τὸ ὃ τὸ ἐν.
 18. ἐν — 25. αἰμηπότηας] Protulit haec Bastius Ep. crit. p. 56.
 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656.
 603, 13. Cod. ἀλλων φωνητῶν. 20. τῇ γούν] Cod. ηγουν.
 25. Vocem ἀνευ ego addidi.
 604, 3. Τὰ — Ἀττικοίς] Usi sunt his ad Gregor. Cor. p. 142
 et 353 Koenius et Bastius. 7. Cod. οὐτὸσκαπίοτισον
 οὐνανασαίται. Virgulam post prius πᾶ reponē. 11. Hom.
 Il. 18, 12. 12. Hom. Il. 16, 745. 13. Distinguendum
 cum Bastio: ἡγάφας πόθεν; 14. ταυμάτην] F. αὐτήν.
 20. τὸ — 21. ὁμοία] V. ad Gregor. Cor. p. 122.
 605, 2. ἡ ἦν] Cod. ἦν. 7. Vid. Zonar. p. 1645.
 9. ἐπὶ] Cod. ἐπὶ. 33. Articulum τῆς delendum censeo.

- 606, 1. Praepositionem abesse velim. 3. Cod. παρ
 βανει. 17. F. παραγωγήν τὴν τοῦ θε. 27. Fort
 scripserat Apollonius ὑποδείγματα τοιαῦτα τῶν
 τοῦ. Bastius ad Gregor. Cor. p. 187. Sola opus prae
 tione. 28. Cod. ἐτερωθεν ἐτερωθα. Haec quoque
 rexerat Bastius. 32. F. γυνά.
- 608, 5 et 6. Cod. φ. 11. γάρ] Vitii subest nescio q
 33. Scr. ἔξει, ut estin codice.
- 609, 12. F. ἐν λήξει. 18. F. ἀλογία. Cf. p. 619, 1
 23. F. οὐδέ. 25. F. [περὶ] τῶν.
- 610, 2. Verbi παραλαμβάνόμενον extremam syllabam recent
 adscripsit manus. καὶ ὡς] F. καθώς. 19. F. ἐγκειμ
 30. Vid. Intpp. ad Gregor. Cor. p. 368.
- 611, 13. Cod. περισπωμένως. 15. σχέθω] Cod. σχέθον
 17. V. Bast. Ep. crit. p. 277.
- 612, 10. F. ἀπριάδην.
- 614, 22. Cod. το ὕ. 24. Cod. τὸ ὕ. 31. ποῖ] C
 τοπου.
- 615, 8. ἐνιά τε] Cod. ἐνιοτε. 16. Voci οἴκοθι recent
 manus superscripsit οἴκου. 18. Cod. ἐπενεγκαιμένου.
 21. μὴν] Cod. μεν. 26. καθὼ] Cod. καὶ ε.
 28. Cod. γενικην.
- 616, 10. τῶν] Cod. ἐκ τῶν.
- 617, 8. Vocis πρόσκειται extremas syllabas a recentiore ma
 habet codex; quae sequuntur, δὲ τὸ ποιούτων, in margine.
 27. τὸ ἐνθα] Cod. τα ἐνθαδε. 30. καὶ] Cod. το.
 32. Cod. χειρῆτης.
- 618, 19. Cod. κνιζων κνιδης. Correxuit Bastius ad Greg
 Cor. p. 167. 25. Cod. ανειως. 28. ανινδοι]
 supplevit rec. m.
- 620, 3. τὰ] Deest codici. 4. F. [οὐδ'] εἰς. 18. C
 δει. 29. Cod. αθηνα.
- 621, 11. Cod. επιφορηματικην.
- 622, 15. Cod. διότι και ημερικη. 18. Vid. ad Gregor. C
 p. 352. 32. Cod. τόντωθεν.
- 623, 6. γε] Cod. τε. 10. τοῦ] Cod. τω. 14. ἀλλ
 Cod. αλλει. 18. Cod. γινόμενα. 24. οὐδ'] Cod. ο

624, 12. τοῦ] Cod. το. 29. ἐκ δὲ] Cod. εν ουν.

625, 5. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 351.

8. Cod. τῷ πῶ μ. καὶ τῷ πού. 16. ἀ] Deest codici.

DIONYSII THRACIS codices siglis distincti, ut

A. sir. codex Paris. 2290.

B. Vatican. 1370. *)

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 217. Eorum sexaginta a rec. m. scripta scholia habent in Iliadis libros 1, 2, 3 et Pindari Olympionicas 1—13. f. 63 Michaelis Syncelli περί της ἀντιθέσεως του λόγου. f. 83 Theodosii canones. f. 128 κλίσεις ἀντωνυμιῶν (vid. infra p. 909.). f. 132 περί τόκων περισπωμένων ὀνομάτων. f. 134 περί ὀρθογραφίας, auctore Theodosio grammatico, si fides Ottobon. 173 f. 157: praeter quem et h et Ven. append. 11, 4. et Coislin. 176 f. 25 hunc libellum habent. Δύο σημαίνει τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα. ὀρθογραφία ἐστὶν ἡ ὀρθῶς γεγραμμένη λέξις, καὶ πάλιν ὀρθογραφία ἐστὶν ὁ κανὼν ὁ ἀποδοτικὸς καὶ ἀποδεικτικὸς τῆς ὀρθῶς γεγραμμένης λέξεως. ἴαν γὰρ τὸ ταχέως γράψω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ αὐτὴ ἡ λέξις ὀρθῶς γραφείσα ὀρθογραφία καλεῖται, καὶ ἐρωτηθεὶς τὴν αἰτίαν τῆς γραφῆς εἶπω, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρομοιωμένα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, βραδύς βραδεία, ὀδύς ὀδεῖα, καὶ αὐτὸς ὁ κανὼν ὀρθογραφία καλεῖται. τῆς δὲ ὀρθογραφίας εἰδὴ τρεῖς, σύνταξις, ποσότης καὶ ποσότης. καὶ σύνταξις μὲν ἐκτείνῃ ὅταν ζητῶμεν ποῦ συλλαβῇ συντάξωμεν τὰ στοιχεία, οἷον ἐν τῇ ἀσθενεῖ τὸ σ πότερον ληκτικὸν ἐστὶ τῆς προτέρας συλλαβῆς ἢ ἀρκτικὸν τῆς δευτέρας ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ποῖον στοιχείον γεγραμμένον ἐν τῷ ἔμφορος, τὸ ν ἢ τὸ μ ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ἐν τῷ μῖμος πόροι στοιχεία ἐστὶ, μὴ ἢ μμ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἰδὴ τῆς ὀρθογραφίας. Χανόνες δὲ αὐτῆς τέσσαρες, ἀναλογία, ὁμολογία, ἐτυμολογία, ἱστορία, καὶ ἀναλογία μὲν κατορθοῦμεν γραφήν, ὅταν κανόνα ἀποδῶμεν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ταχέως ἐδηλώσαμεν διέκτιναι δέ, ὅταν τὸ ἡμῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων εἶπω ὅτι Διόλεις ἄμμες λέγομεν, τὸ ποσὸν ἐν τῇ λέξει προσηνῆσαντες. ἐτυμολογία δέ, ὅταν τὸ ἡπειρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων εἶπω „ἐπειδὴ πέραις οὐκ ἔχει, ἀπέραις τις οὐσα”. ἱστορία δέ, ὅταν τὸ χίλιοι γράφων διὰ τοῦ εἶπω „ὥτως αὐτὸ βούλεται γράφεσθαι ἢ παρὰδοσις.” Εἰπώμεν ἐν πρώτῳ περὶ συντάξεως. Πᾶν συμφώνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν μιᾷ λέξει τῷ δευτέρῳ ἀκολουθεῖ, ὡς, φέρω, χηναλωπῆς, πρόσφοτος, κῆν μὴ ἢ μιὰ λέξις, ἀλλὰ β, πῶθη δὲ ἡ πρώτη ἐκβλήσκειν, τὸ πρὸ τῆς ἀπαστροφῆς τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι ἐπισυναρτῆται, κατὰ ἐμοῦ καὶ ἐμοῦ, ὑπὸ ἐκείνου — ἀπ’ ἐκείνου. Πᾶσα συλλαβὴ ἐν μιᾷ λέξει εἰς συμφώνον λήγουσα ἔχει τὴν ἐξῆς ὑπὸ συμφώνων ἀρχομένην, ἀνθρῶς, ἀγκῶν, ἔρχομαι. Πᾶσα συλλαβὴ ὑπὸ συμφώνων ἀρχομένη ἔχει τὴν πρὸ αὐτῆς εἰς φωνὴν λήγουσαν, αὐτῇ, αἶδος, ἔτοιμα, ὀυδέποτε.

C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).

F. editio Fabricii (Biblioth. Graec. 6. p. 311 — 319. Harles.).

H. codicis Hamburgensis p. 6 — 15.

h. eiusdem p. 298 — 320.

M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villoisa Anecd. 2. p. 99 — 101.

συλλαβὴ εἰς δασὺ λήγει. ὅθεν τοῦ βάκχος ἢ πρώτη συλλαβὴ εἰς ψιλὸν λήγει τὸ κ καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ χ· καὶ τοῦ ἀπρίς εἰς ψιλὸν λήγει τὸ π, καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ φ. Ἀφ' οὗ φθόσει ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον συμφώνου προηγήσασθαι ἐν συλλήψει, οὐκέτι αὐτοῦ χωρίζεται, καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὐρεθῶσιν, ὅσον ἐν τῷ σθένος προηγήσατο τὸ σ καὶ τὸ θ καὶ ἐν τῷ ἁσθενής Δημοσθένης ὀλισθηρός ἐν συλλήψει ἴσται μετὰ τοῦ θ, καὶ οὐ χωρισθῆσεται αὐτοῦ. εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγουσαι εἰς δις συμφωνία, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν. ἴδου γοῦν τὸ ἄλς ἔχει ἐν τῷ τέλει λ' καὶ σ κατὰ σύλληψιν· ἀλλ' ἐν τῷ ἄλως διάστησαν ἄλληλων, ὁμοίως καὶ τὸ μάκας ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ· ἀλλ' ἐν τῷ ἄρσενος διέστησαν ἅπ' ἄλληλων. Τίτurus — κένουσι, σφῆς κατ' ἰσφῶ. ὁμοίως ταῦτα οὖν εἶπομεν ἐν φθόσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον προηγήσασθαι συμφώνου. Αἱ ἐξ, εἰς, πρὸς, προθέσεις καὶ τὸ δις μόριον ἐν ταῖς συνθέσεσιν οὐ συνάπτουσιν τὰ συμφωνία ἐκείνων τοῖς ἐπιφερομένοις συμφωνίαις· ἐν μέτρῳ φωνῆς ἐπιφέρεται, συνάπτουσιν αὐτῶν τὸ συμφωνον. πρῶτον κατὰ διάστασιν, προσελθὼν δὲ κατὰ σύλληψιν· διάμορφον κατὰ διάστασιν, διαμέρετος κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρω κατὰ διάστασιν, ἐξάγω δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποιηκῆναι, μῦναι, μεμῆνῆναι, νῖος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἢ ὡς διφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ὡ καὶ τοῦ ἰ. τὰ γὰρ εἰς τὴν θηλυκὰ παρεσχηματισμένῃ ἐν ἀρσενικοῖς ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, μέλας μέλανος· μέλαινα, ὀξὺς ὀξεῖα, μάκας μάκαιρα, μακαρίου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ νενυχτός τετρασύλλαβον, καὶ τὸ νενυχία· καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἰδείσθῃ διφθογγος ἢ ὡς, καὶ πανταχοῦ τοίνυν διφθογγον αὐτὴν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 138 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος· σὺν θεῷ τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσωπιδῶν (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Mox περὶ γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἴστιν ἐμπειρία κ. τ. λ. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λεξικὸν περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκῷ, τρύφανος, θεοδωρίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ παρσεβάστου σεβαστοῦ καὶ χρητοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοποῦλου. ἀγάλλομαι τὸ χαίρω κ. τ. λ., quae est σύνταξις ῥημάτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότετον καὶ θειότατον βασιλέα Ῥωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὸν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτρόπῃ Γεωργίῳ τοῦ Τραπεζούντου. Horum quae grammatici generis sunt; pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislin. 176, Hamburg.

N. Nepho (cod. Paris. 2558. f. 42 r. — 52. v.) cuius ab initio haec leguntur Νήφωνος μοναχοῦ, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου, περὶ στοχείων καὶ τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου ἐρμηνευθέντα κατὰ δόγματιν ad finem haec:

τέλος εἴληφεν ὁκτὼ μέρος τοῦ λόγου
χωρὶς γραφέντα ὅντινα καὶ ταλαινῇ
μόναχου νήφων, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου.
τὰ μέλανα μὲν τῶν πάλαι διδασκάλων,
τὰ δὲ ἐρυθρὰ καμῶν τοῦ τρισαθλίου.

P. Calusianus et Turinensis, de quibus vide Am. Peyronis de Theodosii Alex. prosodia commentationem subiectam Orioni Sturziano.

S. Scholia cod. Vatic. 14, de quo dicitur ad pag. 645.

T. Theodosius cod. Paris. 2063.

Addi poterat cod. Paris. 2650, qui fol. 147—150 paraphrasin habet grammaticae Dionysianae verbatim transcriptae, hoc indice:

γραμματικῆς σύνοψις ἡκριβωμένη.
ζητεῖ μαθεῖν πόνημά τις τίνος τόδε;
ἐξ ἀρταβάσδων τοῦ ῥαβδῶ νικολάου.

Sed is mutilus est; post ea enim quae f. 148 de superlativo traduntur, f. 149 subito inferuntur regulae nominum in $\alpha\sigma$ et $\eta\varsigma$ exeuntium.

Cod. Vossianus 76 grammaticae capita habet 13 (γραμματικῆ ἐστιν — τῷ ὀνόματι ὑποβέβληται), commentariorum magnam partem.

629, 2. Vid. Ernesti diss. quae philosophia perfectae grammaticae asseritur §. VI. 2. Vulgo παρὰ τοῖς.

Omissi articulum cum CHh. 3. Vid. Burmann. ad Vales.

de critica 1, 1.

5. ποιητικῆς h.

8. ποιημάτων ἡ συγ-

γραμμάτων B.

15. καὶ κατὰ h.

17. Articulum τῆς

recepi ex Hh.

ὑποδιαστολῆς h et Peyronis alter.

μὲν]

Deest h.

18. βιωτικῶς Ph, βιοτικῶς F: βιωτικῶς, delete

postea o, H.

19. εὐτόνως BHh.

20. ἐμμελῶς B.

21. γινόμενα h.

22. καταρτυπαίνει h.

23. ποιεῖ h.

§§. 3. 4. 5. 6. 7. desunt Ph.

630, 1. ἦ] recepi ex AH.

2. περίπλαισι H.

13. τίν

- HMS. Ceteri πῆ. 21. περιχομένους B. 26.
 Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. H.
 compos. verb. p. 154. 27. ἑσπέραις AHN. 30.
 Il. 11, 388. ἔχται F, εὔχεται N. 32. καλδύνται δὲ καὶ
 quae inferuntur, interroganti singulatim facit respo-
 omittere §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σίχον N, omisso
 631, 1. ἴστω B. 3. ἴστω B. 5. καὶ] om A.
 9. τὸ] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.
 11. Codices plerique diphthongum εἰ quinto, οἰ tertio
 nunt loco. 16. μὲν ἴστω δὲ τῷ B. 17. Particula
 δὲ punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal.
 compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum o
 26. θ καὶ τοῦ τ H. alterum τοῦ om B. 27. τῷ μ
 τὸ φ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῷ δὲ π τὸ χ B
 τὸ δὲ π τῷ χ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32.
 δὲ θ τὸ τ H. τῷ θ τὸ τ ceteri.
 632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius o
 om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικήν S. 17. εἰ
 σκεται καὶ ἡ εἰ διφθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δίδικων, ο
 Δημοσθένει Δημοσθένη (τὰ γὰρ δύο εἰ εἰς τὸ ἡ ἐγένετο) καὶ
 λιν τὸ πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο εἰ εἰς τὴν εἰ διφθογγον ἐγένετο)
 ἔχονεν γὰρ παρὰ τῷ Αἰσχλνῇ τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς εἰ
 φθογγου, ἔνθα περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λυκεδαίμονος διαλέγεται. Cho-
 rob. in Theodos. fol. 78. 23. συμφώνων Ph:
 24. κύρ CHPS. Ceteri πῆς. 25. ἃ, ἡ] Accentus sumpt
 ex A. 29. ἡ μακρὰ Ph. 31. ἐκφέρεται F.
 633, 1. ἦτοι] ἡ b. οἶον — 4. λήγη] Haec ego addidi ex CP
 4. καὶ CHb. Ceteri ἦ. συμφώνων CHMh. Ceteri συμ-
 φώνων. 6. ἄραξ H, ἄραξ BCh. 11. φῖσι — 12. τῶν
 om Ah. 12. τι] deest F. παραλαμβάνον] om B.
 17. τρεῖς τρόπους h. 18. μακρὸν, φωνῆν C.
 20. Hom. Il. 3, 164. 21. φώκηεντι] om AF. Qu
 mox ἐπιφέρεται. 22. ὦν οἶον H. ὅπου AF. 24. Hom
 Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph
 634, 7. Addit haec B: τῶν δὲ μερῶν τοῦ λόγου ἀλλίνεται με
 πέντε, ὄνομα γῆμα μετοχή, ἄρθρον ἄνωτονμα, ἄλλα δὲ τρία
 πρόσθεσις ἐπιρρόημα σύνδισμος. 11. ἡ] καὶ AF. 14. ἄλλα

- των] Accessit ex CT. 18. τούτος] om N. καὶ om CPTH. καὶ τὸ ἄνθρωπος ἔπποις FH, et mutato ἔπποις in ἔππος A. ἑτερα] ἄλλα CNPTH. 19. τεντίσι τὸ κοινόν τε ΔHF. Iidem mox καὶ κοινόν μὲν, ὡς ἐργηται, τὸ ἄνθρωπος καὶ ἔππος. 21. πρωτότυπον — 24. γαιήσι] πρωτότυπον μὲν οἶον οὐρανός, παράγωγον δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως καὶ ἡ γῆ πρωτότυπος λέγεται, παράγωγον δὲ οἶον γήινος. h. 22. οὐν] om N. τὴν πρ. θέσιν] πρ. σύνθεσιν T. 23. τὸ — ἐσχηκός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTh. ἔστιν ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκοριστικόν ponunt Ph. 27. οὐν] omittit N. κυρίως] om N, in margine ponit h, post τὰ] ponunt CT. 28. καὶ τὸ ἀπὸ CNPTH. πηλείδης αἰανίδης ὁ ὄχιλλεύς h. καὶ ὁ εἰς ἀδίας P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisi cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὀνομάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς δης — 32. Πεντακός] ὁ εἰς δης, οἶον Πηλείδης· δευτέρος τύπος ὁ εἰς ὧν, οἶον Πηλείων· τρίτος τύπος ὁ εἰς ἀδίας, οἶον Πηλείადος h. καὶ ὁ εἰς ὧν N. καὶ ὁ εἰς ἀδίας CN. 31. Ἀτρεΐαδης S. Πηλεΐαδης C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch, τρόποι ex N recepi. 33. ὁ εἰς ις — p. 635, 1. Ἀδρησιῆ] ὁ εἰς ις, εἰς ας καὶ ὁ εἰς νη, οἶον ἀπὸ πριάμου τοῦ ἰδίου πατρὸς ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγεται πριάμις καὶ πριάμις καὶ πριάμη h.
- 635, 1. Ἀδρησιῆ ST. Ceteri Ἀδρασιῆ. δὲ] Recepi ex CNST. 2. εἶδος] om AFH. 3. ὑπὸ] περὶ h. ἱμπεπτωκός N. 4. οἶον] om H. Νηλήϊοι F, νηλήϊοι T, νήλειοι AH, νήλιοι C, εἰλίοι N, νήλειος h, qui et ἔππος. 5. ἑκτόρεος HSTh, ἑκτόρεος N, ἑκτορείος C, ἑκτόρειος F. καὶ Πλατ. N. 6. τὴν] om h. ἑνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς ACHNSTH. 7. ἄνδρειότερος CNPSTh. Ceteri ἰσχυρότερος. 8. ὡς δ ὄχιλλεύς h. ἄνδρειότερος CNPS. Ceteri ἰσχυρότερος. 9. οἶον ὀξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh et, quā ὀξύτερος habet, H. 10. βραδυτέρος] βαρύτερος T. om CNS. ὅ] om h. καλλίων] om Ch: καλλίων, κρείων AF: καλλίων, κρείσων H. 11. καὶ] Recepi ex CNTh. ὅ] om h. κρείσων] om AF. ἡσων] om C. 13. τῶν — 15. ἀριστός] om h. 14. βραδυτάτος] At-

cessit ex N, qui praefigit particulam ἡ. βαρύνετος T.

18. ἡ ὡς ἐξ ὀνόματος] om CNTh. οἶον] ὡς F.

20. Νοήμων] μνήμων AF.

21. ὀνόματιν εἰσι]

Item 22. ὑπλοῦν — 23. Ἀγαμέμνον' δης.

24. αἱ ceteri.

Item v. inf.

25. εἰσιν om T. ἐστίν S.

των δύο omnes praeter CPTH.

26. ἐκ δύο ὑπολει-

πὸ λειπόντων AFH.

ὁ NPSH. Ceteri αἱ. Item v. 2

29. δε] om C. δέ εἰσι Ph.

πληθυντικός, ὡς προ-

T, cui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρός] ἀνθρώπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh.

αἰσ-

ACHS. Item v. inf. Ὀμήρῳ] ἀνθρώπῳ CNh.

Recepi ex CNh. Ὀμηροῖ] ἀνθρώποι C: οἱ ἀνθρώποι I

τινες καὶ ἐνικοί h, omissa, quae v. 32 infertur, καὶ.

32. οἶον] om h. χορός] χορὸς ἄλλοι CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατὰ] καὶ τὰ P. τε] om A

2. αἱ Ἀθῆναι] Omisi articulum cum CNh. καὶ Θῆ-

ἀμφότερα P.

3. δε] om Ph. ὀνομάτων εἰσι C

4. καὶ αἰτιατική καὶ h. Λέγεται ἡ μὲν ὀρθή AH:

μὲν ὀρθή λέγεται CNh.

5. κτητική τε καὶ Ch.

6.

σταλτική h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πέτρῳ

ἐλλοῦ ἢ δίδωμι. αἰτίαν] αἰτίαν τινὰ ἀγαθὴν ἢ κακὴν N

τιατικήν σημασιαν λέγεται Ch.

8. δε] καὶ S. καὶ] o

αὐτὰ] accessit ex CNSh.

9. προσαγορεύονται CNh.

10. ὡς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTh.

συμῶν, συνώνυμον h.

15. ἀπολειμμένον καὶ μετουσι-

κόν h.

16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri ὁ — σημι-

οῦσιν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἦτοι ὑπὸς

Eadem ante participium ponit P.

17. οἶον] om h.

18. τὴν κοινὴν CNPT.

καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh.

τὰ εἶδος σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἶδος P.

19. ἡ] α

21. καὶ om CNT.

22. καὶ ἀπὸ N. μὲν] recepi ex C

et, qui cetera ad verbum transcripsit, Philemone Lex. v. ἐπὶ

τῷ] om CNh et Philemo.

καὶ ἀκόλουτος omnes pra-

Ch et, qui ἡ habet, N.

23. Utrumque τὸ omittit

CNTh cum Philemone.

24. ἔχον δέ CNPT. Item v.

25. δεῖνός] ἵσθι δεσπότης H in marg.

25. ἔχοντα

om h.

26. θάνατος, [ὡς] om h.

Ch. Jul. Scaliger

causis ling. Lat. c. 91. [ἐστιν] om h. 27. οἶον — κυ-
ρίων] om N, qui v. 28 post Οὐλέως addit ἡαε ἐπὶ τῶν κυ-
ρίων. 28. Articulum τοῦ ante Οὐλέως omisi cum CNT.
δὲ τῶν προσηγορικῶν h. 29. Συνώνυμα H. Conf. Philem.
h. v. 30. ὀνόμασι] om h. 31. ἀρρ] om C.
Vocem σπάθη ante vocem μάχαιρα ponit h, post vocem γά-
σσαν T, uterque versui consulens. C verq ante σπάθη addit
ζιβύνη. 32. ὡς Τραπεζὸς καὶ CNSTh. Ceteri οἶον.

637, 2. ἀναστρέφω h, ἀναστρέφων τὰ T. δὲ τοῦ h. εἴ τις
CH, εἴπης T, οὗτος N: ὅς τις ceteri. 4. κυρίου] om h.

7. καλεῖται] om AFH.

8. ἐπερωτήσιν CN.

9. τιθέμενον] λεγόμενον CNSTh.

10. ὅστις] εἰς ὅς

ὄνομα μορσούλλαβον διὰ τοῦ ὃ γραφόμενον εἴη ἐστιν εὐρεῖν
τοῦτο γὰρ ἐπὶ ἄρθρων καὶ κτητικῶν ἰστανυμιῶν τηρεῖν ἡμᾶς ἢ
σένη παρέδωκεν τοῖνυν τὸ ὅστις ὁρίστον ὄνομα ἀπὸ ἄρθρου
ἀφελόμενος ὁ Διονύσιος, εἴ ἀναλογίᾳ καὶ αὐτὸς δουλεύων διὰ τοῦ
τις μορίου τὴν ἐπέκτασιν τῆς λέξεως προηγέκατο ἐν τῷ ὅστις ὁποῖος
καὶ τοῖς λοιποῖς. Theognostus f. 88. ὁπάσος] om N.

13. Περιληπτικὸν — 16. ἕκαστος] Addidi ἡαε ex CHMN
PSTh; habet etiam Monac. 310, teste Thierschio. περι-
κτικὸν HM. 14. ἀριθμῷ] ἄρθρον καὶ ἀριθμῷ N.

16. ἕταρος] Recepi ex T.

17. ἐαυτῷ τὸ] ἐαυτῷ τι CNS.

18. παρθεῶν H, παρθενιῶν h. Post hanc vocem ἀμπελῶν
addunt CN, ελαιῶν φόνικων h. 19. περὶ P. 20. ῥοῦ-
ζος, βρόμος, ὄρυγμαδός h. ὄρυγμαδός CNST. 21. δια-
ρίσθαι N. 22. τὸ διαιρεθῆν] τὸ δυνάμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ
γένους διαιρεθῆναι h. 23. τὸ — 25. ἐστὶ] om AF.

25. σημαῖνον] δηλοῦν N. Μετουσιαστικὸν — 27. ἀργύ-
ριος] om S. 26. οἶον πύρινος, δρύϊος, ἐλάφιος N: οἶον
πύρινος, δρύϊνος, ἐλάφινος C: οἶον ἀμμάδης, δρύϊνος, πύρινος T:
οἶον πύρινος] ὁ μετέχων πυρός, ἐλάφινος ὁ μετέχων ἐλάφου, δρύϊ-
νος ὁ μετέχων δρυός h. ἀργύριος AFH.

28. νοῦται NSTh: καλεῖται ceteri. λόγος, ἄγγελος N, qui
in commentario, ἰδού, inquit, καὶ παρ' Ἑλλήσι θεολογία. Id
quod etiam a Ch monemur.

638, 4 et 11, παριστάτα N.

6. πρόσσω χρόνοι καὶ h.

D d d d

καὶ om CTh, qui v. 7 post μὲν inserunt οὖν. 9. μὲν
om T. τύπτω λέγω CNh. qui v. 10 λέγομαι. 10. Pri-
orem δὲ recepi ex ACNPSH, alterum ex ACMNTH.

11. οἶον — 12. ἀγραφάμην] ἐνέργειαν μὲν οἶον γράφομαι σε,
πάθος δὲ οἶον γράσμαι ὑπὸ σοῦ h. 11. πέποιθα] om
HMT. πέπληγα διέφθορα HMNT. 13. ἀρδύνομαι N.

15. μὲν om h. φιλῶ CN. δε] addidi ex ACNS.
καταφιλῶ N. 16. δε] accessit ex NSH. ἀντιγωνίζω S,
ἀνταγωνίζω N, ἀνταγωνίζω F, ἀνταγωνίζομαι T, ἀντιπροσαγορεύω
A. omittunt Ch; qui paulo ante: καὶ γὰρ ἀπ' ὀνομάτων γί-
νονται παράγωγα ῥήματα, οἶον πόλεμος πολεμίζω, ἀνελγῆνος ἄν-
ταγωνίζω, φιλιππος φιλιππίζω, χριστὸς χριστιανίζω, τινέσσι τὰ
τοῦ χριστοῦ φρονῶ. φιλιππίζω] om A. δέ εἰσι τρεῖς h.

Item v. 22. 17. μὲν] om AT. γράφω Ch, γράφω τύ-
πτω N. 18. δε] om AFHT. γράφεται Ch, γράφεται
τύπτεται N. δε] om FHT. γράφωμεν Ch, γράφωμεν τύ-
πτομεν N: 19. δέ εἰσι τρεῖς h. πρῶτον οἶον — 20. τύ-
πτει] om CNTh. 21. οἶον λέγω, δεύτερον T. οἶον λέ-
γεις, τρίτον T. δε] om h. 22. λόγος, οἶον λέγει T.

23. καὶ μέλλον N. μέλλον. καὶ ἀνεστώς μὲν ἔστιν οἶον λέγω,
παριληλυθὼς δὲ οἶον ἔλεγον, μέλλον δὲ οἶον λέξω C. 24. καὶ
ἀόριστον Ch. ὦν — 26. μέλλοντα] om Ch. οὐ T.

25. εἰσὶ accessit ex NST. Genitivos dederunt NS:
vulgo enim ἐνεστώς et παρακείμενος et ἀβήστος. Post prae-
positionem πρὸς articulum τὸν ter addit T. 31. μὲν]
recepi ex NST. ῥημάτων om h.

639, 1. δε] est a CNSTh. 2. ἡ τ CNPTh. Ceteri ἡ δύο
τι, et mox ἀνύτω. 3. τῶν om CNTh. τοῦ H.

5. πάλλω NST: ceteri ψάλλω. φέρω, σπείρω N.
δε] sumpsit a CNS h. 6. ἀκούω] deest CNTh. τινές]
οἱ T. 7. εἰσάγουσι CNPSh: om AFH. ceteri ἄγουσι.

διὰ — ψ] om h. 8. καὶ] om N. 11. τῶν δὲ περίσπ.
ῥημ. N. εἰσὶ τρεῖς Th. 14. μὲν καὶ τοῦ N.

15. οὐ] μὴ CNh. 20. ληγόντων] om S, ληγούντων F.
22. οἶον ὡς N. ἡ δε] καὶ ἡ N. 26. ζεύγνυω — ζεύ-
γνυμι N. 30. μετοχή δέ ἔστι h. ὀνομάτων Ch.

31. τῆς σπ. h. ῥημάτων Ch. ταῦτα ACHNTH.

32. τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ῥήματι h.

640, 4. καὶ] om C. καὶ ἔστι T, deletis illis τῆς — ὑποτασσόμενων. quorum haec τῆς — ὀνομάτων ante priorem καὶ collocat h. καὶ ἔστ. μὲν — 5. ὁ] καὶ προτακτικὸν μὲν ὁ, ὑποτακτικὸν δὲ ὅς CNTh. 6. τρία] recepi ex CNTh. ταῦτα praebebat A. 7. ἡ ποιήσασα T. 7. καὶ ante τὸ omisi cum CNSTh. δὲ εἶδεν h. 8. καὶ ἐνικός h. οἷον τὸ] om CNSTh. 9. οἷον ante οἱ omisi cum NST.

10. δὲ] εἰ N. δὲ ἐνικαὶ πέντε h. qui mox ὁμοίως καὶ θηλυκαὶ πέντε et ὁμοίως καὶ οὐδετέρων πέντε etc. ὦ et hic et v. 11 om pr B. 15. δὲ] om h. 22. Πρωτότυπον μὲν πρόσωπον οἷον εἰπεῖν ἐγὼ σὺ ἐκείνος, παράγωγον δὲ οἷον — h. πρωτότυπον — παράγωγον, voce πρόσωπα deleta, T.

23. γένη τῶν S: γένη τῶν μὲν CNTh: γένη μὲν AH. μὲν] om h. 24. διακρίνονται h. δια δὲ] φανεροῦνται δὲ διὰ CNh. ἐπ' C, ὑπ' Sh: omittit N. 25. οἷον ἐγὼ σὺ ἔ CN: εἰ. ἐγὼ, ἔ σὺ h. οἷον ὁ NT. 26. οἷον ἐγὼ CNh. ἔ] ὅς T, ἔ H. Item uterque v. 30. 27. σφῶϊ νῶϊ H, σφῶϊ σφῶϊ C, σφῶϊ σφῶ T. 28. ἐνικός ST: ἐνικὰ N, qui item δουλεύει. πληθυντικῶς δὲ N. 29. μὲν ὁρθῆς] ἡ εὐθεῖα T. 30. γενική T. Et mox δοτική — αἰτιατική.

32. ἐρῶ σὺ ᾧ] Haec addidi ex NS.

641, 1. δὲ οἷον ST. 2. δὲ] accessit ex NT. πρῶτο-
τυποι, αἱ καὶ μονοπρόσωποι λεγόμεναί, N. 3. ἔ] ὅς T.

5. ἐνικῆς T, κτητικῶν AF. 15. τε τῇ συνθέσει καὶ τῇ CP. δὲ] οὗ CN et h, hic quidem ita mutato ordine, ut legati μονοσύλλαβοι μὲν οὖν εἰσιν. αἱ πᾶσαι ST: ceteri πᾶσαι αἱ.

16. ὦν — ἔξ] Haec assumpsi ex CNST, illa vero 17. αἶ — ἀναστρέφονται ex CNSH, et quae sequuntur, δι-
σύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα, ex CNSTh. Totum hoc ὦν 16 — δέκα 18 om H. 25. εἶδεν N. οἷον ὡς NST. Item v. 26.

27. ὑποτακτικὸν NS, ὑποτέτακτος T: ceteri ὑπονοητέον.

28. οἷον AHNST: ceteri ὡς. 29. δυνατῶς] accessit ex NST. 30. οἷον] om AH.

642, 2. οἷον] om N. εἴθε αἴθε NST: ceteri inverso ordine. ἄβαλε] ὄφελον N. τὰ — 3. φεῖ] addidi haec ex NST. Subiungit T, quae leguntur vv. 7 et 8 τὰ — βαβαί.

4. Post οὐδῆτα οὐκουν inserit N. 7. δῆτα] δῆ T.

9. οἶον recepi ex H. ὡς οἶον εἶτα N. 10.
 tepi ex NST. 11. φέρε δέωτε N. 12. μᾶλλον
 Assumpsi haec ex AHNST. ποθὲν — 13. οἶον]
 15. ἀπομοτικὰ N, ἀπομοτικὰ AF. κατομοτικὰ
 μωτικὰ F. 16. ἀναγνωστέον NS, θετέον T, γαμ
 πλεωστέον] om NT. τὰ — 17. δηλαδὴ] om AF
 22. ἀνρδεσμος δὲ S. διάνοιαν] om N. 23
 h, qui addit τουτέστι τρανῶς καὶ ἀνευγμένως. δηλοῦσα
 25. οἱ δὲ παρὰ συναινετικοί] om S. 26. οἱ δ
 σιλλ.] Assumpsi haec ex CNPST. 27. καὶ] om
 κεν οὖν CMNT. 28. συνδοῦσαι h. 29. ἤδε,
 30. αὐτὰρ, κέν, ἄν, ἦτοι CMNTh: ἦτοι, κέν, ἄν P.
 δε CNSTh: ceteri οἱ δὲ διαβ. 31. διωστῶσι S.
 32. οἷδε CNSTh: ceteri οὗτοι. ἥ ἐ ante ἡ po
 33. μέν] om AF. οὐ] om S. ἀκολουθίαν καὶ τὰ
 εἰσι — p. 643, 1. εἰδήσας] om h.
 642, 1. ἐπεὶ εἰ AFHT. 2. τάδεως h. 4. αὐτὴ
 τίς ἐνεκεν NPT. 5. ὅπως, εἰαν, ἄν, ἐνεκα P.
 cessit ex N. 6. ἀπορητικοὶ N. 7. ὅσοις — 8
 Dederunt haec CNSTh. εἰώθαμεν Nh, εἰώθασι ce
 χρῆσθαι Th, συνδεῖν ceteri. 10. τοίνυν] recepi ex C
 14. γέ, εἴν CPh. προσέθηκαν N.

647. SCHOLIA in Dionysii grammaticam e duobus edo-
 cibus, altero Vaticano 14 (V), altero Hamburgensi (H)
 ticanus membranaceus est, fol. 152, f. min., rescriptus
 post scholia f. 131 absoluta et hexametros habet circa
 theologi, ni fallor, eorumque inter versus interpretatio-
 et f. 135 commentarium de nominibus divinis *) et s.
 quaedam. Antiquae manus vestigia satis multa relictas
 quae indicent troparium eam scripsisse cum hermenis
 Velut fol. 60. v. titulus exstat huiusmodi:

ΜΗΝ. ΑΥΤΟΤΕΤ. ΗΜΕΡ... κὰν εἰς τοὺς ἄγλους
 μακκαβαλους.

*) Eius hoc est initium: περὶ παλοῖς ὀνόμασι τιμᾶται ὁ
 τῆρ, ἄγιος ὁ θεός, παντοκράτωρ, ἀναρχος, ἀχώριστος, ἀγέννη-
 τος, ἀθάνατος, αἰδῖος. περὶ παλοῖς ὀνόμασι τιμᾶται ὁ υἱός, ὁ λόγος
 θεοῦ, ὅλος δικαιοσύνης.

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu facillime transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare.

3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ιστέον ὅτι τέχνη εἴρηται παρὰ τὸ τευχάνω τευχάνη, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς νη θηλυκὰ ἔχοντα ἐκπιλοκὴν συμφώνων ἀποστρέφονται τὴν ἐν δίφθογγον, οἷον Αἰτη λήχνη πύχνη Ἀριάδνη θεράπνη. καθόλου δὲ ἰστέον ὡς τὰ εἰς νη λήγοντα, ἔχοντα προηγοίμενον σύμφωνον εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστυσιν, πᾶσαν φύσει μακρὰν ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄρφνη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πύθους εἴη, οἷον τὸ Αἰτη ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθη καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν αἰθνη καὶ αἰτη, καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμνὴ (στρωμονὴ γὰρ ἦν) καὶ τὸ πολμη· πειμένη γὰρ ἦ παρὰ τὸ τέχνη τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειωθῆναι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπὲν ἰστέον λήχνη πύχνη ἄχνη καὶ εἰ τι τοιοῦτον. κατὰ τοῦτο σεσημειωθῆναι τὸ τέχνη τῷ ε παραλήγουμενον. ἴσθιν οὖν ἀπὸ τοῦ χνὼ ῥήματος περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἁμεινὸν λέγειν. Τούτοις μὲν καὶ ἕτεροι πλεονα εἴρηται τισι τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσκῷ Γεωργίῳ οὐδ' ὅπως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησὶ, τὰ εἰς ω περισπωμένα ῥήματα ἔχουσι τὸ θηλυκὸν προὑπάρχον, οἷον τρυφή τρυφῶ, ὁρμὴ ὁρμῶ. ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τευχάνω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εὔρηται ἐν χρήσει. ἴσθιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ τὸ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαριζτήρα.

10. [Ἱππαρχος] Hyparchum hunc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἴσθι τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πολλὰς ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codice leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodrorum s. Ptochoprodrum referuntur: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐρωτημάτων συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου. Initium ponam: Καθ' ἕπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλεύων, ἀπὸ διαφορῶν μερῶν καὶ μελῶν σὺνταρμελογεῖται καὶ ἀπαρτίζεται, οὕτω δὴ καὶ ὁ λόγος ἅπας, ὅν διὰ τῶν χελέων προφύρομεν ἄνθρωποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἀφθρου καὶ ἁντωνυμίας προθέσεως καὶ ἐπαφῆς

τύρησαν, εξαίρετως δὲ Ἰταρχος ὁ κωμικός ποιεῖται το
λέγων οὕτως· πολὺ γὰρ . . . Et πολὺ plerique co

15. μαθόντες H. 16. εἶπομεν H. 17.

τί ἐστιν H. ὕγεια καὶ πῶς] ὀνομάζεται καὶ H.

μασι H. Fort. προσθεσθαι ὅμῃ τι. 26. ἀναστρ

Et mox ἀναστρέφειν H. 28. ἰδὲν διάνοιαν] ἰδιό

ορίζομενοι] ὁρᾷ HV.

648. 2. καὶ— μὲν] διὰ γὰρ τὰ αἰ V. τὰ γὰρ τὰ μὲν

6. Scr. ὄνηται. 15. καὶ] συντεθεὶς H. Et

θλεῖ συγκ. 23. Scr. ὀριστόν. 33. ἐλλείτῃ

πλεονέξῃ.

649. 12. ὀριστικῶ HV. 13. δὲ] οὖν H. 17.

χήλιον] ὑπὲρ τραχήλου H. 21. γέγονεν] λέγομεν V

23. γινόμενον τὸ συμπλέκω H. 28. τῷ βίῳ] τὸ

650. 5. εἰμ V, εἰ μὲν H, εἰ καὶ μὴ h. 6. ἐφευ

ἐρευνημάτων H. 9. κατελάβετο h. 10. ἰσ. μεθ

marg. H. 15. ἀμογήτως αὐτὴν συνες. H. 49. ε

τέχνην HV. 23. ἐργαζομένου H.

651. 3. γυμνάζοντες H. 6. Ἀθήναιος — 7. παρελαβ

ἐναστος τῶν ἐναντιότητα παρελάβομεν H, eaque sero i

lacunae plurimum capaci. 9. ἐ] deest H. 10.

τέχνην ὀνομάζεσθαι V. 14. ἐπιναοῦνται V. ἰστί

μενα H. τι V, τὸ H. 17. πολλὰς τῶν ιδιοτήτων

ται H. 19. ἡ] deest V. 30. ξυστικῇ] κουρευτικῇ T

31. idem p. 294 ἐπὶ μυρμηχία: ἐπιμυρμηχία Ven. app

ἐπὶ Μυρμηχῶν H. Ceterum horum artificium pseudot

dat Theodosius: οὐ γὰρ ὑπὸ τέχνης ἀλλ' ὑπὸ ἐνεργείας

των ταύτην ἐργάζεται.

ματος καὶ συνδέσμου ἐροῦμεν, ὥστε μὴ πάντῃ γε εἶναι τῶν

τῶν ἀνιμῶν, εἰς δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ὅρους

λόντες διδασκαλίαν ὑποδείξομεν σοι σαφέστερόν τι καὶ πλατὺ

μέθοδον τινα θαυμάσιον καὶ εὐτασίαν ἀπόφθονον, ἣν ἐν τοῖς

κινῶσιν ὁ τεχνικός (Theodosius Alexandrinus) κρηπίως

τοὺς μὲν ἄλλους, οἷμαι διέλαθεν ἄρτι καὶ δεῦρο, ἐπεὶ δὲ, καὶ

οὐ κομπάζων λέγω, οὐμενον οὐ διεδρασε. Reginum vel imp

cem infra μεγαλειότητι βασιλέων et θεοτελειαν

compellat, eiusque in gratiam multa se ἱστῶτα et χαριζόμενα

rum pollicetur.

- 652, 7. Theodosius: ἡς ὁ πόρος πολὺς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς αὐτὸν
δὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπὰς ποιεῖν ἐν κόκῳ
κέρχρου. Scr. τῇ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 655, 11. κινουμένη libri. 12. ἐνίστηται libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πηδαλίων H. 26. γὰρ] Fortasse leg. δέ.
- 654, 31. γίνεται] ἐτέρως H.
- 655, 3. βαῖνον V. 10. ὁδεύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἡ πρακτικαί. 23. μνήμην] μέμνηται H.
26. ἴσ. πρᾶχθῆτω H in marg.
- 656, 8. τέχνην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτή. 20. F.
χρωμένοις καὶ παραποιούσι καὶ ἐξιστοροῦσι.
- 657, 15. F. ἦν πρώτην. 21. σοφός V, φίλος H.
- 658, 3. ἀντλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λόγοις. πρᾶγεις δὲ H.
17. δίκαιον V, δεικνύται H. 19. αὐτῷ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. τῆς θῆ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγου] Eadem v. leviter immutata apud
Villois. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἔγνωα
ἦγουν σκοπός M. 33. σολοικισμός δὲ] Haec in margine
tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὀρισμῶν H. 19. F. μόνον ἕνα ὑπογράψαι, ὡς ἐκ τῶ-
ν λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φήσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod.
eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum
est apud Zonaram v. φιλαντοῦ, et verbis iisdem in codd. Cois-
lin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐστὶ τὸ γένος Codd. 10. χάρις V, χάρις et in
margine χάρις H. 18. δεῖ] Codd. οὐν. 22. Codd.
φθέρω et σπέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφέρον H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ἴσα vel cum ἐστὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. ᾧ] deest H.
ἃ προσφέρει] om. HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. For-
tasse leg. οἷον καὶ. 23. αὐτήν VH.
- 665, 2. οὔτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δὲ]
Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ἔσιν H. 20. ὅσῃ VH. ὁ Πλάτων] Legg.
2. ab initio.

- 667, 6. ὅτε] ὅταν VH. 7. F. ὑπνώσσοντα? 14. ἀπὸ] ἐπὶ VH. 22. ἐπὶ] F. περὶ. 30. τῆς γραμματικῆς VH.
 668, 3. ἀναμμα] ἀντλημα H. 12. ἀναστρέφειν, VH.
 23. Desunt nomnulla. 26. Inter τὸ et ἴδιον deesse videtur ea res quae scientiae sit propria.
 669, 8. ἄλληλα H.
 670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσεις.
 671, 18. Cf. Villos. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν τόπον, ὅπου βούλονται τὸ βῆλος πέμπειν, εἰθ' οὕτως τοξενόντων. Theodos.
 672, 2. F. δὴ. H. αἷτια δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H. τοῦ.
 14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρὶ Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.
 32. γὰρ οὕτως τὸ Barocc. 34. διονύσιος ὁ θράς ὡς Barocc.
 673, 21. τὸ πρότερον κριτικὴ ἐλέγτο (ἢ γραμματικὴ), καὶ οἱ καὶ-
 την μεινόντες κριτικοί. Ἀντόδωρος δὲ τις Κυμαῖος συγγραφέ-
 ρος λέξιν ἐπέγραψεν Ἄντ. δώρον γραμματικοῦ λέξεις, καὶ ἐκ τούτου
 ποτὲ ἡ κριτικὴ γραμματικὴ λέλεκται. Cod. Voss. 76.
 674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).
 675, 29. Ge. Choerobosco haec dat Cod. Vat. 1751 f. 17, Por-
 phyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστίον ὅτι ὡς, Vati-
 can. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224 *), Venet. append. class.
 11, 4 **), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

*) Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Πρόκλον διαδό-
 χου Πλατωνικοῦ ὑποτύπαισι, τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51
 Γεμίνου εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσεις τῆς Πλάτος καὶ Ὀδυσ-
 σείας Ὀμήρου (Init. πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δεῖ
 ὅτι ὁ ποιητὴς ἐλλειπτικός τῶν ἄρθρων ἐστὶ δὲ ὅλης τῆς ποιήσεως.
 77. μέχρι τούτου τοῦ τύπου τοῦ Ἐκτορος ὁ Ὀμηρος τῶν καὶ γραμ-
 μάτων τὸ σπούδασμα συναπῆρτισε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφορῶν
 πόνῳ πολλῷ συλλέξας Ἰσάκιος ὁ Ἡορφυρογέννητος διέθηκεν εἰς εἰδή-
 σιν τῶν καταλειφθέντων (leg. παραλ.) παρὰ τοῦ Ὀμήρου καὶ γενο-
 μένων περὶ τῆς Τροίας). f. 92 παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρο-
 νικοῦ περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινου πόλεως, καὶ πόθεν ἐκλήθη
 Βυζάντιον, συντεθείσα παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινού. f. 180
 Ἀπικίου ἐμφυλλῶν τὸ γ. f. 224 Πορφυρίου περὶ προσώδιας.
 f. 230 Θεοδοσίου περὶ ὅρων. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. f. 241
 περὶ τόνου περιπαυμένου. f. 247 περὶ πνευμάτων. f. 249
 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκου (illis quae leguntur p.
 703, 24 minus integra).

**) Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμεντος στρωματώ-
 κειδωγῶς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίου περὶ προσώδιας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villosion. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisienses secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν Ἀλεξανδρέα αἰνύσσεται Θεοδόσιον marg. 2542. ἄλλος δὲ τις μεταγενέστερος, Θεοδόσιος τοῦνομα, τὸν Ἀλεξανδρέα φημί, τοὺς τε ὀνοματικὸν κανόνας καὶ τοὺς ῥηματικὸν ἐτεχνάσατο, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφθιῶν τινὲς παριστῶσι συγγραφῆα, διὰ τὸ ἀσαφῶς περὶ τόνων διδάσκειν τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν, εἶναι τὸ πόημα, ὃς καὶ τούτῳ θέλων ἄρχεισθαι τοὺς εἰσηγομένους εἰς τὴν γραφὴν ἀπ' αὐτοῦ Θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχεῖον λήμβους ἐπόησε (ἐπόνησε h), τὴν καθ' ἑαυτὸν οἰκίαν ἰννοίαν ὑπαρτίζοντα. εἴτα καὶ περὶ προσφθιῶν διέλαβεν, ἀπαριθμήσας ταύτας καὶ ἀριθμήσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσηγομένων δύναμιν συγγραφάμενος. ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξάμενοι, εἰ καὶ δοκεῖ τῶν ἐρωτημάτων προτίθεσθαι, διατηρῶμεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν προσφθιῶν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐροῦμεν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὗτος μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πικλῆν δυσκόλου, τοῦ καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη συγγραφάμενος καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — —*) οὕτω τὴν προσφθίαν ὀρίζεται. προσφθία ἐστὶ — h et 2542. 20. ἡ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ποῖα τάσις (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116.

31. τουτέστιν ἡ ὀξύτονος, ἡ βαρύτονος ἡ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deletο γὰρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine: σαφηνιστέον δὲ τὸ λεγόμενον. λέγομεν τοῖσιν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου, ἄνισ δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνεῦμά ἐστιν, ὥσπερ οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἔστι δὲ (γὰρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδεχομένη τόνον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶν γραμματικῶν, Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκῦ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ περὶ σολοικισμοῦ. ἐτέρως περὶ βαρβαρισμοῦ (Valcken. Ammon. p. 191 — 204); f. 156 γένος Διονυσίου. f. 157 προλεγόμενα τῆς τέχνης τοῦ Διονυσίου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περισπωμένου. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίον περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διαλέκτων ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τεχνικῶν. f. 187 Ἀμμωνίου περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων (p. 1 — 101, 5, Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σημαίνοντα] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένοις μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διακρίσει τῶν στάσεων. τούτων οὖν οὕτως ἔχοντων — h. cum 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emendatius legentur.

Ἡ ρωδιανὸς

περὶ ἐγκλινόμενων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορίων.

Ἐγκλινόμενον ἐστὶ μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρονική περικαλλῆς Ἡερίβοια.

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμίζον τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστηται, ὥ ἢ δύναμις ἢ φύσις ἑτέρα βαρεῖα ὑπέρκειται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δῶματά μοι,

φῶσει δὲ καθάπερ

Ἀρκεστιάδος τε.

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ σύνταξις δυοῖν ἢ πλείονων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.

ἢ νῦ σέ που δῶος ἴσχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νῦ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νῦ διὰ τὴν ἀντανύμειαν τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἀντανύμεια διὰ τὸν ποῦ παραπληρωματικὸν αἰγδοσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ συν ἐγκλιτικῷ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινόμενον ἐγκλιτικῷ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινόμενον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστὶ κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδιοῖς θέμισι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ· καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθῃσιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχεται.

Πᾶν τοῖον ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβον ἐστὶν ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ἐπὶ μίαν συλλαβὴν τοῖον ἐστὶν. Ἀνα-

πέμπει δὲ τὴν ὀξείαν ἐπὶ τὴν υπερκειμένην βαρεῖαν ἐν τῇ συντά-
ξει καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπερισπωμέ-
νων, οἷον

Ἀρκεσίλαός τε,

Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε·

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μη-
δὲν ἠύσχειν ἐν τῇ συντάξει, Ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων
τῶν τροχαίων,

Λάμπε τε,

φύλλα τε καὶ φλοῖόν.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδαίῳ παρακολουθεῖ, ὥς δὴ ἐπὶ τοῦ

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν,

Φοῖβω θ' ἱερὴν ἐκατόμβην.

ἄλλ' οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ,

πίρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.

ἄλλ' οὐδὲ ἐν τῷ πυρρίχῳ,

ὅτι οἱ συμφράσσασατο βούλας.

ἐὰν δέ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ τ, ἴσονται
ἐπ' ἄλληλοι ὀξεῖαι, οἷον

ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον διούλλαβον εἴη ἀπὸ τοῦ σφ
ἀρχόμενον· ἀκολουθήσει γάρ καὶ τοῖς παροξυτομένοις οὐκ ἐν μόνῳ
τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν, οἷον

ἵνα σφιν δῶκ' Ἐνδοίχθων,

ἐνθά σφας ἐκίχανεν υἱὸς Δολιχιο Μελανθεύς,

τρέα σφεῶν τις ἀριστα Κυδωνίῳ.

Τάξει δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ, τοῦ τοιούτου ἀλόγως πάνυ γινο-
μένου· εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀγαπᾶσθαι τὴν ὀξείαν εἰς τὰ ὑπερκειμένα
ἐγκλιτικὰ καλεῖται, σαφές ὅτι ἀποδέχεται τὸ ὑποτάσσασθαι, ἔνε
καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδεέζεται.

Ἐκ μὲν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὀξείαν τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις
καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτε ἀοριστῶδῶς ἐνφέρεται, οἷον ἔλ-
θε τίς, ἐλ ἄλλήσε τίς, ἐν οἷς καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἐστι, τὸ
μὲν οὖν τίς ἐγείρει ἐν τῷ

εἰ μὲν τίς τὸν ὄνειρον·

πινός, μὴ τινός· τινί,

οὐ τιγὶ κρημνηθεῖσα·

τινός,

καὶ τινα Τρωϊάδων·

τινός, οἳ τινες ἀναίρεσι· τινός,

οὓς τινες μεθιεντας ἴδοι.

ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ μὲν τινός τὸ τεῦ,

ἀλλ' οὐ τευ οἶδα,

τῷ δὲ τινὶ τὸ τῷ, οἷον

οὔτε σοὶ οὐ τέ τῷ ἄλλῳ.

Ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἶμι καὶ φημί μόνῃ ἑγκλιτικά εἰσιν, οἷον
ὅσον σὺ φέρτερός εἰμι.

καὶ ἀπὸ τούτου ἑγκλιτικά εἰσιν εἰς, οἷον

αἵματός εἰς ἀγαθοῖο,

ἔσσι,

ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι,

ἔσόν,

οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φέρτεροί ἐσόν,

ἔσμέν,

αὐτοῖ γάρ ἐσμεν,

εἰσίν,

οἳ με φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρίναι τε·

καὶ τὸ φημί,

πέζος δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβαλον.

Ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἷον τέ ἐστιν ἑγκλιτικὸν μόριον· αἱ γὰρ
ἐν θέματος ἀνάγεται, [εἴγε] μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν.

οἷδὲ ἐξ ἀρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἡ παρὰθεσις τῶν ἀρθρου
χεται· ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτακτικά ἐστιν, ἀρτικώτερον

τῶν καλούμενων προτακτικῶν, ἢ κατάρχει ὅλου λόγου,

ἢ μυστ' Ἀχαιοῖς ἔλγε ἔθηκεν

καὶ

δὲ μάλα πολλὰ

πλόγχθη.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδὼ ῥήματι κατακλείεται, πρὸ αὐτοῦ τε πλ
σιν αἱ σιγμαι. καὶ ἐξ ἁπάντων τῶν ὄντων [οὐ] πολλὰ ἴσ
ρια εὐρεῖν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ὑπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν ἐγείρουσαι τὴν ὁρίαν τὴν πρὸ α
ἑγκλιματικά καλοῦνται, αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι ὁρθοτονοῦμενα
μὲν οὖν αἱ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὁρίαν εἰσιν αἰδε,

μου, μοῖ τοί, μέ μιν, σφίν σφέ, σφωέ. τούτωκ παραδείγματα,
τῆς μὲν μεν

κλυθί μεν ἄργυρότοξε·

μοί,

οὐ γάρ μοι βωμός·

τοί,

καί τοι ἐγὼ συνέριθος·

μέ,

καί με φίλησεν, ὥς ἔντε πατήρ·

μιν,

καί μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

σφίν,

καί σφιν ἅμα ἔστι Μένων·

σφέ,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφωέ,

τίς ταρ σφωε θείω.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ποτὲ δὲ μὴ, σεῦ σέο
σοῦ ὅλο σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφι σφῷ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέ-
λονται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν· ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τι ἕτερον διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. ὅλον ἀπολελυμέ-
νως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἀκάματος,

ὀρθοτονοῦμένως δέ,

σευ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σέο, ἀπολελυμένως,

ὥς σεο νῦν ἔραμαι,

καί σε πρῶτον ἔθηκα,

ὀρθοτονοῦμένως δέ,

μήτε σέο ἐν ἀμφιῶλφ Ἰθάκῃ·

[ἦ] σφῷ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὀξεῖαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἐνικαί-
τε καὶ πληθυντικά, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενόν ἐστιν,
ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ἦ μὲν ἔο
ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·

ἔστι γάρ, ἐπεὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεῶς) ἐκήδετο λίαν ὁ Εὐμήλος. ὅτε

ἃ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ ἔ λέγεται ἡ χώρα, τοῦ
 νου δασυνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν, οἶον

Δηφοβος δὲ

ἄσπιδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἴο·

ἔστι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ ἴο εὐ ἔθεν οἱ ἔ σφείων σ
 αῦται δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ κ
 νοῦνται πάντως, οἶον

πὰρ δὲ οἱ αὐτῶ.

ἔν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐπιτάγμα λαμβάνηται, ἐγκλινομένη
 ἀλλὰ οἱ α

Ζεὺς δ' ἄλσειε βῆν·

ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομέ
 ἐπεὶ ἴο κήδετο Μῆν,

εὐ,

ἐπεὶ εὐ φημι βῆν πολλὴν φέρτερος,

ἔθεν,

ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἔστι χειρῶν,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

ἔ,

καὶ ἔ κακῇ βούβρωστις,

σφείων,

τῶ καὶ σφείων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσιν,

ἀπὸ τέ σφίσιν ἵπνος δ' ὠλεῖ,

σφείας,

καὶ σφείας φωνήσας·

τῶν δὲ ὀρθοτονουμένων, ἴο,

Δηφοβος δὲ

ἄσπιδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἴο,

εὐ,

φοῖζας δ' εὐ λοφίην,

ἔθεν,

Δινείας δὲ καὶ ὑπὸ ἔθεν ἄσπιδ' ἀνέσχεν,

οἱ,

ἐπεὶ οὐ τινὰ φησὶν ὁμοῖον οἱ ἡμεῖς Δαναῶν,

ἔ,

κάλεόν τέ μιν εἰς ἔ ξυαστος.

σφῶν,

σφῶν τε αὐτῶν καὶ κλισίων,

σφίοι,

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίοι,

σφέας,

ἐρχομένων δὲ κατὰ ἄστυ διὰ σφέας.

Ἐξ ἐπιθόγμάτων δὲ ἱερτικά ἐστι τὰ ἐκ πεύσεως ἀοριστοῦμένα,
ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων τὴν τε ποδοίητα τῶν
συλλαβῶν. τὸ μὲν γὰρ πῶς ἑγκλιτικόν ἐστιν, ὥς ἐν τῷ
εἰ που ἰσαριθμῶν,
τῶν πευστικῶν ἐκίστοτε ὀρθοτονοῦμένων. ἐκ πεύσεως δὲ ἀοριστοῦ-
μένα, ποτέ,

καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα,

ποθὲ,

αἶ κ' ἐκ ποθι Ζεὺς,

πῆ,

ἀλλὰ πῆ ἄλλη,

ποθέν,

καὶ ποθεν ἐλθὼν,

πῶς,

ἀλλ' οὐ πῶς ἔμα πάντα,

καὶ χάρις τοῦ σ,

μηδέ πῶς ὑπ' ὄχρεσφιν.

Ἐκ δὲ συνδέσμων ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἶδε, ἐκ μὲν συμπλεκτι-
κῶν τέ,

καὶ τε θεοὶ ξένοισι,

κέν,

καὶ κεν ἑλαφρόνιος,

κε,

καὶ κε τὸ βουλομένην,

ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν γέ,

εἰ γε μὴν ἤδεις,

τάρ,

ἢ τὰρ ὅγ' εὐχολῆς,

νύ,

μή νύ τοι οὐ χεῖρα σὴ σῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο,

νύν,

δεῦρό νυν ἢ τρίποδος.

που,

εἰ που παγκλώσει,

τέρ,

μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἔων,

θῆν,

οὐ θῆν ἔκτορι πάντα,

ῥά,

ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε.

ὁ δὲ ἄρα οἱ παραλαμβάνεται, ἐπεὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
περ γὰρ αἱ ἀντωνυμῖαι τὸ κατ' ἀρχάς εἰ ἀποβάλλουσαι
γίνοντο, ἐμοῦ - μοῦ, ἐμοί - μοί, ἐμέ - μέ, οὕτως τὸ
βαλε τὸ ῥα καὶ γένητο ῥά καὶ ἐνεκλίθη. Καὶ τὰντα μέ-

Περὶ τῶν ἔστιν. *)

Τὸ ἔστιν ἡνίκα ἄρχει λόγου, ἢ ὅτε ὑποτάσσεται τῇ οὐ ἀπ-
τῷ καὶ ἢ εἰ ἢ ἄλλω συνδέσμῳ ἢ τῷ ὡς ἐπιφύνηται ἢ
τηνικαῦτα τὴν ὁδεῖαν ἔχει ἐπὶ τοῦ εἰ, οἷον

ἔστι πόλις Ἐφύρη μινχῶ Ἄργεος ἐμπορότοιο,
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι,

ὡς ἔστι κακὸν ἀμαθία, εἰ ἔστιν οὕτως, ἀλλ'
εἰπεῖν, τοῦτ' ἔστιν ἀμάρτημα. ἔαν δὲ ὑποτάσσεται
τόνῳ λέξει ἢ περισπωμένῃ, ἐγκλίνεται, οἷον καλὸς ἔστι
μῆς ἔστιν, ἢ τροχαῖον μὴ παροξύτονῳ ἀλλὰ προπερισ-
οῖον οἰκός ἔστι, δῆμός ἔστι. διὰ πρὸςθεῖναι, εἰ μὴ
τελευταίαν συλλαβὴν ὁ τροχαῖος θέσει μακράν, ὡς ἔχει τ
νιξ ἔστι, κῆρυξ ἔστι. διὰ γὰρ τὴν τοῦ εἰ ἐπιφορὰν
καὶ ἐγκλισιν. μὴ παροξύτονῳ δὲ εἶπον διὰ τὸ φύλλα
παροξύτονος γὰρ οὗτος ὁ τροχαῖος, οὐχὶ προπερισπωμέν-
διὰ τοῦτο τὸ ἔστιν οὐκ ἐγκλίνεται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εἰ ἔχει τὴν
Γίνεται οὖν ἢ ἐγκλισιν δευτόνῳ μὲν λέξει, κακός ἔστι
παροξύτονῳ δέ, ἀκακός ἔστι, περισπωμένῃ δέ, Θωμάς
προπερισπωμένῃ δέ, φαῦλος ἔστιν. καὶ γὰρ ἐπαναγωγὴ
αὐτῶν πεποιημένα διὰ σαφεστέραν γνώσιν. ἔαν δὲ μὴ οὐ
ἦγουν ὡς προτέτακται, τὴν ὁδεῖαν ἐπὶ τοῦ εἰ δέχεται,
προκίηται αὐτοῦ ἢ τροχαῖος παροξύτονος, οἷον μάντις, πό-

*) Conf. Arcad. p. 147.

προπερισπώμενος μὲν, ἔχων δὲ τὴν τελευταίαν θέσει μακρὰν, ὥς ἔχει τὸ φοῖνιξ, κῆρυξ, ἢ σπονδαῖος ὁμοίως παροξύτονος, ὡς περ τὸ ἥρως, εἴλωρ, ἢ ἱαμβος πάλιν παροξύτονος, ὡς τὸ ἔρως, γέλως, ἢ πυρρίχιος, καθάπερ τὸ λόγος, πόνος. τηλικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ὀδεύεται, οἷον μάντις ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστὶ, ἥρως ἐστὶ, γέλως ἐστὶ, λόγος ἐστὶ.

Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Χάρκιος
περὶ ἐγκλινομένων.

Ἰστέον ὅτι τὰ ἐγκλιτικά οὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς ὁκτὼ μέρεσι τοῦ λόγου, ἀλλ' ἐν πέντε, ὀνόμασι, ῥήμασιν, ἁντωνυμίαις, ἐπιρρήμασι καὶ συνδέσμοις. καὶ οὐ πᾶσα λέξις ἐν τούτοις ἐγκλίνεται, ἀλλ' ἐναρίθμητοι. εἰσὶ δὲ τρεῖς ἐν ταῖς ἐγκλινομέναις διάφορον σημαίνοντες ἀναφαίνουσαι ἐν τῇ ὀρθοτονεῖσθαι καὶ ἐγκλίσεσθαι.

Ὄρθοτονεῖσθαι μὲν φαμεν, ὅτε τὸν ἀνάλογον καὶ κατὰ φύσιν τόνον φυλάττει, ἐγκλίσεσθαι δέ, ὅτε τὸν τόνον ἀναβιβάζει τῇ πρὸ αὐτοῦ λέξει, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐγκλινόντων ἐπὶ τὰ ὀπίσω τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ ἰστέον ὅτι τὰ ἑνεκα διαφόρου σημασινομένου ἐγκλιτικά καλοῦσιν, οἷον ἐμοῦ ἤκουσας· ἀντιδιαζολή· ἤκουσάς μου· ἁπόλυτος σημασία. τὰ δὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν φυλάττοντα ἐγκλιτικά οἱ πολλοὶ καλοῦσι διὰ τὸ ἐγείρειν τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξύτητα καὶ μηδὲν ἄλλο δηλοῦν. ὅμως δὲ κοινῶς πάντα ἐγκλιτικά καλεῖται. ἔχει δὲ τὰ τοιαῦτα ὀξύτητα ἢ περισπωμένην· βαρύνοντος γὰρ λέξις οὐκ ἐγκλίνεται, εἰ μὴ κατὰ πάθος εἴη ἢ βαρεῖα, ὡς τὸ σφας καὶ τινα ἄλλα, περὶ ὧν διαληψόμεθα. Προηγείται δὲ τούτων τῶν ἐγκλινομένων, ὅτε ἐγκλινόνται, ἢ προπαροξύτονος λέξις, ὡς ἄνθρωπός μου, ἄνθρωπός τις, ἢ ὀξύτονος, ὡς μαθητὴς μου, σοφός τις, ἢ τροχαῖκή ἀπὸ τόνου, ὡς δοῦλός μου, ἄλλός μοι, ἔνθά μοι. ἄλλων δὲ προηγουμένων οὐκ ἐγκλινόνται, οἷον ἀνθρώπου τινός, ἄλλου τινός, ἄλλῃ τινί. Καὶ δεῖ εἰπεῖν τὴν αἰτίαν. ἐν μὲν λέξει κατὰ συνέχειαν δύο ὀξείας οἱ παλαιοὶ οὐκ ἐτίθουν· κακοφωνίαν γὰρ ποιεῖσαι. τὸ αὖν ἄνθρωπός τις οὐκ ἔστι κατὰ συνέχειαν, ἀλλὰ μεσολαβεῖ βαρεῖα ἢ ἐν τῇ θρω συλλαβῇ. σοφός τις· μία ἐστὶν ὀξεῖα ἢ εἰς τὸ ος. ὅθεν μέμφομαι οἱ ἀκριβεῖς τὸν θέσει τροχαῖκόν ἔχοντα δύο ὀξείας ἐφεξῆς, ἄλλός τις· καὶ εὐλόγως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ὀδυσσεύς ὁ Ἀρίσταρχος οὐκ ἐβουλήθη δοῦναι εἰς τὸ ἄνδρα μοι δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν εἰς τὸ αν, φάσκων „ἐν ἀρχῇ ποιῆ-

E e e e

σιως παράλογον οὐ μὴ ποιήσω." ἁπλῶς οὖν προπαροξυτόνου τροχαϊκοῦ πρὸς φηγμένου αἱ ἐγκλίσεις γίνονται.

Καὶ πρὸς συμφήναν δὲ δεῖ εἰπεῖν ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα ἢ μονοχρονοῦσιν, οἷον ὕβρις ἐμὲ, ἢ διχρονοῦσιν, ἤκουσά τινας, ἢ τριχρονοῦσιν, ἤκουσά τινων· καὶ τότε τῇ πρώτῃ λέξει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὡς εἰαφρά ὄντα. ὅτε δὲ τετραχρονοῦσι, τῇ πρώτῃ συλλαβῇ αὐτῶν, ἡμῶν ἡμῶν, ἡμῖν ἡμῖν, ἡμῶς ἡμῶς. ἰστέον δὲ ὡς ταῦτα τὰ τετράχρονα, καὶ εἰ συστέλλουσι τὸ τέλος καὶ γίνονται τριχρονα, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλὰ φυλάττουσι τὸν αὐτὸν τόνον, ὡς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς ἐγκλινόμενα. οἷον δέδωκεν ἡμῖν· συστεῖλαν τὸ ἔ, παρὰ τρεῖς Ἰωσιν. οὕτως ἔμεινεν ἐγκλινόμενον. ὕβρισεν ἡμῶς· οὐ συστεῖλαν τὸ αῖ κατὰ διάλεκτον ἐφύλαξεν ἐν αὐτῇ τῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον. Δεῖ δὲ νοῆσαι ὅτι αἱ δυσύλλαβοι ἀναμφιβόλως καὶ ἀναβιβάζουσιν ἐγκλινόμεναι καὶ φυλάττουσιν ὀρθοτονούμεναι, οἷον ἤκουσά τινος, ἀφ' οὗ τινος. αἱ δὲ μονοσύλλαβοι ἀναβιβάζουσι μὲν ἐγκλινόμεναι τῶν προειρημένων λέξεων προηγουμένων· ἄλλων δὲ λέξεων προηγούμενων τῶν μὴ δεχομένων τὴν ἐγκλίωσιν τὴν ἐπιφερομένην ἄφαιτον σύγχυσιν ἐποίησαν. οἷον ἀνθρώπου μου· ἴδει εἶναι ἀνθρώπου ἐμοῦ. μέλει μοι· ἴδει ὀρθοτονεῖσθαι, μέλει ἐμοί. ὅμως μονοσυλλαβοῦντα οὔτε ἀνέβιβασαν οὔτε ἐφύλαξαν, ἀλλ' ὡς μίας λέξεως οὔσης ὁ τόπος ἐτέθη, ἀνθρώπου μου. καὶ οὕτως ἡμεῖς δοξάζομεν. Ἄλλοι δὲ τινες συγχέουσιν, ὡς καὶ Ῥωμαῖος λέγων, εἰ περιπωμέθῃ προηγείται, οὐ παρέχουσι τὸν τόνον αὐτῇ, οἷον καλοῦ μου· εἰ δὲ ἄλλος τόπος εἴη, παρέχουσι τὸν τόνον, οἷον πόθεν τις, ὅθεν με. ψευδὲς δὲ λίαν ἐστίν· εἰς γὰρ ὁ τόπος ἐστὶ καὶ τίθεται, καὶ οὐ παρέχουσι τὸν τόνον, ὡς ἔπομεν, ταῖς προηγούμεναις, εἰ μὴ εἴη προπαροξυτόνος ἢ ὀξύτονος ἢ τροχαϊκή. Ἰστέον δὲ ὅτι διαφέρει ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον, οὐχ ὡς λέγει ὁ Φιλόσοφος ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ, ὃν ἐλέγχωμεν ἐκεῖ, ἀλλὰ τῷ καθόλου καὶ τῇ μερικῇ, πᾶν μὲν γὰρ ἐγκλιτικὸν καὶ ἐγκλινόμενον ἐστίν, οὐ πᾶν δὲ ἐγκλινόμενον καὶ ἐγκλιτικὸν ἐστίν. αἱ μὲν γὰρ λέξεις αἱ ὀξύτονοι ἐν τῇ συνεχείᾳ κοιμίζουσαι τοὺς τόνους ἐγκλινόμεναι καλοῦνται, οἷον

εἰ μὴ μητρυνὴ περικαλλῆς Ἡερβόια.

Ἰδοὺ αἴται κοιμίζουσαι ἐν τῇ συνεχείᾳ τὸν τόνον ἐγκλινόμεναι καλοῦνται καὶ οὐχὶ ἐγκλιτικά. ἀλλὰ πᾶν ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον. Διαλαμβάνοντες δὲ περὶ ἐκείνου μέρους δεῖξομεν ὀλίγα ἐναντιού-

μένα τοῖς προειρημένοις, περὶ ὧν ἐν εὐκαιρῷ διδάσκωμεν. νῦν μέν-
τοι διαλάβωμεν περὶ τοῦ ὀνόματος.

Καθόλου ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὐδὲν ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τὸ τίς ἐν ὁλίαις
ταῖς πτώσεσιν καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς γένεσι. καὶ ἐν ταῖς ἐν-
θείαις ἀντωνυμίαις μὴ ἐγκλινομένης, τὸ οὐτίς πανταχοῦ ἐγκλίνε-
ται, καὶ τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τῷ τίνος καὶ τινὶ
ἐν μόνῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ. ταῦτα δὲ καὶ τὸ τίς πρὸς διάφορον
σημαίνον, καὶ τὰ κινήματα ταῦτα. πνευματικὰ γὰρ ὄντα βα-
ρύνονται ὀρθοτονοῦμενα, τίνος τινὶ τίνα, τίνα τίνον, τίνες τίνων
τίσι τίνας. καὶ τὸ τίς τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἔχει τὴν ὀξείαν,
ὅθεν οὐ κοιμίζεται ἐν τῇ συνέχεα, τίς ἦλθε; καὶ τὸ τοῦ περι-
σπᾶται καὶ τὸ τῷ. ὅτε γὰρ πνευματικὰ ὄντα ὀρθοτονοῦνται, ὁ-
ριστὰ δὲ ἀποφαντικὰ ἐγκλίνονται, ἄνθρωπός τις, ἤκουσά τινος,
δεδωκά τινι, ὑβρίσά τινος, ἤκουσά του λεγοῦτος, δέδωκά τῷ,
ὑβρίσε τίνα, Ἀντιέ τινε, ἄνθρωποι τίνες, ἤκουσά τινων, δέδωκά
τίσιν, ὑβρίσε τινος. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔλθω-
μεν δὲ εἰς τὸ ῥῆμα.

Ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐδὲν ἐγκλίνεται εἰ μὴ δύο μόνον, τὸ εἰμι καὶ
φημι, καὶ ὅλην ὅτι προηγουμένων τῶν προῤῥήθειων λέξων,
ἐπεὶ τὸ ἀνθρώπου εἰμι οὐκ ἐγκλίνεται καὶ τὸ οὖν εἰμι. τοῦ δὲ
εἰμι ἐγκλίνεται καὶ τὸ δευτέρου πρόσωπον εἰς,

αἵματος εἰς ἀγασθιο.

καὶ ταῦτα οὐ πρὸς διάφορον σημαίνοντες ἐγκλίνεται, ἀλλὰ πρὸς
ἐμπρεπὴ φάσιν οὕτως ἄρξαι τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ εἰ οὐκ ἐγκλίνε-
ται, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰμι ἐστὶ διὰ τὸ πάθος εἶναι ἐτέρωθεν, ἀλλ' ὁρ-
θοτονοῦνται καὶ ἐν τῷ ἄνθρωπος εἰ. Τὸ δὲ ἔστι τρίτον πρόσωπον
καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίνεται, ἄνθρωπός ἐστιν. εἰς πολλὰ
δὲ αὐτὸ παρέβη τὴν ἀκολουθίαν. ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ἄλλης λέξεως
μὴ ἐγκλινομένης ἐγκλίνεται τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ τὸν τόνον ἀναπέμπον,
ἐστὶ πόλις Ἐφύρη, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως. κάτω δὲ ὑπάρχον,
προηγουμένων αὐτοῦ τινῶν λέξεων δευνομένων, παρέβη τὴν ἐγκλι-
σιν. ἔδει γὰρ ἐπὶ πάντων ἀναβιβάζειν τὸν τόνον τῇ πρὸ αὐτοῦ
λέξει δευτέρῳ οὐσίᾳ, ὥς ἐν τῷ ἐμός ἐστὶ, καλός ἐστιν. εἰς τὴν ἰδίαν
δὲ ἀρχὴν ἀναβιβάζει ἐπὶ τινῶν καὶ ἐπὶ τῆς οὐ,

οὐκ ἐστὶν οὐδὲν δεινόν,

καὶ ἐπὶ τοῦ καὶ, καὶ ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὥς, ὥς ἐστὶ ταυτάπερ τουτέστι.
Ἐγκλίνεται δὲ καὶ τὸ ἐφτόν δυνόν, οἱ μοι φίλτατόν ἐστιν. οὕτως

ἔχει καὶ ἡ ἀνέγνωσις, μὴ πισθεύουσα τοῖς ἐναντιομενέ-
 Τηλέφῳ Περغامηνῷ. Ἐτι καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμο-
 λόγον ἐγκλίνονται, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι εἰσιν·
 περὶ τοῦ εἰμὶ. τὸ δὲ φημί κατὰ τὸ πρῶτον πρὸς ὥστε
 τῷ λόγῳ, ἄνθρωπόν φημι. τινὲς δὲ ἔλεγον αὐτὸ μὴ
 ὡς ὁ προειρημένος Τηλέφος, ὃ οὐκ ἐπέσθη ἡ χρῆσις·
 δευτέρον οὐκ ἐγκλίνεται, μήποτε [διὰ] τὸ πλεονασμα τοῦ
 τοῦ ἀπ' αὐτοῦ γεγονὸς κατὰ ἀποβολὴν ἡμὶ ἐγκλίνεται. τ
 γουσι μὴδὲ εἶναι αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ, διότι ἐνέηλαξε τὴν σ
 γὰρ φημί δευτέρας, τὸ δὲ ἡμὶ πρώτης) κακῶς λέγοντες
 τὸ καυχῶ καυχῆς δευτέρας ὃν συζυγίας ἐν τῇ ἀπρόβολῃ
 ἐγένετο αἰχῶ αὐχῆς. τὸ δὲ φησὶ ἐγκλίνεται, ἄνθρωποι
 καὶ τὰ δυϊκά. τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἐξωμάλιστα, ἀλλὰ
 τοῖς πολλοῖς καὶ μάλιστα τοῖς ἀκριβέσις ἐγκλίνεται,
 φάμεν, ἄνθρωπόν φατε, ἄνθρωπόν φασι, παρὰ τισι
 ἡ ἀκριβὲς ἀνάγνωσις οὐκ ἐπέσθη.

Αὕτη δὲ ἡ ἀντωνυμία πρὸς διάφορον σημαίνουμένην καθὼς τὸ
 μὲν ὀρθοτονοῦται, πῇ δὲ ἐγκλίνεται. ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ πάντα τὰ
 οὔτε ἐνταῦθα ὅλαι αἱ ἀντωνυμίαι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αὐτὴν
 ῥαὶν τοῦ σημανομένου ἔχουσι τὰ τε ὀνόματα καὶ αἱ ἀ
 ὀρθοτονοῦμεναι καὶ ἐγκλινόμεναι. ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνόμασι,
 μιν, πυσματικά τὰ ὀρθοτονοῦμενα, ἁορίστων δὲ σημασίω
 σιν ἀποφαντικὸν ἐγκλινόμενα. ἐν δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις αἱ
 μεναι ἀπόλυτον σημασίαν ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἀντιδιαφορὴν
 ποῦνται. οὐ πάντως γὰρ ὀρθοτονοῦμεναι ἀντιδιαφορὴν
 εἰσὶ γὰρ πολλαὶ αἱ ἀπόλυτον σημασίαν ἔχουσαι οἱ δὲ δύναται
 θῆναι. ἀπλῶς οὖν οὐδεμία κτητικὴ ἐγκλίνεται. καὶ εὐλό-
 παραγονται καὶ προσλαμβάνουσι φωνὴν τινὰ ἐν παραγωγῇ,
 οὐδεμία δὲ παρὰ τὴν ἐγκλίνεται. λοιπὸν περὶ πρωτοτύπου
 γος. αἱ πρωτότυποι δὲ ἐγκλίνονται οὕτως. οὐδεμία εὐθεία
 μίας ἐγκλίνεται· τὰ γὰρ ῥήματα ἀναπληροῦσι τὴν χρεῖαν
 ὡς δείκνυται ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία ἐν ἀρχῇ
 ται οὐδεμία. βαρύτονος φῶσει οὐκ ἐγκλίνεται. εἰπομεν δὲ
 βαρύτονος, ὡς ὅτι εἰσὶ τινες κατὰ πάθος βαρυνόμεναι καὶ
 νόμεναι, ὡς τὸ ἡμέων κατὰ διαίρεσιν· καὶ γὰρ ἱεραμένη οὐ
 καὶ τὸ σέο δὲ παρὰ τὸ σοῦ ἐνεκλήθη, ὡς ἐπὶ τοῦ Παρίδος
 ὡς σέο νῦν ἱεραμνι.

ἐπὶ γὰρ τοῦ Λιὸς ὀρθοτονεῖται· ἀντιδιαβολὴν γὰρ ἔχει πρὸς ἄλλας γενεάς, ἐπὶ δὲ τοῦ Πάριδος οὐκ ἔστι διαβολὴ πρὸς ἄλλην. Ἐν τοῖς δυϊκοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπων αἱ ὀρθοτονοῦνται, ὅτι αἱ βαρύνονται, καὶ περισπῶσι, νῶϊν, σφῶϊν. ὥσπερ τοῦναντίον ἐπόμεν ἐπὶ τοῦ ἡμέων, ὅτι ἐγκλίνεται· οὐ γὰρ φύσει βαρύνεται. ἐγκλίνονται δὲ αἱ αἰ τοῦ τρίτου δυϊκαί, ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἔμπους καὶ

τίς τὰρ σφωε θεῶν ἱριδί.

Καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῦ τρίτου προσώπου σφίσι σφίας ἀναβιβάζεται ὁ τόπος τῇ πρώτῃ λέξει,

ἐπεὶ αὖ σφισι,

καὶ σφείας φωνήσας,

ἐπεὶ οὐ φύσει ἐβαρύνοντο, ἀλλὰ κατὰ πάθος, σφῖν σφίσιν, σφῆς σφείας. Ἐφαμεν δὲ ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ καὶ συσταλῶσι καὶ γίνονται τριχρονοί, ἡμῖν ἡμῖν, ὑμῖν ὑμῖν, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ ἔχουσιν ἐγκλιτικήν, καὶ δέχεται ἡ ὑποστιγμὴν ἢ στιγμὴν, εἰ μὴ που φιλοφρονητικὴ εἴη ἢ φράσις,

Πάτροκλέ μοι.

Φασι δὲ τὰς ἔχουσας χαρακτηῖρα καταλήξεως μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὥς ἡ ἐκείνος καὶ οὗτος, ἀλλὰ μόνον ἢ αὐτός κατὰ αἰτιατικὴν παρεβη,

κόψε γὰρ αὐτον.

οὐ καλὸς δέ τοι ὁ λόγος· ὥς γὰρ βαρύνοντο οὐσαι οὐκ ἐγκλίνονται, ἐκείνος ἐκείνου, οὗτος τούτου. τὸ αὐτὸν ὀξύνεται. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φασὶν ὅτι ἡ αὐτοῦ αὐτῷ οὐκ ἐγκλίνονται, ἀλλ' ὥς τετράχρονοι εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τὸν τόπον ἀναπέμπουσι. πρὸς οὓς φαμεν ὅτι διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν τοῖς Αἰολεῦσι βαριπτόνως λέγουσι αὐτοῦ καὶ αὐτῷ. ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὐ συνεπέεσεν· ἐγκλινομένη γὰρ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς λέξιν τὸν τόπον ἀναπέμπει, κόψε γὰρ αὐτον ἔχοντα, τὸ δὲ Αἰολικὸν εἰς τὴν ἀρχήν, αὐτον. Πάλιν αἱ ἔχουσαι ἐπιφορὰν τὴν ἐπιταγματικὴν ὀρθοτοποῦνται, σὲ αὐτόν, σὲ δὲ αὐτὴν παντί, ἀλλὰ σὲ αὐτόν, εἰ μὴ που ποιητικῶς ἐγκλιθῶσιν,

ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·

οὐκ ὀφείλειν ἢ οἱ ἐγκλιθῆναι· ἔχει γὰρ τὴν ἐπιταγματικὴν. τινὲς δὲ φασι καὶ ἵνα μὴ νομισθῇ ἄρθρον. ὅπερ ψευδές· ἀντωνυμία γὰρ οὐσα περισπᾶται, ἄρθρον δὲ ὃν ὀξύνεται. ὥστε ποιητικῶς ἐνε-

κλίθη. Αἱ λοιπαί, ὥσπερ προείπομεν, πρὸς διάφορον σημαίνον-
μενον πῇ μὲν ἐγκλίνονται, πῇ δὲ ὀρθοτονοῦνται. ἐγκλινόμεναι οὖν
ἀπόλυτον σημασίαν σημαίνουσιν, ἀντιδιαστολὴν δὲ ὀρθοτονοῦμε-
ναι, ἴαν, ὥσπερ προείπομεν, προηγῶνται αἱ παραφυλακαί. ὀλίγαι
δὲ παρέβησαν τὸν λόγον, οἷον τὸ ἴσαν,

ἐνθ' ἴσαν οἱ πέπλοι.

καὶ πάλιν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ νομισθῇ τὸ οἱ ἄρθρον, ὅπερ ἄκαιρόν
ὥς εἵπομεν γάρ, ὁ τόπος διέστειλε. καὶ πάλιν

ἵνα σφισιν ἄγορά τε θέμις τε.

καὶ πάλιν

ὅτε σφεας εἰσαφίκεται,

ἦρχε δ' ἄρά σφιν.

αὗται παραλόγως ἐνεκλίθησαν, μὴ προηγουμένων ἢ ὀξυτόνων ἢ
τροχαϊκῶν. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τόξου σφεῶν τις ἄριστα Κυδω-
νίου· σπονδεῖος γὰρ βαρύτονος προηγείται. παραλόγως οὖν ἐπὶ
τούτων ἐπεκράτησεν ἡ ἐγκλισίς. Ταῦτα περὶ ἀντωνυμιῶν ἐν συν-
τόμῳ· ἐν ἐτέροις γὰρ ἐν πλάτει.

Πολλοὶ δὲ τρόποι εἰσὶν ὀρθοτονοῦντες καὶ προηγουμένης τῆς ὀφει-
λομένης δεξιοῦσθαι τὴν ἐγκλίριν. εἷον αἱ προθέσεις ὀξύνονται, καὶ
ὁμως αἱ μετὰ τούτων ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται, περὶ ἐμοῦ, καὶ
ἐμοῦ, σὺν ἐμοί, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. ὁθεν παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ
πρὸς με ἐγκλιθέν· οἱ δὲ ἐξηγηταὶ μετὰ τοῦ ἔ προφέρονται αὐτὸ,
πρὸς ἐμέ. αἱ μετὰ τῶν συμπλεκτικῶν καὶ διαζευκτικῶν ὀρθοτονοῦν-
ται. τὸ γὰρ

ἢ με ἀνείρε

τὸ ἔ συνεκράσθη μετὰ τοῦ ἦ, ἢ ἐμέ — ἢ με, καὶ τὴν ὀξείαν εἰς
τὸ ἔ φυλάττομεν. τὸ δὲ

καὶ μοι ὑποστήτω

ὑπέρβατόν ἐστι, καὶ ὑποστήτω μοι, ὥς δείκνυμεν ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ.
καὶ εὐλόγως ὀρθοτονοῦνται, ἐπειδὴ ἀντιδιαστολὴν πάντως εἰσφέ-
ρουσιν αὗται αἱ συντάξεις. καὶ μετὰ τοῦ οὐνεκα καὶ ἔνεκα ὀρθοτο-
νοῦνται, ἔνεκα σοῦ, οὐνεκα σοῦ, ἔνεκεν σοῦ· καθὼς γὰρ ἐγκλίνουσιν.

Ὀλίγαι δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιρρήματι ἐγκλίνονται καὶ ὀρθοτονοῦνται, ὥς-
περ ἐπὶ τοῦ τίς εἵπομεν καὶ τοῦ τίνος καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ὀρθο-
τονοῦμενα πνευματικά εἰσιν, ἐγκλινόμενα δὲ ἀποφαντικῶς ἀόριστα.
οἷον πόθεν ἦλθε πύσμα, ἦλθε ποθεν ἀόριοτόν· τότε ἔγραφας;
ἔγραφας ποτε. ὁμοίως καὶ τὸ πόθι,

ἐπεὶ οὐ ποθι.

καὶ τὸ ποῦ ἀπῆλθεν; ἀπῆλθε ποι,
αἶ κέ ποθε Ζεὺς.

καὶ ἔτι τὸ πῶς, πῶς ἤλθεις; ἤλθεις πως, καὶ τὸ πῶ, οὐ πῶ με γινώσκεις. καὶ τὸ πῇ ὁμοίως. ταῦτα δὲ τινες τὰ μονοσύλλαβα καὶ τὸ πόθι ἔλεγον συνδέσμους κακῶς, καὶ Ἡρωδιανὸς μετὰ αὐτῶν Ἀπολλώνιος δὲ ἐν πλατεὶ καλῶς ἀνατρέπτει αὐτά. ταῦτ' οὖν ἐν ἐπιβόημασιν.

Οἱ σύνδεσμοι ὁμοίως, ὁ τέ,
καὶ τε χαλιφρονέοντε.

ὁ γέ,
τοῦτό γέ μοι χάρισαι.

ὁ πέρ,
μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἰών.

ὁ τοί,
μή νύ τοι.

ὁ ῥά,
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι.

ὁ νύ, οὐ νύ μοι· ὁ θῆν, καὶ θην· ὁ κέν,
ἢ κεν ἐλεγχιστος.

ὁ οὖν μετὰ μόνης τῆς οὐ παραπληρωματικὸς ὢν ἐγκλίνεται, οὐκουν, συλλογιστικὸς δὲ ὢν ὀρθοτονεῖται, οὐκοῦν ἀλοχρὸν τόδε· καὶ τὸ νῦν ἐπιβόημά ὢν περισπᾶται, σύνδεσμος δὲ ᾗν καὶ συστέλλεται καὶ ἐγκλίνεται.

πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησάμεθα.

καὶ οὗτοι μὲν, ὅτε ἔχουσι τὰς προειρημένους λέξεις τὰς δεχομένας τοὺς τόνους τῶν ἐγκλινομένων, ἀναπέμπουσι τοὺς τόνους, τοῦτό γε, Ὀμηρόν τε, ἀνδρά τε. εἰ δὲ μή, ὥς εἵπομεν περὶ μονοσυλλάβων. οὔτε ἀναβιβάζουσιν οὔτε φυλάττουσιν, οἷον τούτου γε· οὔτε εἰς τὸ του ἢ ὅδεα, οὔτε εἰς τὸ γέ, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, τούτου γε. οὐ γὰρ πιστέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἐκάστη λέξι ἀναπέμπουσι τὸν τόνον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ ἐγκλινομένων.

Ἐγκλίνονται ἤγουν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ὅτε καλεῖ ἀπὸ τῶν τοῦ λόγου μερῶν πέντε, ὄνομα, ῥῆμα, ἀντωνυμία, ἐπιβόημα καὶ σύνδεσμος. Ὄνομα μὲν ὥς τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ οἱ ἀριθμοί, καὶ οὐδέτερον τί, οἷον οἶκος τις, ἔμαθόν τιος,

ἡλθόν τιες, ἤκουσά τινων, ἤμαθόν τι· καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα
τούτοις, τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ, ἤκουσά του, δέδωκά τω καὶ τὰ τοιαῦτα.
ῥήματα τὸ εἰμὲ φημι, ἁμαρτωλὸς εἰμι, ἐγὼ φημι. τὸ δευτέρον
φῆς ἀνέγκλιτον. τὸ τρίτον φησὶν ἐγκλίνεται, αὐτὸς φησι, καὶ τὰ
πληθυντικά, αὐτοὶ φέμεν, τί φατε, τί φασιν. καὶ τὰ πληθυντικά
τοῦ εἰμὲ, ἄνθρωποι ἐσμεν, ἄνθρωποι ἐστε, ἄνθρωποι εἰσιν. Καὶ
τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκεῖνα, ἰδωκάς μοι, ἔτιμάς με, ἤκουσά σου, πα-
ράχόν σοι, καὶ οἱ ἐπιχόμενοι, καὶ μὴ φωνήσας. μετὰ δὲ τοῦ ἔνεκα
τὸν οἰκίον φυλάττουσι τόνον ταῦτα, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἐμοῦ. καὶ μετὰ
προθέσεως, περὶ σοῦ, διὰ σέ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπίρρημα οἶον τὸ
ποτέ, οὐ ποτε, ἐγὼ ποτε, καὶ τὸ ποθέν, οἶον ἡλθέ ποθεν, καὶ τὸ
πῶς πῇ ποῦ τὰ ὡς ἐπιρρήματα, ἡλθέ πως, ἀπῆλθέ που, ἀνεχώ-
ρησέ πη. Σύνδεσμοι δὲ ἐγκλίνονται μὲν δέ τέ γάρ, οἶον ἐγὼ μὲν,
σύ·δε, αὐτὸς τε, ἄλλοι γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκείνο δὲ παραφυ-
λακτικόν, ὅτι ἐὰν σπονδευικὴ πρόκειται λέξις ἤγουν δισύλλαβος,
μὲν ἴδιον φυλάττει τόνον, οἶον ἤδη φαμέν, οὕτως ἐστίν, οὕτω ποτέ
καὶ τὰ ὅμοια. καὶ λαμβικὴ, Σόλων εἰμὲ.

Καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων. *)

Αἱ ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλίνονται καὶ τὸ κατ' ἀρ-
χὴν ἔ· ἀποβάλλουσιν, ἤκουσάς μου, ἰδωκάς μοι, ὕβριός με. αἱ δὲ
τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου οὐδεμίαν στοιχείου ποιοῦνται
ὑποβολήν, ἤκουσά σου, ἰδωκά σοι, ἐδίδαξά σε, ὕβριός σε, καὶ οἱ
ἐπιεχόμενοι, φωρήξαι ἔ· κλέυε, καὶ μὴ φωνήσας. αἱ δυνάμεις τοῦ
πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου οὐκ ἐγκλίνονται διὰ τὴν βαρεῖαν τά-
σιν, νῶϊ νῶϊν, σφῶϊ σφῶϊν· προπερισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου
ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, τίς τάρ σφωε θεῶν, καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν.
καὶ τὰ πληθυντικά ἐπεὶ ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνου-
σιν, ἤκουσας ἡμῶν καλούντων, ἰδωκάς ἡμῖν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου πλη-
θυντικά ὀξύνονται, σφῶν σφῖν σφῶς, καὶ σφῶν, καὶ σφας, καὶ
σφιν. καὶ εὐλογον οἶμαι λέγειν ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλίβιν τὸ πᾶθος
ἐπηκολούθησεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρήμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς ποτέ πο-
θέν ποθῆ. καὶ τὰ ὑποδείγματα δηλὰ, πῶς ἡλθες; ἡλθές πως· πῇ
ἡλθες; ἡλθές πη· πόθεν ἡλθες; ἡλθές ποθεν· πόθι ἡλθες; ἡλθές

*) Praemittuntur quae verbis levis immutatis Arcadius
habet p. 139.

ποθι. ταῦτα πνευματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἠγκλίνονται.

Ἐν δὲ συνδέσμοις ἠγκλινόμενοι εἰσιν οἷδε, τέ περ τοι θῆν γέ, καὶ περ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, οὐ θην, αἶ κε, Σκῶλόν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἐνθ' ἱσάν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παραλόγως γὰρ ἐνεκλήθη ἡ οἱ ἄντωνυμία, πυρρόχλου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ σφ ἄντωνυμίας. καὶ αὐταὶ πυρρόχλου ὄντος ἠγκλίνονται, ἵνα σφ ἄγορή τε θέμις τε, ὅτι σφας εἰσαφίκητε. εἰ μέντοι προπαροξύνοντο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἠγκλιτικῶν μορίων, γείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἀνθρωπὸς τις. κἂν παροξύνοντο τροχαϊκὴ οὔσα, ἄλλός τις, ἱστί τις, ἐνθά ποτε. ἔτι δυνόμεναι λέξεις, βαρύνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἠγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν γείρουσιν, αὐτὸς αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπᾶται ἡ λέξις, φύλᾳτται πάλιν ἢ περισπώμενη, πῶς ποτε, πῇ με φέρεις, καλῶς με βεβλάκεν. Ἐὰν οὖν πλείονα συμβῇ ἐφεξῆς ἠγκλιτικὰ εἶναι, πολλαὶ ἴσονται καὶ αἱ ὀξεῖαι, ἢ νῦ σέ που θεός ἴσχει ἀκήριον· τρεῖς εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατόν δὲ καὶ πλείονας ἐκινῶσαι, εἰ περ τίς σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἠγκλιτικοῦ πέφ, τὸ δὲ πέφ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτέ, ὥστε ἐφεξῆς ὀξεῖαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν. Κάκεινο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἠγκλινόμενων ἢ σπονδειακῇ προηγῆται λέξις ἢ πυρρόχιακῇ. εἰ μὲν μὴ μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἠγκλινόμενον, ἤδη φαμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαμέν. φίλοι εἰσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσιν ὀξύνομεν.

Α ἱ λ ἱ ο υ

περὶ ἠγκλινόμενων λέξεων.

Πᾶν ἠγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῳ, ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τόνον ἠγκλίνει, ἢ λθ' τις, ἰδωκὺς μοι, ἡκουσά σου.

Ὅκτῳ δὲ ἄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἔστιν ἠγκλινόμενα, εἰσὶ πέρτε, ὀνόματα, ῥήματα, ἄντωνυμιαί, ἐπιρρόχηματα, σύνδεσμοι. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἠγκλίνεται, οὔτε μετοχή οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἠγκλινόμενων τὰ μὲν κόσμου ἔνεκεν ἠγκλίνονται μόρον, ὥς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὥς τὰ λοιπὰ.

Ἐν μὲν οὖν ὁράμασι τὸ τίς μόνον ἐγκλίνεται καὶ ἀπὸ τοῦτου πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον αὐτῶ τὸ τί, οἷον οἶκος τις, ἡμαθὸν τινες, ἰδωκάν τινι, ἰδιδασάν τινα, ἡαβὸν τι. ταῦτα δὲ πάντα ἐγκλινόμενα ὁρίστῳ ἐστὶ, τὸν κατὰ φύσιν δὲ τόνον ἔχοντα πενστικά γίνονται, τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίνος ἢ πόλις; τίνος ἐστὶ τὸ δῶ; καὶ τὰ τοῦτων πληθυντικὰ ὁμοίως.

Ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγκλίνεται τὸ φημί, πρὸς δ' ἑνδεκά φημι, τόσον ἐγὼ φημι πλείας ἔμμεται. τοῦτου τὸ δεύτερον ἀνέγκλιτόν ἐστι, λέγω δὲ τὸ φῆς. τὸ δὲ τρίτον φησὶν ἐγκλίνεται, τοῦτο φησιν. Ἰσθ' ὅτε δὲ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐγκλίνονται, ἐκεῖνό φημεν ἢ φατε ἢ φουσιν. Ἐτι καὶ τὸ εἰμι, καλὸς εἰμι, αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, ἀνθρωπὸς ἐστὶ. τοῦτο δὲ τὸ ἐστὶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύνεται, ἐστὶ πόλις Ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς οὐκ ἀποφάσεως, οὐκ ἐστὶν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπὲν ἦρος, καὶ μετὰ τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἐπιρρήματος πάλιν παροξύνεται, καὶ ἐστὶν εἰπὲν, ὡς ἐστὶν εἰπὲν. καὶ τὸ δυνάμεν δὲ ἐστόν ἐγκλίνεται, οἷ μοι σκυζομένη περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν. καὶ τὰ πληθυντικὰ, ἀνθρωποὶ ἐσμεν, ἀνθρωποὶ ἐστε, οὗτοι εἰσι. καὶ ἐσσί δεύτερον ἐγκλίνεται, σχετλίος ἐσσι γεγαί. τὸ γὰρ εἰ, ἀνθρωπος εἰ, ἀγαθὸς εἰ, οὐκ ἐγκλίνεται, καθότι οὐ τῶν εἰς μι ἐστί. Reliqua v. apud Arcadium p. 142.

703, 6. τῶν δὲ διαστολῶν αἱ μὲν εἰσι κατὰ γράμμα, αἱ δὲ κατὰ συλλαβὴν, αἱ δὲ κατὰ λέξιν, αἱ δὲ κατὰ διάνοιαν. κατὰ μὲν οὖν γράμμα

καὶ Χλῶριν εἶδον ἱπικαλλία, τὴν ποτε Νίστωρ
γῆμενον μετὰ κάλλος·

πύτερον ἐὼν μετὰ κάλλος ἢ νέον; κατὰ συλλαβὴν δὲ
ἐπεικεκάμω πολεμίζων·

ἦτοι γάρ ἐστι κεκάμω, ἢ ὁ κέ σύνδεσμός ἐστι. κατὰ λέξιν ὡς Ὀνομάκλυτος ὕφ' ἐν καὶ ὄνομα κλυτός ἐν διαστολῇ. κατὰ δὲ διάνοιαν ὡς ἐν τῷ

ἐν λιμένι Πείθῳ ΤΠΟΝΗΣΙ.

ὁ γὰρ Ἀπίων ὡς τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος Ἰππονητοῦ καλαυμένου συνθέτως ἀνέγνω, ὁ δὲ Ἡλίοδωρος διαιρεῖ, ἢ ἢ ὑπὸ τῷ Νητῷ. Cod. Ottobon. 147. 21. Habet haec et Cod. Palat. 70 fol. 249. non integer. Item Ven. append. cl. 11. 4 et Barocc. 116.

704, 10. F. συγκλονόμενοι.

714, 25. Pertinenti huc quae per totum perisπωμένων ὀνομάτων traduntur cod. Vatican. 1370 f. 132, Ottobon. 173 f. 155, Coislin. 176. f. 24, Hamburg. p. 15. Quorum exemplum apposui.

Κανὼν α. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον οὐδέτερον μακροκατάληκτον περισπᾶται, ἅτε ἀπαθὲς εἴη εἴτε πεπονθός. πρῶτον μὲν ὅλα τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα τῶν στοιχείων, οἷον μὲν ξῦ πῖ ῥῶ ταῦ ὕ φῖ χῖ ψῖ ᾧ, ἔπειτα κῆρ φῆρ σῆς ζαῖς οὖς φῶς πῦρ ἀκῶρ πᾶν χρῖ.

β. τὰ εἰς ας κύρια ἰσοσυλλάβως κλινόμενα καὶ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περισπᾶται, ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ, ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ, καὶ ὅτε τὸν ποταμὸν δηλοῖ καὶ ὅτε τὴν πόλιν. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου δέ^α καὶ αὐτὸ γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, εἰ καὶ μὴ ἔστι κύριον· διοσυλλάβως δὲ λέγεται ὁ λᾶας. Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς Ζηνᾶ, Κερκιδᾶς Κερκιδᾶ.

γ. τὰ εἰς ους ὀνόματα ἀπλᾶ περισπᾶται, βούς ραῦς χρους χούς πλοῦς φλοῦς θρούς ρούς χαλκοῦς ἀργυροῦς Σιμοῦς, σεσημειωμένου τοῦ πούς καὶ ὁδούς. ἀπλᾶ δὲ διὰ τὸ εὐνοὺς εὐπλοῦς.

δ. τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα περισπᾶται, μῦς οὖς δρύς. συναπηνέχθη δὲ αὐτοῖς τὸ ἔχθυς ἀπφῦς Διονῦς ὁσφῦς ὀφρῦς.

ε. πᾶσαι δίφθογγοι τελικὴ εἰς ὅ^ν λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαντῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, καλοῦ σοφοῦ Πηλεῦ Πρωτεῦ καὶ γραῦ ροοῦ ποιοῦ ἔμου ἔμιυ σοῦ σεῦ εὔ αὐ ἄγχου. σεσημειώται τρία, ἰδοῦ ἰοῦ οὐ^ν τὸ ἰδοῦ δεικτικόν, τὸ ἰοῦ σχελιαστικόν καὶ τὸ οὐ ἀπαγορευτικόν.

ς. πᾶσαι συναφρσεις ἐξ ὁξείας καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ, οἷον Ἑρμείας Ἑρμῆς, Θαλέας Θαλῆς, τιμήεις τιμῆς, Σιμόεις Σιμοῦς, Ξενοφῶν Ξενοφῶν, φῶς φῶς, φθόεις φθοῖς, οἷς οἷς, πῶς παῖς, βόας βῶς, κρέας κρῆς. τὸ μέντοι Σαπφῶ καὶ Αἰγῶ, καίτοι συναιρεθέντα εἰς τὴν Σαπφῶ καὶ Αἰγῶ, ὅμως οὐ περιεσπᾶσθαι, ἐπειδὴ πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασα τῇ εὐθείᾳ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον ἡ Μοῦσα ᾧ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· τὸ ξύλον ᾧ ξύλον. ἅπας οὖν τῆς εὐθείας ὁξυνηθείσης συνωξύνθη καὶ ἡ αἰτιατικὴ· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾧ θηλυκὰ ὁξύνεται. ὁμοφωνήσασα οὖν καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν τόνον αὐτῆς ἀπηνέγκατο. ἀμείλει τὴν ἥοα συναιρουντες εἰς τὴν ἥω καὶ τὴν αἰδῶ εἰς τὴν αἰδῶ περισπῶμεν, ὅτι οὐχ ὁμοφωνήσαν τῇ εὐθείᾳ· ἥως γὰρ καὶ αἰδῶς ἦσαν αἱ εὐθεῖαι. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Δημοσθένεις

Δημοσθένεις συναιρεθὲν οὐ περισπᾶται, ἔροῦμεν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν πάλιν βαρύνεται· τὰ γὰρ συνηρημένα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθοος Πάνθους, εὐγήραος εὐγήραως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκεος συναιροῦν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθαι ἐν τῷ χάλκεος καὶ χρύσεος χρυσοῦς, ἔροῦμεν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως περιεσπᾶσθαι ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὓς ἁπλῶν, ὥς προείπομεν.

ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τῶν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλαῖν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ νεώ καὶ τοῦ λεώ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξύνθησαν ἑτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὦ ἀπέσραπται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντῃ τὰ εἰς ὦ λήγοντα δυϊκά, πᾶσαι αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαί· τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκεῶ καὶ ἰδρῶ ρὺ τελικὸν εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκεῶνα καὶ ταῶνα καὶ ἰδρῶτα. τὸ ἦῳ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐκ κρᾶσεως. τὸ ῥῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν φοιχέων οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὦ ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὦ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ καταλήγειν, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὦ οὐκ ἂν περιεσπᾶσθαι, φημὶ δὴ τῷ καλῷ τῷ δοφῷ. τὰ γοῦν εἰς οὓς ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῷ διπλοῦν, διπλῷ δὲ στρατηγῷ ὀξυντόνως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῷ καὶ ταῶς ταῷ περιεσπᾶσθαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἔροῦμεν ὡς πᾶσα εὐθεία ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιούσα ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ Μηναῖς τοῦ Μηναῖ.

η. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρῆς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῶ χρυσῶ χρυσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χρό.

θ. πᾶν ἐπιρῥήμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐκτεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλῶ τί σφῶϊ, νῦν γρῦ μῦ· τὸ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥαδῶς ἐστὶ, διὸ καὶ ὀξύνεται.

ι. πᾶν ἐπιρῥήμα μονοσύλλαβον πέντεσκὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ τῇ πῶς.

ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥήματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόνους, καλῶν κυλῶς, φιλῶν φίλως. τὸ δὲ ὡς ὀξύνεται, ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ ὅς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.

ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὖν λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

ποτε δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὖνουν εὐχροὺν εὐπλουν, περισπᾶται δὲ κυνοῦν ὄροῦν. δεικνύει οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος περισπασθήσεται.

γ. πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγον ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον δῶρον οἶκος· κἄν εὐρεθῇ δὲ ἐπὶ τέλους ἢ αἰ δίσφογγος καὶ ἢ οἰ, ἀντὶ βραχειῶν λογίζονται, Μοῦσαι Αἰνεῖται λῶροι πῶλοι κοῦραι. ἐν μὲν τοῖς εὐκτικοῖς ῥήμασιν ἢ ἐπιρρήμασι τέλειαι λογίζονται μακραὶ ἢ αἰ δίσφογγος καὶ ἢ οἰ. τὸ γὰρ νοῆσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφατον, προπερισπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται· τὸ τε οἶκοι εἰ μὲν εἴη ὀρομα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιρῥημα, παροξύνεται. αἱ μέντοι τῶν ἀπτῶτων ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουνσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, εἰ εἶθε, καὶ ναλχι.

ιδ. πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος εἰς ἡ λῆγουσα περισπᾶται, αλεῖν λῖν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προέλεγχται.

τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4. Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιός αἰνεῖσθαι Διονύσιος, ὃς τὰς ἔγραψεν,
ἀνθρώποις ἐρατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βούλομαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δρᾶσαι.

725, 4. κατάρδουσα H cum Bastio. 28. απας] om Ven. app. 11, 4, qui post χάρι inserit φαινέ.

729, 22. Θεαγέτους Cod. Ottonobon. 147 p. 7. Idem mox Πραξιφένους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τήκειν καὶ καθαίρειν τὰ γράμματα. ὥσπερ γὰρ ὁ χρυσὸς τηκόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, τότε χωνεύομενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμματα, τηκόμενα καὶ χωνεύόμενα ἡγουν καθαρόμενα ὑπὸ τῆς γνώσεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φαιερώτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357, et

*) Cod. chart., f. quadr., foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρείας. fol. 34, post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν συνταξεῶν πῶς δεῖ οφείλειν συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Chqeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Chqeroboscum, vel ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διέξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῷ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου περὶ τὴν h cum Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲν Όμηρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Ἀλκμαῖος (sic), Πίνδαρος, Ὁλόδοτος, Ἰσοκράτης, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης, Φωκυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταί· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγράψαντες. λέγωμεν δὲ τρανότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων, ποιητὴς μὲν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώσεις. ἡ ἀρχὴ στοιχείου τοῦ α. ἐγχορανομῶ γενικῇ ἀγχορανομῶν ῥημαίων ἐτελετήσης θείας. ἀγανίσονται γενικῇ. ὥς ἂν τῶν μῶν ἀγανίσονται. ἀγυλλομαι δοτικῇ. τῇ χαμενίμῃ ἡγύλλετο ἀντὶ τοῦ ἐτέρπετο. ἀγέτω τὸ ἔχω δοτικῇ. οὐκ ἀγαπῶ τοῖς ὑπαρχοῦσι αὐτῷ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ. ἀγαπᾷς με πᾶσαν τούτων. ἐγχορῶ δοτικῇ. ὑπαγορεύων μυροφόροις. F. 55 φράσις τρόπων ποιητικῶν. F. 62 ἕτεροι τρόποι ποιητικοὶ καὶ, δηλωτικοὶ συντεκταισμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. F. 72 διάλεκτοί εἰσι πέντε. F. 80 περὶ ῥητορίας (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκλινόμενων. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἀντωνυμίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιρρήμασι καὶ ἐν συνδέσμοις. καὶ ἐν ὀνόμασι μὲν τὸ τις καὶ ἕξ πρώσεις, ἀνθρωπὸς τις, ἀνθρωποὶ ἕτερες — ὁδύνομεν γὰρ τὸ φαινέται φίλοι εἰσὶν ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὁδύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περιτίμου ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μετὰ τὸ ψελλοῦ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὁκτώ μῶν τοῦ λόγου τοῦ μὴ βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρὴ οὖν γινώσκειν, ὃ προσφιλῆται, ὅτι, ὡς οἶδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὁκτὼ εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ νέου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 Θεοδοσίου γραμμ. ἀλεξ. κ. προσφωτῶν.

735, 5. ποιήματα. ἃ τινα ἐστὶν ἑμμέτρων Ven. app. 11, 4.

736, 7. ἔχειν] om D: idem 8. ἄρξασθαι τὸν πόνον ἀταγινώ-
σκειν. 12. ἀγνοῶσθην D. 17. συνεργεῖν D. 19. καὶ
τοῦ ἀναγν. καὶ τοῦ ἐξηγ. D. 25. ποιημάτων D, omissa altera
ἤ. Conf. Valck. ad E. Hipp. 923. 26. Secundam ἤ om D.

738, 4. ἀλλὰ κατὰ γνώσας μᾶλλον D. 10. Ποιητικοὶ τρόποι
εἰσὶν κτ'. ἔχεται αὐτοὺς ἐν τῷ περὶ τρόπων Χοιροβοσκοῦ. δεῖ δὲ
τὸν γραμματικὸν καὶ κυριολογίως καὶ τροπολογίως γινώσκειν. h.
21. ἵππονοι D: idem 22. ἐπιφέρει, 25. πολυπηδάκον,
29. ἀνακεφαλαιώσασθαι. 30. δεύτερον] habet D. 31. τρό-
πους καὶ] τρόπους τοὺς D. 33. δευτέρῳ] δύο D.

739, 1. ὡς τῇ εἰρωνείᾳ] ὅς τις εἰρωνεῖα καλεῖται D:
7. ταύτη οὖν τῇ D. 8. μὴ ἄρα προτ. D. 16. ἱστο-
ρία δὲ ἡ τῶν παλαιῶν χρήσις. πολλάκις δὲ αὕτη ἐναντιοῦται δια-
λέκτῳ. τοῦ γὰρ χεῖλοις κληθυντικῷ ὀνόματος ἀπαιτοῦντος τῆς εἰ-
ρήνης, καθὼς ἡ διάλεκτος, (χέροι [an χεῖλοις?]) γὰρ φασιν οἱ
Αἰολεῖς] ἡ ἱστορία ἐναντιοιμένη διὰ μόνου τοῦ ἱ γράφει. Cqd.
Ottebon. 147 pag. 11. 29. ἡ καὶ πόλις D. 30. κρι-
σις] ἀπόκρισις D.

740, 3. ἑτυμολογία ἐστὶν ἑτυμος ἐρμηνεία λέξεως, οἷον ὡς οἷον
ἐρωτησῶμεν τί ἐρμηνεύεται πατήρ, ἐπὶ μὲν Θεοῦ ἐτοίμως ἀποκρι-
σῶμεν ὅτι πάντα τηρῶν, ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ ὁ τοὺς ἰδίους παῖδας
τηρῶν. h. Proclus in Cratylum (cod. Paris. 1832 fol. 109 —
125.) §. πγ: Ὅτι τὸν ἑτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τις τῶν δια-
λέκτων εἰδέναι διαφοράς· τοὺς γὰρ ὁδόντας ἰδόντας καλοῦσιν Αἰο-
λεῖς. δεύτερον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γὰρ τις αὐτῶν
ἄχυνας τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στήρῃσιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως
καλέσας. τρίτον καὶ τὰ ἀπλὰ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρί-
νειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν σακρυόφιν σύνθετον εἴη, τὸ δὲ φολκῶν
ἀπλόν. τέταρτον δὲ καὶ αὐτὸν οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς
ἀναπτύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν Μελέαρον, ὥσπερ Εὐρ-
πίδης, κακῶς ἑτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν· οὐ γὰρ εἰκὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαλοῖον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί· ἄμεινόν οὖν
ὃ μέλει τὰ τῆς ἄγρας. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μέ-
νανδρος ἢ παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφορῆς
χρήσιως δεῖ ποιεῖσθαι, οἷον νομηνίαν μὲν Ἀττικοὶ φασί, νομῆ-

νίαν δὲ Κρήτες· ἔκτον δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πίθη τῶν λεξεων, οἷον ἀποκοπᾶς, συγκοπᾶς, ἑλλείψεις, πλεονασμούς, συναλοιφᾶς, ἀφαιρέσεις, συνιζήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἑβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς τῶν στοιχείων ιδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τοῦ·ων ἐσχάτων ἡ ὀρθότης δείκνυται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια. ὄγδοον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρίνειν· καταχώννυται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια· μαλερὸν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαραιῶν καὶ τὸ μαραινόμενον, ἐκμαχεῖον θ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμῦσσον καλεῖ, καὶ τὸ ἐκμασσόμενον τὸν ἄλλον τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμούς εἰδέναι οὐκ αἰετὸς πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ καλαμοθήρας λέγεται ὁ καλάμῳ θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φουγαδοθήρας ὁ φυγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἷον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπονδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ βάμβακα δ' οὐ δεῖ ἀγροεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτὰ, οἷον τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κίνδυν· τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα ποιῶντην δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογούμενων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μέμνησιν, οἷον σέβειν· τὰ δὲ κατ' ἀναφορὰν τὴν πρὸς ἑτέραν, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἀδωός ὁ ἀζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φρονεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπερσούσης, οἷον πυξίς ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὀβολός καὶ δραχμή — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροις ὀξείαις ἐχρῶντο οὐς ἐκάλουν ὀβολούς· ἐν γοῦν τοῖς ὠνίοις οἱ ἔξ ὀβολοὶ τὴν δράκα πληροῦντες δραχμὴ ἐκαλούντο — τὰ δ' εἰδὼν ἐπιδιατετακότα, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ φυτὰ γράφων· τὰ δὲ κατ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρων καὶ ἀκύνδιος· τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, ὡς ὄρους κορυφή· τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν τὸ ἥθος καὶ ὤμόν· τὰ δὲ κατὰ παράκλησιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ τὸ κράνιον· τὰ δὲ κατ' ἑλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὐσα· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐρόντων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐρημάτων, ὡς ὁ Ἥφαιστος πῦρ· τὰ δὲ κατ' ὑπεροχήν, ὡς κέραμος ὁ πίθος καὶ χειρουργὸς ὁ ἱατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἦτον καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειρουργὸς οὐδὲν ἦτον καὶ ὁ ζωγράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνος ἔμελλεν τοδε τοιῷδε λείκεται
D omissis v. infer. illis τέτ. — ἔστιν.

18. καὶ βλέπει D.

22. φημι γινῶσθαι ὅτι γνωστὰ ἐν τοῖς ἀκούουσι ποιεῖ τὰ ἐν τῷ
 νῷ D. / 28. οὖν] τοῖσιν D.

741, δ] οὖν D. 22. ὡς προεῖρηται ἔνω, τμηθεὶς εἰς τρεῖς.
 ἔστι δὲ τρίτον — D. 24. Κρίσις ποιημάτων μὲν ἢ ἀκριβὴς
 γινῶσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτῃ τῇ ἡκριβωμένη γινῶσει χρώ-
 μενος ὁ γραμματικὸς δεῦν γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πάντα,
 τοιούτοις τὴν παλαιὰν καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φω-
 νὴν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξῃται αὐτὸ ὡς
 ἀληθινόν, ἐπειδὴ ἔστιν εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον· δεῖ δὲ
 διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἄλλότριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξῃται.
 ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῇ συγγράμματά εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη
 ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γάρ ἐστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
 ἀλλ' ἐνέρου, αἰρέτικου, τοῦ Σαμωσατέως, ὅθεν οἱ Παυλιανοὶ κα-
 τήγονται. καὶ ἑτέρα ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λε-
 γομεν δὲ τὴν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀλη-
 θεοτάτη ἐστίν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἄλλότριον. δεῖ δὲ τὸν
 γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
 αὐτοῖς ὁμωνύμα βιβλία ψευδῇ, οἷον ἡ Ἀσπίς Ἡσίοδου καὶ τὰ Θη-
 ριακὰ Νικάνδρου· ἑτέρων γὰρ εἰσὶ ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγ-
 γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσίοδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶ-
 σιν ἀναγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. ἰδέας] αἰτίας D. idem ἀποφαίνεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἐστι
 πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ· εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
 Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων· τινὲς δὲ φασιν
 ὅτι κριτὴς ὢν ὁ Διονύσιος τοῦτων ἔνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο
 φησι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀναγινῶσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἄπται-
 στος D. προφορὰν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορὰν τοῦ λόγου νόησιν.
 ἔστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἔστι
 λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἔστιν
 ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὃ θέ-
 λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐκδιαθέτως, καὶ οὕτω τότε προ-
 φορικῶς ἐκφέρομεν h.

744, 1. Rectius h: Ὑπόκρισις ἐστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανῇ
 διάθεσιν, πρέπουσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. τόνους] εἰρηναίαι δὲ ἐκ μεταφορῆς τῶν ἐν τῇ κηδείᾳ νε-

Ffff

ρῶν τεινομένων· οἱ γὰρ τῶνοι ἀπηχήματα μουσικῆς

26. Praepositionem om D.

745, 3. γράδας ἢ δεδοκίτας ἢ ὀργῆς. ἄνδρας D.
αγομένους.

746, 1. h: τραγωδία καὶ Ὅμηρον ἱεραῖά ἐστι φ
τῆς Ἰλίου πόλεως ἄλωσιν καὶ συμφορὰν ἐν ὑψηλῇ
ᾗ δῃσε, τοιάδε λέγων

ἄνδρες μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ πῦρ ἀμαλδύνει
τέκνοι δ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας

5. λογικοὶ D, et 6. παραλαμβάνοντες.

σαντες] ἁμαρτημάτων αὐτοῖς προῦπηγμένων D: id
πτεόν. 30. Articulum om D. 32. τ

νους D.

747, 29. Articulum om D. Idem ἀθήναις, et 30.
quae v. 31. est, περι. Mox idem ἄγνιός ἐνθα
βλάπτοντες αὐτοὺς ἔλεγον.

748, 5. ἐπονείδιστον ποιεῖν τὸν ἀδικούντα τὸν δὲ
νόμον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι D. 9. ὅθεν
δρασιν] om D. Idem 18. ἐμφύχου et 20. μνήμης.

Pearson. Vindic. Ignat. 2. p. 11. Benth. upon Ph
Lond. a. 1699). p. 202 et 504. Valcken. ad Theo
et de Aristobulo p. 78. n (15). 22. λέξεως

11, 4. 22. τάδε λέγει Ven. app. 11, 4 et D

23. φιλήνης μετὰ ὅθεν τρίποδος κίων D. γεγραμ
δίσκος Ven. app. 11, 4. 30. ἡ μὲν κωμῳδία τὸν

στην, ἡ δὲ τραγωδία διαλύει. Theodosius.

749, 24. h: κωμῳδίαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι ψόγον καὶ περί
χον εἶναι. ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἐπὶ ψό
λαμβάνεται. βίωτικῶς γὰρ εἶπεν ὁ τεχνικός, τοῦτέστι
ἐκάστου βίον. βίος γὰρ δίκαιος καὶ βίος ἀδικός. οἷον
ἀγλου Πέτρου καλός, ὁ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κακός. ὅταν
ρου μνημονεῦσαι θέλωμεν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποστόλου π
ἐλαράν τὴν φωνὴν ἀφίμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ,
μακαριώτατος ἀπόστολος, τῶν προσκαίρων ἀγαθῶν κατα
ἡκολούθησε τῷ Χριστῷ" ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ τραχέα
τάκιστον φωνὴν ἀφίμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, οἷον
λῳώτατος Ἰουλιανὸς διὰ πρόσκαιρον ἐπόλιν ἀπέστη
Χριστοῦ."

750, 6. τρόπῳ] μέτρῳ D: idem 15. ὁζύτερα τινά παρειαγεί.

751, 5. ἐκάλεσαν D.

7. ἱστορίας D.

19. h: λυρική

πρῶτῳ ἔστιν ἢ τὰ ἁσματικά, τουτέστι τὰ ψαλτικά, ποιήματα πε-
ριέχουσα. δεῖ δὲ τὸν ποιητὴν ἔμπειρον εἶναι τῆς μουσικῆς, ἵνα
μελέῃ καλῶς τὰ ποιήματα· οἷον ἐν τις θέλῃ ποιῆσαι κανόνα,
πρῶτον δεῖ μελίσαι τὸν εἰρμόν, εἶτα παραγαγεῖν τὰ τροπάρια ἱσο-
συλλαβοῦντα καὶ ὁμοτονοῦντα τῷ εἰρμῷ καὶ τὸν σκοπὸν ἀποσώ-
ζοντα. 21. ἱσχοῦται D: idem διπλάσων, et 22. τὸ τε μέτρον,
25. γέγονασι δὲ λυρικοί, 27. ἀλαμῶν ἀλκαῖος βακχ.
30. Theodosii haec sunt.

752, 19. αὐτὸν τὸν τεθνεῶτα, διδάσκει D.

753, 24. τοῦτο ὅτι D. 26. ἐξετελλεῖ, ἀφανίζει D.

754, 1. ὅθεν δεῖ ἐκ. — παραφυλάττειν D.

756, 23. πλείστον D, et 24. δύο· ποτὶ δὲ συνεχομένην εἰς μίαν,
καὶ, et 27. συλλαβῶν συνενομένων ἐξ.

758, 4. „In alio codice Στεφάνου περὶ στιγμῆς” margo H.

14. ὁκτὼ δέ εἰσι, καὶ οὐ πλείους, δι ἣν αἰτίαν ἱροῦμεν. τὸ τῆς
φωνῆς διανόημα ἢ ἀποκαταστατικὸν ὅλης ἐννοίας, καὶ καλεῖται
ὑπερτελεία, ὡς τὸ ὁ καὶ ἄλλῃ τινὶ τῶν πρὸ ἡμῶν πεφιλοσόφηται
κάλιστά τε καὶ ὑψηλότατα· ἢ ἀποκαταστατικὸν μερικῆς ἐννοίας
ἐντελοῦς κατὰ λέξιν, καὶ ποιεῖ τελεῖαν, ὡς τὸ Χριστὸς γεννᾶται·
ἢ ἀποκαταστατικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς δὲ κατὰ
λέξιν, καὶ καλεῖται ὑποτελεία, ὡς τὸ Χριστὸς ἐκ παρθένου (προ-
σπακούεται γὰρ ἄνωθεν τὸ γεννᾶται)· ἢ συμπληρωτικὸν μὲν
μερικῆς ἐννοίας — — Cod. Barocc. 72 f. 204.

759, 12. οὐκέτι D.

21. ὅταν ἔλθῃ D.

22. ἀναγκ.

με ἐπαγ. D.

763, 11. διατύπωσιν τὴν περὶ D.

19. εἶπας D.

30. ἐν

δὲ τούτῳ] ἔφη δὲ D.

764, 25. πλαγίον νυγμὴ νεύουσα D.

766, 7. ἑκάστην ρὺν τούτων D.

22. ὑγιὴ τέλειον ποιοῦν-

τας D.

767, 20. ἢ δεύτερον ἠδρῖσκε D.

768, 1. ὁμοφρονῶς D.

13. πεισίσρ. ὡς σπουδ. D.

15. ἐξεκύλισε D.

Ffff 2

770, 22. ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἐπίκουρος καὶ οἱ
λέγουσι τὴν φωνήν, ὅτι πᾶν ὃ ἔχει ἐνέργειαν καὶ
δύναται δοῦναι καὶ παθεῖν, σῶμά ἐστι. Theodosius
dorus Prodrum cod. Paris. 2555.

772, 29. Deleto καθὼς haec reponenda e D:
προλαβοῦσιν. εἰπὼν γὰρ „περὶ γραμματικῆς” ἐπιφέρει
ἐστι καὶ „περὶ ἀναγνώσεως” ἀναγνώστis.

773, 1. ἐπειδὴ δὲ τοῖς D. 3. ζητεῖν, θάλει γὰρ
ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι πρῶτον ἀναγνῶναι τὸ τοῦ ζ. D.

774, 5. τοῖς] δύο D. 22. στοιχεῖόν ἐστιν ἄλλο
ἐστιν D. 31. τὸ πνεῦμα om D. Idem lac
ἐξετάσωμεν ποῖαι αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῶν εἰσὶν. εὐρύσκει

775, 33. ἡ ποτὲ μὲν ἐν δ. σ. ἐκφωνουμένη D.

776, 13. ἐπὶ δὲ τοῦ D. 20. ὃ οὐδέποτε φιλοῦται

777, 4. διαφοράς. τὰ δ' ἀμετάβολα, φημι δὴ ἢ μ ἢ ν
διαφοράς. ποτὲ μὲν μηκύνει — D. 11. τῶν

om D. 14. ὥστε πάσας D. 19. ἐστὶν παρ' αὐτοῦ

φώνησιν ἐχούσης ου διαφ D. 27. προστίθεται

Γ παρ' Αἰολέου καὶ Ἰωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Δάκων

τοῖς, οἷον ἀναξ γουάναξ, ἔλενα γουέλενα. ἀπὸ δὲ παρ'

ρήξεως γούρηξιν εἰρηται. Πάθη τῶν λέξεων cod.

f. 142. v.

780, 22. ἀντι] ἐπὶ D. 24. ἀντι] ἐπὶ D. 25.

bet D. 26. διὸ ὅτε D. 31. ὅτι δὲ ποι

ἀνδρὸς καὶ μουσικοῦ ἢ τῶν στοιχείων εὑρεσις ἦν, συμ

λαι τοὺς αὐτοὺς εἶναι διδασκάλους καὶ μουσικῆς κα

κῆς, ὡς ὁ Εὐπόλις εἰσάγει ἐν Αἰξὶ καὶ Ἰσοκράτης ὁ

περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Theodos. Εὐρύσκει — ἐφευρ

ἐπινοεῖν πρὸς τι καὶ ἑτερόν τι, εἴτα τοῦτ' ἐκείνῳ προ

ἐστι μὲν αὐθις καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστεθέντος ἐ

πρότερον ἦν· ἀλλ' οὖν τῇ ἐκείνου ἐφευρέσει τε καὶ

χρησιμώτερον ἀποπέφνται. οἷον λέγεται τίς Θορᾶς

ἐξευρεῖν τινὰ τῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς τῶν Φοινίκων

προσεγευθεῖς τίς τινα τῶν διπλῶν, ψαλίδα εἰπὼν τὴν σπ

τιστρόφως τὰ σύμφωνα θίς. Cod. Vatic. 1410. Ἐρώτη

εὐρέθησαν τὰ γράμματα; Απόκρισις. Κατὰ μὲν τὴν Ἑβραϊκὴν ἰσορρίαν ἀπὸ τοῦ Σήθ τῷ υἱὲς τῷ Ἀδάμ, κατὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἄκουε. οἱ Ἕλληνες οὐ γράμματα εἶχον, ἀλλὰ διὰ φωνικῶν γραμμάτων ἔγραφον τὰ ἱαντῶν Ἑλληνικά· πάντα γὰρ κατὰ μίμησιν τῶν Ἑβραϊκῶν τοῖς Φοίνικιν εὐρέθη. Πυλαμῆδης δὲ ὕστερον ἐλθὼν ὁ ῥήτωρ εἶρε τὰ δεκαεὶ γράμματα πάντα α - υ. ἕτερος δὲ τις, Κάδμος ὀνόματι ὁ Μιλήσιος, προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία δασέα, καὶ πολλῷ χρόνῳ τὰ δεκαεννέα μόνα ταῦτα ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες, μὴ ἔχοντες δὲ τὸ ψ τὴν ψαλίδα σπαλίδα ἔλεγον. Σιμωνίδης δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Χίου ἔτετα δύο ἑφεῦρε γράμματα, τὸ ἥ καὶ τὸ ῶ. Ἐπὶ χαρμος δὲ ὁ Συρρακούσιος προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία διπλῆ, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ κθ γράμματα. Cod. Vatican. 1751 f. 1 *).

781, 5. Τινες παραναγινώσκουσιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ἰσώσά σ' ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἄληθέστερον κατὰ διόπισιν ἀναγινώσκεται, οἷον Ἰσώσά σ' ἐκ τῶν σίγμα, καὶ ἐπιφέρεται τῶν

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 318. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγλῶ τῆς γραμματικῆς πρακτικῆς τε καὶ θεωρητικῆς, συντεθείσα ἐκ διαφόρων, τοῦ τε Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου. f. 17 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ γραμματικῆς (p. 675, 31.) f. 54 Γεωργίου μητροπολίτου Κορίνθου, τοῦ πρότερον Πάρδου ὀνομαζομένου, περὶ συντάξεως τοῦ λόγου. Ὅτῳ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου κ. τ. λ. f. 65 Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκλήτου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως. f. 105 τοῦ μακαρίτου ὑπερτίμου καὶ προέδρου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἶχει πολιτικοὶ πρὸς τὸν βασιλεῖα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μονομαχον περὶ γραμματικῆς.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογράφας·

πρῶτος αὐτῇ θεμέλιος καὶ βάσις μαθημάτων κ. τ. λ.

f. 110 μάθε καὶ χρῆσιν, δέσποτα (vid. Titlimann. Zonar. p. CXV). f. 115 περὶ πνευματικῶν τοῦ σοφωτάτου Θεοδώρου. f. 130 περὶ τῶν τοιζομένων λέξεων κατὰ στοιχείον. ἐξεβλήθησαν ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Χοιροβοσκοῦ Φιλοπόπου Τρύφωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν. f. 145 κανὼν ἀρίστος περὶ ἀνθυποτικῶν καὶ ἀνιποτικῶν, ὧν τὸ ὅημα βαρύνεται, ἢ μετοχὴ δεῖνεται, τὸ ὑπερέμφατον περισπάται, τοῦτων τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν αὐθυποτικά εἰσιν, οἷον δακνὸν δακνὸν δακνὸν δάκνη δάκνωμεν. f. 147 κωνσταντίνος ὁ λίσκαρις λακώβη ἑμένη τῷ μουλιερίῳ μυστικῷ τοῦ ἀντιβασιλέως ἡσίου τῆς οικίας ἐν πρᾶττιν (mittit ei quae post Theodosium exercebat ἐκ τῆς Ἡρωδιανοῦ μεγάλης προσώδας). f. 456 τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Μαξίμου τῷ Ἰλανοῦδῃ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων. τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδ' αὖμ μεταβαλίου-

Εὐριπίδου, ἵνα εὐρεθῇ τὸ ἄρθρον ἐπιφερόμενον, λέγει
Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad
476 et Riemer. v. σίγμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paulo aliter Cod. Ottobon. 173 f. 168 v
τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βουστροφηδὸν ἔγραφον τὰ γεγραμ-
μικονηδόν, οἱ δὲ πλινθηδόν, οἱ δὲ σπειρηδόν. καὶ βο-
μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

α β γ δ ε ζ η θ
π ο ξ ν μ λ κ ι
ρ σ τ υ φ χ ψ ω

κιονηδόν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

α ε ι ν ρ φ
β ζ κ ξ σ χ
γ η λ ο τ ψ
δ θ μ π υ ω

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει,
ἀμετάβητα προσηγορεῖται, οἷον ἐστὶ τὸ ζῷ πλουτῷ ὑγιαίν-
τοιαυτα κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ συντάξεως ὁμημάτων
φάβητον. ἀκούω γενικῇ· τοιγαροῦν ἀκούσατε θεῖας φωνῆς.
τοῦ νοήσατε αἰνιγματικῇ, ὡς τὸ ἀκούσατε πάντα καὶ ἴσθη κα-
ρίχωρα τῆς οἰκουμένης. in fine: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μισαν-
τος. f. 225 περὶ τῶν ὁμημάτων τῶν μέχρι παρυσιατικοῦ κλη-
f. 227 περὶ συνωνύμων ὁμημάτων κατὰ ἀλφάβητον. Ἀγασ-
ἀσπάζομαι στήγῳ ποδῷ ἑρῷ. ἀγρυπνῶ γερωσῶ ἱαῶ.
ῶνούμαι πρίμαι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ὀνομάτων ὁμημάτων
φάβητον. Ἀπὸ τοῦ ἄξιμα τὸ ξηραίνω ἀόριστον ἀόριστος
πυθιτικός ἀντὶ τοῦ ἐξηράνθην. Ἀγμαι ὁ μέλλων ἀγῶς
ἀόριστος ἡγῶσθην, ὁ μέσος ἀόριστος ἡγασμένην κ. τ. λ. f. 2
τῶν κανονισμάτων ὁμημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ὁμήρου. Ὀλέοντο·
ὀλώλεκα ἐνεστὶς ὀλέω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοικω. δέχο-
τοῦ δεδέχθαι· ἐστὶ δὲ τῶν Ἰωνῶν κ. τ. λ. f. 265 Γρηγο-
τροπολίτου Κορίνθου περὶ διυλέτων. f. 285 Ἀντικισμολ. 2
εἰπὲν μνημονεύω τοῦ δαῖρος (Villois Anecd. 2. p. 79) —
τοῦ εἰπὲν ἀλαζονεύεται ἀνασπῆ τις ὄφρυς. f. 288 nonnulli
λέξων, initio manca. f. 289 ἕτερα πάθη λέξων. f. 291 τ
τοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιρο-
περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. f. 299 Ἡρωδιανοῦ περὶ ἔγκλην
καὶ ἐγκλητικοῦ καὶ συνεγκλητικοῦ. f. 302 Ἰωάννου γραμματικ-
ρακος περὶ τῶν ἐγκλινομένων. f. 307 Ἡρωδιανοῦ περὶ διχ-
f. 316 τὰ καὶ ἐπέκτασιν σεσημειωμένα.

πλινθηδὸν οὕτως

α	β	γ	δ	ε	ζ
η					ω
θ					ψ
ι					χ
κ					φ
λ					υ
μ					τ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ

σπειρηδὸν οὕτως

α	θ	ι	π	ρ	ω
β	η	κ	ο	σ	ψ
γ	ζ	λ	ξ	τ	χ
δ	ε	μ	ν	υ	φ

ἃ δὲ νῦν ἡμεῖς λέγομεν, λέγονται δισχιδὸν παρὰ τὸ διεσχίσθαι τοὺς στίχους. εἰσὶν οὖν ταῦτα·

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

788, 21. Περὶ τοῦ $\bar{\alpha}$ πῶς προτίταται. Διὰ τί ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄρχονται τὰ στοιχεῖα; φαινὲν ὅτι ἐχρῆν τὰ στοιχεῖα οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὡς τιμωτέρου ὄκτος. καὶ ἄλλως προτίταται τῶν στοιχείων διὰ τὸ μόνον ἄρχεσθαι [τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ] καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγειν. καὶ ἄλλως ἐπειδὴ εἰσθῶς τικτόμενα τὰ παιδία ἐν τῷ κλαίειν τῇ ἐκφωνήσει τὸ $\bar{\alpha}$ λέγει. Καὶ ἄλλως διὰ τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν βραχέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν διχρότων; λέγομεν, τὰ μὲν μακρὰ μεταγενέστερά εἰσι τοῦ $\bar{\alpha}$. ὕστερον γὰρ γέγονασι· τὰ δὲ βραχέα μονόχρονα εἰσι. λοιπὸν ἐκ τῶν διχρότων ἤρξατο· ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς μακροῖς ἐκτεινόμενα ἰσοδυναμοῦσι καὶ τοῖς βραχεῖσι συστέλλόμενα. Διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ ἤρξατο; ἐπειδὴ ταῦτα ὑποτακτικὰ αὐτοῦ εἰσὶν, οἷον $\bar{\alpha}\bar{\iota}$, $\bar{\alpha}\bar{\nu}$. Περὶ τοῦ $\bar{\beta}$. Διὰ τί τὸ $\bar{\beta}$ προτιέγῃ τοῦ $\bar{\gamma}$; λέγομεν ὅτι ἵδει τὸ $\bar{\gamma}$ προταγῆναι, ἐπειδὴ πολλάκις τὸ $\bar{\beta}$ πέφυκεν ὑποτάσσεσθαι τῷ $\bar{\gamma}$ κατὰ σύλληψιν, βλάβει· σημαίνει δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ βλακτικῆς καταβαινόμενον. Περὶ τοῦ $\bar{\gamma}$. Διὰ τί et sic porro per totam litteraturam. Cod. Ottonen. 173 f. 166. r. 30. ἀποτελεῖ, καὶ μάλιστα D.

789, 26. ἐν ἐπιπλοκῇ] om D. habet autem id quod addidi hic et v. 27.

- 790, 6. προσθέσει τοῦ σ καὶ D. 9. ὅτι καὶ
γὰρ τὸ τεῖχος D.
- 797, 19, 21. ἐκφωνοῦντας D. 22. ἐπιμηκύνον-
τικῶν ὀργάνων τὴν φυσικὴν ἐπιτηδειότητα D.
lum habet D.
- 798, 11. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τινές, ὧν εἰς ἑστὶ καὶ
ἠθελήσαν φυσικῶ λόγῳ ἑξετάσαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τὸ ἦ
τοῖς προωχημένοις μεζονά εἰσι τοῦ ἦ καὶ τοῦ ὦ τῶ
σιῶτι. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικ-
περ τὰ σώματα τὸ ἴδιον μέγεθος ἀπολαβόντα ἀνεπί-
στήκασι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ τέλεια μεγέθη τῶν
δύνανται πλέον μεγεθύνεσθαι. Choerob. in Theodo-
r. Conf. Jul. Caes. Scaliger. de causis L. L. 16.
γῆ εἶναι βαρυτέρον D.
- 799, 5. ἔαν δὲ ξένον ἔδῃ, εἰ καὶ συμπαράττει καὶ ἐπε-
ἀλλ' οὐχ ὅλῃ τῇ ψυχῇ τοῦτο ποιῇ, ὅθεν καὶ ἀδρανέ-
φοτέρων ἢ δυνάμεις ὀφθεῖν πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας D.
σαμιν ἐπὶ τοῦ ὦ ὥς D. 10. ἀνατρέψας D.
τοῦ ἦ καὶ ὦ, ξεροφῶν D. 18. μὲν] om D.
οὐν καὶ D. 25. εἴς τι ἔ τρέπει αὐτὸ, δηλονότι τὸ
30 — 34. Theodosii sunt.
- 801, 6. τρίχρονα, ὥς ποτὲ μὲν ἔχοντα δύο χρόνους, ὅτε
ποτὲ δὲ ἑν, ὅτε βραχέ' ἔστιν. ἀλλ' οὐ καλῶς οὕτοι
αὐτὰ τρίχρονα· οὐ D. 8. ποτὲ D. 11.
om D. 19. ὑποτακτικῶν τοῦ ἰ D.
- 802, 7. δε δεῖ] habet D. 13. ἐπαρκεῖν D.
D. βασιλος καὶ] om D. 17. εἰ ἦν ἢ ὦ συλλαβὴ
καὶ το ἰ καὶ ἴδιον συλλαβὴ τόνον ἔχον διηρ. D. τοῦ
α D. 19. ὥς καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσιν καὶ ἴδιον ἐν
τόπῳ D. 21. βάλλομεν πρὸ τριῶν D. 23. τῆς ἀρ-
ἀρπνιαι D. 24. φαιμεν D. 26. ἐλεγχούσης D.
- 803, 5. εἰς ἀλλὰ δυοκαίδεκα D. 9. ὥς] ὥς D.
ἢ εἰς D. 31. μὲν ἔστι τέσσαρα D. α] ὥς
32. μένοντα D.
- 804, 28. Πάλιν τὸ οὐρῶ οὐρουν] om Ven. append. 11
- 805, 9. ἐγένετο τῆς φωνῆς D. 10. καὶ αὐτῇ] καθ'
15. καὶ ἐπὶ τῶν D.

806, 14. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡμίφωνα λέγεται· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἡμικύκλιον, λέγομεν, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγομεν. καὶ γὰρ τὸ ἡμικύκλιον τέλειον κύκλον ποιεῖ, τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐχ οὕτως ἔχουσιν· οὐ γὰρ τὸ ἡμίφωνον λαμβάνον ἕτερον ἡμίφωνον φωνὴν ἀποτελεῖ τέλειαν. ἀλλ' οὔτε ὥσπερ ἡμίτονος λέγεται, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγεται. καὶ γὰρ ἡμίτονος ἐκ δύο διαφόρων συνίσταται, ἀπὸ ἑπτοῦ καὶ ὄνου, ὅπερ τοῖς ἡμιτόνοις οὐ παρέχεται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ ἡμίξηρόν χόρτον λέγομεν τὸν μὴ εἰς τέλειον ξηρασθέντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνα λέγομεν τὰ μὴ τέλειαν φωνὴν ἔχοντα. Cod. Ottobon. 173.

17 . . .] τοσοῦτον D.

807, 19. εἰ γὰρ ἦν σύμφωνον, εἰς ἣ ὄφειλε ποιήσῃν τὸ θηλυκὸν καὶ οὐκ εἰς ᾧ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα τὸ ῥ θηλυκὰ τῷ ᾧ χαλ-
ρουσιν, εἴτε μοτογενῇ· εἴτε μὴ μοτογενῇ, οἷον φαρέτρα φυλάκτρα ποδάγρα χαράδρα σαπρὰ μικρὰ μακρὰ πονηρά. καὶ σημειοῦται τινα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου μὴ ἐξενεχθέντα διὰ τοῦ ᾧ ἀλλὰ διὰ τοῦ ἦ· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ἄσκη πόλις Βοιωτίας, κόρη, ἠθάρη (ἔστι δὲ σιτωδὲς τι ἐψητόν, ὅπερ ἐν τῇ σιτηθείᾳ ἄρσάνα καλοῦσι), δέρη ὁ τρύχηνος, Ἐφύρη ὄνομα πόλεως (ἣ νῦν λεγομένη Κόρινθος), Κύρη (ἔστι δὲ ὄνομα κρήνης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Κυρήνη πόλις), Τερψιχόρη (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ᾧ φασὶ Τερψιχόρα), ἐπικρόρη (σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς· κόρη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀπὸ τοῦ κόρη καὶ κρόρη, ὡς ἄρσην καὶ ἄρῃην), Ὀθύρη πόλις, Κάτρη καὶ αὕτη πόλις Κρητικὴ ἀπὸ Κάτρεως, Ἄγη πόλις Λυδίας, Ἀντικώρη πόλις· τινὲς δὲ τισαρη φασὶ. καρή· σημαίνει δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ὀξύνεται· τὸ γὰρ κάρη τὸ βαρυτονούμενον οὐδέτερόν ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ κάρηνον γενόμενον κατὰ ἀποκοπὴν ἔστιν. Ἰρη· ἔστιν ὄνομα πόλεως. ταῦτα δὲ Ἰωνικὰ φησιν εἶναι. Choe-rob. in Theodos, fol. 234.

808, 12. Articulum om D. 17 . . .] ἄφωνός ἐστι, του-
τέστι κακόφωνος· οὐ γὰρ ἐστι τραγωδός D. λέγεται ταῦτα
τὰ ἐννέα γράμματα ὡς D. 19. εἰ μὴ] ἡμῖν D.

809, 15. μέσα. καὶ ψιλὰ D.

810, 11. τὸ π] habet D: idem 12. μηδ' ὅλλω πνεύματι,
22. αὐτὸν τόνον ἐκείνοις, 23. μὲν γὰρ κ, 24. 26. 29. ἐκ-
φύσει.

811, 9. ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ ἐφαπτομένης καὶ μὴ ἐφαπτομένης

οὕτως D. 11. *τυχόντων*] *habet D: διακεκριμέναι*] *κεκριμέ-*
νως D. 29. *ἐκφωνεῖται τὸ φ ἄλλ' D.* 30. *τὴν]*
om D. 31. *ἐλάσσονος]* ὁ ἐλάσσων D. 32. *ὡσαύτως δὲ*
καὶ D.

812. 14. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τί πῃ μὲν τὰ φιλά τῶν δασέων προ-
 τίστει, λέγων τὸ π τῷ φ, τὸ δὲ π τῷ χ, πῃ δὲ τὰ δασέα τῶν φιλῶν,
 λέγων τὸ δὲ θ τῷ τ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἵνα διέξῃ ὅτι οὐ μόνον δα-
 σέα ἀντὶ φιλῶν παραλαμβάνεται, ὥς ἐπὶ τοῦ κατὰ ἡμῶν — καθ'
 ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶς — ἐφ' ἡμῶς, αὐτίκα, ὁ μὲν χλαῖναν — αὐτίχ' ὁ
 μὲν χλαῖναν, ἀλλὰ καὶ φιλά ἀντὶ δασέων, οἷον ἐπὶ τοῦ φιλῶ φι-
 λήσω πεφίληκα, χειροτονῶ χειροτονήσω κεχειροτόνηκα, θύω θύσω
 τέθνηκα. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. r.

813. 19. Pro insertis a me lege cum Q: ἤρξατο τῆς δευτέρας
 ὑποδιαίρεσεως τῶν συμφώνων. Aliter Ven. app. 11. 4: δειγμα
 τοῦτο τῆς δευτέρας ὑποδιαίρεσεως ἐστὶ τῶν συμφώνων. τὰ μὲν ἐστὶ
 μακρὰ ὡς φησί, τῆς — 23. ἤγουν ὥς] ἀπερ D.

25. τὸ ἡ δύναμιν ἔχει δύο βραχέων, τοῦ α καὶ ο, οὕτως καὶ
 τὸ ξ ξ ψ δύναμιν ἔχει τῶν δύο συμφώνων D: τὸ ν δύναμιν ἔχει
 δύο Ven. app. 11, 4. 29. διπλασίονα D: μόχ 30. ἡμιχρο-
 νίου ἀπὶ ἔχει, τὰ δὲ τέσσαρα ἀμετάβολα ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐνὸς χρο-
 νου, ποτὲ δὲ ἀπὸ ἡμιχρονίου (διὸ καὶ δίχρονα αὐτὰ ἔφαμεν), ποτὲ
 δὲ οὔτε ἀπὸ ἡμιχρονίου, ὥς σὺν θεῷ εἰσάμεθα. 32. Arti-
 culum habet D.

814. 2. ὑποτάβοιμεν D: idem plenius αὐτῶν ἐκ δύο συμφώνων
 σύγκειται ἢ ὅτι εἰς. 8. *λεχθεῖν δέ]* καὶ *λεχθεῖν D.* 9. *τῇ]*
habet D. 13. *ταῦτα]* πάντα D. 14. *οἱ μὲν]* εἰδέναι D.

15. Articulum om D. qui mox ἐκείναι αὐταί εἰσιν ἐοικασιν.

815. Theodosii sunt, quae in ima pagina posui.

816. 11. τῆς] πάλιν τῆς D. 12. μέμνηται] παράπτεται D.

20. εὐρίσκεται D. 22. ἐν] τι D. 24. περὶ τῶν
 μεταβαλλόντων τὸ ρ εἰς τὸ π κατὰ τὴν γενικὴν φησὶν Ἡρωδια-
 νὸς ὅτι ὡς ἀπὸ τῆς σ καταβήξεως γέγονεν ἡ κλισίς, οἷον τὸ ἥπαρ
 τοῦ ἥπατος ὡς ἀπὸ τοῦ ἥπας φησὶν εἶναι καὶ φρέαρ φρέματος ὡς
 ἀπὸ τοῦ φρέας. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. v. καὶ τὸ μ D.
 τινὲς ἠθέλησαν τὸ λ τελικὸν λέγειν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
 ἐπειδὴ τὸ βάκαλ κληνόμενον εὐρέθη, ὥς περὶ Καλλιμάχου τέκνα
 οὐ μὲν βάκαλες. Choerobosc. ad Theodos. f. 35.

817, 20. τὸν] habet D: idem καὶ ἐπὶ τὸν τῆς. 27—33. Theodosii haec sunt.

818, 5. τετάρτης μὲν ἐν D. 12. ὑποτάσσονται ὡς ἐν D.

14. περιελθῇ D. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τί τριῶν ὄντων διπλῶν, τῶν ζ ἔ ψ φημί, τὸ μὲν ξ καὶ ψ τελικὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἶσι, τὸ δὲ ζ οὐδαμῶς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ξ οὐκ ἔστιν τελικὸν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, διότι ἐκ τοῦ σ καὶ δ δοκεῖ συγκεῖσθαι, αὐδέποτε δὲ λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωρον καταλήγει. Cod. Ottobon. 173 fol. 165, r.

819, 2.] ad p. 632, 17: τὸ γὰρ ἡ οὐκ εἰπὲν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεώς ἐστιν, οἷον τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένῃ. Cod. Ottobon. 173 fol. eodem. Idem ad p. 632, 18: ἀπαριθμεῖται τὸ ἡ καὶ ἀπὸ συναιρέσεως, οἷον τέλεια τέλῃ, ἐπειδὴ ὡς πρὸς εἰσαγομένους διαλέγεται, οἱ δὲ εἰσαγόμενοι ἐπιβρεπέστεροι μᾶλλον εἰσι πρὸς τὰ συνηρημένα ἢ περ πρὸς τὰ ἐντελῆ· τέλῃ γὰρ μᾶλλον λέγουσι καὶ οὐ τέλεια. 24. ἡ ὡς] qm D. 25. οὖν τὸ ἐλλ. D.

26. λεγομένη D. 29. ἀλεγόμενη D

820, 3. ἄτινα D. 9. τοιαύτην τινα πιθ. D. 17. ὅτι] εἰ D. ἡ καὶ τοῖς D. 18. ἀριθμούς D. 19. οὐ δυνατόν κεῖνους ἀριθμούς εἶναι D.

822, 18. ἀναδ. ἀφ' ἐαυτοῦ ἤδη προέχοντα τὸν D. 19. ὡς] εἶποι D. 21. τὰ φωνήεντα D. 22. ἀντιδίδεσθαι D.

23. ἐκφ. τὴν διὰ εἰ μήκ. τὴν διὰ D.

823, 3. αὐτοκ. καὶ ὡς D. 4. αὐτὰ δὲ καθ'. D.

6. Alterum τοῦ om D.

826, 15 Παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλάκις ἢ αἰ καὶ ἡ οἱ δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, τῆς κοινῆς μὴ ἀπαρτιζούσης εἰς μέρος λόγου, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ (11, 18)

ὑψηλῶς ἐς πάργων ὁρῶν αἶειδε τοιαῦτα

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

σοὶ ναλοῦσ' ὑποφῆται ἐνπιτόποδες χαμαιῶναι.

Choerobosc. in Theodos. fol. 91. v.

828, 21. διὰ τί δὲ δύο σύμφωνα ἢ δύο ἀμετάβολα οὐ ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν, ἀλλὰ θέσει μακράν; Φαμέν οὖν ὅτι πάντα τὰ ἴσα, ἐὰν εἰσάσσονα ἢ, τῶν ἀνίσων λίαν εἰσὶν ἰσχυρότερα, ὡς ἐπὶ

τοῦ ζεύγους ἡμιόνων καὶ ζεύγους ἡμιόνου καὶ βοός· Πῶς οὖν
 μ̄ καὶ τὸ ν̄ κοινὴν ἐποίησαν συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

πῶς μὲν ὁ Μνησάρχσιος ἔφω ξένος.

Φαμέν οὖν ὅτι ἄφωνον πρὸ ἀμετάβολου εὐρίσκομεν κατὰ σύλλ
 ψιν, οὐδέποτε δὲ ἀμετάβολον πρὸ ἀμετάβολου, εἰ μὴ μόνον
 μ̄ καὶ ν̄· ὅπερ τὸ μ̄, τάξιν ἀφώνου ἐπέχον, ἴγεται, ἤγουν ἐσ
 πρὸ τοῦ ν̄, καὶ ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν. Πῶς οὖν πάλιν τὸ π̄
 κοινὴν συλλαβὴν ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα;

Φαμέν οὖν ὅτι ἐπειδὴ ἄμφω εἰσὶν ἄγαν ἄσθενῆ, καὶ οὐ μόνον
 ἄφωνα τυγχάνουσιν ἀλλὰ καὶ ψιλὰ, ἅπερ πάντων τῶν στοιχείων
 ὑπάρχουσιν ἄσθενέστερα, εὐρίσκοιται γὰρ ἐν συμφώνοις, ἅπερ ἤτ
 τονὰ εἰσι τῶν φωνηέντων· συναριθμοῦνται καὶ ἄφωνα, ἅπερ ἄσθε
 νέστερά εἰσι τῶν ἡμιφώνων· ὀρῶνται καὶ ψιλὰ, ἅπερ ἰσχυρότερά
 εἰσι τῶν δασέων καὶ μέσων. Πῶς οὖν πάλιν τὸ σ̄ καὶ τὸ τ̄ κοι
 νὴν ἐργάσαντο συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

οὐδὲ Σαμανδρος ἔληγε;

Φαμέν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἦν τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν
 τόπων καὶ τῶν ἄλλων πῶς ἐχόντων ἐντίθεσθαι τῇ ποιήσει, ἃ ἐντι
 θέμενα πάντως χωλὸν ποιοῦσι πολλάκις τὸν στίχον. καὶ διὰ τοῦτο
 ὁ ποιητὴς κατεργόνησε τὸ χρεῖωδες τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἀνάγκην
 τῆς ἐννότητος. Theodos. Πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν μέτρῳ τὸ μν̄
 ἀποτελοῦν κοινὴν συλλαβήν, οἷον ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ·

καὶ μὴν ὁ Μνησάρχσιος ἐφύλαξεν.

ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ Ἀλλοτριολγνῶμοσιν·

ἐπιπλήσουσιν (leg. ἐπιλήσμοσι) μνημονικοῖσιν.

Choerob. in Theodos. f. 247. r. Idem v. : πολλάκις εὐρίσκε
 ται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα τὴν κοινὴν συλλαβὴν τὸ
 π̄ καὶ π̄ε, ὡς παρὰ Ὀμήρῳ, οἷον

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα δόμοις ἐν κτήματι βεῖται.

τὸ δὲ π̄ε ὡς παρὰ Πίνδαρῳ

Ἰππῶνακτος τὸ μέτρον οὐδέν μοι μέλει.

Conf. Schaefer. ad Corinth. p. 873.

337. 7. ἑλλίπες] λείπει D. 12. συλλ. ἢ τὸ γράμμα εἰς λεί
 ξιν· οὐ D.

339. 29.] τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φησὶν, ἐν ἀγνοού
 των ἡμῶν τί ἐστὶ λόγος D.

840, 6. et 9. τελειάν ἔννοιαν D. 26. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ. πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαν γέγονασιν οἱ μὲν γὰρ δύο μόνα μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε, οἱ δὲ ὀκτώ, οἱ δὲ ἑννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἑνδεκα. Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνοματικῶν κανόνων cod. Coisl. 176 f. 30. v. Idem mox: Διὰ τοῦτο ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα μέρη τῆς γραμματικῆς ἐστὶ καὶ τέσσαρα ὄργανα, μέρη μὲν ἀναγνωστικόν, ἐξηγητικόν, διορθωτικόν καὶ κριτικόν, ὄργανα δὲ γλωσσηματικόν, ἱστορικόν, μετρικόν καὶ τεχνικόν. 31. λέξων D.

841, 4. λόγον τὸν διὰ ῥήματος μόνου D. 9. γὰρ ἐστὶν ἔννομα D. 13. τις ὅτι καθότι D. 14. λέξων D.

15. Alterum τὸ habet D. 20. καὶ τὰς μονογρ. D.

22. καὶ τὴν μονάδα D. 31. σχολή D.

844. §§. 14 — 23. οὐκ D.

845, 9. Τινές, ὧν ἐστὶν ὁ Φιλόπονος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τοῦτοδ' διδάσκαλος, ποιότητα λέγουσιν ἐν τῷ ὄρω ἀντὶ τοῦ οὐσίαν, οἶον „ὄνομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικόν, ἐκάστου τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων κοινὴν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀπογέμον.” Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνοματ. καν. fol. 31. r.

11. h: σῶμά ἐστι πᾶν τὸ ἀφ' ἡρατούμενον κατὰ γραμματικόν, πρῶγμα δὲ τὸ μὴ τῇ ἀφ' ἡρατούμενον ἀλλὰ τῷ ἡφ.

846, 12. ὁ μὲν Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἶδη προτάττουσι τῶν γένων, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεῖ καὶ εἶδος ἐστὶ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἐστὶ. Choerobosc. f. 32.

860, 25. τινὲς τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξαι, λέγοντες ὅτι ἡ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαντικὴ, τὰ δὲ δευτέρω πρόσωπα προτερεύουσι τῶν τρίτων. Choerobosc. ad Theodos. f. 34.

862, 4. Vid. I. C. Scaliger. de causis L. L. 80. Sanct. Minerv. 1. 6.

868, 12. Οὐ μόνον δὲ ἐκ τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς εὐρεῖν τὴν αὐτὴν ἐστὶν ἔχοντα σημασίαν τὰ διάφορα φωνῇ λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐκ ἄλλων τινῶν, ὥς ἐπὶ τοῦ ἄορ εἶδος μύχαιρα φάσγανον σπάθη. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων διάφορος φωνὴ ὑπάρχει, ἐν δὲ τῷ σημασινομένῳ ἔν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἑκαταετή ἐστὶν ἡ τῶν

Ἑλλήνων γλῶττια ὡς πλατεῖα οὖσα καὶ ἐπὶ ἐνὸς σημειωμένου πολλῶν φωνῶν εὐποροῦσα· ἡ γὰρ Ῥωμαϊκὴ κατὰ τοῦτο ψεκτὴ ὡς μὴ πλατεῖα ἀλλὰ στενὴ οὖσα. Choerobosc. in Theodos. fol. 266.

874, 20. . . .] Inscere haec: περιληπτικὸν ἔστιν, quorum ultimae certe syllabae (κόν ἔστιν) supersunt cod. Barocc. 116 fol. 10. 22. . . .] ἀριθμῶ Barocci 28. . . .]

Leg. καθ' ἑκαστον τομῆς: quorum una superest in Barocc. syllaba postrema.

875, 21. . . .] του μενον Barocc. 25. Eadem in Barocc. lacuna, margine sinistro deleta. Item v. 27.

27. ὁ δηλοῖ ἔνα Barocc.

877, 31.] Lege καὶ ἀσπίδι: Barocc. certe καὶ ἄ. —

880, 3. . . .] καὶ κριτὸς Barocc.

881, 4. προῖναι τε καὶ Barocc.

884, 31. Οἱ φιλόσοφοι ἄλλας δύο ἑγκλίσεις μετὰ τὰς πέντε προσιθέασι, φημι δὲ τὴν ὑποθετικὴν καὶ τὴν ἐρωτηματικὴν. καὶ τὴν μὲν ἐρωτηματικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπεὶ πᾶσα λέξις ἐρώτησιν δέχεται, ἄτοπον δὲ ἔστι τὴν ἐν παντὶ μέρει λόγου εὐρισκομένην εἰπεῖν ἑγκλίσειν εἶναι ῥήματος. — τὴν ὑποθετικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπεὶ πρῶτον μὲν ὑποθετικὰ σπάνιόν εἰσι, δεύτερον δὲ ὅτι τὰ ὑποθετικὰ πρῶτον μόνου προσώπου εἰσὶ, τρίτον δὲ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἰδίαν φωνάς· αἱ γὰρ φωναὶ αὐτῶν ὑποτακτικαὶ εἰσιν. Choerobosc. in Theodos. Similia leguntur apud schol. Hermogen. cod. Paris. 1983 f. 30 et 35: τὸν δὲ λόγον διεῖλον οἱ μὲν Περιπατητικοὶ εἰς ἔ, εἰς εὐκτικόν,

αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων
[πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπολι, δια θεῶν f. 35.]

προστακτικόν,

βάσιν ἴθι Ἴρι ταχέα,

ἐρωτηματικόν,

πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε

[οὐχ ὁ τρώφίμος σου πρὸς θεῶν ὀνησὶ με καὶ τὰ λοιπὰ f. 35.]
ἀποφαντικόν,

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασε,
κλητικόν,

δεῦρο πάριθ' ἔλθοῦσα φίλον τέκος ἔξεν ἡμεῖο.

οἱ δὲ Στωϊκοὶ προστιθέασιν τούτοις [καὶ ἄλλους ἔξ f. 35.] πνευματικὸν καὶ ἐπαπορητικόν, πνευματικὸν μὲν,

πῶς δεῦρ' ἤλθες Ὀδυσσεῦ;

τίς δέ σ' ἔχραε δαίμων;

καὶ λοιπὸν ἄρχεται διηγέσθαι τὰ συμβάντα ἐπαπορητικὸν δέ, δαος ποτ' ἤλθε τι ποτ' ἀγγέλλων ἄρα.

εἶτα θαναμαστικόν,

ὥς ἀναθαῖ φρένες, ἐσθλῶν

[ὥς καλὸς ὁ πυρθεωνὶν f. 35.] ἐπομοτικόν,

καὶ μὴ τότε σκηπτρον.

διασαφητικόν,

ἥυμεν, εἰς ἐκείνες, ἀνὰ δρυμὰ φαιδιμ' Ὀδυσσεῦ,

καὶ τελευταῖον ἰποθετικόν

εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῳεῖς τε

[ὥς παρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ γὰρ ἡμῶς δεῖσει λ' μόνον ἡμέρας κ.

τ. λ. f. 35.]. τούτων δὲ οἱ Περιπατητικοὶ τὸν μὲν πνευματικόν

καὶ τὸν ἐπαπορητικόν ἐπὶ τὸν ἐρωτηματικόν ἀνάγουσιν (οὐδὲν

γὰρ τὸ διάφορον πνευματικοῦ τε καὶ ἐπαπορητικοῦ πρὸς ἐρωτημα-

τικόν, εἰ μὴ ὅσον ὁ μὲν ἐρωτηματικὸς συντομώτερος τοῦ πνευμα-

τικοῦ, ὁ δ' ἐπαπορητικὸς πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποροῦντα, οὐ πρὸς

ἕτερον ὥς ὁ ἐρωτηματικὸς), τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπὸ τὸν ἀποφαντι-

κὸν ἀνάγουσι, καθὼ ἐνδέχεται τούτων ἕκαστον καὶ ψευδῇ καὶ ἀλη-

θῇ εἶναι, οὐδὲν δ' ἕτερόν ἐστιν ὁ ἀποφαντικὸς ἢ λόγος ἐνδεχό-

μενος καὶ ψευδῆς εἶναι καὶ ἀληθής.

890, 33. Cod. χωρησάν· Apollonius de coniunct. p. ἔν τύπῳ
ἢ ὁ παραπληρωματικὸς κεχορηγημένος συνδρασμικῷ.

896, 18. Λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης [ὁ Χάραξ] ὅτι, ὥσπερ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τίκεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τοῦ λόντος λέων
καὶ ἀπὸ τοῦ ἔκπου καὶ ἄρου ἕτερόν τι ποτε τίκεται, λέγω δὲ ἡμί-
ονας, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ μετοχή ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τιττο-
μένη ἕτερόν τι ποτε ἔστι παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα, καὶ δῆ-
λον ὅτι ἰδίᾳ μέρος λόγου ἐστίν. Chcerobosc. in Theodos.

899, 3. Nullum lacunae indicium in Ven. app. 11, 4.

912, 21. . . .] Nulla est in Barocc. lacuna.

919, 12. . . .] χαρίζομαι καὶ et sex septemve praeterèa litte-
ras Barocc.

935, 10. λόγον εἶναι τὸ D. 16. αὐτὸ D. 17. γὰρ] habet D.

947, 7. ἀνάνευσιν ἦτοι μὴ συγκατάθεσιν D. Et μοx συμβουλίας ἀποτροπῇ. 15. ἀπόστροφον δέχεται D. 16. καὶ ὅταν μὲν δασεῖα D.

957, 28. ἐμνήσθη. τόνον δὲ ἔχει τὸν πρόποντα λέξει μονοσυλλάβῳ βραχυκαταλήκτῳ, τουτέστιν ὅξυν μὲν καθ' ἑαυτὸν, ἐν δὲ τῇ συνεπίᾳ βαρύνεσθαι D.

958, 8. ἀρχῇ, ἀλλὰ μετὰ τὴν πρώτην λέξιν τοῦ δ. D. 11. ἐπακολουθ. D. 17. τόνον δὲ ἔχει τὸν ὅμοιον τοῦ μὲν D.

31. τόνον δὲ ἔχει ὁμοίως τοῖς προειρημέτοις συνδέσμοις. τέτακται γὰρ ἐν τοῖς ἐγκλιτικοῖς μορίοις τοῖς ἀκολουσοῖ τὸν τόνον προκειμένου ἑνὸς τῶν τριῶν παραφυλαγμάτων, ἢ ὀξύτόνου λέξεως ἢ προπερισπωμένης ἢ προπαροξυνομένης ἢ τροχαϊκῆς D.

32. δὲ τῷ τε κατὰ D.

959, 2. τόνον δὲ ἔχει ὅμοιον τοῦ μὲν. περὶ δὲ τόνου τί σοι καθ' ἓνα φημί; κοινῇ γὰρ πάντων συμπλεκτικῶν συνδέσμων ὀξυνομένων, σισημειωμένου τοῦ ἦτοι D. 6. λόγου, προκειμένου τοῦ μὲν ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἢ μὴ προκειμένου. Isod — D.

7. προεἰπομεν. ἔχει δὲ πνεῦμα ψιλόν D. 14. ὥς] habet D. λέξεων. ψιλοῦται δέ. D.

960, 14. ἀλόγου] βραχείας εἶναι D. 24. δευτέροις λόγοις καθ. D. 25. τῶν λέξεων. ὁ δὲ δεύτερος αὐτῶν οὐκ ἐν τοῖς ἐγκλιτικοῖς μορίοις D. 32. τόπον δὲ ἔχει καὶ τόνον ὅμοιον τῷ δέ D.

961, 25. ἐπιτεταμένον ἐμφαίνων D.

965, 9. ἢ τῷ χρόνῳ D. 12. μὴ] om D. Idem mox προεῖναι, et 13. ἔστι σύνδεσμος συναπτικὸς ὁ εἰ τοὺς γὰρ ἄλλους ἐπεκτεινομένους ὑφίστησιν αὐτοῖς D. 20. περισπᾶται D.

THEODOSII CANONES sumpsit e Vatic. 1370 et Coislin, 176,

973. κανὼν ἔστι λόγος ἐντεχνος ἀπευθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῆς λέξεως, τουτέστι λόγος μετὰ τέχνης διὰ τῶν ὁμοίων ἐπ' εὐθείας ἄγων ἢ ἐλέγχων πρὸς τὰ πλεονα τὸ διεστραμμένον καὶ ἡμάρτημένον τῆς λέξεως· τὰ γὰρ πλεονα τῶν ἐλαττώων κανόνες. Προλεγομ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ, cod. Coislin. 176 f. 30.

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τῶν εἰς ας μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος καὶ συντομία φροντίζων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως. τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὀξύνονται, περιττοσυλλάβως κλίνονται. τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γῤῥᾱς τοῦ Γῤῥᾱ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾱς τοῦ Λᾱ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει). γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον. ἔστι δὴ λᾱας λᾱας, καὶ κράσει τῶν δύο αῦ εἰς ἐν ᾧ μακρὸν γίνεται λᾱος, οἷον

λᾱος ὑπὸ φιλῆς,

πρωτεύειν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λᾱος γενική μετὰγεται εἰς εὐθείαν καὶ γίνεται ὁ λᾱος, ὥσπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρῶος καὶ ὁ Τρῶος, ὁ δμῶς τοῦ δμῶος καὶ ὁ δμῶος,

δμῶος ἔχων μακέλλην

ἀντὶ τοῦ δούλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κράσιν Λωρικὴν τοῦ ῥω εἰς α μακρὸν γίνεται ὁ λᾱς, ὥσπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερίλαος Πτερίλας. Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς ας περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θᾱς τοῦ Θᾱ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χνᾱς τοῦ Χνᾱ (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ Ἀγῆνωρ, ὃθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὀχνᾱ λέγεται), ὁ Δᾱς τοῦ Δᾱ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾱς τοῦ Βᾱ (ἱστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπίθετόν ἔστι καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ πτ κλίνεται, οἷον πᾶς πατιός· πρὸς γὰρ διάφορον σημαίνοντονον εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονεν. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. τῶν δὲ ὀξυνομένων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾱς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πῤῥᾱς Πῤῥαντός (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκρίβειαν ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ πτ κλίνεται· ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀγκματικῷ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ πτ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὀξύνεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ πτ κλίνεσθαι), Φθᾱς Φθᾱντός· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικήν βαρύνεται, τουτέστι παροξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόπον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὴ τῆς φθάντος τῆς σημαίνουσας τὸ προλαβόντος· τὸ δὲ μετοχὴ βαρύνεται κατὰ τὴν γενικήν ὁμοίως τῇ στάς

στάτος καὶ βᾶς βάντος, φθᾶς, φθάντος· βᾶς δὲ ἔστιν ὁ πορευθεὶς καὶ φθᾶς ὁ προλαβών. τὸ δὲ κράς, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, διὰ τοῦ τ ἐκλήθη, οἷον

κρατός ἀπ' ἀθανάτοιο,

καὶ ἔχει ἀπολογία τοιαύτην, ὅτι τὰ εἰς ᾗς μονοσύλλαβα ὀξύτονα ἅπαντα κύρια εἰσιν, οἷον Πράς, Ζάς, Φθᾶς, τοῦτο δὲ μόνον, φημὶ δὴ τὸ κράς, προσηγορικὸν ἔστι· τὴν γὰρ κεφαλὴν σημαίνει. ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν, καὶ οὐκ ἐκλήθη ὁμοίως ἐκείνοις τοῖς διὰ τοῦ τ, ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ τ. ἔχομεν δὲ τῇ χρῇσιν τῆς εὐθείας παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ῥοδίῳ οὕτως χρυσῶντι φέροντι πολὺ λίστος φαίνεται κράς. πολὺ λίστος δὲ οἰοεὶ πολυλίτνευτος. ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν εἰς ᾗς μονοσυλλάβων. Choerob. schol. f. 36. r.

καθαρόν] καθαρά Coisl. Sed Choerob. f. 69: σκόπει δὲ ὅτι καθαρόν εἶπε, καὶ οὐ καθαρά. τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνειν τὰ εἰς ᾗς καθαρόν, ἔχουν τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ α ὁμόφωνον. Idem mox: σεσημειῶται τὸ Λῡας. τοῦτο γὰρ ὅτι μὲν ἔστι κύριον, ἀντίκειται τῷ κανόνι· εἰς ᾗς γὰρ ἔστιν ὄνομα δισύλλαβον καθαρόν βαρύτονον, μικρὸν ἔχον τὸ α, καὶ ὅμως οὐ κλίνεται διὰ τοῦ τ, ἀλλ' ἰσοσυλλάβως· κατ' ἀποβολὴν γὰρ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον ὁ Λῡας τοῦ Λῡα, Λῡα περὶ λίστων γλιφῆς· οὗτος γὰρ λεθογλύφος ἦν. ὅτε δὲ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν λίστον, οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ α, οἷον

λῡας ἀναιδής,

καὶ λοιπὸν ὥς συστέλλον τὸ α οὐκ ἠκολούθησε τῷ κανόνι τούτῳ.

ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὰ λῡας τὸ προσηγορικὸν καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον σημειούμεθα ἔχειν τὸ α συνεσταλμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄλας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὥς συστέλλον τὸ α. ἐκεῖνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπὼν

δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμνην Ἄλας αἷμα τὰ τε μένων.

ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον, καὶ μετρεῖται οὕτως δουρὶ | δὲ ξυσ| τῷ μέ | μνην | αἶας | αἷμα | τάτε | μένων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρῃ κείται, ἐν ᾗ οὐ τίθεται σπονδαῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικά συστέλλοντα τὸ α. παρ' Ἡσιόδῳ

δῆσας ἄλκυοπέδησιν προμηθεῖα

καὶ παρὰ τῷ Ἀριάνῳ λίστος μέγας (μέλας?) Id. f. 71. cf. Drac. p. XX.

2. ἰστέον ὅτι μοναστήριον ἔστι παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι καὶ

λέγεται τοῦ Παλα ὡς ἀπὸ τοῦ, Παλας· καὶ ἰδοὺ τοῦτο πάντα ἔχει τοῦ κακῆρος καὶ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ *στ.* ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων χυρίῃ. Id. f. 42.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου” διὰ τὸ Δίως τὸ κίριον καὶ τὸ Κλεῦας καὶ τὸ Κέας· εἰσι δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ κανόνος ἔχοντα οὐ κλίνονται διὰ τοῦ *νι* ἀλλ' ἰσοσυλλάβως, οἷον ὁ Δίως τοῦ Δίω καὶ ὁ Κλεῦας τοῦ Κλεῦα. ἀλλὰ Δωρίδος εἰσι διαλέκτου. ὅτι γὰρ ταῦτα ἰσοσυλλάβως κλίνονται, δηλοῦσι τὰ πατρωνυμικὰ αὐτῶν τὸ Κλενιάδης καὶ Κακιάδης, ὅσα ὡς περὶ Διενιάδης. Id. f. 71.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ κατὰ ποιητικὴν ἀδειαν ὄντι,” ἐπειδὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλὰ εὗρισκόμεν τοιαῦτα, πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Δίως τοῦ Δίακος, ὁ Δρύας τοῦ Δρύαντες καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόαντος· καὶ λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Δίως τοῦ Δία καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ· ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν, καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· Αἰῶν τὸν ὀρίστον. οἱ γὰρ ποιηταὶ μάτρω δουλεύοντες πολλάκις διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου παραβαλόνουσι τὸν κανόνα. Id.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Διολεῖς τὸ τίλας τίλαις λέγουσι καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ Θόας Θάμης, προστιθέντες τὸ *ι*, τὸ δὲ Δίαις Δίαις οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐκκαλλιλλίαν τῆς *αι* διφθογγου. ἠγρίσκειτο γὰρ ἀλλεπαλλήλος ἢ *αι* διφθογγος, καὶ ἐκ τούτου καπώφωτος ἔγενετο ἡ λέξις. Id. f. 72. Cf. Etym. M. v. μέλας.

13. τῶν μεταχῶν] οἷον γράφας γράψικτος καὶ ὦ γράφας, ποκῆσας ποιήσαντος καὶ ὦ ποκῆσας, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

15. πῶν μεταχῶν] ἱμάς γὰρ ἱμάντος καὶ ὦ ἱμάς, ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ὦ ἀνδριάς, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς τῶν Ἀττικῶν.” οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς εἰώθασαι ποιεῖν ἀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Θόας ὦ Θόας, ὁ Δίας ὦ Δίας, οὗτος ὦ οὗτος δευτερόν σε προσκαλῶ.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς *ας* ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυνόντων παρὰ τὸ δάμνω συντεθειμένων, οἷον Πολυδάμας Πολυδάμαντος ὦ Πολυδάμα,

Πολυδάμα μὲν οὐκέτι ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, Λαοδάμας Λαοδάμαντος ὦ Λαοδάμα. ταῦτα δὲ λέγρμεν ποιητικά. (Paulo post: ὦ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαίῳ, καὶ παρὰ Πινδάρῳ

ὑπερμενές ἀκαμαντοχαρμάν Αἴαν. περί οὐ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ κατὰ συνεκδρομήν τοῦ Αἴαν ἔγένετο ἢ διὰ τὴν ἐκπληγίαν τῶν φωνήεντων.)

Καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσύλλαβων ὀξύτων. ἔστι γὰρ Ζάς Ζαντός καὶ Πράς Πραντός, καὶ ἰδοὺ ταῦτα οὐκ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζάν καὶ ὦ Πράν, ἀλλ' ὦ Ζάς ὦ Πράς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

17. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ καὶ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ θηλυκῶν (τῇ Αἰτιόι τῇ αἰδοί — τὰ Αἰτώ, τὰ αἰδώ) καὶ τῶν πεπονοτότων (μητρί πατρί — μητέρει πατέρει).

20. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων." ἔστι γὰρ τοιῶδε καὶ τοσῶδε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεταί ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοιοῦνδε καὶ τοσοῦνδε.

21. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δι' ἣν ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις. ἔχει δὲ οὕτως. τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῇ εἰσὶν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κερήμεθα ἀντὶ τῶν δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. ὅτι γὰρ ὑστερογενῇ εἰσὶ τὰ δυϊκὰ, ὅλον ἀφ' ὧν εὐ πᾶσαι αἱ διαλέκτοι ἔχουσι δυϊκὰ· ἰδοὺ γὰρ οἱ Αἰολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκὰ, ὅθεν οὐδὲ οἱ Ῥωμαῖοι, ἄποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων, κέρηνται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῇ εἰσὶ καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται, πολλάκις ἀναπληροῦνται παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλατείας φωνάς. f. 77. κανονίζομεν τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν, ὡς λέγει ὁ Φιλόξενος, ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῇ εἰσὶν· ὑστερον γὰρ ἐπειροήθησαν τὰ δυϊκὰ. ὅθεν οὐδὲ πᾶσα διάλεκτος κέρηται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς παντελῶς δυϊκὰ οὐκ ἔχουσιν, ὡς περ οἱ Ῥωμαῖοι ἄποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων. f. 231.

976, 7. κοινῇ] χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον· Ἀτρειδῶν γὰρ καὶ νυμφῶν λέγουσιν οἱ Δωρεῖς ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ νυμφῶν.

11. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\upsilon}\varsigma$ τῶν ἔχόντων τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον· ἐκεῖνα γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ $\bar{\iota}$ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον, οἷον

ἔχθους ὃς κε φάγησι Λυκίονος ἀργέτα δημόν
καὶ

ἔχθους τοῖς ὀλλγοῖσι.

καὶ πάλιν δρυὲς δρυὲς δρυσὶν ὁμοίως διὰ συνεισπλεγμένου τοῦ $\bar{\upsilon}$,
παρὰ δρυσὶ καὶ παρὰ πένυκαις.

ταῦτα δὲ καθόλου συστέλλει τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς χωρὶς τῶν μῦς μῦς μοί· ταῦτα γὰρ φυλάττει τὸ $\bar{\upsilon}$, φησὶν, ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. λαμβάνονται δὲ αὐτοῦ τινές, ὧν ἔστι καὶ Ὁρος, ὁ γραμματικῶς, λέγοντες μηδαμοῦ εὐρίσκεισθαι τὸ μυσί· ἔχον τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον, ἀλλ' οὔτε δὲ φύσει συνεσταλμένον. εὐρίσκομεν δὲ αὐτό, φημὶ δὴ τὸ μυσί, ἔχον τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον καὶ συνεσταλμένον ἐν τῇ μναστροχομαχίᾳ.

ἔτι δὲ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ νῆσι παρ' Ἀθηναίους — καὶ τοῦ δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ· ἡκεῖνα γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὁφείλων ἐπιγράψαι δρομέσι (— καὶ τοῦ [τάλασι καὶ μέλισσι] — καὶ τοῦ πτεῖς κτενός, ὠδείς οὐδενός.

21. „ἀπλῶ” δὲ πρόκειται διὰ τὸ λευκοθάας (infra λευκοθάας) σύνθετον· τοῦτο γὰρ τὴν τοῦ ἀπλοῦ κλίσην ἐφύλαξεν φημὶ δὴ τὴν Θόας Θόαντος.

πρόκειται „μὴ ὄντα ἰθνηκὰ ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἀρχόμενα” διὰ τὸ Πικίας Πικίαντος καὶ Πευκίας Πευκίαντος· ταῦτα γὰρ ἰθνηκὰ εἰσιν ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἀρχόμενα καὶ περιττοσυνλλάβως κλίνονται, ἤγουν διὰ τοῦ $\bar{\nu}$. τὸ γὰρ Πικίας Πικίου ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἀρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἰθνηκόν, τὸ δὲ Ὀπίας Ὀπίου ἰθνηκὸν μὲν ἔστιν, ἀλλ' οὐκ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$.

25. σημειοῦνται οἱ τεχνικοὶ τινα περιττοσυνλλάβως κλινόμενα, ἤγουν διὰ τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ ἔχοντα πάντα τὰ τοῦ καρόνος. αἱ δὲ ταῦτα, οἷον Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίων (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ (ἔστι δὲ ἰθνηκόν), Ἐλέας Ἐλέαντος παρὰ Φελαστεράνῳ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Σατύας Σατύαντος παρ' Ἠγησίπῳ (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα κύριον). εὐρέθη δὲ καὶ τὸ Ἀρύας Ἀρύαντος περιττοσυνλλάβως κλιθέν,

ἣ δὲ ὑπὲρ Ἀρύαντος ἐπὶ προχοαῖς ποταμίων, παρ' Ἐρατοσθένει· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ Παφίας Παφίαντος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον καὶ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ γράφεται. τὸ γὰρ σημῶντον τὸν ὄφιν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, οἷον παρείας παρέιον, καὶ ἔστιν ἡ χρήσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ,

οὐδὰς λαβόμεν ὥς παρείας ὧν, ὅστις· παρείας δὲ ἔστιν εἶδος ὄφεως, ἔχον τὰς παρείας ἐπισημῆνας. ταῦτα δὲ ὅλα περιττοσυνλλάβως κλίνονται. εὐρηγται δὲ καὶ ἰσοσυνλλάβως κλινόμενα, οἷον ὁ Φλεγύας τοῦ Φλεγύου καὶ οἱ Φλεγύαι τοὺς

Φλεγυάς, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦε μετὰ Φλεγυάς μεγυλήτορας.

Τὰ εἰς ας ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἔν τε τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται — οἷον Ἀρξίας Ἀρξία, Ἐλξίας Ἐλξία, Ἀφας Ἀφα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥντεκα εὔρεθῇ τὸ υ πρὸ τοῦ ζ, οἷον Βύζας Βύζαντος, Γύζας Γύζαντος, Πύζας Πύζαντος. ἰστέον ὅτι Ἡρωδιανὸς οὕτω κατανόζει ταῦτα.

Τὰ εἰς μας ὑπὲρ δύο συλλαβῶν, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνήεν κατανέλλοντες, ὥπερ θέλουσι καὶ βραχεία παραλήγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον Ἀδάμας Ἀδάμαντος, Ὀδόμας Ὀδομάντης (ἔστι δὲ ὄνομα Ἰθονός), Γαδύμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θεοδάμας Θεοδάμαντος, Ἀκίμας Ἀκάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Ἱερασιαῶν ὀνομάτων.” ἐκείνα γὰρ καὶ μακρῇ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σιλάμας Σιλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς ας περιστώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικά ἢ ἐπισκώματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότος, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς Ζηνᾶ, Μητρῶς Μητρᾶ, Κομητῶς Κομητᾶ, Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ, Θωμᾶς Θωμᾶ, Λουκᾶς Λουκᾶ καὶ τὰ ὅμοια, ὑποκοριστικῶν δὲ οἷον ὀστρακῶς ὀστρακᾶ, πινακιδῶς πινακιδᾶ, λαχανᾶς λαχανᾶ, ἐπισκώματα δὲ οἷον καταφυγᾶς καταφυγᾶ, δακτῶς δακτᾶ, ἀπὸ συμβεβηκότος δὲ οἷον τρέσας τρέσα ὁ θεῖλος. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκῶς πελεκάντος (σημαίνει δὲ τὸν εὐμενῆ), ἀλλῶς ἄλλαντος, χωρὶς τοῦ ἄτταγᾶς ἄτταγᾶ. τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται. ἄτταγᾶς δὲ ἔστι τὸ ἄτταγινάριον. σιημεύεται ἐν τοῖς κυρίοις τὸ Γλισῶς Γλισῶντος περιττοσυλλάβως κλινόν. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ ι ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥντεκα εὔρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ ω, οἷον τῷ Χρύση, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνείᾳ, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβοῦς φροντισσόντες λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οὐκ ἐξακούεται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνήεν ἔσται, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὥσπερ αὐλοῦ, φασί, καὶ ὄργανου ἡχούοντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἐξακούεται διὰ τὸ μέγεθος ἡχόν ἔχον

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτει τὸν τοῦ αὐλοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ *ι*, ἀσθενέστερον ὑπαρχόν πάντων τῶν φωνηέντων, ἥτις ἐν εὐρεθῇ μετὰ τοῦ *α* μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ *η* ἢ μετὰ τοῦ *ω* ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἔξοκούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. ὅτι δὲ τὸ *ι* ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δῆλον ἐντεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά καὶ προτακτικά μὲν εἰσι ταῦτα, *α* *ε* *η* *ο* *ω*, ὑποτακτικά δὲ δύο, *ι* καὶ *υ*. καὶ τὸ *υ* δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλὰκις εὐρίσκειται τοῦ *ι* προτακτικόν, ὥς ἐν τῷ μυῖα καὶ ἄρπυια καὶ νίος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ *ι* καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δῆλον ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον,” ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς ταῖς εἰς *ω* ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ *ι* (τῷ Ὀμηρῳ γὰρ φασὶ καὶ τῷ ροφῷ χωρὶς τοῦ *ι*), καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς *η* ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ *ι* (τῇ Ἑλένῃ γὰρ φασὶ καὶ τῇ Πηνελόπῃ χωρὶς τοῦ *ι*). ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον.” ἐστὶ γὰρ ὁ ζελαῖς τοῦ ζελά τῷ ζελά (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θυρῆας ὁ οἶνος), καὶ τοῦτον ἡ δοτικὴ εὐρίσκειται παρ’ Εὐρυπίδῃ χωρὶς τοῦ *ι*. αὐσιτεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ *α* οἱ προσέγραψε τὸ *ι*, οἷον

ταῦτόν ποιεῖ τὸ *ι* ὑπτικὸν τῷ ζελά. σὺν γὰρ κεραννοῖς.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπονημένων.” ἐστὶ γὰρ τῷ κυανοχαίτου καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κυανοχαίτου καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ *ι*, οἷον ὡς παρὰ Ἀντιμαχῶ

πατρί τε κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποιθώς.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς *α*ς ὡφελε διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς *ε*ς, ἐπειδὴ μετὰ τὸ *α* φωνῆεν τὸ *ε* ἐστίν. — ἀλλ’ ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς *ε*ς ὕστερον ἐπ’ εἰδικίας ἐνικῆς, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωριδὸς διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τούτου χάριν διέλαβε περὶ τούτων. πρόσκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωριδὸς διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον,” ἐπειδὴ πολλὰκις οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς εἰς τῶν διὰ τῆς *ε* διφθόγγου ἀποβάλλουσι τὸ *ι*, οἷον χαφίεις χαφίεις, τιμήεις τιμήεις, Μαλόεις Μαλόεις. τοιοῦτοι γὰρ εἰσι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ὁ δὲ αἰδῶν Μαλόεις ἦλθε χορός

ἄντι τοῦ Μαλόεις. Μαλόεις ἐστὶν ὁ Λέσβιος.

25. τὰ εἰς ἡ μονοσύλλαβα, ἐὰν μὲν περισπῶνται, ἀποβολὴ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷαν ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ. ταῦτα δὲ παρὰ λόγως ἔχουσι τὴν γενικὴν εἰς ἡ καταλήγουσαν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκεται γενικὴ εἰς ἡ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύο· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἐὰν δὲ ὀξύνωνται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σῆτος (ἴσθι δὲ εἶδος σκώληκος), Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, θῆς θητός (σημαίνει δὲ τὸν μύσθιον), γνῆς γνητός (γνήτες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ Ἰγνητες οἱ γνήσιοι Ῥόδιοι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγκρης Ἐγκρητος).

28. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ι ἀλλὰ διὰ τοῦ ῆ· οὐδέποτε γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ τος κλινόμενη ἀρσενικοῦ ἔχει ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τὸ ι, οἷον Λάχηςτος, λήβηςτος, Δάρηςτος, πένηςτος, τάπητος. πρόσκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι θηλυκά· τὸ γὰρ θέμις θέμιδος θέμιτος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς — καὶ τὸ Ἀρτεμῖς Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριδος χάριτος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῖν οὕτως ἐπικράτησε λέγεσθαι. ὥστε οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικόν ὃν καὶ μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὥσπερ τὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἴσθι θηλυκόν), οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὐρίσκεται γὰρ Κόμου· ἢ γενικὴ, Ἰωνικῶς δὲ καὶ Κόμew· εὐρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λόγῳ τῶν λαμβανῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ δημηχθέw χελλῶνα κακᾶκνημόν τε Κόμηται. μετροῦται δὲ κατὰ συνίτησιν, τουτέστι τὸ εἰ καὶ αἰ εἰς μίαν συλλαβὴν, οἷον δημε. χθα χε. λῶνα. Conf. Etym. M. p. 527.

978. 9. πρόσκειται „βαρύτονα” διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ Σωκλῆς Σωκλούς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς οὐς ἔχουσι τὴν γενικὴν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμήντος καὶ φθογγῆς φθογγήντος. f. 49 et 50; f. 89 διαφνῆς διαφνήντος, f. 92 αἰ τιμῆν, 116 φωνῆς ἡντος.

σεσημειώται ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ μάθης μάθητος διὰ τοῦ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον) καὶ τὸ Μίλης Μίλητος (ἴσθι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ μὲν εἰς Μίλης ἀκροῖται, ὁ δὲ ἄλλος Μίλης), καὶ τὸ Μόργης Μόργητος

(ἔστι δὲ ὄνομα ἰθύνους· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τρυγός τῆς Ἰλαίας ἐκείνο γὰρ δμῶρξης λέγεται), *Ναῆς* *Ναίητος* (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), καὶ τὸ κούρης κούρητος (σημαίνει δὲ τὸν πωτέρον) καὶ τὰ Ὀπλῆς Ὀπλήτος καὶ τὸ Πύρης Πύρητος (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια).

21. τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς ἣ ἔχει τὴν κλητικὴν, οἷον ᾧ Πέρση, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ

ὦ Πέρση σὺ δὲ ταῦτα τέφ' ἐγκάλυθες θυμῷ.

σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς περὶ χρησμῶν ὅτι περ καὶ λέγουσι τινες πεπλανημένα εἶναι τὸ ᾧ Πέρση ποικιλόδιφρε, ὃν ἀπὸ χείρας ἔχουσιν. ἔστι γὰρ ἐνταῦθα ἰθύνικόν καὶ εἰς ἣ καταλήγει ἡ κλητικὴ.

σημειούμεθα τὸ λάγνης λάγνου ᾧ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυβάλλῳ· ἔχει δὲ οὕτως ἴδι διῦρο ἀφελού λάγνου ταχυπάκιλα. (Pervertit haec Sturz. ad E. M. p. 607, 19.) καὶ τὸ πυθαίχμης πυθαίχμου ᾧ πυθαίχμα καὶ τὸ μενίγμης μενίγμου ᾧ μενίγμα.

παρὰ τῷ ποιητῇ ᾧ φιλοθερσίτῃ φιλοκέρτομε, κατόλγε τοῦ ἀπλοῦ διὰ τοῦ ᾧ ἐξενεχθέντος παρ' αὐτῷ, οἷον θερσίτ' ἀκροτόμυθε.

30. δεῖ νοεῖν ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχωσι τὸ οὐδέτερον. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Κλεοφόντης Κλεοφόντου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδέτερον, φημι δὴ τὸ κλέος, ἔστι συντεθειμένον, καὶ ὁμῶς οὐκ ἔχει εἰς οὐς τὴν γενικὴν.

31. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ χαρακτήρ κωλύση,” διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμελήτος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδέτερόν εἰσι συντεθειμένα, φημι δὴ τὸ μέλος καὶ μένος (cod. τέλος), καὶ ὁμῶς οὐκ ἔχουσιν εἰς οὐς τὴν γενικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πος κλίνεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπέπεσον χαρακτῆρι τοιοῦτον. εἰσὶ τινὰ εἰς ἧς ἔχοντα πρὸ τοῦ ἡ ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ ἱ μήτε τὸ ὀ μήτε τὸ ᾠ μήτε τὸ φ, ἃ τινὰ διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον Ἐπιύλης Ἐπιύλητος, Γπέρης Γπέρητος (εἰσὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀκέλης Ἀκελήτος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), ὕψικρης ὕψικρήτος (σημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κεκτημένον τὰ κέρατα), Καβάρης Καβάρητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλης Κεφάλητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον). οὕτως οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμελήτος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος).

32. οὐ καλῶς ἐσημειώσατο αὐτό· τὸ γὰρ ἀγκυλοχείλης οὐκ

ἴσται σύνθετον. ἀλλὰ παρασύνθετον, ὥς γὰρ παρὰ τὸ εἶδος γίνεται δύσεργος καὶ παρὰ τὸ θάρος, ὅθεν ἴσται Αἰολικῶς θάρρος, ἐξ οὗ ἴσται καὶ Θερσίτης, Ἀλθιερρος, καὶ παρὰ τὸ εἶδος ἄψφος σύνθετον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χεῖλος ἀγκυλόχελος σύνθετον, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἀγκυλόχελος συνθέτου γίνεται παρασύνθετον ἀγκυλοχέλης ἀγκυλοχέλου, καὶ ἔγραψε καὶ ὁ εἰς τὸ ἦ, φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίσιν. τούτου χάριν οὐκ ὀξύνομεν αὐτὸ ἀλλὰ βαρύνομεν.

979. 6. ἴσται δὲ ὅτι αἱ Ἀθηναῖσι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικὴν, εἰς ἣ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰς ἣ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ὡς Δημοσθένη, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδην ὡς Διομήδη, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνην ὡς Ἀριστοφάνη.

δεῖ. παραφυλάσσειν τοῦτο ὅτι, οἱ ἔσθ' ἔχοντες Ἀττικοὶ προεῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Ἀίας καὶ ὁ Ἀίας, ὁ Θόας ὡς Θόας, ὁ κοχλίας ὡς κοχλίας, ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικὴν, κυρίων οὐχ εὐρίσκονται ποιῶντες ὁμόφωνον τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ὡς Ἀριστοφάνης καὶ ὡς Δημοσθένης, ἀλλ' ὡς Ἀριστοφάνη καὶ ὡς Διομήδην καὶ ὡς Δημοσθένη. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχουσι τὴν γενικὴν, οὓσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ Νικοκλῆς ὡς Νικοκλῆς, ὁ Περικλῆς ὡς Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ὡς Σοφοκλῆς, ὁ Ἡρακλῆς ὡς Ἡρακλῆς. πρόσκειται ἄνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχῆς ὡς δυστυχῆς, ὡς παρὰ Μενέδρῳ

ὡς δυστυχῆς, ἢ οὐ καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο εἰς ἡς κινῶνται, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένη, Διομήδης Διομήδην, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν εἰς διφθογγον, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις, Διομήδεις Διομήδεις, σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὐρίσκονται τὰ δύο εἰς τὴν εἰς διφθογγον κινούμενα, ὥς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τῷ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαδαμειῶν), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς ἡς, οἷον ἱππῆες ἱππῆς καὶ βασιλεῖς βασιλῆς· ταῦτα δὲ Ἀττικῶς εἰσι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰς εὐς τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδεὶς οἰεσθῶ ὅτι τὸ Δημοσθένεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθέ-

σεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους γέγονε κατὰ κράσιν τῶν εἰ καὶ ἂ εἰς τὴν εἰ διφθογγα· τὸ γὰρ εἰ καὶ ἂ εἰς ἡ κινῶται, ὡς πείρα τείχη, βέλεια βέλῃ· ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι ὁμοφωνία ἐστὶ τῆς αἰτιατικής τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πᾶσι εὐθεία πληθυντικῶν εἰς σ λήγουσα, καὶ συναρμυμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον, αὐτῇ δηλονότι, καὶ τὴν κλητικὴν, οἷον οἱ βέτρους τοὺς βέτρους ᾧ βέτρους, οἱ βούε τοὺς βούς ᾧ βούς, οἱ ἰχθῦς τοὺς ἰχθῦς ᾧ ἰχθῦς, οἱ ἡδεῖς τοὺς ἡδέες ᾧ ἡδέες, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ᾧ εὐγενεῖς, οἱ εὐφυεῖς τοὺς εὐφυεῖς ᾧ εὐφυεῖς. οὕτως οὖν καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ᾧ Δημοσθένεις. — — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ τούτῳ τῷ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦσιν. ἐκείνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰς εὐς συναρμυρτες τὰ δύο εἰ εἰς τὸ ἡ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἐκπείες ἐκπῆς καὶ βασιλέες βασιλῆς, οὐ ποιοῦσιν ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἡ.

δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὐς ἰχόντων τὴν γενικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ἂ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, ὡς ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τοὺς Δημοσθένεις, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τοὺς Ἀριστοφάνεις, ὁ Δωδεκαήμερος τοῦ Δωδεκαήμερου τοὺς Δωδεκαήμες, ὁ ἑπταήμερος τοῦ ἑπταήμερου τοὺς ἑπταήμες. τῆς δὲ εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αὐτῇ διφθογγῆς ποιοῦσιν ἐπὶ τούτων, οἷον οἱ Δημοσθένεις, οἱ Ἀριστοφάνεις, οἱ Δωδεκαήμεροι, οἱ ἑπταήμεροι.

24. ὁμοια αὐτῶν] δηλονότι κύρια· τὰ γὰρ ἐπίθετα μίαν ἔχουσιν εὐθείαν τὴν ἐννεκὴ μόνην· συναρμυμένην οὐκ ἔχουσιν, οἷον ἀκλεῖς, δυσκλεῖς, ἀγκλεῖς.

πᾶν ὄνομα ῥοινοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὡς ὁ γῶν ἀντόχων, καὶς εὐπαις, Θορῆς Σαμόθραξ, δαῖς ὁμόδαις, κλεῖς κατάνκεις, πούς ἀπὸνος, χωρὶς τοῦ πρὶν πολυπρὶν, πολυπρὶν πρὶν πρὶν Μέλαιναί. τὸ δὲ Μέλαιναί τόπος ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς. Conf. Etym. M. 639, 49.

980, 1. Ἡρακλέους] καὶ Ἡρακλῆος ποιητικῶς, ὡς

τῆχος ἐκ ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος Διόιο.

2. Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλῆ ποιητικῶς. Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλῆ, καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλέην, καὶ Ἡρακλῆ ποιητικῶς.

3. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς ὦ Ἡρακλήη. 6. Ἡρακλέειν καὶ Ἡρακλήειν.
 8. Ἡρακλέης καὶ Ἡρακλήης. 9. Ἡρακλεῖν καὶ Ἡρακλήων.
 10. Ἡρακλέας] Ἡρακλῆς κατὰ κράσιν τοῦ εἰ καὶ αἰς αἰ μακρόν. 11. Ἡρακλέης καὶ Ἡρακλήης.
 14. Ἡρακλήης καὶ Ἀττικῶς ὦ Ἡρακλήη, ὥσπερ καὶ Δημοσθένη.
 18. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆς.

19. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆς.

22. τὰ εἰς ἰς ὀνόματα Αἰγύπτου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται, οἷον Σόης Σόεως, Ἀθίβης Ἀθίβεως, Σόης Σόεως, Θμοῖς Θμόεως, Ταμιάθις Ταμιάθιως [Σόης, Σόιος, Θμοῖος, Ταμιάθιος f. 109.] ἔστι δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων Αἰγυπτίων. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸ Μέμφις· ὅτε μὲν ἔστι Μέμφιος σσημεῖται, ὅτι δὲ ἐν τῇ χρήσει Μέμφιδος. ἔστι γὰρ Αἰγύπτιον ὄνομα· σσημεῖται τὸ Βούσιφις Βουσίφιδος καὶ Ὀσιρις Ὀσίριδος· καὶ ταῦτα γὰρ Αἰγυπτίων εἰσὶ καὶ ὁμῶς διὰ τοῦ δος κλίνονται. Id. f. 54.

Τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἂν μὲν θηλυκοῦ μόνου γένους γίνονται, τὴν τοῦ ἀπλοῦ φυλάττουσι κλίαιν, τογτίστι διὰ καθαροῦ τοῦ ὡς κλίνονται, οἷον πόλις πόλεως ἀκροπόλεως, Καλλιπόλις Καλλιπόλεως, Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλεως· ἂν δὲ ἀρσενικοῦ μόνου γένους γίνονται ἢ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ δος κλίνονται, ἀρσενικοῦ μὲν μόνου γένους, οἷον ὁ Σάπολις τοῦ Σαπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα κυρίου κυμακοῦ), ὁ Ἀγισπόλις τοῦ Ἀγισπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγισπόλις εὐρεται παραλόγως), ἀρσενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ οἷον ὁ φιλόπολις καὶ ἡ φιλόπολις—τοῦ φιλοπόλιδος τῆς φιλοπόλιδος, ὁ ἀπόλις καὶ ἡ ἀπόλις—τοῦ ἀπόλιδος καὶ τῆς ἀπόλιδος. Id. f. 55.

24. μενδῖς μενδίδος μενδίδι μενδῖν μολῖς μολίδος μολίδι μολῖν, ἀταρτίδος ἀταρτίδι ἀταρτίν. ταῦτα δὲ εἰσιν ὀνόματα δαιμόνων τιμωμένων παρὰ Θοράειν.

25. τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σσημειωμένα] εἰσὶ δὲ ταῦτα, Χάρυβδις Χαρύβδιος, Σάρυδις Σάρυδιος. πάντα γὰρ οὕτως ἐκλήθησαν διὰ τοῦ δος διὰ τὴν κακοφωνίαν· εὐρίσκειτο γὰρ ἀλλεπάλληλον πρὸς ὃ, ὅπερ ἔστι κακόφωνον. τούτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίαιν καὶ τὸ Τράλλις Τράλλιος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Ἰωνικῆς. ἔτι σσημεῖται καὶ τὸ Σκήψις Σκήψιος καὶ τὸ Ἐπίσκηψις Ἐπισκήψιος·

ὀνόματα δὲ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν· καὶ τὸ Ἀχαιοὺς Ἀχέσιος· καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσιος καὶ τὸ Ἐπικτήσις Ἐπικτήσιος· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια.

σημειῶνται ὁ Ἴκρος καὶ ὁ Ἀρνάδιος τινα εἰς ἡς κύρια ὀνόματα διὰ καθαρῶν τοῦ ὅς κληόμενα· εἰσὶ δὲ ταῦτα Ζῆνις Ζήμιος, Ὀφις Ὀφιος, Σέντις Σέντιος, Πόλις Πόλιος, Ἀνάχαρις Ἀναχάριος, Σύβαρις Συβάριος, Τράλλις Τράλλιος, Τάξις Τάξιος, Ἅγις Ἄγιος καὶ Ἀγιδος, Θάμυρις Θαμύριος καὶ Θαμύριδος, Ἀγροίτις Ἀγροίτιδος καὶ Ἀγροίτιδος, Γάοξις Γαύσιος. εὐφραδὴ δὲ καὶ τοῦ Βουσίρις ἡ δοτικὴ τῇ Βουσίρι, ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος Βουσίρι καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ἢ εἰς ἑν ἢ, δηλονότι μακρόν, Βουσίρι, — καὶ τοῦ Κλέοβις Κλεόβιος Κλεόβι Κλεόβι.

981, 8. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέσσαρά τινα, ἵνα εὐρεθῇ ὑγιής ὁ κανὼν, „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὸ τίς τινός, „μὴ ὄντα δικατάληκτα” διὰ τὸ δελφίς δελφίνος, „ἄσπεν-κόν” διὰ τὸ ἄσπις ἄσπιδος, μῆνις μῆνιδος, „ἀπλῶ” διὰ τὸ λεύκασπις λευκάσπιδος.

τὸ πόλῃος διὰ τοῦ ἥ καὶ ὁ, οἷον ἄγρου νόσφι πόλῃος, οὐκ ἔστιν Ἰωνικόν, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ ἰ γέγονε κατ’ Αἰολί-πην τροπὴν τοῦ ἰ εἰς τὸ ἥ, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμνύθιον ψημύθιον καὶ ἀκτίνες ἀκτῆνες.

9. πρόσκειται „μὴ ὄντα παρώνυμα μακροπαράληκτα” διὰ τὸ γύννις γύννιδος καὶ λᾶτρις λᾶτριδος καὶ εὐνις εὐνιδος.

τὰ παρὰ τὸ μάντις σύνθετα διὰ τοῦ ὅς κλίνονται, οἷον κροσκινόμεντις κροσκινομάντιδος, ἀλευρόμαντις ἀλευρομάντιδος, πρόμαντις προμάντιδος.

20. ὄφις καὶ ὄφει καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφη. ὄφριον καὶ ὄφριον καὶ ὄφειν. ὄφις καὶ ὦ ὄφει καὶ ὦ ὄφη. 21. ὄφεις καὶ ὄφεις καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφεις. ὄφριον καὶ ὄφειν.

27. οὐ μόνον διχῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριχῶς· λέγεται γὰρ καὶ ὦ χαρίεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ Ἀττικῶς.

28. δεῖ προσθεῖναι „κοινολεκτούμενα” διὰ τὰ Αἰολικά. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ θόας θόαις —, καὶ ὁμοίως — οὐ λέγουσιν ὦ τάλαι καὶ ὦ θόαι, ἀλλ’ ὦ τάλαν καὶ ὦ θόαν.

982, 7. ποῖον δὲ ἀναλογώτερόν ἐστιν, εἴτε τὸ χαρίεσιν εἴτε τὸ χαρίεσιν, ἐν τῷ ὀνομαστικῷ τοῦ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα. ἰστέον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ

ἤδὴ ὕδαρ μοτοβέβλω, ὡς καὶ δεῖ διὰ τῶν θυῶν σὺ τὰς νομίμας
δοτικὰς προφέρεισθαι ἀλλὰ δὲ ἑνός, οἷον χαρίεσι τιμήσιν ὥσπερ
Πλάτωνι Πύρρῳ Δημοσθένει.

12. τὰ εἰς εὐς πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται. κλίναται γὰρ διὰ τοῦ
εἰ καὶ ὁ ποιητής, οἷον Ἀχιλλεύς, βασιλεύς· καὶ διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ Ἀτ-
τικῶς, οἷον Ἀχιλλεύς, βασιλεύς· καὶ διὰ τοῦ ἦ καὶ ὁ παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις Ἰωσίν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν, ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχιλ-
λῆος καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς εἰ διφ-
θόγγου καὶ ὁ, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ βασιλεύς· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ
τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνου-
σιν, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ
τοῦ εἰ καὶ ὁ, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλεύς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ζεὺς
Βοιωτικῶς γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διός διὰ τοῦ εἰ καὶ ὁ. τὸ
γὰρ ζ εἰς τὸ δ τρέπεται Βοιωτικῶς, οἷον Ζῆθος Δῆθος (ἵστι δὲ
ὄνομα κύριον) καὶ τὸ ζυγὸς δυγός. οὕτω καὶ τὸ Ζεὺς Δεῦς. καὶ
λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Δεῦς γίγνεται ἡ γενικὴ ὡς ὁλοκλήτως διὰ τοῦ εἰ
Βοιωτικῶς Διός. *Infra* f. 107: κινῆς δὲ καὶ τὴν Διός γενικὴν
ἀπὸ τῆς Δις εὐθείας θάλλουσι λέγειν τῆς εὐρημένης παρὰ τῷ Πίν-
θωνι. — εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δις εὐθείας, ὥφειλε μὲν πρὸν ἔχειν τὸ
εἰ, ὥσπερ κίς κίος λίς λῖος· εἰ γὰρ καὶ εὐρηται τὸ λίς συντετακ-
μένον ἔχον τὸ εἰ, ὡς ἐπὶ τοῦ ὥσπερ λίς ἡ ὑγέτιος ποιητικῶς ὡς
παρ' Ἐμφορίῳ ἐν μομφοπλίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ οἱ ἐπιθύουσι βῶν λίες,
καὶ πάλιν κῆπροι τε λίες τε, ἀλλ' οὖν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό,
ὡς ἐπὶ τοῦ λίες μέντοι λίσσαν. ἡ δὲ Διός γενικὴ οὐδέποτε ἔχει
αὐτὸ ἐκτεταμένον. *Et* f. 119: ἐκεῖνος γὰρ ἐπλάσαστο τὴν Δις εὐ-
θεῖαν πρὸς τὴν Διός γενικὴν, ἵνα νομισθῇ ἀπόλοιπός εἶναι ἡ
γενικὴ.

16. ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν τῶν γινόμενων κατὰ συναλοιφὴν ἐν τῇ
γενικῇ τοῦ εἰ καὶ ὦ εἰς τὸ ὦ, οἷον τοῦ Ἑρετριώος τοῦ Ἑρετριῶς,
τοῦ Στειριώος τοῦ Στειριῶς, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συνα-
λείφοντες εἰς αἶ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἑρετριά τὸν
Ἑρετριά, τὸν Στειριά τὸν Στειριά, καὶ οὕτως καὶ εἰς ἡ.

19. τὸ Πηλέε τὸ Πηλῆ. ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὐ συναρτίζεται
ἐν τῷ θα, ἐπειδὴ οὐτε ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναρτίζεται.

ὦ Πηλέε ὦ Πηλῆ. ἄρρηται.

20. οἱ Πηλέες καὶ οἱ Πηλεῖς, λούσαν ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς εὐς κυ-

ρίων ἢ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τα δύο εἰς τὴν εἰ διφθογγον συναλείφει μόνως, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων εἰς τὴν εἰ διφθογγον συναλείφει τὰ δύο εἰ καὶ εἰς τὸ *ῆ* Ἀττικῶς, βασιλεῖς βασιλεῖς διὰ τῆς εἰ διφθογγου, καὶ βασιλῆς Ἀττικῶς διὰ τοῦ *ῆ*. ἢ δὲ τούτων αἰτιατικὴ διὰ τῆς εἰ διφθογγου μόνως λέγεται, οὐδέτι δὲ καὶ διὰ τοῦ *ῆ*. — σημειοῦται δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοὺς βασιλῆς διὰ τοῦ *ῆ* γραφομένους κατὰ τὴν αἰτιατικὴν, οἶον

τούς τε διατάρχας ὤλεσας βασιλῆς.

ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι τοὺς νομῆς διὰ τοῦ *ῆ*.

23. δεῖ παραφινιάσθαι τὸ νῆσι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· ὄφειλε γὰρ εἶναι νηῦσιν· νηὺς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεία. ἔχει δὲ ἀπολογίαν τοιαύτην. ἐπειδὴ πάντων τῶν εἰς εἰς κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ *ε* καὶ *ω* γινόμενων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτο μόνον οὐκ ἰγένετο διὰ τοῦ *ε* καὶ *ω* κατὰ τὴν γενικὴν παρ' αὐτοῖς, εἰκότως παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

24. τοὺς Πηλείας καὶ Πηλείς.

33. ἴσμεν ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τῷ ἡδέε τῷ ἡδέῃ, ὥς περ τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ τραχὺς μόνον εὐρίσκεται συναιρούμενον κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν εἰ διφθογγον παρὰ Ἰωνί τῷ τραγικῷ, οἶον τὸ τραχτεῖ τῷ τραχεῖ.

983. 5. τὰ εἰς *υς* ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν περισπώμενα, εἰ μὲν ᾧσιν ὑποκοριστικά, ἀπόβολῃ τοῦ *σ* ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἶον ὁ Καμῦς τοῦ Καμῖ, ὁ Λαρδύς τοῦ Λαρδύ, ὁ Κλανσύς τοῦ Κλανσύ, ὁ Καρδύς τοῦ Καρδύ, ὁ Διονῦς τοῦ Διονύ.

ἰστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς *υς* περισπώμενα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντα ὑποκοριστικά· εἰσιν, οἶον ὁ Καμῦς, ὁ Κλανσύς, ὁ Διονῦς, ὁ Λαρδύς, χωρὶς τῶν τριῶν τούτων, φημι δὲ τοῦ ὁσπῦς ὁσπῦς ἔχθους. τὸ γὰρ ἔχους, εἰ καὶ παρτίθεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνομαστικῷ ὡς περισπώμενον, ἀλλ' οὐν οἱ περισπᾷται ἀλλ' ὀξύνηται, ὡς φησιν ἐν τῇ καθόλου.

ταῦτα δὲ τὰ εἰς *υς* ὑποκοριστικά· εἰς τὰ ἱνικὰ κλίεται μόνον.

ταῦτα δὲ τὰ ὑποκοριστικά οὐκ ἔχουσι τὸ *ι* ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἱνικῶν· τῷ Καμῖ γὰρ καὶ τῷ Κλανσύ καὶ τῷ Διονύ καὶ τῷ Λαρδύ χωρὶς τοῦ *ι*, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐν τέλει κέχως ἢ *υι* διφθογγος εὐρίσκεται.

16. ἰστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βούς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνὰρχῃ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

17. ἰστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς οὓς ἅπλᾳ περισπῶνται χωρὶς τῶν δύο τούτων, τοῦ πούς καὶ ὁδούς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται. ὁθεν διὰ τὸ ὀξύνεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν κλισίην ἥλλαξαν — ὅπου γὰρ εἰς ἐν ἡμάρτηται τι, ὁμοίως ἡμάρτηται καὶ εἰς ἄλλο.

19. σπανιωτέρα ἔστιν ἡ εἰς ᾧ, οἷον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανίως παρὰ Φερεκύδει τῷ Ἀθηναίῳ. — ἐπὶ δὲ τοῦ χρόυς καὶ χούς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς ᾧ ἔστιν ἐν πλάτει, οἷον χροῖα καὶ χούα,

μήτις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη,
ἡ δὲ εἰς ᾧ σπανιωτέρα, οἷον χροῦν καὶ χοῦν.

21. σπανία ἔστιν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὐρῆται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγῃ δὲ τῆς τὰς βοῦς, πλατεῖα ἔστιν ἡ χρῆσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος

θὲς νῦν ἄγρους καὶ πρόβατα καὶ βούς
καὶ παρὰ τῷ Ἡρακλείδῃ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης.

22. ᾧ βόες καὶ ᾧ βούς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

24. ὁ νόος τοῦ νόου κλίνεται κατὰ τὸν λόγον συναίρεσεως, οἷον ὁ νόος τοῦ νόου ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. εὐρίσκεται δὲ ἐν τοῖς χρησιμοῖς τῷ νοῖ ἡ δοτικὴ, ὡς ἀπὸ τῆς νοός γενικῆς. καὶ τὸ εὐ-
ρους τὸ σύνθετον ἰσοσυλλάβως κλίνεται ὁμοίως, οἷον ὁ εὔρους τοῦ εὔρου. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ εὔροι ἔστιν· οἱ γὰρ χρησάμενοι καὶ εἰπόντες οἱ εὔρους κακῶς ἐχρήσαντο.

κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χρῶνται λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόες τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, καὶ τοὺς νόας τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. σεσημειώται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ οἱ εὔρους. τοῦτο γὰρ ὡς ὑπὸ τοῦ παρὰ φιλοσόφοις· εὔρους γὰρ γέγονε κατὰ κρᾶσιν.

28. ἀρσενικὰ ἢ ἀρσενικὰ ἢ θηλυκά.

984, 10. Τὰ εἰς ὧς μονοσύλλαβα, εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ σῶς τοῦ σῶ (ἀντὶ τοῦ ὁ ὕγι-
ής), ὁ Κρῶς τοῦ Κρῶ, ὁ Γνῶς τοῦ Γνῶ, ὁ Κῶς τοῦ Κῶ (ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσιν ἡρώων ἀρσενικὰ κύρια, ὁμοφωνοῦντα ταῖς πό-
λεσιν) — εἰ δὲ ὀξύνονται, — περιττοσυλλάβως κλίνονται χωρὶς τοῦ ζῶς· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικὴν, οἷον ὁ ζῶς τοῦ ζῶ (σημαίνει δὲ τὸν ζῶντα).

12. ὁτιόν· ὅτι· εὐρίσκεται ἡ δοτικὴ τοῦ ἰδρῶς κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἰ ἰδρῶ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

καμάτω δὲ καὶ ἰδρῶ νάλεμις αἰεὶ,
καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως τὴν ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τᾶ, οἶον
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιῶνται κλί-
σιν· τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μῆνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας
τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεία τῶν πληθυν-
τικῶν εὐρίθται κατὰ κρῦσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν, οἶον
οἱ γὰρ ἥρωες ἑγγύς εἰσιν
ἅντι τοῦ οἱ ἥρωες.

τὰ εἰς ὡς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάτ-
τουσι, κλίσιν, οἶον ἰδρῶς λυσίδρως λυσίδρωτος, ἥρως χρυσέρως
χρυσέρωτος, γέλως φλόγγελως φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν,
ἐποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἶον ὁ δυνέρως τοῦ δύσερῳ.

27. σεσημειῶται τὸ ἀφφῶς καὶ λαγῶς περισπώμενα. ταῦτα
γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόγον τῶν καινῶν. τῶν μὲν γὰρ ὀρφῶς
τὸ κοινὸν ὀρφος βαρυτόνως, τοῦ δὲ λαγῶς λαγῶς ἀξυτόνως.

τὰ πολλὰ εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίοις εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προῦ-
ποκείμετον κοινόν, οἶον κορώνεως, φιβύλεως, δαμιρίππεως, χελι-
δώνεως, ἱέρεως. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορώνεως καὶ φιβύλεως καὶ δα-
μαρίππεως καὶ χελιδώνεως εἶδη φυτῶν, τὸ δὲ ἱέρεως τὴν ἱερέα ση-
μαίνει· ἱέρεως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς. εἰσὶ δὲ καὶ Περσικὰ ὀνό-
ματα καὶ Αἰγύπτια εἰς ὡς λήγοντα, ἅτινα τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐπι-
δέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μέντοι προπαροξύνονται κατὰ
τὴν εὐθείαν, ὡς περ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. ἔστι γὰρ Ἰνα-
ρῶς ὄνομα βασιλέως, Σπαραμιζῶς ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶς, Κα-
νεῶς. ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια. καὶ ἰστέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύ-
νουν αὐτά, τινὲς δὲ περισπῶσιν. τὸ δὲ Σαβακῶς Ῥωμανὸς βα-
ρύνει, Σαβάκως λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεία κανόνι τσιούτῳ. τὸ αὐτὸ τὸ ῥητρο-
στικόν (ἥρουν ὁ σημαίνει τὴν ἄθροισιν) δασύνεσθαι θέλει, εἶον
ἱμαῖα, ἱδρόον, ἱμα, ἅπας. οὕτως οὖν ἅλς, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἄλλονται καὶ ἀθροίζονται, εἴτε ἐπὶ
τούτου τοῦ ἁλμυροῦ, εἴτε ὁ ἡ συνήθεια λέγει ἅλς οὐδετέρως,
σπανίως εἰρημέτρον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἄθροισις

H hhh

τινα σημαίνει. εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενικὴ ὑλτός, ἔμελλε φιλοῦσθαι, ἐπειδὴ τὸ $\bar{\alpha}$ λήγον εἰς $\bar{\lambda}$ ἐπιφερομένου συμφώνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τούτῳ τοῦ δ ἢ τοῦ θ ἢ τοῦ τ , φιλοῦσθαι θέλει, ὡς ἀλφάκι, Ἄλτης (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ἀλδι-σκάνειν (σημαίνει δὲ τὸ ἄλλεσθαι).

986, 11. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu$ λήγοντα εἰ μὲν ὥσιν ἀπλᾶ, δέξονται, οἷον Ἀλκμάν, Παιάν, Τιτάν, εἰ δὲ ὥσι σύνθετα, βαρύνονται (τούτῳσι παροῦνται), οἷον Ἑρμῶπαν, Ἀντίπαν, Τιτανόπαν. μόνον δὲ τὸ καρβάν (σημαίνει δὲ τὸν βάρβαρον) οὔτε ἀπλοῦν ἐστὶν οὔτε σύνθετον, ἀλλὰ παροῦνθεται, καὶ δέξεται. ἔστι γὰρ παρὰ τοῦ Κάρι Καρός Καρὶ καὶ τοῦ βοή καριβοῦς σύνθετον, καὶ παροῦνθεται Καριβοῖαν, καὶ ἐν συγκοπῇ καρβάν, οἷον ὁ ἔχων φωνὴν Καρός τούτῳσι βάρβαρον. Conf. Etym. M. p. 490, 57.

23. τὰ εἰς $\eta\bar{\nu}$ λήγοντα μονοσύλλαβα, μὴ ὄντα μόνως θηλυκὰ, ἀλλ' ἢ μόνως ἀρσενικὰ ἢ καὶ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ τὸ η φυλάττουσι, δηλονότι ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σπλήν σπληνός, σφὴν σφηνός, μὴν μηνός, Ζὴν Ζησός, ρήν ρηνός (σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, οἷον ὡς παρὰ Νικάνδρου αὐτὰρ ὅτου καὶ ῥήνα καὶ ἡμερόεντα λαγῶον), χήν χηνός. τοῦτο δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται. ὁ χήν γὰρ καὶ ἡ χήν. ὅτι δὲ καὶ θηλυκῶς λέγεται, ἐδήλωσεν ὁ ποιητὴς εἰπὼν

αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων δυνέχουσι πέλωρον.

27. αὐχητήν] ὁ γὰρ τραχηλὺς αὐχμηρὸς καὶ κατάξηρός ἐστι περὶ τοῦ γὰρ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν

ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇ

λέγομεν ὅτι κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τούτῳσι μὴ οὖσαν ἀπαλὴν.

987, 3. τῷ πρώτῳ κανόνι ἀντίκειται τὸ εἶρη· τοῦτο γὰρ ὁ Καλλιμάχος διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἐκλινεν, εἴθερος, εἰπὼν ἀλλ' ἀντὶ βρεφῶν πολῶν εἴρενα μέσσω, καὶ ταῦτα μὴ ἔχοντος αὐτοῦ οὐδέτερον παρασημασίαν. καὶ ὥς διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐποίησεν.

16. οὐ καταλήγουσι φύσει εἰς σ ἀλλ' εἰς τ , τροπὴ δὲ ἐγένετο τοῦ τ εἰς σ κατὰ Δωρικὴν διάλεκτον, ὥς περ ἦν ἦς, ἤρπομεν ἤρπομες, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ἦς χρόνος ἀντὶ τοῦ ἦν χρόνος, καὶ παρὰ Εὐκλείτῳ ἤρπομες ἐκ πόλιος ἀντὶ τοῦ ἤρπομεν ἐκ πόλεως.

27. πάντα τὰ εἰς $\nu\bar{\nu}$ βαρύνοντα, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν εὐρίσκονται.

οἱ τεχνικοὶ διαφόρου δόξης ἔχονται περὶ τούτων. ποτὲ μὲν γὰρ δοξάζουσιν ὅτι τὰ εἰς νν λήγοντα ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ συστέλλουσι τὸ ὕ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἐκτείνουσιν αὐτό, οἷον Φόρκυν Φόρκυνος, Γόρτυν Γόρτυνος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Κρήτης): ποτὲ δὲ δοξάζουσιν ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνουσι τὸ ὕ καὶ ἐν τῇ γενικῇ.

29. ἡ αἰτιατικὴ ἢ Φόρκυν θ' Ἰπποθῶν τε ἀπὸ ἄλλης εὐθείας ἔστιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ Φόρκυς τοῦ Φόρκυος, ὥσπερ βότρυς βότρυος.

988, 6. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ αἰθων αἰθωνος” (σημαίνει δὲ τὸν διέκτυρον) καὶ „χωρὶς τοῦ εἰρων εἰρωνος.”

8. Καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου δὲ ὀνόματος παρ' ἡμῖν ἐφύλαξαν τὴν αὐτὴν κλίσην, οἷον Λράκοντος τοῦ Στρατονικέως. πρόκειται „παρ' ἡμῖν,” ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Λράκονος εἰρήκασιν τὴν γενικὴν ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος.

9. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ Λάκων Λάκωνος.” ἔστι δὲ ἔθνηκόν. τοῦτο γὰρ ἔχον θηλυκὸν διὰ τοῦ αἰνα, οἷον Λάκαινα, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. τὸ γὰρ τέκτων τέκτορος καὶ γέλτων γέλτονος, μὴ ἔχοντα θηλυκὴ διὰ τοῦ αἰνα καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ταῦτα κοινὰ εἰσι τῷ γένει, οἷον ὁ τέκτων καὶ ἡ τέκτων, ὁ γέλτων καὶ ἡ γέλτων. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ παρωνύμως ποιοῦσι ταῦτα διὰ τοῦ αἰνα, οἷον γέλταινα καὶ τέκταινα, ὥσπερ καὶ θεὸς λέγουσι καὶ θέμνα· γίγαιό μοι τέκταινα βίον δαμάττειρά τε λιμοῖο.

10. σισημειώται τὸ Ἀπολλον καὶ Ποσειδων, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδων ἐπάμυνον.

ταῦτα γὰρ φυλάξαντα τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ αὐτό.

990, 2. πρόκειται „ἀπλῶ” διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ ἀπόσφαις ἀποσφαγος, νεκροβάσταξ νεκροβάσταγος. σύνθετα δὲ δεῖ νοεῖν οὐχὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αὐτῶν ἀπλῶν σύνθετα, ἀλλὰ τὰ ἀπ' ἄλλων τιῶν συντεθέντα. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς αὐτῶν ἀπλῶν σύνθετα τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσην, οἷον φύλαξ φύλακος χαρτοφύλαξ χαρτοφύλακος, θώραξ θώρακος λιναθώραξ λιναθώρακος, Φαλαξ Φαλακος φιλοφαλαξ φιλοφαλακος, ἄρπαξ ἄρπαγος φιλάρπαξ φιλάρπαγος.

991, 17. τὸ βαῖτυξ βαῖτυγος (σημαίνει δὲ τὴν βδέλλαν, ὡς Ὁρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησὶ) καὶ τὸ ἡλυξ ἡλυγος (σημαίνει δὲ τὴν σκιάν)

H h h h 2

διὰ τοῦ γ' κλιθέντα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μόνως Θηλυκά εἰσι.

24. βῶξ βωκός· ἔστι δὲ εἶδος λεθίου, ὃς τις ἱστορεῖται ἔχων βοήν. γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βόαξ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ὠ καὶ α εἰς ὦ βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ὦ λεγόμενον ῥῶξ φωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

992, 14. τοῦ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θύρ θηρός.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς εὐρ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόνᾳ εἰδέν, ἐν μὲν Θηλυκόν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἄρσενικά, τὸ Εἶρ καὶ τὸ φθεῖρ. ἔστι δὲ Εἶρ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ Φθεῖρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ νιοῦ τοῦ Ἐνδομίλωνος, διὰ τοῦ τ λέγεται.

Ἰστέον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ τ λέγεται καὶ μετὰ τοῦ τ, οἷον χειρός καὶ χειρός, χειρὶ καὶ χειρὶ, χεῖρα καὶ χέρι, χεῖρες καὶ χέρες· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χωρὶς τοῦ τ χειρσὶ μόνως λέγεται.

21. Δεῖ πρὸςθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν φυλάξωσι τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ μῆστωρ.“ τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ ὠ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον

Μήστορα τ' ἀντίθιον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου αἶε παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μῆστωρας ἀντίης, μῆστωρε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἔμπελους καὶ ἐπιστήμονας. τοιαῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττοντα τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἡλέκτωρ ἡλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἡλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τόξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἰσιν, ἐπεὶ ἡμῶς διὰ τοῦ ὠ δεῖ γράφειν αὐτά.

32. Κίνυψ Κίνυφος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατῆλιψ κατῆλιφος· σημαίνει δὲ τὴν μέσσην στέγην ἀπὸ τοῦ πηλοῦ ἢ τινος τριούτου, ἐφ' ὧν τὰ καταστροφώματα τίθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τρόπικης τοῦ ἰσοῦ, ᾧ προσδέεται ὁ ἰσός. καὶ Σκίραψ Σκίραφος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς εὐρίσκομενον.)

993, 11. Μηδείας] τὸ γὰρ Μηδείης ὑπ' ἔρατι Ἰωνικόν ἔστι.

Ζητοῦσὶ τινὲς περὶ τοῦ Θέκλα, ὅτι Θέκλας ἔστιν ἄρα ἡ γενικὴ ἢ Θέκλης. — καὶ τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτρεψε τὸ ἡ εἰς α· οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἄποικοι εἰσι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ ἡ

εἰς ἃ βραχὺ τρέπουσιν, οἷον Ἀφροδίτῃ Ἀφροδίτῃ, νύμφῃ νύμφῃ, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ

νύμφῃ φίλῃ.

οὐκοῦν ἀνεσταλμένοις ἔχει τὸ ἃ ἡ Θέκλα, καὶ δῆλον ὅτι ὀφείλει τρέφειν αὐτὸ εἰς τὸ ἢ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ Μοῦσα Μούσης. οἱ δὲ ἀκριβέστερον δοξάσαντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ἢ εἰς ἃ μακρόν· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὰ ἃ μακρόν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέκλα Θέκλας, ὥσπερ Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς. ταύτης τῆς δόξης ἐστὶ Στέφανος ὁ τὰ ἑθνικὰ γράψας, καὶ πάννυ περιγεννήτορος ἔπραξεν ἐν τῇ ταύται τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ.

994. 19. Ἰστίον ὅτι ὁ μὲν Θεοδοσίος ἀπὸ συναφάσεως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς ἃ θηλυκῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπῶ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δέ, ὧν ἐστὶ Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Φιλοπόνου διδάσκαλος, λέγουσιν αὐτὴ ἰσοσυλλάβως ἐγένετο ἡ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ἃ θηλυκῶν, τοῦτ' ἐστὶ προσθέσει τοῦ ἃ, οἷον ἡ Σαπῶ τῆς Σαπφῶς. τὰ γὰρ εἰς φῶνῃν λήγοντα, φασί, θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ σ παίουσι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνᾶ - Ἀθηνᾶς, μῦθ - μῦθας, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμή - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Ἀητῶ - Ἀητῶς καὶ Σαπῶ - Σαπφῶς καὶ λοιπὸν τροπὴ τοῦ ἃ εἰς τὴν οὐ διφθόγγον γίνεται Ἀητούς καὶ Σαπφούς. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ μῦ τὸ ζητῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαῖα ἡ ζητητικὴ τοῦ βρέφους, γίνεται μῦσα μούσα κατὰ τροπὴν τοῦ ἃ εἰς τὴν οὐ διφθόγγον, οἷονεἰ ἡ ζητητικὴ τῶν λέγων. ἡ οὖν οὕτω φασὶ γέγονεν ἡ γενικὴ τῶν εἰς ἃ θηλυκῶν, ἡ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ Ἀητῶς καὶ Σαπφῶς κατὰ αὐτολήν τοῦ ἃ εἰς τὸ ὀ. καὶ ἐγένετο Ἀητός καὶ Σαπφός, διὰ τοῦ ὀ, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον μούσα μούσης, Μήδεια Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὀμηρος Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Αἰνείας Αἰνείου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγεθύνθη τὸ ὀ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ὀ, καὶ ἐγένετο Σαπφούς καὶ Ἀητούς ὥσπερ Ὀλυμπος Οὐλυμπος, τόσος τοῦσος, ὄρεα οὐρα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὥσπερ ἐντελῇ, οἷον Ἀημοσθένης Ἀημοσθένους, Διομήδης Διομήδους, τούτου οὖν χάριν δι᾿ αὐτοὺς ἐγένετο τῆς οὐ διφθόγγου εἰς δύο ὀ, καὶ ἐγένετο Σαπφός καὶ Ἀητός ἡ ἐντελής γενικὴ, ἡ δὲ Σαπφῶς καὶ Ἀητῶς κατὰ συναφασιν.

Ἰστίον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ οὗς γενικῇ κέχρηται οἱ Ἰωνεῖς, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Ἀητός· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Ἀητούς, τῆς Σαπφῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ δοτικὴ ἔστι τῇ Σαρκῷ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαρκῷ τῆς Σαρφῶς τῇ Σαρφῷ, ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ. καὶ λοιπὸν οὐστολὴν ἀναδεξαμένη τοῦ ὦ εἰς ὁ, ἐξηφώνησε τὸ ἱ, καὶ ἐγένετο τῇ Σαρφῷ. τινὲς δέ, ὥσπερ καὶ ὁ Θεοδοσίος, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σαρκῶς γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σαρφοῖ, τροπῇ τοῦ ὅς εἰς ἱ, καὶ κατὰ συναφείαν τοῦ ὁ καὶ ἱ εἰς τὴν οἱ διφθογγὸν γίνεται Σαρφοῖ. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι οὐδέποτε εὐρίσκειται ἐν χρήσει ταύτην τὴν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὁ καὶ ἱ. οἱ δὲ ἄρ' εὐρίσκεται ἐν χρήσει ἡ τρισύλλαβος δοτικὴ ἐπὶ τούτων, φημι δὲ ἡ Ἀητοῖ καὶ Σαρφοῖ, ἀλλ' ἡ δισύλλαβος, οἷον ἡ Ἀητοῖ καὶ Σαρφοῖ. ἔστι δ' εἰπεῖν ὅτι ἀναφέρονται τινες τῶν τεχνικῶν μὴν χρῶν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὁ καὶ ἱ, παρὰ Πινδάρῳ· ἐκείνος γὰρ εἶπε τῇ Πυθού.

Τὴν Σαρφοῦ τὴν Σαρφῷ] Ἰστέον ὅτι ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ τὴν Σαρφῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαρφῷ τῆς Σαρφῶς τῇ Σαρφῷ τὴν Σαρφῶν, ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ τὴν τιμῇ. καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ὦ εἰς τὸ ὁ καὶ ἱ γέγονε Σαρφοῦ τοῦ ἱ ἀποβληθέντος, ἐπειδὴ τὸ ἱ ὑποβλητικόν ἔστι τοῦ ἱ, οἷον ἑρέξην ἑρέξεα, Πολυδεύκησιν Πολυδεύκεα, ἣν ἑα, ἡ κεν ζωδὲς ἀμενηνὸς ἑα χαλκοῖτο τυπῆσιν. τὸ γὰρ μοῦσα μοῦσαν ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ἱ καὶ οὐκ ἔστι κατὰ πάθος, ὥσπερ τὰ ἄλλα. ἔστιν οὖν Σαρφῶν Σαρφοῦ, διάλυσεως, ὡς εἴρηται, γενομένης τοῦ ὦ εἰς ὁ καὶ εἰς ἱ· καὶ λοιπὸν κατὰ κράσιν τοῦ ὁ καὶ ἱ εἰς ὦ γέγονε Σαρφῷ, ὥσπερ κρείττονα κρείττονα καὶ κρείττω, βελτίονα βελτίονα βελτίω. ὁ Θεοδοσίος δὲ δοῶζει ὅτι ἀπὸ τῆς Σαρφοῖ δοτικῆς γέγονεν ἡ Σαρφοῦ αἰτιατικὴ τροπῇ τοῦ ἱ εἰς ἱ, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ὁ καὶ ἱ εἰς ὦ Σαρφῷ. καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναφθεῖσα οὐκ ἔλασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναφθεῖσως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πάσας ἐκλίνειν, ἵσθον πρὸς ἀναλογίαν ἑαυτῆς, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐρικῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν οἱ διφθογγὸν λήγει. πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς εἶπερ, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθεία τῶν δοτικῶν ὁμοίως αὐτῇ εἰς ὦ λήγει, οἷον τὰ Σαρφῷ, καὶ λοιπὸν ἀπολούθως αὐτῇ αἱ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. τρεῖς μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι εὐρίσκεται καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς οἶν, οἷον τὴν Ἀητοῖν καὶ τὴν Σαρφοῖν, ἥτις Ἰωνικὴ ἔστι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἔστι τὴν Σαρφῶν καὶ τὴν Ἀητῶν ἡ αἰτιατικὴ, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ὦ εἰς τὴν οἱ διφθογγὸν γίνεται τὴν Σαρφοῖν καὶ

τὴν Ἀητοίαν. Ἰστίον δὲ ὅτι οἱ Μιολεῖς καὶ διὰ τῶν ᾧ λέγουσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν καὶ βαρύνουσιν, οἷον τὴν Ἀητώ, τὴν Σαπφά. πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρ' ἧμιν ὀξυνομένη, παρὰ τοῖς Μιολεῦσι βαρύνεται, οἷον Ἀτρεῦς Ἀτρεως, σοφός σόφος, χωρὶς τῶν προθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον ἀνά, κατά, διὰ, μετὰ, ἀντάρ, ἀντάρ, πρὸς. „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὰ μονοσύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον νύξ, στύξ. πῶς γὰρ δύνανται τὰ μονοσύλλαβα βαρύνεσθαι;

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιπωμένην συνέρχονται, οἷον πᾶς παῖς, Πηλεῖ Πηλεῖ, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς, τιμῆς τιμῆς, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν αἱ αἰτιατικαὶ ἀπὸ ὀξεῖας καὶ βαρεῖας συναίρεθεῖσαι οὐ περιπῶνται· ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον Ἀητόα Ἀητώ, Σαπφία Σαπφά, Καλυψία Καλυψά. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πᾶσα πτώσις, ὁμοφωνοῦσα ἑτέρα κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ μουσα ᾧ μουσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς τόνος. ἡ Μῆδεια — ᾧ Μῆδεια. τὸ ἔυλον — ᾧ ἔυλον. οὕτως οὖν τῇ Ἀητοῖ — ᾧ Ἀητοῖ, ὁμοίως τῇ Σαπφοῖ καὶ ᾧ Σαπφοῖ. ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ (ἡ Ἀητῶ γὰρ καὶ τὴν Ἀητώ, καὶ ἡ Σαπφά καὶ τὴν Σαπφά), τοῦτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἀνεδέξατο, καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. ἡ δὲ εὐθεῖα ὀξύνεται διὰ τὸν χαρακτήρα· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνονται, οἷον Κλειῶ, Ἐρατῶ, Καλυψῶ, Ἀητῶ, Σαπφῶ. ὅτι γὰρ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ περισπᾶσθαι ἢ ὁμοφωνοῦν τῆς εὐθείας, δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικὴ περισπᾶσθεῖσα καὶ ἡ ἡῶ· αὐταὶ γὰρ μὴ ὁμοφωνήσασαι τῇ ἰδίᾳ (αἰδῶς γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα καὶ ἡῶς) περισπῶνται τῇ λόγῃ τῆς συναρτέσεως τῆς γενομένης ἐξ ὀξεῖας καὶ βαρεῖας, οἷον ἡῶα ἡῶ, αἰδῶα αἰδῶ. Πρὸςκείται ἀνωτέρω κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ἀγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται. Δεῖ προσθεῖναι τῷ κανόνι τοῦτο, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνοῦσα ἑτέρα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, χωρὶς τῶν εἰς εὖς γενικῶν τῶν γενομέ-

σαν Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν Ὀδυσ-
σίῳ καὶ Ἰδομενέῳ γενικὴν Ὀδυσσεύς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσιν,
οἷον Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως
τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα
πρὸς τοῦ Ἰδομενέως οὐ λῆγεν ἡ δύναμις· καὶ ἰδοὺ ὁμοφώνησεν
ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, καὶ ὁμοῦ οὐκ ἐδέξατο
τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περι-
σπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναρτέσεως τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας.

ὦ Σαπφώ] Λέγει ὁ τεχνικός ὅτι ἡ κλητικὴ τῶν εἰς ὦ θηλυ-
κῶν εἰς τὴν οἰ δόρυοργαν λήγει, τῆς χρήσεως οὕτως ἐχούσης, ἡ
Σαπφῷ ὦ Σαπφῶς, ἡ Αἰτωῷ ὦ Αἰτωῖ. Αἰτωῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι
μαχήσομαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι εὐρίσκεται ἐπὶ τούτων ἡ κλη-
τικὴ καὶ ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ, ὡς παρὰ τῇ Ἀπολλωνίᾳ· εἰ δ'
ἄγε νῦν, Ἐρατῷ, παρὰ δ' Ἰστιάσο καὶ μοι ἔτισπε. ὁ μέντοι ποιη-
τῆς καὶ ἄλλοι εἰς τὴν οἰ δόρυοργον ποιοῦσι τὴν κλητικὴν, οἷον
Αἰτωῖ ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι, καὶ φιλῇ πειθοῖ. Καὶ ἄξιόν
ἔστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ κλητικὴ σὺνδέποτε πλείονα φωνήεντα ἔχει
τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον μοῦσα ὦ μῦσα, τιμὴ ὦ τιμή, βῆμα ὦ βῆμα,
ἄστυ ὦ ἄστυ, βοῦς ὦ βοῦ, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θη-
λυκῶν ἡ κλητικὴ πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας; οἷον
Καλυψῷ ὦ Καλυψοῖ. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπο-
λογίαν, ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ὦ ληγούσαις
εὐθείαις εἶχον τὸ ἰ προσγεγραμμένον, οἷον ἡ Αἰτωῖ, ἡ Σαπφῷ·
συστάλλει οὖν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐξεφωνήθη τὸ ἰ·
τούτου χάριν ἡ κλητικὴ ἔδοξε πλείονα φωνήεντα ἔχειν τῆς εὐ-
θείας. οὗτος δὲ ὁ λόγος οὐκ ἔστι καταναγκαστικός. εἰν γὰρ
δῶμεν τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἔχειν τὸ ὀ προσγεγραμμένον
κατὰ τὴν εὐθείαν, εὐρεθήσεται τὸ ἰ τελικὸν τῶν θηλυκῶν καὶ
οἰ τὸ ὦ· ὅπερ ἔστιν ἄτοπον. τὸ γὰρ ἰ οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν
θηλυκῶν, ἀλλὰ τῶν ὀδδετέρων, οἷον τὸ μέλι, τὸ σίγητι. ὁ δὲ ἡ-
μέτερος διδάσκαλος λέγει ταύτην τὴν ἀπολογίαν. τὰ εἰς ὦ λή-
γοντα θηλυκὰ ἐπειδὴ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἔγραψαν τὸ
ὦ εἰς τὸ ὀ, οἷον ἡ Σαπφῷ τῆς Σαπφῶς τῇ Σαπφῶι, τούτου χά-
ριν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ἔγραψαν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ. καὶ ἐπειδὴ αἱ
κλητικαὶ καὶ αὐταὶ ἤμελλον ὀξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, τὰ δὲ
εἰς ὀ λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τά-
σιν, οἷον ἐκείνο, ἄλλο, τοῦτο, δεῦρο, χωρὶς τῆς αὐτῆς ἀντωνυμίας

καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ καὶ ὑπὸ προθέσεως, τούτου χάριν, ἵνα μὴ ὀξυνθῶσιν αὐταὶ αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ὁ καταλήγουσαι, προσέλαβον τὸ ἱ, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλεονα, φωνήεντα τῶν ἰδίων εὐθεϊῶν αἱ εἰς τὴν δὲ δίφθογγον λήγουσαι κλητικαί. καὶ περισπῶνται ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Λητοὶ ὦ Λητοί, τῇ Σαπφοὶ ὦ Σαπφοί· ὁμοφωνήσασαι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς. καὶ τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς αἰτιατικῆς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι διὰ τί τὸ ἱ προσήλθε, καὶ οὐκ ἄλλο φωνήεν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ ὄντων τῶν φωνηέντων, ᾧ εἴη ἱ ὦ ὦ, οὐκ ἡδύνατο οὔτε τὸ ᾧ οὔτε τὸ ἡ οὔτε τὸ ὦ οὔτε τὸ ὦ πλεονάσαι, ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑποτακτικὰ ἀλλὰ προτακτικά. τὸ δὲ ὦ πλεονάσαι οὐκ ἡδύνατο, ὥρα μὴ παρέχοι ἔμφασιν ὅτι εἰς οὓς ἔχει τὴν εὐθείαν, οἷον ὁ βοῦς ὦ βοῦ, ὁ πλοῦς - ὦ πλοῦ, ὁ Σιμοῦς - ὦ Σιμοῦ, ὁ πλακοῦς - ὦ πλακοῦ. ἐξ ἀναγκάσεως οὖν τῶν ἄλλων φωνηέντων τὸ ἱ ἐπλεόνασεν.

Τὰ Σαπφῶ] Λέγει ὁ τεχνικός ὅτι αὕτη ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν ὁμοφωνήσας τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν. ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. ἡ δὲ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ ἔστιν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἱ ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἱ εἰς εἴ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν, οἷον Ἀντι Ἀντε, Θάντι Θάντε, Λέβητι Λέβητε, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ἱ εἰς εἴ, οἷον Λητοὶ Λητόε, Σαπφοὶ Σαπφοέ, ἀλλὰ τὰ Λητῶ καὶ τὰ Σαπφῶ ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν· καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν τὴν Λητῶ ἔστι καὶ τὴν Σαπφῶ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. κανὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι, ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναιρῆται, τότε καὶ ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν ὁμοίως συναιρεῖται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένης Δημοσθένη, τέχεος τέχους τέχει τέλχη· εὐγενέος εὐγενοῦς εὐγενέε εὐγενῇ, οὐκ ἀντιστρέφοντος τοῦ κανόνος. οὐ γὰρ ἡνίκα μὴ συναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, κωλύεται πάντως συναιρεθῆναι ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε συναιρεῖται, οἷον βασιλεὺς βασιλέως βασιλέε βασιλῇ, πόλις πόλεως πόλει πόλῃ, ὡς παρ' Ἀισχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τῷ πόλῃ· λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Ἀκεδαιμονίων. εἰ ἄρα οὖν ἐν

τοῖς εἰς ᾧ θηλυκοῖς συναίρεται ἡ γενική τῶν ἐνικῶν κατὰ Θεοδόσιον, Αἰτιόος Αἰτιόος, Σαπφόος Σαπφούς καὶ Ἑρατοῦς Ἑρατούς, δηλονότι καὶ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν ἀναγκάζεται συναίρεσιν ἐπιδεξασθαι. ἔν ὧν γένηται ὑπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἔ, οἷον Αἰτιόϊ Αἰτιόε καὶ Σαπφοῖ Σαπφόε, μέλλει ἐν τῇ συναίρεσει εἰς τὴν οὐ διφθογγον καταλήγειν· τὸ γὰρ ὀ καὶ ἔ εἰς τὴν οὐ διφθογγον κινεῖται, οἷον τὸ ἐμόν - τοῦμόν, τὸ ἔργον - τοῦργον, προέβη - προῦβη. εἰς τὴν οὐ διφθογγον δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐστιν· οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν εἰς τὴν οὐ διφθογγον καταλήγει· τὸ γὰρ ὕ οὐκ ἐστι τελικόν τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν. τούτου οὖν χάριν οὐκ ἔγένετο ἐκ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν, ἀλλ' ὡμοφωνήσας τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ ἐχούσῃ κατάληξιν ἁρμόζουσας τῇ εὐθείᾳ τῶν θυϊκῶν· λήγει γὰρ εἰς ᾧ ἡ αἰτιατική τῶν ἐνικῶν, ὅπερ ἐστὶ τελικόν τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν, οἷον τῷ φίλῳ, τῷ ἀνθρώπῳ. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖς θυϊκοῖς συνειλεγμένη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ καὶ αἰτιατική. ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς εἰς ᾧ θηλυκοῖς ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον τὴν Αἰτιώ καὶ ἡ Αἰτιώ, τὴν Σαπφώ καὶ ἡ Σαπφώ, τούτου χάριν ἐν τοῖς θυϊκοῖς ἑμοῦ συνελθοῦσαι τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξαν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς ἐνικῶσι μὴ παραλλάττειν κατὰ τὴν φωνὴν, οἷον ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφώ, εἰκότως οὐδ' ἐν τοῖς θυϊκοῖς παραλλάττουσι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σαπφῶ, δηλονότι ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμαίων καὶ τοὺς δοξάζοντας Ἰσοσύλλατον κλίσιν ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν καλῶς ἔγένετο ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν εἰς ᾧ, ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν κατ' αὐτοὺς τῇ Σαπφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς γίνεται ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν τὰ Σαπφῶ.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία θυϊκῶν εἰς ᾧ ἡ εἰς ἔ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικήν καὶ δοτικὴν τῶν θυϊκῶν, οἷον Αἰαντε Αἰάντων, φίλῳ φίλων. οὕτως οὖν καὶ Σαπφῶ Σαπφῶν.

Ἡ Σαπφῶ] εἰρηται ὅτι τῶν θυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὥς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Αἱ Σαπφῶ] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία θυϊκῶν εἰς ᾧ λήγουσα εἰς τὴν οὐ διφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶς τῶν οὐδετέρων.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ᾧ λήγει ἐπὶ παντὸς γένους.

Ταῖς Σαπφοῖς] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἰ-
λήγουσα προσθέσει τοῦ ὀ ποιῇ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὴς Σαπφοῦς] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς τὴν
οἱ διφθογγον λήγουσα εἰς οὐς ποιῇ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πλη-
θυντικῶν.

Ἡ Σαπφὸς] εἰρηται. Conf. Hort. Adon. f. 267. b.

995, 16. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Πελοδί καὶ τὴν κλίαν
καὶ τὸν τόπον τοῦ ἄρσενικοῦ ἐφύλαξεν, οἷον ἡ Κτησιφῶν τῆς Κτη-
σιφῶντος.

σημειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοσσών Ὀλοσσόνος
καὶ Ἀνθηδών Ἀνθηδόνος. δεῖ προσθεῖναι καὶ εἰπεῖν ὅτι καὶ ὅσα
εἶδεν ἐπὶ πόλεων εἰς ὧν τῷ ἡ παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ὦ εἰς
τὸ ὀ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσηδών Ἰσηδόνος, Ἀσπληδών Ἀσπληδόνος,
Στερηδών Στερηδόνος, Καρχηδών Καρχηδόνος ἡ ἐν τῇ Λιβύῃ, Κυλ-
χηδών Καλχηδόνος ἡ κατὰ τὸ Βιζάντιον, ἥτις καὶ Χαλχηδών κα-
λεῖται· ἐνρίσκομεν γὰρ διαφορομένην τὴν χρῆσιν. ἐν δὲι προσ-
θεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ Ἑρμιῶν Ἑρμιόνος καὶ τοῦ Ἡϊῶν Ἡϊόνος
καὶ τοῦ Βιῶν Βιόνος. ἐν δὲ τοῖς ὀξύτονοις τοῖς μὴ σημαίνουσι
πόλιν δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδών μελεδῶνος καὶ τὸ τυφεδών
τυφεδῶνος· περὶ ὧν ἴστιν εἰπεῖν ὅτι ταῦτα ποιητικὰ εἰσι καὶ διὰ
τὸ μέτρον ποιητικῶς διὰ τοῦ ὦ γένοντο. ἴστι δὲ τυφεδῶν μὲν ἡ
καῦσις, μελεδῶν δὲ ἡ φροντίς.

996, 8. ὥς παρὰ Καλλιμάχῳ· ὁ δὲ κρέα λυγρὸς ἔταμνε.

πολλή ἐστιν ἡ χρῆσις τῆς χερὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιη-
ταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ παρὰ ὑμνογράφοις. ἡ δὲ γε-
νικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν τοῖν χεροῖν λέγεται ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθογγου χερὶ.

997, 22. σσημειωμένου τοῦ ἀγλῆς ἀγλῆδος.

26. τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα εἰς ᾧ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν,
οἷον κρηπίδα, ἀσπίδα. — παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῶσι γίνονται εἰς ἡ
κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρείας τάσεως· κρήμιν γὰρ λέγουσι
καὶ σφράγιν καὶ ἄψιν, ὥς παρὰ Ἡσιόδῳ

τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν

ἀντὶ τοῦ ἄψιδα.

λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς μὴ εἶναι τὴν χρῆσιν τοῦ μήριδα.

998, 7. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „πλὴν τοῦ κέρους κόρυθος

καὶ κόμυς κώμυθος." καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ κόρυς κόρυθος αἰεὶ ἀνιστάται τὸ ὤ ἐν τῇ γενικῇ,

δαῖε οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἄσπιδος ἀκμάτων πῦρ, ἔχει δὲ τὴν αἰτιατικὴν διαφορομένην, οἷον κόρυθα καὶ κόρυν. τὸ δὲ κώμυς κώμυθος καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ

καὶ μαλακοῦ χόρτοιο καλὸν κώμυθα δίδωμι,
καὶ εἰς αὐτὴν μόνως ἔχει τὴν αἰτιατικὴν.

δεῖ σημειώσασθαι ἐν τῷ κανόνι τὸ ἀγνύς ἀγνῦθος. ἀγνῦθες δὲ λέγονται οἱ λίθοι οἱ περιφερεῖς καὶ τετραγῆνοι, οἱ κρεμάμενοι ἐν τοῖς ἱστέροις.

23. τὴν ἰω φασὶ χωρὶς τοῦ ὦ, καὶ οὐ τὴν ἰων σὺν τῷ ὦ.

999, 27. ἰοτέον δὲ ὅτι μονῆρές ἐστι τὸ μέλι διὰ τοῦ τος κλινόμενον· οὐκ ἔστι γὰρ εἰς ἰ λῆγον οὐδέτερον διὰ τοῦ τος κλινόμενον, εἰ μὴ τοῦτο μόνον καὶ τὰ παρ' αὐτό, δηλονότι συντιθέντα, οἷον ἀπόμελι ἀπομέλιτος, ὀξόμελι ὀξομέλιτος, εὐκρατόμελι εὐκρατομέλιτος, οἰνόμελι οἰνομέλιτος.

28. τὸ σίνηπι καὶ τὸ κίμι (εἶδος δὲ ἐστὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἐλαίου) καὶ τὸ κόμμι (κόμμι δὲ ἐστὶ τὸ κομίδιον) καὶ τὸ κιννάβαρι (ἐστὶ δὲ εἶδος βάμματος πυθροῦ, ἐξ οὗ γράφει ὁ βασιλεὺς) καὶ τὸ στάχι, ὅπερ σημαίνει εἶδος πυθροῦ καὶ αὐτό, καὶ τὸ στίμμι, ὅπερ αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λαχῶς καλεῖται, οὐκ εἰσὶν Ἑλληνικά, κλίνονται δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὀς. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τοῦ κόμμι εὐρέθη παρὰ Κρυβόλῳ ἡ δοτικὴ κόμμιδι, ὡς παρὰ τῆς κόμμιδος γενικῆς· ἔχει δὲ οὕτως, „τὸν πλακούντα κόμμιδι, οὐ μέλιτι διεκόςμει." καὶ τοῦ πέπερι δὲ ἡ γενικὴ εὐρέθη διὰ τοῦ δος, πεπείριδος. τὸ δὲ κιννάβαρι καὶ ἀρσενικῶς εὐρέθη, ὃ κιννάβαρις· εὐρήται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίῳ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν. εὐρέθη δὲ καὶ τὸ στίμμι θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμμιν τῆς στίμμιδος. Ἰωὴ Ὀμφάλῃ καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον.

1001, 9. καὶ ἐστὶν ἑτεροκλίτον. ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ας κατὰ τὴν ἑξῆς ἐστίν, οἷον ὡς ἀπὸ τῆς ὕδατος ὕδατος, ὡς περ κρέας κρέατος, γῆρας γήρατος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σπῆρ, ὃ σημαίνει τὸ ἀγόνδεμα· τούτου γὰρ ἡ γενικὴ σπατός ἐστὶν ἑτεροκλίτως, ὡς ἀπὸ τῆς σπῆς εὐθείας.

εὐρίσκεται δὲ καὶ εἰς ὀς εὐθεῖα. ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆρας καὶ

ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ὕδας εὐθείας, ἐξ ἧς ἡ γενικὴ ὕδατος, γίνεται ὕδος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπιτῆρα κάμινος.

ἔχομεν δὲ καὶ δοτικὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρ' Ὑσιόδῳ
γαῖαν ὕδει φύρειν.

16. ἰστέον ὅτι τινὲς θέλουσιν ὀξύνειν τὴν Ἀττικὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, οἷον τοῦ κρεῖως, τοῦ γηρῶς, τοῦ κερῶς, λέγοντες διὰ ἀπὸ τοῦ κρεῖατος καὶ γήρατος καὶ κερῶτος ἐγένοντο κατὰ συγκοπήν τοῦ α καὶ τ κρεός καὶ γηρός καὶ κερός διὰ τοῦ σ ὀξυτόνως, τῷ λόγῳ τῶν εἰς σ δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὡς περ πατρός, μητρός, φωτός, μηνός, καὶ λοιπὸν Ἀθηναῖοι ἐκτείνοντες τὸ σ εἰς ω ἐφύλαξαν τὴν ὀξείαν τάσιν. τῷ δὲ Ἡρωδιανῷ οὐ δοκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ ταῦτα βαρυντόνως δοξάζει λέγεσθαι.

1002, 3. ἰστέον ὅτι παρ' Ὀμήρῳ οὐδέποτε εὐρίσκεται ἡ γενικὴ τούτων τῶν εἰς σ οὐδετέρων εἰς οὐς καταλήγουσα, ἀλλ' ἡ εἰς $\epsilon\upsilon\varsigma$, οἷον Ἐρέβους, Θάρσεως,

τοίου μὲν Θάρσεως πλησεν φρένας ἀμφιμελαίνας,

ἣ ἐντελῶς ἤγουν διὰ τοῦ $\epsilon\omega\varsigma$, οἷον βέλεος,

βέλεος δὲ σε τείρει ἄκωπή.

δύο δὲ μόνως γενικὰς ἐποίησεν εἰς οὐς, ἐπὶ τῶν εἰς σ δηλονότι οὐδετέρων, τὸ

χλωροὶ ὑπὸ δέλους

(ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δέλους) καὶ

ἣ ἦν κατὰ σπείλους κέχνηται

(ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ σπείους). τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησε διὰ τὸ μέτρον (καὶ εἰ εἰς $\epsilon\upsilon\varsigma$ γὰρ ἐποίησε ταύτας τὰς γενικὰς, ἡ αὐτὴ μακρὰ εὐρίσκετο), ἀλλὰ διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς ἐπαλληλίας τοῦ ϵ .

24. Chperobosci in hoc caput commentarius, quem totum appono, et in Coisliliano est et seorsim in cod. Reg. 2426 et Monac. 310.

ΗΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΕΣΙ ΤΟΝΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸς περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων, καὶ λαμβάνει πρῶτον ὁμολογούμενον τὸν τῆς εὐθείας τόνον, καὶ οὕτως κατασκευάζει τὸν τόνον τῆς γενικῆς. ἐμάθομεν δὲ ὅτι οἱ κύριοι τόνοι τῶν λέξεων δύο εἰσὶν, ἣ τε ὀξεῖα φῆμι καὶ ἡ περισπω-

μένη. περὶ γὰρ τῆς βαρείας ἐμάθομεν ὅτι συλλαβικός τόνος ἐντί-
 πᾶσι γὰρ συλλαβῇ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον
 τόνον τῆς λέξεως, λέγω δὲ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, βα-
 ρεῖαν δέχεται, οἷον φίλος, ἄνθρωπος, δημός. κανονίζει οὖν ὁ τεχ-
 νικός τὸν τόνον πῆς γενικῆς λέγων ὅτι „πᾶσα γενικὴ ὀνόματος
 κοινὴ ἀταθῆς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς, ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν
 καὶ ἡ εὐθεῖα, χωρὶς εἰ μὴ πού ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαίρου-
 σθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί.” πρόσκειται ἐν τῷ κα-
 νόνι „κοινὴ” διὰ τὸ ἓα ἱᾶς καὶ μία μιῦς, Ἰωνικῶς ἐν τῇ γενικῇ
 περισπωθέντων, ὥς δειχθήσεται. πρόσκειται „ἀπαθῆς” διὰ τὸ
 πατήρ πατέρος πατρός, ἀνὴρ ἀνέρος ἀνδρός· ταῦτα γὰρ συγχο-
 πὴν πεπονηότα οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον.
 πρόσκειται „εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ” διὰ τὸ Ἀδωνις Ἀδώνι-
 δος καὶ Ὀμηρος Ὀμήρου· ταῦτα γὰρ, ὥς δειχθήσεται, δι' ἕτερον
 λόγον κατεβίβασαν τὸν τόνον. πρόσκειται „ὑπεξαίρουσθωσαν δὲ αἱ
 εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί” διὰ τὸ παῖς παιδός καὶ φῶς φωτός καὶ
 Τρῶς Τρωός· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν
 τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς δισύλλαβας ὤζυνθησαν, ὥς μαθησόμεθα.
 Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος
 ταῦτα. τὸ Ἄϊας ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἡ γενικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, Ἀϊαντιος· ὁμοίως
 δὲ λέβης λέβητος, Λύχης Λύχητος, πένης πένητος, Δύρης Δύρη-
 τος, Πάρις Πάριδος. πάλιν τὸ ταχύς καὶ ἑξὺς ἐπὶ τῆς δευτέρας
 ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ ταχέος καὶ
 ὀξέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπ' ἀρχῆς ἔχει
 τὸν τόνον. πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρ-
 χῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ εὐγενέος
 γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον.
 πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ
 τὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ, ἀγαθός
 ἀγαθοῦ· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, εἰ
 καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀζύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περι-
 σπᾶται. περισπᾶται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγόμενῳ ἐν τῇ περὶ
 τοῦ ἱᾶς καὶ μιῦς διδασκαλίᾳ. πάλιν ἔστι δοῦλος δούλου, καὶ ἐν
 τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἡ
 μὲν γὰρ εὐθεῖα προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ
 μιῦς βραχεύς, ἡ δὲ γενικὴ παροξύνεται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν

τὴν ἐπὶ τέλους συλλαβὴν. τὸ μέντοι Ἀδωνίς Ἀδώνιδος καὶ φίλημα
φιλήματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἡ εὐθεία καὶ περιτοσυλλάβως
κλίνεται ἡ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάσσει ἐπὶ τῆς αὐτῆς
συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία, ἀλλὰ κατωρθάζει αὐτὸν
μία συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε
πίπτει ἡ ὀξεῖα, τούτεστι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὐ-
ρίσκεται τιθέμενος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν πρὸ τριῶν συλλαβῶν
οὐ τίθεται τόνος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταυτην. οὐδέποτε
ἁπλῇ λέξις πρωτότυπος ἐκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν·
τούτου χάριν οὐδὲ τόνος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς. πρὸς-
κειται ἐν τῷ κανόνι „ἁπλῇ” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φι-
λῆσφορος, Ἀρίσταρχος· αὗται γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν,
ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἁπλάι. πρόκειται „πρωτότυπος” διὰ τὰς παραγώ-
γους, οἷον διὰ τὸ σοφώτερος, ταχύτερος· αὗται γὰρ ὑπερβαίνουν
τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν πρωτότυποι. „ἐκίνητος” δὲ πρὸς-
κειται διὰ τὸ κείρω καὶ παιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερουτέλι-
κος ἐκείαρχμην καὶ ἐπεποήκειν, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν
τρισυλλαβίαν, καὶ ἀξιόν ἐστι τοῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν
τὸ κινήσθαι αὐτά. διὰ ταῦτα οὖν πρόκειται ἐν τῷ κανόνι ὅτι
οὐδέποτε ἁπλῇ λέξις πρωτότυπος ἐκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς
συλλαβὰς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, δι' ἣν οὐδέποτε
ὑπερβαίνει τόνος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως πρῶται τέλειαι
λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι· ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέ-
λος. ἐπειδὴ οὖν πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι, εὐκό-
τως μέχρι αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνοι καὶ οὐχ ὑπερβαίνουν τὴν τρι-
συλλαβίαν.

Ἰατέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὅμηρος Ὀμήρου καὶ τὸ ἀνθρώπος ἀν-
θρώπου ἀναγκάως κατεβίβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ
εὐθεία προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἡ γενικὴ οὐ δύναται πρᾶπ-
ροξυνθῆναι, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τό-
νος πίπτει. ἔαν οὖν προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὐ-
φραθήσεται πρὸ τεσσάρων χρόνων ὁ τόνος· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον.
δεύτερον δὲ ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων ὡς φύσει μακρῆς οὐσας τῆς
τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα,
ἥγουν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Περσίδων, βημάτων, Λα-
χίων. οὕτως οὖν καὶ ἀνθρώπου καὶ Ὀμήρου παροξύνεται. ἀμέλει

ἐν τῇ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, οὐ καλύπτεται προπαροξυνθῆναι, οἷον Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὡς φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὀξεῖα „χωρὶς εἰ μὴ εὔρεθῇ τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ $\bar{\epsilon}$,” τουτέστιν ὅταν τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ $\bar{\epsilon}$ εὔρεθῇ, τρίτη ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ ὀξεῖα, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεως, πράξεως, πόλεων, μάντεων, πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς διαλέκτοις, οἷον Ἀτρείδεω, Πηλείδεω. Ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξυνόμενα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ τοῦ $\bar{\omega}$ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων. Ἰὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχουσι, πάντως εὐρίσκεται ἡ τὸ $\bar{\lambda}$ ἢ τὸ $\bar{\rho}$, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσόκερας, φιλόγελως. Αἰεὶ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ἀπολογούμενος ὁ τεχνικός, διότι μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάντιος γεγονότα τὴν τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τάσιν.

Ἐτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς $\bar{\alpha}$ διφθογγου καὶ τῆς $\bar{\alpha}$ διφθογγου.” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐσῶν κολλάκις προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροι, ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι, τράπεζαι, ἄμαζαι, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἕνα ἡμῖσιν χρόνον ἔχουσιν. Ἀλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν πότε ἡ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\alpha}$ διφθογγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. Ἰστέον ὅτι ἡ $\bar{\alpha}$ καὶ ἡ $\bar{\alpha}$ διφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἥγουν ἀντὶ βραχείας, οἷον Ὀμηροι ὦ Ὀμηροι, ἄνθρωποι ὦ ἄνθρωποι; Ἀρίσταρχοι ὦ Ἀρίσταρχοι, αἱ ἄμαζαι ὦ ἄμαζαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ ἄλλαι ὦ ἄλλαι. πρόκειται „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς. ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἡ $\bar{\alpha}$ καὶ ἡ $\bar{\alpha}$ διφθογγοὶ ἀντὶ κοινῆς ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρᾶς, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἥνικα προπαροξύνεται ἡ εὐθεῖα, οἷον ἄνθρωποι ἄνθρώποις, Ὀμηροι Ὀμήροις, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, ἄμαζαι ἄμαζαις, ἄλλαι ἄλλαις, τράπεζαι τραπέζαις. τούτου δὲ αἰτιὸν ἐστὶ τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ $\bar{\alpha}$ διφθογγῇ καὶ τῇ $\bar{\alpha}$. τούτου χάριν

ρινοῦ

ρω οὐ παραλαμβάνονται ἀντὶ κοινῆς. τὸ γὰρ σύμφωνον τὸ ἐπιτε-
 ράμενον ἕτερον ἡμιχρόνιον χαρίζεται αὐταῖς καὶ ἀποτελεῖ αὐτὰς
 φύσει μακρὰς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλονότι τὰ ἀπλά, ἡμιχρόνιον
 ἔχουσι. πρόσκεινται „δηλονότι ἀπλά,” ἐπειδὴ τὰ διπλά, ἅτε δύο
 συμφώνων ἔχοντα δύναμιν, πρὸς ἓνα χρόνον ἔχουσιν. ἐν δὲ τοῖς
 ἀπώτεροις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς βήμασιν οὐδέποτε ἡ αἰ διφθογγος
 τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἤγουν
 ἀντὶ βραχείας, ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρᾶς, οἷον ὦμοι, ποιή-
 σοι. ὅτι γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ
 αἰ διφθογγος, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ πα-
 ροξύνεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ΟΙΚΟΙ ἦν ἵνα μὲν ἔστιν ἐπίρρημα καὶ
 σημαίνει τὸ ἐν οἴκῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ διφθογγου ἀντὶ
 φύσει μακρᾶς παραλαμβανομένης, οἷον οἰκοί· ὅτε δὲ ἔστιν εὐθεία
 τῶν κληθυντικῶν, οἷον οἰκοί, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αἰ διφθογγ-
 γου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης ἤγουν ἀντὶ βραχείας, ὡς τὴν
 δῆμοι, κῆποι. ἡ δὲ αἰ διφθογγος, ὡς ἐρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν
 κληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ
 κοινῆς παραλαμβάνεται ἤγουν ἀντὶ βραχείας, καὶ ἓνα ἡμῖσον χρό-
 νον ἔχει, οἷον αἰ ἄμαζαι ὦ ἄμαζαι, αἰ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἰ
 ἄλλαι ὦ ἄλλαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς βήμασιν ἀντὶ κοινῆς
 παραλαμβάνεται, καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτωνται,
 πεπολήνται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, οἷον τύπτεσθαι, λέγεσθαι,
 καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ὤπασαι, κατάδεξαι, περαιοῖσθαι,
 μέμνησαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἔαν λέγωμαι, ἔαν τύπτω-
 μαι. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ
 αἰ διφθογγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσας
 ποιῆσαι. ὅτι γὰρ ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ αἰ διφ-
 θογγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ
 τὸ ποιῆσαι εὐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ προπαροξύνεσθαι.
 ὅθεν τὸ ΠΟΙΗΣΑΙ ἦν ἵνα μὲν ἔστιν εὐκτικόν, ποιῆσαιμι ποιή-
 σαις ποιῆσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ διφθογγου ἀντὶ φύσει μα-
 κρᾶς παραλαμβανομένης· ὅτε δὲ ἔστιν ἀπαρεμφάτον, οἷον ποιῆσαι
 θέλω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αἰ διφθογγου ἀντὶ κοινῆς παρα-
 λαμβανομένης ἤγουν ἀντὶ βραχείας. καὶ δια τί ἡ αἰ διφθογγος
 ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἀπαρεμφάτοις καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑπο-
 τακτικοῖς ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ
 φύσει μακρᾶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα,

ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πρώτου μέσου ἁριστόν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιβ-
ρήμασιν ἀντὶ φύσει μικρὰς παραλαμβάνεται ἢ αἰ δίφθογγος τῶ
τονικῷ παραγγέλματι, οἷον βαβα, παπα, χυχα, χωρίς τοῦ πα-
λαιο καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ, οἷον ἐκάλαι, πρόπαλαι· ταῦτα δὲ τῶ
τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς ἔχουσι παραλαμβάνομένην τὴν
αἰ δίφθογγον, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι τί δὴ ποτε ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ δίφθογγοι
μόναι ἐκ τῶν διφθόγγων τῶ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς
παραλαμβάνονται, οἷον ἄνθρωποι, Ὀμηροί, Ἀριστάρχου, ἄμαξαι,
τράπεζαι, αἰλλεῖ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτης τὴν ὑπολογίαν. Ἰστέον
ὅτι ἔνδεκα δίφθογγοι εἰσὶν· ἔστι γὰρ ἢ εἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ
καὶ ἢ αἰ καὶ ἢ αὐ καὶ ἢ εὐ καὶ ἢ οὐ καὶ ἢ ἦ καὶ ἢ ὦ, ἢ διὰ τοῦ
ἦ καὶ ἰ καὶ ἢ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἰ, καὶ ἢ ἦν καὶ ἢ ὠν, ἢ διὰ τοῦ
ἦ καὶ ὕ καὶ ἢ διὰ τοῦ ὦ καὶ ὕ, οἷον ὠντός ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ ὁ
αὐτός, καὶ ἢ ὠι ἢ διὰ τοῦ ὠ καὶ ἰ. + αὗται τοίνυν αἱ ἔνδεκα δίφ-
θογγοὶ ἀνιμερόμενται ἑαυτὰς καὶ ἐγένοντο κατὰ τρόπους τρεῖς·
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ κατ' ἐπικράτειαν, αἱ δὲ κατὰ διεξοδὸν, αἱ
δὲ κατὰ κράσιν. καὶ κατὰ μὲν ἐπικράτειαν εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς ἦ
διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ἦ καὶ ἰ καὶ τῆς ὦ καὶ τῆς αἰ τῆς ἐχού-
σης τὸ ἰ ἀνεκφώνητον· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς
φωνήεντος ἐπικρατεῖ καὶ αὐτὸς ἐξάκουεται, οἷον τῇ Ἑλένῃ, τῷ κα-
λῷ, τῇ Μηδείᾳ. κατὰ κράσιν δὲ εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς οὐ διφθόγγου
καὶ τῆς αὐ καὶ τῆς εὐ· ἐπὶ τούτων γὰρ συγκρατῶσιν ἑαυτὰ τὰ
δύο φωνήεντα καὶ ἀποκείλουσι μιαν φωνὴν ἁρμόζουσαν τοῖς δύο
φωνήεσιν, οἷον αὐλός, εὐχομαι, οὗτος. κατὰ διεξοδὸν δὲ εἰσὶν
ὡς ἐπὶ τῆς ἦν διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ἦ καὶ ὕ καὶ τῆς ὠν τῆς
διὰ τοῦ ὦ καὶ ὕ καὶ τῆς ὠι τῆς διὰ τοῦ ὠ καὶ ἰ· ἐπὶ τούτων
γὰρ χωρὶς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς φωνήεντος, τοῦτ' ἐστὶ
τοῦ ἰ, καὶ χωρὶς τοῦ ἑτέρου φωνήεντος, οἷον νηυσὶν, νιός, ὠντός,
εὐτε μὲν αὐτὸς ἀνὴρ

ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός· ἐπειδὴ οὖν ἢ αἰ δίφθογγος ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ
ἰ καὶ ἢ οἰ δίφθογγος οὔτε κατ' ἐπικράτειαν εἰσὶν οὔτε κατὰ διεξοδὸν
οὔτε κατὰ κράσιν, εἰκότως, ὥσπερ ἐστερήθησαν τοῦ ιδιώματος τῶν
διφθόγγων, ἐστερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρεπομένου ταῖς
διφθόγγαις, καὶ τούτου χάριν αὗται μόναι ἐκ τῶν διφθόγγων
τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς
ἕνα ἡμῶν χρόνον ἔχουσιν. πρόσκειται, ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ ἰ,

ρίαν „ή α. διφθογγος ή έκφωκούμεσα τὸ ε,“ ἐκαστὴ ή αἰ διφθογγος ή ἀνεκφωκούμενη ἔχουσα τὸ ε, ὡς εἴρηται, κατ' ἐπικράτημιν ἔστι· καὶ γὰρ ἐν ταύταις ὁ φθόγγος τοῦ α ἐπικρατεῖ, θὼν τῇ Μῆδειᾳ· ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐτι δὲ προσθαίεται ἐν τῷ κανόνι καὶ λέγοντι ὅτι φύσει μακρὰς οὐσας τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ή ὀξεῖα ἤγουν οὐ προπαροξύνεται „καὶ χωρὶς τοῦ η τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς αἰ διφθογγού παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς.“ τοῦτον γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλὰκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ή ὀξεῖα· πὸ γὰρ τύπτομαι οἱ Βοιωτοὶ τρέποντες τὴν αἰ διφθογγον εἰς τὸ η προπαροξύνουσι καὶ λέγουσι τύπτομη. Ἐτι δὲ προσθαίνει „καὶ χωρὶς τοῦ υ τοῦ μακροῦ τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς οἰ διφθογγου παρὰ ταῖς Βοιωτοῖς.“ τοῦτον γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλὰκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ή ὀξεῖα· τὸ γὰρ Ὅμηρος τρέποντες τὴν οἰ διφθογγον οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὸ υ μακρὸν προπαροξύνουσι καὶ λέγουσιν Ὅμηρον, καὶ ἰδοὺ εὐρίσκεται τρίτη ἀπὸ τέλους ή ὀξεῖα ἔχουσα μακρὰν φύσει τὴν τελευταίαν συλλαβὴν.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνικὸν ὅτι φύσει μακρὰς οὐσας τῆς τελευταίας οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ή ὀξεῖα ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ή λέξις.

Τούτων αὐτως ἔχόντων σημαίνεται ὁ τεχνικὸς τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφ' ἧς καὶ ή εὐθεῖα· τὸ γὰρ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύνονα ὄντα ᾤφειλον ἐν τῇ γενικῇ προπαροξύνασθαι καὶ γίνεσθαι μήτερος καὶ θυγατέρος, ὡς περ Δημήτηρ Δημήτερος, ἵνα φυλάξωσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφ' ἧς συλλαβῆς τὸν τόνον ἔχει καὶ ή εὐθεῖα· ἀλλ' ἐκολούθησαν τοῖς ἰδίαις αἰσθητικοῖς κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς, λέγω δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαίρος (δαίρη δὲ ἔστιν ὁ ἀνδράδελφος), καὶ παρωδύθησαν ὁμοίως αὐτοῖς, αἶον μητέρος, θυγατέρος.

Ταῦτα μὲν ἐν τοῖσιν. ἡμέρηται δὲ, φησὶ, τὸ γυναικὸς καὶ θυγατέρος· καὶ γὰρ παράλογός ἐστιν ἡ γενικὴ ὀξύτομή ἐπὶ τοῦ γυναικὸς καὶ θυγατέρος· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τᾶσιν, οἷον Αἰαντος, Θόαντος, λίσβητος, Λάχηςτος, Ξεροφῶντος, Ἀγλαοφῶντος, Σιδῶντος, Μακεδό- νος, βολίδος, ἀσπίδος, ξανθός. παράλογος ἔρα ή γυναικὸς καὶ θυγατέρος γενικὰ ὀξύνοται· καλλίον ἐῖπω ὅτι συντηρηθήσαν αὐταὶ

τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον, φημί δὲ τῇ πατρὸς γενικῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὀξύνονται ὁμοίως ταύταις ταῖς γενικαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰρήκαμεν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπιοτραπταὶ τὴν ὀξείαν τᾶσιν, δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (ὑπεσταλμένης δηλονότι τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνομένης παραλόγως) ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. προπαροξύνονται μὲν οὖν αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δηλονότι οὔσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυνομένων εὐθειῶν, οἷον *Αἰας Αἰαντος*, *Θόας Θόαντος*, *Πένης Πένητος*, *Δύρης Δύρητος*, *Πίρις Πίριδος*, *Θέτις Θετίδος*, *Δημήτηρ Δημήτερος*, εἰνότηρ εἰνότερος (σημαίνει δὲ τὴν σύνμφον, καὶ εἰνατέρων εὐπέλων).

Ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονον μήτερος καὶ θυγάτερος εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν προπαροξυκτώσεως· ἀλλ' ὥς ἐλεγκται, παρωξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, οἷον *μητέρος* καὶ *θυγάτερος*, ὥσπερ *πατέρος*, *ἀνέρος* καὶ *δαίρος*. ἀπὸ προπαροξυνομένων δὲ, οἷον *Ἄδωνις Ἀδώνιδος*, *φίλημα φιλήματος*, *νόημα νοήματος*, *Ἀρτεμις Ἀρτεμιδος*, *Ἀθηνῆς Ἀθηνίδος*, *Θέογνις Θεόγνιδος*. ἀπὸ προπερισπωμένων δὲ, οἷον *μνήμα μνήματος*, *βῆμα βήματος*, *αἷμα αἵματος*, *κῦμα κύματος*, *σῶμα σώματος*, *νεῆνις νεάνιδος*, *θοῦρις θούριδος*, οἷον *θοῦριδος ὠλῆς*. παροξύνονται δὲ αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχεῖα παρὰλήγονται, οἷον *ταχύς ταχείος*, *βραδύς βραδείος*, *ἡδὺς ἡδέος*, *Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος*, *Πηλεὺς Πηλέος*, *ἄστηρ ἄστερος*, *αἰθήρ αἰθέρος*, *ἄηρ ἄερος*, *ἄσπς ἄσπιδος*, *εὐσεβής εὐσεβέος*, *εὐγενής εὐγενέος*, *ποιμὴν ποιμένος*, *ὁδοὺς ὁδότος*. θέσει γὰρ μακρὰ ἢ παρὰ λήγουσα καὶ οὐ φύσει, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μιμεῖται. προπερισπῶνται δὲ ὅσαι φέσει μακρὰ παρὰλήγονται, οὔσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ἀπὸ μὲν ὀξυτόνων οἷον *χειμῶν χειμῶνος*, *αἰῶν αἰῶνος*, *ἄγῶν ἄγῶνος*, *σωλὴν σωλήνος*, *δοθιὴν δοθιήνος*, *στατήρ στατήρος*, *καμπτήρ καμπτήρος*, *ἡμιθῆς ἡμιθῆτος*, *νεοδμής νεοδμήτος*, *ψηφίς ψηφίδος*, *κρηπίς κρηπίδος*, *ἰχώρ ἰχώρος*. ἀπὸ περισπωμένων δὲ οἷον *Ξενοφῶν Ξενοφώντος*, *Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφώντος*, *Ἰπποκῶν Ἰπποκῶντος*, *Δημοφῶν Δημοφώντος*, *Προειδῶν*

Προσδιδόντες, Σιμοὺς Σιμοδόντος, πλεκοὺς πλεκοῦντος, τιμῆς τιμῆντος, ὁδὸν χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν οἷς ὡς ληγουσὶν γενικῶν τῶν ἐπὶ δύο συλλαβίς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἴδιον καὶ μίᾳ οὐκ ἐφύλαξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία. ἡ γὰρ εὐθεία ἔστιν ἵα καὶ μίᾳ παροξυνώσας, καὶ ἀφαιλὴν ἢ γενικήν παροξύνεσθαι οἷον ἴως καὶ μίᾳς, ἴστω φαλάχη ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία, αὐτὸν ἐγένετο δὲ ὁπῶς ἀλλ' ἴδης καὶ μίᾳς περισπωμένης, καὶ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ταῦτα Ἰωνικήν ἔχουσιν τῶσαν, καὶ οὕτω ἐκάρηται τῶν τοῦ λεγόμενου, ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βραχυκαταλήκτωρ εἰσάθουσιν οἱ Ἴωνες βαρυτονίαν τὰς λέξεις ὡς καὶ ἡμεῖς, οἷον ἄγνια, ἄρπια, Πλάταια, ὅταν δὲ γίνηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῶ ἴστω καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἷον ὄργνωις, ἄργνωις, Θεσπιδῆς, Πλαταιῆς. ἴδου πάντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέρχονται τὸν τόνον, ἐπειδὴ αὐτὰ ἵα καὶ μίᾳ ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταλήκτουσιν, ταύτων χάριν Ἰωνικῶ ἴστω καταβιβασαὶ τὸν τόνον καὶ περισπώσασθαι, οἷον ἴως καὶ μίᾳς, ἴῃ καὶ μίᾳ. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ ἐξημέκον ἐστὶ, τὰ γὰρ ἴως καὶ μίᾳς Ἰωνικήν ἔχει τῶσαν, ταυτέστιν ὅτι τῆς εὐθείας βαρυτονουμένης καὶ βραχυκαταλήκτουσιν ἢ γενικῇ καὶ ἢ δοτικῇ μακροκαταλήκτουσιν Ἰωνικῶ ἴστω καταβιβασαὶ τὸν τόνον, οἷον ἴως καὶ μίᾳς, ἴῃ καὶ μίᾳ, ὅθεν ἡ αἰτιατική, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκαταλήκτας, οὐ καταβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἴαν καὶ μίαν.

Τούτων οὕτως ἔχοντων ὁδῶν ἔστι ἐξηγήσαι διὰ πόλιν αἰτῶν ἢ ἴως καὶ μίᾳς γενικῇ καὶ ἢ ἴῃ καὶ μίᾳ δοτικῇ μακροκαταλήκτουσιν, καὶ ἔστιν ἐπιτεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, διὰ τοῦτο ἡ ἴῃ καὶ μίᾳς γενικῇ μακροκαταλήκτιᾳ, ἐπειδὴ μακρὴν ἔστιν ὃ λέγουσι ὅτι πᾶσι γενεαῖς ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταλήκτιν ὅλιν, οἷον ἀνθρώπος ἀνθρώπου, Ὀμηρος Ὀμήρου, ἄλφις ἄλφης, Ἀντίοχεια Ἀντίοχειας, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείας, Μήδεα Μηδείας, αὐτὴς οὖν καὶ ἵα ἴως καὶ μίᾳς μίᾳς διὰ μακροῦ τοῦ ἁ κατὰ τὴν γενικήν, πρόσκειται „ἰσοσυλλάβως κλινομένη“ διὰ τὸ ἁ ἄλφις Ἀλφίτος καὶ Ἀλφίτης Ἀλφίτος, ταῦτα γὰρ εὐ μακροκαταλήκτουσιν κατὰ τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰσοσυλλάβως, ἢ παις καὶ μηρός γενικήν ἰσοσυλλαβοῦσιν τῇ εὐθείᾳ, φησὶ δὲ τῇ πατὴρ καὶ μήτηρ, καὶ

μη μακροκαταληκτοῦσαι οὐκ ἀντίστανται ἡμῖν, ἐπειδὴ αὐτὴν ἀλλαν-
ται ἰσοσυλλαβίᾳ· πατὴρ γὰρ πεντάβητος ἦν καὶ μήτηρ· μήτηρ, καὶ
κατὰ σύμμοσιν γιγνόμεναι πεντάβητος καὶ τετράβητος, καὶ λοιπὰ τὰ συ-
ναιρέσεις αἰτία γέγονε τῆς ἰσοσυλλαβίας. πρόκειται „κλινομένη”
ὅτι τὸ ἄλφω τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τοῦτων γὰρ ἡ
γενική οὐ μακροκαταληκτεῖ ἰσοσυλλαβίᾳ κλινομένη, ἀλλ’ οὖν ἀν-
τίστανται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μοδόπρωτα εἶσι καὶ τὴν αὐτὴν φω-
νὴν πανταχοῦ φωνάσσουσιν.

Ἐχομεν οὖν δι’ ἣν αἰτίαν ἡ ἰὺς καὶ μῦς γενική· μακροκατα-
ληκτεῖ. ἡ δὲ ἰὺ καὶ μῦς δοτική διὰ τοῦτο μακροκαταληκτεῖ, πρῶ-
τον μὲν ὅτι, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ γενική τοῦτων μακροκαταληκτεῖ,
οἷον ἰὺς καὶ μῦς· πᾶσα δὲ δοτική ἰσοκλινῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ
γενικῇ ἰσοχρονεῖν αὐτῇ θέλει, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρη, ἀνθρώπου
ἀνθρώπῳ, δίσκης δίσκῳ, Ἀλκίνοῦ Ἀλκινῷ, Ἀλκίνοιο Ἀλκινῷ, κτή-
τος πᾶσιν· ἐξ οὗ καὶ ἰὺς καὶ μῦς γενική, ὡς εἴρηται, μακροκα-
ταληκτεῖ, δηλονότι ἐβλύγας ἢ ἰὺ καὶ μῦς δοτικῇ μακροκαταληκτεῖ.
πρόκειται „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ” διὰ τὸ ταχέας εἶχε,
βραδείας βραδεῖ· ἐπὶ τοῦτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῆς
γενικῆς βραχυκαταληκτοῦσας, ἀλλ’ οὐκ ἀντίστανται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ
ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο· ἐν τῇ ἰὺ
καὶ μῦς δοτικῇ μακρόν ἐστι τὸ ὤ, ἐπειδὴ τὸ ὤ ἀνεκφωνήτων ἐστίν.
ἐμαθομέν· γὰρ δι’ τὸ ὤ τότε ἐβλύγεται ἀνεκφωνήτων, ἥτις ἐβ-
ρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ ἡ ἢ μετὰ τοῦ ὠ ἢ μετὰ τοῦ ὠ μακροῦ ἐν μῦ
συλλαβῇ, οἷον τῇ συγῇ, τῷ καλῷ, τῇ Μηδεῇ.

Ἐχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἡ ἰὺς καὶ μῦς γενική καὶ ἡ ἰὺ
καὶ μῦς δοτικὴ μακρόν ἔχουσι τὸ ὤ. ἄξιον δὲ εἶπαι ζητῆσαι διὰ τί
ἡ ἰὺς καὶ μῦς γενική καὶ ἡ ἰὺ καὶ μῦς δοτικὴ ἐπὶ τέλους ἔχουσι
τὸν τόνον καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. ἔστιν οὖν αἰτία
τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐδὲν ἡδοναίον καὶ γενικαὶ αὐταὶ καὶ δοτικαὶ
ὀξύνονται, ἐπειδὴ κανὼν ἐστίν ὁ λέγων, ὅτι πᾶσα γενική καὶ δο-
τικὴ μακροκαταληκτοῦσα ἐπὶ ὀξυμώμεται, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλ-
λαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπώμενην δέχεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ
δξυωμένης εὐθείας γένηται ἡ γενική κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ὄ. ἔστω-
σαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, σοφοῦ σοφῷ σοφοῖν
σοφῶν σοφοῖς, καλοῦ καλῷ καλοῖν καλῶν καλοῖς, τιμῆς τιμῇ τι-
μῶν τιμῶν τιμῶν, φοβεῖς φοβεῖν φοβεῖν φοβεῖν φοβεῖς, Σικφοῦς Σικφοῖ Σικφοῖν Σικφῶν Σικφοῖς, πτεροῦ πτεροῖ πτε-
ροῖν πτεροῖς.

ροῖν περὶ πτερύσιν. οὐκ οὖν καὶ ἡ λῆς καὶ μῆς γενική καὶ ἡ
 ἰδὴ καὶ μῆς δοτική καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. πρόσκει-
 ται ἐν τῷ κανόνι „μακροκατάληκτοῦσα” διὰ τὸ μήκος μηνί, χη-
 νός, χηρή, φωτός, φωτί· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
 τίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ μακροκατάληκτα ἀλλὰ βραχυκατά-
 λεκτα. πρόσκειται „ἐπ’ ὀνομάτων” διὰ τὴν ἐμοί καὶ σοί ἀντωνυ-
 μίαν· αὐτὰ γὰρ οὐ περισπῶνται ἀλλ’ ὀξύνονται. πρόσκειται „ἐπὶ
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόρον” διὰ τὰ Ὀμήρου Ὀμή-
 ρη, ἀνθρώπου ἀνθρώπω· ταῦτα γὰρ μακροκατάληκτά εἰσι καὶ
 ὁμοῦ οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχου-
 σιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὴν τόρον. πρόσκειται ἐν τῷ κα-
 νόνι „χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ ὀξυτονουμένης εὐθείας κέντηται ἡ γενική
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,” ἐπειδὴ ἐμὴ ἀπὸ ὀξυτονουμένης εὐθείας γέ-
 νηται ἡ γενική κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, γόττε καὶ ἡ γενική καὶ ἡ
 δοτική ὀξύνονται ὁμοῦς τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ κῆρς τοῦ κῆρ τῷ κῆρ,
 ὁ λῆρς τοῦ λῆρ τῷ λῆρ, ὁ ζῶρς τοῦ ζῶ τῷ ζῶ.

Ταῦτα μὲν ἐν ταύταις.

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ὅς γενικαὶ δισύλλαβοι ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύ-
 τισσιν θέλουσιν, οἷον μηνός, χηνός, χηνός, φωτός, πατός, φρε-
 νός, οὐός, θηνός, σφηνός, σπληνός, Κρητός, κτενός, χθονός, ἐνός,
 βοός, χορός, ὁμοός, σαρκός, Σφιγγός, πατρός, ἀνδρός, μητρός,
 κωός, εἰ μὴ ἀπὸ συναφείσεως εὐρεθῇ ἡ γενική ἢ πρὸς ἀντιδια-
 σταλὴν ἑτέρου σημανομένου ἢ χαρακτηῖρι ἀκαλανθήσει, ἀπὸ συ-
 ναφείσεως μὲν διὰ τὸ λῶος· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τοῦ
 λῶος γίνεται λῶος, συναφείσεως παρακολουθησάσης ἔχουσι πρῶ-
 σεως τῶν δύο ὡς εἰς ἐν ᾧ μακρὸν δηλονότι, διὰ καὶ προπερισπᾶ-
 ται, οἷον

λῶος ὑπὸ φηΐης,

πορεύσιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. καὶ πάλιν ἔστι μέγας κῆρος,
 λαρ κῆρος, καὶ γίνονται κατὰ συναφείσιν ἔχουσι κατὰ κράσιν τοῦ
 εἰ καὶ ᾧ εἰς ἡ κῆρος καὶ ἡρος προπερισπωμένης. καὶ πάλιν ἔστιν
 ἡ εὐθεῖα εἰς ὡς ὄφρις, καὶ γίνεται ἡ γενική ὡς ὄφρις προ-
 παρῶς, καὶ κατὰ συναφείσιν τοῦ υἱ καὶ ἱ εἰς τὴν υἱ δια-
 φορῶν υἱος προπερισπωμένης, ὡς παρ’ Ὀμήρου.

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλλου υἱος ἄποινα.

ὁ δὲ Ἡρώδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν οὕτω τοῦτο σχηματίζων φη-
 σιν, ὅτι ἔστιν ἡμῖς οὐκ τῆς υἱ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τοῦτον ἡ

γενική υἱός καὶ κατὰ κράσιν τῶν δύο ἢ εἰς ἓν, δηλονότι μακρόν,
υἱός, ὥσπερ θέμι θέμι,

Θέμι καλλιπλοκάμῳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ πόσαν αἰτίαν
τὸ ὅς υἱός κατὰ μὲν τὴν γενικὴν ἔπαθε συναφρασίαν τοῦ ὕ καὶ ἰ
εἰς τὴν υἱ δίφθογγον, κατὰ δὲ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναφρασίαν
τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ δίφθογγον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ
τούτου τὸ ὅς κατὰ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναφρασίαν τοῦ ὕ καὶ ἰ
εἰς τὴν υἱ δίφθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν υἱ δίφθογγον
σύμφωνον εὐρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυιᾶ, μῦτα, υἱός· εἰ
ἔπαθεν οὐκ τὸ ὅς κατὰ τὴν εὐθείαν συναφρασίαν τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς
τὴν υἱ δίφθογγον, ἡμελλε μετὰ τὴν υἱ δίφθογγον σύμφωνον
ἐπιφέρεσθαι τὸ ὕ, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον.

Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις. ἄξιόν δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ
τούτου ἡ λῶος γενική καὶ ἡ κῆρος καὶ ἡρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ
τρισυλλάβου γενικῆς γηγόντασι τῆς λῶος καὶ κέρος καὶ ἑρος,
διὰ πόσαν αἰτίαν καὶ ἡ πατρός καὶ μηρός καὶ ἀνδρός γενικαὶ
οὐ βαρύνονται, οἷον πάτερος καὶ μηρός καὶ ἀνδρός, ἐπειδὴ καὶ
αὗται ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γηγόντασι τῆς πατέρος καὶ μητέ-
ρος καὶ ἀνέρος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν πατρός καὶ μηρός
καὶ ἀνδρός γενικαὶ συγκοπήν πεπόνθασιν τοῦ ἰ καὶ τελείως ἀπο-
βάλλουσι τὴν μίαν συλλαβὴν, καὶ λοιπὸν ὡς κυρίως διςύλλαβοι
ᾤζυνθῃσαν, ἡ δὲ λῶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος γενικαὶ κράσιν πεπόν-
θασιν καὶ δυνάμει τριςύλλαβοι εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἐποιήσαντο ἀπο-
βολὴν συλλαβῆς ἀλλὰ κράσιν τῶν δύο φωνηέντων, καὶ λοιπὸν ὡς
δυνάμει τριςύλλαβοι εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀποροῦσὶ τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λῶος καὶ κῆ-
ρος καὶ ἡρος ὡς δυνάμει τριςύλλαβη ἐβαρύνθησαν, διὰ πόσαν
αἰτίαν τὸ οἷς οἷος, γηγόμενον κατὰ συναφρασίαν οἷς οἷος, μὴ ἐβα-
ρύνθη; καὶ τοῦτο γὰρ δυνάμει τριςύλλαβον ἐστίν. ἔστιν οὖν εἰ-
πεῖν ὅτι τὸ μὲν λῶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ
συναφροῦνται ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λῶος λῶς λῶος λῶος,
κέρος κῆρ κέρος κῆρος, ἑρος ἥρ ἑρος ἥρος, καὶ τούτου χάριν ὡς
δυνάμει τριςύλλαβη ὄντα ἐν τῇ γενικῇ ἐβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἷς
οἷος οὐκ ἔπαθεν ἐν τῇ γενικῇ συναφρασίαν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μό-
νον, οἷον οἷς οἷος, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς συνηρημένης εὐθείας ἐκλή-
θη οἷος ἡ γενική, καὶ τούτου χάριν ὡς μὴ οὕσα ἡ γενική τρι-

σύλλαβος δύναμις ἀλλὰ κυρίως διούλλαβος ὁξύνθη. ταῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων εὐρίσκεται, φημί δὲ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μῶνον γίνεσθαι συναρᾶσαι καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς συνηρημένης εὐθείας κλίνεσθαι πρὸς γενικήν, ὡς ἐπὶ τοῦ φωτός καὶ ὡτός. ἴσται γὰρ φῶς φῶτος καὶ ὅας ὅατος, καὶ λοιπὸν κρῶσις παρακολουθεῖ τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεταί φῶς καὶ ὡς, κἀκεῖθεν κλίνεται φῶτος καὶ ὡτός ἡ γενική. οὐδὲ γὰρ δύναμεθα τὴν φῶτος καὶ ὡτός γενικὴν ὑπὸ τῆς φῶτος καὶ ὁατος λέγειν κατὰ κρῶσιν, ἐπεὶ φῶτος καὶ ὡτός ὀφείλιν εἶναι βιαιωτόνως, ὡς ὑπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γινόμενα· ἀλλ' ὡς εἰρήται, ἐν τῇ εὐθείᾳ γένετο ἢ κρῶσις ἀκκεῖθεν ἢ κλίσις. σεσημειώται τὸ φηγνός ὁξύνόμενον· ὑπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τῆς φηγνός γινόμενον κατὰ κρῶσιν φηγνός ὀφείλει βαιωμένον εἶναι. οὐδὲ γὰρ δύναμεθα λέγειν ὅτι ἐπὶ τούτου ἐκ τῇ εὐθείᾳ γένετο ἢ κρῶσις ἀκκεῖθεν ἢ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἰρήται ἢ φηγνός εὐθείᾳ τῇ χρήσει. ἴσται οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ φηγνός γενική συνέδραμε κατὰ τὴν αἰσιν τῆς Κρήτους γενικῆς καὶ σήτος καὶ θήτης· οἷς δὲ ἴσται ὁ ἀκκλῆς καὶ θῆς ὁ μεσθωτός.

Ταῦτα μὲν ἐν τοιούτοις. ἴσται δὲ ὅτι περὶ τοῦ Θῶνος παρὰ κῶνιτις λέγει ὁ τεχνικός [δ]τι ἢ ὑπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας γένετο Θῶνιδος καὶ Θῶνις Ἰωνιῶς, ὥσπερ Πάριδος Πάριος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶρος, ἢ ἀπὸ τῆς Θῶων Θῶωνος καὶ κατὰ κρῶσιν τοῦ ὁ καὶ ὦ εἰς τὸ ὦ Θῶνος. οὐχ ὕμνως [δ]τι λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἴσται εἰπεῖν ὅτι, εἰ γένετο κατὰ συγκοπὴν, ὀφείλει ὁξύνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπὴν, λέγω δὲ τὸ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀνέρος ἀνδρός· καὶ αὐταὶ γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν παθοῦσαι καὶ δισυλλαβήσασαι ὁξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὥσπερ παιδός, μηνός, χηνός, γρῆός, φωτός, πατρός, πρὸς δὲ τὸν δεύτερον λόγον ἴσται εἰπεῖν ὅτι οὐδαμοῦ ἢ Θῶων εὐθείᾳ, εἰς ἧς λέγει γεγενῆσθαι τὴν Θῶωνος καὶ Θῶνος γενικὴν, εὑρήται σημαίνουσα τὸν Ἀγνύπτειον ἄνδρα, ὅτινα σημαίνει ἢ Θῶνος γενική, ἀλλ' ἕτερον ἄνδρα, ὡς παρ' Οὐήρῳ Θῶωνά τε ἄπαντα. τὸ οὖν ἔχοντες εἰπεῖν; ἴσται οὖν εἰπεῖν ὅτι κατὰ συγκοπὴν γέγονεν ἢ Θῶνος γενική ἀπὸ τῆς Θῶνις γενικῆς. εἰ δὲ τις εἰποι διὰ τί οὐκ ὁξύνεται, λέγομεν τὴν εἰπεῖν ταύτην. αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ ὁξύνονται μιμουμένης εὐθείας, οἷον ἢ ἀνδρός γενική μιμῆται τὴν χονδρός εὐθείαν, καὶ πάλιν ἢ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγάτρως

γενικά μιν ὄνται τὴν λατρός εὐθείαν. ἐπειδὴ αὖν ἡ Θῶκος γενική εἰ ὠξύνετο οὐκ ἤμελλε μιν εὐθείαν (οὐκ ἔχομεν γὰρ εὐθείαν εἰς τὸς καθαρὸν δισύλλαβον, τῷ ᾧ παραληγομένην καὶ ὠξυνομένην, βαρυνομένην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κῶρος· σημαίνει δὲ τὸ στροβιλοειδὲς ἔχουν τὸ εἰς ὀξύ λήγον· ὦρος, σημαίνει δὲ δὲ τὴν τιμήν), τοῦτου χάριν οὐκ ὠξύνθη ἀλλ' ἐβαρύνθη. πρόσκειται „δισύλλαβον,” ἐπειδὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχομεν εὐθείαν ὠξυνομένην, οἷον κρινώτος, οἰωνός, Τιθωνός. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Πρόκειται δὲ ἀνωτέρω „καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου ἀρμαινομένου,” ἐπειδὴ τὸ κῶρος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τι-
νός ὠξυνομένου· τὰ γὰρ πενστικὰ ἔχουν τὰ ἐρωτηματικὸν βαρύνεται, οἷον τίς ἐστιν υἱός· τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἔχουν ἀόριστος ὠξύνεται, οἷον τῶρος· οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀντιπαρέγοντες. Καὶ πάλιν ἐστίν.

Εὐρύκλεια Ὀπρος θυγάτηρ Πεισηροίδας, καὶ βαρύνεται ἐκταῦθα ἡ γενική, λέγω δὲ ἡ Ὀπρος, ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀπρος προσχηρικῶν, του ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Πρόκειται δὲ „ἡ χαρακτὴρ ἀκολουθήσει,” ἀπειδὴ ἔστι Θῶκος Θῶντος ὄνομα κύριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτὴρα τῶν μετοχῶν, ὥστερ στάντος, βάντος, φθάντος (σημαίνει δὲ τὸν προλαβάντα). καὶ πάλιν ἔστι Θῶν ὄνομα κύριον περισπωμένον, καὶ τοῦτου ἡ γενική λέγεται Θῶκος προπερισπωμένως πρὸς τὸν χαρακτὴρα τῶν εἰς αὐτὸν περισπωμένων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς αὐτὸν περισπωμένα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον ξενοφῶν Ξενοφῶντος, Κτησιφῶν Κτησιφῶντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶντος. οὕτως αὖν καὶ Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. ἢ πρὸς τὸν χαρακτὴρα τῆς κλῶν κλῶντος μετρῆς καὶ ζῶν ζῶντος καὶ σμῶν σμῶντος καὶ θρῶν θρῶντος λέγομεν Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. ταῦτα μὲν ἐν πρώτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι „καὶ ὀνομάτων,” οἷον „αἰ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικά ἐπ' ὀνομάτων ὠξύνεσθαι ὀφείλουσι,” διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον στάντος, βάντος.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα εὐθεία εἰς ὁ λήγουσα καὶ ἀποβολὴ τοῦ ὁ τὴν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν κῶρον πάντων τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλητῆς Φιλητῆ, Μηνῆς Μηνῆ, Μητρῆς Μητρῆ, χρυσοῦς χρυσῶ, ἀργυροῦς ἀργυρῶ, πλα-

κούς πλακούν, λαγῶς λαγῶ, ὀρφῶς ὀρφῶ, λεῶς λεῶ, νεῶς νεῶ, εὔ-
κους εὔκον, ἁκλίνους ἁκλίνον, Μενέλεως Μενέλεω, Πηνέλεως
Πηνέλεω.

Τὸ ἐκτείνοντά τὸ ὀ εἰς τὸ ὦ κατὰ τὴν γενικὴν Ἀττικῶς τὸν
ἐκτὸν τόνον φυλάττουσιν ὃν τινα εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως τοῦ
ὀ εἰς τὸ ὦ, οἷον πόλιος πόλεως, μῆντιος μῆντεις, ὄφις ὄφεις,
λέξιος λέξεως, βασιλῆος βασιλέως, Ἀχιλλῆος Ἀχιλλέως, Ἀτρείος Ἀτρέως,
Πηλῆος Πηλέως, ἱερίος ἱερέως.

Αἱ συνηρημέναι γενικαί, εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
λειᾷ, παροξύνονται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον Δημοσθένιος Δημοσθέ-
νιος, Διομήδης Διομήδης, Σωκράτης Σωκράτης, ἐρέβιος ἐρε-
βουα, θάραξος θάραξος, τεύχεος τεύχους, βέλτεος βέλους, κρέας
κρέως, γήριος γήριος· εἰ δὲ παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελειᾷ, περι-
σπῶνται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον εὐσεβέος εὐσεβούς, εὐγενέος εὐγε-
νοῦς, Ἀητιάς Ἀητιάς, Σαπφῆος Σαπφούς, Ἑρετριέως Ἑρετριῶς,
Παιριαιῶς Παιριαιῶς, Στεφιδῆος Στεφιδῶς.

Αἱ δὲ καὶ τοῦ οἰο ἑταυλικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περισπώμενων
κοινῶν γενικῶν ὦσι, προπερισπῶνται, οἷον κελού, κελούο, σοφοῦ
σοφοῖο, σεμνοῦ σεμνοῖο, ποταμοῦ ποταμοῖο, ὠκεανοῦ ὠκεανοῖο,
εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνομένων, προπαροξύνονται, οἷον φίλου φίλοιο, κού-
φου κούφιοιο, Πριάμου Πριάμοιο.

Τὰ ἀπὸ Ἀττικῶν γενικῶν κατὰ κλιτικὰς τοῦ ὀ γινόμενα,
εἰ μὲν ἀπὸ ὀξυτόνων γενικῶν Ἀττικῶν ὦσι, προπερισπῶνται, οἷον
Πετιῶ Πετιῶο,

νίδος Πετιῶο Μενεσθείος,

ὦ νὺξ Πετιῶο Διοτρεφῆος βασιλῆος.

Τυλῆαι Τυλῆαι, ὡς κατὰ Ἀντιμάχον· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυντόνων γε-
νικῶν Ἀττικῶν ὦσι, προπαροξύνονται, οἷον τοῦ Μίνω τοῦ Μίνωο,
τοῦ Ἀνδρογέου τοῦ Ἀνδρογέωο. τὰ δὲ ἃ προελθόντος κατεβι-
βίσθη ἢ καὶ συλλαβῇ ἢ τόνος διὰ τὸ μὴ ἀνασθαι τετάρτην
ἀπὸ τέλους εἶναι τὴν ὀξείαν.

Αἱ δὲ καὶ τοῦ εἰω γενικαί Ἰωνικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυντόνων κοινῶν
γενικῶν ὦσι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρείδω, Ὀρέατου
Ὀρέατω, Αἰνείδου Αἰνείδω, ἀπαθείς δηλονότι αἶσαι. ἐὰν γὰρ
πάθωσι, πρὸ μᾶς τοῦ τέλους ἔχουσι τὴν ὀξείαν, οἷον Ἑρμείου
Ἑρμείω καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ εἰ Ἑρμείω παροξυνόντες,

Ἦρης Ἑρμείω τε.

εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὡς, παροξύνονται, οἷον ἀλλήτου ἀλλήτω, Κασῆς Κασοῦ (ἵσται δὲ ὄνομα κύριον) τοῦ Κρασίου. αἱ δὲ τοῦ αὐτοῦ Βοιωτικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικῶν ὡς, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδαο, Ὀρέσταιον Ὀρέσταιο, εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὡς, προπερισπῶνται, οἷον ἄργεστῆς ἄργεστοῦ ἄργεστιάο, ἄργεστῆς τοῦτο (τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου).

Τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόπου τῆς γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὸν τόνον τῆς δοτικῆς, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον καλοῦ καλῶ, σοφοῦ σοφῶ, Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀθροῦσθαι ἀνθρώπῳ, φωτὸς φωτί, μητρός μητρὶ, γυναικὸς γυναικί, πατρός πατρί, θυγατρὸς θυγατρὶ, τινὸς τινί, κῆρος κῆρι, ἥρος ἥρι, λῦος λυί, εὐσεβέος εὐσεβεῖ, ταχέος ταχεῖ, Ξενοφῶντος Ξενοφῶντι, ἀβλήτος ἀβλήτι, λῦς λυί, μῦς μυῖ, βελόνος βελόνι, χειρὸνος χειρόνι (ἡ γὰρ δοτικὴ παθοῦσα συγκοπήν τοῦ οὐ καὶ ἢ ἀντιθέσται τροπήν τῆς εἰς διφθόγγου εἰς τὸ ἦ καὶ γέγονε χέρῃ,

κρίσσοι γὰρ βασιλεῦς, ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρῃ),

Αἰαντος Αἰαντι, ἀσπίδος ἀσπίδι, κημήιδος κημήιδι. διὰ τοῦτο τὸ ὅτε αὐτῶν ἀναγνώστειον προπαροξυσμένως, οἷον ὡς τὸ

ὅτε σὲ πατὴρ κέλεται

ἐντὶ τοῦ ὧ τινί, ἐπειδὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τῇ ὅτεως, ὅτεως ἔχρην ἐντὶ τοῦ τίνας, καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται ὁμοτονεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν τούτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμιαὶ ἀνυπόκοιτοι εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι τῆς γενικῆς κατὰ τὸν τόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου (ἐμοῦ μὲν γὰρ καὶ σοῦ περισπωμένως, ἐμοί δὲ καὶ σοί ὀξυτόνως), ποτὲ δὲ ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου οὐ γὰρ περισπωμένως καὶ οἱ ὁμοίως περισπωμένως.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ” διὰ τὸ ταχέος ταχεῖ. ἡ μὲν γὰρ γενικὴ ἐνταῦθα παροξύνεται, ἡ δὲ δοτικὴ περισπᾶται. ἀλλ’ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ· συναίρεται γὰρ ἱσομέλεια ἐνδοῦ μίαν συλλαβὴν. εἰαν δὲ λυβώμεν τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς, ἡ ἀκόλουθος τάσις φυλάττεται, οἷον ταχέος

ταχεί ταχεῖ, εὐσεβέος εὐσεβεῖ, εὐσεβεῖ, εὐγενέος εὐγενεῖ εὐγενεῖ. ἰδοὺ πρὸ μὲν τῆς συναίρεσιως ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλύχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόνος, ἐπειδὴ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτική τῇ γενικῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι κάλλιον ἐστὶ παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα, ἥπερ ἂν παρέθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ παρέθετο τὸ μάντι καὶ πόλει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μάντεως καὶ πόλεως γιγνῶσιν μάντι καὶ πόλει καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντι καὶ πόλει καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ γενικῇ. ἔρεῖ δὲ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἄλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐν ἣ ἔστιν ἐν τῇ γενικῇ ἡ ὀξεῖα τάσις καὶ ἐν τῇ δοτικῇ, οἷον μάντιος μάντι, πόλεος πόλει. διὰ τοῦτο οὖν εἰρήκαμεν βέλτιονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα· ἐπεὶ γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον· τὸ γὰρ ταχέος καὶ εὐσεβέος παροξύνονται, τὸ δὲ ταχεῖ καὶ εὐσεβεῖ περὶσπῶνται. κάλλιον οὖν, ὡς εἰρηται, παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἥπερ τὸ μάντι καὶ πόλει· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὀξεῖαν τῶσιν καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ καὶ ἀπὸ τῆς συναίρεσιως καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντιος μάντι μάντι, πόλεος πόλει πόλει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ παραφυλάσσεσθαι ἐν τῷ κανόνι, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα δοτική ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, τὸ οἱ μὲν πάντες ἰῶ ἐν ἡματι· Αἶδος εἰσω·

καὶ γὰρ τὸ ἰῶ περισπᾶται δοτικῆς ὑπαρχούσης τῆς γενικῆς βαρυτονουμένης· ἶον γὰρ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἀντι τοῦ μόνον, καὶ ἡ γενική ἶον παροξυτόνως, ἡ δὲ δοτική ἰῶ περισπώμενως. σημαίνει δὲ τὸ ἰῶ ἡματι ἀγτὶ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Τούτων οὕτως ἔχοντων προστίθωμεν ὁ τεχνικός ὅτι τῆς Τυνδαρέος εὐθείας τῆς διὰ τρυ εἰ καὶ εἰ ἡ γενική Τυνδαρέου ἐστὶ παροξυτόνως, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ τόνου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ καὶ ἡ δοτική ὁμοίως τῇ γενικῇ Τυνδαρέῳ ἐστὶ παροξυτόνως, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οὔτω δὲ γίνηται Ἀττικῶς ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ εἰ καὶ ω, Τυνδαρέως ὡς Μενέλειος, τότε προπαροξύνεται ἡ γενική, καὶ ἡ δοτική ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδαρέω τῷ Τυνδαρέω, ὥσπερ τοῦ Μενέλεω τῷ Μενέλεω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι αἱ μεταπεπλωμέναι δοτικαὶ εἰς εἰ λή-

γουςαι προπαροξύνεσθαι θέλουσι (δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβίς οὔσαι· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ εἰρημένον αὐτᾶ „εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση), οἷον ὁ πολυπάταγος τοῦ πολιπατάγου τῷ πολυπατάγῳ παροξυτόνως· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ πολιπάταγι προπαροξυτόνως. καὶ πάλιν ἔστιν ἡ διχόμητος τῆς δεχομήνου τῇ διχομήνῳ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν διχόμητι καὶ προπαροξύνεται. αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δύνεται καὶ ἀπὸ τῆς διχόμηνης προπαροξυτονομένης, διὰ τοῦ δος κλινομένης, εἶναι εὐθείας· ἔστι γὰρ [διχόμηνης διχομήνηδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ι διχόμητι, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσιν τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσωθεν ὀπισθεν, ἐξαιρέτος ἄξαιτος, ἄρμόσαντες ἄρουρτες, ὁμόπατρος ὁπατρος· τὸ γὰρ πατήρος πατρός καὶ μητρός μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρὰκτῆρα τῶν εἰς ος δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων ὀξύνονται, οἷον ὥσπερ φωτός, χηρός, γρηός, παιδός. καὶ πάλιν ἔστι τὸ μελικράτον καὶ τὸ χαλκόκρατον, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ, καὶ προπαροξύνονται· ἔκκ. δὲ εὐρεθῶσι προπερισπωμένως αἱ δοτικαὶ αὐταί, τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ, γινώσκει ὅτι ἀπὸ τοῦ ὁ μελικράς καὶ ὁ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονασιν ἀλλὰ κατὰ ἀπόλουθον κλῖναι, οἷον μελικράς μελικράτος μελικράτῳ, χαλκοκράς χαλκοκράτος χαλκοκράτῳ.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ὑπὲρ δύο συλλαβίς οὔσαι” ἦγουν εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση, ἐπειδὴ ἔστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλάδῳ, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν· καὶ πάλιν τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ λιτῷ, οἷον

ἐν λεχέσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. αἱ γὰρ εἰς ι ἐκφωνούμενον λέγουσαι δισυλλαβαὶ δοτικαὶ ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μητρί, παιδί, χηρί, μηνί, πατρί, Τρωί, σπληνί, φρενί, χθονί, σιτ, δρυί. δεῖ προσθεῖναι „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναϊρέσεως εὐρεθῇ ἡ δοτικὴ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημαινομένου, ἢ χαρακτηρεῖ ἀπολουθῆσαι.” πρόκειται „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναϊρέσεως εὐρεθῇ ἡ δοτικὴ” διὰ τὸ κίερι κῆρι, ἱαρι ἦρι, λάα· λῶι, Θέτι· Θέτι,

πάντα Θέτι καλλιλοκάμῳ,

μάστι μᾶστι,

μᾶστι δὲ ἐνέλαντε,

μήτι μήτι,

μήτι τε ἡλόχος περιγίνεται ἡλόχου.

ἰδὸν γὰρ αἱ δοτικαὶ αὐταὶ δισύλλαβοι οὐδαμῶς ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεως εἶσι καὶ τοῦτου χάριν δισύλλαβοῦσιν, ἐπειδὴ δυνάμει ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἶσι καὶ ἡ σπῆ δὲ δοτικῇ, οἷον

εὖρε δ' ἐν σπῆϊ,

προπερισπωμένη καὶ μὴ ὀξυνομένη οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔστι δυνάμει, ἀλλ' ἡ συναιρέσις αὐτῆς γέγονε τῆς δισύλλαβίως· ἔστι γὰρ σπέος σπέος σπέε, καὶ κατὰ κρῶσιν τῶν δύο εἰς ἡ σπῆ, ὥσπερ Ἡρακλέος Ἡρακλῆος, τῆχος ἐς ἀμφίχοντῶν Ἡρακλῆος θεοῖο.

Πρόσκειται „ἡ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημεινομένου,” ἐπειδὴ τὸ τίτι βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τίτι ὀξυνομένου· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται, οἷον τίτι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἡγουν ὑόριστον ὀξύνεται, οἷον τίτι· οὕτω γὰρ λέγομεν ἀντεπιφέροντες. Πρόσκειται „ἡ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει,” ἐπειδὴ ἔστι φθάντι κύριον καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν μετόχων, ὥσπερ φθάντι, βάντι, θέντι, δόντι. Πρόσκειται „ἐκ ὀνομάτων,” οἷον „αἱ εἰς ἡ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ καὶ ἐκ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν,” διὰ τὰς μετόχας· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται, οἷον βάντι, στάντι, θέντι, δόντι, φθάντι. „Δισύλλαβοι” πρόσκειται διὰ τὸ Ἀλάντι, Θόαντι, Λάχητι, Λέβητι, Πένητι, Πάριδι, Ὀφεῖ, Πόλει, Ἡρωῖ, Μίνωι, γέλωτι, ἱρωτι, Κτησιφῶντι, Ξενοφῶντι, Σιδῶνι, Ἀσπίδι, Φαίδι, Βολίδι, Κρημίδι, Κρηπίδι· αἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ἡ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δοτικαὶ ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τῶσιν, οἷον Ἀλάντι, Θόαντι, Λάχητι, Λέβητι, ὑπεσταλμένης τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς δοτικῆς· καὶ αὐταὶ γὰρ παραλόγως ὀξύνονται, ὥσπερ καὶ ἡ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῇ παραλόγως ὀξύνεται, ὥς ἐν τῇ περὶ γενικῆς ἀπεδείξαμεν. Πρόσκειται „εἰς ἡ ἐκφωνούμενον” διὰ τὸ τῇ σοφῇ, τῇ καλῇ· αὐταὶ αἱ δοτικαὶ εἰς ἡ λήγουσαι περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐκφωνούμενον τὸ ἡ· Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Λεῖ πρὸςθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν, τῷ λέγοντι ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ καὶ εἰς ἡ λήγουσαι

προπαροξύνεσθαι θέλουσι, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι, „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ᾤ θηλυκῶν φύσει μακρὰ παραληγομένων.” ἔστι γὰρ ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Ἀδωδῶν τῆς Ἀδωδῶνης τῇ Ἀδωδῶν, καὶ ἐπειδὴ εἰς ᾤ ἔστιν ἡ εὐθεία τούτων καὶ φύσει μακρὰ παραλήγεται, τούτου χάριν, γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν ἐν τῇ δοτικῇ εἰς ᾤ, προπερισπῶνται καὶ οὐ παροξύνονται, ὡς παρὰ τῇ ποιτρῇ

μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑμῖνι μάχεσθαι
καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

μή με τὸν ἐν Ἀδωδῶνι λέγοι μόνον οὐνεκα χαλκόν.

Ἰστέον δὲ ὅτι μεταπλασμὸς ἔστιν ὅταν τραπῇ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς λέξεως εἰς ἄλλην συλλαβήν, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παρὰδειγμάτων.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς διαλαμβάνει, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλὴν τῶν εἰς ᾤ δαυλλάβων. ἔστωσαν δὲ παρὰδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, ἀβλήτος ἀβλήτα τὰ δύο προπερισπῶνται. ἰδρωτός ἰδρωτα, ὁμοίως. λιμένος λιμένα, ἀσπίδος ἀσπίδα τὰ δύο παροξύνονται. Δημήτερος Δημήτερα τὰ δύο προπαροξύνονται. Διομήδεος Διομήδεα, ὁμοίως. καλοῦ καλόν, σοφοῦ σοφόν τὰ μὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλόν καὶ σοφόν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκαταληκτοῦσι, περισπῶμένη δὲ ἐπάνω βραχείως οὐ τίθεται ἀλλ' ἐπάνω μακρὰς φύσει, αἶον Ἐρμῆς, Ἥρακλῆς, βοῦν, τοῦν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμηροῦ Ὀμηρον καὶ ἀνθρώπου ἀνθρωπον ἐμάθομεν ὅτι ἡ μακρὰ κατεβίβασεν ἐξ ἀνάγκης τὸν τόνον ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ὀφείλει προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, ὡς ἐν τῇ περὶ γενικῆς μεμαθήκαμεν. ἡ δὲ αἰτιατικὴ μὴ ἔχουσα μακρὰν τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἠκολούθησε τῷ τόνῳ τῆς εὐθείας καὶ προπαροξύνθη, οἷον Ὀμηρος Ὀμηρον, ἀνθρωπος ἀνθρωπον. ἡ Ἀδωνίδα αἰτιατικὴ τῇ Ἀδωνίδος γενικῇ συντονοῦται ὅταν δὲ φύγῃ τὴν τετρασυνλλαβίαν, τότε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ συντονοῦται, οἷον Ἀδωνις Ἀδωνιν, ἐπειδὴ τότε ἐξ αὐτῆς κανονίζεται. τὸ ἔαν καὶ μίαν ὁμοίως

ταῖς

ταῖς ἰδίαις εὐθείαις βαρύνεται, φησὶ δὲ τῇ ἰα καὶ μία' ἀμάρ-
μεν γὰρ ὅτι αἱ γενναὶ Ἰωνικῇ ἰδίᾳ κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον
πὸ ἰως καὶ μῦς, ἐπεὶ καὶ αὗται ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ἀρμυ-
λῶν βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἔχόντων σεσημαίνεται τὸ γυναικός γυνῆκα καὶ
θυγατρὸς θυγάτρα, ὅτι ἡ μὲν γενική τούτων ὀξύνεται, ἡ δὲ μι-
ατική βαρύνεται· οὐ δύναται γὰρ ἡ αἰτιατική ἐνταῖθα φυλά-
ξαι τὴν ὀξείαν, τῶσιν τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἰνικῶς
εἰς ἃ λήγουσα ἀποστροφῆται τὴν ὀξείαν τῶσιν, οἷον Ἀντα, Θάρα,
πένητα, μήνα, χήνα, παῖδα, Κτησιφῶντα, Ξεροφῶντα, Προσιδῶνα,
ἑσπίδα, ῥανίδα, κρηπίδα· ὅθεν τὸ νηγάδα γινόμενον κατὰ συγχο-
πὴν νῆφα ἀνεβίβασα τὸν τόνον, οἷον

ἀλευόμενα, ἔφα, λευκήν,

ὥς μὴ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα.
καὶ πάλιν ἡ φυγὴν, αἰτιατικὴ γινόμενη κατὰ μεταπλασμόν φύγα
ἀβαρύνθη, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

φύγαδ' ἔτρεπε μώνυχας ἑπους

ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν, ὥς μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι διὰ τὸν προ-
λεχθέντα κανόνα, τὸ τίνα καὶ τινά πρὸς διάφορον σημασίαν
διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται,
οἷον τίνα ἐνυμεῖς, τὸ δὲ ἀκαποδοτικὸν ἤσων ὠρίστον ὀξύνεται,
οἷον τινά. τὸ Ἑρετριῶ καὶ Πειραιῶ καὶ Στειριῶ οὐκ ὀξύνονται
ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἑρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Στει-
ριᾶ γεγονόσι κατὰ κῶσιν τοῦ εἰ καὶ ἡ εἰς ἡ μακρόν· ἡ γὰρ
ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνεχόχονται, οἷον πάς, παῖς,
Πηλεῖ Πηλεῖ, Ἡρακλέῃς Ἡρακλῆς, εὐσεβὲς εὐσεβοῦς, τούτων
γάριν τῆς γυναικός καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνόμενης ἡ γυνῆκα
καὶ θυγάτρα αἰτιατικὴ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται. Καὶ ἀξιόν
ἐστι ζητῆσαι, διὰ τί ἡ μὲν θυγάτρα αἰτιατικὴ προπαροξύνε-
ται, οἷον

λυσόμενός τε θυγάτρα,

ἡ δὲ γυνῆκα αἰτιατικὴ προπερισπᾶται, ὥς τὸ

γυναικῆ τε θήκετο μάζον,

καὶ περὶ μὲν τῆς θυγάτρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο
προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θυγατέρα γέγονε κατὰ συγχοπὴν
θυγάτρα, ὥς παρὰ τοῦ Δημήτερα Δημητέρα, αἱ δὲ συγχοπαὶ ἀνα-
βιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσσωθεν ὀπισθεν, ἐξωλατος ἐξωτος,

Kkkk

- δμοκρίτος δὴ αὐτὸς, ἀρμόδιαις ἐρῶντες,
 ἄρδαντες κατὰ θυρόν, ὅπως ἀνιάδων ἔσται.
 - τὸ γὰρ πατὴρ πατὴρ καὶ μητὴρ μητὴρ καὶ ἀνὴρ ἀνὴρ
 συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάσαντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκεινται ἤρην,
 ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν ἡκο-
 λούθησαν, καὶ ὀξύτονται ὡς περ φωτός, χηρός, γρηός, παιδός, μη-
 νός, Τρωός, φρετός, χθονός. ἄλλως τε θε δεῖα τοῦτο προπαροξύ-
 νεται ἢ θυγάτρα αἰτιατική, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς α
 λήγουσα, ἔχουσα παροξυστολήν τῇ ἐθέλει, προπαροξύνεται, οἷον
 Αἰῶς Αἰωτά, λῆβης λῆβητα, κέρη, κέρητα, Ἰδῶν Ἰδωπα, χα-
 ρεῖς χαρῖντα, Ἐκτωρ Ἐκτορα, Δημήτηρ Δημήτερα, εἰνάτη ἐνά-
 τερα. εἰ ἄρα οὖν ἡ θυγάτηρ εὐθεῖα παροξύνεται, δηλον ὅτι ἐβλόγως
 ἡ θυγάτρα αἰτιατικὴ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγα-
 τέρα αἰτιατικὴ παραβλόγως παροξύνεται. ἔτι δὲ καὶ ἡ μητέρα
 μήτηρ γὰρ ἡ ἐθέλει παροξυστότως καὶ θυγάτηρ, ὡς τε ἐν τῇ θυ-
 γατέρος γενικῇ καὶ μητέρος, ὡς ἐπαδόσαμεν ἐν τῷ περὶ γενικῆς
 λόγῳ, παραβλόγως παροξύνονται ταῦτα, ἥτις λέγομεν ὅτι ἡκο-
 λούθησαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδίαις συγγε-
 νικοῖς, φημι δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαιέρος (δαῖρ δέ ἐστιν ὁ ἄν-
 δρᾶδελφος).

Περὶ τῆς γυναικὸς αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο προ-
 περιπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς α λήγουσα, διφθογγῇ
 παραληγομένη, προπεριπᾶται, οἷον γλαῦκα, παῦκα, προῖκα, αἶγα,
 παῖδα, δαῖτα· οὕτως δὲ καὶ γυνῖκα προπερισπασμένης, τῇ πα-
 ραλήξει τῆς διφθογγῆς ἀκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ
 ἐκεῖνα μὲν δισύλλαβα εἰσι, τοῦτο δὲ ἐπερ δύο συλλαβᾶς. ἀλλ' οὖν
 ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παραληγοσῇ διφθογγῇ προπερι-
 σπασθῇ ὁμοίως ἐκεῖναις. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Προδοκεῖται ἐν τῷ καθότι τοῦ τεχνικοῦ „πλὴν τῶν εἰς α δισυλ-
 λάβων,” οἷον „πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς
 ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς α δισυλλάβων,”
 ἐπειδὴ, ὡς φησὶν ὁ τεχνικός, αἱ εἰς α λήγουσαι αἰτιατικαὶ δισύλ-
 λαβοὶ μόνως βαρύνονται. ἰδοὺ γὰρ ἔστι φωτός, μηνός, χηνός,
 παντός ὀξύτότως, τὸ δὲ φῶτα, μῆνα, χῆνα, πάντα βαρύνονται.
 εἰρηκίμεν γὰρ ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς α λήγουσα ἐπέ-
 στραπται τὴν ὀξείαν τάσιν. τὸ γὰρ εἶνα καὶ τινά, ὡς εἴρηται,
 πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον. αἱ μέντοι

τίθεται περισπωμένη. διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷ θέσει μακρὺς ἐστὶ ἐπὶ τῷ φύσει μακρὺς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκειται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρεῖας, ἢ περισπωμένη. ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει σύγκειται ἡ περισπωμένη, εἰκότως καὶ ἐπὶ τῷ φύσει μακρὺς ἦσαν δύο χρόνους ἔχουσας συλλαβὴν τίθεται. τοῦτου οὖν χάριν ἐπὶ τῷ φύσει μακρὺς τίθεται καὶ οὖν ἐπὶ τῷ θέσει μακρὺς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐν-
κῶν εἰς τὴν λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πάντως
καὶ τὸν τόνον αὐτῆς φυλάττει, ὑπισταμένων τῶν εἰς τὴν ληγουσάν
μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν. Ἰδύσθαι δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνης
ταῦτα, καλὸς καλόν, σοφὸς σοφόν, σεμνὸς σεμνόν, βραχὺς βραχύν,
ὄξυς ὄξυν, ποιητὴς ποιητήν, αὐλητὴς αὐλητήν, ἀθλητὴς ἀθλητήν,
πληθύς πληθύν, οἷζυς οἷζυν, Ἐρινὺς Ἐρινύν, φίλος φίλον, κοῦ-
φος κοῦφον, μάντις μάντιν, ὄρνις ὄρνιν, βότρυς βότρυν, ἡμέρα
ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλλήν Ἑλλήνην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην,
Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν,
Λιχὺς Λιχύν, χρυσοὺς χρυσοῦν, χαλκοὺς χαλκοῦν, ἀργυροὺς ἀρ-
γυροῦν, σιδηροὺς σιδηροῦν, βοῦς βοῦν. Πρόκειται ἐν τῷ κα-
νόνι, „φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας“ διὰ τὸ ἔχουσι ἔχον,
ἔχον παιδοφύγα.

αὕτη γὰρ συστήλλει τὸ ὕ καὶ οὐχ ὁμοιοτέλει τῇ περισπωμένῃ εὐ-
θείᾳ. Πρόκειται „ὑπισταμένων τῶν εἰς τὴν ληγουσάν μονοσυλ-
λάβων αἰτιατικῶν“ διὰ τὸ κλείς κλείν, κίς κίν (σημαίνει
δὲ τὴν σκώληκα). ἰδοὺ γὰρ ἐκ τούτων ἢ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἢ
δ' αἰτιατικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς τὴν λη-
γουσάν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὃν τινὰ εἰρήκαμεν ἀνωτέρω.

Αἱ εἰς α ἢ εἰς η λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνηρημέναι, εἰ μὲν ἀπὸ
ἐντελῶν εἰς ἀπροπαροξυνομένων, παροξύνονται ἐν τῇ συναιρέσει,
οἷον Διομήδεα Διομήδη, Ἀριστοφάνεα Ἀριστοφάνη, Δημοσθένεα
Δημοσθένη, Σωκράτεα Σωκράτη, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰς ἀπροξυ-
νομένων, περισπῶνται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον εὐσεβέα εὐσεβῇ, ἀσθε-
νέα ἀσθενῇ, εὐτυχέα εὐτυχῇ, Ἐρετριέα Ἐρετριᾷ, Πειραιέα Πειραιᾷ,
Στειριέα Στειριᾷ. ρ

Αἱ εἰς ω λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ συγκοπήν μὲν οὖσαι τὸν
τόνον τῆς ἀπαφούσης λέξεως φυλάττουσιν, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω,

ἦρώα ἦρώ, Μίνωα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκίῶνα κυκίῶ,
ιδρώτα ιδρώ,

ιδρώ ἀπεφύχοντο,

ἰχῶρα ἰχῶ,

καὶ ἀπὸ ἰχῶ χειρὸς ἀμόργον

(ἰχῶρ δὲ ἔστι τὸ μεταβεβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἰσὶ κατὰ ἀπο-
κοπὴν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν οὔσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σα-
πφῶ τὴν Σαπφῶ, ἡ Ἑρατὴ τὴν Ἑρατῶ, ἡ Καλυψὼ τὴν Καλυψῶ,
ἡ Κλειώ τὴν Κλειώ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ὦς θηλυκῶν οὔσαι περισπῶν-
ται, οἷον ἡ αἰδώς τὴν αἰδῶ,

καὶ αἰδῶ θέσθαι ἐν θυμῷ,

ἡ ἡώς τὴν ἡῶ,

καὶ ἡῶ διὰν ἡμινεν.

ἄφειλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν περισπῶσθαι κατὰ
τὴν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως τῆς ὀξείας καὶ βαρείας,
ὡς ἐν τοῖς εἰς ὦ θηλυκοῖς μεμαθήκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς
Σαπφῶ αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τὴν πρὸς τὴν εὐ-
θείαν ὠρδοθήσαν, ὡς ἐκείσε μεμαθήκαμεν.

Αἱ εἰς ἣν λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς οὖς λήγουσῶν
οὔσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεία, βαρύνονται, οἷον Σωκράτης
Σωκράτους Σωκράτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ
δὲ περισπᾶται ἡ εὐθεία, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλῆδους
Ἡρακλῆν, Περικλῆς Περικλῆδους Περικλῆν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεία,
βαρύνονται διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς κτερεῖσθαι ταύταις ταῖς αἰτιατι-
καῖς· δυσμένην γὰρ λέγουσι καὶ κυκλατήρην καὶ εὐρυνέφην τῶν
εὐθειῶν ὀξυνομένων, οἷον ὁ δυσμενής, ὁ κυκλιότερης, ὁ εὐρυνεφής.
οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρύντικοι εἰσι· τὸ γὰρ Ἄτρενς Ἄτρεως λέγουσι
καὶ τὸ Πηλέυς Πηλέως καὶ τὸ Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς, λέγων ὅτι πᾶσα
κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ
εὐθεία, οἷον τὸ Αἶας εἰς τὸ αἶ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἴαν
ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον· ἀλλὰ δεῖ γινῶναι ἡμῶς
ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ὀξεῖα τίθεται εἰς τὸ αἶ (τὸ γὰρ Αἶας πα-
ρῶνεται), ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περισπωμένη (τὸ γὰρ ᾠ Αἴαν προ-
περισπᾶται, οἷον

Αἴαν ἀμαρτυρεῖς βουγάι).

μέρος λόγου ἄλλα δύο. πρόσκειται δὲ „κοινολεκτούμενη,” ἐπειδὴ
 οἱ Ἀωριεῖς ὀξείαν παρέχουσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον παῖδες, αἰ-
 γες, γυναικες· ταῦτα γὰρ ἡμεῖς μὲν περισπῶμεν, οἱ δὲ Ἀωριεῖς
 παροξύνουσιν, ὀφείλοντες καὶ αὐτοὶ προπερισπῶν. διὰ τοῦτο οὖν
 πρόσκειται κοινολεκτούμενη. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐκτετεινομένη
 διὰ τοῦ χ καὶ ϵ ἢ διὰ τοῦ θ καὶ ϵ ” διὰ τὸ ναίχι καὶ εἶθε.
 ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐχὶ προπερισπῶνται, καὶ ἔστι φύσει
 μικρὰ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐκτε-
 τεταμέναι εἶσι διὰ τοῦ χ καὶ ϵ καὶ διὰ τοῦ θ καὶ ϵ , καὶ τὸν
 τόνον ὃν εἶχον πρὸ τῆς ἐκτάσεως, ἐφύλαξαν· ναί γὰρ ἦν καὶ εἰ
 ὀξυτόνως, καὶ κατ’ ἐπέκτασιν γινόμενα ναίχι καὶ εἶθε τὴν ὀξείαν
 τάσιν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐκτε-
 τεινομένη διὰ τοῦ θ καὶ ϵ ἐν τοῖς δυνικοῖς” διὰ τὸ τοιῶδε καὶ
 τοσῶδε δυνικά· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ
 τὸν χαρικτήρα τῶν δυνικῶν· τὸ γὰρ ω ἐν τοῖς δυνικοῖς ἀποστρέ-
 φεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον τὸ σοφῶ, τὸ καλῶ, τὸ ἀγαθῶ.
 ἔπει οὖν τὸ τοιῶδε καὶ τοσῶδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δὲ συλλαβῆς,
 τούτου χάριν, ὥς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω ,
 ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τάσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἕτερα παραδείγματα, οἷον Ἀχιλλεύς
 Ἀχιλλεῦ. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ
 τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδύχονται· τὸ μὲν
 γὰρ Ἀχιλλεύς ὀξύνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. καὶ ἡ μὲν εὐ-
 θεία ὀξύνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς εὐς λήγοντα ἄρσενικά ἐπ’
 εὐθείας πρῶτως κοινολεκτούμενα ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον Πη-
 λεύς, Αἰρεύς, βασιλεύς, Ἐρετριεύς, ἁλιεύς, Οἰνεύς, Τυδεύς, Θη-
 σεύς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς. πρόσκειται „ἄρσενικά” διὰ τὸ νεὺς
 καὶ γρυῖς· ταῦτα γὰρ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶν ἄρσενικά ἀλλὰ
 θηλυκά· νεὺς δὲ ἔστιν ἡ ναῖς καὶ γρυῖς ἡ γρυῖς. πρόσκειται „ἐπ’
 εὐθείας πρῶτως,” ἐπειδὴ ἡ διογενέος γενικὴ γίγνεται παρὰ τοῖς
 Ἀωριεῦσι διογενεὺς κατὰ κρῶσιν τοῦ ϵ καὶ $\omicron$ εἰς τὴν $\epsilon\upsilon$ ἀφ’ ὁμογ-
 γον, καὶ περισπᾶται. καὶ πάλιν τοῦ Ὀδυσσεὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς
 περισπᾶται,

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῦσε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ
 ἀπὲ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐφίλησε. καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέος
 τοῦ Ἰδομενεὺς περισπῶμένως,

Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα

ἀντὶ τοῦ ἰδομένου οὐκ ἔστιν ἡ δύναμις. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κοι-
νολεκτούμενα· πρόσκειται κοινολεκτούμενα, ἐπειδὴ οἱ Ἀιολεῖς βα-
ρυτόνως λέγουσιν, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἀτρεὺς καὶ Πηλεὺς. καὶ τὸ
Ἄρης δὲ γενόμενον εἰς τὴν Ἀιολικῶς ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο βα-
ρύνεται, οἷον Ἀτρεὺς, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν ταῖς
λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον Ἀρειος Ἀρεῖ Ἀρια. τὸ δὲ Ἀχιλλεὺ περ-
σπᾶται, ἐπειδὴ πᾶσι λέξις εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα ἐν διφθόγγῳ,
ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέ-
χεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἀγαθοῦ, σεμνοῦ, γραμματικοῦ, ἐποιοῦ,
ἐνεοῦ, ἰσπερανοῦ, πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, Πηλεῦ, Ἀτρεῦ.
οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεὺ περισπωμένος. πρόσκειται „εἰς τὸ ὕ κα-
ταλήγουσα" διὰ τὸ Πηλεὺς, Ἀτρεὺς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ'
οὐ καταλήγουσιν εἰς τὸ ὕ ἀλλ' εἰς τὸ σ. „ἐν διφθόγγῳ" δὲ πρόσ-
κειται διὰ τὸ ταχὺ καὶ βραχὺ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα
ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσι τὸ ὕ ἐν διφθόγγῳ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ
τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον" διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ
ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ ὕ καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῳ καὶ ὅμως
οὐ περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς
τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μιᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρία τινὰ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῳ
καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμως μὴ
περισπώμενα ἀλλ' ὀξύνόμενα· ἴσθι δὲ ταῦτα τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν
καὶ τὸ ἰοῦ σχετλιαστικὸν καὶ τὸ οὐ ἀρνήσεως δηλωτικόν. ταῦτα
γὰρ, ὡς εἶρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι δια-
φόρους ἀπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν διὰ
τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντες τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς
ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰοῦ διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ σχετλια-
στικόν ἐστίν, οἱ δὲ σχετλιῶσθες ὀξεία κέχρηται φωνῇ· τὸ δὲ οὐ
ἀρνητικόν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρνήσεως ἐστὶ δηλωτι-
κόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀναγόμενοι καὶ ἀποτελοῦμεν τὸν τύπον
τῆς ὀξείας. ἑτέρα δὲ ἀπολογία ἴστω κοινῇ, ἥ τις καὶ κατα-
ναγκαστικὴ ἐστὶ. τὰ ἐπιρρήματα τὰ εἰς τὴν οὐ διφθογγὸν λή-
γοντα ἢ τοπικὰ εἰσιν ἢ παρηγμένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως πο-
σότης δηλούσης, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικὰ μὲν οἷον ἄγχοῦ,

ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη,

ὕψου,

ὕψου δ' ἐπὶ ψαμάθοισι,

Ἰστέον δὲ οὖν τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δάερ, συντελλάντα τὸ ἦ
 εἰς τὸ ἔν τῇ κλήτικῇ, ἐλλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς ἧ λή-
 γοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἡποστρέφονται τὴν
 ὀξείαν ταύτην, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτάρ καὶ ἄταρ
 συνδέσμου. Ἰστώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κατόνος ταῦτα, μάχαρ,
 ἦθαρ, ἦπαρ, ἦαρ, φρέαρ, κέαρ, θέλαρ, ὄνειαρ, ἄτερ. οὕτως οὖν
 καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δάερ βαρυντόνως· πρόσκειται „βραχυκα-
 τάληκτα“ διὰ τὸ πατήρ καὶ ἀνὴρ ὀξυνόμενα. πρόσκειται „ὑπὲρ
 μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὀξυνόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δάερ. τὸ δὲ δέ-
 σποτα, ἀκάκητα, μητέτα, εὐρύοπα ἰσημειωσάμεθα, ἔπειθ' ταῦτα
 κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνόμενης· ὁ
 ἀκακίτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητίτης καὶ ὁ εὐρύοτης
 ἴστιν ἡ εὐθεία. καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ἔχομεν
 εἰπεῖν ἡπολογίαν τοιαύτην· ἴστιν εὐθεία εὐρύοψ ὥσπερ Αἰθίοψ,
 καὶ κλίνεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύ-
 νεται ἡ αἰτιατικὴ ὥσπερ Αἰθίοπις Αἰθίοπι Αἰθίοπι. καὶ πάλιν
 ἴστιν ἀκάκης ἀκάητος ἀκάητι ἀκάητα, σημαίνει δὲ τὸν μὴ
 ἔχοντα κακίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὥσπερ
 Λάχης Λάχητος Λάχητι Λάχητα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθείαι
 οἷον ὁ εὐρύοπης καὶ ὁ ἀκακίτης, αἳ τινες γινόμεναι κατὰ μετα-
 πλασμόν εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ὁμοφώνησαν τῇ αἰτιατικῇ τῇ
 εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα τῇ γενομένῃ ἀπὸ τοῦ εὐρύοψ καὶ ἀκάκης.
 καὶ ἔπειθ' ὁμοφώνησαν αὗται αἱ εὐθείαι αἱ κατὰ μεταπλασμόν
 ταῖς αἰτιατικαῖς, ἡναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονῆσαι αὐταῖς καὶ προ-
 παροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς. κινὼν γὰρ ἴστιν ὁ λέγων ὅτι πῶσα
 πτώσει ὁμοφώνησασα ἑτέρα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ
 τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων
 μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἡ Μήδαια ὦ Μήδαια, τὸ ξύλον ὦ ξύ-
 λον, ἡ τιμὴ ὦ τιμὴ, τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ἡ Λητώ τὴν Λητώ· ὁμοίως
 μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς εὐς γε-
 νικῶν τῶν γινομένων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ
 Δωριεῖς τὴν Ὀδυσσεός καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδο-
 μενεὺς λέγουσι, κρᾶσιν ποιούμενοι τοῦ ἔ καὶ ὁ εἰς τὴν ἔω διφ-
 θογγον, οἷον

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῆρε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεός τὴν χεῖρα ἐφίλησε καὶ πάλιν

ἰσομετρίας. ἰσομετρὺς δ' οὐ λήγῃ μένος μέγας
 ἀπὸ τοῦ ἰσομετρίου δ' ἀπὸ ἰσότητος ἢ δυνάμεως καὶ ἰδὸν ἐπὶ αὐτῶν
 ὁμοφωνεῖ ἢ γενικῇ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν (καὶ γὰρ
 ὁμοφώνως καὶ ἰσομετρῶς ἴσται ἢ εὐθεῖα), καὶ ἄρα οὐκ ἐπιδέχον-
 ται τὸν αὐτὸν λόγον ἢ μὴ γὰρ εὐθεῖα, ἀδύναται, ἢ δὲ γενικῇ
 περιεσπᾶται. περιεσπᾶται, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς
 εὐθείας καὶ τῆς ἀγορᾶς, ἰδὸν γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν
 ὁμοφωνῶς ἢ γενικῇ τῶν ἐνικῶν καὶ οὐκ ὁμοφωνεῖ αὐτῇ. ἢ μὴ
 γὰρ γενικῇ τῶν ἐνικῶν περιεσπᾶται, ἢ δὲ αἰτιατικῇ τῶν πληθυν-
 τικῶν ἀδύναται. ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν. ἐπειδὴ
 οὐκ τὰ εὐρύσπης καὶ ἀκάνης, αἱ κλητικαὶ αὐτῶν εἰς α' ἔχοντο,
 οἷον ᾧ εὐρύσπῃ καὶ ᾧ ἀκάνῃ, ταῦ μὴ ὡς ἔχοντες τὸ τ, τοῦ δὲ
 ὡς ὄντος εἰς πῆς, καὶ ὁμοφωνήσασαι ταῖς εὐθείαις ταῖς γινόμεναις
 κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ εὐρύσπης καὶ ἀκάνης, λέγω δὴ τοῦ
 εὐρύσπῃ καὶ ἀκάνῃ, πρῶτον οὐκ χάριν καὶ ὁμοφωνήσας αὐταῖς
 καὶ προπαροξύνησαν ὁμοφώνως κατὰ τὸν προλεχθέντα κα-
 νόνα, τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφώνησας ἑτέρᾳ πῶσι
 κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, καὶ πῶν αὐτὸν ἐπιδέχεται τῶνον. διὰ
 ταῦτο οὐκ προπαροξύνηται αὐταὶ αἱ κλητικαί, λέγω δὴ ἡ εὐρύσπῃ
 καὶ ἀκάνῃ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ μητίετα ἔστιν εἰπεῖν ὑπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἔστι
 μητίετης ἢ εὐθεῖα. τοῦτο ἔχει τὴν αἰτιατικὴν τῶν μητίετην, καὶ
 κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται μητίετα. καὶ ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι κατὰ
 μεταπλασμὸν εἰς α' αἰτιατικαί, μὴ ἀπὸ προσηγουμένης γενικῆς ἢ
 δοτικῆς μεταπλασθείσης εἰς α' ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ὄναι, προπα-
 ροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ἄλλτροχὸν ἄλλτροχα, πυργονέρατον πυρ-
 γονέρατα, διθύραμβον διθύραμβι, εὐλόγως οὖν καὶ ἡ μητίετα
 αἰτιατικῇ ἀπὸ τοῦ μητίετην κατὰ μεταπλασμὸν γινόμενη προπα-
 ροξύνεται. οὐδὲ γὰρ ἔχει γενικὴν ἢ δοτικὴν προμεταπλασθείσαν ἐν
 πλάτῃ εἰς α', εἰ καὶ σπανίως τις θέλει εἰπεῖν ἐπὶ τούτων γενικὴν
 ἢ δοτικὴν μεταπλασμένην. τῆς οὖν αἰτιατικῆς πρῶτον μετα-
 πλασθείσης, καὶ ἡ εὐθεῖα ἢ ἀπὸ τοῦ μητίετης γινόμενη κατὰ με-
 ταπλασμὸν εἰς α', οἷον μητίετα Ζεὺς, ὅπως προπαροξύνεται κατὰ
 τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφώνησας πῶσι
 κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τῶνον. ὡς αὐ-
 τῶς δὲ καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ μητίετης γινόμενη εἰς α', ὡς ἔχουσα, τὸ
 τ, οἷον ᾧ μητίετα, καὶ ὁμοφωνήσασα τῇ μητίετῃ εὐθεῖα τῇ γε-

νομένη ἀπὸ τοῦ μεγέθους κατὰ μεταπλάσμων, ἡ δὲ προπαραδύ-
νεται τῇ προλαβέντι πάντῃ τῇ ἐργοντο πᾶσα πτωχὴ ὁμοφύσθη
πτόσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐκπύρεται πτόσον.
πρόσκειται ἀντίτῳ, γὰρ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δασύτης
μεταπλάσθησθαι αὐτὴν, ὥστε καὶ ἔστιν ἐκπύρεται κατὰ
μεταπλάσμων ὅταν ἐκπύρεται, καὶ οὐ προπαραδύνεται, ἐκπύρεται
προηγουμένην γενικὴν καὶ δοτικὴν μεταπλάσμων, ὥστε γὰρ τοῦ
ἐκπύρεται καὶ γίνεται κατὰ μεταπλάσμων τῇ ἐκπύρεται, προφαι-
νεται, ὅταν δύο συλλυγῶν αὐτῇ, διὰ τὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν τὸ
αὐτὸν, τοῦτο γὰρ γίνεται κατὰ μεταπλάσμων, ὥστε, καὶ αὐτὴν πε-
τάσθαι, οἷον, κατὰ πτωχὴν καὶ ἀπλοῦν αὐτὴν, καὶ οὐ
προπαραδύνεται, ὥστε οὐκ ἔστιν ἐκπύρεται δύο συλλυγῶν. Ταῦτα
μὲν ἐν ταύτοις.

Περὶ δὲ τοῦ δάσπετα αὐτοῦ εἰς αὐτὸν ὅτι ἐστὶ δασύτης
καὶ ἐν συνθέσει γίνεται, ὥστε ποτε, ἔχοντα γὰρ τὸν αὐτοῦ καὶ
οἱ αὐτοῦ, αὐτὴ οὖν ἡ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν, ἔχει κλητικὴν τὴν
αὐτοῦ, ἥτις γίνεται κατὰ μεταπλάσμων εἰς αὐτὸν, ὡς αὐτοῦ, καὶ
εὐλόγως προπαραδύνεται, ὅσοις γὰρ αὐτὴ εἰς αὐτὸν τῇ αὐ-
τοῦ, μετὰ οὖν τὸν μεταπλάσμων γίνεται ἀπὸ τοῦ συνθέτου
ἢ ἀπλῆ λέξις, οἷον δάσπετα, καὶ μέντοι προπαραδύνεται ἢ λέξις.
τὸ μὲν ἀπὸ συνθέτου γίνεσθαι ἀπλοῦν οὐκ ἔστιν ἔχον, ἔχοντα
γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ φυσικῶν πραγμάτων, ὥστε ἀπὸ δάσπετα εἰς
αὐτὸν ἀπλοῦν αὐτὸν, γίνεται ἀπλοῦν ἀπὸ συνθέτου, καὶ ἐάν ἀπὸ
αὐτοῦ ἀπλοῦν αὐτὸν εἰς αὐτὸν, γίνεται ὁμοίως ἀπὸ συνθέτου
ἀπλοῦν, καὶ ἐπὶ λέξεων δὲ τὸ αὐτὸ εὐφρασκόμεν σχῆμα, ἀπὸ γὰρ
τοῦ εὐφράσθαι αὐτὸν ἔχοντα ἀπλοῦν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ
συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἀπλῆ λέξις (σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἵστα-
μένην). καὶ τὸ εἰρῶν ἡννοῦν ἀπὸ τοῦ εὐφρασκόμεν γάρ, καὶ τὸ
ὁμοίως ἐν ποιητοῖσι ἀπὸ τοῦ εὐφρασκόμεν γάρ, τὸ γὰρ κα-
λῶς πεποιημένον δηλοῖ, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτου λέξεων ἐγένετο
ἀπλῆ λέξις, οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ δάσπετα ἀπλῆ ἐγένετο ἢ λέ-
ξις ἀπὸ συνθέτου. Ταῦτα ἔχοντα εἰπεῖν.

Ἰστέον ὅτι προπαραδύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν τὰ εἰς τὴν αὐ-
τοῦ σύνθετον, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς αὐτὸν, δηλονότι βαρυνεσθί-
μενα κατὰ τὴν αὐτοῦ, οἷον Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνης, Δημο-
σθένης Δημοσθένης, Διομήδης Διομήδης, Πολυδαῖκος Πολυδαῖκος,
Διοπαῖδος Διοπαῖδος, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς καὶ κατὰ κρῖνον τῶν

δύο Π εἰς τὴν $\epsilon\zeta$ ἀφ' αὐτῶν Ἡρώδης· παρὰ δὲ τοῦ Λεωδῆς, ὅτι προπεριπαταί κατὰ τὴν κλητικὴν, διὰ τὸν χαρακτῆρα ὃν ἡμάθομεν ἀνατρεῖν, προπεριπαταί. ἡμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς προπεριπαταί κατὰ τὴν κλητικὴν, ὅσον θυρώδης θυρώδης, εὐώδης εὐώδης· οὕτως οὖν καὶ Λεωδῆς Λεωδῆς προπεριπαταί κατὰ τὴν κλητικὴν, ὅσον.

Λεωδῆς ποῖον αὖ ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

τοῦτο δὲ τὸ σύνθετον ἐστὶ· περὶ τῶν αὐτῶν ἡς συνθέτων ἐστὶν ὁ λόγος. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν τὸ Λεωδῆς εἶναι σύνθετον παρὰ τὸ ἄδειν τῷ λαῷ, συνθέσθαι ἄρσενον τῷ ὄχλῳ· ἐμοὶ γὰρ τὴν μύθη, ὥς καὶ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ἄλλῳ.

ἀποσθούλαι δὲ οἱ οἶον

ἦσαν ἔχουσαι.

οὗτοι οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὸ Λεωδῆς ἀπλοῦν ἦν· παρὰ γὰρ τὸ λεῖον (τὸ ἐραλόν) ὄντε τοῦ Λεωδῆς κατὰ παραγωγὴν· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς

ὃ δ' ἐπεὶ κῆρυ γέρας ἀνέκλων.

ἀνέκλους ἐκαλῶς.

παρὰ τὸ λεῖον οὖν ἐστὶ Λεωδῆς παράγωγον· οὐδὲ γὰρ τίθεται εἶναι σύνθετον, ἐπειδὴ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς ἄπλοτα ἢ ἐκαλῶ εἶναι ἢ παραστίνθεται, οὐδέποτε δὲ σύνθετα· ἢ γὰρ ἀπὸ ἀπλῶν παράγονται καὶ εἶναι ἀπλά, ὅσον πετρῶν πετρώδης, λίθων λιθώδης, γειῶν γεώδης, ἢ ἀπὸ συνθέτων παράγονται καὶ εἶναι σύνθετα, ὥς ἐστὶ τὸ θυρώδης καὶ εὐώδης· ἀπὸ γὰρ συνθέτων τῶν θυρώδων καὶ εὐώδων γέγονασι θυρωώδης καὶ εὐωώδης, καὶ κατὰ τὰ αὐτῶν τὸ αὖ καὶ ὁ εἰς ὦ θυρωώδης καὶ εὐωώδης. εἰ οὖν τὸ Λεωδῆς οὐκ ἔστι παραστίνθετον (οὐδὲ γὰρ σαφὴς ἦν ἀπὸ συνθέτων, ἀλλ' ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ λεῖου), δηλονότι ἀπλοῦν ἐστὶ· πάντα δὲ τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς, ὥς ἐφ' ἡμεῖς, προπεριπαταί κατὰ τὴν κλητικὴν, ὅσον ὡ μωώδης, ὡ πετρώδης, ὡ Λεωδῆς, ὡ θυρωώδης, ὡ εὐωώδης. Καὶ τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ ἡρῆς καὶ τὰ διὰ τοῦ ὠρῆς, παραστίνθονται κατὰ τὴν εἰθεῖαν, ἐν τῇ κλητικῇ προπεριπαταί, ὅσον ἐξώλης ἐξώλης, πανώλης πανώλης, ἐρηγῆς ἐρηγῆς, χαλκήρης χαλκήρης, λιθῆς λιθῆς (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον), ὑλώρης ὑλώρης.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ἡς τίθεται βαρύνοντα συνθέτῃ ἀπὸ οὐδέτερον, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς ἐς, παραστίνθονται κατὰ τὴν κλη-

τιμήν, οἷον ἀμύνης εὐμηγες, ἐπιμήνης ἐλπίηγες, παρηγήτης πακώ-
θης, σικηγής σὺρηθες, παρηγογέθης παμμέγεις. τούτοις ἡκολού-
θησαν καὶ τὸ φιλάληθης φιλάληθες καὶ μεγαλήθης μεγαλήθες.
Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔλας κατ' ἡμῖν μέν,
ὀξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν ὀξύνονται,
οἷον ὁ τριετής ὡ τριετής, ὁ πενταετής ὡ πενταετής, ὁ ἑξαετής ὡ
ἑξαετής, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν
ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταετής ὡ παντώμετος, ὁ
ἑξαετής ὡ ἑξαέμετος.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι καὶ παρὰ τὸ ἀντὶ καὶ τὰ παρὰ τὰ ἀρκῶ
καὶ τὰ παρὰ τὸ ἄδειν (ἢ σημαίνει τὸ ἀράσκων) καὶ τὰ παρὰ τὸ
ἀκή (ὃ σημαίνει τὴν ἀξύτητα τῷ σιδήρου), βαρυτονούμενα κατὰ
τὴν εὐθείαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξυτονόν, οἷον κατάρτης
κάταρτες, προσάντης πρόσαντες, αὐτάρκης αὐταρκής, ὀλιγάρκης ὀλι-
γαρκής, αὐθάδης αὐθαδής, ταυτήκης ταυτήκης, ἀμφήκης ἀμφηκής.
οὕτω γὰρ κύλλιον ἔστι λέγειν ὅτι χαρακτηρῆς ταῦτα ὑποπίπτουσιν,
καὶ μὴ σημειῶσθαι, ὥς ἐποίησεν ὁ πυρὼν τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἧρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ἐρ,
προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι, ἢτοι δύο συλλα-
βὰς ὅντα, οἷον θυγάτηρ θύγατες, Δημήτης Δημήτες, εἰσάκη εἰ-
σάτες. πρόκειται, ἢτοι δύο συλλαβὰς ὅντα διὰ τὸ μήνηρ μῆ-
τες· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' αὖτε
ἔστι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίουσιν οἱ λέγοντες ὡ παντήρατορ κατὰ τὴν
κλητικὴν προπαροξυτόνως· δεῖον γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν
παροξυτόνως, οἷον ὡ παντοκράτορ. οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο εἰς ἧρ, ἵνα
ἀναβιβάζῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ εἰς ὧρ περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ
τῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ, ἔχει αὐτὸν καὶ
ἐν εὐθείᾳ. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μικρῇ, προπερισπῶνται,
οἷον ὁ Πολυμήτωρ ὡ Πολυμήστορ, ὁ Ἀδμήτωρ ὡ Ἀδμήτορ, ὁ
οἰκίτωρ ὡ οἰκῆτορ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μικρῇ, παρο-
ξύνονται, οἷον ὁ Νέτωρ ὡ Νίστορ, ὁ Ἔκτωρ ὡ Ἐκτορ. οὕτως
οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὡ παντοκράτορ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ.
Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν σύνθετα διὰ τοῦ ὦ, δηλονότι ὅταν
ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν
κλη-

κλητικῇ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον Ἀγαμέμνων ᾧ Ἀγάμεμνον, Ὀλβιοδαίμων ᾧ Ὀλβιόδαιμον, κυλλοποδίω ᾧ κυλλοποδίων, χαμαι-
λέων ᾧ χαμαίλεον, ἐνσείχθων ᾧ ἐνσείχθον. πρόσκειται „ὅταν
ἔχῃαι τὴν κλητικὴν εἰς ὃν διὰ τοῦ ὀ” διὰ τὸ ᾧ χαλκοχέων, ᾧ
φλοσιλάτων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλ’
οὐκ εἰσὶ διὰ τοῦ ὀ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὦ. πρόσκειται „ὕπερ δύο συλ-
λαβὰς” διὰ τὸ ἔκμων ἔκμοτος ᾧ ἔκμον· τοῦτο γὰρ σύνθετον
ἔστι παρὰ τὸ ἔ ἐπιστατικὸν μόριον καὶ τὸ καμῶν, ἐκάμων καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἔκμων, οἷοις δὲ πάντῃ καμῶν, καὶ διὰ τοῦ ὀ ἔχει
τὴν κλητικὴν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν,
ἐπειδὴ δισύλλαβόν ἐστι, πρόσκειται „σύνθετα” διὰ τὸ ᾧ Ἰκεῦον
καὶ ᾧ Ἀρείον καὶ ᾧ Μαχῶν· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται
κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα
καὶ εἰς ὃν διὰ τοῦ ὀ, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ’ ἀπλά.

Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικός καὶ λέγει χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φῥήν·
ταῦτα δὲ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ οὐ προ-
παροξύνονται, οἷον ᾧ δουφρον, ᾧ περίφρον, ᾧ κυρτερόφρον, ᾧ
Λυκόφρον παροξυτόνως. καὶ τὸ ᾧ Λακεδαίμων· οὐδὲ γὰρ προ-
παροξύνεται τοῦτο κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται. ἔστι
δὲ σύνθετον· οὕτω γὰρ φασὶ λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
πρῶτον οἱ θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις, οἷον δὲ Λα-
χεδαίμων τις οὔσα. σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ᾧ Παλαῖμον προπερι-
σπώμενον κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ
σύνθετον παρὰ τὴν πύλιν καὶ τὸ αἰμων, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιστή-
μονα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ ΕΥΔΑΙΜΟΝ τὸ κύριον μὴ προπαρο-
ξύνειν κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπῶν, οἷον ᾧ εὐδαίμον,
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκείνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ
τὴν κλητικὴν, οἷον ᾧ εὐδαίμον, ὥσπερ τὸ κυκόδαιμον καὶ Ὀλβιο-
δαίμον. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν συγκρητικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα
προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ βέλτιων ᾧ βέλτιον καὶ
τὸ βέλτιον, καὶ ὁ ἄμεινων ᾧ ἄμεινον καὶ τὸ ἄμεινον, ὁ γλύκιων
ᾧ γλύκιον καὶ τὸ γλίπιον,

ὡς οὐδὲν γλύμιον οὐ πατρίδος ἢ δὲ τοπήων,

ὁ διπλόων ᾧ διπλόφιον καὶ τὸ διπλόφιον, ὁ ἀριών ᾧ ἄρειον
καὶ τὸ ἄρειον,

παιρότερον λαὸν ἀγαρόντες ὑπὸ τείχος ἄρειον.

πρόκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς“ διὰ τὸ πλεῖστον δ' ἀρῶντων τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ ἔστι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ὧν ἐπὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον τῆς εὐθείας κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Φιλῆμων ὁ Φιλῆμων, ὁ Νοῆμων ὁ Νοῆμων, ὁ Μαχίων ὁ Μαχίων, ὁ Ἰκετίων ὁ Ἰκετίων, πῶς λόγῳ τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα προπαροξύνονται κατὰ τὴν ἀκτικὴν, οἷον ὁ βελτίων ὁ βέλτιον, ὁ γλυκίων ὁ γλύκιον· ὅτι γὰρ ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι τὰ οὐδέτερα τούτων προπαροξυνόμενα, οἷον τὸ βέλτιον, τὸ γλύκιον. ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἣν φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ κατηγορημασμένων τόνων, ὅτι τὰ συγκριτικὰ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ὀξύτερος, ταχύτερος, σοφώτερος, λογιώτερος· ἐπειδὴ οὖν ταῦτα τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ, φημί δὲ τὸ βελτίων καὶ γλυκίων, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ ἠδύνατο προπαροξύνεσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν (ἔχομεν γὰρ ὅτι πῶς μακρὰς οὐσίας τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἥγουσιν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμήρου, Ἀριστάρχου, Ἡροδότου), τοῦτου οὖν χερίν ἐν τῇ κλητικῇ τῆς μακρᾶς σόσταλεως, ἥγουσιν τοῦ ὧ εἰς τὸ ὄ, ἡ κεχρεωστημένη εὐασεῖ ἐν τῇ εὐθείᾳ προσῆλθε ἐν τῇ κλητικῇ, φημί δὲ ἡ προπαροξυνόμενος, καὶ λοιπὸν εὐλόγως προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν ἢ τούτων ἀποξουδία.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ εἰς ὧ θηλυκά, ἐὰν μὲν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὧ, ὀξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἡ Ἐρατώ ὡ Ἐρατώ,

εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατώ,

ἐὰν δὲ εἰς τὴν οἱ διφθογγόν ἔχωσι τὴν κλητικὴν, περισπᾶντας κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Ἀητοῖ ὡ Ἀητοῖ,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τι οὔτι μυχέσσομαι·

ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα ἐτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΤΙΚΩΝ

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ἧ λήγουσαι εὐθείαι τῶν ὀνύων ὁμοφώνως ἔχουσι τῇ εἰς ἧ ληγούσῃ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον ἀλλήτα ὀβλήται.

λιμένα λιμένε, γυναῖκα γυναῖκα, θυγάτηρ θυγάτερ, χίτη χίτη,
 Αἶαντα Αἶαντε, λέβητα λέβητε, Ξενοφῶντι Ξενοφῶντε, Ποσειδῶνι
 Ποσειδῶνι, Ὀδυσσεύϊ Ὀδυσσεύϊ. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ἑ λήγουσα
 εὐθεία τῶν δυνικῶν παροξυνομένη μὲν ἐν τῇ ἐντελείῃ καὶ συνη-
 ρουμένη περιπαύεται, οἷον εὐγενέε εὐγενῇ, εὐσεβέε εὐσεβῇ. ἔχομεν
 γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι ἡ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιπαυ-
 μένην συνέρχονται, οἷον παῖς παῖσι, Πηλεῖ Πηλεῖ, πρῶτῳ πρῶτῳ
 προπαροξυνομένη δὲ ἐν τῇ ἐντελείῃ καὶ συνηρουμενῇ παροξύνεται,
 οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένῃ, Διομήδεε Διομήδῃ. ἔχομεν γὰρ ὅτι
 ἡ ὀξεία καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξείαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται/
 ἔχουσι συνηρουνται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος
 Διομήδους, τέχην τέχνῃ (τὸ γὰρ ἔαρὸς ἥρος καὶ κέαρὸς κήρος διὰ
 τὴ εἶναι φύσει μικρὰν πρὸς μῖν βραχέως προπαροξυσπύσθησαν).
 ἰστέον ὡς καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τῷ πρέσβῃ
 παρὰ τοῖς ῥήτορα βαρυτέρως ἀναγινώσκεται, ὡς ἀπὸ τοῦ πρέ-
 βους πρέσβους πρέσβει πρέσβῃ, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως
 ἤγειον πρεσβῇ δύο,

ὡς ἀπὸ εὐθείας ὀξυτέρου, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πρέσβους τοῦ πρε-
 σβέος τῷ πρεσβέ τῷ πρεσβῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τεχνικὸς λέγων ὅτι εἰ δὲ ἄλκιρος εὐρεθῇ
 (εὐρεθῶντι εἰ μὴ λέγεται) εἰς ἡ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν, ὁμοτόνος
 γίνεται ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν,
 οἷον πόλεως πόλει, μύστεως μύστη, βέλους βέλει, τέλεως τέλει·
 οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐπὶ τρίτῳ εἰς ὧ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν. δεῖ
 προσθεῖναι ἡχωρεῖς τῶν εἰς ὧ ὁμοτόνων γενικῶν· ἐπὶ τούτων
 γὰρ οὐχ ὁμοτόνη ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ
 τῶν ἐνικῶν, οἷον μῦός μῆε, σπός σπῆ, ὄρνός ὄρμε, κῖός κῖε (ση-
 μαίνει δὲ τὸν ἀνώλεον), λῖός λῖε (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα). οὐ-
 δέποτε γὰρ ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, ὡς δη-
 λοῦται τῷ προλεχθέντι παραδείγματι. τὸ γὰρ τίνε καὶ τινὲ πρὸς
 διάφορον σηματοῦν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόπον· τὸ μὲν γὰρ
 πεντοκτὸν βροντῆται, οἷον τίνε, τὸ δὲ ἑξαποδοτικὸν ἔχουσι ἄορι-
 στον ὀξύνεται, οἷον τίνα.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ἑ λήγουσας εὐθείας τῶν δυνικῶν.

Ἢ δὲ εἰς ὧ λήγουσα καὶ εἰς ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν ἐν τῇ αὐτῇ
 συλλαβῇ ἔχει τὸν τόπον ἐν ἡ καὶ ἡ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον Ὀμή-
 ρῳ Ὀμήρῳ, ἀνθρώπῳ ἀνθρώπῳ, Ἀριστοφάνῳ Ἀριστοφάνῳ, ἑλλῆς

ἀλλά, τραπέζης τραπέζα, ἑμάξης ἑμάξα, καλοῦ καλῶ, σοφοῦ σοφῶ. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλεβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέξαντο· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλῶ καὶ σοφῶ ὀξύνεται. τὸ γὰρ ὦ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον σεμνῶ, ἄγαθῶ, καλῶ, σοφῶ, πτωχῶ, δειλῶ. οὔτε γὰρ τὸ ὦ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, δηλοῦν, ἔλε το μὲν οἷ καὶ τὸ τούτοις ὀξυνόμενα καὶ πρὸς λαμβάνοντα τὴν τῆς δε συλλεβῆς ἵκτασιν προπερισπῶνται, οἷον οἶδε, τοῖςδε, τῷ κατόνι τῷ λέγοντι· οὔτε πᾶσι φύσει μακρὰ πρὸ μῦς συλλεβῆς βρυχέας ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἢ δὲ εὐθεία τῶν δυϊκῶν γενομένη καὶ ἐπέκτασιν, οἷον τῷδε οἱ ἄνθρωποι, οὐ προπερισπᾶται ἀλλὰ παροξύνεται διὰ τὸ [τὸ] ὦ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεισθαι τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον καλῶ, σοφῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ἢ εἰς ἃ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν αἰεὶ μακρὸν ἔχει τὸ ἄ καὶ ἢ παροξύνεται ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρίαν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάσθμεν, οὔτε πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακρᾶς τῆς ἐπὶ τέλους οὔσης προπαροξύνεται ἢ λέξις. καὶ ἰστέον ὅτι εἰ μὲν παροξύνεται ἢ εἰς ἃ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦνται, οἷον Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδα, Ὀρέστον Ὀρέστα, Θυέλλης Θυέλλα, ἑμάξης ἑμάξα· εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἢ εἰς ἃ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν, οὐκέτι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦνται ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, οἷον κριτῆς κριτά, ποιητῆς ποιητά, αὐλητῆς αὐλητά, εὐρετῆς εὐρετά, ληστῆς ληστά· εἰ δὲ περισπᾶται ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν περισπᾶται, οἷον Μηνᾶς Μηνᾶ, Ἑρμῆς Ἑρμᾶ, Φιλητᾶς Φιλητᾶ, χρυσῇ χρυσᾶ, χαλκῇ χαλκᾶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικὰ εἰσι, τουτέστιν οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ ἐνικῶν· τὸ γὰρ σηματοδομένον καλύει· πῶς γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸς δύναται ἐνικῶ ἀριθμῷ θεωρεῖσθαι; Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω αἰεὶ διὰ τοῦ ὦ γράφεται καὶ χωρὶς ἄρθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ ὃ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ὦ, καὶ κοινῶς μὲν διὰ τοῦ ὃ γράφεται, Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἀταλόγως τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ ὦ τελικόν· ἐστὶ τῆς εὐθείας

τῶν θυϊκῶν, οἷον Ὀμήρῳ, ἀνθρώπων. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐν μέτρῳ εὐ-
ρηται διὰ τοῦ ὀ καὶ διὰ τοῦ ὦ, οἷον

παρῆχθη δὲ πλεονίς

τῶν δύο μοιράων

διὰ τοῦ ὀ, καὶ

δύω δὲ δυσὶν ἀγτιφέρεσθαι

διὰ τοῦ ὦ. ἔστι δὲ καὶ δοιῶ ἢ εὐθείᾳ τῶν θυϊκῶν κατὰ διάλεκτον
ὀξυτόνως διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λυῶν

καὶ πάλιν

δοιὰ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόντες εἰσι θεῶων

καὶ πάλιν

δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείται ἐν Διὸς οὔδει·

καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ὀ δοιός τοῦ δαιρῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀ διπλῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Εἰς Αἰν ΛΗΓΟΥΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΙΤΙΚΩΝ.

Ἰστέον ὅτι ἡ εἰς αἰν λήγουσα γενική τῶν θυϊκῶν ἀκολουθεῖ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τοῦτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν
ῆ καὶ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν, οἷον Πέρσα Πέρσαι, Αἰνεῖα Αἰνεαίν,
Πηπία Πηπλαιν, κοχλίη κοχλίαιν, τοξότα τοξόταιν, οὐ πάντως δὲ
τὸν αὐτόν. πρόσκειται „οὐ πάντως δὲ τὸν αὐτόν” διὰ τὸ ποιητὰ
ποιηταῖν, καλὰ καλαῖν· τὸ μὲν γὰρ ποιητὰ καὶ καλὰ ὀξυτόνται
πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν τὴν ποιητῆς καὶ καλή, τὸ δὲ ποιη-
ταῖν καὶ καλαῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πῶσα γε-
νική καὶ δοτική μακροκατάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας
συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. τὸν δὲ κανόνα
τοῦτον εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ,
ἥνικα περὶ τῆς λῆς καὶ μεῆς διελάβομεν. ὁμοίως δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐμφυλάχθη ὁ τόπος. τὸ δὲ Πέρσα Πέρσαι ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐμφυλάχθη ὁ τόπος καὶ ὁ αὐτός.

Ἔστι δὲ καὶ οὔτω λέγειν περὶ τῆς εἰς αἰν λήγουσας γενικῆς τῶν
θυϊκῶν. αἱ εἰς αἰν λήγουσαι γενικαὶ τῶν θυϊκῶν ὑπὸ μὲν βαρυνόμε-
νων εὐθειῶν θυϊκῶν οὔσαι συμβαρύνονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρεΐδα
Ἀτρεΐδαιν, Ὀρέστα Ὀρέσταιν, συγκρόαντα συγκρόανται, τοξότα τοξό-
ταιν, πόλιτα πόλιταιν, τέχνα τέχναιν, κόρα κόραιν· ἀπὸ δὲ ὀξυνομέ-
των ἢ περισπωμένων εὐθειῶν θυϊκῶν οὔσαι περισπῶνται, ὑπὸ μὲν

ὄξυνόμενων οἷον κηδεσθῆναι κηδεσθῆναι, ποιητὰ ποιητῶν, αὐλητὰ αὐ-
λητῶν, εὐρετὰ εὐρετῶν, ληστὰ ληστῶν, κριτὰ κριτῶν, ὑβριστὰ
ὑβριστῶν, ἐκτὸς δὲ περὶ πορνείων οἷον Ἑρμᾶ Ἑρμαῖν, Ἀπελλά
Ἀπελλᾶν, Φιλητὰ Φιλητῶν, χαλκῶ χαλκῶν, χρυσῶ χρυσῶν.

Καὶ ἄποροι οἱ τινες λέγοντες διὰ τί ἡ Ἀτρεΐδων γενικὴ τῶν
δυϊκῶν οὐ περιπαῖται ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντι-
κῶν; καὶ ἐπιλύεται ὁ Πρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, λέγων ὅτι ἡ
Ἀτρεΐδων γενικὴ τῶν δυϊκῶν μᾶλλον τῇ Ἀτρεΐδαις δοτικῇ τῶν
πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἡγεῖα τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντι-
κῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησι-
ζει· τὴν αὐτὴν γὰρ δίφθογγον ἔχει. ἄλλως τε δὲ πῶσαι αἱ πτώ-
σεις βαρύνονται, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδῃ Ἀτρεΐδην, δυϊκὰ
Ἀτρεΐδα Ἀτρεΐδαι, πληθυντικὰ Ἀτρεΐδαις Ἀτρεΐδας· οὕτως οὖν
καὶ Ἀτρεΐδων βαρυντόνως. μόνῃ δὲ ἡ Ἀτρεΐδων γενικὴ τῶν πλη-
θυντικῶν περιπαῖσθαι, ἐπειδὴ καὶ μόνῃ διεγείθῃ, οἷον Ἀτρεΐδων.
ὡς βούλεται οὖν περισπαῖν τὴν Ἀτρεΐδων γενικὴν τῶν δυϊκῶν
ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν
ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πτώσει, δότωσιν ἐν αὐτῇ τὸ ἐξαιμεται
ὅπερ ἔσχεν ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ταυτέστι τὴν διαίρεσιν·
εἰ δὲ οὐ διαίρεται, ἄρα οὐδὲ τὸν τόνον ἔξει τῆς γενικῆς τῶν
πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς αὐτὴν λήγουσας γενικῆς τῶν
δυϊκῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΙΣ ΟἶΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΤΙΚΩΝ.

Ἡ δὲ εἰς οἶν λήγουσα γενικὴ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς
εἰς ᾧ λήγουσας οὐσα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον ἐν
ῇ καὶ ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οἷον καλλίστῳ καλλί-
στον, ἱρήμῳ ἱρήμοι, ἀνθρώπῳ ἄνθρωποι, ὦμῳ ὦμοι, ἡμιόνῳ
ἡμιόνοι καὶ ποιητικῶς ἡμιόνου ἀπὸ τοῦ ὄντος ὄνοι, καὶ ὡ
καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν
τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τὸ μὲν γὰρ καλῶ καὶ σοφῶ ὁξύνεται
πρὸς τὸν χαρακτηριστὰ τῶν εἰς ᾧ δυϊκῶν, τὸ δὲ καλοῖν καὶ σοφοῖν
περισπῶνται τῷ κανόνι τοῦ λέγοντι ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ
μακροκατέληκτος ἐπὶ ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς
ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. δεῖ προσθῆναι τῷ
ἄνωτέρῳ κανόνι, πλὴν τοῦ ἄμφω ἄρφοιν καὶ δύο δυοῖν· ταῦτα

καὶ οὖν ἐφύλαξαν τὸν τόπον ἐν τῇ αὐτῇ συλλογῇ· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία τῶν δυϊκῶν βαρύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περὶσπάζεται· τὰ δὲ δυοῖν γίνεται καὶ δυεῖς κατὰ τὴν φύσιν τοῦ εἰς τὸ εἶναι· δυναμέθαι δὲ ταῦτα θεματικῶς λέγειν, φημι δὲ τὸ ἄμφοι καὶ δυοῖν, ὥσπερ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν θεματικῶς λέγομεν, φημι δὲ τὸ ἄμφοι καὶ δυοῖν.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς εἶναι ληγουμένης γενικῆς ὥς δυϊκῶν. αἱ εἰς εἶναι λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῶν εἰς εἶναι ληγουσῶν δυϊκῶν εὐθειῶν πεπταμένως ἀπὸ μὲν βαρυνόντων συμβαρύνονται, οἷον φηγέτω φηγέτωιν, δακτύλω δακτύλωιν, ὁμῶν ὁμωνύμοις, ἡμιόνω ἡμιόνοις, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις, Ὀμήρῳ Ὀμήροις, Ἀριστάρχῳ Ἀριστάρχοις (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφοι ἄμφοι καὶ δύο δυοῖν εἰρήκαμεν)· ἀπὸ δὲ ὀξυνορέτων περισπᾶται, οἷον καλῶ καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν, σεμνῶ σεμνοῖν, ἀγαθῶ ἀγαθοῖν, χαλεπῶ χαλεποῖν, γεωργῶ γεωργοῖν. εἰ δὲ ἔστιν εἰς οὐκ λήγουσα ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς εἰς εἶναι ληγουμένης εὐθείας τῶν δυϊκῶν, ὁμοιοπαθεῖ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὲν περιπαθεῖ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, περισπάζεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν, οἷον ἀνδρῶν ἀνδροῖς, φωτῶν φωτοῖν (ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν), βοῶν βοοῖν, χειρῶν χειροῖν, μηνῶν μηνοῖν, χηνῶν χηνοῖν, δρυῶν δρυοῖν, σωῶν σοοῖν, φρενῶν φρεοῖν, χθονῶν χθοιοῖν, γυναικῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατροῖν, τινῶν τινοῖν, Δημοσθενῶν Δημοσθεοῖν, τεχνῶν τεχνοῖν, βελῶν βελοῖν, Διομηδῶν Διομηδοῖν, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖν, εἰ δὲ βαρύνεται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν, οἷον παίδων παιδοῖν, πάντων πάντοιν, Αἰάντων Αἰάντοιν, Λαχῆτων Λαχῆτοιν, λεβήτων λεβήτοιν, πενήτων πενήτοιν, Παρίδων Παρίδοιν, Δημοσθενέων Δημοσθενεοῖν, βελέων βελέοιν, τεχνῶν τεχνοῖν, καὶ κατὰ τῶν αἰνῶν Δημοσθενῶν Δημοσθεοῖν, βελῶν βελοῖν, τεχνῶν τεχνοῖν περισπωμένως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται ἢ ὅνιν ἀναιφύονται, οἷον αὐτὲς παῖδες Παῖδες Πελεῖ, Ἡρακλῆς Ἡρακλής, Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες πῶς τῶν γενικῶν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κινονέσκει, μήπω τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κινονισθείσης; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν σαρφεστέα ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυϊκῶν· μᾶλλον γὰρ πῶς δῆλον ἐστὶ τὰ πάντων καὶ Αἰάντων ἢ περὶ τὸ πάντων καὶ

Ἀλάντοι· εἰκότως οὖν ἐκ τοῦ πᾶσι δῆλου καὶ σαφαστέρου τὸ ἀσάφες ἐκινόντισεν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀττικά τὸν τόνον τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν φυλάττονται καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον τῷ Μινέλειω τοῖν Μενέλειω, τῷ εὐγεω τοῖν εὐγεω, τῷ νεῶ τοῖν νεῶν, τῷ λεῶ τοῖν λεῶν.

Ταῦτα μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν θυϊκῶν. περὶ δὲ τῆς κλητικῆς τῶν θυϊκῶν ἴσθιν εἰπεῖν ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν θυϊκῶν, ὥσπερ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν γὰρ θυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Δὴ γινώσκων ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡγήρουσα βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆνες, χῆνες, πάντες, παῖδες, Τρῶες, χθόνες, Ἀλάντες, Λάχνητες, Ξενοφῶντες, Ποσειδῶνες· τὸ γὰρ τί-
νες καὶ τινές πρὸς διάφορόν σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τό-
νον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται, οἷον τινές εἰσι· τὸ δὲ ἄν-
ταποδοτικὸν ἡγουν ἄριστον ὀξύνεται, οἷον τινές. ἴσθιν δὲ ὅτι
πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡγήρουσα ὁμότονός ἐστι τῇ εὐ-
θείᾳ τῶν θυϊκῶν, οἷον μῆνε μῆνες, χῆνε χῆνες, πάντε πάντες,
παῖδε παῖδες, Τρῶε Τρῶες, χεῖρε χεῖρες, χθόνε χθόνες, τίνε τί-
νες, Ἔκτορε Ἐκτορες, Ἀλάντε Ἀλάντες, λῖβητε λῖβητες, Πάριδε
Πάριδες, γυναικε γυναικες, μητέρε μητέρες, θυγατέρε θυγατέρες.
τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων τὰ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ ἑ οὐ
συναίρουται διὰ τὸ κωλύειν αὐτὰ τὸ σύμφωνον συναρῆσθαι,
οἷον Ἐκτορες, Πάριδες, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ὧν συγκρητικῶν
ἐπὶ τούτων γὰρ κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ἵσθιν γί-
νεται τοῦ ἑ καὶ κρᾶσις τῶν φωνηέντων, οἷον μελῶν μελῶνδος
μελῶνες μελῶες μελῶους, βελτίων βελτίωνος βελτίωνες βελτίους
βελτίους, κρείσσων κρείσσονος κρείσσονες κρείσσοες κρείσσοις,
ἀρείων ἀρείωνος ἀρείωνες ἀρείους ἀρείους. τὰ μέντοι καθ'αυρέντου
κρᾶσιν ἀναδύχονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
λείᾳ, ἐν τῇ συναρῆσει παροξύνονται, οἷον Δημοσθένεις Δημο-
σθένεις, Διομήδεις Διομήδεις, εὐμήκεες εὐμήκεες παροξύτως·
ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται,
ὡς εἴρηται, οἷον τείχεος τείχους, βέλδρος βέλδους, ἥθεα ἥθη. εἰ δὲ

παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελειᾷ, ἐν τῇ συναιρέσει περισπῶνται, οἷον
 εὐγενεῖς εὐγενεῖς, εὐσεβεῖς εὐσεβεῖς, εὐτυχεῖς εὐτυχεῖς περισπωμέ-
 νως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, ὡς εἴρηται, εἰς περισπωμένην
 συνέρχονται, οἷον πάς πάς, Πηλεῖ Πηλεῖ, νοῶ νοῶ. καὶ πάλιν
 ἔστιν ἐπιτηδές καὶ κατὰ κρῶσιν ἐπιτηδείς, καὶ βιοπλανεῖς καὶ
 κατὰ κρῶσιν βιοπλανεῖς, καὶ λοιπὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἱ γίγεται
 ἐπιτηδές καὶ βιοπλανεῖς, ὡς παρὰ Κκαλλιμάχῳ
 ἄλτε βιοπλανεὺς ἄγρον ἀπ' ἄγρον.

φαινωσιν

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ.

ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὺς ἀγείρομεν.

ἔστι δὲ αὕτη ἡ χρῆσις αἰτιατική, ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδούς καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ ἱ ἐπιτηδός.

Αἱ μέντοι εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυν-
 τικῶν ὁμότονοι εἰσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλ-
 λαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, οἷον Ὀμηρος Ὀμηροί, ἄν-
 θρωπος ἄνθρωποι, λίθινος λίθινοι, Ἀρίσταρχος Ἀρίσταρχοι, φι-
 λόσοφος φιλόσοφοι, φήγινος φήγινοι, δρυῖνος δρυῖνοι, πόντος πί-
 συνοι, ἀγκύλος ἀγκύλοι, ποικίλος ποικίλοι, ἐναντίος ἐναντίοι (ὅθεν
 καὶ εἰ μεγάλοι, δηλοῦντο καὶ ἡ σεισημένη εὐθείᾳ ὁ μέγας), φί-
 λος φίλοι, ξένος ξένοι, καλός καλοί, οἶκος οἶκοι, δῆμος δῆμοι,
 κῆπος κῆποι, θαῦλος θαῦλοι, σοφᾶς σοφοί, σεμνός σεμνοί, ἀγαθός
 ἀγαθοί, ἐαρινός ἐαρινοί, χειμερινός χειμερινοί, Σαπφώ Σαπφοί,
 Καλυψώ Καλυψοί, Αἰγύψος Αἰγύπιοι, ἄγνός ἄγνοί, σιδηρεὺς σιδηροί,
 ἄργυρεὺς ἄργυροί, πορφυρεὺς πορφυροί. ὅθεν τὸ ΧΑΛΚΟΙ καὶ
 ΧΡΥΣΟΙ διαφόρως τονοῦνται· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ χαλκός καὶ χρυ-
 σός ὀξύνονται, οἷον χρυσοὶ χαλκοί, ἀπὸ δὲ τοῦ χρυσοῦς καὶ χαλ-
 κοῦς περισπῶνται, οἷον χρυσοὶ χαλκοί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες διὰ τί τὸ μὲν οἶκοι καὶ δῆμοι
 προπερισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, τὸ δὲ χαλκοί καὶ χρυσοί πε-
 ρισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς μακρῆς; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ βαρυ-
 τόνων ἡ οἱ καὶ ἡ αἰ δίφθογγος ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν
 ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ δῆλον, εἰ γε τούτων ἐπὶ τέ-
 λους ὁδῶν πολλὰκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, οἷον Ὀμη-
 ροί, ἄμαξι. οὕτως οὖν καὶ τὸ δῆμοι καὶ οἶκοι τῷ λόγῳ τῆς κοι-
 νῆς ἀποπερισπῶνται. τὸ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται ὁμοίως
 τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν τῇ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς τὴν ἀφθογγὸν λήγουσας εὐθείας τῶν
πληθυντικῶν.

Ἄν δὲ εἰς αἱ ἀφθογγὸν λήγουσας εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν
μονογενεῖς μὲν οὐσας ἀμεινονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνωπῶν, ὅποτε
μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων. Ἰσσωσαν δὲ πα-
ραδειγματικὰ τοῦ καθήκους ταῦτα, οἷον ποχλίας καχλίας, Βαρέας Βο-
ρέας, ταξόης τοξότας, νύσσα νύσσας, ἄλλα ἄλλα, δόξα δόξαι,
τράπεζα τραπεζαί, ὄρασα ὀμαίαι, πύκτερος πύκται, φυλέτης φυλέ-
ται, δεσπότης δεσπότης, γαμέτης γαμέται, ἡδονή ἡδοναί, ποιητής
ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἀγνιά ἀγνυαί,

οικιώντὸ τε πᾶσαι ἀγνυαί,

ἡμέτερα ἡμέτερα. Προσέκωται „ὅποτε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μα-
κρὰ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ ὀξεῖα εἰς παρασπαρμέ-
την μετασταταί κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀτρεί-
δος Ἀτρεΐδας, Αἰνέας Αἰνέαι, πλυνήτης πλυνήται, Θῆβη Θῆβαι.
Ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεία τῶν ἐνωπῶν παραμένει, ἐπειδὴ
φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δὲ, ὡς εἴρηται,
πρὸ φύσει μακρῶς τίθεται παρασπαρμένη, οἷον ἀνδρόπου, Ὀμήρου,
κῆπου, τέλους, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν προεπισπᾶται,
ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αἱ ἀφθογγὸς
ἐνταῦθα ἐκτὸς ποιητῆς παραλαμβάνεται. παρασημασιάζονται δὲ ἄρ-
σενικοῖς ὀδοῖαι αἱ εἰς τὴν αἱ ἀφθογγὸν λήγουσας εὐθείαι τῶν
πληθυντικῶν ἡμετεροδοῖαι τοῖς ἰδοῖς ἡμετεροδοῖς, ταυτίσιν ἐν τῇ
ἐντῇ συλλαβῇ φυλάττοιται τὸν τόπον ἐν ᾧ καὶ ἡ εὐθεία τῶν πλη-
θυντικῶν ἡμετεροδοῖαι ἔχει ἰσότητα, ὅταν τύπτοντες τύπτονται, χα-
ρπέντες χαρπένται, βοῶντες βοῶνται, ποιοῦντες ποιοῦνται, ταχέες
ταχέαι, βραδέες βραδέαι, ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν
τόπον ἐφύλατταν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τὸ μὲν γὰρ ταχέες βραδέες
παροξύνονται, τὸ δὲ ταχέων καὶ βραδέων προπερισπᾶνται διὰ τὸ
εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας σοφοί σοφαί, καλοὶ κα-
λαί, σερποὶ σερπαί, ἐναντίοι ἐνανταί, ἰλιδαί ἰλιδαί, δρύϊνοι
δρύϊναι, Βελώνται Βελώνται, Κνίδιοι Κνίδαι, Ρόδιοι Ρόδιαί,
ἐγμίοι ἐγμιαί, ὄστοι ὄσταί, δειλοὶ δειλαί, λόγοι λόγαι, πεντακόσιοι
πεντακόστιαί, διακόςιοι διακόςιαί, ἡμεροὶ ἡμεραί τὰ τριγενεῖς, του-
τέστιν οὐ μὴ ὄντες ἄγριοι· ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενεῖς ἡμέρα ἡμέραι
παροξυτοῦται. οἱ μὲντοι Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτης σῆς λέξεως, καὶ μά-
λιστα οἱ νωτέρω, προπερισπᾶνται· πέπτε γὰρ ἡμερα καὶ δέκα

ἡμεῖς φασί προπαροξυνόντες, ὡς ἀπαιγέλλουσιν οἱ παρ' Ἀττικῆς
 συνηθείας γράψαντες. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως τοῦτο
 ποιοῦσιν, λέγω δὲ προπαροξύνουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παραλη-
 γομένων τῷ ε, ὅσον εὐφράδαι, τιμάρδαι, ὑλταί, τραγῶδαι, βυί-
 λαι, κωμῶδαι· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν μεταγενέων προπαροξυνόντας
 λήγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. πάλιν ἔστιν ἡ Ῥοδία ἑρμα· ἑρμα· καὶ
 ἡ Ῥοδία ἰστικόν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνόματος τοῦ κυρίου τῆς εὐ-
 θείας τῶν πληθυντικῶν αἱ Ῥοδῖαι φασὶν παροξυνόντας, ὡς πρὸς
 τὴν εὐθεΐαν τῶν ἐνικῶν, ἀτειδῆ παροξύνει· ἔστιν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἰθι-
 κοῦ αἱ Ῥοδῖαι φασὶν προπαροξυνόντας, ὡς πρὸς τὴν εὐθεΐαν τῶν
 πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ τῆν οἱ Ῥοδῖαι· καὶ πάλιν ἰστικῇ
 καὶ ὁπῶται παροξυνόντας ἐπὶ τῆς χαρδῆς· μονογενὴς γὰρ ἔστιν·
 οἱ ἰστικῇ δὲ καὶ αἱ ἰστικῇ ἐπὶ τοῦ ἐψηλοῦ προπαροξυνόντας· πα-
 ρωχημακτικῇ γὰρ ἀρσενικῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου οὕτω παρὼλεγε
 τὰς εἰς τὴν αἰ διφθογγον ληγουσὺς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν πα-
 ρεσχηματισμένας ἀρσενικοῖς. φησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ διφθογ-
 γον ληγουσὶ εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν παρεσχημακτικῶδες ἀρσε-
 νικῶς, ἔαν μὲν ὡσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὄς, τῷ τόνῳ τοῦ ἑρσενικοῦ ἀκο-
 λουθοῦσι, τοῦτέστι τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρ-
 σενικοῦ, ὅσον ποικίλλει ποικίλαι, ἐναντίαι ἐναντίαι, σοφοί σο-
 φαί, καλοὶ καλαί, λίθινοι λίθιναι, δρύϊνοι δρύϊναι, ἄγριοι ἄγριαί,
 τίμαιοι τίμαι, ὄσιοι ὄσαι, Λύκιοι Λύκαι, τὰ τριγενεῖς· Λυκίαι δὲ
 τὸ μονογενεὶς πρὸς τὸ Λυκία· ἔαν δὲ μὴ ὡσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὄς,
 τοῖς ἐνικῶς ἑαυτῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τόπον, οἷον Θρηῖσαι
 Θρηῖσαι, θῆσα θῆσαι (ἡ μισθὴ δουλεύουσα), τύππουσαι τύ-
 ππουσαι, χαρίεσαι χαρίεσαι, τετυφοῖαι τετυφοῖαι, ταχῆαι ταχῆαι,
 βραδέτω βραδέτω, μελαινα μελαιναί. τὸ δὲ Τροφαί καὶ λιμναῖ· ὁ-
 νόμιστα· ὁμολογοῦν πεπρωμένα ἀπὸ ἐξυπόστην ἐνικῶ Τροφαί καὶ λιμναί.

Τούτων οὕτως ἔχοντων τὰ Ἀττικὰ εἰς ὦ καὶ εἰς ἰ λήγουσι κατὰ
 τὴν εὐθεΐαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι πῇ εὐθείαι τῶν ἐνι-
 κῶν, οἷον ὁ Εὐδωγὸς οἱ Εὐδωγῶ, ὁ Μενέλαος οἱ Μενέλαω, ὁ νέας
 οἱ νεῶ, ὁ λέως οἱ λέφ.

Αἱ μὲντοι εἰς α λήγουσαι εὐθεΐαι πληθυντικαὶ τῶν εὐδωτέρων
 τριγενεῖς μὲν οὐσαι (τοῦτέστι παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς) ὁμο-
 τονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς ἤρουν τῇ εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν τοῦ
 ἀρσενικοῦ, οἷον σεμνοὶ σιμενά, ἐγκρίτοι ἐγκρίτια, δικαῖοι δικαία, λό-

γιοι λόγια, ἄξιοι ἄξια, τίπτοντες τίπτοντα, βοῶντες βοῶντα, κοῦφοι κοῦφα, σοφοί σοφί, φοβεροί φοβερά, χάλκιοι χάλκεια, χρύσειοι χρύσεια, ἀργύριοι ἀργύρια, σιδήρειοι σιδήρεια. μονογενεῖς δὲ οὖσαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἱσοσυλλάβου γενικῆς ὡσι, συντοροῦνται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν ἰνικῶν, οἷον ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, ξηρόν ξηρά, κύριον κύρια, πανοῦν πανά, ὁστέον ὁστέα, ὁστοῦκ ὁστῦ, σφυρόν σφυρά, πλευρόν πλευρά, πυρόν πυρά. καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ πυρόν ἐστι τὰ πυρά, οἷον

χίλια ἄρα ἐν πυρὶ πυρά καίετο.

ἐὰν δὲ ἀπὸ περιττοσυλλάβου γενικῆς ὡσιν αἱ εἰς ἁ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων, αἱ βαρύνονται, οἷον φίλημα φιλήματος φιλήματα, βῆμα βήματος βήματα, ὡς ὡτός ὡτά. καὶ παρὰ τὴν πυρός αὖν γενικὴν ἐὰν γένηται εὐθεία πληθυντικῶν, πύρα γίνεται καὶ βαριτόνως ἀναγινώσκεται. κρέας κρέατος κρέατα, τεῖχος τείχους τείχεια καὶ κατὰ κρᾶσιν τεῖχη, βέλος βέλους βέλεια καὶ κατὰ κρᾶσιν βέλη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΝΟΤ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον, πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἑ λήγουσα δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων περιπῆ τὴν ἰδίαν γενικὴν, οἷον μήνες μηνῶν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν, βόες βοῶν, σῦες συῶν, μῦες μυῶν. Προέκειται „δισύλλαβος” διὰ τὸ Ἀλάντες Ἀλάντων, Θόαντες Θοάντων, Λύχνητες Λυχνητῶν, λῆβητες λιβητῶν· ταῦτα γὰρ οὐ περιεπῆσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ δισύλλαβα. Προέκεινται „ἐπ' ὀνομάτων” διὰ τὰς μετοχάς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον δόντες δόντων, θέντες θέντων, φθάντες φθάντων, σπάντες σπάντων,

σιάντων μὲν Μενέλαος ἐπείρεχεν εὐρύς ὤμους.

Σημειούμεθα ἐν τῷ κανόνι ἔντατι πῶς ὡς μὴ περισπασθέντα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα Τρῶες Τρώων, τένες τίνων, πάντες πάντων, δμῶες δμῶων, παῖδες παίδων, θῶες θῶων (ἔστι δὲ θηρίου εἶδος· οἱ γὰρ ταχεῖς θοοὶ λέγονται), κρῶτες κρῶτων (αἱ κεφαλαί), θῶδες θῶδων, λαῖες λῶων. ταῦτα δὲ τὰ σεσημασμένα δοκοῦσι τινες ὑπὸ ἀναλογίαν ἄγειν. λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ Τρῶες Τρώων καὶ δμῶες δμῶων καὶ θῶες θῶων καὶ παῖδες παίδων βαρύνθησαν πρὸς ἀντιδικτολήν τοῦ αἰ Τρῶαι (ση-

μαίνει δὲ τὰς Τρωϊκὰς γυναῖκας) καὶ αἱ θυγαῖ (σημαίνει δὲ τὰς δούλας) καὶ αἱ θῦαί. ἐπὶ τῆς ζημίας καὶ αἱ πέδαι ἐπὶ τῶν δεσμῶν· ταῦτα γὰρ περισπῶσι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρωῶν, θυγαῶν, πεδῶν, θῦαί. πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγεται· εἰ γὰρ καὶ τῷ τόνῳ συνέπιπτον, ἀλλ' οὖν τῇ γραφῇ διαστέλλοντο. ἡ γὰρ γραφὴ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ· τὸ μὲν γὰρ Τρωαί καὶ θυγαί καὶ θῦαί ἔχουσι τὸ ἰ' προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ δὲ Τρῶες δμῶες θῶες οὐκ ἔχουσι τὸ ἰ' προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παῖδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, τὸ δὲ πέδαι διὰ τοῦ ἑ' ψιλοῦ. τὸ δὲ τέρες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· δεῖ γὰρ γινώσκειν ὅτι τοῦτο πευστικὸν μὲν ὃν βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν δὲ ἡγουν ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τέρων ἡκούσας, τινῶν. καὶ τὸ λάες δὲ λάων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοὶ τῶν λαῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ καλῶς ἔχει. καὶ τὸ κράτες δὲ κράτων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κράτη τῶν κρατῶν λέγουσι βαρύνεσθαι. τὸ δὲ δῶδες δῶδων οὐκ ἔστι φῦσει διοσλλάβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ δαῖδων κατὰ συναίρεσιν ἐγένετο δῶδων, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν. μηδεὶς δὲ οἰέσθω τὴν θαδός γενικὴν τῶν ἐνικῶν ἀπὸ ἐντελοῦς τῆς δαίδος γενέσθαι κατὰ συναίρεσιν, ἐπεὶ εἶχε καὶ αὐτὴ βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναίρεσις, οἷον δῶς δῶς, κακείθεν ἡ κλίσις. τὸ δὲ πάντων λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἅπαντες ἅπαντων ἐγένετο κατ' ἀφαίρεσιν, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι καταναγκαστικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἅπας ἅπαντος ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν ἢ παντός, γινόμενῃ κατὰ ὀφαιρεσιν τοῦ α, οὐκ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ὀξείᾳ τάσει, παντός, πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὃς διοσλλάβων γενικῶν ὀνομάτων, οἷον ὥσπερ μηνός, χηρός, γραός, παιδός, φωτός, βοός, φρενός, χθονός. Ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἢ πᾶσι βαρύνεται, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἢ πάντων βαρύνεται. οὐδ' οὗτοι δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρωαί καὶ παιαί δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται, καὶ ὁμοῦς ἡ Τρῶων καὶ παίδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐννέα σεσημειωμένα, ἀλλὰ καὶ τὸ σῆς σέων ἐπὶ τῶν σκωλήκων, ὥς παρὰ Ἀριστοφάνου

ὑπὸ τῶν σέων καταπονούμενον

τριόν ἐστι τῶν εἰς ἰς ὀξυτάτων, λέγω δὲ πὸ ἔχων γενικήν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς ἐκφερομένην), οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λίς ὀξυνόμενα καὶ εἰς ἰς λήγοντα οὐκ ὤφαιλον ἔχων τὴν γενικήν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς, ἢ ἔχοντα τὴν γενικήν διὰ καθαροῦ τῷ ὅς ἐκ ὤφαιλον ὀξυνεσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν ἀλλὰ δηλονότι περισπᾶσθαι. εἰ ἄρα ἐν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λίς παράλογα ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίσειν, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κατὰ τὸν τῶν φημι δὲ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν; ὥστε ἐν ἐκ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τέτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ. δίφθογγον λήγουσαι εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν μὴ οὖσαι περισπῶσι τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεστών, τοξόται τοξωτών, Ἀτρεΐδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνείαι Αἰνεῶν, πολῖται πολιτῶν, χρυσαὶ χρυσῶν, Πέρσαι Περσῶν, Σκύθαι Σκυθῶν, ναῦται ναυτῶν, δημόται δημοτῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλοῦνων καὶ χρηστὰι χρηστῶν καὶ ἐτησίαι ἐτησίων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. Θέλουσι δὲ τινες ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἐπὶ τοῦ χλοεῖναι χλοεῶν ἐγένετο χλοῦναι χλοῦνων, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τῶν· χλοῦναι δὲ εἰσιν αἱ σύγχροαι αἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμεναι καὶ διατρέβοντες. τὸ δὲ χρηστὰι χρηστῶν λέγουσι πρὸς ἀντιφαστολήν τοῦ οἱ χρηστοὶ τῶν χρηστῶν ἐπὶ τῶν καλῶν· χρηστὰι δὲ εἰσιν οἱ δακνέοντες καὶ οἱ δανειζόμενοι. τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίων λέγουσιν ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐτησίοι ἐτησίων· ἐτησίοι δὲ εἰσιν οἱ ἀνεμῖ οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. Θηλυκαὶ δὲ οὐσαι αἱ εἰς τὴν αἰ. δίφθογγον λήγουσαι εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν εἰσι μοχογενεῖς, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἄλλαι δαλλῶν, ἁμαδαὶ ἁμαδῶν, τράπεζαι τραπέζων, ἄκαρθαι ἀκαρθῶν, ἐπθῦναι εὐθυτῶν, ἔρσαι ἔρσων, κλίγαι κλινῶν, Ἀφροδίται Ἀφροδιτῶν, χωρὶς τοῦ ἀφύμω ἀφύων· τούτα γὰρ πρὸς ἀντιφαστολήν τοῦ οἱ ἀφύμω τῶν ἀφύων ἐβαρύνθη· ἀφύμω δὲ εἰσιν εἶδος ἰχθύος μικροῦ. εἰ δὲ εἰσι παρρηχηματισμένοι ἀρσενικοῖς, ἐν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ ὁμοτόνους αὐτῇ, οἷον οἱ Ρόδιοι τῶν Ροδίων καὶ αἱ Ρόδιαι τῶν Ροδίων· μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· αἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίων καὶ αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίων, αἱ ἄγροι τῶν ἄγρων καὶ αἱ ἄγραι τῶν ἄγρων, αἱ δάκρυαι τῶν δακρύων καὶ αἱ δάκρυαι

καὶ αἱ τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δοῦλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δούλαι τῶν δούλων, οἱ καλοὶ τῶν καλῶν καὶ αἱ καλά τῶν καλῶν, οἱ σοφοὶ τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαί τῶν σοφῶν, οἱ Λυκιοὶ τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λυκίαι τῶν Λυκίων. περὶ δὲ τῆς χώρας αἱ Λυκίαι τῶν Λυκίων περισπωμένως· μονογενὲς γάρ. οἱ ὑπάτοι καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων,

κοῦραι πετράων ἱφίπων ἐξ ὑπάτων,

ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων περισπωμένως· μονογενὲς γάρ. ἔαν δε παρ᾽ ἀλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάσσουσι καὶ περισπῶνται αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μελαιναὶ τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μάκαιραι τῶν μακαιρῶν, οἱ πάντες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πασῶν, οἱ γραφόντες τῶν γραφόντων καὶ αἱ γραφοῦσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαριέντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαριεῖσαι τῶν χαριεσῶν, οἱ ὀξεῖς τῶν ὀξέων καὶ αἱ ὀξεῖαι τῶν ὀξεῖων, οἱ ποιούντες τῶν ποιούντων καὶ αἱ ποιούσαι τῶν ποιουσῶν. ἰδοὺ αὐταὶ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξασαι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν καὶ περισπᾶσθῃσαν. ἀμέλει ἔαν μὲν, ὡς εἴρηται, ὁμοφωνοῶν αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἄρσενικῶν, παρ' ἡμῶν δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται· ἔαν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκτοις τρέψωσι τὸ ὦ εἰς τὸ ὠ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνειαι κυανέων, ἀμφοτέρωι ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρωι ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γένωνται κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ὦ εἰς τὸ ὠ, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανεῶν καὶ ἀμφοτερῶν ἀντὶ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτέρων. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος. Λέγει δὲ ὁ τεχνικός· ὅτι δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ πόρνοι πόρωνν καὶ πόρραι πορνῶν, καὶ τὸ βάχχοι βάχχων καὶ βάχχαι βακχῶν, καὶ τὸ ὄχθοι ὄχθων καὶ ὄχθαι ὄχθῶν, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆροι χήρων καὶ χῆραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κοῦρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἄρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόνος· τὰ γὰρ θηλυκὰ περισπῶν-

Μ m m m

ται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογίαν, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῆ εἰσὶ καὶ ὡς μονογενῆ πιερισπύσθησαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τούναντιον παφω-νύμως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἡ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἀρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἔστι καὶ τὸ παιδίαση· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάτη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδί-σκος καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυτόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παι-δισκῶν περισπωμένως ὡς μονογενές,

τῶν παιδισκῶν τινὶ δοῖς

παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡρωϊ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τινες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς ἑς θη-λυκῶν.” ἔστι γὰρ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναϊδῶν καὶ οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμίδων περισπωμένως, αἱ Δαναΐδες δὲ τῶν Δαναῶν καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων βαρυτόνως, καὶ ἰδοὺ δραφωροῦσι ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονόωσιν. οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκέψαντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς αἰ θηλυκῶν λέγει τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὴν περὶ εἰσινδύποτε θηλυκοῦ παρεσχηματισμένου ἀρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσιν εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγοντα ἀλλ' εἰς ἑς, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς ἑς θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλα-βῶν ὑπάγεται, περὶ ὧν εὐθέως ἱροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς ἑς λήγου-σαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσαι βαρύ-νουναι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολί-δες βολίδων, ῥανίδες ῥανίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφόντων, Πισει-δῶνες Πισειδῶνων, Αἰαντες Αἰάντων, Θόαντες Θοάντων, Λόχητες Λαχέτων, πένητες πενήτων, Κέλαιες Κέλκων, Αἰθίοπες Αἰθιόπων, πῆχες πηχέων, πελέκειες πελικέων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων πρὶν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὴν. διὸ προσ-θεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικῆς γυναικῶν καὶ θυγατέρες θυγατρῶν,”

Λαοδίκην ἐπάγουσαν θυγατρῶν εἶδος ἀφύστην·

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ παράλογα ὡς περισπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν ὡς ὀξυφάρενα, φημι δὴ τὴν γυναικὸς καὶ θυγατρὸς, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ τινες τῶν

τεχνικῶν προστιθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ποῖς μεταγενεστέροις.“ ἔστι γὰρ χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ παρ' ἡμῶν μὲν χιλιάδων καὶ μυριάδων λέγεται βαρυτόνως ἢ γενική τῶν πληθυντικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις χιλιάδων καὶ μυριάδων περισπωμένως. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ εὐθεσίῳν ὁμοφωνοῦσαι αἰ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικὰ θηλυκαὶ ταῖς ἀρσενικαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν εἰς αἰ εὐθειῶν περιπτώμεναις, οὐκ ἀναγκάζονται συντονοῦσθαι αὐταῖς, οἷον οἱ Ἰλιάδαι τῶν Ἰλιάδων περισπωμένως καὶ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναῶν καὶ οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμίδων. τὰ μὲντοι θηλυκὰ βαρυτόνως ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον αἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων καὶ αἱ Δαναίδες τῶν Δαναῶν καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῷ προλεχθέντι κανόνι τῶν εἰς εἰς ὑπὲρ δύο σύλλαβας ἀκολουθοῦσιν.

Αἱ μὲντοι εἰς εἰς διὰ τῆς εἰ διφθογγῆς εὐθεῖαι πληθυντικαί, θηλονότι ἀπὸ συναιρέσεως γινόμεναι, ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρουμένην περισπῶσιν αὐτῇ, οἷον Δημοσθένεες Δημοσθένεως Δημοσθενέων, Διομήδεις Διομήδους Διομηδέων, Διομηδῶν Διομηδῶν, εὐμήκεες εὐμήκεως εὐμηκέων εὐμηκῶν, εὐσεβέες εὐσεβέως εὐσεβέων εὐσεβῶν. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι τὸ δυσωδὼν Ἀριστοῦχος ἀλόγως ἐβάρυνεν· ἴδμε γὰρ δυσωδῶν περισπωμένως; ἐπειδὴ ἐν τῷ δυσωδῶν γέγονε κατὰ κᾶσιν, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Δημοσθενέων Δημοσθενῶν. τὸ τριήρῶν περισπώμενως· οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀκολουθεῖν ἀναγινώσκουσι· τιπὲς δὲ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν, οἷον τῶν τριήρων. καὶ τὸ αὐτορχῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, οἷον αὐτόρχων· καὶ τὸ ἐπιβήματα δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον αὐτόρχως βαρυτόνως ἀναγινώσκειται· καὶ λέγουσι τινεῖς τῶν τεχνικῶν περισπώμενως αὐτὸ ἀναγινώσκειν· καὶ τὸ συνήθων δὲ καὶ κακοήθων βαρυτόνως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκεισθαι· ὥσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐπιβήματα τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα βαρυτόνως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκεισθαι, οἷον συνήθως καὶ κακοήθως. προδέκεται „ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρουμένην“ διὰ τὸ ὅτι ταχεῖς τῶν ταχέων καὶ οἱ βραδεῖς τῶν βραδέων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὔτε συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Αἱ μέντοι ὑπηρετιούμεναι γενικαὶ πληθύνονται, τουτέστιν αἱ μὴ ὑποπίπτουσιν τοῖς προλεχθεῖσι κανόσιν, ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν δυνάων, οἷον φίλων φίλων φίλοι φίλων, ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ οὕτως κανονισμοὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τὴν εὔθειαν ἀπὸ εὐθείας πληθυντικῆς εἰς τὴν οἱ δίφθογγον ληγουσας. αἱ εἰς τὴν οἱ δίφθογγον ληγουσας εὐθείαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνουσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λέθοι λέθων, δοῦλοι δούλων, κοῦφοι καύφων, ἐναντιοὶ ἐναντίων, νυμφιοὶ νυμφίων, πλούσιοι πλουσίων, Ὀμηροὶ Ὀμήρων, ἀνθρωποὶ ἀνθρώπων, τιμοὶ τιμίων, Βυζάντιοι Βυζαντίων, τοῦ, τόνου καταβιβασθέντος μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν· ὥς γὰρ ἐν τοῖς προλεχθεῖσι ἐμάθομεν, φύσει μακρὰς φύσης τῆς ταλανταλῆς συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξείᾳ ἤγουν οὐ θέλει προπαροξύνεσθαι ἢ λέξις, οἷον Ὀμήρων, ἀνθρώπων, Ἀρσινόων, Διομηδέων· εἰ δὲ ὀξύγονται ἢ περισπῶνται αἱ εἰς τὴν οἱ δίφθογγον ληγουσας εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, ἐχθροὶ ἐχθρῶν, σεμνοὶ σεμνῶν, χαλκοὶ χαλκῶν, χρυσοὶ χρυσῶν, σιδηροὶ σιδηρῶν, ἀργυροὶ ἀργυρῶν, πορφυροὶ πορφυρῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων φησὶν ὁ τεχνικός ὅτι τὸ πόλεων καὶ πράξεων καὶ ὄψεων καὶ μάντεων καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ὁ Ἀμμώσιος ἀναγινώσκεισθαι προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ λόγου, ὥς λέγει ὁ τεχνικός, ἀπαιτοῦντος πρὸ μᾶς ἔχειν τὴν τάσιν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν, ὥσπερ Ἀχμοσθενέων καὶ Διομηδέων. καὶ θέλουσι λέγειν ὅτι πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν προπαροξύνονται· ἐπειδὴ γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, οἷον πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, οἷον πόλεων, πράξεων, ὄψεων, μάντεων. εἰ δέ τις εἴπῃ διὰ τί γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν οὐσα διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ προπαροξύνεται; λέγομεν ὅπερ λέγει ὁ τεχνικός ἐν τῇ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ, ὅτι τὸ πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως Ἀττικῇ ἀπὸ τοῦ πόλιος, πράξιος, ὄφιος, μάντιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὸν τόνον.

Τὰ μέντοι εἰς αὐτὴν οὐδέτερος, δηλονότι εὐθείας πληθυντικῆς ὄντα, εἰ μὲν εἰσι τριγενῇ, ὁμότονον ἔχουσι τὴν ἰδίαν γενικὴν τῶν πλη-

θυντικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον οἱ φί-
 λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κούφοι τῶν κούφων τὰ
 κοῦφα τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
 ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
 σοφοί τῶν σοφῶν τὰ σοφία τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοὶ τῶν σεμνῶν τὰ
 σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκὰ τῶν χαλκῶν,
 οἱ ἀργυροὶ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρὰ τῶν ἀργυρῶν. εἰ δὲ μονο-
 γενῇ ἐρρεθῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ᾧ πλη-
 θυντικά οὐδ' ἕτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τοῦτέστιν εἰ δὲ δύνοται ἡ πε-
 ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,
 οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
 σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὅστ' αὖ τῶν ὁστών, τὰ κανᾶ
 τῶν κανῶν. εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ᾧ πληθυντικά οὐδέτερα, βα-
 ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων,
 τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὀστέα τῶν ὁστέων, τὰ γούδα τῶν γού-
 ρων, τὰ δοῦρα τῶν δούρων, τὰ ὦτα τῶν ὠτων, τὰ φῶτα τῶν φώ-
 των βαρυντόνως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρυντονομένης τὴς εὐθείας
 τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρυτονομένην ἔχουσι. πᾶν τὸ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
 ματα τῶν νοημάτων, δηλονότι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν
 καταβιβασομένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης
 ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν τοῦ τό-
 νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τελέα καὶ
 βελέα, προπαροξυνοπούμενα κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν,
 ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν κατεβίβασε τὸν τό-
 νον καὶ ἐγένετο τελέων καὶ βελέων παροξυτόνως· αὐτὰ συναφί-
 σιν ἀναδεχόμενα περισπῶνται, οἷον τεχνῶν καὶ βελῶν· ἡ γὰρ ὀξεία
 καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιῶ πνίω, Δη-
 μοσθενῶν Δημοσθενῶν, πάς παῖς, Ἡρακλῆς Ἡρακλής.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἔστι φηῖναι καὶ γίνεται κατὰ κρῆσιν
 φηῖναι, τοῦ ἔ καὶ ᾧ εἰς ἡ κραθέντος. καὶ τούτου βαρυνομένου
 κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὠφείλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν βαρύνεσθαι καὶ εἶναι φηῖναι βαρυντόνως, ὡς περ τὰ ὦτα
 τῶν ὠτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων. ὅμως δὲ, ὡς φησιν ὁ Ἡρωδια-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπῶσιν αὐτὸ, οἷον φρητῶν, ὁμοτόνως τῇ
 Κρητῶν καὶ σπητῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, ὡς καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, Μενελάῳ Μενελάοις, Ὀμήρῳ Ὀμήροις, ἀνδρῶπι ἀνδράποισι, Ὀρέσῃ Ὀρέσταις, παιδί παισὶ, μηρί μησί, φρενὶ φρεσίν, Αἰάντι Αἰασι, Θόαντι Θόασι, Πέλοσι Πέλοσι, Κίλικι Κίλικι. λέγει ὁ τεχνικὸς „χωρὶς τοῦ παντὶ πᾶσιν,” ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντί, ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπερισπωμένως, καὶ ταῦτα κανόνος λέγοντος ὅτι πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν δισύλλαβος ἀνεπέκτατος, εἰς ἰ λήγουσα, ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βᾶσι, στῦσι, δοῦσι, θεῖσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βουσί, Τρωσί, παισὶ, μησί, χησί, φρεσί, χερσί, χωρὶς τοῦ πᾶσι δηλονότι καὶ σπέσσι, ἐν σπέσσι γλαφυραῖσιν, ὅπερ ἀπὸ τρισυλλάβου τοῦ σπέσσι γέγονε κατὰ συγκοπὴν. τὸ γὰρ τίσι καὶ τισὶ πρὸς διάφορον σημεινόμενον διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἔχουν ὀρίστον ὀξύνεται, οἷον τισί. καὶ τοῦ Φθᾶς δὲ Φθάτος κυρίου ὀνόματος ἐν θέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματῖσαι, δηλονότι βαρύνεται τῇ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθάσιν ὥσπερ στῦσι, βᾶσι· μετοχικὸν γὰρ ἔστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσεϊκῆς ῥαψωδίας, λέγων οὕτως ὅτι, ὥσπερ τὸ ἀνδρὸς καὶ πατρός καὶ μητρός ὠξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτῆρα, φημί δὲ ὁμοίως τοῦ μήνός, χηνός, γρῆός, διὰ τί μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὠξύνθη τὸ σπέσιν, ἀπὸ τοῦ σπέσσι γεγόμενον κατὰ συγκοπὴν, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ μήσί, Τρωσί, βουσί; καὶ ἐπιλύεται λέγων ὅτι ὁ διπλασιασμός τοῦ σ ἰδιός ἐστι τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δοτικῶν πληθυντικῶν, αἱ τινὲς καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κύνεσσι, θήρεσιν. οὕτως οὖν καὶ σπέσσι. τοῦτο τοίνυν συγκοπὴν καὶ γεγόμενον σπέσσι διὰ μὲν τὴν δισύλλαβίαν ὥφειλεν ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμόν τοῦ σ, ὅς τις αἰ ἐν βαρυνομέναις δοτικαῖς θεωρεῖται, κατὰ τοῦτο ἐβαρύνθη. τὸ προσὶ δὲ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο ἔχει διπλασιασμόν τοῦ σ καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγοντος τοῦ ἰ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον τοῦ κύνεσσι, θήρεσσι καὶ τῶν τοιούτων.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „καὶ χωρὶς τοῦ οὐδενὶ οὐδέοι καὶ μηδενὶ μηδέσιν” ἐπὶ τούτων γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν δευτονομένης ἢ δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται· οὐδέοι γὰρ καὶ μηδέοι βαρυντόνως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκεσθαι.

Αἱ μέντοι, φησί, πλεονάσσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ τῶ ᾧ παροξύνονται, οἷον πατρὶ πατράσι, θυγατρὶ θυγατράσιν, ἀνδρὶ ἀνδράσιν, νῆι νηυσίν. ἔστι γὰρ ὅς τις υἱὸς ἵππῃ, καὶ κατὰ συγκαίρεσιν τοῦ ὦ καὶ ἰ εἰς τὴν νῆ διφθογγον νῆι· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ὦ προσερχομένου ἀσυνταξία ἤμελλε γίνεσθαι (οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν νῆ διφθογγον διμφωνον εὐρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον μνῖα, ἄρπνια, νιός), τούτου χάριν ἐπλήονασε τὸ ᾧ καὶ γέγονεν υἱάσιν. αἱ μέντοι μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον προβάτοις πρόβασι, ἑκάτοις ἑκασι, ἄστροις ἄστρασι, ὑπεσταλμέρου τοῦ ἀρῶν, ὥσπερ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλεύς-ἐρωταῖς

ὁ δὲ ἐνθ' ὀπλοῖς ἀρῶν Ἡφαίστου τεχνίτου·

τοῦτο γὰρ κατὰ μετακλασμόν ἀπὸ τοῦ ἀρῶν τοῖς γινόμενον, τοῦ ἧ τραπέντος εἰς τὸ ὦ, προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνεται.

Αἱ εἰς αἷς λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν οὖσαι βαρύνονται ἤγουν παροξύνονται, οἷον Ἀτρεΐδαι Ἀτρεΐδαίς, ναῦται ναύταις, τράπεζαι τραπέζαις, ἄμαξαι ἁμάξαις, ἄκανθαί ἀκάνθαις, ἄλλαι ἄλλαις, Μοῦσαι Μοῦσαις, ἀπὸ δὲ δευτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περὶσπῶνται, οἷον ἀθληταὶ ἀθληταῖς, κηδεσταὶ κηδεσταῖς, καλαὶ καλαῖς, σεμναὶ σεμναῖς, ἡδοναὶ ἡδοναῖς· ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ δευτόνων εὐθειῶν περιεσπᾶσθαι. ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκαὶ χαλκαῖς, χρυσαὶ χρυσαῖς, σιδηραὶ σιδηραῖς, ἀργυραὶ ἀργυραῖς, λισσινταὶ λισσινταῖς, Ἑρμαὶ Ἑρμαῖς.

Αἱ εἰς οἷς λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι παροξύνονται, οἷον δήμοι δήμοις, ὄχλοι ὄχλοις, ἐναντίοι ἐναντίοις, πλητοὶ πλητοῖς, Ὀμηροὶ Ὀμηροῖς, Ἀριστοταρχοὶ Ἀριστάρχοις, ἀνθρωποὶ ἀνθρώποις, λιθινοὶ λιθινοῖς, δρυῖνοι δρυῖνοις, ἀπὸ δὲ δευτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περὶσπῶνται, ἀπὸ δευτόνων μὲν οἷον σοφοὶ σοφοῖς, ἀγαθοὶ ἀγαθοῖς, λευκοὶ λευκοῖς, σεμνοὶ σεμνοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον χαλκοὶ χαλκοῖς, ἀργυροὶ ἀργυροῖς, σιδηροὶ σιδηροῖς, πορφυροὶ πορφυροῖς.

Τὰ εἰς οἷς οὐδέτερά μονογενῆ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὄντα παροξύνονται, οἷον τέκνα τέκνοις, δένδρα δένδροις, ξύλα ξύλοις, μέτρα μέτροις, ἀπὸ δὲ ὀξύτων ἢ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξύτων οἷον σφυρά σφυροῖς, πλευρά πλευροῖς, πτερά πτεροῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον κυνὰ κυνοῖς, ὄστῃ ὄστοις, χαλκὰ χαλκοῖς.

Τὰ Ἀττικά ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μενέλεω τοῖς Μενέλεως, οἱ Νικόλεω τοῖς Νικόλεως, οἱ νεῶ τοῖς νεως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον Ἀλάντος Ἀλάντις, λέβητος λέβητας, κοχλίου κοχλίας, Ὀμήρου Ὀμήρους, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχους, ἀνθρώπου ἀνθρώπους, καλοῦ καλούς, σοφοῦ σοφοὺς. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταῦτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλὰ καὶ σοφὴ εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πάλιν χαλκοῦ χαλκοὺς, χρυσοῦ χρυσοὺς· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτόν. πάλιν ἄθλητοῦ ἄθλητάς· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ἄθλητοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἄθλητάς ὀξύνεται πρὸς τὴν εὐθείαν ἄθληται τῶν πληθυντικῶν. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ ὁμοφωνήσωσιν αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναις εὐθείαις,” οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχέας καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδέας. Ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἱ γενικαὶ τῶν ἐνικῶν· αἱ μὲν γὰρ γενικαὶ βαρύνονται τῶν ἐνικῶν, αἱ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ὁμοφωνήσαν αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναις εὐθείαις πληθυντικαῖς καὶ λοιπὸν ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοταγήσαι αὐταῖς, οἷον αἱ ταχέας οἱ ταχέας καὶ τοὺς ταχέας, οἱ βραδέας οἱ βραδέας καὶ τοὺς βραδέας. Ἔτι δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξυτονονημένων γενικῶν,” ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικός γυναικας, φωτὸς φῶτας, ἀνδρός ἀνδρας, παιδὸς παῖδας, μῦας μύας, θός

ῥῶας, ὁμῶς ὁμῶας, μηνός μηνας, χηρός χήρας. οὐδὲ γὰρ δύναται αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ αὐταὶ ὀξυτανεῖσθαι, ἐπειδὴ αἱ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ βαρύνονται, οἷον Αἰαντας, Θόαντας, Πάριδας, Δέχητας, Ξενοφῶντας, Ποσειδῶνας, Ἀσπίδας, λαμπάδας. πρόσκειται „συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ ” διὰ τὸ καλὰς καὶ σοφὰς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ λήγουσαι ὀξύνονται· ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι συνεσταλμένον τῇ $\bar{\alpha}$ ἀλλ’ ἐκτεταμένον· ταῦτα γὰρ τὸ $\bar{\alpha}$ ἐκτεταμένον ἔχουσι. Τινὲς μὲν ἐκ τούτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ εἰς $\bar{\sigma}$ λήγουσαι μακροκατάληκτοι φθίειαι, ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν, καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσιν, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱππεῖς τοὺς ἱππεῖς, οἱ εὐσεβεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθὺς τοὺς ἰχθῦς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ στάχυς τοὺς στάχυς, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοήθεις τὸς κακοήθεις.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ λήγουσαι αἰτιατικαὶ, συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, πᾶσαι βαρύνονται καὶ ἔχουσι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἰαντες Αἰαντας, λέβητες λέβητας, Ξενοφῶντες Ξενοφῶντας, σωλῆνες σωλῆνας, γυναῖκες γυναῖκας, Ἀρκάδες Ἀρκάδας, ὠσπίδες ὠσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ λήγουσαι αἰτιατικαὶ, ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον ναῦται ναῦτας, τοξόται τοξότας, ἑλέναι ἑλένας, περόναι περόνας, ἡμέραι ἡμέρας, ἄλλαι ἄλλας, τράπεζαι τραπέζας, ἄμαξαι ἄμάξας, ἁκάνθαι ἁκάνθας, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον αὐληταὶ αὐλητάς, ἀθληταὶ ἀθλητάς, ποιηταὶ ποιητάς, ἡδοναὶ ἡδονάς, πλησμοναὶ πλησμονάς, καλαὶ καλὰς, σοφαὶ σοφάς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἑρμαὶ Ἑρμᾶς, ἀπλᾶ ἀπλᾶς, λεονταὶ λεοντᾶς, χαλκαὶ χαλκᾶς, χρυσαὶ χρυσᾶς, ἀργυραὶ ἀργυρᾶς, σιδηραὶ σιδηρᾶς, σκαὶ σκαῶς.

Αἱ εἰς οὐς λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δῆμονες, πλησίοι πλησίονες, ἐναντίοι ἐναντίονες, Ὀμηροὶ Ὀμήρονες, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχους, ἄνθρωποι ἄνθρώπους, φήγινοι φηγίλους, δρυῖνοι δρυῖνους, ξύλινοι ξυλίλους, λίθινοι λιθίλους, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον καλοὶ καλοὺς, σοφοὶ σοφούς, ἐρινοὶ ἐρινούς, ἀγαθοὶ ἀγαθοὺς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον χαλκοὶ

χαλκοῦς, χρυσαὶ χρυσοῦς, ἀργυροὶ ἀργυροῦς, σιδηροὶ σιδηροῦς, πορφυροὶ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀττικά ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν πληθυντικῶν, οἷον δι εὐγενε τοὺς εὐγενε, οἱ Μενέλεω τοὺς Μενέλεως, οἱ νεφ τοὺς νεώς, οἱ λεφ τοὺς λεώς.

• Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡ δὲ κλητική τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονεῖν θάλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ. ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὥς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐκ ταῶς πτώσεως τόνων.

1008. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΩΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ *).

Ἐπειδὴ ἐν συντόμῳ παραδίδωσιν ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος τοὺς προκειμένους κανόνας, φημι δὲ τὴν τῶν ῥημάτων διδασκαλίαν, μύθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν συντόμῳ τὰ προλεγόμενα τοῦ παρόντος συγγράμματος. σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ῥημάτων διαλαβεῖν. τὸ δὲ εἰδέναι πῶς κλίσιν τῶν ῥημάτων χρῆσιμον εἰς τὸ μῆτε βαρβαρῶσαι μῆτε σολοικῶσαι, οἷον ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τέτυφας εἰπωμεν τέτυφες καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐτύψαμεν ἐτύψατε εἰπωμεν ἐτύψομεν ἐτύψετε, καὶ ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἤλθομεν ἤλθετε καὶ ἐλάβομεν ἐλάβετε καὶ ἐφάγομεν ἐφάγετε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε εἰπωμεν διὰ τοῦ α, ὥς τινες λέγουσιν ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἐφάγαμεν ἐφάγατε καὶ ἤλθαμεν ἤλθατε καὶ ἰδράμαμεν ἰδράματε καὶ ἐλάβομεν ἐλάβετε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο βαρβαρισμὸς καὶ ἄλλο σολοικισμὸς. βαρβαρισμὸς μὲν ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν εἴτε περὶ τόνον, ὥς ἴαν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἄνθρωπος προπαροξυντόνως εἴπῃ ἄνθρωπὸς ὀξυντόνως, εἴτε περὶ κλίσην, ὥς ἴαν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένους Δημοσθένιος εἴπῃ Δημοσθένης Δημοσθένου, εἴτε περὶ γραφήν, ὥς ἴαν τις τὸ γράφω ἢ λέγω καὶ τὰ ὅμοια γράψῃ διὰ τοῦ ὀ, εἴτε περὶ πνεῦμα, ὥς ἴαν τις τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλῶς ὀφειλουσαν δασυνθῆναι, εἴτε περὶ χρόνον, ὥς ἴαν τις τοῦ Θόους τὸ ας ὠστελλῇ. σολοικισμὸς δὲ ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν περὶ

*) Habet haec etiam Cod. Vat. 1355 (membr. rescriptus, f. quadr., fol. 110) qui est ex libris Fulvii Ursini. Ei talem indicem addidit manus recentior: Θεοδοσίου γραμματικοῦ περὶ διδασκαλίας ῥημάτων καὶ περὶ κλίσεως αὐτῶν ἐν συντόμῳ.

τὴν ἀνταξίαν καὶ τὴν φράσιν, τοῦτ' ἔστιν ὅς ὅταν ἐκείνη λέξις
καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχη, ἐν δὲ τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει
ἀτάκτως καὶ ἀνακaloύθως παραλαμβάνεται, οἷον ἐγὼ περιπατῶν
ὁ τοιχὸς ἔπαιεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἑμοῦ περιπατοῦντος ὁ τοιχὸς ἔπι-
σεν· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἐκείνη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς
ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακaloύ-
θως παραλαμβάνονται. ὅθεν καὶ σχολιασμός λέγεται οἷον εἰς σώου
λόγου αἰκισμός, τοῦτ' ἔστιν ὕβρις τοῦ ὀλοκλήρου λόγου. Καὶ
κατ' ἄλλο δὲ χρήσιμον τὸ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων, ὥστε οὐδέποτε
τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ῥημάτων
τούτων, τοῦτ' ἔστιν ὀριστικοῦ, προστακτικοῦ, εὐκτικοῦ, ἢ λεγομέ-
νου ἢ νοουμένου, λεγομένου μὲν ὀριστικοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἔχει γὰρ τὸ προσέφη ὀριστικόν· προστακτικὸν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον·

ἔχει γὰρ τὸ ἔννεπε προστακτικόν, καὶ πάλιν

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

ἔχει δὲ τὸ ἄειδε προστακτικόν· εὐκτικὸν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ

τίσειαν Δαναοὶ ἱμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν·

ἔχει γὰρ τὸ τίσειαν εὐκτικόν· νοουμένου δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ

εἰς αἰωνὸς ἅγιοςτος ἡμύνασθαι περὶ πάτρης·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, ἀπὲ τοῦ οὐκ ἀγαθὸν ἔστι πολυκοιρανίη.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἡμῶς ἐν τοῖς προλεγομένοις ὅτι
ὅτι μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία,
πρόθεσις, ἐπιρρόημα, σύνδεσμος, καὶ ὅτι προτείνεται τὸ
ὄνομα τοῦ ῥήματος, καθὸ τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας σημαντικόν, τὸ
δὲ ῥῆμα συμβεβηκός· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεῖ τοῦ γρά-
φειν αὐτὸν καὶ τύπτειν. εἰκότως οὖν τὸ ὄνομα ὡς σημαντικόν ὃν
οὐσίας προτερεῖ τοῦ ῥήματος σημαντικοῦ ἔντος τῶν συμβεβηκό-
των. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος,
ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναιρεῖ, τὸ δὲ ῥῆμα συναναιρεῖται· καὶ γὰρ
ἀναιρεμένου Σωκράτους ἀνταναιρεῖται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ
τὸ τύπτειν. τὰ δὲ συναναιρούντα προτερεύουσι τῶν συναναιρου-
μένων, οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτερεῖ τῆς ἐλάας, ὥστε ἐπειδὴ ἔναι-
ρουμένου τοῦ φυτοῦ συναναιρεῖται καὶ ἡ ἐλάα (μὴ ὄντος γὰρ κα-

θόλου φυτοῦ οὐδὲ ἡ ἑλαία ἔστι), τῆς δὲ ἑλαίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ καθόλου φυτόν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ τὰ λοιπὰ. οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐσίας ἀναιρουμένης σταναιρεῖται καὶ τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ ἀναιρουμένου Σωκράτους σταναιρεῖται καὶ τὸ τύπτειν αὐτὸν καὶ τὸ γράφειν. τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀναιρουμένων οὐ σταναιρεῖται ἡ οὐσία· δύναται γὰρ Σωκράτης ἡρεμεῖν καὶ μῆτε τύπτειν μῆτε γράφειν. κατὰ τριπλὸν δὲ λόγον προτιρεῖται τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συνεισφέρεται, τὸ δὲ ῥῆμα συνεισφέρει. καὶ γὰρ ἐάν τις εἴπῃ τύπτει ἢ γράφει, πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν οὐσίαν ἥγουν τὸν τύπτοντα καὶ τὸν γράφοντα. τὰ δὲ συνεισφερόμενα προτιρεῖν οὐσι τῶν συνεισφερόντων, οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτιρεῖται τῆς ἑλαίας, ἐπειδὴ συνεισφέρεται. καὶ γὰρ ἐάν τις εἴπῃ ἑλαίαν, πάντως συνεισφέρει καὶ τὸ φυτόν· ἡ γὰρ ἑλαία φυτόν· ἐάν τις εἴπῃ φυτόν, οὐ πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν ἑλαίαν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἄμπελος καὶ συκὴ καὶ ἄλλα τινά. τὸ δὲ συνεισφέρεται δεῖ νοεῖν ἀντὶ τοῦ συννοεῖται. περὶ δὲ τῆς τάξεως πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, τοῦτ' ἔστι διὰ τί οὕτως ὀνομασθῆσαν, οἷον διὰ τί τὸ ὄνομα λέγεται ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα ῥῆμα καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ ὀνομαστικοῦ Ἡρωδιανοῦ μαθητόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα διδασκαλία ἐξ ὅρου καὶ παρεπομένων θέλει παραλαμβάνεσθαι, διαληπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ὅρου τοῦ ῥήματος. ῥῆμα τοίνυν ἔστι μέρος λόγου ἄπρωτον ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδαιέρου τούτων, προσώπου σημαντικὸν ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθίσεις δηλοῖ. „μέρος λόγου” πρόκειται, ἐπειδὴ ἔχομεν ὅτι ὅκτῳ μέρει τοῦ λόγου εἶναι, τὸ δὲ ῥῆμα ἐν ἑσιν ἐκ τῶν ὅκτῳ μερῶν τοῦ λόγου. „ἄπρωτον” δὲ πρόκειται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μετοχῶν· αἱ μὲν γὰρ μετοχαὶ πτωτικά εἰσι, τὰ δὲ ῥήματα ἄπρωτα. „ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν” πρόκειται διὰ τὰ χρονικά τῶν ἐπιρρήματων, οἷον τὸ χθές, σήμερον, αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ ταῦτα χρόνου σημαντικά εἰσι καὶ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἄλλοτρίαις φωναῖς, οὐκ ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς· οὐδὲν γὰρ μετέχει κατὰ φωνὴν τὸ χθές τοῦ σήμερον καὶ τοῦ αὔριον, ἀλλὰ τελεία μεταλλαγὴ τῆς φωνῆς

ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίαις φωναῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦσι. καὶ γὰρ τύπτω ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός ἔτυπτο, τέτυφα ὁ παρακείμενος, ἐτετύφειν ὁ ὑπερσυντελικός, ἔτυπα ὁ ὠριστός, ὁ μέλλων τύψω· καὶ ἰδοὺ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, οὐκ ἐν ἁλλοτρίαις δὲ φωναῖς ἀλλ' ἐν ἰδίαις μεταλλαγαῖς τῶν λέξεων· μετέχει γὰρ ἐκάστη λέξις τούτων τῆς ἄλλης λέξεως καὶ οὐ τελείως παρετράπησαν. „μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους” πρόσκειται, ἐπειδὴ τῶς ῥημάτων τὰ μὲν ἐνέργειαν τὰ δὲ πάθος δηλοῦσι καὶ παρυστώσιν, οἷον τύπτω τύπτομαι. - τὸ δὲ „οὐδέτερον” πρόσκειται διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τινὰ ῥήματα ἃ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἅρα κακία ὄρου τὸ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν, τί θήποτε τριῶν διαθέσεων οὐσῶν, ἐνεργείας φημι καὶ πάθους καὶ μεσότητος, ἐν τῷ ὄρω τῆς ἐνεργείας μόνῃς ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ πάθους ὁ τὸν ὄρον ὀφισάμενος, καὶ οὐχὶ καὶ τῆς μεσότητος. καὶ λίγουμεν ὅτι μνημονεύσας τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ πάθους καὶ τὴν μεσότητα συμπεριέλαβε· καὶ γὰρ καὶ ἡ μεσότης ἢ ἐνέργειαν σημαίνει ἢ πάθος, ἕτερον δὲ οὐδὲν σημαίνει, ἐνέργειαν μὲν οὖν οἷον τέτυπι καὶ ἔγραψάμην ἀντὶ τοῦ τέτυπα καὶ ἔγραψα, πάθος δὲ οἷον τέτηκα καὶ ἔλουσάμην ἀντὶ τοῦ ἐτάκην καὶ ἐλώσθην. „προσώπων” δὲ „σημαντικόν” πρόσκειται, ἐπειδὴ τὰ ῥήματα πρόσωπα σημαίνουναι. πρόσκειται δὲ „ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ,” ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρόσωπα ὡς τὰ ὀριστικά, προστακτικά, εὐκτικά, ὑποτακτικά, αἴτια καὶ διάθεσιν ψυχῆς ἔχουσι, τοῦτ' ἐστὶ προαίρεσιν, τὰ δὲ οὐχί, ὥσπερ τὰ ἀπαρέμφατα, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἐστὶν προαίρεσιν, οὔτε πρόσωπα ἔχουσιν. κάλλιον δὲ πρόσκειται τῷ προσώπων σημαντικὰ τὰ ῥήματα τὸ ὅτε καὶ ψυχῆς προαίρεσιν ἔχουσιν· ὅτε γὰρ μὴ ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, οὔτε πρόσωπα ἔχουσι. Ταῦτα περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ῥήματος ἐν συντόμῳ ἔχομεν εἰπεῖν.

Παρατίθεται δὲ τῷ ῥήματι ὅκτω, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, εἶδη, σχήματα, ἀριθμοί, πρόσωπα, χρόνοι καὶ συζυγίαι. Ἐγκλίσεις μὲν οὖν εἰσὶ πέντε, ὀριστική, ὑπαρέμφατος, εὐκτική, προστακτική, ὑποτακτική· οὕτω γὰρ δοκεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν διαλαβεῖν. Ἐγκλίσεις δὲ πέντε οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ὡς γὰρ ἡ εὐθεία οὐ κυρίως καλεῖται πτώσις ἀλλὰ καταχρηστικῶς,

οὐτε καὶ ἡ ἀπαρεμφάτος οὐ κυρίως καλεῖται ἐγκλίσις ἀλλὰ κα-
ταχρηστικῶς· οὐ γὰρ ἔχει διῶθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἵστί προαίρεσιν,
ὅπερ ἴδιον ἐγκλίσεως· ἐγκλίσις γὰρ ἡ ψυχικὴ προαίρεσις, τοῦτ'
ἵστί καθ' ἣν ἐγκλίνεται ἡ ψυχὴ ἢ εἰς ὃ ῥέπει ἢ ψυχῇ· ἐγκλίνει
γὰρ καὶ ῥέπει εἰς τὸ ὀρίσθαι ἢ εἰς τὸ προτάξαι ἢ εἰς τὸ εἰδασθαι
ἢ διατάσσειν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς διαθέσεις οἱ παλαιοὶ
κοινῶς διαθέσεις ἐκάλουν, καὶ λοιπὸν ὑστερον διέμερισαν, καὶ τὰς
μὲν ψυχικὰς ἐκάλεισαν ἐγκλίσεις, τὰς δὲ σωματικὰς διαθέσεις, ὅσον
τὸ μὲν ἐνθυμηθῆναι τύποι ἐγκλίσεων καλοῦσιν, εἰς ὃ ῥέπει ἡ ψυχὴ,
τὸ δὲ ἐνεργῆσαι τύποι διῶθεσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ὅτι πρώτη ἡ ἱμερτικὴ, καὶ τοὶ ὀφειλοῦντες τῆς ἀπα-
ρεμφάτου πρώτην ἔχειν τάξιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς γίνονται πᾶσαι αἱ
ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ὥστε γὰρ ἐκ τῶν τρισάων
στοιχείων τὰ ἡμέτερα σώματα συνίστανται καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν
ἀναλύονται, οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου συνίστανται αἱ ἄλλαι
ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ἐν γὰρ τοῦ τύπτειν μετα-
λαμβάνω καὶ λέγω τύπτω καὶ τύπτε καὶ τύπτοιμι καὶ ἐὰν τύπτω
καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς συνίστανται. ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται·
ἐὰν γὰρ λέγω τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί φησάμην, λέγω τὸ τύπτειν,
καὶ πάλιν ἐὰν εἰπω τύπτε καὶ ἐρωτηθῶ τί προσέταξι, λέγω τὸ
τύπτειν, καὶ ἐὰν εἰπω τύπτοιμι καὶ ἐρωτηθῶ τί ὑπέσκημαι, λέγω τὸ
τύπτειν, καὶ ἐὰν εἰπω ἐὰν τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ἐδέξαμαι, λέγω
τὸ τύπτειν. ὥς ἔχομεν οὖν, ἐκ τῶν ἀπαρεμφάτων γίνονται αἱ
ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀναλύονται, ὥς ἰδεξάμεν, ὥς-
περ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τρισάων
στοιχείων γίνονται, πυρὸς, ἀέρος, ὕδατος καὶ γῆς, καὶ εἰς αὐτὰ
ἀναλύονται, ὥς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν

ὑδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπαρεμφάτα ἀμφιβάλλονται εἰ ἄρα εἰσὶ ῥήματα
ἢ οὐκ, οὐ δεῖ δὲ τὰς ἀρχὰς ποιεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀμφιβάλλον, τού-
του χάριν οὐ προετάγησαν τῇ ἄλλων ἐγκλίσεων. πᾶς δὲ ἀμφι-
βάλλονται, μετ' ὀλίγον εἰσόμεθα. Προτέτακται δὲ ἡ ὀριστικὴ
κατὰ τράπους τοιοῦτους, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει συνεκκενμένους τοὺς
χρόνους ἀλλὰ πάντας διακεχωρισμένους, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ
ἔχουσιν διακεχωρισμένους πάντας τοὺς χρόνους. ἔχομεν δὲ ἐν
τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεστώτι ἰδίως ὅσον τύπτω, καὶ παρατατικῶν ἰδίως
ὅσον ἔτυπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως· αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις συ-

νευγμένους ἔχουσιν τοὺς χρόνους, καὶ εἰ μὴ πάντας, τινὰς ἐξ αὐτῶν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀπαρρέμφατοις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ἐνεστώτι καὶ παρτατικῶν ὁμοῦ φαμέν, ὡς ὅταν τύπτειν τύπτοιμι, καὶ παρακείμενον καὶ ὑπερσυντέλικον, ὡς ὅταν τετυφέναι καὶ τετύφωμι, ὁρίστον δὲ ἰδῶς καὶ μέλλοντι, ὡς ὅταν τύψαι τύψω, τύψαιμι τύψωμι. ἐν δὲ τοῖς προστακτικοῖς καὶ τοῖς ὑποτακτικῶς πάντες οἱ χρόνοι συνημμένοι εἰσιν. ἐνεστώτι γὰρ καὶ παρτατικῶν ὁμοῦ φαμέν, ὡς ὅταν τύπτε - ἂν τύπτω, καὶ παρακείμενον καὶ ὑπερσυντέλικον ὁμοῦ, ὡς ὅταν τετυφε - ἂν τετύφω, καὶ ὁρίστον καὶ μέλλοντι, ὡς ὅταν τύψον - ἂν τύψω. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, ὥς ἔχουσα ἡ ὀριστική πάντας τοὺς χρόνους διακεχωρισμένους, προτέταται τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον, ὅτι πᾶσα παραγωγὴ καὶ πᾶσα σύνθεσις ἀπὸ ῥήματος γνωμένη ἐκ τῶν ὀριστικῶν γίνεται καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, ὡς πατροτύπτης ἀπὸ τοῦ τύπτω, Ἀριστοφάνης ἀπὸ τοῦ φαίνω, Διονελθῆς ἀπὸ τοῦ πελθω, Διομήδης ἀπὸ τοῦ μῆδω, ὃ σημαίνει τὸ βουλεύομαι, γράμμα ἀπὸ τοῦ γέγραμμαι, ψάλης ἀπὸ τοῦ ἰψαλλται, θύτης ἀπὸ τοῦ δίδοται, θύτης ἀπὸ τοῦ τέθυται. κατὰ τρίτον δὲ λόγον, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις σκοπὸν ἔχουσι προκόψαι εἰς τὴν ὀριστικὴν καὶ λαοσι προσκίρχουσιν αὐτήν. ὁ γὰρ λέγων τίπτε γράφε διὰ τοῦτο λέγει, ἵνα εἴπῃ ἐκεῖνος γράφω ἢ ἔγραψα καὶ τύπτω ἢ ἔτυπα· καὶ ὁ λέγων ὑγιαίνοιμι διὰ τοῦτο εἴχεται, ἵνα πλθῇ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγιάνω ὑγιαίνω· καὶ ὁ λέγων ἂν ὑγιάνω διὰ τοῦτο θιστάζει, ἵνα πλθῇ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγιαίνω ὑγιάνω. ἐκότεως οὐκ προτέταται ἡ ὀριστικὴ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων.

Δευτέρα δὲ ἡ ἀπαρρέμφατος, καὶ τοῦτο ἐν λόγῳ, εἴ γε, ὥς εἴρηται, ὥφειλε καὶ πρώτη εἶναι, ἀλλ' ἐπειδὴ, ὥς εἵπομεν, ἀμφιβάλλεται εἴτε ῥημά ἐστιν ἢ οὐ, οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων ποιεῖσθαι, διὰ τοῦτο οὐ προτέταται. Ἐλθωμεν καὶ εἰδόμεν πῶς ἀμφιβάλλεται ἡ ἀπαρρέμφατος εἰ ῥημά ἐστιν ἢ οὐκ. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶν ῥῆμα θέλει ἔχειν πρόσωπα, θέλει ἔχειν θέλημα ψυχῆς, θέλει ἔχειν ἀριθμούς. τὰ δὲ ἀπαρρέμματα οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχουσιν· οὔτε γὰρ πρόσωπα ἔχουσιν οὔτε θέλημα ψυχῆς οὔτε ἀριθμούς. ἔντεθ' οὐκ ἄρα ῥηματὰ εἶναι. ἄλλως τε δὲ οὐδέποτε δύο ῥήματα ἀνευ συνδέσμου παρὰ λαμβανόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν· οὐδεὶς γὰρ λέγει τίπτε ἀνάγνωθι ἢ τίπτε

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμου, οἷον τύπτω καὶ ἀνέγνωθι, καὶ
τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μέντοι ἀπαρέμφατα παραλαμβάνονται
ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὥς
ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περι-
πατεῖν. οὐκ ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. καὶ γὰρ τὰ ῥή-
ματα ἔχουσι ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτομαι
| τέτυκτα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς ἢ
ἐν ἰδίαις ἐναλλαγαῖς τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ξηπτον τέτυκα τέ-
τυκα ἐτετύφειν ἐτετύπειν ἔτυπα ἔτυπον τύψω τυπῶ. ὁμοίως δὲ
καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχη-
ματισμοῖς, οἷον τύπτειν τέτυφέναι τετυπέναι τύψαι τυπῆν τύφειν
τυπῆν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. Περὶ δὲ τοῦ
μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμφατα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέ-
λημα ψυχῆς λέγομεν ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγ-
μάτων· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περίπατος λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ
ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρᾶγμα
αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοούμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὥσπερ ἡ χρῶμα
ἢ λευκότης ἐν τινι θεωρεῖται δὲ μὴ ἐν τινι θεωρεῖται χρῶμα ὥς
ἂν εἴη οὐ συμβεβηκὸς θεωρηθῇσεται ἀλλ' αὐθυπόστατον· αὕτη
γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι. τὸν αὐτὸν οὖν
τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ὥς ὀνόματι ὄντα τῶν πραγμάτων
αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοντο ἐν τινι, μὴ γινόμενα δὲ ἐν
τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τούτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ
ἀπαρέμφατα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ
θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα
ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ᾧ πῶς ἔχει θελῆσαι; εἰκότως
οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα· ἀλλ' οὔτε δὲ
ἀριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφο-
ρων προσώπων τίκεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ
ἐνὸς προσώπου γίνεται ὁ ἐνικὸς ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται
ὁ δυϊκὸς καὶ ἐκ τῶν πλειόνων γίνεται ὁ πληθυντικὸς. τούτου
χάριν οὔτε ἀριθμούς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. εἰκότως οὖν οὔτε
πρόσωπα οὔτε ἀριθμούς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς ἀν-
τάθεως, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβάνόμενα τὰ ἀπαρέμφατα
μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θέλω γράφειν,
βούλομαι ἀναγινώσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν
ῥημάτων συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν (οὐ γὰρ λέγο-
μεν

μιν τύπτω ἀναγινώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ
μόνων τῶν προαιρετικῶν, φημι δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ
προαίρουμαι, καὶ τῶν ἐφαιτικῶν (ἐφαιτικά δὲ λέγονται τὰ ἐπιθυμίας
δηλωτικά· ἐφαισι γὰρ τὸ ἐπιθυμῆν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ
φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εὐχομαι ὑγιαίνειν, θέλω
ἀναγινώσκειν, βούλομαι φιλοσοφεῖν, προαίρουμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ
ἁπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαινόντων ἔλλειψιν πράγματος, ὥς ἐπὶ
τοῦ δεῖ γράφειν, χρὴ διαλέγεσθαι, χρεωστῶ παιδεύειν, ὀφείλω
εὐεργετεῖν. δεῦτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμφρατα
συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ
τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαίρουμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι
θέλημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπα, ἔχουσιν ἀριθμούς, πράγματι δὲ
μόνῃ ἐλλείπουσιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὥς λεί-
πον τὸ πρᾶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμφρατα ἐκ τοῦ
ἐναντίου· πράγματος γὰρ μάνου δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε
πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς. εἰ τι οὖν λείπει
τοῖς ἀπαρέμφρατοις, ἀναπληροῦται διὰ τούτων, καὶ εἰ τι λείπει
τούτοις, ἀναπληροῦται διὰ τῶν ἀπαρέμφρατων, καὶ ὥς ἔστιν αἰτεῖν,
ἐκάτερον δὲ ἐκατέρου ἀναπληροῦται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμφρατα
χάριν μετὰ τούτων συνταττόμενα ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον. ἔχο-
μεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρέμφρατου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τέλειος ἔχει
φωνάς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύ-
τερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεῦτερον καὶ τρί-
τον πρόσωπον μόνον ἐχούσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτον πρό-
σωπα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προσταττέων ἐστίν· οὐ γὰρ
λέγομεν ἐγὼ τύπτε. πρόκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,” ἐπεὶ ὁ
Διονύσιος καὶ ὁ Θεοδόσιος τὴν προστακτικὴν προτίττασάν τι τῆς
εὐκτικῆς, ὥς εἰ θεῶ φίλοι ἐκείσε γινόμενοι μαθησώμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτίταται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ
προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτε-
λεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐκ ταῖς προλαβοῦσιν ὅτι οὐδὲ πρὸς
τέλειος λόγος ἔχεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ἡμέρων τούτων, τρυ-
τίστιν ὁριστικῶν προστακτικῶν εὐκτικῶν, ἢ λεγομένων ἢ νοουμένων.
Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐγγέλων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια
μὲν οὖν οἷον τύπτε, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ πρὸς

N n n n

μὲν ἐνέργειαν ὀνομάσῃ, ποτὲ δὲ πάθος παριστάσῃ, ὥς ἐπὶ τοῦ τέττηκα καὶ τυττα· τὸ μὲν γὰρ τέττηκα ἐνέργειαν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ τυττα· τὸ δὲ τέττηκα πάθος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐτύττην. καὶ πάλιν ἡ γραψάμην ἐλουσάμην· τὸ μὲν γὰρ ἡ γραψάμην ἐνέργειαν δηλοῖ ἀντὶ γὰρ τοῦ ἡγραψα· τὸ δὲ ἐλουσάμην πάθος παριστάσῃ· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐλούσθην. Καὶ ἀποροῦσι τινες λέγοντες διὰ ποίαν αἰτίαν [φημι δὴ] τὰ λεγόμενα μέσα μὴ ἐκ τοῦ σημαυνομένου ἐκλήθησαν, ἵνα ὅταν μὲν σημαίνωσιν ἐνέργειαν λέγανται ενεργητικά, ὥς ἐπὶ τοῦ τέττηκα καὶ ἡγραψάμην, ὅταν δὲ σημαίνωσι πάθος, λέγονται παθητικά, ὥς ἐπὶ τοῦ τέττηκα καὶ ἐλουσάμην. Ἰσθιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτήρ ἦγον· ὁ τύπος τῆς φωνῆς ἐπεκράτησεν ἐπὶ τούτων. ὥς περ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι πολλάκις τοῦ σημαυνομένου ἐπικρατεῖ ὁ χαρακτήρ, (ἰδοὺ γὰρ τὸ παιδῖον εἰ καὶ ἄρρεν καὶ θῆλυ δηλοῖ, ὅμως οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν καλεῖται, ἀλλ' οὐδέτερον πρὸς τὸν χαρακτήρα τῆς φωνῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἄρσενικὸν χαρακτήρα ἔχει οὔτε θηλυκόν), τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς μέσης διαθέσεως ὁ χαρακτήρ τῆς φωνῆς ἐπικράτησε τοῦ σημαυνομένου. *Διὰ τί δὲ καλεῖται διάθεσις, προϊόντις, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα.* Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἶδη δὲ εἰσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, καὶ πρωτότυπον μὲν οἷον ἄρδω, παράγωγον δὲ οἷον ἄρδευω. τινὲς δὲ ἐβέλησαν λέγειν μὴ ἔχειν τὰ ῥήματα εἶδη, λέγοντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἐναλλαγήν τοῦ σημαυνομένου· τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἰστώ καὶ τὸ ἰστημι, ὁμοίως καὶ τὸ τιθῶ καὶ τίθημι καὶ τὸ διδῶ καὶ δίδωμι· ἐν δὲ τοῖς εἶδει τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ γίνεται σημαυνομένου, οἷον πατρωνυμικοῖς, κτήτικοῖς, συγκαρτικοῖς, ὑπερθετικοῖς, ὑποκαρτικοῖς, παρωνύμοις, ῥηματικοῖς. Ἰσθι δὲ εἰπεῖν ὅτι, εἰ καὶ μὴ γίνεται ἐναλλαγὴ σημαυνομένων, ἀλλ' οὖν ἐναλλαγὴ φωνῆς γίνεται, ὥς ἐν τῇ ἄρχῃ ἄρδω· ἄρδευω, ἄρδω· ἄρδευω, τιθῶ· τίθημι, ἰστώ· ἰστημι. ἄλλως τε δὲ πολλάκις καὶ ἐναλλαγὴ σημαυνομένων γίνεται. καὶ ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ῥήματα καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημαυνομένον, οἷον πόλεμος· πολεμίζω, Ἀντίγονος· ἀντιγονίζω, Φίλιππος· φιλιππίζω, Μήδης· μεθίζω. ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀνομάτων παραχθέντα ἐναλλαγὴν ἐποίησαντο τοῦ σημαυνομένου· τὸ μὲν γὰρ πόλεμος σημαίνει τὸν πόλεμον, τὸ δὲ πολεμίζω τὰ τοῦ πολέμου φραγῶ, καὶ πάλιν τὸ μὲν Ἀντίγονος τὸν Ἀντίγονον σημαίνει, τὸ δὲ ἀντιγονίζω τὰ τοῦ Ἀντιγόπου φραγῶ,

καὶ πάλιν τὸ μὲν Φίλιππος τὸν Φίλιππον σημαίνει, τὸ δὲ φημι-
πῶς τὰ τοῦ Φιλίππου φρονῶ. καὶ ἀπὸ ῥημάτων δὲ γίνονται
ἑμοίως παράγωγα ῥήματα καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημαίνον, οἷον
βρώσω βρωσεῖω· τὸ μὲν γὰρ βρώσω τὸ μέλλω φρεῖν σημαίνει,
τὸ δὲ βρωσεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τῆς βρώσεως. καὶ πάλιν πολε-
μήσω. πολεμησεῖω· τὸ μὲν γὰρ πολεμήσω τὸ μέλλω πολεμήσαι
δηλοῖ, τὸ δὲ πολεμησεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ πολέμου. καὶ πάλιν
ὄψω ὀψείω· τὸ μὲν γὰρ ὄψω τὸ μέλλω θεωρῆσαι δηλοῖ, τὸ
δὲ ὀψείω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ
μαλλόντων παραγόμενα ἐκαστῶτος χρόνου γίνονται.

Σχήματα δὲ εἰσι τρεῖς, ἁπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον,
ἁπλοῦν μὲν οἷον φρονῶ, σύνθετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύν-
θετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύνθετον δὲ τὸ ἀπὸ συνθέτου γι-
νόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀντίγονος συνθέτου γίνεται τὸ ἀντιγονίζω
παρασύνθετον.

Ἀριθμοὶ δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνικός, θυικός, πληθυντικός, ἐνικός μὲν
οἷον τύπτω, θυικός δὲ οἷον τύπτετον, πληθυντικός δὲ οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα δὲ εἰσι τρεῖς, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. καὶ λέγει ὁ
Διονύσιος ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν ἄφ' οὗ ὁ λόγος, οἷον τύπτω, δεύ-
τερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος, οἷον τύπτεις, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λό-
γος, οἷον τύπτει. λαμβάνεται δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ προκειμένου
λόγου, λέγων ὅτι δέον ἔστι καὶ προσθεῖναι τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως,
ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἄφ' οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ ἐμοῦ ταῦ
προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ
αὐτοῦ τοῦ προσφωνουμένου, τρίτον δὲ ἔστι πρόσωπον περὶ οὗ ὁ
λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνουμένου. δύναται δὲ κατὰ
τὴν ἀκρίβειαν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον καλῶς ἔχειν
ὡς καὶ ὁ Διονύσιος εἶπεν ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν πρόσωπον ἄφ' οὗ
ὁ λόγος· αἰεὶ γὰρ ἀπὸ πρώτου ἐστὶν ὁ λόγος καὶ οὐδέποτε ἀπὸ
δευτέρου οὔτε ἀπὸ τρίτου, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος· αἰεὶ γὰρ
πρὸς δεύτερον πρόσωπόν ἐστιν ὁ λόγος, καὶ οὐδέποτε οὔτε πρὸς
πρῶτον οὔτε πρὸς τρίτον· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον οὐκ ἔχει κα-
λῶς, λέγω δὲ τὰ παρὰ οὗ ὁ λόγος, ὡς ὁ Διονύσιος ἐδόξασε. δύνα-
ται δὲ καὶ περὶ πρώτου εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ δευτέρου· ἴαν γὰρ
εἶπω τύπτω, παρὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ ἐμοῦ, καὶ
πάλιν ἴαν εἶπω τύπτεις, παρὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ
σου, τούτου οὖν χάριν διὰν ἔστι προσθεῖναι ἐν τῇ τρίτῃ προς-

ὡπρ προσδιορισμόν τινα, καὶ εἰπεῖν ὅτι τρεῖς ἐστὶ πρόσωπον παρὶ οὗ ὁ λόγος μῆτε προσφωνοῦντος μῆτε προσφωνομένου· διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν μῆτε προσφωνοῦντος χωρίζομεν τὸ πρῶτον πρόσωπον, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν μῆτε προσφωνομένου· χωρίζομεν τὸ δεύτερον πρόσωπον. χάριν δὲ σαφηνείας οὐκ ἄτοπον ἐστὶ προσθεῖναι καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ διορισμούς τινας, καὶ εἰπεῖν ὅτι πρῶτον μὲν ἐστὶ πρόσωπον ἀφ' οὗ ὁ λόγος καὶ περ ἐμοῦ τοῦ προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ προσφωνομένου, τρεῖς δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος μῆτε προσφωνοῦντος μῆτε προσφωνομένου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ὡς περ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὰ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα πληθυντικά γίνονται, οὕτω καὶ ἐν τοῖς προσώποις τὰ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα τρεῖτα λέγονται. Διὰ τί δὲ ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις διάφορα τρεῖτα εὐρίσκεται, οἷον ἐκεῖνος οὗτος, αὐτός, ὁδε,

ἀλλ' ὁδ' ἀνὴρ ἐθέλει,

ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰ θεῶν φῖλον, μαθησόμεθα.

Χρόνοι καθολικοὶ εἰσι, τρεῖς, ἐνεστώς, παρεληλυθώς, μέλλων. ἐκ τούτων ὁ ἐνεστώς οὐκ ἐπιδέχεται διαιρέσειν, ἐπειδὴ κινδυνεύει καὶ εἶναι χρόνος. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι, εἰ ἄρα ὁ χρόνος αἰετνεῖται, οὐκ ἄρα δύναται ἵστασθαι· εἰ δὲ μὴ ἵσταται, οὐκ ἄρα ἐστὶν ὁ ἐνεστώς χρόνος. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι οἱ χρόνοι· εἰ μὴ ἐνεστήκασιν, οὐδὲ παρήρχοντο· πῶς γὰρ δύναται παρελθεῖν τὸ μὴ σταθεῖν; καὶ γὰρ ἡ χθεσινή ἡμέρα, εἰ μὴ πρότερον ἐνέστη, οὐδὲ παρήρχετο· καὶ πάλιν ἴαν τις βρέξῃ τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς κρουγὸν αἰετίζοντα ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς ποταμὸν αἰετίζοντα, δῆλον ὅτι οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι δύναται βρέξαι αὐτόν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ. καὶ ἡ διαχίραξις ἡ γινομένη ἐκ τοῦ τροχοῦ δῆλον ὅτι ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ γίνεται καὶ οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ πάντα δὲ τὰ γινόμενα καὶ πάντα τὰ λεγόμενα ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ καὶ γίνονται καὶ λέγονται. ἔστι δὲ ὁ ἐνεστώς ἀκαριαῖος, τοῦτ' ἐστὶν ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι. εἰκότως οὖν οὐκ ἐπιδέχεται τινα διαίρεσιν. (Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ μὲν τοῖς γραμματικαῖς πλατικός ἐστὶν ὁ ἐνεστώς, τοῦτ' ἐστὶν ἐν πλάτει, ὡς ὅταν εἴπωμεν ὅτι ὁ ἐνεστώς ἐναντὸς τοιοῦδε ἐστὶ, παρὰ δὲ τοῖς φιλοσόφοις ἀκαριαῖός ἐστι, τοῦτ' ἐστὶν ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι.) ὁ δὲ παρεληλυμένος, τοῦτ' ἐστὶν ὁ παρεληλυθώς, πλάτος ἔχων ἐπιδέχεται διαφό-

ρους διακρίσεις· τὰ γὰρ παρελθόντα ἢ ἐν μέρει παρελθόν καὶ οὕτω ἐπληρώθησαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν λεγόμενον παρατατικόν, οἷον ἔτυψαν ἔτρωγον, καὶ οὕτω ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἐν μέρει παρελθόν· ὅθεν καὶ παρατατικός λέγεται παρὰ τὸ τέταρτην καὶ ἀπλήρωτον ἔχειν τὴν σημασίαν. εἰ δὲ νεωστὶ παρελθόν τὰ παρελθόντα καὶ νεωστὶ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον παρκείμενον, οἷον ἔτευφα πεποίηκα, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται παρκείμενος, ἐπεὶ παρέρχεται αὐτῷ ἡ πλήρωσις, τοῦτο ἔστι νεωστὶ ἐπληρώθη. ἢ πρὸ πολλοῦ παρελθόν τὰ παρελθόντα, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὑπερσυντέλικον, οἷον ἔετυφην, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο ὑπερσυντέλικος λέγεται παρὰ τὸ πρὸ πολλοῦ πληρωθῆναι· συντέλικος γὰρ ὁ πεπληρωμένος. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν παρκείμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄρτι· τὸ γὰρ τέτυφα τὸ ἄρτι πληρωθῆν δηλοῖ· ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλαι· τὸ γὰρ ἔετυφην τὸ πάλαι πληρωθῆν δηλοῖ. ἔαν δὲ τὰ παρελθόντα ἔδῃλα ὥς· τότε παρελθόν, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὁριστοκ, οἷον ἔτυψα· ἄθλον γὰρ εἴτε νεωστὶ εἴτε πρὸ πολλοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὁριστος λέγεται. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ὁριστος, ἔαν μὲν προσλάβῃ τὸ ἄρτι, ἰσοδυναμῇ τῷ παρκείμένῳ· τὸ γὰρ ἔτυψα ἄρτι ἐν ἑσὼ ἔστι τῷ τέτυφα· ἔαν δὲ προσλάβῃ τὸ πάλαι, ἰσοδυναμῇ τῷ ὑπερσυντέλικῳ· τὸ γὰρ ἔτυψα πάλαι ἐν ἑσὼ ἔστι τῷ ἔετυφην. ὁ δὲ μέλλων καὶ αὐτὸς ἔχων πλάτος ὀφείλει ἐπιδέξασθαι διαίρεσιν· τὰ γὰρ μέλλοντα ἢ μετ' ὀλίγον μέλλουσι γινέσθαι ἢ μετὰ πολὺ· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μέλλοντα ἄγνωστά εἰσι, τὰ δὲ ἄγνωστα οὐ δύναται ἄτε δὴ ἄγνωστέα διαίρεσιν ἐπιδέξασθαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν ὁ μέλλων. ὁμοίως δὲ αὐτὸν διαίλον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μέλλοντα καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντα. εὐρίσκομαι οὖν ἔξ χρόνοι, ὁ ἐνιστώς καὶ ὁ μέλλων καὶ αἱ τέσσαρες διακρίσεις τοῦ παρωχημένου χρόνου κ. τ. λ.

5. εἰσι τὰ ὀξύτονα ἄχρι λβ. καὶ μὴ νομίσωμεν ταῦτα τὰ λβ πολλὰ εἶναι πρὸς δ' χιλιάδας ἢ δ' μυριάδας μὴ ὀξύτονονμένων. εἰσι δὲ τὰ ἑξήτανούμενα ταῦτα, δός, θίς, σχές, σπές, φρές, ἔς — χρή — ἐλθέ, εὐρέ, εἰπέ, — εἰμί, φημί, ἡμί. τὰ δὲ λοιπὰ ὀξύνόμενα ἀπὸ κλισίως εἰσι τούτων τῶν δύο, λέγω δὴ τοῦ φημί καὶ τοῦ εἰμί. — τὸ δὲ λαβέ καὶ ἰδέ παρ' ἡμῖν βαρύνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀτικοῖς ὀξύνονται. τὰ δὲ κατὰ διάλεκτον οὐ θάλομεν συναριθμεῖν, ἐπεὶ πολλὰ εὐρίσκομεν, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Δω-

ριεύσει, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ θαυμαφορέειν ἀποβάλλει
τὸ ἰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τάσει, θαυμαφορέν.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέφουσι τὴν εἰ διφθογγον εἰς
ἦ, οἷον λέγῃς· οἱ δὲ Δωριεῖς ἴσθ' ὅτε τὸ ἰ ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς
εἰ διφθογγον, οἷον συρλεις συρλσδες, ὡς κατὰ Θεοκρίτῳ
ἀδὺ δὲ καὶ σὺ

συρλσδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς ἦ κινῶνται τὸ αῦ καὶ εῖ, οἷον καὶ
ἐμὲ τῆμά. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὁρίῳ ποιοῦσι τὰ αῦ καὶ εῖ εἰς ἦ
κατὰ κρῦσιν καὶ λέγουσιν ὀρῆς· καὶ πάλιν διφώεις διφῆς, πει-
νῆεις πεινῆς, καὶ μένει τοῖς ἰ προσγεγραμμένον. πέχρηται δὲ
τούτοις ἀπὸ Δωριόδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημι δὲ τῷ
πεινῆς καὶ διφῆς καὶ ὀρῆς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ
διαλέκτῳ ἐπικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρὶς-
ωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν ὅτι
κατὰ τίσσας τῶν τρόπων ἐπιλιμπάνουσιν αἱ φωναί· ἡ γὰρ διὰ ση-
μασιαν ἢ δι' αὐνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τύχην. καὶ
ὅτι δὲ οὗ διὰ σημασιαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν
δυϊκῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, ὅληον ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνικὰ
καὶ τὰ πληθυντικὰ ἔχει πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασιαν
ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοῖς καὶ ἐν τοῖς
πληθυντικοῖς ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν
τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασιαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον,
ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστίσσει, καὶ παρτυχοῦ ἐπιλιμπάνει, τουτέστιν
ἐνικοῖς καὶ ὁδεῶς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν
αὐνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.
αὐνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτῆρα Ἑλληνικόν. ἔστι
γὰρ χαρὼν τοιοῦτος. πᾶν δυϊκὸν ῥῆμα θελεῖ χαρακτηρῆσθαι ἢ
διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ, οἷον τίπτετον τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλος κενὸν λέγων ὅτι πᾶν μέρος λόγον ἐπιδεχόμενον ἀρεθμοῦς
θελεῖ χαρακτηρῆσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς,
δι' οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρῆσθαι, χωρὶς τῶν πρωτοτύ-
πων ἀντωνυμιῶν· αὗται γὰρ θεματικαὶ εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀκο-
λουθεῖν πρὸς ἀλλήλους· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ
μ, καὶ τὸ δυϊκὸν νοῖ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ μ. ἴσωςαν δὲ παραδειγ-
ματι τοῦ κενότος ταῦτα. τὸ Αἰαντὲς ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ, ἀλλὰ
καὶ τὸ Αἰαντε ἔχει τὸ πτ. τὸ Πόριδες ἔχει τὸ δ, ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

ρεθε ἔχει τὸ δ . πάλιν ἐν τῷ γυναικί καὶ ἐν τῷ γυναικί ἐφυλάχθη
 τὸ μ , καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ λ . ἄλλὰ καὶ τὸ
 ὕδατα καὶ τὸ ὕδατε τὸ αὐτὸ τ ἐφυλάξαν. διὰ τοῦτο οἱ Δωριεῖς
 ἀναλογώτεροι εἰς τὰ πληθυντικά ἄρθρα λέγοντες μετὰ τοῦ τ ,
 οἷον τοὶ ποιμένες καὶ αἱ Μοῦσαι, ἵνα τὸ αὐτὸ φυλάχῃ καὶ ἐν
 τοῖς πληθυντικοῖς καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς· τὰ γὰρ δυϊκὰ τὰ καὶ τὰ
 οἷον τὰ πῦντε τὰ Μοῦσαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τυπτό-
 μεθα ἔστι τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ θ , καὶ τυπτόμεθον τὸ δυϊ-
 κὸν διὰ τοῦ θ . ἔχομεν οὖν τοὺς δύο κανόνας· ἔχομεν γὰρ ὅτι
 τὸ δυϊκὸν ῥῆμα ἢ διὰ τοῦ τ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ τοῦ θ , καὶ ὅτι
 τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον φυλάττεσθαι θέλει καὶ ἐν τοῖς
 δυϊκοῖς. οἷον τυπτομεν τὸ πληθυντικόν, καὶ ἔχει τὸ μ ἐν τῇ τε-
 λευταῖα σύλλαβῃ· ἀναγκάζεται δὲ τοῦτο τὸ μ φυλαχθῆναι καὶ ἐν
 τοῖς δυϊκοῖς· εἶχεν οὖν γενέσθαι τυπτομον τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν
 τροπῇ τῆς $\mu\epsilon\tau$ εἰς $\mu\omicron\nu$, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα γίνετα
 τυπτόμεθον τροπῇ τῆς $\theta\alpha$ εἰς $\theta\omicron\nu$. ἀλλ' ἐπειδὴ οἷα ἔχει τὸ χα-
 ρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥημάτων, λέγω δὲ τὸ τ ἢ τὸ θ , οὐκ
 ἠδύνατο γενέσθαι τυπτομον· ἄλλ' οὔτε δὲ τύπηθον ἢ τυπτοτον,
 ἐπειδὴ οὐ φυλάσσει τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον, λέγω δὲ
 τὸ μ . ἀναγκαζόμενον οὖν ἢ τὸ τ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν
 τοῦ πληθυντικοῦ τὸ μ οὐκ ἠδύνατο ἐξενιχθῆναι οὔτε διὰ τοῦ θ
 οὔτε διὰ τοῦ τ . τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὴ
 ἐνός ἀπαιτοῦντος τὸ τ ἢ τὸ θ χαρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥη-
 μῶν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπαιτοῦντος τὸ μ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς,
 ἐξ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἥνικα
 τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐν τῇ τελευταῖα
 σύλλαβῃ. ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλωνίος.

Ταῦτα δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδianoῦ λεγόμενα ταῦτα, ὅτι τὸ πρῶτον
 πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα ἀναγκάζεται ἔχειν τὸ τ ἢ τὸ θ τὸ
 χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ ῥήματος καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ,
 καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται γενέσθαι τυπτομον ἢ τυπτόμετον. ἀδύ-
 νατον δὲ τὸ μ πρὸ τοῦ τ · οὐ συνίσταται γὰρ οὔτε κατὰ σύλλη-
 ψιν οὔτε κατὰ διάστασιν, κατὰ σύλληψιν μὲν ὅτι τὰ ὑποτασσό-
 μενά τι ἐν συλλήψει, ἐν ἀντιπροηγῆσιν, ἐν διάστασει ἀντι-
 προηγούνται. οἷον ἐν τῷ πρῶτος τὸ ρ ὑποτέτακται τοῦ π κατὰ
 σύλληψιν· ἐν δὲ ἀντιπροηγῆσιν τὸ ρ τοῦ π , κατὰ διάστασιν
 αὐτοῦ προηγείται, ὡς ἐπὶ τοῦ ἱερῶ. καὶ πάλιν ἐν τῷ κλέος τὸ

λ ὑποτίθεται τοῦ κ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τὸ ἰ τοῦ κ ἐν τῷ ἑκτῇ κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγείται. πάλιν ἐν τῷ θνήσκῃ τὸ ν ὑποτίθεται τοῦ θ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τοῦ θ ἐν τῷ ἄνθος κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγέστω. ἐπειδὴ οὖν τοῦ μ προτίθεται τὸ θ καὶ τὸ τ κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς (σημαίνει δὲ δῆμον Ἀττικόν), δῆλον ὅτι ἐν ἀντιπροηγέσθῃ τὸ τ τοῦ μ οὐ δύναται αὐτῶν ἀντιπροηγέσθαι κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν. ἀλλ' οὔτε δὲ πάλιν κατὰ διάστασιν δύναται ἀντιπροηγέσθαι τὸ μ τούτων, φημί δὲ τοῦ τ καὶ τοῦ θ, ἐπειδὴ πῦσα συλλαβὴ κατὰ σύλληψιν εἰς τὸ μ θέλει ἔχειν τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ β ἢ ἀπὸ τοῦ π ἢ ἀπὸ τοῦ φ ἢ ἀπὸ τοῦ ψ ἢ ἀπὸ τοῦ μ, οἷον συμβουλὴ, σύμπορος, σύμφωνος, σύμφητος, συμμετοχος. ἐπειδὴ οὖν οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν ἡδύνατο τὸ μ πρὸ τοῦ θ ἢ τοῦ τ, ἐξ ἀνάγκης ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἡ γὰρ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ.

Τινὲς δὲ πρὸς ταύτην τὴν ἀπολογίαν ἀντιλέγοντες ὡς δῆθ' ἀκακῶς εἰπόντος τοῦ Ἡρωδianoῦ κέχρηται τοιοῦτω λόγῳ ὅτι, εἰ θέλει εἶναι ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ, μὴ εἰσάγῃ τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον, ἵνα μὴ γένηται ἀσυνταξία, ἀλλ' ὑπερβύσσωμεν τὰ σύμφωνα καὶ γενέσθαι τύπτομενον ἢ τύπτομενον· καὶ ἔχει λοιπὸν ἢ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀσυνταξία· εὐρίσκομεν γάρ καὶ τὸ τ καὶ τὸ θ πρὸ τοῦ μ, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς. Ἡμεῖς δὲ ἀντιλέγομεν πρὸς αὐτοὺς ἀκακῶς λέγοντας, καὶ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἡρωδianoῦ καλῶς εἰρηκότος ὅτι, ὃν τρόπον ἔχομεν γινῶναι ἐν τῷ παρακειμένῳ ὡς τὸ κελῶ γινόμενον κέκυρκα ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀμετάβολον καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν κ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρον ἐπέχει τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, τὸ δὲ ρ πρῶτον, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὸ τύπτομενον ἢ τύπτομενον οὐκ ἡδύνατο συστήναι, ἐπειδὴ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὴν δευτέραν τάξιν ἐνταῦθα, τούτεστιν ἢ τὸ τ ἢ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ μ τὸ ἔχον τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ λοιπὸν ἐνομίζετο τοῦτο τὸ μ χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦ δυϊκοῦ ὅρματος καὶ οὐκέτι τὸ τ ἢ τὸ θ. ὥστε οὖν οὐ δύναται ὑπερβιβασθῆναι τὰ σύμφωνα ἐπὶ τούτων καὶ γενέσθαι

εὐπτοθμον ἢ τύπτοτμον, ἀλλ' ὅλως ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν τὰ δύο, τοιούτεσι καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ ἀναγκαζόμεθα φυλάξαι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ, δευτέραν ἐπέχον τάξιν τὸ τ ἢ τὸ θ , τὸ δὲ μ πρώτην.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν δυϊκῶν ἔχομεν εἰπεῖν.

1010, 16. χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων ἀηδίζομαι ἀηδιζόμεν.

23. τὸ δυσαρεστῶ καὶ δυσαπιστῶ καὶ εὐορκῶ καὶ εὐαρεστῶ, σημειούμεθα, ὅτι μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεως ἀλλ' ἀπὸ ἐπιρρήματος ἔσωθεν ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον δυσαρέστου καὶ δυσηπίστου καὶ εὐηφέστου καὶ εὐώρκου. ἔστι δὲ καὶ τὸ εὐαγγελίζομαι εὐηγγελίζομην ἔσωθεν κλινόμενον καὶ εὐαρχίζω, εὐηρχισα ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Cod. Coislin. 345 f. 271. r: Πῶς δέ κλίνειν εἰς τοὺς παρτατικαὺς τὰ ὑποτεταγμένα ῥήματα. Ἐμπειρῶ ἡμπεύρουν καὶ ἐναιπείρουν. διακονῶ ἰδιακόνουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες διηκόνουν. διοικῶ ἰδιόικουν καὶ δεδιώκηται καὶ διώκουν, ἀνέχομαι ἀνειχόμεν καὶ ἡνειχόμεν καὶ ἡνεσχόμεν. ἐμπολῶ ἡμπόλουν ἡμπόλημαι ἡμπολήθη. ἐμπορεύομαι ἡμπορευόμεν. ἀμπέχομαι ἡμπευχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν. ἐναντιοῦμαι ἡναντιοῦμην. παροιῶ πεπαρώνηκα καὶ ἐπαρῶνουν. ἐνοχλῶ ἡνόχουν καὶ ἐνώχουν, ἐπιορκῶ ἐπιώρκουν. κατεγγυῶ κατηγγύησα καὶ ἐγεγγύημαι καὶ ἐνεγγύθην. ἀμφιέννυμαι ἡμφιεννύμην. ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτην καὶ ἀμφισβήτην. προφασίζομαι προφασίζομην καὶ ἐπροφασίζομην. προαγωγέω ἐπροαγώγειον.

1012, 11. σεσημειώται τὸ κρινῶ κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τείνω τεινῶ τέτακα· ταῦτα χάφ ἀπέβαλον τελείως τὸ ἀμετάβολον εἰς τὸν παρακείμενον. καὶ τὸ κέρδαθ' δὲ εὐρίσκειται καὶ χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κειέρδακα κειέρδαγα. θέλουσι δὲ, τινες λέγειν ὅτι ὑπάγονται τῷ κανόνι ταῦτα τῷ λέγοντι ὅτι τὰ εἰς τὴν διούλλαβα ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα ἀποβάλλουσιν τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον πλυνῶ πέπλυκα, κρινῶ κέκρικα, κλινῶ κέκλικα, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον τρεπόμενον εἰς τὸ γ , οἷον φανῶ πέφαγκα, χανῶ κέχαγκα, φανῶ ἔββαγκα. καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος ὅτι κακῶς λέγουσι, πρῶτον μὲν ὅτι αὐτὰ τὰ σεσημειωμένα ἐκάνωσαν, δεύτερον ὅτι

ἀντίκειται αὐτοῖς τὸ τείνω δύο φωνήσιν παραληγόμενον καὶ μὴ φυλάττον τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακειμένον, οἷον τέτακα καὶ λέγουσι μῆποτε τὸ τέτακα ὡς ἀπὸ τοῦ τάξω ἔστι, τάσω τέτακα, ὡς φράξω φράσω πέφραξι. πρὸς οὓς πάλιν ὑπαγεῖ ὁ τυχνικός Ἀπολλώνιος λέγων ὅτι, εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ τάξω, ἤμελλεν εἶναι ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος τέταχα διὰ τοῦ χ καὶ ὁ μέσος παρακειμένος τέταχι διὰ τοῦ γ· τάξω γάρ ἐστιν ὁ μέλλων, ἐξ οὗ καὶ τὸ τόξον οἰοεὶ τὸ τεινόμενον. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ κράξω κρᾶξω γίνεται κέρραχα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος καὶ ὁ μέσος κέρραχι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ τάξω τέταχα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος καὶ τέταχι ὁ μέσος παρακειμένος. ὅτι γὰρ ὁ μέσος παρακειμένος τέταγι ἐστὶ, ὁμοίως ὁ δεύτερος ἀόριστος εὐρισκόμενος τέταγον, οἷον

ᾔψιφε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεοπεσίωιο·

καὶ γὰρ ὁ δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ὄντος πρὸ τοῦ α ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ χαρακτηρίζεται, οἷον λέλω λέλοιπα καὶ ἔλιπον, ῥύσω ῥένυγα ἔνυγον· κάλλιον οὖν ἐστὶ δοῦναι αὐτὰ σεσημειωμένα, φημι δὴ τὸ πέπλυκα κέρραχα κέρραχι τέτακα, καὶ μὴ κληρόμενα κατὰ κανόνα. ἔλεγχονται γὰρ ὅτι ὥφελον ἔχεν τὸ ἀμετάβολον ἐκ τῶν ποιητικῶν χρήσεων· ἐπρίσκονται γὰρ ἐν ταῖς χρήσεσι κληροῦναι καὶ κληροῦσθαι,

δυσκρότητε τύχιστι.

13. δεῖ σημειώσασθαι τὸ τέθυνα καὶ ἔλφυκα, ὅτι ταῦτα, ἐν πᾶσι θύσω καὶ λύσω μέλλουσι φύσει μακρὸν ἔχοντα δίχρονον, ἐν πᾶσι παρακειμένῳ συνεσταλμένον ἀπὸ ἔχουσιν.

20. λέγει ὁ Φιλόπονος ὅτι ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τὰ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου τῷ λόγῳ τῆς κοιτῆς ἦγον τῆς βραχείας παρυλαμβάνονται καὶ διπλασιάζουσι τὸν παρακειμένον, ὡς δείκνται ἐν τοῖς εἰς ὅς συγκριτικοῖς τὰ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου [ᾧ] οὐ παραλαμβάνονται τῷ λόγῳ τῆς βραχείας ἀλλὰ τῷ τῆς μακρᾶς. οἷον τί ἐστὶ τὸ λεγόμενον; κατὼν ἐστὶν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς ὅς ποιοῦντὰ συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικά, ἐν μὲν βραχείᾳ λέγωνται, τρέπουσι τὸ ὄν εἰς ὦ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον σοφός σοφώτερος σοφώτατος, κακός κακώτερος κακώτατος, λογίος λογιώτερος λογιώτατος, τίμιος τιμώτερος τιμώτατος, ὅσιος δσιώτερος δσιώτατος, χωρὶς τοῦ κενός κενότερος καὶ στενός στενότερος· ταῦτα γὰρ βραχείᾳ παραληγόμενα [οὗ] τρέπουν τὸ ὄν εἰς ὦ.

(καὶ ἀπολοχούνται τινες περὶ αὐτῶν, λέγοντες, ὅτι μικροπαραλήπτα ἦσαν τὰ πρωτότυπα, στενὸς καὶ κατὸς, διὰ τῆς αἰ διφθογγου, εἰς τὸ πὼ

καινή δὲ τρυφάκει καὶ ἴσως χειρὶ παλαιῇ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι γέγονε κατὰ στενὸς ἰδιῶ τοῦ ι βραχυτε-
ράληκτα, καὶ ἔμειναν τὰ συγγράμματα ὡς ἀπὸ μικροπαραλήπτων
πρωτοτύπων διὰ τοῦ ο γραφομένου. καὶ δὲ μακρῇ παραλήγονται,
φυλάττουσι τὸ ο καὶ ἐν τοῖς συγκρητικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, ὡς
ἀναγκυῖος ἀναγκαιότερος ἀναγκαιώτετος, φαεινός φαεινότερος φαι-
δυστάτος, ἀνδρεῖος ἀνδρειότερος ἀνδριότατος, ἐντιμός ἐντιμώτε-
ρος ἐντιμώτατος, ἐνδοξός ἐνδοξότερος ἐνδοξότατος, λεπτός λεπτό-
τατος λεπτότατος, χολήρος χοληρότερος χοληρότατος. καὶ δὲ ἔχουσι
ἄφρων ὁμοίως πρὸ ἀματαβολου, ὁμοίως αὖτις μακρῇ παραλήγο-
μένοις φυλάττουσι τὸ ο καὶ ἐν τοῖς συγκρητικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπερ-
θετικοῖς, ὡς ἄλγος ἀλγνότερος ἀλγνότατος, ἄκρος ἀκρότερος
ἀκρότατος, ἐρυθρός ἐρυθρότερος ἐρυθρότατος, ἡλαφρός ἡλαφρότε-
ρος ἡλαφρότατος. ἴσμεν δὲ ὅτι αὐτὰ, φησὶ δὴ τὸ ἐρυθρότατος
καὶ ἡλαφρότατος καὶ εὐτατος ὑπεκρότατος καὶ δυσποτμος δυσ-
ποτμότατος, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ διὰ τοῦ α, ὡς παρὰ τῇ
Εὐρυπύθῃ ἐν Ἐκάβῃ (567 Hecuba.)

παιδὸς Θανούσης ἐκτενωτάτην δὲ σε
παιδῶν γυναικῶν δυστυχετάτην θ' ἴδω.

δοῦ δὲ γενέσκειν ὅτι ἐπὶ τῶν μακρῇ παραλήγομένων αἱ ποιηταὶ
πολλὰκις τρέπουσι τὸ ο εἰς τὸ α ἐν τοῖς συγκρητικοῖς καὶ ὑπερ-
θετικοῖς, ὡς ὀξύς ὀξυώτερος, φιλόξενος φιλοξενώτερος.

25. σημειούμεθα παρὰ τι ποιητῇ τὸ

καὶ μοι ῥέοντι μέν κέλται,

καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ, καὶ τὸ ῥερίπλισμεναι τῷ
παρὰ τῷ Ἀνacreonti.

1013, 13. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι εὑρίσκειται χρῆσις τῆς διὰ τοῦ
ι γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν ἢ
ἐμεῖς δὲ πρεσβεετέ καὶ κελήνετα
ἀντὶ τοῦ κελήνετα.

1015, 7. τὸ ἦδειν οἱ Ἰωνεῖς λέγουσιν ἦδεα κατὰ δαίμονιν, ὡς παρὰ
Καλλιμάχῳ

ἦδεα μᾶλλον ἔγγε.

ἤδη ἐγώ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ

τὸ δ' ἔρχον ἤδη τὴν νόσον τε θυγατέρα.

τὸ ἤδη ἐγώ τῆς παλαιᾶς Ἀθιδος ἐστίν, τὸ δὲ ἤδη ἐκεῖνος τῆς νέας Ἀθιδος ἐστίν, ὥστε οὐκ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη ἐγώ καὶ ἤδη ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ εὐρίσχομεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρῆσαι τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὴ ἤδη ἐκεῖνος, οἷον

ὅς ἤδη τὰ τ' ἴοντα ἅ τ' ἰσόμενα πρό τ' ἴοντα

καὶ πάλιν

νηπίδος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἱ. φα Ζεῦ.

ὅντος δὲ τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς Ἀθιδος λέγομεν ὅτι Ἀριστοτέλειον ἐστίν, τὸ ἀμάρτημα. γὰρ Ἀριστοτέλης εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδιώμα τῆς νέας Ἀθιδος ὑπερχον, λέγω δὴ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ὥφαιεν ἔασαι αὐτὸ καὶ τῷ ποιητῇ ὄντι τῆς παλαιᾶς Ἀθιδος.

1017, 8. λέγει δὲ Φιλόπορος καὶ ὁ Ἰωρὸς ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἱ ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτῳ ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ ὕ. οἷον ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ πταίου καὶ παῖω, οὐκ ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἱ κατὰ τὸν ἐνεστώτα. (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλαιοῦ καὶ παῖω καὶ πταῖω). τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ ὕ. παλαιοῦ γὰρ καὶ πταίου καὶ παῖω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπορος καὶ ὁ Ἰωρὸς. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἱερωνίου ὑπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ ταύτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ἱ κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ ἱ εἰς ὕ τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαίω κλαίω, κλάω, καὶ κλαίω καὶ κλάω; οὐδὲ γὰρ δύναμεθα λέγειν ὅτι κλάω ἐστὶν ἐνεστώτης καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνασε τὸ ὕ. τότε μὲν πλεονάζει τὸ ὕ ἐν τῷ μέλλοντι, ἥνκα βραχεῖα ἐστὶν ἡ συλλαβή, οἷον ῥέω ῥεύσω, πνέω πνεύσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ αὐ τοῦ κλαίω καὶ κλάω ἐκτεταμένον ἐστίν. καὶ δῆλον ὅτι οὐ δύναται πλεονεῖν τῷ ὕ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὥς εἴρηται, τροπὴ γένητο τοῦ ἱ εἰς ὁ ὕ. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ ἱ τῆς αἰ διφθογγίου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ ἱ εἰς τὸ ὕ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διφθογγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. ἡμεῖς γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώτης διὰ τῆς αἰ διφθογγίου, τοῦ μέλλοντος ὄντος διὰ τῆς αὐ διφθογγίου. ὅπερ ἐστὶν ἀπόδειξις. οὐδέποτε γὰρ διάφορος διφθογγος ὑφίσταται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί τὰ δι' ἐνός ἢ ἐκφερόμενα περιττο-
 συλλάβους ἔχουσι τοὺς μέλλοντας, οἷον θέλω θελήσω, μέλω μελήσω
 (τὸ ἐν φροντίδι εἰμι), ὀφείλω ὀφειλήσω· ἐμαθόμεν γὰρ ὅτι ἀπὸ
 βαρυτόνων θεμάτων διαφύχων ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβεῖ τῇ ἐνεστώτι,
 οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην
 τὴν αἰτίαν, ὅτι πολλὰ εἰσὶ ῥήματα καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ
 ὑπὸ περισπωμένων ποιούντα τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω τύψω καὶ
 τυπτῶ τυπτήσω

(οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε,
 Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ), εἶδω εἶδω, ἔξ οὗ καὶ τὸ
 εἶσομαι αἶ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
 καὶ εἰδῶ εἰδήσω, ἔξ οὗ τὸ
 εἰδῆς δὲ καὶ αὐτός,

ῥίπτω ῥέριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥέριπτουν, ὥσπερ παρὰ τῇ ποιητῇ
 ἀνεῖριπτον· κύω ἔκουν καὶ κυῶ ἐκύνουν,

ἢ δ' ἔκυνε φίλον υἱόν·.

γράφω γράψω καὶ γραφῶ γραφήσω, ἔξ οὗ ὁ γεγράφηκα πάρακι-
 μενος. οὕτως οὖν καὶ τὰ ἔχοντα ἐν ἁ ἔως μὲν τοῦ παρατατικού
 ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον θέλω θελήσω τα-
 θέλῃκα ἐθέλῃσα, μελῶ μελήσω μεμέλῃκα ἐμέλῃσα, ὀφείλω ὀφειλήσω
 ὠφειλῃκα ὠφειλήσα, ὥσπερ τοῦ νοήσω νενόηκα ἐνόησα. ταῦτα μὲν
 ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνατρέπει αὐτὰ λέγων ὅτι κακῶς
 λέγεις· τὰ γὰρ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένων
 ποιούμενα τὴν κλίσιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμέ-
 νων καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω
 τύψω τυπτῶ τυπτήσω, ῥίπτω ῥέριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥέριπτουν· τὰ
 δὲ ἔχοντά ἐν ἁ οὐ ποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὡς ἀπὸ
 βαρυτόνων θεμάτων ποιοῦνται τὴν κλίσιν οὐδέποτε ὡς ἀπὸ
 περισπωμένων. κρείττον οὖν ἐστὶν εἰπεῖν, φησὶ, τὴν ἀπολογίαν
 ταύτην· ἐν τοῖς ῥήμασι τὸ σ καὶ τὸ λ πεφύκασι διπλασιασθῆναι,
 οἷον πλήσω, τινάσω, πύλλω, τέλλω· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα δύο σσ
 ἢ δύο λλ χαίρουσι τῇ βαρεῖα τύσει, οἷον νύσσω, πλήσσω, τινάσσω,
 ἐρύσσω, τέλλω, ποικίλλω, στέλλω, σφάλλω, χωρὶς εἰ μὴ ἔχωσι
 ὀνόματα προϋποκείμενα· ταῖνα γὰρ περισπῶνται, οἷον ἀνάλος
 πυνκῶ, ὀμίλλα ἄμιλλῶ, ἔξ οὗ τὸ ἀμιλλῶμαι, λύσσα λυσῶ. τὸ
 γὰρ νύσσω οὐκ ἀπὸ τοῦ νύσσα ἐστίν, ἐπεὶ εἶχε περισπῆσθαι, ἀλλὰ
 τοῦναντίον· νύσσα γὰρ λέγεται ὁ κανὸς παρὰ τὸ νύσσεσθαι τριῶς.
 τὰ δὲ εἰς ἐν σ ἢ ἐν λ χαίρουσι τῇ περισπωμένῃ τύσει, οἷον φίλῶ,

χρονῶν, γελῶν, λαλῶν, ἰλῶ (σημαίνει δὲ τὸ ἱλαύνω), ὀφειλῶ, πωλῶ, ἀμειλῶ. ταῦτα οὐκ ἔχοντα ἐν ᾧ καὶ μὴ περισπασθέντα, λέγω δὴ τὸ μέλω καὶ θέλω καὶ ὀφείλω, ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσιν, καὶ ὡς μὲν τοῦ παρατακτικοῦ, ὡς εἴρηται, ἀπὸ βαρυτόνων κλίσονται, μετὰ δὲ τὸν παρατακτικὸν ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ὡς ἀπὸ τῶν περισπασμένων ποιοῦνται τὴν κλίσιν.

26. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὡς οὐδέποτε εὑρίσκεται δῦτερος μέλων ἐνεργητικὸς ὀριστικὸς ἐν χρήσει· ὥς γὰρ, φησί, παρέθετο χρήσεις ὁ Ἀπολλώνιος, ἡ πεπλασμένη αὐτῷ εἰσὶν, ὡς τὸ φυγῶν, δραμῶν, τυπῶν (οὐ δεῦτεροι γὰρ μέλλοντες· οὐδεὶς γὰρ τῶν παλαιῶν, φησί, τοῦτοις ἐχρήσατο), ἡ ἐνεστῶτες εἰσὶν ἀντὶ μελλόντων, ὡς τὸ κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου καὶ ὡς τὸ

πάντα ἤδη τοι τελέω.

ἐνταῦθα γὰρ ἐνεστῶτες εἰσὶν ἀντὶ μελλόντων· ἀντὶ γὰρ τοῦ γαμήσω καὶ τελέσω, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ

ἐγὼ δὲ κ' ἔγω Βρισηΐδα καλλιπάρειον.

... σημειοῦνται δὲ τὰ ἐκχεῖ δευτέρου μελλόντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεῖς παρ' Ἰνυπόλοδον ἐν χρόνῳ γένει, οἷον

εἰ μὴ τις αὐτὴν κατακλιεῖ.

1018, 10. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπασμένων τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος δεύτερον ποιοῦσι καθηκτικόν, οἷον τύπτω τύπτεις τύπτει τύπτομαι τύπτει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ βούλω βούλεις βούλει γίνεται βούλομαι βούλει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὥς παρὰ Μενάνδρου βούλει Κνήμων εἰπέ μοι·

καὶ πάλιν ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ ποιοῦμαι ποιεῖ Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. πάντως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἀλλὰ ἀπολουθοῦσι καὶ οἱ πεζολόγοι, ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ τοῦτο οὐ ποιεῖσιν ἀλλ' ἀπολουθεῖσαι τοῖς κοινοῖς.

1027, 32. λέγουσι τινες ὡς εἰς Θι εἰσὶ τὰ προστακτικὰ τοῦ παρακλιμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ. πᾶσα γὰρ μετοχὴ εἰς σ λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως εἰς Θι χεῖ τὸ προστακτικόν, οἷον τυπέεις τυπῆθι, νυγείεις νύγηθι, δαρείεις δάρηθι. εἰ οὖν τετυφῆς ἢ μεταχῆ εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, δῆλον ὅτι καὶ τέτυφθι τὸ προστακτικόν εἰς Θι. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ βούλεται τοῦτο, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰς

ἔλκει τὸ προστακτικὸν τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου, ὁμοφώνως τῇ τριτῇ προσώπῳ τῶν ἐνικῶν τοῦ ὀριστικοῦ· τότε γάρ, φησὶν, εἰς $\theta\iota$ ἔστι τὸ προστακτικόν, ἥτις οὐ μόνον εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχὴ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλινομένη. — ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος. ἡ δὲ χρῆσις διαφορεῖται· καὶ εἰς $\theta\iota$ γὰρ εὐρύσκεται καὶ εἰς ϵ , οἷον κέκληθι νῦν Εὐμαιε καὶ ἄνωχθι καὶ δειδίδι καὶ εὐρηκε σύ. καὶ λέγει Ἡρωδιανὸς ὅτι ταῦτα πᾶς εἰς ϵ προστακτικὰ οὐκ εἰσὶ παρακειμένου ἀλλ' ἐνεστώτος, τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστώτα μετενεχθέντος, οἷον ἀπὸ τοῦ εὐρηκα γίνεται ὁ ἐνεστώς εὐρήκω καὶ ἐκ τούτου ὁ παρατατικὸς εὐρήκων εὐρήκεις εὐρήκει, καὶ λοιπὸν τὸ προστακτικὸν εὐρήκε σύ.

1028, 12. ἀποροῦσι τινες λέγοντες, εἰ τὰ προστακτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου καὶ μέλλοντος εἰς $\sigma\tau$ εἰσὶν, οἷον τύψον, γράψον, πῶς ἂ ποιητὴς εἰς τ εἶπε τὸ οἶσε προστακτικόν, καὶ οὐκ εἰς $\sigma\tau$, οἷον οἶσε θέμιον γρη῏

ἀντὶ τοῦ κομίσον θέμιον, ὃ ἔστι θεάριον. καὶ ἐπιλύεται ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης λέγων ὅτι, ἐπειδὴ τούτου ὁ ἀορίστος οὐχ εὐρηται ἐν χρήσει ἀλλὰ μόνος ὁ μέλλων (οἶσω γὰρ φαμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ οἶω ἐνεστώτος, οὐ μὴν ὡς ἀπὸ τῆς ὀριστικοῦ ἀορίστου), τοῦτου χάριν τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου μὴ εὐρισκομένου ἐν χρήσει, ἐξ οὗ ὥφειλε καγορισθῆναι τὸ προστακτικόν, ὡς ἔτυχε καὶ οὐ κατὰ ἀκολουθίαν προηνέχθη. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὐ δοξάζει τὰ οἶσε προστακτικὸν ἀορίστου καὶ μέλλοντος ἀλλὰ ἐνεστώτος καὶ παρατατικού. λέγει γὰρ ὅτι ὁ οἶσω μέλλων μετέγεται κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν εἰς ἐνεστώτα καὶ κλίνεται λοιπὸν εἰς παρατατικόν, οἷον οἶσον οἶσεσ οἶσε, καὶ λοιπὸν ἔστι τὸ προστακτικὸν οἶσε σύ.

1029, 28. φασὶ τινες ὡς οὐκ ὥφειλε τρέπῃναι τὸ θ εἰς τὸ τ ἐν τῇ τύφῳ· σὺ γὰρ πάντα τρέπεται, ὅτε ἀλλεπαλληλία τῶν δασέων ἔστιν. ἰδοὺ γὰρ ἔστιν

ἀπέφθιθον ἰσθλοὶ ἑταῖροι,

καὶ ὁμως οὐκ ἐτρέπη τὸ θ εἰς τ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ κακὸν ἔστιν ἡ κλοπὴ καὶ ὕμνος οἱ μὲν φεύγουσιν αὐτήν, οἱ δὲ οὐ, οὕτω κακόφωνον μὲν ποιεῖ τὴν λέξιν ἡ ἀλλεπαλληλία τῶν δασέων, καὶ ὁμως τιτὰ μὲν φεύγοντα αὐτὴν τρέπουσι τὸ θ εἰς τὸ τ , τιτὰ δὲ μὴ φεύγοντα αὐτὴν οὐ τρέπουσι τὸ θ εἰς τὸ τ , ὡς τὸ ἀπόφθιθον.

1032, 5. ὁ λέγων γράψαις εἴχεται ὡς εἰς πῆρας $\epsilon\lambda\theta\eta$ τοῦ γρά-

ψαι, καὶ ὁ λέγων ποιήσεως εὐχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τιπὶ ζήσεως, ἐπειδὴ εὐρίσκη εὐχόμενος ἵνα εἰς τὸ πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς ἦγουν ἵνα ἀποθῇ, καὶ λοιπὸν εὐρίσκη καταφάμενος αὐτῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 252, 15.

1033, 29. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῆς αετάρτης συζυγίας τῶν εἰς $\mu\iota$ ταῦτα γὰρ οὐ παραλήγουσι διφθόγγῳ· ζευγνύην γὰρ καὶ ὁμνύην χωρὶς τοῦ ϵ . καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὸ ζευγνύην καὶ τὸ πηγνύην καὶ τὸ ὁμνύην προσθέσει τοῦ μ παθητικὸς γίνεταί, οἷον ζευγνύμεν, πηγνύμεν, ὁμνύμεν. εἰ εἶχον οὖν τὸ ϵ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἡμελλον ἀποβάλλειν αὐτὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐπειδὴ μετὰ τὴν $\nu\iota$ διφθογγὸν σύμφωνον οὐχ εὐρίσκεται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μυῖα, υἱός. ὁ οὖν εἶχον ἀποβάλλειν ἐν τοῖς παθητικοῖς, προαπέβαλον ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς.

1040, 5. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι Ἴωνες τὸ τετυφνῖα καὶ τὰ ὁμοῖα λέγουσι διὰ τῆς $\sigma\iota$ διφθόγγου καὶ οὐ διὰ τῆς $\nu\iota$.

1041, 3. ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἐν ταῖς μετοχαῖς ὁ μὲν ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνεζευγμένοι εἰσὶ, καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὁμοίως, ὁ δὲ ἄριστος ἰδίᾳ ἐστίν. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφρατα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀπαρέμφρατα, οὐκ ἔχουσιν οὔτε πρὸςωπα οὔτε θῆλημα ψυχῆς· ἄλλως τε δέ, ὥσπερ ἡ μετοχὴ πτωτική ἐστιν, οὕτως καὶ τὰ ἀπορέμφρατα δυνάμει πτωτικά εἰσιν· λέγομεν γὰρ τὸ περιπατεῖν ὠφελιμὸν ἐστὶ, τοῦ περιπατεῖν ὠφελίμου ὄντος, τῷ περιπατεῖν ὠφελίμῳ ὄντι. ἐπειδὴ οὖν συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφρατα, εἰκότως τὴν τάξιν τῶν ἀπαρέμφράτων φυλάττουσι κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπαρέμφράτοις συνεζευγμένοι εἰσὶν ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ δὲ ἄριστος καὶ ὁ μέλλων διακεχωρισμένοι εἰσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς.

1046, 12. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι· τὸ ἐλίδων ἢ παράδοσις διὰ τῆς $\sigma\upsilon$ διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἐλίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ διδοῖς, ὥσπερ χρυσῷ χρυσοῖς· τὸ δὲ ἐτίθην καὶ ἔην διὰ τῆς $\epsilon\iota$ διφθόγγου, οἷον ἐτίθειν καὶ ἔειν, ἐξ οὗ τὸ ἐτίθει καὶ ἔει, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἄλλα κακῶς ἀφίει.

26. παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ἔναντι τοῦ ἡσάν. ἔστι γὰρ ἡμεν ἦτε ἡσάν, καὶ γίνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἰδοὺ ἐλλείπει μὴ συλλαβὴ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, καὶ οὐ γέγονε πρὸς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς. ἔστι γὰρ εἰς ἔντος ἡ μετοχή, καὶ ὀφείλει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γενέσθαι ἐν διὰ τοῦ ἔ· ἀλλ' ἐπειδὴ μονοσύλλαβός ἐστιν ἡ λέξις καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει ἄρχουσαν καὶ λήγουσαν καὶ παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἐφυλάχθη τὸ ἦ καὶ οὐκ ἐγένετο τῷ λόγῳ τῆς παραλήγουσης διὰ τοῦ ἔ. ἔστι καὶ ἄλλως τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μονοβέλβῳ, ὅτι ἦν εὐρίσκεται πρῶτου προσώπου ἐνικοῦ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

δικαίως ὦν ἀνὴρ

πακῶς ἑρμῆτον καὶ πένης ἦν

ἀντὶ τοῦ ἡτῆρχον. εὐρίσκεται καὶ τρίτου προσώπου ἐνικοῦ, ἦν ἐκεῖνος. εὐρέθη δὲ καὶ πρώτου προσώπου πληθυντικοῦ, οἷον ἦν ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἡμεν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐνῆλλαξεν πρὸς τὸ ἰδίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ ἦ,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί

ἀντὶ τοῦ ἡσάν, ἵνα ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνοῦσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνῶσιν. πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ἑναντίου εὐρίσκομεν παραχημένων τινῶν τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ ἰσοσυλλαβούντα τοῖς ἰδίῳις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῆς μετοχῆς αὐτῶν μὴ οὐσης εἰς ἑ μετ' ὀξείας τάσεως, οἷον ἔστιν ὁ πληρῶν τοῦ πληροῦντος ἡ μετοχή, καὶ θεῖον ἔστιν εἰπεῖν τὰ πληθυντικὰ ἐπληροῦμεν ἐπληροῦτε καὶ τὸ τρίτον ἐπλήρουν, ἐνδεὸν μίαν συλλαβὴν τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ καὶ λήγον ἐν τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς· καὶ ὁμῶς εὐρίθται παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἑκάβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλαβὸν τῷ ἰδίῳ πρώτῳ προσώπῳ πληθυντικῷ, οἷον ἐπληροῦσαν, ἵνθα φησὶν

οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυρᾶν

πορμούς φέροντες πενκίτους.

καὶ πάλιν ἔστιν ὁ σχάζων τοῦ σχάζοντος ἡ μετοχή, καὶ πάλιν θεῖον ἔστιν εἶναι τὰ πληθυντικὰ ἐσχάζομεν ἐσχάτετε ἐσχάζον, καὶ ὁμῶς εὐρίθται παρὰ Διοφάνῳ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν

Οοοο

ἰσοσύλλαβον τῇ ἰδίῳ πρώτῳ πληθυντικῷ, ἰσχύσαν, ἐνθα φησὶν
ἀπὸ γῆς ἰσχύσαν

οἱ τοῦ ἀπλυνον. ταῦτα Καλχηδονέων ἰδιώματά εἰσιν.

1047, 13. οὐδέποτε μέσος παρακείμενος δισύλλαβος εὑρίσκεται
ἐν χρήσει χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ ἦκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοίῳ,

εἰκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ

ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσαι, καὶ χωρὶς τοῦ ἦα, ὃ σημαίνει τὸ πορεύομαι,
ὃ κατὰ διάλυσιν γίνεται ἦια, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦια πολλὰ θεοὺς γονοῦμενος

ἀντὶ τοῦ ἐπόμενον· ἐξ οὗ ὁ ὑπερσυντέλικος ἦειν διὰ τοῦ ἦ καὶ
ἔ κατὰ τὴν ἀρχουσαν, καὶ ἐν συνθέσει παρῆειν καὶ ἐξῆειν, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ

ἄρῃεν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

τούτου οὖν χάριν ἐν τοῖς εἰς μὲ οὐκ ἔστι μέσος παρακείμενος.

Ζητοῦσι δέ τινες καὶ περὶ τοῦ οἶδα πόθεν γέγονε. καὶ ἔστιν
εἰπεῖν εἶδω ὃ ἐνεσιῶς. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ὤφειλεν εἶναι
τῆς εἰ διφθογγου φυλαττομένης κατὰ τὴν ἀρχουσαν ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
εἰκονίζω εἰκόνικα, εἰκάζω εἰκακα. ἀλλ' ἐτράπη τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ Αἰο-
λικῶς καὶ γέγονεν οἶδα διὰ τῆς οἰ διφθογγου, ὥσπερ ὄνειρος ὄνομος.
καὶ λεγούσι τινες διὰ τὴν γὰρ μὴ λέγομεν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης,
ἐτράπη τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ ἐν τῷ οἶδα μέσῳ παρακειμένῳ, οἷον λέγω
λέξω λελοχα, κείρω κερῶ κέκορα, πείθω τίσω πέποιθα — ἔστιν
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναμεθα λέγειν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης ἐτράπη
τὸ εἰ εἰς τὸ ὦ ἐν τῷ οἶδα, ἐπεὶ τὰ λόγῳ παραληγοῦσης τρέποντα
τὸ εἰ εἰς ὁ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ φυλάττουσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ὑπερσυντέλικῳ καὶ ἐν τῇ μετοχῇ, οἷον πείθω πέποιθα ἐπεποιθειν
παποισθῶς — ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐν τῇ ὑπερσυντέλικῳ ἐφυλέχθη οὔτε
ἐν τῇ μετοχῇ· εἰδὼς γάρ ἐστιν ἡ μετοχὴ διὰ τῆς εἰ διφθογγου,
καὶ εἶδεν ὁ ὑπερσυντέλικος καὶ κατ' ἐκτασιν Ἀττικὴν τοῦ εἰ εἰς ἡ
ἦδεν διὰ τοῦ ἦ καὶ εἰ, ὥσπερ ἐκάζω ἦκαζον — ἀλλ' ὡς εἴρηται,
κρεῖττον λέγειν ὅτι ψευδαιολικῶς ἐτράπη τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ. ὅτι γὰρ
Αἰολικὸς ἐστιν τοῦ οἶδα, δῆλον, εἴγε ἐν τῷ σύνοιδα ἀνεβίβασαι
τὸν τόνον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀναβιβαστικοὶ τῶν τόνων εἰσιν. — εἰ
μὴ γὰρ Αἰολικῶς, οὐκ ἀνεβίβαζε τὸν τόνον ἐν συνθέσει· κατὰ
γὰρ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶς παρφαγμένος ὀριστικός ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακρὰς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει ἐν

τῇ συνθέσει, χωρὶς τοῦ ὑπόκειν, οἷον ἐπὶ παρα τῇ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσεύῳ

τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόκειν Ὀδυσσεύῳ
καὶ τοῦ εἶκον ὑπόεικον,

τῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.

Ἰστώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, εἶχαν κατέχον, εἰ-
πον προσεῖπον, ἦλθον συνῆλθον, εὔρον ἐφεύρον, ἦψα συνῆψα, εἰ-
δον συνεῖδον, ἴγμαι ἀφῆγμαι, εἶκον ὑπέικον, εἶξεν ὑπέιξεν. οὐ-
τως οὖν καὶ οἶδα συνοῖδα ὠφείλεν εἶναι, ἀλλ' ὡς εἴρηται Αἰολο-
κῶς ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ γέγονε σύνοιδα προπαροξυτόνως.
πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι „ὀριστικός” διὰ τὸ εἶπε ἔειπε, εὔρε
ἔφενρε· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὀρι-
στικῶς ἀλλὰ προστακτικῶς. πρόσκειται δὲ „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχό-
μενος” διὰ τὸ κῆτο κατέκειτο, χεῦεν ἐπέχευεν· ταῦτα γὰρ ἀνεβί-
βασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἀρχονται ὑπὸ φωνήεντος ἀλλ' ἀπὸ
συμφώνου. „ἀπὸ φύσει” δὲ „μακρῶς” πρόσκειται διὰ τὸ ἔ-
φιζε,

Νεστωρ αὐθις ἔφιζε·

τοῦτο δὲ τὸ ἔφιζε κοινῶς μὲν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ε, ἐξ οὗ τὸ
ἐφιζε προπερισπωμένως, Ἰωνικῶς δὲ ἡ ποιητικῶς συστέλλει αὐτό,
τουτέστι θεοὶ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, ἐξ οὗ τὸ ἔφιζε προπαροξυτόνως.
„παρωχημένος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ἔται τὸ σημαῖνον τὸ κάθη-
ται· τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀπὸ φύσει μα-
κρῶς, καὶ ἤμως ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παρωχημένον
χρόνον ἀλλ' ἐνεστώτος. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις· ἰοτίον δὲ ὅτι φαί-
νεται ὁ Ἡρωδιανὸς — — *) οὐκ ἔστιν ἡ οἰ δὲ ἀφθογγος Αἰολικῇ,
ἀλλὰ ψευδαἰολικὸν ἔστι τὸ σύνοιδα. τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ
γινώσκειν ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ οἶδα κατὰ ἀναλογίαν,
φημί δὴ τὸ οἶδας, κεκάλυται, ἔντ' αὐτοῦ δὲ τὸ οἶσθα κέχρηται·

οὐ γάρ πω σάφα οἶος νόος Ἀτρεΐδαο οἶσθα·

οἶσθα καὶ ἄλλων μῦθον ἀμείνονα τοῖδε νοῆσαι·

εὔρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ, οἶσθας, ὡς παρὰ Κράτινῳ ἐν Μαλ-
θακοῖς.

*) Omitto quae apposui Apollon. Dysc. de construct. orat.
p. 350. Ubi dele, quod per incuriam irrepsit, εἰ.

1053, 14. τὰ προστακτικὰ τῶν εἰς $\bar{\mu}\iota$ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατα-
 τικοῦ διχῶς ἀντιτίθενται. κανονίζονται γὰρ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τῷ
 κοινῷ $\lambda\iota\phi$, τοντέστιν ὥσπερ τὰ εἰς $\bar{\omega}$, τοῦ τρίτου προσώπου τὴν
 ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντα, οἷον ἐτίθει - τίθει σύ,
 ἔσθι - ἔσθι σύ, ἐπίμπλη - πίμπλη σύ· γίνονται δὲ καὶ τῷ λόγῳ
 τῆς μετοχῆς εἰς $\theta\iota$.

1058, 19. τὰ εἰς $\bar{\mu}\iota$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῶν ὑποτακτικῶν παθη-
 τικῶν προπερισπῶνται, οἷον ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν διδῶμαι, χωρὶς εἰ
 μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει. ἐὰν γὰρ μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐνε-
 ργητικὸν ἐν χρήσει, τότε τὸ παθητικὸν προπαροξύνεται, οἷον ἐὰν
 δύνωμαι, ἐὰν κρέμωμαι· οὐκ ἔστι γὰρ τὸ δύνημι καὶ τὸ κρέμημι
 ἐν χρήσει.

I N D I C E S.

1.

ā quid significet 808, 9. 809, 4.
 cur prima sit littera 1176.
 ᾱ Ion. mutatum in ῆ 494, 14.
 500, 16. 545, 6.
 ᾱ i. q. ᾱβαλε 522, 18. 567, 31.
 ᾱ i. q. ὡς 558, 26. 566, 18. 568, 1.
 ᾱᾱσαι 321, 5.
 ᾱᾱσθαι 321, 3.
 ᾱᾱκτον 321, 1 et 4.
 ᾱσάμην 321, 8.
 ᾱκτος 321, 9.
 ᾱβακίως 323, 3.
 ᾱβακήμων 323, 5.
 ᾱβακηνοῦς 323, 4.
 ᾱβακῆσαι 323, 6.
 ᾱβακητόν 323, 7.
 ᾱβύκιον 323, 8.
 ᾱβακτον 323, 10.
 ᾱβάλε 321, 10. 522, 15. 568, 9.
 946, 9.
 ᾱβαλεν 321, 11.
 ᾱβαξ 17, 18.
 ᾱβαπτος 321, 12.
 ᾱβαρίς 323, 1.
 ᾱβασάνιστος 321, 14.
 ᾱβασανίστως 321, 17.
 ᾱβατον 321, 13.
 ᾱβατος δόος 22, 26. 323, 12.
 ᾱβδλυκτα 321, 19.

ᾱβέβηλι 323, 13. 223, 24.
 ᾱβέβηλος 321, 23. 323, 13.
 ᾱβελτερία 321, 4.
 ᾱβελτεροκόκκνξ 27, 24.
 ᾱβέλτερος 198, 22. 321, 25.
 ᾱβιοι 199, 26.
 ᾱβιος 323, 17.
 ᾱβίωτον 323, 24.
 ᾱβλαβί Choerob. cod. Barocc. 50.
 ᾱβλεπτήματι 321, 26.
 ᾱβληχρήν 322, 1.
 ᾱβολήσας 322, 8.
 ᾱβολητύς 322, 9.
 Ἀρόλλας Ἀρόλλα ὄνομα ποταμοῦ.
 Choerobosc. in Theodos. f. 45.
 ᾱβολον ἐκπον 83, 22.
 ᾱβολον κτήτος 20, 20.
 ᾱβολος 322, 2.
 ᾱβόλως 322, 7.
 ᾱβου 322, 10.
 ᾱβουλεῖν 322, 6.
 ᾱβούλητα 209, 7.
 ᾱβούλητον κακόν 322, 5. 323, 25.
 ᾱβουλία 322, 4.
 ᾱβουλος στάσις 18, 3.
 ᾱβούλως 322, 5.
 ᾱβρα 209, 8. 322, 12.
 ᾱβρά βαλνών 322, 11.
 ᾱβραι 322, 13.

ἄβραμιαῖος 322, 16.
 ἄβροδιαίτη 322, 17.
 ἄβροδλαίτος 322, 18.
 Ἀβροκόρης 322, 22.
 ἄβρόν 4, 3.
 ἄβρός 322, 20.
 ἄβρός λειμών 322, 19.
 ἄβροσύνη 322, 21.
 ἄβροστέμων 322, 23.
 ἄβροσίτητι 322, 24.
 ἄβροτον 322, 25.
 ἄβρότων 204, 23.
 ἄβροχίτων 322, 26.
 ἄβρυνα 224, 19.
 ἄβρύνεται 209, 9. 322, 27.
 ἄβρωτος 322, 2.
 ἄβυδοκόρης 215, 6. 322, 31.
 Ἀβυδος 215, 5. 322, 30.
 ἄβυκτον 323, 10.
 ἄβύρβηλον 322, 28.
 ἄβυρτάκη 323, 26.
 ἄγάξις 336, 6.
 ἄγάζω 121, 30.
 ἀγαθά 324, 3.
 ἀγαθάγγελος Theognostus f. 59.
 Ἀγάθαρχος 324, 1.
 ἀγαθῇ τύχῃ 209, 11.
 ἀγαθικά 324, 7.
 ἀγαθοεργοί 209, 4. 333, 30.
 ἀγαθοί 209, 12.
 ἀγαθὸν δαίμονα 327, 6.
 ἀγαθὸν ἐτι τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ
 καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 ἀγαθὸς φαργῖν 334, 3.
 ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα 209, 14.
 ἀγαθοῦ πόματος 334, 4.
 ἀγαθοεργίαν 78, 14.

ἀγαθὸν ἀγαθίδες 9, 31.
 ἀγαθὸν πάντων ἐπινένηται ἡ τρά-
 πεζα 13, 24.
 ἀγαθῶς 327, 22.
 ἀγαί 336, 10.
 ἄγαιον 334, 7.
 ἀγακτεῖς 209, 17.
 ἀγαλακτία vel ἀγαλαξία 336, 26.
 ἀγάλλει 324, 8.
 ἀγάλλεται 209, 18.
 ἀγάλλιος 334, 17.
 ἀγάλλων 324, 9.
 ἄγαλμα 82, 9. 324, 4. 334, 18.
 ἄγαλμα Ἐκάτης 336, 31.
 ἀγάλματα Ἐκάτης 327, 13.
 ἀγαλματοεργία 335, 3.
 ἀγαλματοποιία 335, 3.
 ἀγαλματοποιός 335, 4.
 ἀγαλματοφορούμενος 324, 10.
 ἀγαλμός 334, 16.
 ἄγαιμαι 209, 20.
 ἀγάμετος 336, 7.
 ἄγαμος βλος 344, 31.
 ἄγαν 209, 22. 1095.
 ἄγαν ἐγκέισθαι τῷδε 334, 32.
 ἄγαν τέλειν 336, 1.
 ἀγανάκτησις 334, 30.
 ἀγανακτητεῖον 334, 28.
 ἀγανακτικόν 334, 28.
 ἀγανακτῶν 334, 22.
 ἀγανακτῶ σοῦ 334, 24.
 ἀγάννιφον 324, 12.
 ἄγανον 335, 10.
 ἄγανόν 335, 12.
 ἀγανοφροσύνη 324, 13.
 ἀγανώπιδος 324, 14.
 ἀγαπᾶν 324, 23.

- ἀγάπησιν 324, 27.
 ἀγαπησμός 324, 27.
 ἀγαπητὰ ἡθῆ 324, 21.
 ἀγαπητόν 209, 23. 324, 22. 336, 13.
 ἀγαπητός 336, 12.
 ἀγαπῶ 129, 23.
 ἀγαπήν ἄν 325, 1.
 ἀγάσαστο 324, 25.
 ἀγασθαι 326, 18.
 ἀγασθεὶς 209, 10.
 ἀγασθῶ τινί 324, 32.
 Ἀγασικλῆς 329, 6.
 ἀγάσματα 325, 22.
 ἀγάσσει 336, 8.
 ἀγαστά 336, 4.
 ἀγάστονος 324, 31.
 ἀγαστοῦ 324, 26.
 ἀγαστῶς 336, 4.
 ἀγανῶλαμα 325, 8.
 ἀγαγαρεία 209, 24.
 ἀγαγαρεύεσθαι 325, 6.
 ἀγαγαροί 325, 13.
 ἀγαγας 325, 2.
 ἀγγάρου 212, 3.
 ἀγγαροφορεῖν 325, 10.
 ἀγγεῖον 792, 29.
 Ἀγγέλι 335, 20.
 ἀγγελιαφόρος 325, 9.
 ἀγγελικὴ ῥῆσις 26, 6.
 ἄγε δῆτα 325, 18.
 ἄγειν 79, 16. 335, 22.
 ἄγειν καὶ φέρειν 206, 14. 325, 19.
 ἀγέρι 325, 25.
 ἀγγελαιοκομική 326, 28.
 ἀγελαῖος 325, 27.
 ἀγελαίων 325, 26 et 27.
 ἀγέλας πόνων 336, 29.
 ἀγέλαστια πρόσωπα 336, 30.
 ἀγέλαστος 337, 6.
 ἀγέλαστος βίος 344, 30.
 ἀγενὲς καὶ στενὸν φθῆγμα 336, 19.
 ἀγενής 328, 2.
 ἀγεννῶς 326, 6.
 ἀγέραςτος 326, 7.
 ἀγερμός 326, 21.
 ἀγερσικύβηλιν 336, 15.
 ἀγερωχία 326, 8.
 ἀγέρωχος 209, 25. 326, 9.
 ἀγέρωχος ταῦρος 326, 21.
 ἄγεται 326, 10.
 ἀγευστος θολῆς 12, 9.
 ἀγεύστου θολῆς 326, 11.
 ἄγαντοι 326, 12.
 ἀγεωργίον δικάζεσθαι 20, 26. 336, 22.
 ἄγῃ 326, 14.
 ἀγῆλαι 328, 9.
 ἀγηλατεῖν 328, 32.
 ἀγηλατῶν 337, 11.
 ἀγημα 327, 26.
 ἀγῆνωρ 327, 29.
 ἀγηροχῶς 325, 24.
 ἀγῆρω 327, 32.
 ἀγῆς 337, 13.
 Ἀγησίλαος 329, 9.
 Ἀγησίπολις Ἀγησιπόλιος et Ἀγησιπόλιδος 1193.
 ἄγητός 326, 13.
 ἀγιάσαι 328, 1.
 ἀγιάσατε 328, 3.
 ἀγιασθέντων 328, 5.
 ἀγίλιν 327, 12.
 ἄγιος 387, 16.

Ἅγις Ἄγιος εἰ Ἄγιδος 1193.

ἄγις 327, 21.

ἄγισαι 329, 12.

ἄγιστείας 328, 4.

ἄγιστεύειν 328, 5.

ἄγιςτεύσαντες 328, 7.

ἄγίτης 338, 19.

ἄγκυθεν 337, 25.

ἄγκυλῖδα 328, 8.

ἄγκυλῖδοι 337, 19.

ἄγκυλῖδας ἔλκειν 327, 8.

ἄγκυλῖδες ξύλων 13, 10.

ἄγκυλῖδοι 337, 23.

ἄγκυλῖδοφόροι 337, 20.

ἄγκυλῖς 327, 14.

ἄγκυστρεῖται 329, 1.

ἄγκυστον 335, 21.

ἄγκυρτος ἐλαύνοντα 329, 15.

ἄγκυρτος ἐλαύνω 337, 27.

ἄγκυλη 327, 19. 337, 30.

Ἀγκυλή καὶ Ἀραφὴν 338, 15.

ἄγκυλλα 329, 2.

ἄγκυλομήται 329, 3.

ἄγκυλον 329, 4.

ἄγκυλόχειλος 978. 1188.

ἄγκυλόχειλος 329, 5.

ἄγκυραι 338, 15.

ἄγκυρῖσαι 81, 4.

ἄγκυρῖσας 327, 10.

ἄγκυρῖσας 327, 5.

ἄγκυρη - ἄγκυρη Boeot. 782, 34.

ἄγκυραι 338, 14.

ἄγκυραι 329, 17.

ἄγκυραι 209, 33.

ἄγκυραι 328, 31.

ἄγκυρῖσας 329, 18.

ἄγκυρῖς 1096.

ἄγκυρῖμον 329, 19.

ἄγκυρῖς 329, 24.

ἄγκυρῖς 329, 20.

ἄγκυρῖστερον 329, 21.

ἄγκυρῖς 327, 4.

ἄγκυρῖς 327, 15.

ἄγκυρῖς 329, 22.

ἄγκυρῖς 324, 19.

ἄγκυρῖς 329, 23.

ἄγκυρῖς 338, 27.

ἄγκυρῖς 329, 27.

ἄγκυρῖς 209, 30.

ἄγκυρῖς τὴν πόλιν 338, 17.

Ἀγκυρῖς 329, 26.

ἄγκυρῖς 339, 8.

ἄγκυρῖς 338, 22.

ἄγκυρῖς 338, 21.

ἄγκυρῖς 338, 23.

ἄγκυρῖς 324, 16.

ἄγκυρῖς 338, 23.

ἄγκυρῖς 324, 15.

ἄγκυρῖς 338, 25.

ἄγκυρῖς 329, 13.

ἄγκυρῖς ἄγκυρῖς 1208.

ἄγκυρῖς 329, 29.

ἄγκυρῖς 334, 8.

ἄγκυρῖς 329, 30.

ἄγκυρῖς 324, 17.

ἄγκυρῖς 329, 28.

ἄγκυρῖς 329, 32.

ἄγκυρῖς τῶν ἡμετέρων 330, 5.

ἄγκυρῖς αἰῶν 339, 15.

ἄγκυρῖς 212, 20.

ἄγκυρῖς 212, 22.

ἄγκυρῖς 210, 8. 327, 23.

ἄγκυρῖς Ἀγκυρῖς 212, 23.

ἄγκυρῖς καὶ ἑορτα 204, 6.

ἀγοράζει 330, 7.
 ἀγοράζειν 20, 6.
 ἀγοραῖαν 330, 9.
 ἀγοραῖοι 330, 15.
 ἀγοραῖος Ἑρμῆς 327, 9, 339, 1.
 ἀγοραῖος Ζεὺς 327, 9, 338, 32.
 ἀγοραῖος νοῦς 339, 10.
 ἀγοράν 327, 25.
 ἀγορανομίας 330, 17.
 ἀγοράνθρωποι 199, 24, 330, 13.
 ἀγορανόμος 212, 25.
 ἀγοράς 330, 10.
 ἀγοράσαι 78, 8.
 ἀγοράσις 339, 4.
 ἀγόρασιν 326, 19.
 ἀγοράσματα 331, 28, 339, 3.
 ἀγοραστήν 339, 13.
 ἀγοράσω 326, 22, 331, 24.
 ἀγορᾶς ὥρα 330, 19.
 ἀγορεύει 1095
 ἀγορήν 330, 16.
 ἀγορηταί 330, 24.
 ἀγορητής 212, 26.
 ἀγοροί 339, 5.
 ἀγορος 339, 5.
 ἀγος 212, 31, 324, 20, 330, 26.
 ἀγός 212, 27, 330, 25, 338, 26.
 ἀγόςτις 213, 4.
 ἀγοστήσας 213, 4.
 ἀγοστούς 212, 29.
 ἄγουσιν ἑορτήν οἱ κλέπται 331,
 - 11.
 ἄγραι 326, 24, 334, 11.
 ἀγρᾶνδης] τὰ εἰς δις ἐπιφύμα-
 τα, ἔχοντα πρὸ τοῦ δ̄ τὴν ἀν
 συλλαβὴν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται
 καὶ Δωριάστις, οἷον χαμάν-

δις, ἀγρᾶνδης, δλυμπιᾶνδης. Ge.
 Choerobosc. cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἀγραῖλοι 213, 1, 331, 3.
 ἀγραῖλος 326, 17.
 ἀγραφα 331, 5.
 ἀγραφίου 184, 23, 199, 28, 331,
 21.
 ἀγράφον μετάλλου 184, 27.
 ἀγραῖματα 340, 8.
 ἀγρευτική οτολή 339, 32.
 Ἀγρίάδαι 348, 24
 ἀγριόθυμος 213, 2.
 ἀγριοί 200, 21, 339, 23.
 ἀγρίοις κατακαῦσαι ξύλους 10,
 26.
 ἀγριον ὑποβλέπει με 331, 17.
 ἀγριος ἔλαιος 339, 28.
 ἀγρίους 332, 26.
 ἀγριωθείς 15, 16.
 ἀγροβόας ἀνὴρ 17, 1, 339, 30.
 ἀγροικεῖν 340, 18.
 ἀγροικός 43, 3, 331, 4 et 6.
 ἀγροίκος ὁπώρα 340, 8.
 ἀγροίκων 340, 18.
 ἀγρόμενοι 331, 8.
 ἀγρονόμοι 331, 19.
 ἀγρότας 331, 20.
 ἀγρυπτε καὶ ἀλεκτε πέπονθα 339,
 33.
 Ἀγρυλῆθεν 332, 30
 ἀγρῶσται 213, 6, 332, 8.
 ἀγνιαι 332, 13.
 ἀγνιῶς 331, 30.
 ἀγνιῶτιδες 340, 20.
 ἀγνιεύς 327, 17.
 ἀγύναιξ] ἡ γίναιξ εὐθὺς ἐπι-

λαλοῦσιν. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἐπει-
 δὴ γίνεται ἀρσενικῶ γενους, ἀνα-
 δέχεται τὴν εἰς αἰεῖ κατάληξιν,
 οἷον ὡς ὦν ἅπαις τε καὶ γύναις
 πάνστις παρὰ Σοφοκλῆ ἐν Ἀθά-
 μαντι. Choerob. in Theodos.
 ἄγυρον 326, 23.
 ἄγυρμα 327, 24.
 ἄγυρμός 331, 10.
 Ἀγυρῆος 331, 29.
 ἄγυρτης 213, 9. 331, 14.
 ἄγυρτικά 213, 10. 332, 11.
 ἄγυρτώδη 213, 11. 332, 12.
 ἄγχαζε 340, 22.
 ἄγχασκε 340, 21.
 ἄγχέμεχοι 555, 4. 606, 7.
 ἄγχέμαχος 213, 12.
 ἄγχι 332, 23.
 ἄγχισθυρος 213, 13. 332, 24.
 ἄγχιμαχος 332, 22.
 ἄγχιμολον 332, 32.
 ἄγχιμολος 213, 14.
 ἄγχικος 340, 24.
 ἄγχίνοια 210, 7. 332, 33.
 ἄγχινοῦς 333, 1.
 ἄγχισποροι 332, 25.
 ἄγχιστα 333, 2.
 ἄγχιστεία 213, 15. 333, 3.
 ἄγχιστεῖς 213, 15. 333, 3.
 ἄγχιστεύω 126, 8.
 ἄγχιστινδην 333, 8.
 ἄγχιστροφοι 333, 10.
 ἄγχιτέφμων 333, 15.
 ἄγχόσε 607, 33.
 ἄγχου 333, 11.
 ἄγχωμάλου 333, 12.
 ἄγωγε 333, 17.

ἄγωγός 22, 20. 340, 26.
 ἄγωγή 333, 20.
 ἄγωγίμος 333, 16.
 ἄγωγίων 333, 22.
 ἄγωγιον 333, 13.
 ἄγωγόν 333, 23.
 ἄγωγούς 333, 24.
 ἄγων 198, 8. 326, 20.
 ἄγωνία 333, 19.
 ἄγωνίαν 324, 18. 333, 26.
 ἀγώνισις 438, 1.
 ἀγωνίσωνται 123, 23.
 ἀγωνιῶ 333, 25.
 ἀγωνιῶντες 333, 27.
 ἀγωνοθέτης 333, 28.
 ἀδευγμός 342, 22.
 ἀδαήμονες 340, 32.
 ἀδωμάστινος 340, 33.
 ἀδαξῆσαι 340, 28.
 ἀδασμος 342, 24.
 ἀδαχεῖν 340, 29.
 ἀδδιε 342, 26.
 ἀδέητος 183, 11. 341, 3.
 ἀδείματα 341, 1.
 ἄδειν ἀλεκτρονίας 21, 24.
 ἄδειν ὁμοιον 3, 8.
 ἀδεκάστως 213, 21. 341, 4.
 ἀδεκατέυτους 342, 27.
 ἀδελφά 341, 2.
 ἀδελφίξεν 83, 25. 341, 23.
 ἀδελος γνώμη 17, 12.
 ἀδημονεῖν 208, 21.
 ἀδημονούσης 341, 25.
 ἀδημοσύνη 80, 6.
 ἀδημονῶν 341, 5.
 ἀδην 341, 15. 612, 8.
 ἀδην v. Δαμήν.

ἀδηρῶς 341, 21.
 ἀδηρῆτος 341, 8.
 ἀδηφάγοι 210, 13.
 ἀδηφάγοι τριήρεις 343, 27.
 ἀδηφάγους τριήρεις 203, 19.
 ἀδύωτον 341, 7.
 ἀδιύβατος 343, 24.
 ἀδιώγλυπτον 344, 17.
 ἀδιώκτης 341, 13.
 ἀδιάκριτος 213, 22. 341, 11.
 ἀδιάλεκτος βίος 344, 30.
 ἀδιάλλακτον ἐχθρόν 344, 4.
 ἀδιώλυτον 344, 19.
 ἀδιωλώρητον 341, 14.
 ἀδαντον 341, 1.
 ἀδιάπανστον ἐχθρόν 344, 4.
 ἀδιάρθρωτον 341, 17.
 ἀδιώσματον 341, 27.
 ἀδαντος τόπος 343, 31.
 ἀδιάφθορον 343, 3.
 ἀδιαφθόρως 343, 9.
 ἀδιαφορία 341, 18.
 ἀδίδακτος 344, 21.
 ἀδιεξίτητον 341, 20.
 ἀδικῆσαι 79, 9.
 ἀδικίον 199, 82. 341, 29.
 ἀδικομάχος ἔπους 344, 6.
 ἀδικομήχανος 343, 21.
 ἀδικοπήμονας 343, 12.
 ἀδικος 343, 14.
 ἀδικότροπος 343, 10.
 ἀδικόχειρας 343, 11.
 ἀδικορημάτων 343, 10.
 ἀδικορημάτων 210, 19.
 ἀδικῶ 121, 22.
 ἀδινόιο γόοιο 344, 23.
 ἀδλοπον 344, 8.

ἀδιούνης ταῦρος 344, 10.
 ἀδοκίμαστος 341, 32.
 ἀδολεσχεῖν 21, 30. 344, 13.
 ἀδολεσχής 21, 30.
 ἀδολεσχία 341, 19.
 ἀδόλως 341, 1.
 ἀδόνητον 341, 26.
 ἀδοξα 344, 27.
 ἀδόξαστον 344, 28.
 ἀδοξον 344, 25.
 ἀδοξοῦνται 345, 5.
 ἀδορὸν 345, 4.
 ἀδορπος 345, 3.
 ἀδούλευτος 218, 8.
 ἀδουλος βίος 25, 14. 344, 29.
 ἀδρανές 342, 2.
 ἀδραστεία 342, 6.
 ἀδρατα 7, 6.
 ἀδράφαξες 345, 10.
 ἀδρηστία 346, 5.
 Ἀδριανὰι γυναῖκες 346, 10.
 Ἀδρίας 346, 6.
 ἄδρὸν 342, 4.
 ἀδρότης 342, 4.
 ἀδρῦναι 21, 2.
 ἀδρύνοντο 342, 3.
 Ἀδρυεῖ Ἀδρυκος, πόλις Συριακου-
 σίων, ἄρσενικῶς λεγομένη. ἔφυ-
 γον εἰς τὸν Ἀδρυκα, Φίλιππος
 ὁ ἱστορικός φησιν. Choperab. in
 Theodos. f. 66.
 ἀδρύφακτον 345, 14.
 ἀδυναμία 345, 26.
 ἀδυνασία 345, 26.
 ἀδύνατα εἶναι 342, 19.
 ἀδυνατία 345, 27.
 ἀδύνατοι 200, 3. 345, 15.

- ἄδυσώπητον 345, 23.
 ἄδυτον 345, 25.
 Ἀδώνια 345, 29.
 Ἀδώνιος 346, 1.
 ἄδωρητος 346, 11.
 ἄδωροδόκητος 346, 17.
 ἄδωροδοκήτως 213, 20.
 ἄδωρος 346, 16.
 ἄδωρος χάρις 26, 11. 346, 19.
 ἀέθλευον 347, 1.
 ἀεθλεύων 347, 2.
 ἀεθλοφόρους 347, 3.
 ἀεί 346, 21.
 ἀείζων 22, 16. 347, 16.
 ἀέζων πένθος 347, 30.
 ἀειθαλής 346, 29.
 ἄειλα 347, 32.
 ἀειλογεῖν 21, 18.
 ἀειλογία 21, 18. 346, 31.
 ἀέλων 22, 16. 348, 1.
 ἀέλως 347, 7.
 ἀ.ι. ποτε 77, 11.
 ἀέταν 348, 2.
 ἀειφυγία 346, 30.
 ἄελλα 346, 33. ὡς ἄελλα 1005, 2.
 ἀελλάδες ἵπποι 346, 20.
 ἀελλησιθύμους 348, 7.
 ἀελλόπους 346, 32.
 ἄερκτον 347, 4.
 ἀεροβυτεῖν 347, 6.
 ἄεσαι 348, 8.
 ἄετός 348, 3.
 ἄετός προπύλαιος 202, 20.
 ἄζα 348, 14.
 ἀζάλιον 348, 16.
 ἄζειν 348, 17 et 18.
 ἄζην 348, 21. Cf. γ. Δαμῆν.
 Ἀζηνεύς 348, 12.
 Ἀζηνία 348, 23.
 ἄζησία 348, 26.
 ἄζητητον 348, 11.
 ἄζυμον 348, 29.
 ἄζυμου κράσεως 348, 28.
 ἄζυς 12, 13. 58, 10. 348, 10.
 ἄζωτα Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Ἄζων Ἄζωνος ποταμὸς Λυκίας καὶ ὄνομα ἀνδρός. Choeroboscus in Theodos. f. 63.
 ἄηδές 349, 1.
 ἄηδόνα 349, 3.
 ἄηδόνειος θορήγος 349, 6.
 ἄηδόνειος πλαγγή 349, 10.
 ἄηδόνειος ὕπνος 349, 8.
 ἄησιν 349, 2.
 ἄησυρον 349, 12.
 ἄηται 1096.
 ἄθαμβής 349, 13.
 ἄθαπτος 353, 3.
 ἄθάρα 351, 12.
 ἄθάρη 10, 12. 351, 12.
 ἄθάριοι 352, 32.
 ἄθανμάστως 353, 4.
 ἄθελβεται 353, 2.
 ἄθελδεται 350, 14.
 ἄθήμεστα 349, 14.
 ἄθήμεστα καὶ ἀνόσια δρῆν 353, 5.
 ἄθήμεστος 349, 15.
 ἄθεμισιότερον 353, 6.
 ἄθήμετοι μοῦσαι 353, 6.
 ἄθαρα 351, 12.
 ἄθεραπευσία 78, 17.
 ἄθερζει 353, 1.
 ἄθερζειν 21, 17.

ἄθροισαν 350, 20.
 ἄθροισμος βλάβη 350, 16.
 ἄθροισμὸν 79, 31. 350, 19.
 ἄθροιστος 350, 21.
 ἄθροιστός Ἑρινός 353, 8.
 ἄθροιστος 349, 28.
 ἄθροιστός διεφθαρται 13, 32.
 ἄθροιστον 350, 22.
 ἄθροιστον παιδίον 350, 23.
 ἄθροιστον 349, 16.
 Ἀθροῖς ἱππία 350, 25.
 Ἀθροῖς 352, 23.
 Ἀθροῖς 77, 5.
 Ἀθροῖς 430, 24.
 Ἀθροῖς 349, 29.
 ἄθροιστος 21, 15. 353, 15.
 ἄθροιστος 351, 12.
 ἄθροιστος 350, 32.
 ἄθροιστος 21, 17.
 ἄθροιστος 353, 9.
 ἄθροιστος ἡμέρα 351, 4.
 ἄθροιστος 349, 17.
 ἄθροιστος 82, 8.
 Ἀθροῖς Ἀθροῖς 1192.
 ἄθροιστος 349, 25.
 ἄθροιστος 21, 21.
 ἄθροιστος 349, 18 et 19.
 ἄθροιστος 210, 14. 349, 21.
 Ἀθροῖς 349, 30.
 ἄθροιστος 352, 16.
 ἄθροιστος 352, 15.
 ἄθροιστος 349, 26.
 ἄθροιστος 349, 27.
 ἄθροιστος 350, 1.
 ἄθροιστος 352, 22.
 ἄθροιστος 350, 5.
 ἄθροιστος 350, 3

ἄθροιστος 352, 18.
 ἄθροιστος 210, 11. 352, 20.
 ἄθροιστος 350, 12.
 ἄθροιστος 350, 6.
 ἄθροιστος 79, 19. 852, 8.
 ἄθροιστος 350, 11.
 ἄθροιστος 352, 11.
 Ἀθροῖς 352, 13.
 ἄθροιστος 352, 14.
 ἄθροιστος 352, 12.
 αἰ aniceps 1175
 αἰ 353, 18.
 αἰ 362, 3. 1096.
 αἰ 353, 24.
 αἰ αἰ 360, 6.
 αἰ 360, 10.
 Αἰώνιος 212, 15.
 Αἰώνιος 211, 6.
 Αἰώνιος Αἰώνιος 1183. Αἰώνιος 1182.
 αἰ 360, 11.
 αἰ 360, 13.
 αἰ 353, 25.
 Αἰώνιος 354, 10.
 αἰ 354, 8.
 αἰ 354, 25.
 αἰ 361, 31.
 αἰ 353, 26.
 αἰ 353, 29.
 αἰ 357, 29.
 αἰ 360, 14.
 Αἰώνιος σκάφος 361, 29.
 Αἰώνιος 361, 29.
 αἰ 360, 19.
 αἰ 354, 4.
 αἰ 354, 15.
 αἰ 354, 14.
 αἰ 353, 11.

- αἰγυπιόν 354, 28.
 αἰγύπτης 361, 28.
 αἰγυπτιάζειν 354, 13.
 Αἰγύπτιον 361, 24.
 Αἰγύπτιον γῆρας 361, 19.
 Αἰγυπτος 361, 26.
 αἰδέσασθαι 354, 33.
 αἰδέσας 80, 4. 361, 32.
 αἰδέσιμον 353, 30.
 αἰδήμων 354, 29.
 αἰδοῖ εἰκων 354, 30.
 αἰδουσύνη 354, 31.
 αἰδοῖς 363, 9.
 αἰδρυτα 363, 10.
 αἰδῶ 355, 14.
 αἰεῖ 361, 6.
 αἰεγενετῶν 361, 4.
 αἰεῖν 363, 11.
 αἰεῖ νέον ἐρχομένων 361, 15.
 αἰετοί 361, 17.
 Αἰθαλείδης 355, 6.
 αἰθάλη 355, 3.
 αἰθαλόεν 355, 4.
 αἰθαλώδης 355, 5.
 αἰθερώδης Olympiodorus in Platonis Philebum.
 αἰθεσιν 355, 17.
 αἰθεται 1095.
 αἰθήρ 355, 18.
 Αἰθίοπιον 355, 32.
 αἰθοί 362, 6.
 αἰθόμενος 355, 20.
 αἰθ' ὄφελον 355, 8.
 αἰθρεῖ 358, 27.
 αἰθρία 355, 21.
 αἰθρια στέφη 355, 29.
 αἰθριος 355, 22.
 αἰθυγμα 360, 20.
 αἰθύσσειν 360, 21.
 αἰκέλλει 358, 26.
 αἰκέλλοντες 21, 25.
 αἰκία 355, 23. 360, 23.
 αἰκίλος 356, 1.
 αἰκίζει 355, 27.
 αἰκῶς 360, 26.
 αἴλινον 358, 29.
 αἶμα 356, 17.
 αἶμα νῦναι 360, 28.
 αἵμασι 203, 32. 356, 6.
 αἵμασιολογεῖν 362, 29.
 αἵμασιώδεις 362, 26.
 αἵματι κλαλεῖν 355, 13.
 αἵματόεντα 355, 28.
 αἵματόβραντοῖ θυσιᾷ Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 αἵματοδόφον 362, 21.
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα 358, 31.
 αἵματοσταγῇ 362, 9.
 αἱμάτου 362, 12.
 αἵματωνόν 362, 7.
 αἵματῶσαι 360, 18.
 αἵμαχᾶναι 363, 15.
 αἱμηπίτης 602, 25.
 αἱμηρόν 356, 16.
 Αἶμον 362, 24.
 αἱμορρίαι 183, 5.
 αἱμορρυχία 362, 15.
 αἱμορρήτης 16, 23.
 αἱμούς 360, 30.
 αἱμυλλοῖσι 362, 31.
 αἱμυλοπλόκος 363, 4.
 αἱμύλος 356, 22. 393, 1.
 αἱμυλόφρων 363, 3.
 αἱμωδεῖν 10, 6.

αίμωδιῶν 10, 6.
 αἰναφέτης 356, 23.
 αἰνεῖν 360, 32.
 αἰνίσματα 356, 25.
 αἰνίσματα συμβάλλειν 16, 19.
 αἰνίζομαι μαζῶ 359, 16.
 αἰνίσσεται 356, 26.
 Αἰνίου 358, 20.
 αἶνος 356, 11.
 αἰνοτάλας v. τάλας.
 αἰνῶ 358, 28.
 αἰξωνεύεσθαι 353, 31.
 Αἰξωνῆσιν 358, 23.
 αἰόλη 361, 1.
 αἰώλη νύξ 359, 3.
 Αἰολίδας 361, 3.
 αἰολίζειν 361, 2.
 αἰόλλει 360, 5.
 αἰόλος 356, 21.
 αἰονῶν 363, 16.
 αἰπόλια 356, 27.
 αἰπολῶ 129, 15.
 αἶρα 359, 19.
 αἶρε 358, 4.
 αἶρε δάκτυλον 357, 30.
 αἶρεθέν 356, 28.
 αἶρεθλίζειν 363, 14.
 αἶρεϊ 357, 2.
 αἶρειν 359, 20 et 21 et 23.
 αἶρεις 359, 22.
 αἶρεϊσθαι 119, 11. 358, 11.
 αἶρε μασχάλην 356, 31.
 αἶρεσθαι τιμαῖς 9, 12.
 αἶρεσις 197, 17.
 αἶρεται πόλεμον 3, 8.
 αἶρετιῶ με 356, 32.
 αἶρετίζειν 77, 23.

αἶρετόν 356, 29.
 αἶρετός 197, 21.
 αἶρησμένων 356, 30.
 αἶρήσειν 357, 1.
 αἶρησσεσθαι 357, 3.
 αἶρήσομαι 357, 5.
 αἶρόμενος 357, 4.
 αἶρόπινον 22, 11. 359, 25.
 αἶρούμενος 358, 19.
 αἶσα 1095.
 αἶσακος 359, 26.
 αἰσθάνεσθαι 183, 9. 216, 8. 359, 6.
 αἰσθεσθαι 183, 9. 216, 7. 359, 6.
 αἰσθημα 27, 29.
 αἰσθεσμαι 122, 23.
 αἰσθων 359, 28.
 αἶσιμα 357, 7. 359, 29.
 αἶσιον 359, 32.
 αἶσιος 357, 8.
 ἄιστωθειν 363, 13.
 ἄιστωρ 363, 12.
 αἰσνητήρ 357, 9.
 αἰσυνμηται 359, 33.
 αἰλαχιον 363, 5.
 αἰλαχίω 357, 10.
 αἶσχος 357, 11.
 αἰσχροπελν 26, 15. 363, 6.
 αἰσχροκερδής 78, 21.
 αἰσχροπολις 21, 22.
 αἰσχύνει 360, 3.
 αἰσχύνομαι 119, 15.
 αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμ-
 φορὰν 3, 22. 359, 4.
 αἰσχυνηλὸς εἰ 77, 13.
 τὸ Αἰσων κύριον ὃν διχῶς κλίνε-
 ται. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ὦ, οἷον
 Αἰσωνος υἱός, Κρηθίως ἀφ' αἰ-

P p p p

- μίτος, καὶ διὰ τοῦ ὁ ποιητικῶς
 διὰ τὸ μέτρον, ὥς ὡς πυρὰ τῷ
 ποιητῇ Ἀλκωνά τ' ἤδ' Ἐφρήτα.
 Choerob. ad Theodos. f. 63.
 αἰτῖν καὶ αἰτῖσθαι 81, 17.
 αἰτῆσαι 360, 4.
 αἰτιαζομένους 363, 7.
 αἰτίημα 78, 25.
 αἰτιον γενέσθαι 363, 8.
 αἷτιος γέγονεν 123, 20.
 αἰτιῶμαι 119, 27.
 αἰτιώτατος 854, 21.
 Αἰτιῶν πῦρ 357, 13.
 Αἰτην ἄνθρωπος 22, 33.
 αἰνέζοντος 357, 14.
 αἰτούμενος 359, 14.
 αἰῶ 122, 6.
 Αἰώλιος i. q. Αἰωλός 597, 12.
 αἰφνηδής] τὰ εἰς δις ὑπὲρ τρεῖς
 συλλαβὰς φύσει μακρὰ παραλη-
 γόμενα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τὰ
 ἔ γράφεται, οἷον λαθρηδής, κλω-
 πηδής, αἰφνηδής, ἀντηδής, στοι-
 χηδής, ἄμοιβυδής (λέγεται καὶ
 ἄμοιβηδόν), ἄμφιουδής, ἐπιου-
 δής, ἀκροπυδής. Cod. Barocc.
 50. f. 106.
 αἰχμάσσουσι 357, 12.
 αἰχμή 357, 15. 1095.
 αἰχητής 357, 16.
 αἶψα 1095.
 αἶ ψελλίζουσαι 357, 17.
 αἰῶ 363, 17.
 αἰών 357, 18.
 αἰωνίζει 357, 19.
 αἰώρα 357, 20.
 αἰωρήσεις 357, 21.
 αἰωροῦνται 357, 22.
 Ἀκιδημία 212. 18. 363, 18.
 ἀκίδεκτος 357, 23.
 ἀκιδόσιωτον 357, 24.
 ἀκαινα 357, 25.
 ἀκίαντα 1239.
 ἀκακία 370, 17.
 ἀκακίαν 80, 11.
 ἀκακος 370, 14.
 ἀκάλανθος 370, 29.
 ἀκαλήρη 370, 18.
 ἀκάλλειν 370, 30.
 Ἀκαμαντὶς 363, 29.
 ἀκαμαντοχάρμαν 1184.
 ἀκαματί Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ἀκάμπιον 370, 31.
 ἀκάμπιος δρόμος 363, 21.
 ἀκανθα 363, 22. ἀκανθα Αἰ-
 γυπτία λευκή 1096.
 ἄκανοι 370, 32.
 ἀκαπήλευτον 357, 28.
 ἄκαρ 363, 31.
 ἀκαρής 363, 23.
 ἀκαρμαῖον 203, 25. 363, 28.
 ἀκασκα 371, 1.
 ἀκαταλήπτως 363, 32.
 ἀκαταλλήλως 363, 33.
 ἀκατανικτί Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀκατεύθυντος 364, 2.
 ἀκάτια 19, 10. 371, 4.
 ἀκάτιον 364, 1.
 ἀκατος 371, 5.
 ἀκάνοι 371, 7.
 ἀκειόμενοι 371, 14.
 ἀκειρεκόμης 364, 4.

ἀκῆσθαι 27, 26. 364, 7.
 Ἀκῆλος Ἀκῆλος 1189.
 ἀκέραιον 364, 5.
 ἀκερδῆς χάρις 364, 3.
 ἀκέουαι 364, 8.
 ἀκέσασθαι 364, 8.
 ἀκείως 371, 19.
 ἀκείων 364, 10.
 ἀκείσποννον 364, 11.
 ἀκῆσματα 364, 12.
 ἀκῆσμόν 364, 13.
 ἀκῆσται 364, 15.
 ἀκῆστὺς 364, 14.
 ἀκῆστῷ 202, 18.
 ἀκῆστορ 364, 14.
 ἀκῆφαλον 371, 20.
 ἀκῆων 553, 16.
 Ἀκη 364, 17.
 ἀκή 364, 20.
 ἀκήδεστοι 364, 22.
 ἀκήδης 364, 21.
 ἀκηλίδωτον 364, 24.
 ἀκήματα 364, 25.
 ἀκηράσιον 364, 26.
 ἀκήρατος 364, 27.
 ἀκίβδηλον 206, 19. 364, 28.
 ἀκίβδηλος ἀνὴρ 371, 22.
 ἀκίδας 364, 29.
 ἀκιδροτερον 371, 9.
 ἀκιδωτός 371, 24.
 ἀκις 371, 10.
 ἀκινάκης 205, 23. 364, 30.
 ἀκίονες 371, 13.
 ἀκκίζόμενος 364, 32.
 ἀκκισμός 364, 31.
 Ἀκῶ 211, 28.
 ἀκληρεῖ 365, 3.

ἀκληρεῖ 371, 15.
 ἀκληρεῖαν 77, 2.
 ἀκληροι 367, 14.
 ἀκληρος 77, 24.
 ἀκλήρω 371, 16.
 ἀκλητέ 365, 4.
 ἀκλινῶς 365, 6.
 ἀκλίσια 551, 18 et 24. 552, 1.
 ἀκλόνητον 365, 5.
 ἀκλύτον 371, 18.
 ἀκμᾶζει 365, 7.
 ἀκμᾶζεις 365, 9.
 ἀκμαῖος 365, 8.
 ἀκμή 365, 10.
 ἀκμή καλεῖ 365, 15.
 ἀκμήν 77, 27.
 ἀκμήτες 365, 16.
 ἀκμητέ 365, 17.
 ἀκμοστέω 367, 11.
 Ἀκμονίδης 367, 12.
 ἀκνίσωτος οἶκος 368, 29.
 ἀκνήν 369, 1.
 ἀκουτις 365, 19.
 ἀκολασία 365, 20. 367, 24.
 ἀκολασταίνειν 80, 31.
 ἀκολαστάμματα 367, 21.
 ἀκολοστανεῖτε 368, 26.
 ἀκόλαστον 365, 21.
 ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν πρᾶ-
 γμα 365, 23. 368, 12.
 ἀκόλαστον σῶμα 367, 20.
 ἀκόλαστος ὄχλος 367, 20.
 ἀκολαστότητα 367, 25.
 ἀκολαστοτέρα 367, 25.
 ἀκόλουθα 367, 31.
 ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ 82, 21.
 368, 3.

Pppp 2

- ἀκολουθία 367, 32.
 ἀκολουθον θηλειᾷ 367, 29.
 ἀκολουθον οὐδετέρως 367, 29.
 ἀκόλουθος 367, 27.
 ἀκολουθοῦντε 367, 33.
 ἀκόμματος λόγος 369, 18.
 ἀκομψον 213, 27; 365, 22.
 ἀκομψον καὶ φυῦλον 6, 19. 368, 31.
 ἀκονιτί 213, 24. 365, 25.
 ἀκονῶν 369, 11.
 ἀκοος 368, 33.
 ἀκοπος ἀνὴρ 365, 30.
 ἀκόρεστα 369, 20.
 ἀκορεσιότερον 369, 20.
 ἀκόρητος 365, 28.
 ἀκόρου ῥίξα 1096.
 ἀκος 365, 32.
 ἀκοσμα 365, 33.
 ἀκοσμεῖν 18, 22. 369, 5.
 ἀκρομήτως 369, 2.
 ἀκοσμία 369, 7.
 ἄκος περιπτον 16, 29. 369, 10.
 ἀκουέ 369, 15.
 ἀκούει καλῶς 77, 21. 366, 1.
 ἀκούειν 77, 19.
 ἀκούεις ἢ λέγει 372, 31.
 ἄκουε σίγη 372, 10.
 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς 372, 8.
 ἀκούβενος 373, 12.
 ἀκούοντα ἄριστα 372, 6.
 ἀκούσαι ὀργῶ 7, 3.
 ἀκούσας ἤκειν 373, 10.
 ἀκουσίων 369, 13.
 ἀκούσιεσθαι 372, 14.
 ἀκουσέτην 372, 14.
 ἀκουσία 373, 13.
 ἀκουσίμη 373, 1.
 ἀκουσμα 372, 16.
 ἀκουστά 373, 5.
 ἀκουτίσαι 366, 3.
 ἀκούω 122, 12.
 ἀκραγες 369, 17.
 ἀκράδαντον 366, 4.
 ἀκραφνεῖν Olympiodorus in Phaedonem.
 ἀκραφνὴς ὕδωρ 23, 4. 81, 24.
 ἀκραφνής 366, 8.
 ἀκραφνοῦς 366, 10.
 ἀκρα κόρυμβα 366, 6.
 ἀκρασίας 366, 12.
 ἀκρατῇ γίνεσθαι τοῦδε 369, 27.
 ἀκρατὴς γάμος 28, 24.
 ἀκρατὴς γάμων 369, 22.
 ἀκρατὴς χειρὸς 369, 25.
 ἀκρατὴς χειρῶν 28, 31.
 ἀκρατία 21, 21.
 ἀκρατίσασθαι 23, 15. 371, 26.
 ἀκρατίσμα 366, 13.
 ἀκρατοκώθωνες 205, 19.
 ἀκρατος 371, 25.
 ἀκράχολος 77, 9.
 ἀκρέμονες 366, 5.
 ἀκριβοῦν 366, 14.
 ἀκρις] v. κίσηρις.
 ἀκριτα 366, 17.
 ἀκριτί 366, 15.
 ἀκριτόμυθος 366, 18.
 ἀκριτος 366, 16.
 ἀκριτόφυλλον 366, 20.
 ἀκροῦσαι οὐ 77, 22.
 ἀκροᾶσθαι 22, 27. 366, 28.
 ἀκροβελίδας 371, 28.
 ἀκροβολίζεται 366, 22.

ἀκροβολισμός 366, 25.
 ἀκροβόλοι 366, 26.
 ἀκροόρνα 22, 7. 366, 27.
 ἀκροθίνια 218, 16. 366, 30.
 ἀκροθίνιον 203, 12.
 ἀκρόκομοι 367, 9.
 ἀκροκώλια 371, 32.
 ἀκρομανής 372, 4.
 ἄκρον δρῦν 372, 5.
 ἀκρόνυξ, 372, 1.
 ἄκρον φρονεῖν 372, 5.
 ἀκρόπολις 212, 10.
 ἀκροπόλιν 369, 29.
 ἀκροστόλιον τριήρους 202, 24.
 ἀκροσφαλεῖς 367, 17.
 ἀκροσφαλεῖς 20, 4. 367, 16.
 ἀκροτελεύτιον ἔπος 369, 31.
 ἀκρότης καὶ ἄπορος ἀνθρω-
 πος 3, 16.
 ἀκρότομος 369, 30.
 ἀκρόφυσιον 373, 15.
 ἀκροχειρῆσθαι 370, 5.
 ἀκρόχολον καὶ δύσκολον φθίγ-
 γεται 3, 18.
 ἀκροχόρδων 373, 16.
 ἀκρύπτως 8, 33.
 ἀκρωνία 372, 2.
 ἀκρώρεια 370, 1.
 ἀκρωτηριάζομαι 125, 26.
 ἀκταίνειν 370, 12.
 ἀκταίνω 23, 12.
 ἀκταίνωσις 23, 7. 373, 18.
 τὸ Ἀκταίων ἀναλογώτερόν ἐστι
 φυλάττον τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον
 ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μό-
 ρον· τῷτο γὰρ παρώνυμόν ἐστι,
 καὶ ἐκ ἴσιν ἀπὸ τῶν συνθέτων

εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τῆ ἀκτὴ γέγονεν
 Ἀκταῖος καὶ Ἀκταίων, ὅταν δὲ γέ-
 νηται διὰ τῆ ὁ, οἷον Ἀκταίωνος
 τε μητέρ· Αὐτονόην λέγω, γινώθι
 ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνεστύλη τὸ
 ὦ εἰς τὸ ὁ ἐν τῇ γενικῇ. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 148.

ἀκτὴ 370, 8. Cod. Vat. 1410:
 ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτὴ,
 ὁ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τῷ-
 το ἐπὶ ποταμοῦ ὄχθη· ὅπερ δὲ
 ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὁ ἐπίπτε-
 δος δηλαδὴ καὶ ὁμαλός, τοῦτο
 ἐπὶ τῶν ποταμῶν πλαταμῶν.

ἀκτῆνες Aeol. 1193.

Ἀκτια 373, 30.

ἀκύνκλιος 373, 21.

ἄκυλος 22, 6. 373, 25.

ἀκύματος 6, 4.

ἀκύμονα 365, 18.

ἀκύμων 373, 22.

ἀκύμων θάλασσα 6, 1.

τὸ Ἀκύφας· (ἐστὶ δὲ ὄνομα πό-
 λεως) Δωρικῶς ἀπὸ ἀρσενικῶν
 λέγεται, οἷον ὁ Ἀκύφας, Ἰσοσυλ-
 λάβως. Choerob. ad Theodos.
 f. 47.

ἀκωδώνιστον 29, 1. 374, 3.

ἀκώπητον 373, 32.

ἄλα 374, 5. 381, 6.

ἀλαβαστοθήκας 206, 1. 375, 13.

ἀλάβαστρον 374, 6.

ἄλαζονα 381, 29.

ἄλαζοναία 243, 20.

ἄλαζονεύεσθαι 197, 19. 381, 20.

ἄλαζων 374, 18 et 20.

Ἀλαιοῦς 375, 17.

ἀλαλαγμός 374, 9.
ἀλαλητέ Choerob. cod. Barocc.
50.

ἀλαλητόν 374, 10.

ἀλάλυνγι 374, 11.

ἀλαός 1095.

ἀλαπάξαι 374, 12.

τὸ ἄλας, τὸ οὐδετέρως λεγόμενον
ἐν τῇ συνηθείᾳ, σπανίως εὐρη-
ται ἐν χρήσει· εὐρηται δὲ παρὰ
Λυκάωνι τῷ τρωάδῃ, οἷον τὸ
ἄλς εὐῶδες ἢ δυσῶδες ὀφύσσει-
ται, καὶ πάλιν ἄλατος μέδμινον.

Choerob. ad Theodos.

ἀλάστορα προσβαλεῖν 382, 31.

ἀλάστορον 382, 29.

ἀλάστορ 184, 6. 206, 9. 211, 18.
374, 22.

ἀλάστορ θηλυκῶς 382, 27.

ἀλᾶται 374, 33.

ἄλγα 375, 1.

ἄλγος 1095.

ἀλγύνσεις Olympiodorus in
Gorgiam.

ἀλδαίνων 382, 16.

ἀλδισκάνειν 1198.

ἀλέα 375, 2.

ἀλεαίνειν 381, 24.

ἀλευνοίμι 14, 24.

ἐλέας 375, 18.

ἀλεινός 375, 4.

ἄλεα 376, 12.

ἀλεῖται 375, 5.

ἄλε/τος 375, 6.

ἀλείφατι 375, 7.

ἀλειφοβρίον 382, 17.

ἀλείψας 375, 8.

Ἀλέξανδρος 375, 19.

ἄλεξιν 375, 9.

ἀλεξήσονται 375, 11.

ἀλεξητήρα 375, 10.

ἀλεξίκακον 375, 12.

ἀλεξίλογα 382, 19.

ἀλεξιφάρμακον 375, 31.

ἀλέοιμι 376, 1.

ἀλεσούριον 382, 21.

ἀλετρίβανον 79, 15.

ἀλετρίβανος 379, 24.

Ἀλευάδαι 375, 29.

ἀλεύραττις 383, 3.

ἀλευρόμαντις 382, 22: gen. ἀλευ-
ρομάντιδος 1193.

ἀλευρόττησις 382, 24.

ἀλεύσω 383, 4.

ἀληθεία] κολλάσις οἱ Ἀθηναῖοι
ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ εἰα- προπα-
ροξυτόνων μακρὸν ποιῶσι τὸ
αῖ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τό-
νον, καὶ φυλάττουσι τὴν εἰ
δίφθογγον, οἷον ἀλήθεια κοι-
νῶς καὶ ἀληθεῖα Ἀττικῶς, ἱε-
ρεῖα κοινῶς καὶ ἱερεῖα Ἀττι-
κῶς, εἰκλεῖα κοινῶς καὶ εὐκλεῖα
Ἀττικῶς. Ge. Choerob. cod.
Barocc. 50.

ἀληθείας 376, 4.

ἀλήθειν 78, 32.

ἄληθες 376, 7.

ἀληθεοτέρως 78, 23.

ἀληθῆ 376, 4.

ἀληλιμμένον 20, 1. 383, 6.

ἀλήπτις 375, 33.

ἀλητεύω 375, 3.

ἀλιάδας 376, 13.

- ἁλιακή 376, 3.
 ἁλλασταχ 383, 8.
 ἁλβας 376, 21. ἁλβας ἁλβαν-
 τος, ὃ σπηταίνει τὸ ὄξος. Choe-
 rob. ad Theod. f. 47.
 ἁλιεύεσθαι 381, 23.
 ἁλιενόρμενος 383, 10.
 ἁλιμενία 78, 18.
 ἁλιμον 376, 23.
 Ἀλιμουόσιος 376, 25.
 ἁλινόγηθρα 4, 32.
 ἁλίνουσιν 383, 11.
 ἁλιότιρον 78, 28.
 ἁλίστασται 26, 21. 383, 12.
 ἁλίσταδον 208, 17. 376, 14.
 ἁλίσπλοα 376, 24.
 Ἀλιφρόθιον 376, 26.
 Ἀλιφρόθιος 377, 22.
 ἁλῖς 376, 27. 1095.
 ἁλίσαι 383, 15.
 ἁλισγηθέν 376, 33.
 ἁλισγηθῆ 377, 4.
 ἁλισγημάτων 377, 1.
 ἁλίσκει 377, 3.
 ἁλίσκεται 377, 5.
 ἁλίσπαρτον 383, 27.
 ἁλῖς τοῦδε 11, 16. 383, 24.
 ἁλιτήμων 377, 7.
 ἁλιτήριοι 377, 11.
 ἁλιτήριος 184, 6. 211, 20.
 ἁλιτρία 377, 6.
 ἁλιτρός 184, 8.
 ἁλιῶς 383, 30.
 ἁλκάθειν 383, 31.
 ἁλκύθω 383, 31.
 ἁλκαία 384, 24.
 Ἀλκίτας 378, 18.
 Ἀλκιβιάδης 378, 20.
 Ἀλκίμαχος 378, 23.
 ἁλκμαδον 376, 28.
 Ἀλκμαιωνίδαι 378, 11.
 ἁλκνονίδες ἡμέραι 377, 26.
 ἁλκνών 376, 29.
 ἁλλά 376, 32.
 ἁλλῆ 586, 33.
 ἁλλὰ αὖ 384, 10.
 ἁλλὰ γάρ 377, 8. ἁλλὰ μὲν 518,
 13.
 ἁλλάγηδον Cod. Barocc. 50. f.
 105.
 ἁλλαντοπώλης 379, 10.
 ἁλλάχθητε 376, 31.
 ἁλλαχόθεν 378, 28.
 ἁλλαχοῖ 378, 27.
 ἁλλαχόσε 378, 27.
 ἁλλαχοῦ 378, 27.
 ἁλλὰ χρη 376, 30. 378, 26.
 ἁλλ' ἢ 376, 8.
 ἁλλη 377, 25.
 ἁλληγορία 377, 23.
 ἁλληκτα 202, 17.
 ἁλληλεγγνον 376, 2.
 ἁλληλίζειν 383, 5.
 ἁλλήλων 378, 13.
 ἁλλογνοεῖν 13, 3. 385, 5.
 ἁλλοδαπά 376, 16.
 ἁλλο φερον 379, 31.
 ἁλλσθεν 605, 16.
 ἁλλεθρόους 376, 17.
 ἁλλοκα 606, 31.
 ἁλλόκοτον 14, 28. 378, 31.
 ἁλλοκότως 379, 1.
 ἁλλοκοτώτερον 379, 1.
 ἁλλοπρόσαλλος 378, 29. 291, 30.

ἄλλος 83, 1. 379, 11.
 ἄλλος ἄλλον 379, 9.
 ἄλλος ἄλλον παρεκάλει 81, 8.
 ἄλλοτα 606, 28.
 ἄλλοτριόγραμμα 385, 7.
 ἄλλοτριότρομοῦντες 379, 7.
 ἄλλοτριότρομοσύνη 81, 2.
 ἄλλοτριόπρᾶγμα 81, 2.
 ἄλλοτριόφῃ 124, 4.
 ἄλλοτρώς 379, 3.
 ἄλλοφάσιν 386, 9 et 10.
 ἄλλοφαρες 386, 8.
 ἄλλοφάτοις 386, 11.
 ἄλλοις 385, 12.
 ἄλλως] τὰ εἰς ὅς ἐπεδῶντα
 ὁξύνοντα διὰ βραχέως τοῦ ὕ γρα-
 φεται ἁπλᾶ ὄντα. τὸ ἄλλως μα-
 κρὸν ἔχον τὸ ὕ περισπᾶται. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 ἄλλως 379, 4.
 ἄλλως 581, 23.
 ἄλλως τε 379, 5.
 ἄλλ' ὃ τάν 197, 2.
 ἄλμα 379, 6.
 ἄλμάδες 379, 15.
 ἄλματα 82, 23.
 ἄλματα 22, 28.
 ἄλμυρῆδες 383, 16.
 ἄλμυρόν 383, 20.
 ἄλοῦν 384, 6.
 ἄλοῦσιν 379, 28.
 ἄλογα 385, 16.
 ἄλογῆται 379, 16.
 ἄλοῦν 380, 4.
 ἄλογοι 203, 1.
 ἄλογοι ἱκανιστά 380, 6.
 ἄλοφα 384, 8.

ἄλοῦν 379, 17.
 ἄλοῖη 211, 12.
 ἄλοιμός 385, 9.
 ἄλοιφή 379, 18.
 ἄλοιζεν 385, 10.
 ἄλόντες 379, 19.
 Ἀλόπη 380, 10.
 ἄλοπον 379, 20.
 ἄλος ἄχνη 379, 21.
 ἄλος θείοιο 384, 13.
 ἄλοστατῆ 381, 22.
 ἄλοσύδνης 384, 1.
 ἄλονργά 379, 23.
 ἄλουργαῖον 380, 14.
 ἄλουργκά 379, 27.
 ἄλουργς 379, 22.
 ἄλουργόν 81, 28.
 ἄλουργοπαική 379, 25.
 ἄλοῦσα 380, 12.
 ἄλόχεντος 380, 13.
 ἄλοχος 1095.
 ἄλωῶν 384, 3.
 ἄλς] φασι τινες ὅτι οὐχ εὐρηται
 τὸ ἄλς τὸ ἄρσεικόν αὐτὸ καθ'
 αὐτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ
 χόνδρος, χόνδρος ἄλς, χόνδρον
 ἄλός, χόνδροι ἄλς. τινες (ψευ-
 δές;) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὁ
 Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἄλοῖ δια-
 μέχθεις ὄνοιτο ἄν οὕτως. ἰδοὺ
 γὰρ οὐκ εἶπε χόνδροις. καὶ πάλιν
 ὁ Μένανδρος οὐκ ἔχω οὕτω
 ἄλας οὐτε ὁδὸς οὐτ' ὄργανον, καὶ
 οὐκ εἶπε χόνδρους ἄλας. περὶ δὲ
 τοῦ χόνδρος ἄλς, εἴτε ὁμοιοπύ-
 τως δὲ συντάττειν εἴτε ὁμοιο-
 μοιοπύτως, ἐν τῷ ὀνοματικῷ

Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φίλον, μαθη-
σόμεθα. Choerob. ad Theodos.

ἄλση 380, 18.

ἄλσι διαπεκῆσθαι 385, 11.

Ἀλύβας 380, 9: τὸ Ἀλύβας μα-
κρὸν ἔχει τὸ δίχρονον τὸ ἐν τῇ
παραληγοσῇ, καὶ ὅμως περιτ-
τοσυλλάβως κλίεται διὰ τοῦ ντ,
οἷον Ἀλύβαντος. ἴσθι δὲ ἴθνος.
Choerob. in Theodos. f. 44.

ἀλύειν 380, 20.

ἀλυκόν 80, 14. 383, 20.

ἀλυκτεῖν 385, 13.

ἀλύσαι 380, 19.

ἄλυπον ἄνθος ἀνιά 385, 18.

ἄλυπος 385, 14.

ἀλυθαίνειν 385, 31.

ἀλύσιον 380, 30.

ἄλυσις 716, 18.

ἄλυσιτελής 381, 3.

ἄλφα 381, 27.

ἄλφαίνει 382, 6.

ἄλφαίνειν 382, 4.

ἄλφάνει 382, 8.

ἄλφιστήσιν 386, 17.

ἄλφι 381, 1.

ἄλφινια 386, 18.

ἄλφιστεῖς 381, 7.

ἄλφιστῶν στοά 385, 32.

ἔλφια 202, 19.

ἄλφιστάμοιροι 386, 1.

ἄλφιστιον 261, 13.

ἄλφιστόμαντις 52, 32.

ἄλφιστόχρωτος κεφαλῆς 386, 6.

ἄλφός 386, 13.

ἄλφους 381, 4.

ἄλφ 123, 11.

ἄλωά 208, 22. 381, 14. 384, 31.

ἄλωαι 381, 8.

ἄλώβητον 381, 9.

ἄλωμενος 381, 10.

ἄλῶναι 381, 12.

ἄλώνητος 380, 16.

ἄλωπενέως 386, 16.

Ἀλωπεκῆθεν 381, 17.

ἄλωπεκῆσαι 10, 15.

Ἀλωπεκόννητος 381, 19.

ἄλώπηξ θαυροδοκεῖται 218, 29.

ἄλωπόχρους 381, 11.

ἄλώσιμα 381, 13.

ἄμα 183, 7. 216, 4.

ἄμάθης 78, 2.

ἄμάδης] τὰ διὰ τοῦ ἀδὲς ἐπιθ-
ήματα τρισύλλαβα διὰ τοῦ ἱ
γράφεται καὶ παροξύνεται, οἷον
χαμάδης, ὀκλάδης, φυγάδης, ἐχά-
δης, πτακάδης, μυγάδης, κρυφά-
δης, ἄμάδης. τὸ οἰκαδὲς σεση-
μειώτως προπαροξυνόμενον καὶ
τὸ ὠμαδὲς ὀξυνόμενον. Cod.
Barocc. 50. f. 106.

ἄμαθος 386, 19.

ἄμῃν 386, 20.

Ἀμαξάντια 348, 23.

ἄμαξιαῖα χρήματα 24, 32.

ἄμαξιτόν 386, 21.

ἄμαξιτὸς ὁδός 28, 6.

ἄμαξος ἄμάξιος σημαίνει δὲ
ἄμπλον ἀναδενδράδα. τὸ γὰρ
παρὰ Σαπφὸς ἄμάξιδος παρὰ-
λογόν ἐστιν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἄμαρτιῶν 79, 9. 125, 3.

ἄμαρτια 79, 7.

ἀμαρτωλία 79, 10.
 ἀμαρνήσας 387, 23.
 ἀμαρνήσας 386, 22.
 ἀμαρνήσας 386, 24.
 ἀμαρνήσας ἀμαρνήσας ἐπὶ ἀκτίνος
 καὶ λαμπρηδόνος καὶ ὀφείας.
 Choerob. ad Theodos. f. 66.

ἀμαρνήσας 386, 26.
 ἀμαρνήσας 386, 27.
 ἀμαρνήσας κακόν 14, 9.
 ἀμβλοσκοποῖν 386, 29.
 ἀμβλύς 386, 30.
 ἀμβλυώτει 386, 31.
 ἀμβλωθρίδια 386, 32.
 ἀμβροσίαν λίπους 282, 23.
 ἀμβροσίον 386, 32.
 ἀμβροσία 387, 1.
 ἀμβροτες 12, 4.
 ἀμείβεσθαι Damascius περὶ πρώ-
 των ἄρχων et Olympiodorus
 in Philebum.

ἀμείβεσθαι 183, 15. 217, 15.
 ἀμείβων 387, 3.
 ἀμειδές 387, 4.
 ἀμείλικτον 387, 6.
 ἀμείλικτος 387, 5.
 ἀμείλικτος 387, 7.
 ἀμεινόνως 78, 24.
 ἀμείλει 214, 22. 387, 8 et 11.

Ἀμείλιος Ἀμείλιος 1189.

ἀμειλησία 78, 12.

ἀμειλησία 129, 26.

ἀμειλῶ 123, 15.

ἀμειλητέ 387, 12.

ἀμείνης ἀμείνητος 1189.

ἀμερμηρεῖ τὰ διὰ τοῦ ρ καὶ φ
 καὶ χ διὰ τῆς εἰ διαφορῶν

γράφονται, οἷον ἀμερμηρεῖ, δι-
 χα τοῦ αὐτοχειρῆ, ὥς ὅτι ἐστὶ
 δοτικὴ· λέγεται δὲ καὶ αὐτο-
 χειρῆ. παμψηφί· τοῦτο γὰρ
 Ἀγκάδιος διὰ τοῦ εἰ γράφει.
 Cod. Barocc. 50. f. 197.

ἀμεταποίητον 387, 13.

ἀμεταστρεπὶ 387, 15.

ἀμεταχειρίστω 23, 27.

ἀμετρίαν 387, 14.

ἀμη 206, 18.

ἀμηγέπη 387, 16.

ἀμήντος, εὐμήντος Theognos-
 tus f. 55.

ἀμήντοι λόγοι 20, 30.

ἀμήντον 387, 18.

ἀμήντες 387, 20.

ἀμηγέρες 387, 21.

ἀμηγος 387, 22.

ἀμηγανία 387, 25.

ἀμηγανον 387, 26.

ἀμίδας 387, 27.

ἀμίλλα 387, 28.

ἀμικπος 205, 5.

ἀμισθος 14, 20.

ἀμισσύλευτος Damascius.

ἀμματα 386, 25.

ἀμνημονῶ 119, 23.

ἀμνήν 205, 17.

ἀμνήστος 13, 12.

ἀμνηστῶν 13, 12.

ἀμνητέ Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.

ἀμίδας 217, 28.

ἀμνόν 205, 17.

ἀμογητέ 387, 29.

ἀμόθεν 387, 17.

ἄμοιβαδόν 387, 30.
 ἄμοιβαῖα 387, 32.
 ἄμοιβή 387, 31.
 ἄμοιγέποι 204, 14.
 ἄμοιρῆσαι 387, 33.
 ἄμοῦνάδιστον *Damascius*,
 ἄμόργινα 204, 9.
 ἄμοργῶς 210, 29.
 ἄμουσα 388, 1.
 ἄμπειλουργεῖ 29, 17.
 ἄμπεχόμενος 388, 2.
 ἄμπεχόνη 388, 3.
 ἄμπεχόνιον 388, 4.
 ἄμπλοχες 16, 17.
 ἄμπλοχου 16, 18.
 ἄμπλακίαις 388, 5.
 ἄμπυκες 388, 6.
 ἄμπυξ 388, 7.
 ἄμπωτις 215, 9. 388, 8.
 ἄμύδαλα 82, 19.
 ἄμυδρά 388, 9.
 ἄμύητος 388, 11.
 Ἀμύκλας 388, 10.
 ἄμύμων 388, 12.
 ἄμυνα 210, 12.
 ἄμυνει τοὺς πολεμίους 79, 28.
 ἄμύνεσθαι 217, 12.
 ἄμυνητί 571, 9.
 ἄμύνομαι 125, 17.
 ἄμύντωρ 388, 13.
 ἄμύνω 125, 16.
 ἄμυξ 388, 14.
 ἄμύσσει 388, 15.
 ἄμυχαί 21, 11.
 ἄμυχή 388, 16.
 ἄμφαζονεῖν 23, 30.
 ἄμφαρότερος 3, 20.

ἄμφ' αὐτούς 388, 17.
 ἄμφηκες 388, 18.
 ἄμφήμερος πύρετός 24, 31.
 ἄμφηρεφές 388, 19.
 ἄμφήριστον 388, 20.
 ἄμφι 388, 21.
 ἄμφιβιον 388, 22.
 ἄμφίβολον 388, 24.
 ἄμφιγγοεῖν 183, 23.
 ἄμφιγύοισι 388, 27.
 ἄμφιδεῖς 388, 30.
 ἄμφιδέθρεα 202, 26. 388, 29.
 ἄμφιδρόμια 206, 13.
 Ἀμφιετίδης 211, 29.
 ἄμφιθαλής 388, 31.
 ἄμφιθετος 388, 32.
 ἄμφιθυρος οἰκία 204, 15.
 ἄμφικελεμένης] τὰ εἰς τὴν ὑπὲρ δύο
 συλλαβάς, ὑπεσταλμένων τῶν
 διὰ τοῦ δις ἢ ἀκίς, εἴτε ὀξύ-
 τονα εἴτε βαρύτονα, διὰ τοῦ ἰ
 γράφεται, ἐγκοιτὶς ὀξύτόνως,
 σολικρὶς, λικριφὶς, ἄμφικελε-
 νίς, παμπηδονίς (λέγεται δὲ καὶ
 πάμπαν καὶ παμπήδην καὶ παμ-
 πηδόν), αὐτονυχίς (λέγεται δὲ
 καὶ αὐτονυχίδις καὶ αὐτονυχί),
 κραταίς, τὸ μέντοι πένοντις προ-
 παροξυνόμενον ἰσχυρόν ἐστιν,
 ἐκ τοῦ πένουσι μεταποιηθέν, καὶ
 οὐ μάχεται. *Cod. Barocc. 50,*
f. 106.
 ἄμφικρήμνον 389, 2.
 ἄμφικρήμνος 389, 1.
 ἄμφιλάφεια 389, 4.
 ἄμφιλαφές 389, 3.
 ἄμφιλαφὲς δένδρον 26, 18.

ἀμφιλαφής 389, 6.
 ἀμφιλεξάντων 28, 1.
 ἀμφιλογία 28, 2.
 ἀμφιμάτορας 389, 8.
 ἀμφιματώσαι 389, 9.
 ἀμφιμήτωρ 6, 24.
 ἀμφιον 389, 10.
 ἀμφοροκία 184, 9. 311, 23.
 ἀμφόπολος 389, 11.
 ἀμφιρύτη 389, 12.
 ἀμφισβητεῖν 197, 11. 389, 13.
 ἀμφισβήτησις 28, 2.
 ἀμφισβητῶ 120, 12.
 ἀμφιστιφέες 389, 16.
 ἀμφιτάπητα 83, 15.
 ἀμφίταποι 389, 15.
 ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν
 27, 32.
 ἀμφὶ τὸ λυκόφως 389, 18.
 ἀμφιτριχῇ 389, 19.
 ἀμφιφορεῖα 389, 20.
 ἀμφιφορεῖς 389, 21.
 ἀμφόλυτον 389, 22.
 ἀμφοδὸν 205, 14. 3, 23.
 ἀμφορεαφόρους 389, 24.
 ἀμφορεύς 210, 2.
 ἀμφοτεράν 1261.
 ἀμφοτερόπλου 202, 31.
 ἀμφοτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἀμφω 1096.
 ἀμφω τῶ χειρὶ 389, 26.
 ἀμώμενοι 389, 27.
 ἀμωσγέπως 387, 17. 389, 28.
 566, 3.
 ἀμῶσι 389, 30.
 ἄν 126, 11.
 ἀνάβα 81, 12.

ἀναβίλλειν 208, 8.
 ἀναβῆναι 81, 15.
 ἀναβῆναι τὸν ἕκτον 80, 27.
 ἀναβῆσαι 22, 10.
 ἀναβιβᾶται 28, 26.
 ἀναβιώσκεσθαι 389, 31.
 ἀναβοθεύουσιν 389, 33.
 ἀναβολάς 395, 6.
 ἀναβολὴν ὥδης 80, 1.
 ἀναβρασθῆναι τοὺς πνεύμονας
 ὑπὸ γέλωτος 66, 27.
 ἀνάγειν 214, 14.
 ἀνάγειν εἰς πρᾶτην 214, 16.
 ἀναγινώσκειν 215, 27. 193, 32.
 ἀναγκάλῃ ἰ. q. ἀνάγκῃ 570, 8.
 597, 9. 598, 15.
 ἀναγκαῖον 202, 15.
 ἀναγκόδακρυς 20, 13.
 ἀναγνώσαι 79, 11.
 ἀνάγνωσις 389, 22.
 ἀνάγραπτον 390, 1.
 Ἀναγυράσιος 210, 3.
 ἀναγωγή 10, 10. 207, 23.
 ἀναγωγή οἰκέτου 214, 9.
 ἀνάγωγος 390, 3.
 ἀναγωγότερον 390, 4.
 ἀναγῶγῳ 390, 5.
 ἀναδάσασθαι 390, 6.
 ἀναδεῖ 390, 8.
 ἀναδενδράδες 203, 28.
 ἀναδενδράς 82, 4. τὸ ἀναδενδράς
 ὃ μὲν Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει
 μόνως σπαστέλλειν τὸ α̅ καὶ ὀξύ-
 τεσθαι· ὃ δὲ Λούπερκος ἐν τῇ
 περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσιν
 ὅτι ἐκτείνει τὸ α̅ καὶ περισ-
 πᾶται καὶ ὁμῶς διὰ τοῦ ὄρος

ἔχει τὴν κλίειν. Choerob. ad Theodos.

ἀναδέξαι 82, 29.

ἀναδέσμην 390, 7.

ἀναδησασθαι 213, 28. 390, 10.

ἀναδύσονται 213, 28. 390, 10.

ἀναδιδάξαι 390, 12.

ἀνάδικος δίκη 23, 33. 216, 20.

ἀναδούμενος 390, 9.

ἀναδύεσθαι 210, 1.

ἀναδύναι 390, 14.

ἀναδύόμενος 390, 15.

ἀναΐξαι 15, 14.

ἀνάξουν 15, 14.

ἀναζυγαῖς 390, 16.

ἀναζωπυρῆσαι 390, 17.

ἀνάθαλψιν Olympiodorus in Phaedonem.

ἀναθερμαίνειν 28, 22.

ἀναθλήσει 390, 18.

ἀναθολοῦσθαι 12, 23.

ἀναθρούμενα 390, 19.

ἀναΐδην 214, 25. 390, 20.

ἀναδύεσθαι 80, 30.

ἀναισχῆς 207, 21.

ἀναισχυντῆσαι 26, 30.

ἀναιμονί 390, 21.

ἀναινομαι 390, 22.

ἀναιρεῖν 390, 23.

ἀνακάθαρσις 390, 29.

Ἀνακαία 348, 23.

ἀνακαλλύνειν 14, 11.

ἀνακαλυπτήρια 200, 6. 390, 26.

ἀνακάμψει 81, 10.

ἀνάκειον 212, 12.

ἀνακέσθαι 26, 23.

ἀνακεφαλαιοῦνται 390, 30.

ἀνακεχυμένη 390, 32.

ἀνάκλητος 27, 22.

ἀνακλίνειν 390, 33.

ἀνακομιδή 391, 1.

ἀνακραγεῖν 5, 18. 396, 29.

ἀνακραγοῦτε 29, 14.

ἀνικραθέντες 391, 30.

ἀνακρίνειν 429, 32.

ἀνακτῆ τόνδε 18, 9.

ἀνακτίζει 390, 31.

ἀνακτόριον 391, 4.

ἀνακτορίου 202, 33.

ἀνακτόρων 391, 6.

ἀνακνῦσθαι 391, 5.

ἀνακύναι ἐκ νόσου 26, 20.

ἀνακῶς 391, 7.

ἀνακῶς ἔχειν 391, 7.

ἀνακωχεῖν 391, 9.

ἀνακωχή 391, 2.

ἀνακωχῆς 391, 11.

ἀναλγησία 391, 15.

ἀναλγητως 391, 14.

ἀναλέγειν 83, 20.

ἀναλέγω 124, 14.

ἀνάλημμα 391, 16.

ἀναλλοώτον 391, 18.

ἀναλοῦν 83, 16.

ἀναλφάβητος 83, 18.

ἀναμάθω 391, 17.

ἀναμαντεύεσθαι 26, 9.

ἀναμάττεσθαι 391, 19.

ἀναμέποντες 391, 20.

ἀνὰ μέρος 80, 23.

ἀνὰ μέσον 80, 24.

ἀναμετρήσαιμι 391, 21.

ἀναμνησθαι 391, 22.

ἀναμύλλητον 391, 23.

- ἀναμνήσω 121, 12.
 ἀναμύειν 391, 24.
 ἀνανδρος γυνή 19, 7.
 ἄναντα 391, 25.
 ἄναντες 391, 26.
 ἀναξυρίδες 391, 27.
 ἀνὰ οὐλαμέν 391, 29.
 ἀναπάλλει 391, 32.
 ἀνάταυλάν 391, 33.
 ἀναπεμπαζόμενοι 392, 1.
 ἀναπεποιημένης 392, 2.
 ἀναπεπταμένα χωρία 392, 3.
 ἀναπεπτωκότες 215, 11.
 ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ 7, 9.
 ἀναπηρία 9, 22.
 ἀναπηρίαν 78, 11.
 ἀνάπηρος 9, 23. 183, 13. 216, 15.
 ἀναπίμπλαται 392, 4.
 ἀνάπλασμα 392, 5.
 ἀναπλήσας 392, 6.
 ἀναποδίζειν 210, 31.
 ἀνάποδίζων 83, 2.
 ἀναπόδραστον 392, 9.
 ἀναποδράστους 392, 9.
 ἀνίποιός 392, 7.
 ἀναπολεῖ 392, 8.
 ἀναπόνιπτον 392, 11.
 ἀναπόσπαστον *Damascius*.
 ἀνάπτειν 392, 13.
 ἀναπτειρῶσαι 79, 33.
 ἀναπτῆτω 392, 12.
 ἀνάπτυξις 392, 14.
 ἀπάπυστα 392, 15.
 Ἄναρ Ἄναρος· Γαλατίας δὲ οὐ-
 τος ποταμός. *Choeroboscus*
in Theodos. f. 67.
 ἀγάρασθαι 183, 22.
 ἀνάργυρος 216, 9.
 ἀναρεπτομένη 401, 27.
 ἄναρθρα 392, 17.
 ἀναρίθμητος 78, 33.
 ἀναριχῶσθαι 19, 27.
 ἀναρόηθῆναι 214, 26. 392, 20.
 ἀνάρρημα 23, 6. 392, 22.
 ἀνάρρησις 392, 21.
 ἀναρόρειται 392, 23.
 ἀνάρρειται 392, 16.
 ἀναρρῖψαι κίνδυνον 18, 1.
 ἀναρροιβδεῖν 392, 24.
 ἀνάρτησον 392, 25.
 ἀναρσειρᾶζει 392, 26.
 ἀνασεισμενῆ 215, 12.
 ἀνασηκῶσαι 19, 29.
 ἀνασκαλεύων 392, 27.
 ἀνασκευασμένοι 392, 29.
 ἀνασκυζᾶν 12, 15.
 ἀνασπᾶν βούλευμα 27, 13.
 ἀνασπᾶν γνωμίδων 6, 5. 27, 13.
 ἀνασσα 392, 28.
 ἀνασταδόν 392, 30.
 ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας
 211, 9.
 ἀνάστατος 183, 19. 211, 10.
 392, 31.
 ἀναστάτως 393, 3.
 ἀναστήσας 392, 32.
 ἀναστοιχειοῖ 393, 1.
 ἀνασύνταξις 184, 32.
 ἀνασφήλας 393, 5.
 ἀνασχινδαλευθῆναι 27, 14.
 ἀνύσχοῦσα 393, 4.
 ἀνασχών 393, 7.
 ἀνατάζασθαι 393, 8.
 ἀνατεῖλαι 393, 9.

- ἀνὰ 392, 33.
 ἀνατιθέναι 218, 13.
 ἀνατλάντες 393, 10.
 ἀνάκλημα 393, 12.
 ἀνατλήναι 393, 12.
 ἀνατύπωσις 393, 11.
 ἀνανδος 393, 13.
 ἀνασχυμαχίου 217, 21.
 ἀναφαίνεις 393, 14.
 ἀναφαιρέτους 393, 15.
 ἀναφαλάντίας 16, 31.
 ἀναφανδόν 393, 16.
 ἀναρῆναι 393, 17.
 ἀναφοιτῆσαι 393, 18.
 ἀναφορεῖς 393, 19.
 ἀνάφορον 40, 23.
 ἀναφύζειν 26, 17.
 ἀναφρόδιτον 18, 19.
 ἀναφῶς Damascius.
 ἀναχαιτίζει 393, 20.
 ἀναχαιτίσαι 19, 30.
 Ἀνάχαρις Ἀναχάριος 1193.
 ἀνὰ χθόνα 393, 21.
 ἀνάχυσιν 393, 22.
 ἀναχωρεῖν ἐπὶ σέλος 14, 6.
 ἀναχώρησις 29, 4.
 ἀνδάνει 393, 23.
 ἀνδειράδες 394, 16.
 ἀνδικε 394, 17.
 Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς 212, 14.
 ἄνδρα 394, 6.
 ἀνδράγρια 393, 24.
 ἀνδραγχος 393, 25.
 ἀνδρακῆς 394, 8.
 ἀνδραποδισμός 393, 26.
 ἀνδραποδιότης 219, 2. 394, 11.
 ἀνδραποδοκαπηλος 393, 27.
 ἀνδραποδώδεις 393, 28.
 ἀνδραποδώδεις ἡδοναὶ 29, 11.
 ἀνδραπόλητοι 394, 14.
 ἀνδραφύσσειν 394, 15.
 ἀνδρεῖσθαι Olympiodorus in
 Phaedonem.
 ἀνδρεῖσθαι γυνή 21, 12.
 ἀνδριάντα 82, 13. 210, 15. 211,
 14. 394, 29.
 ἀνδροβούλος γυνή 19, 23.
 ἀνδρογυγνόν ἄδυμα 11, 29.
 ἀνδρογύων 393, 29.
 Ἀνδροκολωνοκλῆς 394, 21.
 ἀνδρόκονοι 394, 20.
 ἀνδροκτασίαι 393, 30.
 ἀνδροληψία 213, 30. 393, 33.
 ἀνδροληψιον 213, 30.
 ἀνδρομεινῆς 394, 25.
 ἀνδρομέου 393, 31.
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πεισθεὶς 25, 27.
 ἀνδρὸς εἶναι μοῖραν 19, 18.
 ἀνδρσοσθῆς 394, 27.
 ἀνδρσοάνθων 394, 5.
 ἀνδρότητα 394, 26.
 ἀνδρωθεῖδα 394, 28.
 Ἄνδρων 394, 4.
 ἀνδρῶν 81, 7.
 ἀνδρῶνα 393, 32.
 ἀνέβαλλεν 395, 11.
 ἀνεβάλλετο 395, 6 et 9.
 ἀνεβάλλοντο 395, 10.
 ἀνεβάλοντο 400, 32.
 ἀνέβησεν 395, 16.
 ἀνεβίω 395, 12.
 ἀνεβιωσάμην 395, 19.
 ἀνεβόησεν οὐράνιος ὅσον 4, 20.
 400, 33.

ἀνεγέρει καὶ ριπίζει τὸν ὄχλον
 400, 5.
 ἀνεγκλητέ 400, 28.
 ἀνέγκλητον 400, 25.
 ἀνεγκλήτως 400, 29.
 ἀνεγνάμφθη 395, 15.
 ἀνέγρετον 395, 17.
 ἀνεδείματο 395, 18.
 ἀνέδην 400, 15.
 ἀνέδραμεν 395, 21.
 ἀνέξασεν αἷμα 27, 21.
 ἀνέζωπυρήθη 395, 22.
 ἀνέθει 395, 23.
 ἀνεκίασασθε 396, 24.
 ἀνέilen 214, 27. 395, 33.
 ἀνεκλήθυσαν 396, 12.
 ἀνέλιξιν 400, 2.
 ἀνέλλεσθαι 395, 29.
 ἀνέλλεται 395, 31.
 ἀνειλόμην 396, 10.
 ἀνειλύσω 395, 32.
 ἀνειμέναι 396, 13.
 ἀνείμονες 396, 14.
 ἀνείναι 396, 15.
 ἀνεῖναι κύβον 396, 16.
 ἀνεῖπεν 396, 17.
 ἀνεῖργεν 396, 18. V. ἀπείργων.
 ἀνείρειν 396, 21.
 ἀνέλοθαι 396, 19.
 ἀνεισιν 396, 20.
 ἀνεῖται 396, 21.
 ἀνέκαθεν 18, 26. 395, 24. 396, 28.
 ἀνεκαλέσατο 396, 27.
 ἀνεκός 19, 33. 395, 24. Attice
 ἀνεκας 570, 26.
 ἀνέπραγεν 396, 29.
 ἀνεκρούετο 396, 31.

ἀνεκρυβαλίζων 396, 33.
 ἀνεκώχειον 396, 32.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνελευθερία 78, 10.
 ἀνελεύθερος 397, 1.
 ἀνελήμων 400, 30.
 ἀνέλκειν τὰς ὀφρῦς 401, 4.
 ἀνελκταῖς ὀφρῦσι σεμνόν 396, 25.
 ἄνελον imperat. 1028, 16.
 ἀνελοῦσαι γὰρ τὸν νόμον 397, 3.
 ἀνέλπωτον βίον 397, 15.
 ἀνελπίστως 80, 16. 397, 18.
 ἀνεμεστῶθη 5, 16.
 ἀνεμέστωσεν 5, 16.
 ἀνέμητα 397, 13.
 ἀνemiaia 401, 14.
 ἀνemiuiον ὥον 81, 32.
 ἄνεμος καὶ ὀλεθρος ἀνθρώπου
 13, 31. 401, 8.
 ἀνεμοστρεφές 397, 19.
 ἀνεμοφόρητος 24, 26.
 ἀνεμύτας 397, 33.
 ἀνενεχθείσας 397, 23.
 ἀνέντατος 401, 16.
 ἀνέγτες 397, 14.
 ἀνεξέλεγκτος 397, 25.
 ἀνεξεύρητος 398, 1.
 ἀνεξίτητον 397, 24.
 ἀνεπάγγελτος 398, 5.
 ἀνεπάγγελτος δειπνεῖ 6, 10.
 ἀνεπάκη] ἐὰν εὐρεθῶσι δύο ὁ-
 χρονα, τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται
 ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ καὶ τὸ
 πρῶτον φυλάττεται, ὅλον καὶ
 ἕκαον, ἐξ οὗ τὸ ἐκάην, χαίρω
 ἕχαρον, ἐξ οὗ τὸ ἐχάρην, παύω
 ἔκταον, ἐξ οὗ τὸ ἐπάην καὶ ἀνε-
 πύην

πάη· ἐν τῇ συνηθείᾳ. Choerob.
in Theodos.

ἀνέκαλτο 397, 26.
ἀνεπάτησας 397, 27.
ἀνέπαφα 203, 26.
ἀνέπαφον 397, 30.
ἀνεπαφρόδιτος 397, 31.
ἀνέπεισεν 77, 10.
ἀνεπίδικα 183, 26. 380, 2.
ἀνεπίκλητος 400, 23.
ἀνεπίκλητῶς 400, 23.
ἀνεπίκλητον 397, 28.
ἀνεπίκλητος 398, 7.
ἀνεπιστάτητον 397, 29.
ἀνεπίτροπος 9, 14.
ἀνεπίτευτον 398, 11.
ἀνεπιτεροῦσθαι 398, 6.
ἀνεπιτεροῦσθαι τὴν ψυχὴν 10, 20.
ἀνερ 1004, 16. 1239.
ἀνεργῶσει 398, 10.
ἀνερψάμενοι 401, 27.
ἀνέρπστα 397, 32.
ἀνερμάτιστον 398, 9.
ἀνερμάτιστος ναῦς 401, 30.
ἀνερρόπειν 398, 18.
ἀνερρόπται κύβος 398, 26.
ἀνερρόπται 398, 19.
ἀνερρόπωντο 398, 20.
ἀνερρόπων 398, 22.
ἀνέρπει 401, 29.
ἀνερύσατο 398, 8.
ἀνέσαιμι 401, 33.
ἀνέσονται 398, 24. 402, 1.
ἀνέσαιν 395, 27. 402, 3.
ἀνέσαιμου 398, 25.
ἀνέσκειν 398, 32.
ἀνέσκειν 398, 29.

ἀνέσκειν 16, 20.
ἀνέσκειν 398, 30.
ἀνέσκειν 399, 3.
ἀνέσκειν 399, 1.
ἀνέσκειν 399, 7.
ἀνέσκειν 399, 2.
ἀνέσκειν 399, 9.
ἀνέσκειν 400, 13.
ἀνέσκειν 399, 10.
ἀνέσκειν 399, 12.
ἀνέσκειν 603, 22. 1095.
ἀνέσκειν 399, 11.
ἀνέσκειν 399, 14.
ἀνέσκειν 399, 13.
ἀνέσκειν 399, 16.
ἀνέσκειν 399, 15.
ἀνέσκειν 399, 19.
ἀνέσκειν 399, 20.
ἀνέσκειν 399, 21.
ἀνέσκειν 400, 4.
ἀνέσκειν 121, 18.
ἀνέσκειν 124, 29. 399, 17.
ἀνέσκειν 15, 18.
ἀνέσκειν 401, 18.
ἀνέσκειν 80, 29.
ἀνέσκειν 402, 17.
ἀνέσκειν 554, 26. 577, 12. 618, 25.
1095.
ἀνέσκειν 399, 24.
ἀνέσκειν 400, 1.
ἀνέσκειν 402, 4.
ἀνέσκειν 402, 5.
ἀνέσκειν 402, 27.
ἀνέσκειν 402, 8.
ἀνέσκειν 402, 24.
ἀνέσκειν ἐξ ὑπνου 17, 19.
ἀνέσκειν 25, 19.

- ἀνήκει 403, 5.
 ἀνῆκεν 402, 15.
 ἀνήκεστον 402, 18.
 ἀνηκιδωτοὶ 402, 25.
 ἀνηκούσθησεν 402, 16.
 ἀνηλεημάτων 400, 30.
 ἀνηλεής 26, 16.
 ἀνηλέγτος, 26, 16.
 ἀνηλεπτος 396, 25.
 ἀνημμένος 402, 19.
 ἀνημέθη 402, 13.
 ἀνήνυιος 402, 20.
 ἀνήνυτος πόρος 13, 26.
 ἀνίμωτο 402, 21.
 ἀνίρηκεν 27, 16. 402, 23.
 ἀνίρηστον 402, 22.
 ἀνιρῶσεν 402, 28.
 ἀνιρτησαν 402, 31.
 ἀνηρώτιζεν 403, 11.
 ἀνησις 402, 32. 453, 32.
 ἀνίχθημεν 402, 26.
 ἀνῆψεν 402, 27.
 Ἄνθεια 403, 27.
 ἀνθέμιον 403, 9.
 ἀνθεμόεντα 403, 10.
 Ἀνθεμόκριτος 403, 29.
 Ἀνθεμούς 403, 20.
 ἀνθέεται 402, 11.
 ἀνθεριών 403, 12.
 ἀνθεριῶνα 215, 14.
 ἀνθέρις 403, 13.
 ἀνθερίων 403, 14.
 ἀνθερίσκος 403, 15.
 ἀνθεστηριάδας 215, 16.
 ἀνθεστηριῶν 208, 28. 403, 32.
 ἀνθίων 83, 12. 404, 28.
 ἄνθη 12, 30.
 ἀνθήλιος 403, 23.
 ἀνθηρημένος 403, 16.
 ἄνθης 403, 22.
 ἀνθησῶ 126, 1.
 ἄνθινον 403, 17.
 ἀνθιπυρία 404, 3.
 ἀνθισσάσαι μουσική 404, 7.
 ἀρδισταίμαι 121, 9.
 ἄνθος 404, 24.
 ἀνθοσμίς 413, 18.
 ἀνθοσμίς οἶνος 22, 9.
 ἄνθ' ὅτον 403, 19.
 ἀνθρίκιον 404, 9.
 ἀνθρηκον 403, 21.
 ἀνθρήναι 21, 5.
 ἀνθρήνη 404, 4.
 ἀνθρήμιον 21, 5.
 ἄνθρῳσται 404, 22.
 ἀνθρωπίεται 8, 15.
 ἀνθρωπιδος μῦθος 21, 14.
 ἀνθρωπιδάτερον 78, 26.
 ἀνθρωπίσκος φαῦλος 14, 14.
 ἀνθρώποιδης θήριον 5, 21.
 ἀνθρώποι εἰσφορές 5, 8.
 ἀνθρωπος εἰς ὁδοῦ 5, 23.
 ἀνθρώπος Εὐριπιδος 404, 14.
 ἀνθρωπος λυπηρολογος 9, 29.
 404, 12.
 ἀνθρωπος πρόδοξος 6, 28. 404, 10.
 ἀνθρωπος τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.
 ἀνθρωπος φιλοπραγματίας 3, 13.
 ἀνθυπερχήσαι 404, 19.
 ἀνθυπῶσαι 404, 17.
 ἀνιαθεῖς 405, 1.
 ἀνιάκεις 405, 7.
 ἀνιαρόν 405, 2.

ἀνιάτρων (τῶν) Olymptōdous
in Gorgiam.

ἀνίδρυτο 405, 5.

ἀνιδρυτοὶ 405, 3.

ἀνιείς 405, 4.

ἀνιεμένη 405, 8.

ἀνιέντα 405, 9.

ἀνιέρειος 405, 20.

ἀνίερος τύχη 13, 29.

ἀπειρώσαντες 405, 10.

ἀνίησιν 405, 21.

ἀνικράμενα 405, 26.

ἀνίλλειν βιβλίον 19, 14.

ἀνιλλομένη 405, 13.

ἀνιμῶσθαι 405, 11.

ἀνιμῆσαι 266, 22.

ἀνιπτος 205, 5.

ἀνιπτοὶς πασί 405, 16.

ἀνιπτόποδες 405, 18.

ἀντιᾶζειν 19, 28.

ἀνισοφύες 405, 22.

ἀνιστάμεναι 405, 23.

ἀνιστῇ 405, 12.

ἀνίστω 405, 15.

ἀνισχοσάει 405, 24.

ἀνισχων 405, 25.

ἀνισῶσαι 19, 28. 80, 9.

ἀννηττον 403, 3.

ἀνόδοκτος 406, 1.

ἀνοηστειν 406, 16.

ἀνόητά γ' εἰ τυτ' ἤλθετε ἐκτα-
ξων ἐμοί 4, 4.

ἀνοητεi Chotrob. orthogr.

ἀνοητία 21, 20.

ἀνόθεντον 405, 31.

ἀνογει 406, 3.

ἀνογιεύς Damascius.

ἀνοικνένοσ τοῖς κτήνεσιν 406, 5.

ἀνοικτίρμων 20, 15.

ἀνοιξις 438, 2.

ἀνοις 406, 9.

ἀνοίσω 28, 3.

ἀνφαιον 405, 32.

ἀνακωχήν 406, 19.

ἀνομβροῦσαι 406, 7.

ἀν' ὁμιλον 406, 8.

ἀνομολόγητα 184, 22. 211, 22.

ἀνομοταγῇ Damascius.

ἀνοτος 406, 10.

ἀνοπαῖα 406, 4.

ἀνοργίας 406, 12.

ἀνοργιάτοις 406, 13.

ἀνοργοι 3, 24. 406, 11.

ἀνορταλλῆζειν 406, 17.

ἀνορρωρυμένον 405, 28.

ἀνόσιον 406, 15.

ἀνοψία 406, 14.

ἀνταίρειν 26, 8.

ἀνταίρω 123, 32.

ἀντάκαιος 410, 29.

ἀντάλλαρον 407, 18.

ἀντάλλατος 410, 30.

ἀνταλλάττομαι 121, 9.

ἀνταμύρασθαι 78, 1.

ἀνταναγῶναι 27, 10. 410, 31.

ἀντανάκλεισιν 406, 21.

ἀνταπειτῆσαι 78, 1. 407, 13.

ἀνταποδοῦναι 78, 1. 407, 14.

ἀνταπολαμβάνειν 78, 3. 407, 14.

ἀνταποποιᾶζειν 25, 29.

ἀντάρης 407, 12.

ἀντεγράφατο 410, 32.

ἀντισοδιάζω 883, 11.

ἀντιξάγειν 406, 32.

Ω ρ ρ ρ ρ 2

ἀσπερίσθαι 124, 7.
 ἀσπερίσθαι 406, 36.
 ἀστερεῖ 407, 1.
 ἀστερίδαι 407, 31.
 ἀστερόσιν 407, 2.
 ἀσφρασμα 407, 5.
 ἀσφρόντο 407, 3.
 ἀσφιλοτιμούντο 407, 6.
 ἀσπύξ 407, 32.
 ἀσπύχμενος 408, 5.
 ἀσπύχω 125, 30.
 ἀσπύλιον 16, 10.
 ἀσπύλιος 411, 1.
 ἀσπύτης 411, 6.
 ἀσπύζει 408, 6.
 ἀσπύνει 407, 27.
 Ἀσπύτης 409, 30.
 ἀσπύνειν ἀσπύνην καὶ ἀσπύ-
 νειν ταύτην τῷ περὶ τοῖς κοι-
 νοῖς ἀσπύνειν. Cod. Vat. 1410.
 ἀσπύθεις 409, 32.
 ἀσπύθης 407, 24.
 ἀσπύθης 427, 28.
 ἀσπύθης 23, 28, 78, 16.
 ἀσπύθης 126, 4, 407, 26.
 ἀσπύθης 410, 32.
 ἀσπύθης 82, 20, 197, 24.
 185, 16.
 ἀσπύθης 200, 9, 410, 8.
 ἀσπύθης 408, 3.
 ἀσπύθης 198, 7, 406, 25.
 ἀσπύθης 408, 8.
 ἀσπύθης 129, 18.
 ἀσπύθης 184, 16, 197, 3.
 ἀσπύθης 410, 17.
 ἀσπύθης 204, 10.
 ἀσπύθης 410, 13 et 20.

ἀσπύθης 408, 7.
 ἀσπύθης 408, 9.
 ἀσπύθης 198, 17, 408, 27, 614, 8.
 1096. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀσπύθης
 προπαροξιστὸς γεγεννημένου ἅμα
 τῇ ἀποβολῇ τοῦ ὁ ἐξέειπε τὸ ὕ,
 καὶ τὴν ὁξείαν τάσιν ἐφύλαξε.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἀσπύθης 198, 19, 408, 29.
 Ἀσπύθης 410, 27.
 ἀσπύθης 119, 1.
 ἀσπύθης 184, 29, 199, 12.
 ἀσπύθης 408, 10.
 ἀσπύθης 408, 11.
 ἀσπύθης 78, 5, 407, 22.
 ἀσπύθης 407, 22.
 ἀσπύθης 184, 13.
 ἀσπύθης 613, 9.
 Ἀσπύθης 409, 9.
 ἀσπύθης 407, 16.
 ἀσπύθης 408, 23.
 ἀσπύθης 208, 13.
 Ἀσπύθης 1198.
 ἀσπύθης 408, 20.
 ἀσπύθης v. ἀσπύθης.
 ἀσπύθης 408, 21.
 ἀσπύθης 120, 9.
 ἀσπύθης 124, 26.
 ἀσπύθης 408, 24.
 ἀσπύθης 408, 12.
 ἀσπύθης 19, 9.
 Ἀσπύθης 410, 28.
 ἀσπύθης 28, 21.
 ἀσπύθης 408, 25.
 ἀσπύθης Olympiodorus
 in Phaedonem.
 ἀσπύθης 408, 28.

ἀντιτυπῆσαι 408, 19.
 ἀντιτυπία 418, 18.
 ἀντιτύπους 418, 13.
 ἀντιφερίζειν 411, 7.
 ἀντιφέρονται 408, 33.
 ἀντιφής 409, 3.
 ἀντιφιλοιομεῖ 409, 1.
 ἀντιχορδός 409, 10.
 ἀντλητήρ 411, 8.
 ἀντλία 203, 9. 411, 9 et 20.
 ἀντλιοαντλητήρας 411, 12.
 ἀντλίων 411, 19.
 ἀντλος 407, 4.
 ἀντόμενοι 409, 2.
 ἀντομνύναι 200, 16.
 ἀντρα ρύχια 409, 4.
 ἀντριάδες ρύμφαι 17, 5.
 ἀντρώδη 409, 5.
 ἀντρῶνες 409, 11.
 ἀντυγες 409, 6.
 ἀντωμοσία 186, 16. 200, 16.
 409, 12 et 18 et 32.
 ἀντωπεῖ 409, 7.
 ἀντωπός 409, 8.
 ἀννδρεύσασθαι 411, 32.
 ἀνύειν 14, 17. 411, 28.
 ἀνυπαίτιος 411, 21.
 ἀνυπήλιφος ναῦς 21, 7.
 ἀνυπόβλητον 411, 22.
 ἀνυπόδετος 82, 16.
 ἀνυποδήματος 82, 17.
 ἀνυπόδητος 412, 13. 17, 13.
 ἀνύποιστον 411, 23.
 ἀνυπόστατον 411, 25.
 ἀνυπότακτα ῥήματα 1087.
 ἀνύσαι 411, 24.
 ἀνυσίμως 411, 26.

ἄνυτος 211, 31.
 ἀνύτουσι 411, 26.
 ἀνύτειν 411, 28.
 ἄνω βάλε ἡμῖν 80, 1.
 ἄνω καὶ κάτω 412, 4.
 ἀνωμαλία 211, 6.
 ἀνωμοσι 20, 33.
 ἀνώμωξιν 412, 5.
 ἀνώνητον 412, 6.
 ἀνωρθοράζον 412, 7.
 ἄνω τὰ ῥήματα εξαίρειν 12, 21.
 ἐνώτερον 80, 18.
 ἀνωφέλητος ἄνθρωπος 4, 24.
 ἀνωφρυσσμένος ἄνθρωπος 25, 5.
 ἀξία 77, 17.
 ἀξιώσαστος 412, 24.
 ἀξιαπηγητότατον 413, 12.
 ἀξίφραστον 412, 25.
 ἀξιοῖ 412, 28.
 ἀξίον 77, 15. 215, 22. 412, 23.
 ἀξίον τριχός 10, 7.
 ἀξιοπενθής 21, 10.
 ἀξιοπίστος 413, 3.
 ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός 412, 9.
 ἄξιος οὐδὲ μόνου 413, 8.
 ἀξιούμενος 80, 21.
 Ἄξιολχος 413, 6.
 ἀξιώχρεων 412, 30.
 ἀξιώχρεως 209, 32. 412, 29.
 ἀξίωμα 80, 21.
 ἀξίων 412, 26.
 ἄξονες 204, 3. 413, 15.
 ἀξύλω 413, 11.
 ἀξύμβλητον 413, 13.
 ἀξυνεστώ 413, 10.
 ἄξω 413, 1.
 ἄζως 413, 31.

αἰοιδῇ 413, 23.
 αἰοιδιμός 215, 18. 413, 24.
 αἰοιδός 413, 25.
 αἰονος 413, 29.
 αἰόλλει 413, 26.
 αἰόλλισσα 413, 27.
 αἶοπα 414, 6.
 αἶορ 1095.
 αἶορι 413, 28.
 αἶορος λίμνη 413, 32.
 αἶορτήν 414, 4.
 ἀπαγγέλαις 438, 1.
 ἀπαγε 414, 12 et 13.
 ἀπάγειν 414, 8.
 ἀπαγε ξένων ἐν χειμῶνι 218, 27.
 ἀπαγορεύει 414, 16.
 ἀπαγορεύειν 414, 18.
 ἀπαγορεύω 123, 29. 130, 1.
 ἀπάγου 414, 15.
 ἀπαγωγός 414, 17.
 ἀπαγωγή 27, 5. 200, 25. 414, 19 et 23.
 ἀπαῖδον 414, 27.
 ἀπαῖδη 414, 28.
 ἀπ' αἰγέρον 419, 15.
 ἀπαιδάγωγος 18, 18.
 ἀπαιδευτέω 501, 18.
 ἀπαιδευτοί 419, 8.
 ἀπαιδία 419, 10.
 ἀπαιδοτρίβητι 419, 9.
 ἀπαιθρεύειν 26, 24.
 ἀπαῖοι 419, 12.
 ἀπολημα 419, 13.
 ἀαλεῖν 6, 16.
 ἀπαιτῶ 119, 4.
 ἀπαιρουμένην 421, 25.
 ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι 415, 29.

ἀπάλαμνον 418, 6.
 ἀπάλαμνος 414, 30.
 ἀπαλάμνως 418, 7.
 ἀπαλεξῆσαι 415, 3.
 ἀπαλέξαντες 415, 4.
 ἀπαλλάξας 415, 1.
 ἀπαλλάξωμεν 414, 31.
 ἀπύλλεις 414, 29.
 ἀπαλοῦν 16, 1.
 ἀπαλοὶ θερμολουσάις, ἀβροὶ μαλθακευσάις 4, 1. 415, 27.
 ἀπαλὸς εἰσπλους λιμένος 13, 5.
 ἀπαλόχρως 18, 28.
 ἀπαμβλύνει 415, 6.
 ἀπαμβρύκου 418, 8.
 ἀπαμυνεῖ 415, 5.
 ἀπαμφεῖ 415, 8.
 ἀπαμφισαντες 415, 7.
 ἀπαμφισκων 415, 11.
 ἔπαν 416, 11. 569, 9.
 ἀπανύστασις 415, 12.
 ἀπανθίους 7, 8.
 ἔπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλὴ 416, 7.
 ἀπαντῆν 416, 9.
 ἀπαντῶ 130, 13.
 ἀπαξάπαντα 415, 15.
 ἀπαξάπαντες 18, 6.
 ἀπαξισπλῶς 415, 13.
 ἀπάξω 413, 1. 415, 14.
 ἀπαράβλητος 415, 17.
 ἀπαραισδιόδα 415, 8.
 ἀπαραιοίητον 415, 19.
 ἀπαρασκεύαστον 79, 1. ἀπαρ-
 σκευος καὶ ἀπαρασκεύαστον διά-
 φεριν φασίν· ὁ μὲν γὰρ δι' αὐ-
 τοῦ τὴν χαρηγίαν ἔχων ἀπα-
 ρύσκευος ἂν λέγαιτο, ὁ δὲ δι'

ἐτέρου ἀπαραφεικτού. ὁ μὲν
ἄρχων ὁ μονομήχων δοῦναι θή-
λων ἀπαρτίσκειντος λέγεται, ὁ
δὲ μονομάχος ἀπαρτισκόμενος.
Cod. Paris. 2630.

ἀπαράτρεπτα ἐμάτην 29, 18.

ἀπαρτήματα 418, 10.

ἢ ἀπαρτίζαιος πότερον ῥῆμα
ἐστὶν ἢ οὐκ 1275.

ἀπαρτίζεσθαι 418, 11.

ἀπαρτιδῶν 418, 3.

ἀπαρτίαν 445, 16.

ἀπαρτίλας 19, 22.

ἀπαρτος 8, 26.

ἀπαρτισμὸν 415, 20.

ἀπαρτῆν 10, 16. 211, 13.

ἀπαρτί 79, 30. 210, 23.

ἀπαρτίαν 415, 22.

ἀπαρτιλογία 416, 15 et 20.

ἀπαρτίζεσθαι 416, 22.

ἀπαρτίζου 415, 23.

ἄπυσαν τὴν οὐσίαν ἡμφίεσται
418, 1.

ἀπασκαρτίζειν 418, 5.

ἀπαστία 415, 21.

ἀπαστος 415, 24.

ἀπατήλος 415, 25.

ἀπατήσαι 415, 26.

ἀπάτηςτος ἀρχή 29, 2.

ἀπατούριον 205, 27. 416, 24.
417, 22.

ἀπατῶ 122, 4.

ἀπαυθῶ 419, 3.

ἀπαυθαδιάζοντας 419, 4.

ἀπαντοματισθῆναι 419, 5.

ἀπαντιομολῆσαι 419, 2.

ἀπαυχερίζειν 419, 6.

ἀπαχοθῆναι 419, 1.

ἀπεβίω 419, 7.

ἀπεγένετο 82, 33.

ἀπεγλαψάμην 420, 22.

ἀπεγνωκώς 419, 23.

ἀπέγνω 119, 19.

ἀπέγνωσαν 419, 24.

ἀπέγραψε τὸν καιρὸν 420, 21.

ἀπεδίδεξεν 419, 21.

ἀπεδημηκότες 419, 26.

ἀπεδημηγότος 79, 26.

ἀπεδον 419, 27.

ἀπέδοξεν 419, 20.

ἀπέδοσθε 419, 25.

ἀπέδοτο 419, 22.

ἀπέδρα 419, 31.

ἀπέδραν 11, 1. 419, 31. 1066.

ἀπεθέρισεν 420, 3.

ἄπει 420, 6.

ἀπειθαρχία 78, 20.

ἄπεικός 420, 5.

ἀπειλήματα 25, 32.

ἀπειλοῦμαι 82, 25.

ἀπειλῶ 120, 29. ἀπειλῶ καὶ ἀπειλή
διὰ τῆς εἰς διφθόγγον· οἱ γὰρ
Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰ ἐκφέρουσιν
αὐτά, οἷον ἀπέλλω, ἀπέλλη.
Choerob. cod. Barocc. 50.

ἀπειλῶν 420, 7.

ἀπειπίσθαι 80, 25.

ἀπεῖπε 130, 10.

ἀπειπῆν 216, 27. 420, 40.

ἀπειργάσθαι 420, 8.

ἀπειργων 420, 9. ἀπειργῶ τινα
βουλόμενον ἐνεργεῖν τι, ἀνείργω
δὲ τὸν ὑψόμενον καὶ ὅσον ἐν τῇ
ἰργῶ ἐνύσαντα Cod. Vat. 1410.

- ἀπειρέσια 420, 10.
 ἀπειρήθην 602, 18.
 ἀπειρήκη 420, 11.
 ἀπειρήκει 420, 12.
 ἀπειροδύναμον Olympiod. in
 Phaed.
 ἀπειροειδής idem.
 ἀπειρονα δακτύλιον 420, 18.
 ἀπειρων 570, 8. 597, 13. 598, 17.
 ἀπεισιν 420, 16.
 ἀπεισομαι 420, 17.
 ἀπέκταν 420, 25.
 ἀπεκλεκτικόν Olympiodorus in
 Phaed.
 ἀπεκόμισθη 420, 4.
 ἀπεκόπησαν 420, 29.
 ἀπεκρίθη 420, 26.
 ἀπέκτητον 420, 28.
 ἀπεκτόνασιν 429, 27.
 ἀπελαμπρύνθη 6, 12.
 ἀπελαύνω 121, 15.
 ἀπελεθρον 420, 31.
 ἀπελεύθερος 421, 3.
 ἀπέλθη 421, 1.
 ἀπέλιπεν 421, 6.
 ἀπέλλητοι 421, 5.
 ἀπελυμαίνοντο 420, 32.
 ἀπεμόρξατο 421, 9.
 ἀπεμπολή 421, 10.
 ἀπεμπολήους 421, 13.
 ἀπεμυθήσω 421, 14.
 ἀπεμύλλαινον 421, 8.
 ἀπεμφαίρει 421, 12.
 ἀπενεγκόμενος 421, 15.
 ἀπενεγκῆν γραφήν 421, 17.
 ἀπηνήσω 421, 16.
 ἀπεναντίαι 206, 24. 421, 18.
 ἀπεναντιόμος 421, 20.
 ἀπεξεσμένον 421, 23.
 ἀπεικός 421, 24.
 ἀπεπτόμην 9, 25.
 ἄπειτος 1096.
 ἀπέρακτον 22, 14. 421, 26.
 ἀπέρατον 22, 14.
 ἀπεργασάμενος 421, 30.
 ἀπεργάσασθαι 421, 28.
 ἀπερίβλεπτον 421, 32.
 ἀπερίγραπτοι 422, 1.
 ἀπερίγραφτον 421, 33.
 ἀπεριγράφως Damascius.
 ἀπεριούλπιγκτοι 422, 2.
 ἀπερβόπιον 421, 27.
 ἀπερβέ 422, 7.
 ἀπερβήσεις 422, 9.
 ἀπερβώγεν 422, 4.
 ἀπερβώγotes 422, 3.
 ἀπερβωπος 8, 8.
 ἀπέσβη 422, 15.
 ἀπέσβηκεν 422, 16.
 ἀπέσβησε πῦρ 16, 27.
 ἀπεσεισάτο 422, 18.
 ἀπεισιγάλωσεν 422, 32.
 ἀπεσκέδασε 422, 19.
 ἀπέσκη 422, 33.
 ἀπεσκληκώς 422, 20.
 ἀπεσκόλυπτε 423, 1.
 ἀπεσύνα 422, 21.
 ἀπεσταλμένην 423, 5.
 ἀπέστη 422, 22.
 ἀπεστλεγγισμένον 423, 3.
 ἀπεστομάτισαν 422, 23.
 ἀπεσφακέλισεν 422, 25.
 ἀπέσφηλεν 422, 24.
 ἀπέσχαζεν 422, 29.

ἀπεσχεδιώζετο 422, 28.
 ἀπεσχοίνισεν 422, 30.
 ἀπεσχοινισμένον 422, 31.
 ἀπετείχιζον 423, 7.
 ἀπετεζιγωρημένοι v. σισημένοι.
 ἀπετίμησεν 200, 29. 423, 12.
 ἀπετίννυσον 423, 8.
 ἀπέτιστα 423, 10.
 ἀπετύλουν 423, 11.
 ἀπενήκασιν 423, 21.
 ἀπενθύνει 423, 20.
 ἀπευκτόν 423, 19.
 ἀπέφρησεν 423, 9.
 ἀπεφθόν χρυσίον 423, 23.
 ἀπέφρησαν 423, 20.
 ἀπεφρούρησαν 423, 24.
 ἀπεχειροτόνησαν 122, 30.
 ἀπέχθεια 423, 29.
 ἀπέχθεισθαι 423, 25.
 ἀπεχθής 424, 2.
 ἀπεχοιρίασεν 424, 3.
 ἀπεχρῶτο 423, 26.
 ἀπεχρήσαντο 124, 29. 423, 32.
 ἀπεχρήσατο 423, 30.
 ἀπέχρησεν 423, 31.
 ἀπέχω 123, 9.
 ἀπεψηφισμένοι 216, 17.
 ἀπέωσατο 424, 5.
 ἀπεωσμένον 424, 6.
 ἀπέωστο 424, 7.
 ἀπηδέσθη 424, 24.
 ἀπηλγηκότες 424, 8.
 ἀπηλιώτης 16, 11. 549, 31. 562, 29.
 ἀπηλλάγησαν 424, 9.
 ἀπηλοημένος 424, 27.
 ἀπήμαντον 424, 10.
 ἀπημέλφθη 424, 11.

ἀπήμονα 424, 12.
 ἀπηνέμους 424, 13.
 ἀπηνέστερον 424, 14.
 ἀπηνήνυντο 424, 15.
 ἀπηνηθίσθαι 7, 7.
 ἀπήξεν 424, 22.
 ἀπηρημένας 424, 16.
 ἀπήρησε 10, 16.
 ἀπηρτισμένως 418, 12.
 ἀπηρωτί Theognostus f. 104.
 ἀπηῦρα 423, 18.
 ἀπήχεια 424, 23.
 ἀπηχές 16, 10. 424, 17.
 ἀπηχῇ 207, 19.
 ἀπηχία 16, 15.
 ἀπηχθάνοντα 423, 28.
 ἀπήχθετο 424, 18.
 ἀπηχθημένον 424, 20.
 ἀπηχθισμένον 424, 21.
 ἀπίθανον 424, 29.
 ἀπίθι 424, 30.
 ἀπιστεῖν 24, 7. 424, 32.
 ἀπιστίαν 424, 32.
 ἀπιστίαν βλέπει 5, 13.
 ἀπιστον με τιθεῖς 25, 4.
 ἀπιστος 424, 31.
 ἀπιστῶ 121, 24. 123, 25.
 ἀπίχθους 425, 3.
 ἀπιῶν ᾧχετο 425, 5.
 ἀπλᾶ 25, 11. 425, 22.
 ἀπλάκητον 425, 17.
 ἀπλᾶς 205, 30. 425, 12.
 ἀπλαστος 425, 6.
 ἀπλευστεί Cod. Baroc. 50.
 ἀπλετον 425, 7.
 ἀπλήγιος 425, 18.
 ἀπληγίς 425, 20.

ἀκλήθωντος Olympiod. in Phaed.

ἀπλοῖδας 425, 11.

ἀπλοῖς 425, 11.

ἀπλοα 425, 14.

ἀπλοίστατος 19, 18.

ἀπλυτον πῶγ' ἡνα 4, 14. 425, 15.

ἀπλωτον 425, 16.

ἀπο 425, 25.

ἀποβαδίζειν 425, 27.

ἀποβύθφα 12, 31. 426, 18.

ἀποβλινειν 425, 33.

ἀποβράτης 425, 33.

ἀποβαιικὸι τροχοί 425, 33.

ἀποβατικὸς ἡλόχος 198, 15.

ἀποβατῶ 198, 11.

ἀποβατῶν ἀγών 426, 30.

ἀποβλεπόμενοι 425, 28.

ἀπόβλεπτον 6, 23. 425, 26.

ἀποβλίσαι 426, 16.

ἀποβλύζων 426, 15.

ἀποβουκολήσας 426, 17.

ἀποβουχθλαί 427, 3.

ἀποβύσαντες 426, 21.

ἀπογενέσθαι 426, 14.

ἀπογενομένους 210, 21.

ἀπογινώσκειν 183, 24. 198, 29.

ἀπογινώσκω 124, 9.

ἀπὸ γλώσσης 22, 4.

ἀπὸ γλώττης 436, 9.

ἀπογνοίς 426, 23.

ἀπογνῶναι 211, 5. 425, 29.

ἀπὸ γραμμῆς 426, 19.

ἀπογράφειν οὐδ' ἔτι 184, 30. 199, 4. 425, 31.

ἀπογραφὴ 198, 31. 426, 5.

ἀπογράφαι 198, 31.

ἀποδακρύους 427, 20.

ἀποδαρθεῖν 426, 27.

ἀποδάσσομαι 426, 22.

ἀποδεδύσθαι 218, 3.

ἀποδεικνύειν 430, 28.

ἀποδείκνυμι σοι χελιδόνα 427, 29.

ἀποδείξει 427, 23.

ἀποδείξασθαι 426, 25.

ἀπόδειξιν δοῦναι 81, 26.

ἀποδειροτομεῖ 426, 28.

ἀποδεκταί 198, 1. 427, 13.

ἀποδεόντων 426, 29.

ἀποδέχομαι 120, 33. 427, 8.

ἀποδιδόμεθα 427, 19.

ἀποδιδόμενοι 427, 18.

ἀποδίδωμι 120, 17.

ἀποδικύσαι 183, 21.

ἀποδικεῖν 427, 9.

ἀποδιοπομπέσθαι 7, 14. 427, 5.

ἀποδοκιμῶ 123, 27.

ἀπὸ δόξης 427, 7.

ἀποδόσθαι 427, 10.

ἀποδράς 427, 11.

ἀποδύσαι 427, 26.

ἀποδυσπετεῖ 427, 12.

ἀπόζειν γράσων 87, 20.

ἀπόζων 427, 30.

ἀποθεσπῆσαι 427, 33.

ἀποθεινοσόμεθα 428, 3.

ἀποθήκη 82, 28.

ἀποθήκην 428, 2.

ἀποθρέψεις 427, 31.

ἀποθριάσαι 428, 5.

ἀποθρῶσκοντι 427, 32.

ἀποθῆμια 428, 1.

ἀποικοδομεῖς 428, 7.

ἀποινα 428, 9.

ἀποινῆν 210, 6.

ἀποιόσσετε 428, 11.
 ἀπορίχομαι 428, 12.
 ἀποκα 439, 1.
 ἀποκαθεῖ 428, 23.
 ἀποκαθεύδουσιν 428, 13.
 ἀπὸ καιροῦ λέγειν 27, 12.
 ἀποκαρδοκία 428, 14.
 ἀποκαρτερήσαντα 428, 20.
 ἀποκαταλλάξαι 428, 15.
 ἀποκελλαντες 428, 16.
 ἀποκελεσθαι 429, 21.
 ἀποκελεσθαι 129, 20.
 ἀποκεῖσθαι πόρῳ 428, 17.
 ἀποκεκρούμενον 429, 7.
 ἀποκεφαλίζειν 78, 31.
 ἀποκέρχεσθαι 130, 2.
 ἀποκηδήσαντες 428, 22.
 ἀποκήρυκτον 428, 18.
 ἀποκήρυκτος 215, 19.
 ἀποκηρύττοντες 429, 11.
 ἀποκινεῖν 429, 2.
 ἀπόκιος 429, 29.
 ἀποκλήρωσις 428, 19.
 ἀποκναίει 428, 27.
 ἀπόκνιξε 428, 31.
 ἀποκοπήναι 428, 25.
 ἀποκραυγισμός 429, 5.
 ἀποκριθῆναι 77, 12. 429, 31.
 ἀπόκριμα 428, 32.
 ἀποκρίναι 208, 29. 429, 20.
 ἀποκρίνασθαι 429, 31.
 ἀποκρινεῖται 429, 13.
 ἀποκριπύμενος 430, 2.
 ἀπόκρισις 429, 18.
 ἀποκρούεσθαι 428, 33.
 ἀποκτίνουσιν 429, 23.
 ἀποκτινύναι 29, 27.

ἀποκτυπῆσαι 208, 16. 430, 4.
 ἀποκνηθῆναι 430, 5.
 ἀπολαύειν 430, 6.
 ἀπολαύω 123, 3.
 ἀπολόχεῖν 217, 3.
 ἀπολείπουσι 430, 11.
 ἀπόλειψις 201, 22. 430, 30.
 ἀπόλεκτον 430, 33.
 ἀπολειποῦτες 430, 18.
 ἀπόλεμος 430, 9.
 ἀπόλεμος χρόνος 12, 7.
 ἀπολέσθαι γελῶντα 28, 32.
 ἀπόληγε 430, 13.
 ἀπολιβαίνει 431, 3.
 ἀπολιταρχῆσαι 431, 11.
 ἀπολλύασιν 8, 12.
 ἀπολλύειν 430, 28.
 Ἀπολλώνιον 430, 22.
 ἀπολογηθῆναι 182, 5.
 ἀπολογίσασθαι 430, 15.
 ἀπολοπίζειν 25, 26.
 ἀπολυ Damascius.
 ἀπολυμαίνεσθαι 430, 14.
 ἀπομαγδαλιὰ 431, 28.
 ἀπομαγδαλὶς 431, 28.
 ἀπομάγματα 431, 31.
 ἀπόμαθε - θέτω - τοι 17, 3.
 ἀπομάχεται 431, 31.
 ἀπομάχτρα 431, 26 (Quod n.
 27 est δ', καὶ mavult Seidler.
 de Aristophanis fragm. p. 23).
 ἀπομάττεσθαι 431, 13.
 ἀπομάττων 431, 15.
 ἀπομετρηρίζαι 431, 33.
 ἀπομετρηρίσαι 18, 4.
 ἀπομηνίους 431, 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 208, 9.

- ἀπόμισθοι 431, 28.
 ἀπόμισθος 215, 31.
 ἀπὸ μισθωμάτων θένειν 207, 6.
 432, 1.
 ἀπομορξάμενον 431, 25.
 ἀπόμωρα 432, 6.
 ἀπομορχθεις 432, 8.
 ἀπομόσαι 432, 10.
 ἀπομύζει· λύχρον 21, 1.
 ἀπομύζει 432, 9.
 ἀπὸν 432, 12.
 ἀπονησθαι 432, 13.
 ἀπόγεται 432, 14.
 ἀπόνειμον 432, 15.
 ἀπονησμένη 432, 29.
 ἀπονητί 432, 17.
 ἀπονήσασθαι 24, 3. 432, 26.
 ἀπόνοια 432, 19.
 ἀπονομή 432, 21.
 ἀπονοστήσει 432, 20.
 ἀπρησφύλλεσθαι 432, 27.
 ἀπονυχζειν 55, 10.
 ἀπονυχάζεσθαι 13, 13.
 ἀπονυχίσαι 432, 28.
 ἀποξένοισιν 432, 30.
 ἀποξίφισσασθαι 432, 32.
 ἀποξύνονται 432, 31.
 ἀποκάτημα 433, 10.
 ἀπόπατον 433, 16.
 ἀποπερατοῦσιν 432, 34.
 ἀποπεράτως Damascius.
 ἀποπεφασμένον 433, 1.
 ἀποπεφρίσκειν 433, 5.
 ἀπόπληγτος 199, 23.
 ἀποπλήξει 199, 22. 433, 7.
 ἀποπνέειν 439, 30.
 ἀποπομπαῖοι 433, 6.
 ἀποπομπεία 183, 1.
 ἀποπομπή 433, 4.
 ἀποπροσβένει 433, 8.
 ἀποπροσώλλεσθαι 433, 18.
 ἀπὸ πρῆτης 29, 20. 77, 14.
 ἄποπτον 433, 9.
 ἀποπίνουσι λόγους 28, 8.
 ἀπόπτυστος 11, 8.
 ἄπορε· καὶ σφαιλλεῖν 433, 21.
 ἀπορέξαι 434, 4.
 ἀπορησά 433, 32.
 ἀπορθοῦν 29, 16.
 ἀπορθοῦν πόλιν 13, 21.
 ἀπορῖαν 81, 25.
 ἄπορος χώρα 433, 29.
 ἀπορρίζοντες 434, 3.
 ἀπορρήθῃ 434, 13.
 ἀπορρήσιν 433, 24.
 ἀπορρήσις 27, 1. 216, 30.
 ἀπορρήτα 219, 1. 433, 26. 434, 5.
 ἀπορρήσῃ 28, 16.
 ἀπορρήσῃ 434, 12.
 ἀπορρήσις 433, 28.
 ἀπορρήσας 433, 31.
 ἀπορρήσας 433, 33.
 ἀπὸ ῥυτίδος τρέχειν ἔκπον 24, 1.
 ἀπορῶ 120, 21. 125, 24.
 ἀπρωτάτος 434, 9.
 ἀποσύναντι 435, 10.
 ἀποσέσχεν τοὺς ὄρμους τοῦ με-
 τάλλου 205, 10.
 ἀποσεμνύνει 434, 15.
 ἀποσεσύνεσθαι 435, 9.
 ἀποσημνίσθαι 434, 16.
 ἀποσημνίσθαι 206, 28.
 ἀποσημῆναι 83, 21.
 ἀποσημῆνασθαι 434, 14.

ἀποσιμῶσαι 434, 22.
 ἀπόσιτος 83, 17. 434, 18.
 ἀποσκευαζόμενος 434, 19.
 ἀποσκευάζοντες 434, 21.
 ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν 425, 23.
 ἀποσκιρτῶ 435, 15.
 ἀποσκληνῆ 435, 13.
 ἀποσκολύψαι 435, 24.
 ἀποσκοπεῖσθαι 435, 21.
 ἀπὸ σκοποῦ 435, 16.
 ἀποσκορακίζει 435, 17.
 ἀποσκυθίσαι 435, 19.
 ἀποσβεῖν 436, 22.
 ἀποσοβῶμεν 436, 23.
 ἀποσπουδάζων 436, 25.
 ἀπόστα 81, 12. 436, 14.
 ἀποστάσιον 436, 2.
 ἀποστασίου 184, 25. 201, 5. 434, 24 et 30.
 ἀπόστασις 80, 32. 435, 26.
 ἀποστελλόμενοι 216, 32.
 ἀποστερῶ 119, 6.
 ἀποστησάμενον 435, 11.
 ἀποστησίμενος 183, 25.
 ἀποστήσασθαι 436, 24.
 ἀποστήσωνται 436, 26.
 ἀποστολαί 436, 28.
 ἀποστολεῖς 203, 22. 435, 29.
 ἀπόστολος 217, 26.
 ἀποστοματίζειν 26, 1. 436, 33.
 ἀπὸ στόματος 77, 1. 436, 6.
 ἀπὸ στόματος λέγειν 22, 24.
 ἀπόδοτορον 435, 33.
 ἀποστραχισθῆναι 436, 29.
 ἀπόστρεπτος ἔπιθι 10, 22.
 ἀποστροφή 436, 27.

ἀποστυγοῦντες 436, 31.
 ἀπὸ συμβόλων δικάζει 436, 1.
 ἀποσυστῆσαι 436, 20.
 ἀπρσφουδου 436, 21.
 ἀποσχεδιάσας 436, 32.
 ἀπόσχη 436, 34.
 ἀποσχηῖναι 437, 1.
 ἀποσχοινίσαντες 437, 2.
 ἀποταγηρῆσαι 11, 10.
 ἀποταμιεύεται 437, 6.
 ἀποταυρούμενος 437, 8.
 ἀπόταφον 205, 15.
 ἀπόταφος 437, 13.
 ἀποτεθρίσκειν 437, 7.
 ἀποτεθρωμένος 437, 3.
 ἀποτείνεται 437, 9.
 ἀποτείχων 437, 10.
 ἀποτείχισαι 437, 27.
 ἀποτελευτησίαι Damascius.
 ἀποτρεῖν μηχανάς 28, 29.
 ἀποτεμεῖται 437, 11.
 ἀποτετειχισμένος 437, 28.
 ἀποτειύχεται 79, 4.
 ἀποτινύσθαι 437, 12.
 ἀποτιῆσαι λιμὴν 19, 6.
 ἀποτιμᾶν 201, 29. 437, 15.
 ἀποτιμᾶσθαι 184, 18.
 ἀποτίμημα 200, 29. 423, 12. 437, 15.
 ἀποτιμήματα 201, 30.
 ἀποτίμησιν 437, 30.
 ἀποτίμησις 200, 29. 423, 12.
 ἀποτιμηται 201, 25. 437, 15.
 ἀπὸ τόμου 29, 21.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 437, 31.
 ἀποτραχύνεται 437, 32.
 ἀποτραχύνου 26, 19.

- ἀποτριῶσαι 438, 7.
 ἀποτριῶσαι 438, 7.
 ἀπότριψις 438, 1.
 ἀποτρόπαιοι 437, 33.
 ἀποτροπίασμα 438, 5.
 ἀποτρώγειν 438, 9.
 ἀποτυμπανίσαι 198, 20. 438, 12.
 ἀποτυμπανίσαν 438, 16.
 ἀποτυχεῖν 121, 27.
 ἀποτυχίσαι 438, 17.
 ἀποτυχισθεὶς 438, 17.
 ἀπουργοὶ γωνίαι 434, 1.
 ἀποφαντικός 438, 19.
 ἀποφανῶσαι 439, 10.
 ἀπόφαις 438, 27.
 ἀπόφαις δικῆς 210, 25.
 ἀποφάσκει 438, 22.
 ἀποφέρει πλῆν 10, 28.
 ἀποφληγέσθαι 439, 9.
 ἀπόφημι 438, 23.
 ἀποφθεγγόμενος 439, 17.
 ἀποφοιβύζων 439, 7.
 ἀπαφοιτῶν 439, 8.
 ἀποφορᾶν 439, 1.
 ἀποφράδες 204, 31.
 ἀποφράδες ἡμέραι 5, 8. 438, 31.
 ἀποφυγγάνει 79, 4.
 ἀποφυγγάνειν 438, 25.
 ἀποφυσήσας 439, 3.
 ἀποφῶλοι 439, 12.
 ἀποφῶλιον 439, 14.
 ἀποχετεύονται 439, 19.
 ἀποχοιριάζειν 439, 27.
 ἀποχοιριάζειν 439, 26.
 ἀποχεῖν 81, 31. 439, 20.
 ἀπόχη 124, 17. 197, 8. 439, 21.
 ἀποχρώντως 439, 22.
 ἀποχρώσης 439, 25.
 ἀποχώρησις 439, 18.
 ἀποψύς 440, 11.
 ἀποψᾶσθαι 26, 32.
 ἀποψηφίζονται 440, 7.
 ἀποψηφίζω 122, 26.
 ἀποψηφισθέντα 201, 17. 439, 32.
 ἀποψήγειν 440, 9.
 ἀποψήγεις 186, 7.
 ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀπεκτεῖ-
 ναι 9, 20.
 ἀποψηφῶν 439, 29.
 ἀποψίχει 26, 12.
 ἀποψύχειν 210, 17. 440, 10.
 ἀποψίχεσθαι 7, 10.
 ἀποψώμετον 439, 31.
 ἀπράγμων 440, 33.
 ἀπρακτεῖν 9, 18.
 ἀπρασία 83, 14.
 ἀπραίτην 440, 12.
 ἀπρὶς 440, 13.
 ἀπροβούλευτον 440, 21.
 ἀπροόπτως 214, 29. 440, 14.
 ἀπρόςβλητον 440, 15.
 ἀπροςδεῆς 440, 16.
 ἀπρόσειλος 440, 32.
 ἀπροςήγορος ἄσθμας 440, 17.
 ἀπρόσιτος 440, 19.
 ἀπρόσκλητον 440, 20.
 ἀπρόσκλητος διαίη 199, 14.
 ἀπρόσδοτος βίος 25, 10.
 ἀπροστάσιον 201, 12. 434, 30.
 440, 26.
 ἀπρὸς 441, 1.
 ἀπρότων 440, 28.
 ἀπνεσθαι 441, 6.
 ἀπτόν 441, 7.

ἄπτων 441, 8.

ἄπτως Theognostus f. 30.

ἄπύσμεν, βαθυπύσμεν, ὀλιγο-
πύσμεν Theognostus f. 57.

ἄπυρον πινυλίκον 14, 22.

ἄπυστα 441, 9.

ἄπυτος 441, 10.

ἄπρη 441, 11.

ἄπρως 857, 71.

ἄπυδόν 441, 12.

ἄπυθεν 441, 13.

ἄπυλίστοικον μεράκιον 25, 15.

ἄπώμοσα μὴ οὐ πρῶξαι τοῦτο
11, 27.

ἄπώμοτον 441, 14.

ἄπώμοτον πρῶγμα 21, 3.

ἄπῶν, θήσεται 432, 16.

ἄπῶτέρω 441, 17.

ἄπείχοντο 441, 18.

ἄρα 441, 19.

ἄρα 490, 3. 968, 25.

Ἀράβιδος αὐλητής 214, 30.

ἄραις 441, 21.

ἄράκους 442, 19.

ἄράμενοι 44, 22.

ἄράμενον φέρειν 10, 4.

ἄράξει 441, 23.

ἄραρον 441, 24.

ἄραρον 441, 27.

ἄραρῆϊαν 441, 29.

ἄραρως 441, 28.

ἄρασθαι 358, 2. 442, 13.

ἄρασσόμενα 442, 14.

ἄραται 442, 16.

ἄράττων 442, 15.

Ἀραφηνίδος 441, 26.

ἄραχίη 442, 1.

Ἀραλῆως 447, 26.

ἄρας 206, 7. 442, 30.

Ἀργεῖος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου·
οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἀργεῖος λέγουσι,
ἑτοιμῶντες τὸ εἰ. Choerob., or-
thograph.

Ἀργελοφοί 8, 14. 443, 4.

Ἀργιλώδης 442, 28.

Ἀργιόδοτον 442, 27.

Ἀργιόποδες 442, 29.

Ἀργουσα 443, 18.

Ἀργυραμοιβόν 442, 24.

Ἀργυραμοιβός 18, 30. 442, 22
et 23.

Ἀργυράφιον Theognostus f. 83.

Ἀργύριον 79, 20.

Ἀργυρίδιον 442, 8.

Ἀργύριον 442, 10.

Ἀργύριον ἔχει οὐδ' ὅσον 3, 27.

Ἀργυρίου δίκη 201, 32. 443, 15.

Ἀργυρίε 443, 5.

Ἀργυρίς θήκη 443, 6.

Ἀργυρίται 442, 12.

Ἀργυρογνώμων 18, 30. 443, 8.

Ἀργυροδίνης 443, 20.

Ἀργυροσκοπεῖον 443, 10.

Ἀργυρόποδα δίφρον 443, 12.

Ἀργυροσκόπος 18, 30.

Ἀργύρωμα 79, 18.

Ἀργυρώματι 442, 6.

Ἀρδάνιον 441, 30.

Ἀρδεύειν 443, 22. 597, 17.

Ἀρδηττος 183, 4. 207, 2. 443,
24.

Ἀρεως πάγος 197, 22. 212, 9.
311, 9. 444, 1.

Ἀροπαχίτης 587, 22.

ἀρεσκῶ 125, 9.

ἀρεστήρ 215, 29. 443, 32.

ἀρεστός 80, 20.

ἀρετή 443, 33.

Ἄρευσ] τὰ εἰς εὖς ἀποβάλλουσι

τὸ ὕ κατὰ τὴν γενικὴν χωρὶς

τοῦ Ἄρεως Ἄρεως· τοῦτο γὰρ

ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Αἰο-

λεύσιν, οἷον Ἄρεως στρατιωτέ-

ροισ, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἄρευϊ

καταθανεῖν καλόν, καὶ πάλιν

μῆλιντες ἀλλήλοισιν Ἄρενα.

Choerob. ad Theodos. f. 119.

Conf. Boeckh. Staatshaushalt.

2. p. 397.

ἀρητφatos 444, 27.

ἄρην 7, 11.

Ἄρης 1237.

Ἄρθμος 444, 13.

ἀρίβυλλος 444, 23.

ἀρίγων ἀρίγωνος εἶδος δόρατος.

Theognostus f. 24.

Ἄρῖζας Ἄρῖζα 1186.

ἀριθμητικά] λέγει ὁ Ἀπολλώ-

νιος ὁ τεχνικός ὅτι τὰ ἀριθ-

μητικά οὐκ ἔχουσι κλητικὴν διὰ

τοιαύτην αἰτίαν. τὰ ἀριθμητικά

ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν ση-

μασίαν, οἷον ἑὼν εἶπω τρεῖς ἢ

τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω

τούτους τοὺς ἀριθμούς ἐκ τῶν

ἄλλων, ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμη-

τικά ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν

σημασίαν, εἰκότως οὐκ ἔχουσι

κλητικὰς. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα

οὐκ ἔχουσι κλητικὰς, οἷον ἐκά-

τερος, ἑκασος, ἑτερος, ἄλλος,

ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόντος προσ-

ώπου ἐξὶ πάρανατικῆς, οἷον ἄν-

θρωπε, Σύνκρατες, ὁ δὲ ἐπιμε-

ρισμὸς ἀπὸν πρόσωπον παρλ-

ησιν. Choerob. ad Theodos.

f. 117. Conf. Etym. M. p. 320.

ἀριστάτω Ge. Choerob. cod.

Barocc. 50.

Ἀριστάων 444, 19.

ἀριστιεῖον 211, 27.

ἀριστεροζύγης 10, 25.

ἀριστερός 444, 18.

ἀριστεροσιάνης 444, 15.

Ἀριστεύς 444, 17.

ἀριστήσιν 444, 14.

ἀριστητικός 79, 22.

ἀριστίνδην 218, 31. 444, 28.

ἀριστος, κλέπτειν 10, 31. 29, 9.

ἀριστος· λωπαδυνεῖν 29, 9.

ἄριστος ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός 603,

18.

οἱ Ἀριστοφάναι - τὸς Ἀριστοφάνας

1191.

ἀρίστων ἄπτεσθαι βουλευμάτων

29, 10.

Ἀρκάδας μιμούμενος 218, 19.

ἄρκιον 445, 17.

ἄρκτηῦσαι 206, 4. 444, 30.

ἄρκτον 445, 14.

ἄρκτηῦρον 205, 24.

ἄρκτηρος 445, 20.

ἄρκυς 445, 24.

ἄρκυωρός 445, 22.

ἄρμάτειον μέλος 445, 27.

ἄρματοπῆξ, κλῖνοπῆξ, θυμῆξ,

περαμοτῆξ, μολυβδοτῆξ, εὐθῆξ,

φιλοθῆξ. Theognostus f. 29.

ἄρ-

ἄρμενα 445, 33.
 ἄρμογή 15, 20. 83, 19.
 ἄρμόδιος 445, 28.
 ἄρμους 206, 16. 445, 29.
 ἄρμους 211, 7.
 ἄρμότιω 125, 13.
 ἄρναίδα 446, 1.
 ἄρναίς 83, 24.
 ἄρνεσθαι 446, 2.
 ἄρρόσομεν 446, 8.
 ἄρρότους 446, 6.
 ἄροῦν 446, 7.
 ἄροῦν ἐπὶ καλίῳ πυρός 216, 25.
 ἄρουραίος Οἰνόμαος 184, 3. 211, 32.
 ἄρπᾶγη 446, 10.
 ἄρπᾶγή 446, 10.
 ἄρπαγμαῖος 5, 25.
 ἄρπαξομένης 25, 17.
 ἄρπεδόνη 446, 9.
 ἄρπη 446, 12.
 ἄρρῆβακα 446, 26.
 ἄρρῆβάσσειν 446, 27.
 ἄρρῆβων 446, 23.
 ἄρρῆτον 24, 5. 442, 20. 446, 15.
 ἄρρῆτον 19, 4.
 ἄρρῆνωπούς 446, 24.
 ἄρρῆκτως ἔχειν 24, 25.
 ἄρρῆφορεῖν 202, 3. 446, 18 et 28.
 ἄρρῆφορία 202, 6. 446, 29.
 ἄρρῆφόροι 446, 29.
 ἄρρῆχοι 446, 31.
 ἄρρῆχος 208, 25.
 ἄρρῆ 446, 22. τὰ εἰς τὴν κληρονομίαν ἐπιθήματα μὴ τοπικῶς λαμβανόμενα διὰ τοῦ τὴν γράφονται,

οἷον πύργον, πύργον, δεῦρον, πύργον
 ἄρρῆ (ἐκείνη τῶν ἐρετων, ὡς ἐπὶ κυνηγετῶν τὸ σῆμα), πόγκη (τὸ ἐλάχιστον), ἐμβραχυ, ἐν (τὸ θαυμαστικόν, ὃ λέγεται καὶ ἰηϋ) — εὐθύ, μεσηγνύ, μεταξὺ, ἀντικρὺ. Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἄρρῆθμος 448, 21.
 ἄρρῆθμειν 446, 16.
 ἄρρῆξιν 1267.
 ἄρρῆστίμων 447, 1.
 ἄρρῆστία 18, 1.
 ἄρρῆστία τὴν στρατεύειν 446, 13.
 ἄρρανα 1173.
 ἄρρει 447, 3.
 ἄρρειων 447, 2.
 ἄρράβη 447, 4.
 ἄρραι 447, 30.
 ἄρραμος 447, 5.
 ἄρράνη 447, 7.
 Ἄρρεμις Ἀρτέμιος 1183.
 Ἄρρεμιόλα 448, 1.
 Ἄρρεμιόλον 448, 12.
 ἄρρημα 204, 21.
 ἄρρημα βαλάντιον 447, 9.
 ἄρρηρ 447, 29.
 ἄρρημος 447, 19.
 ἄρρι 210, 27. 447, 11.
 ἄρρι, ἄρριως 11, 19. 206, 11.
 ἄρρια 447, 31.
 ἄρριαίειν 447, 15.
 ἄρριεπής 448, 18.
 ἄρριεπής 448, 11.
 Articulum non poni ante nomen substant. sequente adiectivo 536, 4.
 ἄρριεπής 447, 20.

R r r r

- ἀρεμελής 447, 23.
 ἄρτι μὴς πίνετε γάλακτι 208, 6.
 ἀρτίπους 448, 16.
 ἀρτίστομος 448, 17.
 ἀρτίφρονες 447, 24.
 ἀρτίφρονες 20, 10.
 ἀρτίως 448, 6.
 ἀρτοποποιῖν 447, 26.
 ἀρτοπόπην 22, 23.
 ἀρτοπόπον 447, 25.
 ἀρτοπωλία 20, 19.
 Ἄρτος 448, 9.
 ἀρτόσιτιν 447, 27.
 ἀρτύειν 448, 19.
 ἀρτύματα 82, 32.
 ἀρτύναντες 448, 20.
 ἀρτῦσαι 82, 31.
 Ἀρύας Ἀρύαντος 1185.
 ἀρύβαλλος 448, 27.
 Ἀρύβας 448, 30.
 ἀρύει 448, 28.
 ἀρυσάμενος 448, 23.
 ἄρυσος ἄγγειον, πλεπὸν σκυρι-
 δῶδες. Theognostus f. 49.
 ἀρύττεσθαι 448, 24.
 ἀρύστιχος 27, 30.
 ἀρυστίχους 448, 29.
 ἀρύταινα 20, 22.
 ἄρως εἰς ἐπὶ δύσεως μέχρι λαθμῶ
 Ἀχαιοί. τοῦτο δὲ καὶ μονοσυλ-
 λάβως λέγεται παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησι· ὅνυχ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἐλ-
 ρηται. Theognostus f. 64.
 ἀρχαί 184, 20.
 ἀρχαιότερον 80, 8.
 ἀρχαῖα 449, 10.
 ἀρχαῖα φρονεῖν 22, 30.
 ἀρχαῖως 83, 1.
 ἀρχαῖον 448, 31.
 ἀρχαῖος 13, 30. 449, 1.
 ἀρχαιουτρόπως 449, 2.
 ἀρχαίου 215, 33.
 ἀρχαιουσιάζειν 449, 26 et 28.
 ἀρχαιουσις 215, 3. 449, 29.
 ἀρχαῖως 198, 25. 449, 4 et 6.
 ἀρχαῖα 449, 7.
 ἀρχεῖν ὁ πατήρ σε παρεγγύησέ
 μοι 6, 7.
 ἀρχέτυπον 449, 13.
 ἀρχεῖν 597, 17.
 ἀρχηγέται 449, 14.
 ἀρχήθεν 7, 12. 83, 13. 450, 4.
 Ἀρχιδάμειος πόλεμος 450, 1.
 ἀρχιερέων 449, 31.
 ἀρχιθεωρός 199, 17. 450, 6.
 ἀρχιτέκτων 202, 28. 450, 14.
 ἀρχοντες ἐνέρι 184, 11. 449, 17.
 ἀρχω 120, 24.
 ἀρχων 27, 9. 199, 9. 310, 1. 450, 9.
 ἀρχώνης 202, 27.
 ἀρωγή 450, 21.
 ἀρωγός 450, 22.
 ἀρώματα 450, 23.
 ἀρωματοπῶλαι 24, 21.
 ἄσαι 450, 30.
 αὐαλῆς 450, 28.
 ἀπαλιγκασεν ὦραν 450, 26.
 ἄσας 208, 24.
 ἀσαφές 450, 25.
 ἄσβεστος 450, 31.
 ἀσβολή 17, 23.
 ἀσβολες 17, 22. 450, 32.
 ἀσέλγητα 217, 9. 451, 5 et 6 et 10.
 ἀσιλγές 451, 10.

ἀσιγής 198, 24. 451, 11.
 ἄσεπτον 451, 19.
 ἄση 451, 20.
 ἄσημαντα 451, 21.
 ἄσημάντοισι 451, 23.
 ἄσημον 82, 7.
 ἄσθμα 451, 25.
 ἄσθμάζειν 451, 26.
 Ἄσολα 451, 28.
 Ἀσιᾶδος κροῖματα 452, 5.
 Ἀσιᾶς 451, 31.
 ἀσκαλαβώτην 452, 6.
 ἀσκαλλῶ 24, 19.
 ἀσκάντης 452, 21.
 ἀσκαρδαμυκτὶ δορὴν 452, 22.
 ἀσκαρῖζειν 24, 17.
 ἀσκεῖν 17, 29. 217, 29.
 ἀσκεῖν κακῶς 26, 31.
 ἀσκέραι 452, 9.
 ἀσκευον 452, 10.
 ἀσκήσασα 452, 11.
 ἀσκησις 452, 12 et 13.
 ἀσκηταί 17, 29.
 ἀσκητικός 452, 16.
 ἀσκητικῶς 17, 29.
 Ἀσκληπιεῖον 452, 8. τὰ ἐπὶ τα-
 μενῶν διὰ τῆς εἰς οὐδέτερά μο-
 νογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
 παροξύτονά τε καὶ προπερισπώ-
 μενά διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γρα-
 φονται. τούτων δὲ αὐτῶν ὅσα
 ἀπὸ τῶν εἰς ἱς παράγονται τῆς
 γενικῆς καθαρῆς οὔσης, μὴ φυ-
 λαττούσης τὸ σύμφωνον τῆς γε-
 νικῆς. τὰ γοῦν προπερισπώμενά
 εἰσι τοιαῦτα, οἷον πρυτανεῖον,
 Νημεσεῖον, Σεραπείον· οὐ γὰρ

ἐφύλαξε τὸ δ τῆς γενικῆς τοῦ
 Σεράπιδος. τοιοῦτο καὶ τὸ Ὀσι-
 ρεῖον, Ἀνουβείον, Τεχουεῖον,
 Βενδίδειον δὲ προπαροξύτονον·
 ἐφύλαξε γὰρ τὸ δ τῆς Βενδίδος
 γενικῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Θετί-
 δειον. προπερισπῶνται δ' ὁμοί-
 ως διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γρα-
 φόμενα καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ὅς
 καθαρῶν, τῶν ἑ παραληγομένων,
 κύρια καὶ κτητικά, καὶ ὅσα τῇ
 εἰς διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον
 Ἀσκληπιεῖον (Ἀσκληπιὸς γὰρ),
 Ὀλύμπιον Ὀλυμπιεῖον, Καπιτώ-
 λειον, Ἀμμωνιεῖον (τὸ γὰρ κτη-
 τικὸν διὰ τ-υ ἱ). οὕτω δὲ καὶ
 τὰ προπαροξύτονα, Πλετώνειον,
 Ἡράκλειον, Ποσειδώνειον, Χα-
 ρώνειον, Αἰάκειον, Διοσκόρειον,
 Ἐλένειον, Κλεοπιάτρειον, Τιμώ-
 νειον, Μανσώλειον, Καισάρειον.
 οἷς ὅμοια καὶ ἐπὶ ἱερῶν Μου-
 σεῖον, Σεραπείον, Ἡράκλειον,
 Ὀμήρειον. Theognostus f. 84.
 ἀσκοθύλακον 452, 28.
 ἀσκοποῖν 452, 15.
 ἀσκορδίνωτος 452, 25.
 ἀσκούμενος 452, 17.
 ἀσχοφορεῖν 214, 3.
 ἀσκοφόροι 214, 3.
 ἀσκολιάζειν 24, 15.
 ἀσκολῖζειν 24, 15.
 ἀσκολῖζοντες 452, 18.
 ἄσμα 452, 30.
 ἄσμεναίτατα 12, 11.
 ἄσμενοι 218, 33.
 ἄσμενος 452, 32.

Rrrr 2

ἁμενώτερος 12, 11.
 ἁσολοίκως 452, 33.
 ἁσπάζεσθαι 14, 4. 453, 8.
 ἁσπύθητον 453, 18.
 ἁσπαίροντες 453, 1.
 ἁσπάλυθος 10, 9. 453, 20.
 ἁσπαλλά 453, 2.
 ἁσκαλιεύεσθαι 217, 7.
 ἁσκαλιεύς 453, 2.
 ἁσπαλλίσαι 183, 14.
 ἁσπαυρόγους 24, 10.
 Ἀσπασία 453, 12.
 ἁσπασίως 453, 5.
 ἁσπαστοί 453, 4.
 ἁσπίς 453, 6.
 ἁσπλήκησεν 453, 19.
 ἁσπνδοί 453, 7.
 ἁσπουδος 453, 21.
 ἁσσα 453, 26.
 ἁσσιστα 453, 25.
 ἁστιάθμης 454, 17.
 ἁσταθμητότατον 455, 17.
 ἁστιάειν 325, 14.
 ἁσιάνδης 455, 31.
 ἁσταφίδα 455, 28.
 ἁσταφίς 453, 27.
 ἁσταχυς 453, 27.
 ἁστεγος 454, 3.
 ἁστεγής 455, 10.
 ἁστεύεσθαι 454, 14.
 ἁστεύεται 454, 16.
 ἁστεύζομενος 455, 11.
 ἁστειόν τι καὶ κατεξένημένον
 εἰπεῖν 9, 3. 453, 33.
 ἁστειός 206, 29. 453, 5 et 7
 et 14.
 ἁστειλός 454, 11.

ἁστεῖσμός 455, 13.
 ἁστειών 455, 32.
 ἁστεκτα 456, 1.
 ἁστεμφία 455, 5.
 ἁστέριον deminut. Theognos-
 tus f. 82.
 ἁστερόεντα 455, 7.
 ἁστέρων τέθριππος 455, 8.
 ἁστεσι 455, 9.
 ἥστη 77, 3.
 ἁστικὸν ἐμπόριον 208, 26. 284,
 6. 456, 3.
 ἁστικός 454, 7.
 ἁστικτον χωρίον 455, 20.
 ἁστοξένοι 456, 5.
 ἁστοργία 78, 6.
 ἁστός 455, 14.
 ἁστράβη 205, 3. 454, 18.
 ἁστραβηλάτης 455, 15.
 ἁστράγαλοι 79, 24.
 ἁστράγαλοι διάσειστοι 205, 1.
 ἁστράγαλος 454, 22.
 ἁστραπή δι' ἄρματος 212, 16.
 ἁστρατηγία 24, 24.
 ἁστρίλους 454, 32. 455, 2.
 ἁστροθεύμων Damascius.
 ἁστρόματις 52, 32.
 ἁστροτον 14, 13.
 ἁστιγείων 455, 4.
 ἁστινόμοι 455, 24.
 ἁστιυπολεῖν 455, 16.
 ἁστιυφάν 456, 7 et 9.
 ἁσύμβατον 456, 11.
 ἁσυνάρτητον 456, 12.
 ἁσυνδυάστως 456, 13.
 ἁσυνεσία 78, 15.
 ἁσυνέτημι 1045, 8.

ἄσυνθεσία 456, 14.
 ἄσυνθετος 456, 15.
 ἄσυνθετώκετον 456, 19.
 ἄσύντακτοι 456, 16.
 ἄσυνταξία 1021, 9. 1267. 1282.
 ἄσυντελής 456, 17.
 ἄσυστατεῖν 1033, 20.
 ἄσύφηλον 456, 18.
 ἄσύφηλος ὕβρις 14, 19.
 ἄσφάλεια 456, 27.
 ἄσφαλεστέρους 456, 29.
 ἄσφαραγον 456, 30.
 ἄσφαργος 24, 8.
 ἄσφοδελος 457, 5.
 ἄσφαδελός 457, 12.
 ἄσχαλλειν 80, 15.
 ἄσχαλλων 457, 15.
 ἄσχεθωρος 457, 21.
 ἄσχετως 457, 17.
 ἄσχημονῆραι 83, 26.
 ἄσχολεῖν 197, 1.
 ἄσχολοῦμαι 457, 18.
 ἄσώδης ἐστίν 457, 24.
 ἄσωτειον 24, 29.
 ἄσωτος 457, 26.
 ἄτακτι Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50. -
 ἄτακτοι 216, 12.
 ἄταλαιπώρον 457, 27.
 ἄταλαιπώρως 457, 28.
 Ἀταλάντη τριήρης 203, 5. 460, 2.
 ἄτάλαντον 457, 32.
 ἄταλῆον 458, 1.
 ἄταμνευτον 458, 2.
 ἄτάρ 458, 4 et 5.
 ἀτάρβητος 458, 6.
 Ἀταρνεύς 458, 9.

ἄτάρ οὖν 458, 8.
 ἄτάρ ὥς 458, 7.
 ἀτάσθαλα 458, 10.
 ἄτε 458, 22.
 ἀτέγκτοις 458, 11.
 ἀτεγκτος 218, 22. 458, 13.
 ἀτεγκτος παρηγορήμασιν 6, 12.
 458, 18.
 ἄτε δὴ 458, 24.
 ἀτέκμαρτον 458, 25.
 ἀτέλεια 458, 27.
 ἀτελεύτητον 458, 28.
 ἀτελῇ 458, 26.
 ἀτενές 458, 30.
 ἄτενής 20, 16.
 ἄτερ 458, 32. 1095.
 ἀτεράμωνων ἄνθρωπος 8, 16. 20,
 16.
 ἀτεράμονες 459, 3.
 ἀτεράμων 459, 2.
 ἀτερμάματος 459, 8.
 ἀτερπές ἔργον 29, 13.
 ἀτευξία Damascius,
 ἀτεχνία 651, 26.
 ἀτέχνους 459, 9.
 ἀτέχνως 459, 11.
 ἀτεχνῶς 459, 10.
 ἀτημέλητος 66, 14.
 ἀτημελήτους 459, 13.
 ἀτημελῶς 459, 14.
 ἀτηρίας 459, 15.
 ἀτηρὸν κακὸν 459, 17.
 ἀτηρότατον 459, 15.
 ἄτης ὕψ 207, 25.
 ἀτίθασον 459, 18.
 ἀτιμαγέλης 459, 31.
 ἀτιμαζόμενοι 207, 17.

ἀτίμητος ἀγών 202, 7. 459, 26.

ἄτιμος 198, 26. 459, 19.

ἄτιμωρότης 459, 16.

ἄτλήτω 460, 1.

ἄτμιζον κρέας 7, 1.

ἄτμις 460, 6.

ἄτμων 460, 7.

ἀτοπίας πλέως ἄνθρωπος 21, 23.

ἄτοπον 460, 8.

ἀτόπως 460, 10.

ἄτρακτον 460, 15.

σεσημειώται τὸ Ἄτραξ Ἄτραγος

διὰ τοῦ γ κλιθέν· ἔστι δὲ ἴθνος.

περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν· ὅτι τοῦτο

ἀναλογώτερόν ἐστι διὰ τοῦ κ

κλινόμενον, οἷον Ἄτρακτος, ὡς

παρὰ Καλλιμάχῳ Ἀτρέκκιον δὲ

ἔπειτα λυκόσπαδα πῶλον ἐλαύνει,

ἄντι τοῦ Ἄτρακα πῶλον ἐλαύνει

ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ λύκου.

Choerob. ad Theodores.

ἄτραπητός 460, 17.

ἄτραπίζειν 460, 27.

ἄτραπούς 460, 16.

ἄτρικεῖ 460, 18.

ἄτρεκές 460, 19.

ἄτρήμα 460, 20.

ἄτρεμας 460, 20.

ἄτρεμλα 460, 22.

ἄτρεμζων 460, 23.

ἄτρεπί Ge. Choerob. cod. Ba-
rocc. 50.

ἄτρηστον Damascius.

ἄτρίβων 12, 1.

ἄτριψ 11, 31.

ἄτροφρι καὶ ἀνίγωγοι καὶ λυκτι-
σται ἔπτοι 26, 4.

ἄτροντος 460, 24.

ἄτρούφερος 460, 25.

ἄττα 197, 9. 460, 32. 461, 8.

ἄτταγῆς 461, 21. ἄτταγῆς ἄ-
τταγῆ 1186.

ἄτταγινάριον 1186.

ἄττάρατοι 461, 25.

ἄττει 460, 31.

ἄττελεβος 460, 30.

ἄττεσθαι 452, 30. 461, 26.

ἄττην 461, 19.

ἄττης 461, 11.

ἄττικίζειν 12, 26.

ἄττικισμός 461, 17.

Ἀττικοῖς γράμμασι 461, 13.

ἄττικουργές 461, 30.

ἄττικουργῆ 461, 32.

ἄττων 204, 17.

ἄτύραννος 19, 3.

ἄτυφλα 462, 5.

ἄτυφον 462, 9.

ἄτύφον μόλρας 462, 8.

ἄτυχεῖν 183, 17. 217, 18. 461, 2.

ἄτυχῆσαι 462, 1.

αὐ 462, 13. 522, 4.

αὐάνεται 462, 15.

αὐάνθη 462, 17.

αὐασμός 462, 15.

αὐάτη Aeol. i. q. ἄτη 694, 19.

αὐδα 462, 18.

αὐδῆ 462, 19. 1096.

αὐδήσσει 462, 20.

αὐδήσας 462, 22.

αὐει 1095.

αὐεσθαι πῦρ 13, 19.

αὐθαδης 462, 23.

αὐθαίρετος 462, 24.

αὐθαίματα 17, 24. 462, 25. 463, 2.
 αὐθαίματος 463, 1. 1067.
 αὐθάτης 15, 19. 463, 4.
 αὐθημερόν 82, 14. 463, 6.
 αὐθι 463, 7.
 αὐθιγενής 25, 24. 463, 10.
 αὐθιν] αὐθις καὶ αὐθι καὶ αὐ-
 θιν, ὅτε φωνῇ ἐπιφύεται,
 διὰ τοῦ ᾱ, ὅτε δὲ οὐμφωνον,
 ἄνευ τοῦ ᾱ. Cod. Barocc. 50:
 f. 106. Idem paullo ante: τὰ
 εἰς τὴν ἐπιφύματα, ἐκ πλεονα-
 σμοῦ ἔχοντα τὸ ᾱ, διὰ τοῦ ᾱ
 γράφονται, οἷον αὐθι. αὐθιν
 (οὕτω γὰρ φησι λέγεται παρὰ
 Ῥηγίνοις), πάλι πάλιν, πέφυσι
 πέφυσι (ὃ καὶ πέφυσι λέγεται
 Δωρικῶς), αἶν (ὅπερ ἀπὸ τοῦ
 αἰεὶ γέγονεν), νυνί, οὕτως.
 αὐθις 463, 8.
 αὐθις αὐ πάλιν 463, 11.
 αὐθις αὐ Πυθωδ' ὁδός 11, 12.
 αὐθυπότακτα ῥήματα 1066.
 αὐθωρήτους 463, 13.
 αὐλα 463, 14.
 αὐλαίαν 83, 7.
 αὐλή πρόσειλος 14, 26.
 αὐληρον 464, 2.
 αὐλλὰ θύρα 26, 28. 463, 16.
 αὐλλεσθαι 7, 25. 463, 22.
 αὐλλεται 463, 18.
 αὐλιζόμενοι 463, 24.
 αὐλικουροί 463, 25.
 αὐλισμόν 463, 26.
 αὐλός 463, 27.
 αὐλών 463, 29.
 αὐλώνες 463, 32.

αὐλωνέουσα 464, 1.
 αὐοί 462, 15.
 αὐξή 464, 3. τὸ αὐξή καὶ αὐτὸ
 ἄμφιβλλον περὶ τόνον. οἱ μὲν
 γὰρ βαρυτονουσι, λέγοντες αὐτὸ
 ἀπὸ τοῦ κῶξῃς ἀποκομῆσαι.
 Ἑρωδιανὸς δὲ συνηγορεῖ τοῖς
 ὁξύνουσιν. Theognostus l. 76.
 αὐξίς 464, 5.
 αὐπνέισθαι 7, 5.
 αὐραν 464, 8.
 αὐρηκτος Aeol. i. α. ἄρηκτος
 694, 22.
 αὐρίβατον 464, 9.
 αὐροί 464, 12.
 αὐροάντων 464, 14.
 Αὐροσίων 464, 15.
 αὐτὰ ἔκαστα 462, 28.
 αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα 16, 24.
 αὐτὰρ 508, 8. αὐτὰρ 522, 4.
 αὐταρκεῖν 12, 3.
 αὐτάρκων, αὐτάρκας 1263.
 αὐτὰ ταῦτα 464, 17.
 αὐτε 464, 22.
 αὐτεῖ 622, 19.
 αὐτερέται 464, 23.
 αὐτὴ ἄνθεῖ ἡ μῦσα 9, 17. 464, 20.
 αὐτήμοι 211, 1. 464, 25.
 αὐτήμαρ 464, 29.
 αὐτὴ μὲν ἡ μήνηθος οὐδὲν ἔπα-
 σεν 464, 27.
 αὐτῇ καὶ, αὐτοῖς ἔπασι, αὐτοῖς
 ἀνδράσιν 130, 8.
 αὐτὴ νῦν ἡ σφάρα 9, 16. 464, 19.
 αὐτῇ 464, 16.
 αὐτίκα 211, 4. 464, 32.
 αὐτίκα μάλα 211, 3.

- αὐτίτην 464, 30.
 αὐτό 612, 17.
 αὐτοβοῶς ὅμοιος ὢν 465, 8.
 αὐτὸβοεῖ 214, 32. 465, 3.
 αὐτογενεθλόν 465, 30.
 αὐτογνωμονήσαντες 467, 11.
 αὐτογνώμην ἄνθρωπος 19, 20.
 αὐτόγνωσις Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτοδάξ 465, 13.
 αὐτοδικεῖν 465, 14.
 αὐτοέντης 15, 12.
 αὐτοετής 465, 31.
 αὐτόζων Damascus.
 αὐτόθεν 465, 32.
 αὐτόθι 467, 13.
 αὐτοῖς τοῖς ταλάροις 466, 30.
 αὐτοθερμόν Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτόκακον ἴσκει τῷδε 8, 27. 465,
 11.
 αὐτόκακος 83, 6.
 αὐτοκάρδαλον 467, 12.
 αὐτόκαρπον 464, 18.
 αὐτοκλειυστος 18, 20.
 αὐτόκερας 3, 10. 467, 7.
 αὐτοκῆρυξ 5, 14.
 αὐτοκινήζεται Damascus.
 αὐτόκρανον λόγον 467, 9.
 αὐτόκρατον 18, 15.
 αὐτοκράτορα 465, 16.
 αὐτολήκυθος 204, 27. 465, 17.
 αὐτολόχευτος 466, 1.
 Αὐτόλυκος 466, 3.
 αὐτομαχεῖν 207, 1. 466, 9.
 αὐτομαχεῖν 467, 1.
 αὐτομήνυτος 29, 6.
 αὐτομόλως 466, 7.
 αὐτόν 467, 28.
 αὐτονομουμένη πόλις 466, 17.
 αὐτονηί 466, 8.
 αὐτόπαιδα 467, 15.
 αὐτόπεδον 467, 17.
 αὐτόποκον 467, 18.
 αὐτόπρεμνον 466, 11.
 αὐτόπυλοι 467, 20.
 αὐτόριζον 467, 24.
 αὐτός 78, 29. ἐπιταγματική 535,
 11. 935, 13.
 αὐτὸς αὐτόν 77, 6.
 αὐτόσε 466, 13.
 αὐτόσιτος 466, 12.
 αὐτόσσυτον 467, 31.
 αὐτοσχεδιάζειν 83, 4.
 αὐτοσχεδιάζειν σύ 4, 7.
 αὐτοσχέδιον 466, 15.
 αὐτοσχεδίως 466, 16.
 αὐτότατος 854, 21.
 αὐτοτελής 466, 22.
 αὐτοτελής 466, 14.
 αὐτοτελής δίκη 466, 21.
 αὐτοτελῶς 467, 32.
 αὐτὸ τοῦ μπαλιν λέγεις 4, 16.
 αὐτοῦ 77, 7.
 αὐτόχειρ 199, 21.
 αὐτόχειρα 468, 6.
 αὐτόχειρες 466, 19.
 αὐτοχειρία 7, 31. 466, 20.
 αὐτόχθονες 466, 25.
 αὐτόχθων 466, 24.
 αὐτόχρημα ὅμοιον 466, 23.
 αὐτῷ i. q. αὐτόθεν 604, 6. 623, 2.
 αὐτῷ 77, 8.
 αὐτως 466, 29. 585, 14.

αἶχμα 468, 9.
 αἶχμή 7, 26.
 αἶχμήν 1198.
 αἶχμηρά γῆ 7, 29.
 αἶχμηρόν 468, 10.
 αἶχμοί 203, 30. 468, 11.
 αἶχμός 7, 26.
 αἶχμῶδους 468, 12.
 αἶχμῶντα 7, 26.
 αἶχμῶντες 468, 13.
 αἶχουῦντες 468, 14.
 αἶως Aeol. 694, 18.
 ἀφαγνίσαι 26, 19. 468, 15.
 ἀφαδία 468, 28.
 ἀφαιρεῖν κροκύδας 4, 27. 468, 19.
 ἀφαιρεῖ τρίχας 4, 31.
 ἀφαίρεμα 468, 17.
 ἀφαίρεισις 468, 18.
 ἀφαιρῶ 121, 6.
 ἀφαῖς 468, 22.
 ἀφαρμαρτούση 468, 29.
 ἀφάνης 83, 28.
 ἀφανῆς οὐσία 468, 23.
 ἀφανίσαι 206, 22. 468, 25.
 ἀφαντῖασιμόσως Olympiod. in
 Phaed.
 ἀφαρπάζω 122, 21.
 ἀφάς 469, 1.
 ἀφασία 83, 9. 468, 30.
 ἀφάσσω 469, 2.
 ἀφαιροτέροις 469, 3.
 ἀφαιροῦ 469, 4.
 ἀφάσαι 469, 5.
 ἀφειδρῶν 469, 23.
 ἀφειδήσας 469, 22.
 ἀφειδία 469, 21.
 ἀφείκατο 470, 14.

ἀφειλάμην 469, 13.
 ἀφείλετο 469, 9.
 ἀφειλόμην 469, 12.
 ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας 202, 11.
 469, 15.
 ἀφείσαν 470, 9.
 ἀφείσθαι παλῖν 469, 6.
 ἀφῆται 469, 19.
 ἀφελές 469, 30.
 ἀφελής 83, 23.
 ἀφελουῦ 470, 8.
 ἀφελουμαι 80, 12. 122, 18.
 ἀφόμενον 123, 17. 169, 24.
 ἀφῆξει 469, 25.
 ἀφεζόμενον 469, 26.
 ἀφέσθαι 469, 27.
 ἀφ' ἐσπέρας 470, 11.
 ἀφέσται 469, 28.
 ἀφ' ἐστίας 469, 29.
 ἀφ' ἐστίας μυηθῆναι 204, 19.
 ἀφετήρια 469, 30.
 ἀφεῦσαι 470, 12.
 ἀφεῦσαν 470, 10.
 ἀφεψιάμην 470, 13.
 ἀφρώκαμεν 470, 15.
 ἀφωκέναι 470, 15.
 ἀφή 470, 17.
 ἀφηβηκόντι 470, 19.
 ἐφηγεῖσθαι 16, 22.
 ἀφήκειν 470, 26.
 ἀφήκοντος 470, 25.
 ἀφήλικα 470, 21.
 ἀφηλικίστατος 3, 5.
 ἀφηλικίστεροι 3, 1.
 ἀφῆλιξ 3, 6.
 ἀφηνιαστής 470, 24.
 ἀφθα 470, 31.

- ἄφθιτον 470, 27.
 ἄφθογα γράμματα 470, 29.
 ἄφθογος 470, 29.
 ἄφθορα 470, 28.
 ἄφθονέστερον 80, 7.
 ἄφθόνητος 79, 3.
 ἄφθονος 81, 29.
 Ἀφίης Ἀφίαντος 1135.
 ἀφῖγμαι 471, 1.
 ἀφιδρύματα ἐν ταῖς Σφαιρίαις 202, 22.
 ἀφίει 471, 2.
 ἀφίημι 471, 10.
 ἀφίκετο 471, 3.
 ἀφικνοῦμαι 124, 28.
 ἀφικόμην 129, 31.
 ἀφίεται 471, 4.
 ἀφιλασσυμένη 471, 7.
 ἀφίλητος 471, 6.
 ἀφίλλη 471, 8.
 ἀφιλότιμος 471, 15.
 ἀφίοι 471, 9.
 ἀφίσταμαι 120, 5.
 ἀφλαστα 471, 19.
 ἀφλοισμός 471, 18.
 ἀφρεός 471, 22.
 ἄφρω 580, 20.
 ἀφροδεῦσαι 472 10.
 ἀφοδον 471, 23.
 ἀφομοιωτική Demascius.
 ἀφόρητον 472, 5.
 ἀφοριζόμενος τὸν λόγον 472, 11.
 ἀφοριστί Cod. Baroc. 59.
 ἀφορμή 472, 6.
 ἀφοσιούμεθα 471, 25.
 ἀφοσιούμενοι 471, 27.
 ἀφοσιούμενος 471, 26.
 ἀφοσιῶ 472, 1.
 ἀφοσιωσόμενοι 471, 32.
 ἀφοσιώσας 471, 30.
 ἀφοσιώσασθαι 471, 28.
 ἀφοσιώσεται 472, 4.
 ἀφοσιώσας 471, 32.
 ἀφοῦ 17, 14.
 ἀφραδέως 472, 21.
 ἀφραίνει 472, 16.
 ἀφρύσμων 472, 13.
 ἀφρῆειν 26, 17.
 ἀφροδιολί ἄγρι 472, 22.
 ἀφροδίσιον 472, 17.
 Ἀφροδίτη - Ἀφρῶ 857, 10.
 Ἀφροδίτης 472, 14.
 Ἀφρόδιτος 472, 24.
 ἀφρόνη 472, 20.
 ἀφροντιστῶ 124, 1.
 ἀφύα 203, 15.
 ἀφύα ἐς πῦρ 472, 26.
 ἀφύα καὶ ἀφύη 472, 29.
 ἀφύας 473, 1 et 2.
 ἀφυβρίσας 473, 3.
 ἀφύη 11, 26.
 ἀφυκτον 473, 7.
 ἀφυπνισθῆναι 473, 8.
 ἀφυσμός 473, 11.
 ἀφύσσαν 473, 12.
 ἀφύων - ἀφυνῶν 1260.
 ἀφωπλίζοντο 473, 13.
 ἄχαια 473, 28.
 ἀχάλινω στόματι 27, 19.
 ἀχανεῖς 473, 14.
 ἀχανές 28, 17.
 ἀχάνη 473, 32.
 ἀχανής 473, 15.
 ἀχαρις 473, 25.

ἀχαρίστειν 218, 9. 473, 17.
 ἀχαριστήσαι 473, 19.
 ἀχαριστία 473, 27.
 ἀχαρίστους 473, 20.
 ἀχαρινώς 474, 1.
 ἀχίρωτον 474, 4.
 ἄχερος - ἄχερος 525, 4. 562,
 22.
 Ἀχεροδός 348, 24.
 Ἀχέρων 474, 5.
 ἀχηνία 474, 7.
 ἄχθεται 474, 15.
 ἄχθηδών 15, 7. 474, 16.
 ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ 474;
 19.
 ἄχθος 474, 17.
 ἄχθοφόρον 474, 18.
 ἀχιάστως 10. Siceliota.
 Ἀχιλλεία 474, 8.
 Ἀχιλλεῖοι 474, 11.
 Ἀχιλλεῖοι κριθαί 474, 14.
 Ἀχιλλείων 474, 9.
 Ἀχιλλεύς 678, 21.
 ἀχλὺς 474, 23.
 ἄχναι 474, 24.
 ἄχνη ἐλός 474, 25.
 ἄχνη λιμοῦ 474, 30.
 ἄχνη πυρός 474, 29.
 ἄχνη ὕπνου 474, 29.
 ἀνόρευτος 475, 3.
 ἀχράδας 475, 12.
 ἄχραντον 475, 4.
 ἀχράς 475, 10.
 ἀχρειόγελως ἀνθρώπος 475, 7.
 ἀχρήμων 22, 19.
 ἀχρηστία 78, 13.
 ἀχρηστος 475, 17.

ἄχρη, ἄχρη, 475, 6.
 ἄχρη κόρου 28, 17. 475, 22.
 ἄχρη τοῦ νῦν 81, 1.
 ἄχυρμιαί 475, 19.
 ἄχυρος 7, 21.
 ἄχών 475, 21.
 ἄχώρ 6, 25.
 ἄχωρα 474, 31.
 ἄψ 476, 6.
 ἀψάλλακτον 475, 31.
 ἀψαμένη 475, 24.
 Ἄψας Ἄψα 1186.
 ἀψασθαι 216, 29.
 ἀψαυστον 475, 30.
 ἀψαύστος 18, 4.
 ἀψαύστως 475, 25.
 ἀψευδής 475, 33.
 ἀψευδεῖν 475, 32.
 ἀψευδία 475, 32.
 ἀψευδοῦντες 13, 28.
 ἀψεφής 476, 1.
 ἀψίδες 475, 26.
 ἀψίκορος 476, 2.
 ἀψιμαχεῖν 79, 12.
 ἀψιμαχία 205, 26. 476, 3.
 ἀψιμαχον γερόντιον 79, 13.
 ἀψιμισία 476, 4.
 ἀψίς 475, 27.
 ἀψορροί 476, 7.
 ἀψοφητί 476, 5.
 ἀψοφον ἔχειν στόμα 9, 1.
 ἀψυχία 78, 22.
 ἀψυχον ἄνδρα λαβάνειν σπ-
 ἄμφορον 17, 20.
 ἄωρα πράττειν 21, 24.
 ἄωρι 476, 10.
 ἄωρία 4, 22. 476, 10.

ἄωροθάνατος 24, 22.

ἄωροι πόδες 476, 14.

ἄωρόλειος 476, 19.

ἄωρον 476, 8.

ἄωρο 476, 9.

ἄωτεύειν 476, 22.

ἄωτον 476, 21.

B quando ab Aenlensibus praefigatur litterae $\bar{\eta}$ 567, 20. 573, 29.

βαβαί 84, 1. οἱ ἰδιῶται τῆς αἰ διφθόγγου τὸ $\bar{\eta}$ κατ' ἰδικὴν συλλαβὴν προφερόμενοι φασὶ βαβαί· οὐ δεῖ δέ, ἀλλὰ δισυλλάβως βαβαί θαυμάζοντά τι ἢ ἐπιτινύοντα λέγειν. Ἰωάννης γραμματικὸς Ἀλεξανδρείας τονικῶν παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ cod. Vat. 1766 f. 142—183. Cuius initium hoc est: τὸ ἐκάστη λέξει τὴν δέουσαν προσφθίαν τίθῃναι συμπέραςμα σχεδὸν πάσης τῆς γραμματικῆς τυγχάνει μεθόδου. Fine caret.

βαβάκτης 223, 31.

βάβυξ 223, 30.

βαδιῶμαι 30, 27.

βαθμοί 224, 3.

βαθμός 224, 1.

βάθος 224, 5.

βαθρον 224, 7.

βαθύπλουτος 31, 8.

βαῖβυξ βαίβυιος· βαίβυκες δὲ λέγονται οἱ πελαγῆνες. Choerob. ad Thodos. I. 65.

βαίνειν 83, 21.

βαίνων 85, 8.

βαιτάς 84, 17 et 32.

βαῖτύλος 224, 10.

βαῖτυξ 1199.

βαιτών 84, 17.

βάκαλ 1174.

βάκηλος 222, 4.

βακτηρία 220, 17.

βακτηρία καὶ σύμβολον 185, 4.

βάκχος 224, 32.

Βάκχον Διώνη 225, 4.

Βακχλίδης — Βάκχων 856, 31.

βαλανάγρα 220, 29.

βάλαντινα 84, 15.

βάλανοι 225, 9.

βάλανοι φοινίκων 30, 19.

βαλανομφάλους 225, 6.

βαλάντιον 84, 7. 734, 28.

βαλαντιστομεῖν 30, 13.

βαλβίς 220, 31.

βάλε i. q. ὑβάλε 522, 17. 568, 10.

βάλλειν σκώμμασι 29, 27.

βαλόν 224, 16.

βαμβάκους 85, 27.

βαμβαλύζειν 30, 25.

Βάμβος Βάμβα ὄνομα βασιλέως Ἰνδῶν. Choerob. in Theodos.

βάνανσοι 222, 20. 654, 28.

βάραθρον 219, 8.

βαρβαρισμός τί 1270.

βάρηκες 223, 32.

βαρίβαν 84, 11.

βῆρις 84, 10.

βαρύ 225, 16.

βαρύηχος 225, 18.

βαρύσταθμον 85, 30.

βαρυσυμφορώτατος 225, 28.

Βᾶς Βᾶ 1181.

βασανίζειν 226, 17.

βασανίτης λίθος 225, 19.

βάσσω 226, 17.

βασίλειος στοά 222, 29.

βασιλεύειν 130, 23.

βασιλεύς 85, 25. 219, 14. 310, 7.

βασίλειος ὀφθαλμός 225, 22.

τοὺς βασιλῆς 1195.

βασιλίνδα] τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπιθ-
ήματα παροξύνονται καὶ διὰ
τοῦ ἰ γράφονται καὶ ἐπὶ παι-
δῶν λαμβάνονται καὶ πρὸς αἰ-
τιατικὴν συντάσσεται, οἷον βα-
σιλίνδα παιδιάν, χυτρίνδα, δρα-
πετίνδα, ποσίνδα, ἐπαιτίνδα,
ξιφίνδα, δαληκίνδα, μυτίνδα
(ἀπὸ τοῦ μύνειν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ ἐρωτῶμενον λέγειν τίνα
τάδε καὶ πόσα τάδε, ἰάν τις
ἐπιτύχη), φυγίνδα, ὀστρακίνδα,
καὶ εἰ τι ἕτερον. Theognostus
f. 107.

βασίλισσα 84, 26.

βύσιμον 225, 14.

βασκαίνει 222, 19.

βασκαίνω 130, 17.

βασκανίσιν 30, 5.

βάσκανος 222, 16.

βασσάρι 222, 26.

Βάταλος 185, 2. 221, 26.

βατάνια 84, 13.

βατήρ 224, 12.

βάτια 224, 18.

βατίδες 224, 20.

Βατίαν 221, 31.

βάτος 84, 28. 221, 24.

βατραχίς 224, 22.

βατταρίζειν 30, 24. 85, 20. 224,
24.

Βάττου σίλφιον 224, 30.

βαυβάλλισαι 185, 14.

βαυβᾶν 85, 10.

βαυκίδες 225, 24.

βαυκίζειν 225, 25.

βαυκίζόμενον 225, 26.

βαυκίσματα 225, 27.

βαυκόν 225, 24.

βαῦνοι 222, 22.

βαυγός - βαῦνος 654, 33.

βδελυγμία 30, 23.

βδελυγρός 219, 32.

βεβαιώσεως 219, 33.

βέβηλα 323, 15.

βέβηλον 223, 24.

βέβλημαι 224, 17.

βέβλωκεν 223, 28.

βέβλωκώς 223, 28.

τὸ **Βέβρυξ** κατὰ τὰς πτώσεις τὰς
μὴ ἔχουσας τὸ ξ διαφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον. εὐρέθη γὰρ
καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ν , οἷον
Βεβρύων βασιλῆος ἀγῆνορος,
καὶ συνεσταλμένον, οἷον οὐδὲ
ἄρα **Βέβρυκες** ἄνδρες ἀκήδησαν
βασιλῆος, καὶ παρ' **Εὐφορίων**
ἀπόπρο δὲ **Βέβρυκα** πύκτην, καὶ
παρὰ **Λυκόφρον** εἰ **Βεβρύων**
ὀλίγων ἐκβακτηρίαν. Choerob.
ad Theodos.

βή 86, 3.

βηλόν 224, 16.

βῆλος 225, 29.

βηλός 225, 30.

βῆμα 219, 28.

βήρηκες 226, 1.

βηρηκίαν 226, 3.

βῆσαν 226, 5.

βητάρμογας 226, 11.

βιαιοθανάτους Olympiod. in
Phaed.

βιάσμι 86, 1.

βιασμός 84, 21.

βεβύζειν 85, 6.

βιβλιαγισθος 226, 12.

βιβλίδες 226, 14.

βιβλιτος 225, 31.

βιβλιοπώλης 29, 29.

βιβλογράφος 29, 29.

βιβλοπώλης 29, 29.

βίλον 226, 16.

βίκος 85, 23.

βιοθάνατος Olympiod. in Phaed.

βιοπλανές i. q. βιοπλανείς 1253.

βίος 83, 31 et 33.

βίος θαλάττιος 30, 3.

βιός 1095.

βίου εὔροια 29, 25.

βίσχυν] εις τῷ λῆγον ἐπίσχημα

οὐδὲν ἔστιν ὃ τι μὴ τὸ βίσχυν

βαρύνονον μόνον ὄν. Cod. Ba-

rocc. 50.

βλάβος 85, 26.

βλῶκες 30, 18. 84, 4.

βλακεύειν 84, 4.

βλακεύεσθαι 84, 4.

βλακικῶς 84, 5.

βλάβε 84, 4.

βλαφθεῖς 84, 24.

βλάβης 438, 3.

βλένυξ βλέκυγος ἡ φλυαρία. Choerob. ad Theodos. f. 66.

βλενόν 85, 24.

βλέφαρον etym. 740, 15.

βληχρόν 323, 1.

βληχών 30, 15.

βλιμάζειν 221, 16.

βλιτομάμματος 31, 3.

τὸν βόα 1196.

βοεικός 577, 30.

βοῦκὰ ζεύγη - ἡ παράδοσις. Ἡρώ-
διανὸς δὲ διὰ τῆς εἰς διφθόγ-
γου - ἐν τῷ περὶ ὀρθογραφίας.
ὁ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Choerob. cod. Bar. 50.

Βοηδρομιών 221, 30.

βοήθειαν 222, 1.

βοηθεῖν 221, 2.

βόθυνον 85, 1.

βοικεῖ γαμήκει Theognostus f. 17.

βοικία ἡ θεραπείαινα id.

βοίπις γῆ βοινώδης id.

βόλβιτον 86, 9.

βολβωρυχεῖν 30, 30.

βολεῶνες 221, 23.

βόλος 30, 22.

βομβύλιον 85, 15.

βομβύλιος 220, 7.

βόμβυξ βόμβυκος· ἔστι δὲ γένος
αὐλοῦ, καὶ θηρίδιά τινα, καὶ
ζῶον ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα.
κατὰ Λύκωνος δὲ στάμνον δη-
λοῖ. Choerob. ad Theodos. f. 65.

βορβορώδη 29, 30.

βορὸν χεῖμα 30, 12.

βορρήματα 222, 15.

βότινον 86, 8.

βότερες 63, 9.

βοῦ 84, 18. 1196.
 βουβρινιώη 31, 1.
 βούδιον 85, 29.
 Βουζυγία 221, 8.
 βούκλην 11, 33.
 βανκολεῖσθαι αἶγας 84, 19.
 βουλαὶ πόσει ἤσιον 222, 6.
 βουλεύσεως 220, 11.
 βουλευτήριον 219, 25.
 βουλευτικά 86, 5.
 βουλεύω 130, 26.
 βουλή 219, 26.
 βουλίαν 84, 31.
 βουλιμῖα τὰ βαλάντια 30, 10.
 βουλοκοπίδαι 221, 3.
 αἱ βοῦς 1196.
 Βουοίρι dat. 1193.
 βερεροφηδόν 784, 1. 787, 12. 1170.
 βουτρόφος 221, 5.
 βουτύπος 221, 1.
 βουφύονα 221, 22.
 βρών 29, 32.
 βρώτης 219, 22.
 βραδυπλοήσας 225, 15.
 βραῦκος 223, 20.
 Βραυρώνι 220, 26.
 βράχιστον 85, 18.
 τὸ βραχίον (τὸ καὶ τοῦ μέλους
 τοῦ σώματος) ἐν τῇ συνηθείᾳ
 παλαιότως ἐξύνανται, βραχιῶν
 λέγοντες· καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως
 τῷ συγκριτικῷ βαρύνεται. Choer-
 reb. in Theodes. f. 147.
 βρέμει 222, 33.
 βρέμεται 223, 9.
 βρένθειον 223, 10.
 βρένθεις 223, 14.

βρενθύεσθαι 223, 1.
 βρενθύεται 222, 31.
 βρενθυόμενος 223, 3.
 βρέτας· 85, 19. 223, 4.
 βρέτη 223, 17.
 Βρεττηνοὶ 223, 15.
 βρεττίον 223, 18.
 βρέφος 84, 22.
 βρέχμος 223, 21.
 βρήγμα 223, 22.
 βρήσσειν 223, 23.
 βρεῖ 567, 14.
 βριαροὶ 223, 6.
 βρίζα 567, 24.
 βριθομένη 223, 7.
 βριθων 223, 8.
 βριλίων ὁ βαλανεύς Theognostus
 f. 27.
 βριμουῖσθαι 30, 31.
 βρόδον 567, 23.
 βροτὸς 1095.
 βρόχος 220, 21.
 βρῦ 31, 9. 85, 28.
 βρυγμός 30, 26.
 βρυτήρες 567, 24.
 βρύτος 222, 5.
 βρώσιμον 84, 25.
 βύζανα κόνδυλον Theognostus
 f. 17.
 βύζην 612, 4. 942, 13.
 βῶμαξ 85, 17.
 βῶξ 1200.
 βωμολοχεύεσθαι 221, 12.
 βωμολοχοὶ 185, 7.
 βωμολόχος 222, 12.
 βωμὸς θειρμὸς 29, 33.

- Γαγγαλίειν* 87, 28.
γαζοφυλάκιον 229, 10.
γαίειν 229, 14.
γαίεσκον 229, 21.
γαιήοχος 229, 8 et 9.
γαιόν 229, 15.
γαιός 229, 16.
γαίουςα 229, 20.
γαισός 229, 17.
γαίειν 229, 20.
γαλεθηνά 87, 1.
γαλεθηνόν 229, 22.
γαλακτοκόμος 229, 23.
γαλακτώδης 229, 24.
γαλαξία 229, 25.
γαλαρίλις 229, 28.
γαλεάγρα 227, 33.
γαλεοί 229, 29.
γαλερόν 299, 31.
γαλερωπός 299, 33.
γαλιώτην 229, 29.
γαλή Ταρσία 229, 4.
γαλήν κατάπεπαιεν 31, 27.
γαληνίζει καὶ διεσκέδασται τὰ μέτωπα 32, 10.
Γαληφός 230, 1.
γαλιάγκων 230, 3.
γαλιδεύς 88, 3.
γαλλίη 230, 4.
γύλλος 230, 5.
γαλιῶμες 230, 6.
γαμβρόν 228, 32.
γαμήλια 228, 4, 229, 11.
γαμήλιαν εἰσνεγκεῖν 233, 31.
γαμήλιος 229, 3.
Γαμηλιών 228, 26.
γαμικά μίλη 31, 21.
γαμοῦμαι 86, 14.
γαμφωλή Theognostus f. 73.
γαμῶ 86, 14.
γάννυται 230, 7.
γανύματα 230, 8.
γάννῃ γάνυκος ὁ γανάτωρ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Choerob. ad Theodos. f. 65.
γανύσεται 230, 9.
Γαός, Γαόλιος 1193.
γάρ 505, 22.
γαργαλλεῖσθαι 31, 26.
γαργαλισμός 31, 25.
γάργαλος 31, 25.
γαργαριών 230, 10.
γάρκον 230, 11.
γαστέρες 230, 15.
γαστερόχειρες 230, 13.
γύστραι 88, 10.
γαστριδεις 230, 16.
*γαστριδελος, γραμματιφόρος, ἑλ-
 πιδιφόρος, θηριάλωτος, μαστι-
 γιφόρος, νυκτιλόχος. Theogno-
 stus f. 63.*
γαστριζεσθαι 229, 12.
γαστριμαργοι 230, 18.
γαστριον 230, 19.
γάστρις 32, 13. 230, 20.
γαστροχάρυβδεις 33, 18.
γαυλιτικά χρήματα 230, 24.
γαυλοί 230, 21.
γαυλόν 230, 21.
γαυριῶν 87, 29.
γαῦρος 230, 26.
γαυσόν 230, 28.
γαφάγας 230, 29.
γέ 838, 10. 971, 13 et 24.

γέα 848, 4.
 γέγηθεν 230, 31.
 γεγυρωμένους 230, 32.
 γεγωσπεί 230, 33.
 γεγόνθεν 601, 28.
 γείσα 33, 24. 231, 1.
 γεισίποδες 231, 4.
 γεισιποδίζειν 231, 15.
 γεισιπόδιμον 227, 5.
 γεισίπους 227, 5.
 γείσωσις 231, 7.
 γείται 1199.
 γειτνία 32, 5.
 γειτονῶν 231, 8.
 γειτονεῖν 86, 16.
 γειτονῶν 86, 16.
 γεῖτων 231, 9.
 γεῖωρας 231, 10.
 γέλαιμι 1045, 8.
 γαλασίην 87, 23.
 γέμειν 86, 30.
 γεμίζω 131, 9.
 γέμω 131, 12.
 γενεά 231, 12.
 γενέθλια 86, 18. 231, 17.
 γενέθλιον ἡμέραν 86, 18.
 γενεῖζειν 87, 27.
 γενεσία 86, 19 et 20. 231, 19.
 γενεάδας 229, 13.
 γενναῖα 231, 21.
 γενναῖον ἄγρια 32, 6.
 γενναῖος 231, 21.
 γενναῖος σοφός 32, 6.
 γεννησάι 87, 11.
 γεννήσαστο 87, 10.
 γεννῆται 185, 18. 227, 9. 231, 23.
 γένους 231, 26.

γενούσσης 231, 28.
 γεόλοφα 232, 9.
 γεοφάνειον 232, 12.
 γέρα 87, 22.
 γεραιράδας 228, 9.
 γεραιράτ 231, 32.
 γέρωνδρος 32, 27.
 γερανίας 31, 15.
 γέρανος 233, 3.
 γεραράδες 231, 30.
 γέρρυρα 233, 27.
 γέροντες 227, 29. 234, 2.
 γερούσι 227, 29.
 γέροα 33, 25. 227, 1.
 γέρον 66, 9.
 γέρον ῥυδός 32, 4.
 γέρον στυπνίος 32, 12.
 γεύεσθαι 87, 31.
 γεύεται μέρων 87, 32.
 γεύομαι 131, 16.
 γεγύρας 232, 10.
 γεώλοφα 233, 9.
 γεωμέτρης 32, 14.
 γεωνόμης 32, 14.
 γεωργοί 257, 9.
 γεωφάνειον 227, 16.
 γῆ εὐήλιος 31, 16.
 γῆδιον 586, 12.
 γηθοσύνη 232, 14.
 γῆν 86, 32.
 γηοῦχος 232, 15.
 γήπεδα 227, 22.
 γήπεδον 32, 1.
 γηῶνται 232, 16.
 γῆρον 232, 16.
 γῆς ἐντέρος 230, 29.
 γηπάγοι 232, 17.

S s s s

- γίγαντες 232, 20.
 Γιγαντία 232, 19.
 γίγαντος 232, 21.
 γιγγλάριον 88, 4.
 γιγγλίζω 88, 5.
 γιγγλίζω τὸ γιγγλῆ, ἐπιφώνημα τι
 δὲ ἐν κατασκευῇσι λεγόμενον, εἰ
 δὲ ὕπνεται, οὐκ ὥσπερ· ἀπαφα-
 σχηματίστον γὰρ ἐστίν. Theop-
 gnostus f. 104.
 γίγλυμος 232, 22.
 γλάνιν 88, 6.
 Γλαῦκος 227, 24.
 Γλαῦκος Καρύστιος 232, 24.
 γλαυκῶπις i. q. ἑλαία 864, 22.
 γλαυῆς ἑπτάτα 232, 30.
 γλαφυρά· κυματώδεια 32, 22.
 γλαφυρός 32, 21.
 γλαφυρώτατος 87, 19.
 γλεῦκος 227, 19.
 γλήεις 233, 5.
 γλήην 233, 3.
 Γλισῶς Γλισῶπος 1186.
 γλίσχρον 233, 6.
 γλίσχρος 33, 22.
 γλίσχρος προθυμίσθαι 32, 8.
 γλίχσθαι 226, 25.
 γλίχομαι 131, 3.
 γλοιιάζειν 233, 7.
 γλυκυθυμία 233, 9.
 γλῶσσα etym. 740, 21. γλῶσσαί
 αἱ κατὰ πόλεις 1095.
 γλῶτται ἀνλῶν 32, 32.
 γλῶτται ὑποδημάτων 32, 32.
 γλῶττις 87, 12.
 γλωττοκομῆσαι 32, 28.
 γναθοὶ 87, 8.
 γνῆς γνητός 1188.
 γνύπτοι 233, 10.
 γνύπτον 233, 10.
 γνῶθι σαντόν 233, 13.
 γνῶμαι 227, 4.
 γνώμην 227, 3.
 γνώμην ἐμὴν 32, 25.
 γνώμονος 228, 23.
 γνώμων 233, 17 et 28.
 γνῶναι 233, 19.
 γνῶρισαι 87, 26.
 γνωσιμαῖχσαι 33, 15. 228, 27.
 233, 20.
 γνωσιμαχῶ 131, 19.
 γνωστός 87, 25.
 γογγυλῆς 33, 10.
 γογγυσμός 87, 5.
 γόγῆς 31, 24.
 γοητεία 31, 24.
 γοισσῶνται 233, 23.
 γόμφιοι 34, 5.
 γόμφος 32, 17.
 γοναίλειν 31, 21.
 γονέας 87, 14.
 γόνιμα ἀγαθὰ 31, 19.
 γός 1095.
 γοργός 86, 26.
 γόργονα 236, 25.
 γόργονον 234, 1.
 Γόργον 1199.
 γουάναξ, γουάνα, γαρήξεις 1168.
 γραβδὺς 789, 30.
 γρατα 87, 18.
 γρατίζειν 88, 7.
 Γραικός 88, 1.
 γραῖσον 88, 2.
 γράμμα 31, 30. 725, 22. 726, 12.

γράμματα 31, 31.
 γραμματεῖον 226, 26.
 γραμματεὺς 185, 14. 226, 30.
 γραμματικὴ Ἰωνικὴ 783, 22. με-
 γάλῃ - μικρά 658, 7. 667, 17.
 παλαιά - νεωτέρα 729, 17.
 γραμματικός 88, 9.
 γραμματικούς 87, 16.
 γραμματιστής 32, 12.
 γραμματεὺς 228, 15.
 Γράς Γρά 1181.
 γρασός 33, 30. 87, 20.
 γραστίν 87, 7.
 γραῦς 33, 28. 789, 30.
 γραῦς ἀναθιγῇ 83, 20.
 γραφέας 87, 14.
 γράφεισθαι 414, 8.
 γραφεὺς 31, 30.
 γραφή 185, 12. 226, 27. 244, 14.
 γράφομαι 131, 6.
 γεῦς 1236.
 γεῖν - γεῖν 560, 5.
 γεῖφοι 227, 23.
 γεῖ 228, 2.
 γεύειν 33, 1.
 γευλισμός 33, 1.
 γεύλλος 33, 2.
 γευμέα 228, 1.
 γευμέα 33, 33.
 Γύρεα - Γύγην 604, 22.
 Γύγης Γύγου καὶ Γύγηςτος· ἐπὶ
 δὲ τῷ γίγαντος· ὅτε δὲ ἐπὶ τῷ
 βασιλέως τῆς Λυδίας λέγεται,
 σπονδειακόν· ὅτι καὶ ἰσασθῆ-
 λάρως κλένεται. Choerob. ad
 Theodos. f. 88.
 Γύζας Γύζαντος 1186.

γυήτης χωλός Theognostus f. 7.
 γυλιός 228, 29.
 γυμνασίωχον 228, 11.
 γυμνοπαίδει 32, 18. 234, 4.
 γυμνᾶν 228, 20.
 γυναι 86, 12.
 ἡ γυναῖκα διὰ τί προκαρσιπάζει
 1229.
 γυναικάριον 87, 4.
 γυναικῆρόν 87, 3.
 γυναικῆρός τρόπος 31, 14.
 γυναικίζαν 31, 22. 87, 2.
 γυναικίζοντες 31, 22.
 γυναικίσις 438, 4.
 γυναικισμός 87, 2.
 ἡ γυναικός διὰ τί οὔνεται 1215.
 γύνην 86, 13. Conf. Etym. M.
 p. 243, 24.
 γύννις 34, 4.
 γύρα Ἀθηνᾶ ἐχχέρος Theo-
 gnostus f. 17.
 γῶ i. q. χωρῶ 847, 31.
 γωνιασμός 228, 10.
 γωρυτός 1096.

τοῦ δελταῖος 781, 24.
 Λαδαμῦται 240, 24.
 δαίρ δαίρ 1239.
 δαίδαλος etym. 562, 23.
 Λαιδύλου ποιημάτων 240, 16.
 δαιμονίζεσθαι 90, 31.
 δαιμο νευδής Olympiodorus in
 Phaed.
 δαίτων ὁ ἀφρογῆς Choerob.
 cod. Barocca 50.
 δακνῶς δακνῶ 1186.
 δακνῶς ἐππος 36, 17.

- δακνωῖς ὄντος 36, 17.
 δακτυλλίδιον 88, 26.
 δαμα(ε)ρίππεως 1197.
 Δαμήν] ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ
 πρώτῳ τὸ Δαμήν, ἔχον τὸ μ καὶ
 φυλάττον τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ.
 Δαμήνιος γάρ· ἵστί δὲ ὄνομα
 κύριον. τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι
 ἀντίκειται τὸ ἄλῃν ἄλῃτος (ἄλῃν
 δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πώ-
 γων) καὶ τὸ ἄλῃν ἄλῃτος (ἄλῃ-
 νες δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες).
 Choerob. ad pag. 986, 24.
 δάν 570, 21. 949, 20.
 Δαναῖδων - Δαναῖδων 1262.
 δανειζόμενοι τίνες λέγονται 239, 2.
 δανεῖξω 135, 40.
 Δαρεινὸς στατήρ 237, 17.
 δαρθεῖς 89, 5.
 δαρὸν 495, 10.
 Δῶς Δῶ 1181.
 ἡ δασεῖα sitne littera 778, 28.
 δασμφορέν 1282.
 δασμολογεῖν 240, 5.
 δασμολογῶ 135, 7.
 δαφνῆς δαφνήντος 1188.
 δέ 133, 25.
 δέ γε 518, 3.
 δεδιπνάναι 89, 26.
 δεδεξιμένη 89, 27.
 δέδεται ἡ ψυχὴ ὑπὸ δόνης 36,
 15.
 δεδήμην 1033, 18.
 δεδιάκνηκα 88, 15.
 δεδιῦναι 90, 1.
 δεδιωκμένα 88, 18.
 δεδνέπηκας 89, 29.
 δέδοικα περὶ τῷδε 37, 5.
 δέδορκεν 1096.
 δεδράμηκα 88, 25.
 θέλον 797, 12.
 δεῖ 538, 13.
 δαῖγμα 89, 16. 237, 20.
 δαῖμος etym. 714, 23.
 δειν i. q. δειν 542, 33.
 δεινὸν φρεσὶν 36, 1.
 δεινός 134, 25.
 Δειόμενα 240, 27.
 δειούς 1209.
 δειπνῶ 133, 23.
 δειπνοπλόητος 34, 29.
 δειπνοφόρος 239, 7.
 Δειράδες 240, 26.
 δεῖται 88, 21.
 δέκα etym. 710, 4.
 δεκαδύρχαι 235, 16.
 δεκάδες 240, 11.
 δεκάζειν 236, 3.
 δεκατείνοντες 186, 29. 234, 33.
 δεκάτη 185, 22.
 δεκάτην ἱστιῶσαι 237, 26.
 δεκατηλόγοι 239, 6.
 δέκα τίνες εἶσι 235, 31.
 Δεκέλεια 240, 25.
 Δεκελειὸν πόλεμον 234, 27.
 Δεκελειόθεν 601, 30.
 δελεαζόμενον 240, 6.
 δέλεαρ 240, 6.
 δέλφακα 88, 31.
 δέμας 1095.
 δευδαλίδες 241, 12.
 δεξάμην 242, 7.
 δεξιότροχοι 92, 2.
 δέομαι 132, 31.

- δέον πῶς συντάσσεται 132, 29.
 δέοντα 234, 10.
 δέος κύριον 37, 8.
 δεούμεθα 90, 3.
 δέπας 1095.
 δέρειν 89, 4.
 δερμήστης 240, 14.
 δέσφρις 240, 22.
 δέσις 36, 29.
 δεσμεύειν δεδωμένον 88, 22.
 δέσμιον 90, 13.
 δεσμιώτατος 34, 23.
 δεσπόζω 134, 3.
 διαποδύνην 89, 12.
 διαποδύνους 89, 13.
 δέσπασται 1004, 15.
 δέσποτα 1239.
 δεσπότης — δεσποστής 500, 20.
 545, 10. 549, 8.
 δεύρος 1194.
 δέυρο 88, 19. 185, 24. 553, 2.
 γίνεται δὲ καὶ δευρί, ποιητικῶς
 δὲ πολλάκις καὶ διὰ μετρικὴν
 χρειάν καὶ διὰ τοῦ ὦ, ἐνίοτε
 δὲ καὶ δεῦρον διὰ τοῦ ὕ. Theog-
 nostus f. 104.
 δέυρο τί ἐστιν 241, 17.
 δέυρω 943, 3.
 Δεύς 1194.
 δευασποῖός πονηρός 237, 12.
 δεῦτε 553, 5.
 δευτέρῳ οἶνον 89, 28.
 δεῦτερον 89, 14.
 δῆ 519, 11.
 Δῆθος 1194.
 Δῆλιος Ἀπόλλων 299, 8.
 δηλῶ 132, 16.
 δημαγωγός 234, 13.
 δίμαρχοι 242, 16.
 δῆμαρχος 237, 8.
 Δημῆς i. q. Δημέας 714, 24.
 δημεραστῆν Olympiod. in Gor-
 giam.
 δημεῦειν 234, 20.
 δημευθῆς ἄνθρωπος 34, 16.
 δημουργοὶ τίνες λέγονται 243, 1.
 δημόκοινος 236, 8.
 δημοκόποι 221, 4.
 δημοκόπος 57, 33.
 δημοκρατία 234, 14.
 δημοπ(θ)ηκος 34, 18.
 δῆμος etym. 714, 21.
 οἱ Δημοσθέται — τοὺς Δημοσ-
 σθέτας 1191.
 δημοσίαι 560, 24.
 δημοσιεύειν 90, 11.
 δημόσιος 234, 15.
 δημοσιῶ 133, 32.
 δημοτελῆ ἱερῆα 240, 28.
 δημοτεύεσθαι 186, 2.
 δημότης 236, 26.
 δημοτικὰ ἱερῆα 240, 28.
 δημοφανὲς πρᾶγμα 36, 21.
 Δημοφῶν, ὡς παρὰ Κιλλεμάχου
 συμφέει Δημοφῶν, ἔδιδε ξένος.
 Choerob. ad Theodos. f. 152.
 δῆπουθεν 234, 12.
 δ[] πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον
 μικροκαταληκτικὸν θέλει, χωρὶς
 τοῦ τίς καὶ τοῦ πὺς, ὅπερ ἀπὸ
 τοῦ πούτις γέγονε κατὰ ἀποβο-
 λὴν τοῦ ὕ, οἷον ὡς πὺς ἔχει
 μαινομένοισιν (cont. Etym.
 M. p. 635, 22.) — καὶ τοῦ

ἔν, καὶ τοῦ δέν, ὅπερ ἰσοδυνα-
μεί τῷ τί, καὶ χωρὶς τοῦ ὅς *),
καὶ χωρὶς τοῦ πᾶν παρ' Αἰο-
λήτων (οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοῦ πᾶν
τὸ αἰ συστήλλουσι), καὶ χωρὶς
τοῦ δέ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δία γί-
γονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νή
ἐπιφώρμητος γίνεται νή δέ,
Choerob. ad Theodos. f. 107.
cf. p. 1231,

διὰ aliud cum genitivo, aliud
cum dativo significare 595,
9. 612, 29.

διάβα 81, 12.

διαβάλλω 134, 6.

διαβασίλλεται 241, 14.

διώρημμα 186, 24. 236, 9.

διωγραφεύς τί ἐστιν 236, 13.

διωγραφὴν 186, 19.

διωγράψαι 238, 26.

διαδικασία 186, 12. 236, 16.

διαδορσιπολότης 34, 20.

διάδοσις 241, 25.

διάδοσις λόγου 36, 26.

διαριεῖν 90, 6.

διαριεῖν ἔχθραν 36, 14.

διαιτῶν ἐκτερέπειν 35, 17.

διαιτηταὶ 186, 27. 310, 17.

διαιτηταὶ τίνας εἰσὶν 235, 20.

διαιτητὴν 186, 1.

διαιτητῶν ἄρεσις 235, 26.

διατῶ 134, 22.

διακράνημα 132, 11.

διακονῶ διακόνουν καὶ ἰδιακό-
νουν 1285.

διακόσιοι καὶ χίλιοι 236, 31.

διακοῦσαι 37, 11.

Διάκρια 242, 14.

διακρίνομαι 131, 25.

διακυροῦν 35, 6.

δαλαβεῖν 36, 3.

διαλαχεῖν 186, 21.

διαλίγειν 88, 29.

διάλεγμα 88, 30.

διαλέξασθαι 37, 4. 88, 23.

διαλιγῆσαι 36, 23.

διαλλαγῆναι 102, 18.

διαλλάξω 132, 16. 135, 13.

διαμαρτυρία 236, 28.

διαμυδαίνεται 238, 16.

διαμυλλάσκειν 36, 9.

διὰ πάντων 91, 10.

διαπαρθενεῦσαι 88, 17.

διαπιστῶ 132, 14.

διαπρεῖν 439, 30.

διαπολεμῶ 135, 20.

διόρπαισις 438, 4.

διερτῶν 241, 13.

διάσασθαι 37, 3.

διασείσθαι πρὸς τόνδε 34, 27.

διασιλλοῦν 36, 19.

διασοφῆσθαι 36, 11.

διαστασιάζω 134, 14.

διασθγύνω 616, 9.

διοχιδόν i. q. στιχηδόν 784

2. 788, 13.

δι' ἀσχολίας πολλῆς ἦλθον ἐν
τόδε 36, 31.

διατάκτορα Damascius.

διατίθεσθαι 241, 29.

*) ὅς ἂν ἔλθῃ, μινάτω με· ἔστιν ὄνομα ἄοριστον, ἰσοδυναμοῦν
τῷ τίς, ὑποτακτικῶ ἄρθρῳ ὁμοφωνοῦν. id. f. 134.

- διατίθῃμι 133, 29.
 διατοιχεῖν 34, 31, 89, 20.
 διαφέρομαι 132, 5.
 διαφέρον 89, 2.
 διαφερόντως 90, 18.
 διαφίρω 135, 3.
 διάφρυξις 90, 9. 438, 2.
 διαφθείρω 132, 25.
 διάφορος 88, 33.
 διάφορως ἔχειν 89, 1.
 διαχειρίζω 134, 9.
 διὰ χειρὸς δανῆσαι 89, 20.
 διαχρέμπεσθαι 72, 16.
 διαχωρῆσαι 89, 31.
 διαψεύδομαι 135, 1.
 διαψήφισις 186, 7. 236, 22.
 δίχαμμα 777, 16 et 26.
 διδασκαλικός 90, 14.
 διδάσκαλος χοροῦ 235, 9.
 δίδωμι ἐίδουν 1292.
 εἰδοῦσιν 88, 24.
 δειληγώς 185, 29. 242, 1.
 διεκιδῶνισεν 238, 4.
 διενέγκειεν 35, 24.
 διανεγκεῖν 91, 4.
 διενέγκοι 35, 24.
 διενεχθῆναι 89, 22.
 διεπιθήκισεν 238, 13.
 δέσειεν 242, 9.
 διακαταριθησάμεθα 239, 20.
 διεσφηκῶσθαι 36, 12.
 διετησίως 35, 30.
 διετίθουν 90, 5.
 διευκρινησάμενος 239, 4.
 διέφθορεν 35, 20.
 δι' ἔχθρας γενέσθαι 36, 25.
 διηγείσθαι 185, 26.
 διήγησις 241, 20.
 διήμαρτεν 131, 30.
 διηνεγκαί 135, 5.
 Διπόλια 238, 21.
 δικάζεσθαι 414, 8.
 δικάζω 132, 19.
 δίκαιον ἔργον 344, 7.
 δίκαιον μέτρον 90, 20.
 δικαιοσύνης Ζεὺς 34, 12.
 δικαῶν 152, 19.
 δικαιώματα 90, 17.
 δικῶν 90, 15.
 δικάσιμον 90, 28.
 δίκειλα 240, 3.
 δίκη 186, 5.
 δίκη τί ἐστιν 241, 6.
 δίκη ἐμπορικὴ 237, 33.
 δίκην δοῦναι 131, 33.
 δίκην λαβεῖν 131, 33.
 δίκην οἰοῦ 238, 7.
 δίκης ἀνάκρισις 185, 30.
 δικολύμης, ἄνθρωπος 35, 28.
 δικομήτρα 35, 4.
 δικοδόπτῃς 35, 11.
 δικοδόρφος 35, 11.
 δίκροτος ναὺς 240, 9.
 διμοιρίζεται 242, 23.
 δίνυξον λύχνον 91, 3.
 δινισμόν 90, 27.
 διοικίσαι 239, 31.
 διοικῶ δάσκουν καὶ ἐδάσκουν 1285.
 δῖον 7, 17.
 δῖον πῶδον 242, 26.
 Διονῦς 857, 7. 1195.
 Διονύσια 235, 6.
 Διονύσιον 430, 25.
 Διονυσώδης Olympiodorus in
 Phaed.
 Διοπίδης 186, 25.

- διοπομπεῖσθαι 7, 15.
 διοπωπίας 237, 24.
 διοπωπέων 237, 23.
 διοριστικός Damascius.
 δῶσι 508, 26.
 δι' οὐδενὸς ποιῆσθαι τόνδε 35, 3.
 δι' ὄχλον γενέσθαι 36, 25.
 διπλῶ 25, 11. 425, 22.
 διπλάσαι 89, 6.
 διπλήσιον 545, 7.
 Δίς i. q. Ζεύς 1194.
 δίς, etym. 557, 3. 586, 3. 942, 21.
 διαχιδῆς ὁδός 35, 1.
 διαχιδόν 1171.
 διωτήριον 91, 6.
 διφθέριον deminut. Theognostus f. 82.
 δίχα 36, 23. 241, 31.
 διχάδεια] τὰ διὰ τοῦ διῶ ἐπιδ-
 ῖνήματα προπαγοξέτονα διὰ τῆς
 ἐν διφθόγγῳ γράφεται, οἷον δι-
 χάδεια, τυπάδεια, τροπάδεια,
 κρυφάδεια, ἰγκρικάδεια, τελλο-
 φάδεια καὶ ἑῷ τι ὅμοιον. Cod.
 Barocc. 59. f. 107.
 διχόμηνη 1226.
 διχόδρομος γνώμη 37, 9.
 διχῶς 586, 1.
 διψῶ 135, 22.
 διωβέλλω 237, 15.
 διώκω 132, 8.
 διωλνγία πράγματα 238, 10.
 διωμόσι 186, 16. 239, 23. 409, 13.
 δῶμοτος 35, 32.
 διωργνωμένης Damascius.
 δ' ὁμῶς 1181.
 τῶν ὁμῶν 1005, 29.
 δοάν 949, 20.
 δοῖδουξ 239, 1.
 δοκεῖ 134, 17.
 δοκήσει 89, 18.
 δοκιμασία 235, 11.
 δοκιμασίαν ἐπαγγέλλαι 185, 32.
 241, 15.
 δοκιμαστήν 89, 7.
 δοκιμαστής 238, 18.
 δόμων 89, 8.
 δόξα 242, 29.
 δόξαις 90, 22.
 δόξασμα 90, 10.
 δοξασταί 242, 19.
 δόρυ] τὸ σὺν δόρει καὶ δὲν
 ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης πα-
 ρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν μίμῳ
 Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ
 τοῦ δόρος ἰστίον. Choerob. ad
 Theodos.
 δοριώλωτος 90, 21.
 δόρυ ἐπὶ τὴν ἐκφοράν 237, 30.
 δορυφοροῦντες 133, 3.
 δουλοῦμαι 134, 20.
 δούπησεν 1095.
 Δούπων Δούπωνος εἰς τῶν Κεν-
 ταύρων. Choerob. in Theodos.
 f. 64.
 δούκαινα 90, 30.
 Δράκων Δράκοντος et Δράκονος
 1199.
 δρᾶμ' ἀκῶσαι 89, 32.
 δραπέτευμα 88, 20.
 δραπέτης etym. 549, 23.
 δραστήριος 90, 25.
 δραχμεῖον 90, 26.
 δρέπομαι 135, 16.

Δρῆς Δρῆ 1188.

δρομέτι 1185.

δρομική γλῶσσα 35, 14.

δρομοκήρυκες 239, 17.

Δρύας Δρία 1183.

δρῦν φέρειν διὰ τῆς ἀγορῆς 242, 3.

δρυκολάπτῃς 89, 24.

δρωπάζειν 549, 23.

δυνάμις 942, 22.

δυγός v. ζυγός.

Δυεὺς ὄνομα πόλεως ἐν Ἀσίᾳ

Choerob. in Theodos. f. 119.

δυνάμεις 91, 1.

τῶν δυνάμεων τῶν ενεργητικῶν διὰ
τὴν ἐπιλείπει τὸ πρῶτον πρόσω-
πον 1282.

δύναται 89, 10.

δυσαιρεσιῶ δυσηρέστου 1285,

δυσγάργαλος ἵππος 37, 1.

δυσειριστος 37, 7.

τοῦ δύσειρω 1197.

δυσήλιον θέρος 36, 18.

δυσημερεῖν 89, 30.

δυσθυμία 89, 19.

δύσκολος 235, 19.

δύσκληρος 34, 25.

δυσλογεῖν 34, 15.

δυσμάραντον κακόν 35, 8.

δυσμένην 1233.

δυσμενῶς ἔχω 134, 29.

δυσοιωνεῖν 35, 12.

δυσορκῆσαι 36, 27.

δυσποτμώτερος 1287.

δυσπρόσωπα ὅμματι 35, 10.

δυσχεραίνω 134, 25.

τῶν δυσώδων 1006, 24.

δυσωποῦμαι 234, 23.

δωδεκάρχους 235, 16.

δωδεκάπους σκιά 242, 10.

Δωδῶν 1228.

δῶμα 1095.

δωρῆσαι 90, 23.

δωροδόκος 234, 22. 242, 33.

δωροληψία 35, 2.

δωροξενία 238, 24.

δωροξενίας 186, 14.

δωροξενίας δίκη 240, 32.

δωροῦμαι 133, 8.

δώρων γραφή 237, 3.

ē an ō brevius sit 798, 17,
800, 1.

ē Dor. pro ēi 1282.

εἰάν 144, 31.

ἐγγαίαι χρήματα 251, 26.

ἐγγενής 187, 24. 259, 17.

ἐγγυῆσαι 187, 12.

ἐγγύησις 94, 18.

ἐγγυητής 244, 25.

ἐγγύθεν i. q. ἐγγύς 598, 25,
608, 29. 624, 2.

ἐγγυθήκη 245, 25.

ἐγγύους 245, 32.

ἐγγύς 192, 7.

ἐγγυῶ 140, 4.

ἐγεροκύβηλιν 336, 17.

ἐγκάθετος 96, 30.

ἐγκαλῶ 136, 10.

ἐγκάρδιον 250, 30.

ἐγκεκαυμένη 250, 24.

ἐγκλίσεις πόσαι 1178.

ἐγκοιτῆς v. ἀμφικελεμενός.

ἐγκόψαι 250, 26.

Ἐγκρης Ἐγκρητος 1188.

ἰγκτήματα 251, 1. 260, 4.
 ἰγκύκλιος λειτουργίας 250, 22.
 ἰγκυρήσει 96, 14.
 ἰγκωμιάζω 137, 31.
 ἰγράφοσαν 91, 14.
 ἰγρηγόρησιν 96, 27.
 ἰγχειρίζω 137, 12.
 ἰγχειρογαστορες 230, 13.
 ἰγχειρῶ 136, 26.
 ἰγγελος ἰγγέλως, ὡς παρὰ τῷ
 ποιητῇ τείροντ' ἰγγέλους τε καὶ
 ἰχθύεις. τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστο-
 φάνει, τὺς εἰκοὺς τῶν ἰγγέλιων
 τῆς ἡμᾶς μεμυῖμενοι, ὡς ἀπὸ
 τοῦ ἡ ἰγγελίς τῆς ἰγγέλιώς ἐστιν.
 Choerob. in Theodos.
 ἰγχωρεῖ 195, 2.
 ἰγχώριος 95, 8. 187, 25. 259, 19.
 ἰγωγε - ἔμοιγε 594, 10.
 ἰγώνη 524, 4.
 ἰγὼ σιωπῶ τῷδε 40, 32.
 ἰδαπανᾶτο 260, 9.
 ἰδᾶτο 94, 11.
 ἰδει, ἰδεται, ἰδομαι, ἰδονται 37,
 30.
 ἰδιαίτων 91, 18.
 ἰδιακόνουν 91, 17.
 ἰδος 246, 3.
 ἰδωλίσσαι 259, 32.
 ἴξε 1095.
 ἰζωμενμένα κρέα 38, 31.
 ἰθάδων 245, 5.
 ἰθελοντηδόν 96, 23.
 ἰθελοπρόξενος 95, 19.
 ἰθελορήτωρ 95, 18.
 ἰθελοφιλόσοφος 95, 19.
 ἰθίλωμι 516, 12.

ἰθισμός 93, 19.
 ἰθράθη 352, 16.
 εἰ Boeot, pro ἡ] οἱ Βοιωτοὶ
 τότε τρέπουσι τὸ ἡ εἰς τὴν εἰ
 δίφθογγον, ἥτις μὴ τρέπεται
 τῷ ἡ εἰς αἰ παρὰ τοῖς Ἀσσι-
 σιν, οἷον τὸ λέβης καὶ πένης οἱ
 Βοιωτοὶ διὰ τῆς εἰ δίφθογγου
 γράφουσι, λέβεις καὶ πέεις λέ-
 γοντες, ἐπεὶ ἐπὶ πούτων οὐ
 τρέπουσι. τὸ ἡ εἰς αἰ οἱ Ἀσσι-
 τὸ δὲ Ἀτρείδης καὶ Ὀρέτης,
 ἐπεὶ τρέπουσιν οἱ Ἀσσιεῖς τὸ
 ἡ εἰς αἰ καὶ λέγουσιν Ἀτρείδας καὶ
 Ὀρέτας, οὐ τρέπουσαν οἱ Βοιω-
 τοὶ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον.
 Choerob. ad Theodos. f. 95.
 εἰ dual. 1130.
 εἰ 144, 3.
 εἰ 542, 31. 622, 18. 625, 9.
 εἰδητικός Damascius.
 Εἰδοθεῖα - Εἰδῶ 857, 9.
 εἶδον - ἴδον] v. χείρ.
 εἶεν 243, 24.
 εἶησαν 95, 10.
 εἶθε 1236.
 εἰθύφαλλοι 246, 19.
 εἰκάζειν 258, 18.
 εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 εἰκάς etym. 710, 8.
 εἰκοβολεῖν 39, 25.
 εἰκός 244, 24.
 εἰκόσορον καὶ 246, 22.
 εἰκοστή 185, 22.
 εἰλαθι· οἱ Αἰολεῖς γὰρ ἑλαθι λέ-
 γουσι Choerob. orthogr. Qui
 paullo post: ἑλας παρὰ τὸ

μαρτύρ, οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἑλλήας
λέγουσι, καὶ οὐχὶ Ἕλληος.

εἰλικρινές 246, 25.

εἰλωτες 246, 17.

εἶμι] ὁ Ἀπολλώνιος τὸ εἶμι διὰ
τοῖ ἱ γράφει ἐκ τοῦ καὶ τὰ θυ-
κὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ συν-
εσταλμένου τῶν ἱ εἶναι, οἶον
ἔτον ἔτον, ἔμιν ἔτε, καὶ ἐν συν-
θέσει ἔξτον, καὶ τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν ἔρι καὶ ἔασιν, οἶον
καὶ τ' ἀγγέληδὸν ἔασιν. οὐ συν-
νάδει δὲ αὐτῷ ἡ παράδοσις·
φρσι γὰρ ὁ Ἡρώδιανός μιν τὴν
παράδοσιν ἀναγινώσκων τὸ εἶμι
ἐν τοῖς ἐνικοῖς διὰ τῆς εἰ δι-
φθογγῶν, οἶον εἶμι μὲν, οὐδ'
ἄλλη ὁδὸς ἴσασιν. Choerob.
ad Theodos.

εἶπον 141, 3.

εἰπουθεν 258, 15.

εἶρ 1200.

εἰρεσιωνη 246, 27.

εἰρην 119, 8.

εἰρηνόδωρος Theognostus f. 63.

εἰρκτή - εἰρκτή 678, 23.

εἰρωνεία 243, 20.

εἰσαγγελία 244, 14.

εἰσαγωγεῖς 246, 14.

εἰσακόνω 146, 3.

εἰς γόνυ πεσεῖν 40, 24.

εἰς ἑκαστος 96, 10.

εἰς ἐμφανῶν κατώστασιν 187, 29.
246, 4.

εἰσηγοῦμαι 142, 26.

εἰσιτήρια 187, 22. 245, 20.

εἰς ὁρθὸν φρονεῖν 92, 1.

εἰσο 612, 13.

εἰσπολήτος 247, 11.

εἰσποιοῦμαι 145, 11.

εἰσπορεύομαι 91, 19.

εἰσπραεῖς 245, 11.

εἰσπράττει 245, 12.

εἰσπράττω 142, 5.

εἰς τὴν κερδαίνουσαν πάντα ἡδύν
πήραν 39, 27.

εἰσφορά 243, 14.

εἰσφρήσειν 244, 11.

εἶσω 91, 81. 258, 17. 577, 23.

609, 19. 619, 12. 942, 33.

ἐκάθηρας 63, 1.

Ἐνάλη 247, 7.

ἐκῆς 1095.

Ἐκαταῖα 247, 27.

ἐκατέρωθεν 601, 18. 605, 22.

Ἐκατομβαιῶν 247, 1.

ἐκατόμπεδον 247, 24.

ἐκατόν etym. 710, 24.

ἐκβάλλειν 38, 17.

ἐκγαμηθῆναι 259, 30.

ἐκδεδῦσθαι 218, 3.

ἐκδημία 93, 26.

ἐκ διαδοχῆς 97, 5.

ἐκδοσις 247, 21.

ἐκδυθαι 41, 8.

ἐκεῖ 188, 1.

ἐκεῖθεν 600, 33. 624, 9.

ἐκεῖνος 557, 29.

ἐκεῖσε 188, 1.

ἐκκτε 497, 26. 543, 17.

ἐκκρυρεῖν πῦρ 40, 18.

ἐκκλος - εὐκκλος 538, 17.

ἐκθάλαπτοις ἔρωτι 40, 20.

ἐκκλητευθῆναι 188, 28.

ἐκλήτος πόλις 247, 30.
 ἐκλένω 141, 9.
 ἐκλείζεται 258, 20.
 ἐκόψαι 92, 5.
 ἐκροτεῖν ῥήτορας 39, 3.
 ἐκλείψω 259, 21.
 ἐκλείς 94, 17.
 ἐκλογαί 245, 33.
 ἐκμαρτυρεῖν 188, 24.
 ἐκμαρτυρία 243, 3.
 ἐκμετρος 38, 27.
 ἐκνευρωμένοι 243, 19.
 ἐκοντηδόν 497, 29. 611, 7.
 ἐκόντην] τὰ εἰς τὴν ἐπιβόηματα
 - βύζην, ἀντην, ἑμπλην, ἀκμήν,
 ἀκὴν, ἐθελόντην, ἐκόντην, ἡσὴν
 τὸ ὄρκιον. Cod. Barocc. 50.
 f. 105.
 ἐκ πλείστου 138, 18.
 ἐκποδών 244, 10.
 ἐκποθεν ἐμοὶ γέγονεν 93, 10.
 ἐκποιῆσαι 93, 25.
 ἐκπολῆτον γενέσθαι 247, 9.
 ἐκπολῆτος 215, 20.
 ἐκπολεμῶ 145, 18.
 ἐκπορεύομαι 91, 19.
 ἐκπώματα 245, 13.
 ἐκρότησεν 38, 32.
 ἐκτιλώσαντο 258, 19.
 ἐκτραχηλισθῆναι 244, 27.
 ἐκφορία 247, 8.
 ἐκφρονήσιν 141, 21.
 ἐκφυγγάνω 95, 17.
 ἐκφυλλοφορῆσαι 248, 7.
 ἐκωδώνισεν 187, 21.
 ἐλαία] Cod. Vat. 997: τρεῖς εἰς
 ἐλαίαν εἰσὶν εὐφραεῖς πόλεις, Νε-

παία καὶ Πραϊνεστός ἢ ἑ. Ἐρε-
 χθέως.
 ἐλαιοκόμων 248, 19.
 ἐλαιοπλήθους 40, 6.
 Ἐλαιούς 249, 6.
 ἐλαῖν 97, 10.
 ἐλαττοῦμαι 137, 23.
 Ἐλαφηβολιών 249, 7.
 ἐλαφηβόλος - ἐλαφοκτόνος 602,
 22.
 ἐλαφρόν παραινεῖν τῷ κακῷ πε-
 πραγῶτι 38, 7.
 ἐλαφρός 96, 6.
 Ἐλάς Ἐλάντος 1185.
 ἐλεγεία 750, 26.
 ἐλεγείων 749, 27.
 ἐλέγουσιν 91, 14.
 τὸ Ἐλεγχος] ὁ σκότος καὶ τὸ σκό-
 τος, ὁ Ἐλεγχος καὶ τὸ Ἐλεγχος,
 ὁ τάριχος καὶ τὸ τάριχος. (οὐκ
 εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμόν,
 ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἡγουν
 παραλλαγὴν γένους.) Choerob.
 in Theodos. f. 177.
 ἐλεημονέστατον 92, 14.
 ἐλεήμων 92, 12.
 ἐλεινόν 92, 9. σημαίνει δὲ τὸν
 ἐλεινόν, διὰ τῆς εἰ διφθογγ-
 γου. ὥπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δέος
 δεεινός, καὶ κατὰ κῶσιν τοῦ
 εἰ καὶ τῆς εἰ διφθογγου εἰς τὴν
 εἰ διφθογγον δεινός, οὕτω καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἔλεος γίνεται ἐλεινός.
 καὶ κῶσει ἐλεινός. Ge. Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 ἐλεῖσθαι 91, 29.
 ἐλεῶ ἐλεῖς καὶ ὁ Μένανδρος

ἐδήλωσεν· ἐλπὼν ἐλεῖται· ὁ ποι-
μὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.

Choerob, ad Theodos. f. 277.

ἐλικτήρ 248, 23.

Ἐλξας Ἐλξα 1186.

Ἐλκει σταθμόν 94, 26.

ἐλκοποιῆσαι 248, 25.

ἐλκύνδρια 95, 1.

Ἑλλάνικος] τὰ εἰς πὸς λήγοντα
καθαρόν — ὅσα μὲν μικρὸν
ἔχει τὸ Ἑ, σημειούμεθα, ὡς
ἔχει τὸ Ἀινικός (ὄνομα ποιη-
τοῦ), Κάϊκος, Τρήνικος (ὀνό-
ματὰ ποταμῶν), Ἑλλάνικος, Φε-
λικος (ὄνομα κῆριον· τὸ γὰρ
κτητικὸν δέξυται καὶ βραχὺ
ἔχει τὸ Ἑ), τὸ Καμικός· ὄνομα
ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ, δέξυται
καὶ διὰ τοῦ Ἑ γραφόμενον,
ἀμφίβολον ἔχει τὸν χρόνον τοῦ
Ἑ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Πυλικός,
δέξυτον καὶ αὐτό, πόλις Σικε-
λίας, ἐφ' ἧς οἱ ἐπύθμενες κρα-
τῆρες. Theognostus τ. 41.

ἐλλανοδίκης 248, 32.

ἐλλας ὁ ἄνηρ 97, 4.

ἔλλην γυνή 97, 3.

ἐλληνοταμίαι 188, 16. 248, 29.

ἐλλύχνιον 95, 22.

ἔλεις 94, 19.

ἔλπομαι 1096.

τοῦ ἔλπορος 1001.

ἐμαρψεν 1095.

ἐμβάδες 249, 25.

ἐμβατεῖα 249, 18.

ἐμβατεῦσαι 249, 18.

ἐμβιος 249, 10.

ἐμβραχὺ 187, 32. 258, 22.

ἐμβριθές 249, 16.

ἐμβρυοτομέι Olympiod. in Gorg.

ἐμβρυονλκία idem.

ἐμέ 92, 16.

ἐμέθεν 597, 24.

ἐμπα 564, 26.

ἐπαλλεῖν 95, 29.

ἐμπαροινῶ 143, 26.

Ἐμπεδοκλίους ἔχθρα 249, 14.

ἐμπειρικῶς 95, 15.

ἐμπήκτης 258, 21.

ἐμπης 525, 22. 564, 28.

ἐμπνευστικός 653, 30.

ἐμποδίζω 143, 18.

ἐμποδῶν 243, 15.

ἐμπολῆσαι 96, 16.

Ἐμπούσα 249, 27.

ἐμπροσθε 563, 24.

ἐμπυος 249, 22.

ἐμπυρά 247, 20.

ἐμπυρεύσθαι 39, 29.

ἐμπυρέυσμός 97, 12.

ἐμφανῆσαι 92, 29.

ἐμπερεστέρα 95, 24.

ἐν 139, 20.

ἐναγής 330, 26.

ἐναγχος 596, 5.

ἐναδικός Damascius.

ἐνάμιλλον 251, 25.

ἐναυτίον 138, 10.

ἐναυτίοντινός· τὸ δε ἐπράχθη 93, 5.

ἐναργές 244, 6.

ἐνάνεσθαι 13, 19.

ἐναυλήματα 259, 6.

ἐναυλον 251, 21.

ἐν γαστρὶ ἔχειν 95, 14.

Ἰνδεια 247, 9.

Ἰνδειγμα 38, 21.

Ἰνδεις 187, 4. 250, 10.

Ἰνδευ 192, 19. 250, 4. 310, 15.

Ἰνδελχεστιάτης 251, 24.

Ἰνδελιστής] τὰ εἰς ἑς λήγοντι ἐπιφ-
ρήματι ἀπλῶ φυσικῶς οὐκ ἔστιν,
ὅ τι μὴ τὸ ἔχθες δισύλλαβον καὶ
χθές μονοσύλλαβον καὶ Ἰνδελι-
στές ὀξύτονον παρὰ Συρακοσ-
σίοις, ὃ καὶ ἑλλιστές λέγεται. τὸ
γὰρ ἄς ἀπὸ τοῦ αἰ. Cod.
Barocc. 50. f. 106.

ἐν Δελφοῖς σιὰ 187, 19.

ἐν Δελφοῖς σιῶς 243, 30.

ἐν Δελφοῖς σιῶς μύχεσθαι 250,
27.

Ἰνδημεῖν 93, 28.

Ἰνδημοτάτους 93, 28.

Ἰνδοί 610, 20.

Ἰνδον 609, 32. 610, 13. 619, 17.

Ἰνδος] τὸ Ἰνδος, ἕξος βαρντόνος

Δωρία. Cod. Barocc. 50. f. 106.

Idem paullo ante: αἰσημέρ-
ται τὸ Ἰνδον συγκαίμενον ἐν προ-
θέσει καὶ βαρντόμενον καὶ δη-
λοῦν τοπικὴν σχέσιν. λέγει δὲ
καὶ εἰς ὅς· Ἰνδος, γὰρ λέγεται
πολλάνης καὶ Ἰνδοί. τέσσαρσιν ἂν
διαφοραῖς διαλλάξαι ἔδεν θαν-
μαστὸν εἰ καὶ κατὰ τόνον διηλ-
λαξεν. εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ εἰς
δον σπάντως κατ' ἀρχὴν λέξεως
συμπέθενται, ὥς ἔχει τὰ Ἰνδό-
μοιχος, Ἰνδόπνος, Ἰνδορχίς.

Ἰνεδρεῖα 95, 27.

Ἰνκεν 505, 3. 604, 23.

Ἰνκεν i. q. οὔνεκα 504, 28. 565,
18 et 19.

Ἰνός 93, 3. 251, 27.

Ἰνέπει 1095.

Ἰνεπίσκημμα 250, 14.

Ἰνεπισκήψασθαι 189, 2. 250, 14.

Ἰνερθα 563, 25. 604, 27.

Ἰνερθεν 608, 7.

Ἰνεστῶς συντελικός 1013, 16.

Ἰν. Ζέγ 311, 17.

Ἰνη καὶ κία 183, 2. 250, 18.

Ἰνηρόμεθα 189, 9.

Ἰνθα 563, 30. 604, 30.

Ἰνθαδέ 589, 7. 617, 18.

Ἰνθενδε 250, 32. 590, 18.

Ἰνθρομος βλύβη 251, 31.

Ἰνθρυπτα 97, 16. 250, 20.

Ἰνθυμοῦμαι 143, 16.

Ἰνιαῖον Damascius.

Ἰνιαύσια 187, 17.

Ἰνιαυτοί 94, 31.

Ἰνιαυτός 187, 17.

Ἰνιμενιστά 251, 30.

Ἰννία ὁδοί 251, 9.

ἐν ὁδῷ καθελείν 251, 4.

Ἰνοειδής et Ἰνοειδῶς Olympiod.
in Phaed.

Ἰνονυχθεῖ 258, 23.

ἐν οὐδέν 138, 21.

Ἰνολίχθον i. q. ἀρότρω 864, 22.

Ἰνοχος 139, 33.

Ἰνοχλῶ 135, 27.

ἐν ποίοις δικαστηρίοις τίνες λογι-
ζώνται δίκαι 310, 28.

Ἰνσεῖσαι 95, 6.

Ἰνσεσεισμένη 39, 12.

Ἰντερ 1096.

- ἐντάλλω 94, 8.
 ἐντέχνως 95, 13.
 ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη μάχη
 251, 18. 308, 28.
 ἐν τοσοῦτω 92, 15.
 ἐντρέπεσθαι 94, 12.
 ἐντρέχστατον 94, 30.
 ἐντρέχη ἄνδρα 94, 30.
 ἐντροφῶ 146, 1.
 ἐντυ; χάνω 137, 8.
 ἐντυλλέσαι 97, 9.
 ἐν Φρέατοῖ 251, 7. 311, 20.
 ἐν χερίαις ὁ κίνδυνος 188, 18.
 ἐνωμον 97, 13.
 ἐνώπιον 251, 23.
 ἐν ὧρα 94, 9.
 ἐνωσις 837, 30.
 ἐξαγωνίων 260, 11.
 ἐξαίρειν 93, 30.
 ἐξαμέρεως δίκη 252, 12.
 ἐξαίρεσις 252, 10.
 ἐξακείσθαι 27, 26.
 ἐξάλειπτρον 97, 17.
 ἐξαλλάγματα 96, 4.
 ἐξαλλάξαι 96, 1.
 ἐξ ἄλλοθεν 623, 30.
 ἐξασαύρω 93, 9.
 ἐξαπυῶ 122, 4.
 ἐξαπολωλότα 93, 15.
 ἐξατμιδοῦντας Olympiodorus in
 Phaed.
 ἐξαττικίζειν 12, 16.
 ἐξαφείλατο 93, 14.
 ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνέπριον 96, 9.
 ἐξεγγυήσασθαι 38, 9.
 ἐξέδραμεν 146, 5.
 ἐξέδραν 11, 7.
 ἐξέδρον 40, 30.
 ἐξελεύθερον 95, 12.
 ἐξέλιπεν 259, 21.
 ἐξ ἐμφανῶν καταστάσις 246, 4.
 ἐξεργάζομαι 139, 17.
 ἐξερεθιστή 251, 33.
 ἐξεστηκὼς οἶνος 188, 3.
 ἔξοστιν 143, 9.
 ἐξέτασμός 93, 20.
 ἐξετυσταί 252, 6.
 ἐξετῶμεν 251, 32.
 ἔξηρον 37, 17.
 ἐξηγεῖσθαι 143, 31. 185, 26.
 ἐξηγησις 241, 20.
 ἐξηγηταί 187, 10.
 ἐξηγητής 96, 18. 252, 4.
 ἐξηγήρετο 17, 19.
 ἐξιδιάσασθαι 96, 31.
 ἐξέλλειν 19, 16.
 ἐξίσταμαι 138, 1.
 ἐξιτήλους 252, 3.
 ἔξοθεν i. η. ἔξωθεν 945, 25.
 ἐξοκέλει 252, 1.
 ἐξομόσασθαι 188, 26.
 ἐξόν 135, 31.
 ἐξονυχίζειν 55, 9.
 ἐξόριστον 94, 15.
 ἐξορμενίζειν 38, 17.
 ἐξοστρακισμός 285, 20.
 ἐξ ὅτου 93, 16.
 ἐξούλης 188, 7. 252, 15.
 ἐξ οὐρανόθεν 599, 1. 622, 4.
 623, 32.
 ἐξέπισθα 663, 26. 604, 29.
 ἔξω γλαυκά 97, 21.
 ἐξωλὲς κακόν 41, 14.
 ἐξωμνύοντο 95, 16.

ἔωμοσθα 409, 15.
 ἐπαγγεῖλαι 256, 5.
 ἐπαγγελλασθαι 260, 20.
 ἐπαγγεῖλαι 256, 5.
 ἐπαίνεις 433, 4.
 ἐπαινώτατοι 188, 5.
 ἐπακρία 259, 9.
 ἐπακρία γῆ 253, 3.
 ἐπ' ἀκρων καθήσθαι τῶν πυγιδίων 39, 32.
 ἐπακτροκέλης 187, 31. 255, 13.
 ἐπάλξεις 243, 16.
 ἐπαμήσασθαι 254, 8.
 ἐπαμύνω 125, 16. 143, 13.
 ἐπαμφοτερίζειν 41, 16.
 ἐπαμφοτερίζαι 258, 24.
 ἐπανακάμψαι 92, 22.
 ἐπανορθώσασθαι 96, 25.
 ἐπάνω δικαιοσύριον 253, 26.
 ἐπαπύχειαι 253, 6.
 ἐπαρκῶ 140, 25.
 ἐπειλημμένοι 136, 5.
 ἐπεισόδιον 253, 19.
 ἐπειτα 141, 28.
 ἐπειτεν] σπάνια τὰ εἰς ἐν λήγοντα ἐπιθῆματα τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ εἰς τὸ εἰς καὶ εὐαριθμητα. ἔστι γὰρ τὸ ἐπειτεν ἀπὸ τοῦ ἐπειτα γεγονός, καὶ τὸ εἶεν, ὃ τινες ὀδύνουσι, καὶ τὸ αἰέν ὁμότονον καὶ ὁμόσημον τῷ αἰεί. Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἐπέεινα 94, 6.
 ἐπ' ἐκφορᾷ δόρυ ἐξεγενεῖν 188, 14.
 ἐπέλαβεν 146, 7.
 ἐπελάβετό μου 93, 23.
 ἐπεπύλω 140, 10.

ἐπεξῆναι 141, 32.
 τῶν μὴ ἐπαξίωντων τὰς δίκας 193, 23.
 ἐπεπιώκειν 97, 2.
 ἐπεριδομαι] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ὅτι διὰ τοῦ εἰ γράφεται τὸ ἐπεριδομαι· ἀλλ' οὖν ἡ παράδοσις διὰ τῆς εἰ διφθόγγου οἶδεν αὐτὸ γεγραμμένον. Choerob. ad Theodos.
 ἐπεσκέυασται τὸ δειπνον 39, 24.
 ἐπέσον] ὑχηματίζει δὲ ὁ Ἡρωδικὸς τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ἐπεσον. φησὶν ὅτι, ὥσπερ ἀπὸ τῆς φωνῆς φωνήσω γίνεται φύσημα καὶ ἀπὸ τοῦ νοσῶ νοσήσω νόσημα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πεσῶ πρόσπασμένον γίνεται πεσήσω καὶ πέσημα ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ· οὐ πεσήματα πλείον' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῇ γέκρῳ. καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ πεσῶ περιπασμένον γέγονεν ἐπεσον ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῆς χροισμῶ χροισμον καὶ ἀπὸ τῆς ὀλισθῶ ὀλισθον Choerob. ad Theodos.
 ἐπέστησεν 140, 23.
 ἐπέτε 1096.
 ἐπέτειον 41, 9.
 ἐπήβολον 252, 21.
 ἐπήγγελλεν 258, 26.
 ἐπηλύγασεν 243, 8.
 ἐπηλύγαια 243, 8.
 ἐπηλυδες 254, 17.
 ἐπηρεύω 137, 29.
 ἐπιώλης Ἐπιώλης 1189.

ἐπι-

ἐπιβαλὼν 140, 28.
 ἐπιβάλλειν 254, 24.
 ἐπιβατεύειν νέω 40, 27.
 ἐπιβατεύουσιν 258, 28.
 ἐπιβατικά 97, 19.
 ἐπίβοιον 254, 11.
 ἐπιβολή 254, 24.
 ἐπιβουλεύω 136, 28.
 ἐπιβοῶμαι 142, 11.
 ἐπιγεγόμοροι 257, 19.
 ἐπίγραμμα 260, 7.
 ἐπιγραφῆς 187, 14. 254, 3.
 ἐπὶ γῆς 252, 28.
 ἐπιδανείσαι τί ἐστι 259, 1.
 ἐπιδείκνυ 40, 9.
 ἐπιδείκνυε 40, 11.
 ἐπιδεικνύμενος 37, 15.
 ἐπιδέκτωρ 254, 7.
 ἐπὶ Δελφινῶ 255, 19. 311, 13.
 ἐπιδημία 93, 28.
 ἐπιδημος 93, 27.
 ἐπὶ διετὲς ἡγήσῃ 255, 15.
 ἐπιδικάζομαι 140, 13. 144, 8.
 ἐπίδικος 256, 8.
 ἐπιδόσεις 245, 24.
 ἐπεικὲς 243, 11.
 ἐπιθειάσας 143, 11.
 ἐπίθετα 252, 26.
 ἐπιθέτους ἱερτάς 253, 1.
 ἐπιθυμῶ 142, 23.
 ἐπιμαρτύειν 39, 19.
 ἐπιμαρτυρεῖναι 254, 21.
 ἐπιμηρυκία 243, 17.
 ἐπιμηρυκεύω 141, 18. 153, 10.
 ἐπιμηρῦσαι 254, 21.
 ἐπίκληρος 256, 8.
 ἐπικλήρου, 253, 5.

ἐπικλήρωτον 260, 23.
 ἐπικοί λέγονται ὡς ἐκόμενας ἔχον-
 τες τὰς περιόδους καὶ τοὺς πό-
 'δας ἀλλήλοις, ἀλλ' οὐ στρωφαῖς
 καὶ ἀντιστρωφαῖς δουλεύοντες.
 Io. Siceliota.
 ἐπικοινωνεῖν 847, 11 et 23.
 ἐπικρατῶ 143, 1.
 ἐπὶ κόρυθς 255, 8.
 ἐπικουρῶ 140, 20.
 ἐπικουφίζω 154, 17.
 Ἐπικτησις Ἐπικτήσιος 1193.
 ἐπὶ Καλλιᾷ 254, 19.
 ἐπίκωποι 254, 14.
 ἐπιλαμβάνομαι 141, 11.
 ἐπιλανθάνομαι 136, 16.
 ἐπιλαχών 256, 3.
 ἐπίληπτον 255, 5.
 ἐπίληπτος 187, 20.
 ἐπιμαχῶ 144, 1.
 ἐπιμελεῖται 255, 22.
 ἐπιμελοῦμαι 142, 19.
 ἐπίμεστα πλουτῶν 40, 4.
 ἐπιμηλίδες 17, 8.
 ἐπιμήνια 254, 12.
 ἐπιμνησθῆναι 137, 18.
 ἐπιπέφελον 96, 24.
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 257, 23. 311, 3.
 ἐπιπλά, 255, 11.
 ἐπίπληττω 137, 3.
 ἐπιταλῆς 38, 3.
 ἐπιτόρημα 254, 29.
 ἐπίτροπος 256, 8.
 ἐπίτροπσθεν 139, 12.
 ἐπὶ πρυτανείῳ 311, 13.
 ἐπὶ φητοῖς 41, 11.
 ἐπισύζει 94, 23.

T t t t

- ἐπίλοιπον 252, 23.
 ἐπισκέπται 254, 15.
 ἐπίσκεψις 95, 15.
 ἐπισκήπτω 139, 29.
 Ἐπισκοπῆς Ἐπισκήπιος 1192.
 ἐπισκοπῆς 255, 27.
 ἐπισπῶμαι 143, 24.
 ἐπίσταθμοι 253, 22.
 ἐπιστάτης 96, 12. 188, 22. 244, 31.
 ἐπιστατῶ 143, 6.
 ἐπίστη 93, 8.
 ἐπιστήμη ὡς εἰς ἐπίστασιν ἄγουσα
 τὸν τοῦτον, φησὶν ὁ Πορφύριος
 ἐν Κρατύλῳ. Cod. Paris. 2630.
 ἐπιστολιμαίους δυνάμεις 253, 16.
 ἐπιστράτευσις 94, 20.
 ἐπιστρατεύω 142, 16.
 ἐπιστρέφομαι 145, 21.
 ἐπισχερώ 576, 14. 942, 31.
 ἐπίσωτρον 475, 28.
 ἐπιτάδε 94, 6.
 ἐπιτάττω 142, 32.
 ἐπιτεθυμμένον 462, 10.
 ἐπιτέχισμα 244, 26.
 ἐπίτεκα 96, 11.
 ἐπιτετιμημένον 255, 6.
 ἐπιτηδειοτέρως 92, 25.
 ἐπιτηδῆς i. q. ἐπιτηδεῖς 1253.
 ἐπιτήθη 254, 10.
 ἐπιτιθέναι 139, 15.
 ἐπιτιμῶν 94, 24.
 ἐπιτιμῶ 136, 12.
 ἐπίτοκον 96, 11.
 ἐπιτρέβασθαι 40, 28.
 ἐπιτρέβω 137, 26.
 ἐπιτριπτότατος ἄνθρωπος 40, 13.
 ἐπιτρέλαις 253, 13.
 ἐπιτριτῶσαι 93, 18.
 ἐπιτροπῆν 93, 30.
 ἐπιτροπεύω 145, 27.
 ἐπιτροπή 260, 17.
 ἐπιχειρέακος 91, 21.
 ἐπιχειρέακος ἄνθρωπος 40, 16.
 ἐπύχαρι 91, 30.
 ἐπιχειρῶ 136, 7.
 ἐπιχώριος 187, 25. 259, 20.
 ἐπληθεύθησαν 187, 27. 253, 8.
 ἐπόδοον 252, 19.
 ἐπομβρία 254, 29.
 ἔπος 751, 1.
 ἐπτακέφαλον Damascius.
 ἐπιτετής 97, 8.
 ἐπτυσχοι 16, 11.
 ἐπωβέλλω 189, 1. 255, 29.
 ἐπωδαί 38, 12.
 ἐπωδή 38, 12.
 ἐπώνια 40, 7. 255, 1.
 ἐπώνυμοι 189, 7. 245, 18.
 ἐργάζομαι 142, 9.
 ἐργαίτης 500, 21. 545, 10. 549, 8.
 ἐργατίας 570, 8.
 ἔργοις παθῶν ῥήμασιν ἀμύνεται
 39, 31.
 ἐργοδοταί 256, 20.
 ἐργοδοτῶν 94, 5.
 ἐργολάβος 94, 3. 259, 13.
 μισῶ ἐργομίστης ἐργομίστου Choe-
 rob. ad Theodos. f. 53.
 Ἐρεσιῶνται 246, 26.
 ἐρεσχηλεῖν 258, 29.
 Ἐρετριᾶ Ἐρετριῶς 1194.
 ἐρήμην 245, 14.
 ἔρημος - ἥρημος 793, 21.

ἰριζω 143, 22.
 ἰριθείς 256, 17.
 ἰριχόν 856, 4.
 ἰρικιον *Δία* 256, 27.
 ἰριματα 256, 23.
 Ἰρμιόνη 256, 15.
 Ἰρμιών Ἰρμιόνος 1207.
 Ἰρμιόπαν 1198.
 ἰριπήνη 256, 18.
 ἰρράμμαι (παρὰ τὸ ῥάλνειν) 1020, 20.
 ἰρρίπον 1261.
 ἰρρώγους λέγειν λόγους 39, 5.
 ἰρρών 422, 7.
 ἰρρώσθαι 8, 6.
 ἰρρώσθαι φρέσας 243, 29.
 ἰρυσάρματα 596, 13.
 ἰσεισέ μου τὴν καρδίαν 41, 12.
 ἰσθιν 97, 6.
 ἰσθλόν 1096.
 ἰσμή ἡμάρτηται διφθογγῶ πα-
 ραληγόμενον τὸ ἰσμή σημα-
 νει δὲ τὸ ὑπάρχω. — τοῦτο
 δὲ τὸ ἰσμή οὔτε ἔστιν ἐν χρή-
 ρει, ἀλλ' ἐν ὑπομνήσει ἔχομεν
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἰσσί. Choerob. in
 Theodos.
 ἰσμός μελισσῶν 37, 22. 64, 4.
 ἰσόβδην 611, 28. 942, 6.
 ἰσοπτερον 102, 10.
 ἰσπαθῦτο 256, 26.
 ἰστηξουσι 93, 17.
 ἰστιῶν τῷδε 37, 24.
 περὶ τοῦ ἔστιν 1148.
 ἰστιοκ 1096.
 ἰστιῶ 141, 25.
 ἰσάρα 40, 15. 256, 32.

ἰσχατίας 256, 30.
 ἰσχηματισμένος 259, 11.
 ἰώζειν 96, 28.
 ἰταιρήσεως 245, 3.
 ἰτασμόν 96, 29.
 Ἰτεοβουτιάδης 257, 4.
 ἰτεραχθεῖ 38, 24.
 ἰτεργκεφαλεῖν 37, 18.
 ἰτεροκλινεῖ 38, 24.
 ἰτεροποιόν Proclus in Cratylum.
 ἰτεροφθάλμους 280, 24.
 ἰτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἰτέρωτα 606, 28.
 ἰτέρωτε 607, 16.
 ἰτησάι 257, 6. τῶν ἰτησῶν
 1005, 33. 1260.
 ἰτίνθουσιν 188, 6.
 ἰττήρηους 39, 15.
 ἴτος] τὰ παρὰ τὸ ἴτος παρ' ἡμῶν
 μὲν ὁξύνονται, παρὰ δὲ τοῖς
 Ἀθηναίοις βαρύνονται. οἱ γὰρ
 Ἀθηναῖοι διέτης τριέτης ἐξέ-
 ττης λέγουσι βαρυτόνως, ὁμοίως
 τῷ εὐνέτης, οἰκέτης (ὃ σημαίνει
 τὸν δούλον) καὶ ἐκέτης (ὃ ση-
 μαίνει τὸν πύρακλητορα), εἰ καὶ
 ταῦτα εἰς τὴν οὐ διφθογγὸν
 ἔχουσι τὴν γενικήν, τῶν παρὰ
 τὸ ἴτος εἰς οὖς αὐτὴν ἔχοντων.
 οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τόνον
 πταλούσιν οἱ Ἀτικοὶ τοῖς παρὰ
 τὸ ἴτος βαρυτόνως αὐτὰ, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τὴν κλίσην. οἷον δω-
 δεκαῖται γὰρ λέγουσι τὴν εὐ-
 θεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ
 ἰσοσυλλάβου κλίσεως ποιούμενοι
 αὐτὴν, ὥσπερ ὁ οἰκέτης τοῦ οἰ-

κέτον οἱ εὐκείναι, ὀφείλλοντες εἰ-
πεῖν οἱ δωδεκαετείς ὥσπερ οἱ
Δημοσθένεις. ὥσαύτως δὲ καὶ
τὰ θηλυκὰ τούτων ὡς ἀπὸ πε-
ριττοσυλλάβου κλίσεως ποιοῦν-
ται. ὥσπερ γὰρ ὁ πολλῆς τοῦ
πολλίου καὶ ἡ πολίτις τῆς πο-
λίτιδος καὶ ὁ κυνηγέτης τοῦ κυ-
νηγέτου καὶ ἡ κυνηγέτις τῆς κυ-
νηγέτιδος, ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν τρια-
κονταετῆς τριακονταέτου ποιοῦ-
σαι τὰ θηλυκὸν ἢ τριακονταετῆς
τριακονταετίδος, ὡς παρὰ τῷ
συγγραφεῖ τῶν τριακονταετιδῶν
σποριδῶν, ὀφείλοντος εἰπεῖν ἢ
τριακονταετῆς τῆς τριακονταε-
τῆς. Choerob. ad Theodos. f. 95.
Ἰνυμηγορέω Proclus in Craty-
lum.

Ἰνυμηγορία idem.

Ἰνυμον 1096.

Ἰνυχόν 143, 4.

Ἰν 614, 11 et 22.

ἰσαγγεῖα 92, 4.

ἰσάνδρεια 257, 13.

ἰσάπονιπτος 817, 12.

ἰσαρέστως 95, 21.

ἰσαρχέω ἰσάρχισα 1285.

ᾧ Εὐδαίμων - ᾧ εὐδαιμον 1245.

ἰσδοκούμενος 260, 21.

ἰσείδης 94, 26.

ἰσείματιν 95, 32.

ἰσέρχισα 96, 32.

ἰσέρχεται 137, 14.

ἰσέρον ἰμάτιον 39, 18.

ἰσέρος οἷς 39, 18.

ἰσείηρα 244, 29.

εὐήθης 91, 23. 243, 12.

εὐήλιος 31, 16.

εὐήμερία 38, 14.

εὐηνιώτατι 257, 21.

εὐθετεῖν νεκρὸν 40, 23.

εὐθετῆσαι 94, 10.

εὐθύ 96, 8.

εὐθυδικία 187, 8. 259, 4.

εὐθύνα 187, 3.

εὐθύνας 245, 6.

εὐθυνοί 257, 15.

εὐθύνορον 257, 11.

εὐκλος 558, 18.

εὐκλεία v. ἀληθεία.

εὐκληρος 34, 25.

εὐκλήρωμα 77, 25.

εὐκρατόμελι 1208.

εὐλαβούμεαι 142, 30.

εὐλογεῖν 95, 4.

Εὐμολπιδῶν 187, 15.

εὐνάη i. q. εὐνή 598, 16.

εὐνάν] εἰς τὴν θηλυκὸν σὺν ἔχο-
μεν. τὸ εὐνάν-εὐνᾶνος, διαφα-
τίθενται τινες ὡς θηλυκὸν, νο-
μίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν,
δείκνυσσι Δούπερκος ἐν τῷ περὶ
γενῶν ὅτι ἄρσενικὸν γένος ἐστίν.

Choerob. ad Theodos.

εὐνίς 558, 19.

εὐνοϊκῶς 38, 6.

οὐ εὐνους 1196.

εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνεῖς καὶ μὴ
μετασχόντας ὕπνου, τουτέστι τη-
ροῦντας· οὐχ ὅπου λαμπάδες
εὐνούχοις ὀφθαλμοῖς. Cod. Paris.
2630. v. εὐνόχοι.

εὐνοῶ 141, 7.
 εὐνος 38, 6.
 εὐοῖ 588, 26. 951, 19.
 εὐοῖ σαβοῖ 257, 17.
 εὐόμιλος 39, 2. 96, 7.
 εὐορκησία 96, 33.
 εὐορνις τύχη 40, 21.
 εὐοψία 93, 1.
 εὐπάθειαν 94, 28.
 εὐπαθεῖν 94, 28.
 εὐπαίδευτος 92, 32.
 εὐπατριδαί 257, 7.
 εὐ ποιῶ 137, 16.
 εὐπορῶ 136, 19.
 εὐπράξιαι 1255.
 εὐπροσόμιλος 39, 1.
 εὐπροσωπία 92, 32.
 εὐπρόσωπος 92, 32.
 εὐρίσκειν τιμήν 95, 3.
 Εὐρύβατος 188, 10. 257, 18.
 εὐ Εὐρυδιάμαν 1183.
 εὐρυνέφην 1233.
 εὐρύοπα 1239.
 in εὐς desinentia quomodo fle-
 ctantur 1194.
 εὐσταλὴς 96, 15.
 εὐστόχως 95, 23.
 εὐσχημογ 95, 30.
 εὐσχημόνως 93, 31.
 εὐσχημῶν 259, 27.
 εὐτε 558, 5.
 εὐτεκνωτάτην 1287.
 εὐτράπεζος ἄνθρωπος 39, 30.
 εὐτράπελον 92, 6.
 εὐτράπιλος 41, 18.
 εὐτυχῶ 143, 20.
 εἴχαρο 91, 30.

εὐώνυμον 97, 1.
 εὐωχεῖν 94, 21.
 ἐφάγαμεν 1270.
 ἐφάμιλλον 257, 31.
 ἐφάπαξ 96, 17.
 ἐφεδρεύειν 136, 23.
 ἐφεδρον 258, 30.
 ἐφεκτος 257, 33.
 ἐφεις 186, 7. 244, 8.
 ἐφέται 188, 30. 257, 23.
 ἐφετικά ῥήματα 1277.
 ἐφευροκλήφ Theognostus f. 64.
 ἐφρηγῆσθαι 414, 8.
 ἐφήγησις 187, 6.
 ἐφήδοτο 146, 9.
 ἐφημοσύνη 243, 10.
 ἐφιάτης 188, 12.
 ἐφιέναι 139, 26.
 ἐφικέσθαι 142, 28.
 ἐφίκωμαι 138, 4.
 ἐφιπύσσασθαι λόγοις 39, 10.
 ἐφιππος 97, 11.
 ἐφόλκω 257, 26.
 ἐφόρησις 438, 3.
 ἐφοροι 257, 28.
 ἐφ' ᾧ 140, 17.
 ἐχέσθαι 141, 16.
 ἐχθὲς ἢ χθὲς ῥητέον 556, 30.
 937, 23.
 ἐχθὲς καὶ πρῶν 258, 31.
 ἐχθήρας 62, 33.
 ἐχθος eiyim, 558, 3.
 ἐχθραίνω 146, 11.
 ἐχθροτέρως 92, 24.
 ἐχλιδητος, ποσίφιλος, τοιδωρος
 Theognostus f. 63.
 ἐχιλώθη 258, 7.

ἐχῖνοι 189, 5.
 ἐχῖνος 258, 3.
 ἐχόμενα 258, 1.
 ἐχόμενον 95, 7.
 ἐχρήρ 543, 14.
 ἐχρῶν 244, 7.
 ἐψιμυθιῶσθαι 258, 8.
 τὴν ἰω 1208.
 ἐωθινὰ δίκαι 258, 32.
 ἐωλοκρασία 258, 12.
 ἐωνηκῶς 95, 25.
 ἔως 145, 1.

Z non producit syllabam ante
 positam 814, 29. 815, 29.
 Ζάγρα 98, 4.
 Ζάγριον 98, 5.
 Ζαθιγρές 261, 16.
 Ζακυνθίδες 261, 17.
 Ζάς Ζαντός 1181. 1184.
 ἐν Ζέφ 311, 17.
 Ζέας λιμὴν 261, 3.
 Ζειρά 260, 31.
 Ζειροφόρος 261, 19.
 Ζελας 1187.
 Ζευγλάτης 97, 33.
 Ζευγήσιον 260, 33. 261, 20.
 Ζυγλις 261, 15.
 τὸ ζυγλα εἰρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρ-
 χαῖς κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν
 συνίσταται τὸ ἥ εἰς α. Choe-
 rob. ad Theodos. f. 162.
 Ζευγυήν 1292.
 Ζεύγος 261, 29. δεῦρος 1194.
 Ζεύς Διός 1194.
 Ζεύς στοιχεύς 790, 32.
 ζῆ 97, 29.
 Ζῆθος - Δῆθος 1194.

ζῆλος 97, 26.
 ζηλοτυπῶ 146, 26.
 ζηλωτοῦ 189, 14. 261, 9.
 ζημιαν λαβεῖν 98, 7.
 ζημιῶ 146, 15.
 Ζηνῆς Ζηνᾶ 1186.
 Ζῆνις Ζήνιος 1193.
 Ζηνόδωρος - Ζηνῆς 857, 2.
 ζῆς 1282.
 ζήσει 97, 28.
 ζήσεως 1292.
 ζητηταί 261, 4.
 ζήττειον 261, 12.
 ζιγοδν 98, 6.
 ζοφομηρία 261, 22.
 ζυγομαχεῖν 261, 7.
 ζυμήσασθαι 98, 1.
 ζωδάριον 98, 2.
 ζωδιοκράτορες Damascius.
 ζώδιον 98, 3.
 ζῶμα 261, 24.
 ζωμήφους 39, 16, 41, 23.
 τὸν ζῶν 1231.
 ζωνιῶς Damascius.
 ζώννυντο 261, 28.
 ζωοπλασίας Io. Siceliota.
 ζωοφθόρον 261, 23.
 ζωπύσιον 261, 13.
 ζωοτήρ Απόλλων 261, 30.

 ἥ abundat in extremis voca-
 bulis (τιμή, λεγολή) 524, 3: in
 mediis (πολιότης) 524, 5: in
 primis (ἡβαιόν) 524, 6.
 ἥ an ὦ longius sit 797, 25.
 798, 1. ἥ praesentis brevius
 quam praeteriti 1172.
 — ἥ dual. 979, 1175. 1195.

ἡ Boeot. pro αῖ 1215. Dor.
 pro εἰ 1282.
 ἡ 523, 8.
 ἡ ἀντί τοῦ ὑπάρχον, ὡς παρ'
 Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρεσίων· ἡ γὰρ
 ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος. καὶ παρὰ
 Πλάτωνι ἡ χρῆσις εὐρηται.
 Choerob. ad Theodos. f. 262.
 ἡ 486, 26. 487, 23.
 ἡ βαίον 524, 6. 1095.
 ἡ γεμονεύειν 98, 23.
 ἡ γεμονεύεσθαι 98, 24.
 ἡ γεμονία δικαστηρίου 189, 22.
 ἡ γεμονία δικαστηρίων 262, 21.
 ἡ γεμών 262, 9.
 ἡ γοῦμαι 147, 25.
 ἡ γρώνεται καὶ σεσήρασιν ἐπ' ἀλ-
 λήλους 147, 25.
 ἡδεα - ἡδεῖν 604, 20. 1287.
 ἡδεε ἡδη 797, 13. 1288.
 ἡδεταί 98, 14.
 ἡδη 262, 6.
 ἡθιον 98, 17.
 ἡδομαι 147, 20.
 ἡδυλογεῖν 41, 26.
 ἡε 486, 26.
 ἡετωρία 262, 25.
 ἡθη 98, 15.
 ἡκαζον 804, 31.
 ἡκει ἀντί τοῦ ἐώκει. ὄρνυξ κα-
 λεῖτο· καὶ γὰρ ἡκει ὄρνυξ.
 Cod. Barocc. 50.
 ἡκιστα 147, 9. 262, 3.
 ἡκροῦσο 98, 28.
 ἡλέκτωρ ἡλέκτωρ 1200.
 ἡλθαμεν 1270.
 Ἠλιάδων - Ἠλιαδῶν 1006, 19.
 ἡλιάζεσθαι 189, 20.

ἡλιατα 189, 20. 262, 10. 310, 29.
 ἡλθιον 262, 5.
 ἡλινδημένον 262, 27.
 ἡλλογνόουν 13, 3.
 ἡλυξ i. q. ἡλύγη 1199.
 ἡλω 98, 25.
 ἡματωσθαι 98, 26.
 ἡμεδαπή 262, 14.
 ἡμεν - ἡδέ 959, 17.
 ἡμέραι - ἡμεραι 1005, 19. 1254.
 ἡμερινόν φῶς 98, 29.
 ἡμηχάνουν 42, 5.
 ἡμιβρυχεῖν 824, 25.
 ἡμιδραχμον 263, 6.
 ἡμιεκτον 262, 28.
 ἡμιεκακον 98, 13.
 ἡμικοτύλιον 263, 7.
 ἡμιεκτριον 98, 32.
 ἡμιεδιμνον 262, 32.
 ἡμῖνα 99, 1.
 ἡμιονος - ἡμιεπκος 733, 3.
 ἡμιούγκιον 98, 33.
 ἡμίσεας 98, 32.
 ἡμίσεας καὶ ἡμίσεις 41, 31.
 ἡμίσειος 98, 30.
 ἡμισυφοῖνιξ] τὰ ἐκ τοῦ ἡμισυς
 συγκείμενα εὐρηται παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς σπανίως μετὰ τῆς σὺ
 συλλαβῆς, ὡς ἐν τῷ ἡμισούχο-
 ρος, ἡμισυφοῖνιξ. οὕτως Ἡρα-
 διανδρς ἐν τῷ περὶ παθῶν.
 Theognostus f. 55.
 ἡμιλοχετος Olympiod. in Phaed.
 ἡμιλοχοῖνον 263, 3.
 ἡμιτέχνιον 651, 25.
 τέτρημαι ἡμιτῆς ἡμιτῆτος
 Choerob. ad Theodos. f. 53.
 ἡμίφωνα quare dicantur 1173.

ἦν 147, 18. 148, 4.

ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ ἦν ἐγὼ
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ
— καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ
Γεωργῷ· ἦν δ' ἂν κοινή οὐδ'
ἔδδεν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἔννεκα 41, 29.

ἔννεκον 41, 28. 98, 11.

ἐνθισμένοι μουσικῇ 404, 7.

ἐννεγμενον 42, 4.

ἐννοεῖ 499, 22. 546, 9. 1242.

ἔνις 99, 14.

ἔπειρον 263, 8.

ἔπειρώτας 263, 8.

ἐπιάλης 42, 1.

ἐπίσκησαν 263, 15.

ἔρα i. q. ἔρα 490, 3.

Ἑρακλῆς quomodo flectatur
979.

Ἑρακλῆς 98, 21.

ἔρετο 189, 24. 263, 13.

ἔρε 1095.

ἔρετῳ 263, 10.

ἔρεποιες 1198.

ἔρεπον 42, 8.

τοῦ ἔρω 1197.

οἱ ἔρω 1197.

ἔς 1198.

ἔσθημα 98, 27.

ἔσθῳ i. q. καθεύδω 959, 25.

ἔσθῳ vel ἔσθῳ 586, 19.

ἔσθῳ 98, 20.

ἔσθῳ 98, 18.

ἔσθῳ 98, 19.

ἔσθῳ 245, 3. 262, 8.

ἔσθῳ 99, 2. 486, 26.

ἔσθῳ 262, 19.

ἔσθῳ 146, 31.

ἔσθῳ 558, 5.

ἔσθῳ 804, 31.

ἔσθῳ Choerob. orthogr.

ἔσθῳ 624, 24. 573, 4.

τοῦ θήματος 781, 24.

θάκαι 263, 26.

θάλαττοκαπεῖν 42, 28.

Θαλῆς] ἦν τοῦτο περισπᾶται,

εἰς τὴν οὗ δόφθογον ποιῇ τὴν

γενικὴν, οἷον ὁ Θαλῆς τοῦ Θα-

λοῦ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει· τί

δὴτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν' ὀνομά-

ζομεν; ἦν δὲ βαρύνεται, διὰ

τοῦ τος κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν

λαμβικῶν, οἷον Θάλῃς Θάλῃς,

ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ· κά-

λιν τὸ δῶρον ἐς Θάλῃς ὀνο-

μασθῇ. ἴσθι δὲ χαλκίμβος. Cho-

rob. ad Theodos. f. 88.

θαλλόν 263, 20.

θάλλω 149, 5.

θαμά 563, 7.

θάμνον 263, 22.

Θάμνις Θάμνις et Θάμνι-

δος 1193.

θανάσιμον 99, 9.

θανατήριον 99, 9.

θαργήλια 263, 23.

θαργηλιών 263, 27.

θαρδαίων 308, 16.

θαρδῶ 148, 9.

θαροαλῆς 190, 1.

Θᾶς Θᾶ 1181.

θάτερον 495, 12.

θαυμαῖα 148, 16.
 θαυμαστότερον 99, 23.
 θαυδέστατον 263, 31.
 θέκλα 1200.
 θελήμη] γ. νοσήμη.
 θέλω θελήσω 1289.
 θέμενος 264, 10.
 θέμις θέμιτος 1188.
 θεμιτόν 99, 27.
 θεόθιτα 42, 21.
 θεολόν 264, 6.
 θεολογῶ 148, 28.
 θεοῦ προσβολή 42, 33.
 θέραπες 1096.
 θεραπεύω 148, 13.
 θεραπωλή Theognostus f. 73.
 θερεῖα 99, 19.
 θευέζειν 43, 1.
 θειρισμόν 99, 11.
 θερμαίνεσθαι 99, 21.
 θευμήνας 62, 31.
 θερμολουστικῆς 4, 1.
 θερμολογικῆς 99, 20.
 θέρυος 1190.
 θέρος 265, 19.
 θέσιν 263, 32.
 θεσμοθετεῖται 264, 15. 310, 12.
 θεσμός 264, 12.
 θέτην 189, 31. 264, 3.
 θεῦν 1004, 10. 1231.
 θεωρικὰ χρήματα 189, 29.
 θεωρικὴ ἀρχή 264, 7.
 θεωρικόν 264, 7.
 θεῶσαι 99, 32.
 θεώσκειν 99, 32.
 θήγει 1095.
 θηλάζει 99, 14.

θηλάζειν 99, 13.
 τὸ θήλυδος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ
 κλιθὲν διὰ τοῦ δὸς ἡμάρτηται.
 Choerob. ad Theodos. 123.
 θημωνία 264, 18.
 θήν 525, 16.
 θηραμένης 100, 1.
 θηρανόμος] τὰ εἰς αὐτὴν μακροὺς λή-
 γοντὰ θηλυκὰ κατ' ἀρχὴν λέ-
 ξειν συντιθέμενα ποτὲ μὲν φυ-
 λάττει τὸ αὐτὸ, ὡς ἔχει τὸ ἀγορα-
 νόμος, σκιαμαχῶ, σκιαγραφῶ,
 θηρανόμος, ποτὲ δὲ πρέπει εἰς
 ὁ, ὡς ἐν τῷ ἡμερόβιδος, ἡμερό-
 δοτός, ὄπωροφυλάκιον, Theo-
 gnost. f. 88.
 θήρευνε 149, 1.
 θηρία 99, 28.
 θηρίον 856, 9.
 τὸ θηροθίως καὶ αἰγοθίως ἀπὸ
 τοῦ θιώκα συντεθέντα διὰ τοῦ
 π κλίνονται. Choeroboscus ad
 Theodos.
 θῆς 1095.
 θησεῖον 264, 21.
 θησέω 99, 23.
 θητεία 264, 19.
 θητικόν 260, 33.
 θιασώτης 264, 23.
 Θμοῖς Θμόδως 1192.
 θνησεῖδιον 43, 16.
 θόαις 1183. 1193.
 θόας θόα 1183.
 θόλος 264, 26.
 θράνυς θράνυκος ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου παρὰ Κορίνθ. θράνυς θρά-
 νυκος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἱστῆν

ἡ χοῆσις παρ' Εὐφορίωνος ἐν Πτο-
λυχαίῳ. Choerob. ad Theodora.
f. 65.

θρασέα 99, 24.

θρασύς 190, 1.

θράττει 43, 3.

θρασικία 99, 26.

θριαύθαι 265, 15.

θριάσιον πεδίον 265, 11.

θρίδακα 99, 18.

θριπῆδεστον 264, 30.

θριπυδόν 190, 3.

θροῦς 99, 7.

θρυλεῖν 263, 19.

θρυλεμένον ποτε ἀποζόητον 264,
32.

θρύπτεσθαι 43, 14.

θρύψυχος φοβερός Theognostus
f. 18.

θυγατριδεῖν 99, 30.

ῥ θυγατρά διὰ τί προπαροξύνε-
ται 1229.

ἡ θυγατρός διὰ τί ὀξύνεται 1215.

θυγῆς - θυβῆς 602, 28.

θυλάκιον 265, 5.

θυμύλωπις 462, 11.

θυμβροφάγον βλέπειν 43, 5.

θυμέλη 42, 23.

θυμωθῆναι 99, 8.

θύνεται ἡδεται Theognostus
f. 18.

θυνηίδες 265, 3.

θυραυλεῖν 265, 7.

θυρίδα 100, 2.

θυροκοπεῖν 42, 31. 99, 17.

θυροκοπέω 99, 17.

θυροκόπος 42, 32.

θυρών 265, 1.

θύσαι 42, 14. 99, 16.

θυσάων 265, 4.

θύσω τέθυκα 1286.

θύψαι 462, 10.

τοῦ θῶνος 1221.

θωπεία 190, 4. 265, 17.

θωπείω 149, 3.

θωρακίον 792, 25.

θωράκιον 43, 7.

θωρηχθεὶς 43, 12.

τῶν θάων 1005, 30.

In τ desinentia adverbia quan-
do corripiantur 500, 27. 560,
29. 571, 5.

τ ἀνεκφώνητον 1186. quando
ab Aeolensibus et Boeetis
omittatur 1187.

τ pronomen 916, 12.

ἰα ἰας 1217.

ἰά ἰ. η. φωνή 554, 29.

ἰαμβοκρότους καὶ τροχαίους Io.
Siceliota.

ἰαμβοφάγον 190, 9.

ἰαμβοφάγος 265, 31.

ἰαπετής 43, 29.

ἰάσιν 1046, 9.

ἰατρεύειν 100, 11.

ἔβυξ ἔβυκος. ἔστι δὲ εἶδος ὄρνι-
θος. Choerob. ad Theodora.
f. 65.

ἱγνητες 1188.

ἱγνύα ὄρνυ. Ἀετοκροχὸς ἐνστέλ-
λει τὸ α καὶ ἐγτέλει τὸ η καὶ
προπαροξύνει, ἐνυλλογῆν τόνου
καὶ χρόνου πεπαιρηκώς ὥς φη-

αν Ἡρωδιάνος. Theognostus
f. 70.

ἰδε 959, 17.

Ἰδηθεν i. q. Ἰδης 598, 28. 608,
25. 623, 26.

ἰδία 560, 23.

ἰδιάζειν 43, 21.

ἰδιώσις 100, 21.

ἰδιωτεύειν 100, 10.

ἰδιώτης 265, 30.

Ἰδοιτο 100, 18.

Ἰδομένους 1204. 1236.

ἰδον - ἰδον] v. χεῖρ. ἰδού 1237.

ἰδρῶ et ἰδρῶ 1197.

ἰδυξ ἰδυκος ἐπὶ τῆς ἰκτίδος, ὡς
Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος. Choer-
rob ad Theodos. f. 65.

ἰερά 100, 19.

ἰεραὶ τριήρεις 267, 21.

ἰεράν 100, 9.

ἰεράν ὁδόν 266, 6.

ἰερεῖα v. ἀληθεία.

ἰερείας ἐνύπνιον 266, 9.

ἰερείως 1197.

ἰερομνήμονες 266, 1.

ἰεροποιοί 265, 22.

ἰερόπτης 44, 7.

ἰερώσυνα 44, 9. 266, 7.

ἰημι ἔιν 1292.

ἰθαγενέσιν 600, 25.

ἰθι 1095.

ἰθύτην] εἰς ᾧν οὐδέτερον μο-
νογενὲς ἢ εἰς ᾧν ἢ εἰς ᾧν ἢ εἰς
ᾧν ἢ εἰς ᾧν ἢ εἰς ᾧν οὐκ ἔστιν
εἶρεῖν. τὸ γὰρ ἰθύτην παρὰ
Δημοκρίτῳ βεβλᾶσται. οὕτως
Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.

Theognostus f. 52.

ἱκανότης 100, 17.

ἱκετεῖα 44, 5. 190, 10. 267, 15.

ἱκετεῖαν 100, 7.

ἱκετήρια 190, 10. 267, 15.

— ἱκο] v. Ἑλλάνικος.

ἱκριῶσαι 259, 32.

ἱκριώσαντες 265, 21.

ἱκτὸν τὸ ἱοικός. Theognostus
f. 15.

ἱκτὺς ὁμολῶμα, εἰκῶν. idem.

ἱλαος] εἰ δέ τις εἴποι „καὶ πῶς
τὸ ἱλαος, συνεσταλμένον ἔχον
τὸ αῦ, οἷον ὡς παρὰ Περθε-
νίῳ ἱλαος ὃ ὑμέναιε, ἱνεται
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοῦ
Ἔ καὶ ὦ, οἷον ἱλεως;” λέγομεν
ὅτι τὸ ἱλαος μᾶλλον ἱκτείνει
τὸ αῦ (σπάνιον γὰρ τὸ ἐν συ-
στολῇ ἔστιν εὐρισκόμενον), καὶ
τούτου χάριν ἐγένετο παρὰ τοῖς
Ἀθηναίοις ἱλεως. ὅτι γὰρ ἱκ-
τείνει τὸ αῦ, ἰδήλωσε Περθε-
νίος ἐν τῷ Βίῳ αἰπὼν ἱλαος
ταύτην δέχρυσον πυρκαϊήν· ἔστι
δὲ ἱλεγειόν. καὶ ἐν τῷ Εὐφο-
ρίωνος Δημοσθένει ὁμοίως ἱκ-
τεταμένον εὐρίσκεται, οἷον δαι-
μονος ἱλάσιοι. Choerob. ad
Theodos.

ἱλᾶς ἱλάντος 1186.

ἱλεούμενοι 44, 17.

ἱλιάς κακῶν 43, 31.

ἱλμῆ δεσμός, σείρα Theognostus
f. 15.

ἱμῶν 266, 22.

ἱμάντες 100, 26.

ἡματιόμοσθοι 100, 25.
 ἡμι] v. εἰμι.
 ἡνα 149, 9. 266, 25. 510, 8.
 511, 29. 564, 32. αἰτιολογικός
 510, 18. 884, 24. 1035, 1.
 ἡν ἀκροῦ 43, 26.
 ἡναρῶς 1197.
 ἡνα τί 100, 6.
 ἡσολ 43, 33.
 ἡζύς 1195.
 ἡονθος 44, 23.
 ἡός 1095.
 ἡού 1237.
 ἡπος 266, 32.
 ἡπος 44, 19.
 ἡππαρχος 266, 26.
 ἡππύς 267, 13.
 ἡππύεσθαι 100, 16.
 ἡππιδων 43, 32.
 ἡποβουκολῶ 84, 19.
 ἡποδάμεια ἀγορά 266, 23.
 ἡπουρις 44, 22.
 ἡρωστὶ 572, 15.
 ἡ 1095. ἡς ὁ ποταμός· ἐπὶ γὰρ
 τῆς ἰσχύος δικατάληκτον. Theog-
 nostus f. 88.
 ἡσα βαλνων Πυθακλεῖ 267, 19.
 ἡραία 73, 42.
 ἡσάγγυρον 100, 22.
 ἡσας particip. 587, 8.
 ἡσθμαίνει τὸ ἀγωνιῶ καὶ αἰσθά-
 νεται, Theognostus f. 15.
 ἡσθμὴν ἢ φρόνησις idem.
 ἡσθμός 263, 27.
 ἡσθα δρύμα Theognostus f. 15.
 ἡσθατεγος θεός 267, 3.
 ἡσαστοιχέω 812, 22.

ἡσσετεῖς 267, 1. 298, 27.
 ἡσόχρυσον 100, 22.
 ἡσπλῆλαι ἀκόλουθοι Theognostus
 f. 15.
 ἡσπληρος ἡσπληνης ἡσπληνου· ση-
 μαίνει δὲ τὸν ἐρώμενον (paullo
 infra τὸν ἐραστήν). Choeroh.
 ad Theodos. f. 52 et 94.
 ἡσπνιῶται σιχαῖ idem.
 ἡσσα 100, 27.
 ἡσσελη αἶγιον δέγμα Theogno-
 stus f. 15.
 ἡστάκη τὸ δρέπανον idem.
 ἡσάται 51, 29.
 ἡστιατορία 267, 8.
 ἡστός 267, 5.
 ἡσσηνίδες Σκυθικαί, Theogno-
 stus f. 15.
 ἡσφαίνει μεριμνῶ id.
 ἡσφάταιον βίαιον id.
 ἡσχιάζειν ἀναβάλλειν τὸ ἡσχιον id.
 ἡσχνεῦσαι ὑφείναι id.
 ἡσχρόφωνον 100, 23.
 ἡσχόφωνον 100, 24.
 ἡσχυρικώτερον 100, 15.
 ἡσχυρίσκος 100, 13.
 ἡταλικόν 100, 8.
 ἡταμόν 267, 10.
 ἡτητέον 100, 12.
 ἡτην 475, 29.
 ἡγαῖ 267, 12.
 ἡγγικαὶ Damascius.
 ἡυγῆς 263, 21.
 ἡφι 608, 11.
 ἡθυολύμης ἀνθρωπος 43, 23.
 ἡθυς nominat. 1232.
 ἡθυς accus. 44, 20.

ἔχον 856, 13.
 ἐχενυταί 43, 25.
 ἐχῶ 1233.
 ἐψ 1225.
 ἐω 576, 15. 942, 31.
 ἐωκός i. q. διωκός 525, 4.
 Ἰωνική τὰς 1217.
 τὸ ἰῶτα μόνον ἐκ πάντων (τῶν στοιχείων) καὶ τρισύλλαβον καὶ προπερισπώμενον. καὶ ἐχρῆν αὐτὸ πρόπαροξινεσθαι· ἀλλ' ἐπὶ στοιχείῳ ἦν, ἠκολούθησε τοῖς δυσύλλαβοις, ἔχουσι πρὸ τέλους τὸν τόνον. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων. Theognostus f. 25.
 Καββαλεία 190, 23.
 καγχαστής 45, 16.
 καδίσκοι 275, 28..
 Καδμεία 270, 19.
 κάδοι 268, 18.
 τὴν καρδίαν κίεσθαι 66, 1.
 καθαρὰ βλέπειν 48, 26.
 καθαρὸς δούλος 105, 5.
 καθαρσίων 269, 16.
 καθέδραι 268, 19.
 καθελεῖν τὴν ἀσπίδα 276, 1.
 κάθεξις 105, 1. 438, 2.
 καθέστηκεν 103, 22.
 κάθετον 270, 8.
 κάθη 100, 32.
 καθηγοῦμαι 154, 12.
 καθ' ἡθον 47, 12.
 καθήκει 105, 12.
 καθήνυσαν 14, 18.
 καθέλαγε 100, 33.
 καθέλησόμεθα 101, 2.

καθιμῆσαι 268, 22.
 καθίσω 101, 1.
 κάθου 100, 31.
 καὶ quibus modis elidatur 496, 24.
 καὶ μὴν 518, 31.
 Καλας Καλα 1183.
 καινὰ ποφεῖν 48, 18.
 κακά 101, 15.
 κακεντρεχῆς 105, 19.
 κάκιστος φαγεῖν 48, 9.
 κακκάβη 104, 33.
 κακόβιος 104, 16.
 κακοδαίμων 268, 1.
 κακόδουλος 104, 18.
 κακοήθων 1263.
 κακοῖς κακὰ ἰῶσθαι 48, 20.
 κακολογεῖν 102, 13.
 κακομαθῆς 104, 17.
 κακὸν τι προσπολιεύσω 47, 17.
 κακὸν τι σπαντῶ προὔφειλεις 47, 29.
 κακοποιεῖν 102, 14.
 κακοπρόσωπος 104, 19.
 κακοτεχνία 46, 16.
 κακοτεχνία 651, 25.
 κακοτεχνίων 103, 18.
 κακοτεχνίων 268, 24.
 κακουργῶ 152, 1.
 κακουχία 104, 24.
 κακουχίαν αἵματος 269, 32.
 κακῶν Πιᾶς 269, 23.
 κακῶς ἔχειν 103, 30.
 κακώσεως 269, 1.
 κακῶς ποιεῖν 149, 22.
 καλὰ adv., Dor. καλλὰ 565, 13.
 καλαθιφόρος - καλαθοπομός 602, 22.

καλαμίδας 269, 25.
 καλαμίτην 269, 7.
 καλή 47, 20.
 καλήτης 47, 20.
 καλονδεῖσθαι 270, 25.
 καλλά 565, 14.
 καλλίας 190, 20. 275, 6.
 καλλιγραφῆσαι 48, 3.
 κάλλιον 269, 33. 270, 6.
 κάλλιστα 49, 20.
 καλλιτράπεζος 49, 15.
 καλλογή 101, 14.
 κάλλυντρον 14, 12.
 καλπός 1095.
 κάλιον 101, 13.
 Καλχηδών Χαλκηδών 1207.
 κάλως 581, 1.
 κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι 49, 6.
 κάμινος 270, 11.
 καμνύνειν 103, 27.
 Καμνῦς 1195.
 Κανέως 1197.
 κανηφόροι 270, 32.
 κανθούρου λιμήν 271, 7.
 κάνναβις 105, 27.
 κανὼν quid 1180.
 κανὼν musicus quomodo fiat 1167.
 κάπαρις] v. κίσπηρις.
 κάπηλον φρόνημα 49, 9.
 κάπηλος 102, 16.
 κάπηνη 46, 31.
 καπνοῦ σκιά 48, 14.
 κάπριος - κύπρος 597, 12.
 καρβάν 1198.
 καρδιωσάμενοι 275, 10.
 Καρδῦς 1195.

κάρηαρ] κάρηας μὲν γὰρ οὐχ οἷον
 τέ ἐστι παραλαμβάνειν τὴν εὐ-
 θεϊαν, ἔχρῃν δὲ παραλαμβάνειν
 παρὰ Ἀντιμάχου εὐθεϊαν, οἷον
 οἰκέτην θείας κάρηαρ, ἀλλ' οὐχ
 κάρηας. Cod. Paris. 2638. v.
 κάρηατος.
 καρθεῖς 103, 20.
 Καρικόν 273, 15.
 καρπίδουσαι 104, 5.
 καρποῦ 190, 17.
 καρποῦνται 149, 24.
 καρτερῶ 153, 3.
 καρύκη ἢ διὰ δισσοῦ τοῦ π̄ ἔστι
 δὲ εἶδος βρώματος ἐκ πολλῶν
 ἰδεσμάτων συνεστός. Theognos-
 tus f. 72. De ea voce quae
 Ruhnkenius posuit Hesychii
 p. IX, Oro dat cod. Paris. 2630.
 κῆτα 495, 11. 969, 4.
 κατά 268, 5.
 κατάβη 81, 12.
 καταβελῶ σε παρὰ τῷδε μαν-
 θάνειν 45, 19.
 καταβιβᾶσαι 104, 4.
 καταζοή 104, 20.
 κατέγειον 47, 14.
 κατέγελω 153, 15.
 καταγινώσκω 150, 13.
 καταγλωττίζειν 46, 12.
 κατ' ἀγρόν 104, 25.
 καταγωγίον 103, 14.
 καταγωνίζομαι 154, 3.
 καταδικτυλλίζειν 48, 23.
 καταδεστέρας 103, 17.
 κατέδειν 45, 29.
 καταδιαίτω 150, 6.

καταδιδῶμαι 103, 11.
 καταδύομαι 151, 22.
 καταθρῆσκον 153, 18.
 κατακρητομῶ 153, 27.
 κατακλῖν τὸν ὀφθαλμόν 45, 26.
 κατακλιεῖ i. q. κατακλείσει 1290.
 κατὰ κοίλιν νόσῃ 46, 8.
 κατακοιμίζει τὸν λύχνον 46, 26.
 κατακορῆς οἶνω 48, 13.
 κατακούω 154, 9.
 κατακρύνω 152, 31.
 κατακρύπτω 103, 12.
 καταλαβεῖν 275, 12.
 καταλαλεῖν 102, 15.
 καταλαμβάνω 150, 18.
 καταλέγειν τοῖς παισὶ τοὺς δι-
 δασκάλους 105, 13.
 καταλεγείς 48, 11.
 καταλέγω 153, 33.
 καταλειλάβηκεν 104, 21.
 καταλειπτολογεῖν 48, 16.
 καταλείσιμον 269, 18.
 καταλλαγῆναι 102, 18.
 καταλλάττειν 271, 9.
 καταλλάττομαι 151, 25.
 καταλογεύς 190, 24. 270, 17.
 κατάλυσις 103, 15.
 καταμαρτυρῶ 150, 32.
 καταμέμφομαι 151, 8.
 κατὰ μόνους 101, 11.
 κατανέπτῃς 269, 19.
 καταπαλαῶ 152, 21.
 καταπολεμῶ 149, 30.
 καταπολλεύομαι 149, 32.
 καταπραγματεύομαι 152, 24.
 καταπροΐξει 275, 30.
 κατάπνυκος εἰς - 598, 33.

κατάραι 104, 13.
 καταρκεῖ 48, 8.
 κατάρβους 270, 13.
 κατάστασις 270, 30.
 καταστροφὴν 104, 22.
 κατασχών 152, 9.
 κατατάττω 151, 26.
 κατατίθημι 151, 30.
 κατατομή 270, 21.
 κατατρέχω 152, 6.
 καταφύγας 105, 20.
 καταφιλεῖν 115, 22.
 καταφρονῶ 151, 1.
 καταφυγῆς καταφυγῶ 1186.
 καταχειροτονία 268, 27.
 καταχειροτονῶ 151, 12.
 καταχύσματα 269, 9.
 κατέχων 102, 29.
 καταχυνέω 154, 14.
 καταχῶσαι λόγοις 45, 21.
 καταψηφίζομαι 150, 3. 152, 16.
 κατέαγῃ 153, 21.
 κατεγνυπτῶσθαι 233, 12.
 κατέδραμόν 152, 3.
 κατεπιχειρῶ 154, 6.
 κατεβρίνημένον 9, 3.
 κατέρρωγος 270, 10.
 κατεσκευασμένην οἰκίαν 103, 28.
 κατεστωμυλμένος 45, 25.
 κατενυπαθημένα 47, 1.
 κατεύχεσθαι 104, 26.
 κατηγορίας ἔχω 102, 11.
 κατηγορῶ 149, 28.
 κατήλιψ 1200.
 κατηλόησαν 270, 27.
 κατηριστήμενα 48, 12.
 κατηρτυκέναι 105, 25.

πάτοινος¹⁴⁵, 10.
 πάτοπρον 102, 10.
 πατορχοῦμαι 152, 27.
 πατορχοῦντο 20, 2.
 πατόχους 105, 7.
 πατόχως εἴρηται 105, 7.
 πατύνεσθαι 270, 7.
 πᾶτωθεν νόμος 269, 14.
 πατώρροπον Olympiodorus in
 Phaed.
 πανσία 269, 19.
 παύσιμα ξύλα 105, 4.
 παυχῆ 275, 4.
 παυχᾶσθαι 102, 3.
 παχλάζειν 271, 3.
 Κέας Κέα 1183.
 πεγχεῖων 271, 23.
 πεῖθαι 573, 22. 606, 9. 620, 32.
 πεπερτόρηται 271, 10.
 πεκιβδηλευμένον νόμισμα 47, 27.
 πεκλειμαι 1020, 25. πεκλειμένος
 εἰ διφθ., ὡς πεκλειμένων τῶν
 ἐμπορεῶν, καὶ πέκλειται. Choe-
 robosc. cod. Barocc. 50.
 πεκλήμην 1033, 18.
 πεκοινωμένοι 271, 16.
 πεκρύφειλος 1095.
 πεκτημένην 102, 20.
 πεκτημένον 102, 21.
 ἐὰν πεκτώμαι 1037, 24.
 πελιόντες 271, 17.
 πελεύστωρ 47, 4.
 πελεύω 152, 12.
 πεναγγίαν 104, 8.
 πενανδρος πόλις 46, 9.
 πενὰ τῆς γνάθου πολλὰ χωρία
 45, 23.

πενός· πενότερος 1286.
 πεντρίζειν 191, 28.
 περαδῶ] Cod. Vat. 997:
 ῥῥοσιν ἀντιῥοσιν ἀγῶν, κύκνος,
 πέτις, χελιδόν· ἡ τρυγῶν τρυγᾷ
 μέγα·
 πέριδς κεραδεῖ, λαμπροφανεῖ
 στρουθία,
 πίτυς μελλῆει, ῥεῖθρον ἤχει βλυ-
 στάνον.
 κεραία 267, 5.
 Κεραιμεικός 275, 19. 577, 30.
 κεράμιον 102, 9.
 κέραμον 47, 19.
 κέραιμος 271, 14.
 κεραννύουσιν 103, 5.
 κέραια 104, 2.
 κερδαίω 153, 24. κερδαίνω κε-
 κέρδακα καὶ κεκέρδακα 1185.
 κέρκος 271, 13.
 κέρκουρος 272, 30.
 κέρκους 103, 6.
 Κέρκυρα 275, 1.
 Κερκώπη 271, 21.
 κέρκος σάβειν 43, 33.
 κέρκος 190, 19.
 κερματίζειν 104, 11.
 κερματίζειν λόγον 47, 24.
 κερματισμῷ Olympiodorus in
 Phaed.
 Κερσοβλέπτης 275, 2.
 κερστίνους 271, 20.
 κεφαλαί 104, 23.
 κεφάλαιον 190, 23. 268, 3.
 κεφαλαϊότατον 104, 6.
 Κεφάλης Κεγάλητος 1189.
 κεφαλοτομεῖν 104, 31.

κηχαρισμένως θύειν 44, 39.
 κηχῆντε 1287.
 κηχηνῶδες 697, 30.
 κηχῖσθαι σκορπίω 46, 18.
 κηγχός 596, 29.
 κηδεῖα 103, 21.
 κηδεσται 190, 28.
 κηδεῦσαι 47, 25.
 κήδομαι 153, 7.
 κῆδος 47, 25. 103, 32.
 κηκίς 271, 26.
 κήληθρον 46, 25.
 κημός 275, 25.
 κῆπος etym. 714, 17.
 κηπούρευμα 271, 28.
 κῆρ 1095.
 κηρυκεία 255, 1.
 κηρύκειον ὄνομα λόφου, οὐ φασὶ
 τὸν Ἑρμῆν ἀναβάντα τὴν γένε-
 σιν τῆς Ἀρτέμιδος τοῖς θεοῖς
 ἀνὰ κηρύξαι, τοῦ Διὸς τοῦτο
 προστάξαντος. Theognostus f.
 84. Conf. Etym. M. p. 511.
 κηρυκεῦν 153, 10.
 κῆρυξ] v. φοῦνιξ.
 κηβδηλὴς 275, 32.
 κηγκλίδες 271, 33.
 κηγκλὴς 190, 16.
 κηθώνιον - χιτώνιον 793, 20.
 κίκι 1208.
 κηκλισμός 271, 30.
 κηλλαγητὴρ ὁκελάτης Theogno-
 stus f. 15.
 κίναδος 272, 3.
 κιναιδογράφος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κιναιδολογία idem.

κίνδυν κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη
 Σαπφὼ τὸν κίνδυνον. ὁ γούν
 Ἀλκιᾶτος τὴν δοτικὴν ἔφη τῇ
 κίνδυνῳ (sic). αὕτη δὲ ἡ κίν-
 δυνος γενικὴ μετέγεται εἰς ἐθ-
 θείαν, καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος,
 ὥσπερ, ὁ φάρ τοῦ φάρος καὶ ὁ
 φάρος (leg. ψάρ - ψαρός -
 ψάρος cum Etym. M. p. 514,
 44.), ὁ Τρῶς τοῦ Τρωός καὶ ὁ
 Τρωός. Choerob. ad Theodos.
 κινδυνεύει 151, 14.
 κιννύβαρις 104, 32. 1208.
 Κίνυψ 1200.
 κιόκρυνα 105, 10.
 κιονηδόν 784, 1. 787, 24. 1170.
 κίρις· ἔστι δὲ εἶδος ἱέρακος. λέ-
 γεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίους ὁ
 Ἀδωνίς, παρὰ δὲ Λάττωσιν ὁ λύχ-
 νος. Choerob. orthogr.
 κίρκος 1095.
 τὸ κίσηρις διχῶς εὐρέθη κλειό-
 μερον, οἷον κισήριδος κισήριος.
 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κάπαρις
 φασὶ διαφορεῖσθαι. σεσημειώτας
 τὸ ἄκρις ἄκριος. id. ad Theodos.
 κίστας 105, 14.
 κητοφόρος 272, 1.
 κηχλισμός 271, 30.
 κηχορία 105, 21.
 κίων 48, 19.
 κλαδί 1226.
 Κλαυδῆς 1195.
 κλάω 600, 27.
 κλειδα 48, 7.
 κλειῖν 101, 29.
 Κλειόβι dat. 1193.

Uuuu

- κλέπτρια 102, 28.
 Κλείας Κλεία 1183.
 κὸ Κλήμης Κλημεντος καὶ Κρή-
 σκης Κρησκειτος, Οὐάλης Οὐά-
 λεντος, Μάνης Μάνεντος, διὰ
 τοῦ εντος κλειόμενα καὶ τὰς
 εὐθείας ἔχοντα διακοῦ ἢ, οὐ τῆς
 κοινῆς ἀλλὰ τῆς Σικελικῆς ᾠ-
 χαίοις τοῦ ἴδιου, ὡς φησιν Ἡρω-
 διανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ. Theo-
 gnóstus f. 34.
 κληρονομῶ 150, 21.
 κληρούχους 267, 31.
 κληρωτοὶ ἀρχαὶ 190, 26.
 κληρωτήρια 47, 13.
 κλητεύοντες 268, 11.
 κλητεύσαι 272, 6.
 κλητεύσεις 263, 13.
 κλητῆρες 268, 11.
 κλητικὴν οὐκ ἔχουσα τὰ ἀριθμη-
 τικὰ] v. ἀριθμητικά.
 κλιβάντης ἄριος 103, 3.
 κλιμάζειν 221, 19.
 κλημακίδες 272, 18.
 κλημακίζει 272, 15.
 κληνάρια 104, 28.
 κλινοπετής 272, 12.
 κλινοπηγὸς Theognostus f. 63.
 κλίνω κέκλινα 1285.
 κλισίας 272, 13.
 κλιτῆρες 272, 19.
 κλωμαστίς 49, 5.
 κλωπηδὶς v. αἰφηγίδις.
 κλώσα 1095.
 κνωσὴν ἀγνίας 268, 6.
 κνωσοκόλαξ 47, 10.
 κνωστηγητής 49, 13.
 κνωσάν] v. Λύδων.
 κοβαλεία 272, 21.
 κόβαλος 101, 6.
 κόγχος 105, 17.
 κοῖλον γραμματικόν 273, 13.
 κοινοδῆμιον Theognostus f. 19.
 κοινοθυλακίην 47, 7.
 κοινολογῶ 153, 30.
 κοινομήτωρ ἀδελφός Theogno-
 stus f. 19.
 κοινὸν γραμματικόν 272, 24.
 κοινὸς τῶν πονηρῶν φίλος 45, 11.
 κοινωνεῖν - ἐπικοινωνεῖν 847, 11.
 κοινωῖα 150, 27.
 κοίμενος 1095.
 Κοιρωνίδαί 273, 7.
 κοῖτις 273, 5.
 κόκκους 103, 25.
 κόκκιν 105, 22.
 κοκκίζειν 21, 24.
 κοκκίζειν τὴν ἀλεκτρούνας 101, 4.
 κοκκύμηλα 103, 23.
 κολλάω 151, 20.
 κόλαξ 268, 4.
 κόλασμα 105, 2.
 κόλερον τὸ ἀκούρευτον πρόβα-
 τον· οἱ δὲ τραχὺ ἔριον. Theo-
 gnostus f. 85.
 κόλλοπις 102, 23.
 κολοβωθῆναι 104, 3.
 κόμης κόμητος - Κόμης Κόμων
 1188.
 Κομητῆς Κομητῶ 1186.
 κομιδῇ 267, 29.
 κομίστρια 267, 30.
 κόμματα 272, 24.
 τοῦ καὶ ἐπὶ κόμματος 66, 25.

κόμμιδι 104, 1. 1208.
 κομμώ 273, 6.
 κομψόν 6, 20. 102, 23. 273, 12.
 κονίμα 47, 22.
 κοντοπαλιν 632, 8.
 κοπάσαι 104, 29.
 κοπρολόγαι 273, 10.
 κοπρῶνας 273, 11.
 κοράκινον 104, 14.
 κόρδακα 101, 16.
 κορδακίζειν 101, 16.
 κορδακισμός 267, 27.
 κορδύλη 105, 3.
 κόρη 272, 31.
 κόρημα 14, 12.
 κόρι τὸ κορίαννον. Theognostus
 f. 81.
 κορλίζεσθαι 47, 31.
 κορλῶς Olympiod. in Phaed.
 κόριον - κορῆριον 856, 22.
 κόρις] ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες
 ἐν τῇ συνήθειᾳ τὰς κόριδας θη-
 λυκῶς ἄρσενικῶς γὰρ λέγεται
 καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄντος κλέ-
 νεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόριως.
 ἵστέον δὲ ὅτι σπανίως ἐδρίσκει-
 ται καὶ διὰ τοῦ ὄντος κλινόμε-
 νον. Choerob. ad Theodos.
 f. 111.
 κοροκόσμια 102, 5.
 κοροπλάθος 275, 7.
 κόρους 1096.
 κόρυς κόρυθος 1208.
 κορώκεις 1197.
 κορωνιδεύς 105, 23.
 κοσκινόμαντις κοσκινόμαντιδος
 1193.

κοσμητοὶ Damastius.
 κοσμοσφλεγγὴς Iq. Siceliota.
 κοτήεις - κοτίεις 602, 26.
 Κοτύκας Κοτύκα· ἔστι δὲ ὄνομα
 βασιλέως Παιφλιζοντίης. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 κοτυλίζειν 46, 14.
 κοτυρεῖον 273, 1.
 κουρίδες 47, 3.
 κοῦρος 1096.
 κουφίζω 154, 17.
 κοῦφοις 478, 3.
 κουφοιῆς] v. τρεχύτες.
 κόφινος 102, 1.
 κρίζειν 101, 8.
 κραιπύλη 45, 13. 273, 31.
 κράμβην 104, 10.
 κραινιόλειος 49, 12.
 τὸ κράς ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λέγεται, οἷον ὁ κράς καὶ ἡ κράς.
 Choerob. ad Theodos. f. 178.
 κρυστίζεσθαι 273, 29.
 κρύστις 273, 28.
 κρύτα 1095.
 κραταύριος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κρατὶ v. ἀμφικλεμένης.
 κραταύριλος ὁ ισχυρὸν πτερίον
 ἔχον παρὰ Διοχύλῳ. idem.
 κρατηρῶν 274, 3.
 κρατῶ 151, 4.
 κραυγασμὸς 101, 10.
 κραυγὴν ποιῆσαι 103, 10.
 κρεάδιον 103, 13.
 κρεῖν quomodo flectatur 1001.
 κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας 45, 1.
 κρεμαστὰ σκεύη κρεμᾶς 273, 22.

κρημασσω 103, 4.
 κρηπιδουργός 273, 17.
 κρηπιδόν ἐμβάλλειν 46, 24.
 κρηθώλεθροι ἔπποι 46, 10.
 Κρίλας Κρίλα· ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ. Choerob. in Theo-
 dus. f. 45.
 κρίνω 150, 10, 153, 12. οἱ Διο-
 λεῖς κρίνω λέγουσιν. Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 κρίνω κέκρικα 1285.
 κριτής ὁ τοὺς συμπεπλεγμένους
 ἀλλήλοις διαχωρίζων. καὶ αἱ γυ-
 ναῖκες κρῖναι τρέφας ἐπὶ τῶν
 συμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρίζειν.
 Gr. Choerob. cod. Barocc. 50.
 Κριῶθεν] v. τήλωθεν.
 κροκοῦν 273, 25.
 κροκύδας 4, 27.
 κροκύδιον Theognostus f. 81.
 Κροκωνίδαί 273, 8.
 Κρόνιον τέμενος 273, 20.
 Κρονοδαίμων 46, 30.
 Κρόνοσθήκη 46, 5.
 Κρόνος 104, 7.
 κροταλλεῖν 103, 9.
 κροτεῖν ὀστράκοις 45, 30.
 κροῦειν 101, 22.
 κρουαίνει ἐκείρεν Theognostus
 f. 18.
 κρυμῶσσει ὀργοῖ id.
 κρυόν ξηρόν id.
 κρυπτή 273, 33.
 κρυπτίνδα Theognostus f. 15.
 κρυφάδης v. ἀμάδης.
 κρυφῇ 103, 33.
 κρωβύλος 190, 21.

κρωπός ἡ ὕδρα Theognostus
 f. 18.
 κρωσι βοῶσι id.
 κτ syllabam facere ancipitem
 1176.
 κτείνω· κτενῶ γάρ ἐστιν ὁ μέ-
 λων, καὶ πάλιν οἱ Διολεῖς κτέννω
 λέγουσιν. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κτηματίτην 274, 5.
 ἡ Κτησιφῶν 1207.
 κτητόν 153, 1.
 κτύπος 1095.
 κυάμιτος 274, 14.
 κυάμφω λυχεῖν 274, 7.
 κυανταυγής 44, 32.
 κυανεῦν 1261.
 κυανεῖ ἡ θάλασσα 46, 27.
 κυανοχαῖτα Ποσειδάωνι 1187.
 κυβευτήριον 275, 14.
 κύδαρον 274, 18.
 Κυδῶσιον μῆλον 104, 13.
 κύειν καὶ τεκεῖν 48, 4.
 κύκηθμον 48, 28.
 κυκλίσσθαι Olympiodorus in
 Phaed.
 κυκλισμός idem.
 κύκλον 475, 29.
 κύκλωτέρην 1233.
 κύκλους 274, 12.
 κύμα 104, 9.
 κυμβεῖον 274, 28.
 κυνάριον 49, 14. 104, 30.
 κύνως 274, 9.
 κύνειρον ὑπάλον Theognostus
 f. 19.
 κυνηγετῶν 48, 30.

κυνίδιον 49, 14.
 Κυννίδαι 274, 16.
 κυνοδίσμα 49, 17.
 κυνοκέφαλλος 49, 19.
 κυνοκοπήσαι τὸν νῶτον 49, 3.
 Κυνόσαργες 274, 21.
 κυνοφθαλμίζεται 48, 31.
 κυντατώτατον 101, 30.
 κυντερώτερος 101, 30.
 κυντότατον 101, 32.
 Κύπριον 102, 32.
 κύρβεις 274, 24.
 κυρήβια 272, 24.
 κυρία ἐκκλησία 274, 19.
 κυρία 102, 20. 274, 6.
 Κύφας Κύφαντος ἔστι δὲ χω-
 ριον τῆς Λακωνικῆς. Choerob.
 in Theodos. f. 46.
 κυψέλαι φρονημάτων 47, 15.
 κυψέλη 276, 3.
 κυψελίδες 276, 3.
 κύων 105, 16.
 κύων ἐν φάτῃ 276, 6.
 κύων παρ' ἐντέροις 276, 8.
 κώδη 274, 31.
 κώδυξ κώδυκος ἐπὶ τοῦ κωδίου.
 Choeroboscus ad Theodosius
 f. 65.
 κωλακρέται 190, 15. 275, 22.
 κωλιάς 275, 20.
 κῶμαι 274, 30.
 κῶμυς κῶμυθος 1208.
 κωμωδία 747, 10 et 25. 1166.
 κωμῳδία 1255.
 Κωνσταντίνου πόλις] Cod. Vat.
 997: εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τῆς
 Κωνσταντίνου πόλιν,

ἔρεχθῶς ἀτήκεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
 ἀλλ' οὐρανὸς καθήκε Ρώμην τὴν
 νέαν·
 πρᾶττον τὸ κάλλος, γῆς ὅσον
 λαμπρὸς πόλος.
 κώπιας 274, 32.
 κώπη 1096.
 τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.

Λᾶα 567, 9.
 Λάιας Λάια 1182. 1183.
 λαβόμενος 106, 16.
 λάβον Imperat. 1023, 16.
 λαβύραν 106, 19.
 λαβῶν τὸν ἵππον 106, 14.
 λαγγάζει 106, 5.
 λαγχάνω 155, 16.
 λαγῶς 1197.
 τὸ Λάδων (ἔστι δὲ ὄνομα ποτα-
 μού) ὑπὸ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ
 ᾧ κέκλιται ἀναλόγως, οἷον Λά-
 δωνος· ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ
 Ἐρατοσθένους ἐκλήθη Λάδωνος.
 τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν
 μετοχικῶν διὰ τοῦ πτ κλίνει Κἀ-
 ρινα, οἷον Νέδοντα· οἱ δὲ περὶ
 Αἰδουμον καὶ Ἀπλώνος διὰ τοῦ
 ᾧ κλίνουσιν ἀναλόγως, οἷον Νέ-
 δωνος. τὸ Μέδων (ἔστι δὲ κύ-
 ριον ὄνομα) ὁ μὲν ποιητὴς Ὀμη-
 ρος διὰ τοῦ πτ κλίνει, οἷον Μέ-
 δοντος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχι-
 κῶν, Ἰσαῖος δὲ ᾧ ῥήτῳ καὶ
 Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων πο-
 λιτῇ Μέδωνός φασιν ἀναλό-
 γως. τὸ δὲ κνώδων τῷ λόγῳ
 τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ πτ κλ-

νεται, καὶ ἵσως ὅτι σύνθετόν
ἐστι παρὰ τὸ ὁδοὺς ὁδόνιος, καὶ
τὴν τοῦ ἀπλοῦ ἐφύλαξε κλίσιν,
οἷον ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοῦ
δ' αἰώλου κνώδοντος ἀντὶ τοῦ
ἐίφους. Choerob. ad Theodos.
f. 63.

λάζω 1095.

λάθαργός κίων 50, 30.

λαθροφαγεῖν 106, 12.

Λάϊος - Λῆος 567, 7.

λαϊός 1095.

Λάκκιναν 106, 22.

δ Λακεδαιμόν 1004, 27. 1245.

λάκκος 276, 20.

Λακωνικήν 106, 23.

λακωνόμικεν 50, 13.

λάλαξ] σεσημειώται τὸ λῦλαξ λά-
λαγος διὰ τοῦ γ κλιθέν· περὶ
οὗ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ λα-
λαγή ἐγένετο τοῦ σημιάνοντας
τὸν θόρυβον. Choeroboscus ad
Theodos.

λαλεῖν 51, 3.

λάληθρον 50, 6.

λάλησις 438, 4.

λαμβάνω 155, 6.

λαμπαδηφόροι 277, 22.

λαμπύς 277, 22.

λαμπρόφινχος 106, 6.

λαμπτήρ 50, 23.

λανθάνω 154, 29.

λύξ 551, 13. 941, 21.

λύξ βῆναι 106, 20.

λύξ κύθου 106, 30.

λύξ παιῆσαι 106, 20.

δ Λαοδάρα 1183.

λαπίζειν 277, 27.

Λαρδύς 1195.

λᾶς 1096. 1181.

λάσανα 51, 8. 106, 30.

λάτρις 1095.

λαχανᾶς λαχανᾶ 1186.

λαχεῖν δίκην 277, 20.

Λύχσις Λαχίσιος 1193.

λέγειν 51, 3.

λεγοίη - φεράη 524, 3.

λεγόμεθεν 604, 25.

Λειῶδης Λειῶδες 1238. 1243.

λειπογνώμων 49, 33.

λείπομαι 155, 23.

λείριον 50, 17.

λειουργεῖν 277, 29.

λειτουργῶ 155, 26.

λείψας 106, 24.

λέμθος 50, 4.

λέκτρον 1095.

λελάβημαι 105, 30.

λεξύδριον 857, 17.

λεόντιον deminut. Theognostus
f. 81.

λεόπαρδος] τὰ εἰς ὦν ὀνόματα
προηγμένα λέξεως ἐν τῇ συνθέ-
σει τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ δ. σπάνια
δὲ τὰ παραδείγματα, οἷον λέων
λεόπαρδος, γέρον γεροκόμος,
Ἀπόλλων Ἀπολλογένης Ἀπολλο-
φάνης. Theognostus f. 64.

λίπε 106, 28.

λέπειν 51, 5.

Λεπρωσίον 277, 2.

λεπτακινόν 49, 31.

λεπή τις ἐλπίς ἐφ' ἧς ὀχοῦμε-
θα 49, 27.

λεπτός 49, 30.

λεπτολογία 49, 28. 106, 26.

λεπτοσχιδής 49, 25.

λεπτοτέρως 106, 18.

λέσσαι 21, 32.

λεσχάειν 21, 32.

λευκήν ἑμίραν 106, 33.

λευκηπατίας 51, 7.

Λευκοθέας 1185.

λευκὸν ἀγρόν 50, 15.

λεῖκωμα 277, 15.

λεύσει 1096.

Λεύων Λεύωνος· ὄνομα δὲ τῷ
το κυρός. Choerub. in Theo-
dos. f. 63.

Λεωκόριος 277, 13.

λήζεται 155, 11.

ληκυθίζειν 50, 8.

λήμμα 106, 25. 276, 14.

λήκαιον 278, 8.

ληνός 277, 17.

ληνούς 51, 13.

ληξιαρχικόν 191, 7.

ληξίς 191, 5.

ληξοπίρετος Theognostus f. 54.

ληρεῖν 246, 16.

λήσεισθαι 276, 15.

τὴν Ἀητοῖν 1202.

λίες et λίες 1194.

λιθάζειν 106, 10.

λεθολογήματα 277, 4.

λίθος 277, 28.

λεθουτριβικῆς 277, 33.

λεθουγγικῆς 277, 33.

λικνοφόρος 277, 7.

λιμοκόλακας 50, 3.

λιμοῦ πιδόν 278, 4.

λιπομαρτυρίου 191, 3. 276, 31.

λιπόνειον 412, 30.

λιποστράτιον 436, 3.

λιποστράτου 276, 33.

λιποταξίου 277, 1.

λιποψυχεῖν 106, 13.

λίς 1259.

λιπόπυγος 50, 11.

λίτριον 51, 9.

λίτα 596, 13.

λίτ 1226.

λίτρα 105, 32.

λογάρια 107, 1.

λογγάζειν 50, 33.

λογεύς 658, 15. 667, 24 et 32.

λογισται 276, 17. 310, 6.

λόγοι αὐθέντατοι 462, 26.

λόγοις πιαίνειν 51, 6.

λόγον ἔχων 107, 4.

λόγον λαμβάνειν 106, 17.

λογοπλάθος 50, 20.

λόγος 277, 26. 839, 1.

λόγον διαίρειος 1178.

λογύδρια Io. Siceliota.

λοιδοροῦμαι 154, 32.

Λοιμία ὄνομα κύριον· γέγονε δὲ

ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλη-

ρεώς. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικόν,

τὰ χάσματα. οὕτω Λιογενια-

νός. Ge. Choerob. cod. Ba-

rocc. 50.

λοιμός 106, 1.

λουτροφορεῖ 276, 25.

λουτροφόρος 276, 23.

λουτροφόρος ἐν τῇ μνήματι ἐπι-

κεῖται 276, 27.

λυκάβας 1095.

Λύκειον 277, 10.
Λυκοθήρας 1185.
Λυκοργεῖους 277, 5.
λυμαίνομαι 154, 23.
λυμαιομέντου 191, 9.
• λυπητολόγος 9, 29.-
λυπική πόησις 751, 19. 1167.
λυσιδρως 1197.
λύσιμον 106, 27.
λυσιτελεί 155, 14.
λῦση λέλυκα 1286.
λύχνα 106, 8.
λυχνίον 50, 22.
λυχνόκαυτα 21, 20.
λυχνόυχος 50, 23.
λύω 155, 28.
λῶ 522, 12. 568, 20.
λωβᾶσθαι 50, 29.
λωποδύτης 276, 13.
λωπός 1095.

μαθηματικνεύεται Io. Siceliota.
μαίελα 108, 30.
μαϊεύτριαν 180, 31.
Μαιμακτηριῶν 280, 27.
μάκαρ 567, 17.
μάκαρς μάκαρτος 985, 29.
Μακεδονίσσαν 108, 29.
μακροπόδοτος 658, 23.
μακρὸν πλοῖον 279, 10.
μακρὸν ποιῶ 108, 12.
Μακροπόλεμον 734, 31.
μαλακία 278, 18.
μαλακίη 51, 31.
μαλακός 278, 18.
μαλθακευνίς 4, 1.
μάλθη 278, 23.

μάλιστα δμοιότατος 108, 16.
μᾶλλον 577, 33.
μῦλλον μῦλλον 108, 5.
Μυλός 1187.
μανδραγόρας 280, 20.
μάνναν 108, 23.
μανόν 51, 32.
μανότερον 280, 17.
μαράθου καὶ λεύκης 279, 26.
Μαργίτης 279, 12.
μαρίχη τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον.
Theognostus f. 77.
μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι 191, 16.
μαρτυρῶ 156, 82.
Μαρώνεια 279, 32.
μύσθλης 51, 27.
Μάσσης Μάσσητος· ἔστι δὲ ὄνο-
μα πόλεως. Choeroboscus in
Theodos. f. 49.
μαστήρες 279, 6.
μᾶστιγφόρος v. γαστρίδουλος.
μῦταιιοτεχνία 651, 25.
Ματάκας Ματάκα· ἔστι δὲ ὄνο-
μα εὐνούχου. Choeroboscus in
Theodos. f. 45.
μαχαίρας 107, 28.
μάχην 108, 4.
μεγαλεῖον 793, 6.
μεγαλοφυχίαν 108, 26.
μεγαλωσί 572, 14.
Μεγαρίων δάκρυα 281, 26.
Μεγαροῖ] τὰ εἰς οἱ λήγοντα ἐπιβ-
ρήματα, τοπικῆς ἐχόμενα σχε-
σεως, διὰ τῆς οἱ διεφθόγγου
γράφεται καὶ περιγράφεται, οἷον
Μεγαροῖ, Φριαροῖ, Πειραιοῖ,
Παιανοῖ, πανταχοῖ, μηδαμοῖ,

ἐκασταχοί. Cod. Barocc. 50.
f. 102.

Μέδων] v. Λάδων.

μεθόφρα 279, 22.

μεθιστάναι 51, 29.

μέθου 1095.

μεθύσην 107, 9.

μέθυσον 107, 9.

μεθυσοχαρυβδης 51, 22.

μειαγωγῆσαι 279, 7.

μῆζον μῆζον 108, 7.

μειζόνως 107, 26.

μῆζον 279, 8.

μῆζων 1096.

μῆραξ

μελ] ὁ Ἰλρος καὶ ὁ Ἀρχάδιος καὶ
ὁ Εὐδαίμων ἄκλιτον εἶναι λέ-
γουσι τὸ μελς. καὶ δῆλον εἶγε,
φασί, μηνός ἢ γενική, ὥς ἀπὸ
τῆς μῆν εὐθείας. εἰ δὲ ἐκλίνετο,
φασί, τὸ μελς, μηνός εἶχεν εἶναι
ἢ γενική, ὡς περ κτεῖς κτενός.
Choeroboscus ad Theodosium
f. 114.

μελαθρον 1096.

μέλας μέλαντος v. τύλας.

μέλει 156, 26.

μελετῶν 281, 25.

μελικρός - μελίκρατον 1226.

μελίγη 278, 21.

Μελιτίδης 211, 29. 279, 18.

μέλλησις 278, 13.

μέλλων δεύτερος ἐνεργητικὸς ὀρι-
στικὸς οὐδέποτε ἐν χρήσει εὐρί-
σκεται 1290.

μέλω μελήσω 1289.

μεμλῆμαι 1020, 21.

Μέμφις Μέμφιδος et Μέμφους
1192.

μέμφομαι 156, 3.

μέμφθῃ 109, 4.

μεσαμβρῖσαι 108, 18.

μεσεγγύημα 191, 14. 279, 3.

μέσαι 610, 31. Cf. μέσσοι

μεσοκόπον 108, 24.

μεσοκρινεῖς 280, 7.

μεσόνυξ μεσόνυχος εἰς τῶν ἐπὶ
πλανήτων πυρὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις ὀνομάζεται. μέμνηται Στη-
σίχορος. Choerob. ad Theo-
dos. f. 66.

μέσος ἀριστεροῦ 444, 16.

μέσσοι 588, 27. 945, 2.

μεστά 86, 31.

μέστωσις Io. Siceliota.

μετάβα 108, 10.

μεταβάλλεσθαι 51, 25.

μεταβολή 15, 25.

Μεταχεινιῶν 280, 26.

μεταδίδωμι 157, 7.

μέταξε 945, 7.

μετάστην 52, 3.

μετάκλητος 27, 22.

μεταλαμβάνω 158, 3.

μέταλλα 280, 11.

μεταλλίσσειν 281, 22.

μεταλλεῖς 280, 13.

μεταμελεῖν 107, 12.

μετάνοια 107, 11.

μεταπέμψαι 107, 20.

μεταπεττεύων 280, 9.

μεταπομπή 52, 4.

μεταστοιχειοῖ 393, 1.

μετὰ ταῦτα 109, 1.

μεταχειρίζειν 107, 21.
 μετεῖναι 156, 14.
 μέτειν 156, 29.
 μετεσχηκέναι 156, 23.
 μετιόντων 156, 19.
 μετοίκιος Ζεύς 51, 24.
 μέτοικοι 281, 19.
 μετοίκων λειτουργίαι 280, 1.
 μετοχή 107, 33.
 μέτοχος 107, 32.
 μετασβολίαι 1097.
 μετρονόμοι 278, 25.
 μετρούσων οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μῆνα
 280, 30.
 μετωπίδα θορῆς 52, 10.
 μή 187, 20. i. q. ἄρα 496, 3.
 τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.
 μηδὲν ὑπέρχει 51, 26.
 μὴ εἰκῇ τὸν Ἀβυθὸν 322, 32.
 μήκυνσις 822, 23.
 μῆλα 1095.
 Μήλης Μήλητος· ἵστι δὲ ὄνομα
 ποταμῷ τῆς Κολοφώνος. Choerob.
 in Theodos. f. 91.
 μηλόβοτος 280, 28.
 μὴ μέθῃ τοῦδε 52, 6.
 Μηνᾶς Μηνῆ 1186.
 μῆνασθαι 62, 32.
 μῆνες Ἀθηναίων 281, 16.
 τὴν μῆνίδα 1207.
 μὴ νόμισον 107, 30.
 μῆνυτρα 107, 16.
 μὴ οὐσα 278, 29.
 μῆριον - μῆρος 856, 11.
 μηροκυντεῖν 51, 18.
 μῆστωρ μῆστωρος - Μῆστωρ Μῆ-
 στωρος 1290.

ὁ μῆτετα 1004, 15. 1289.
 Μητιόχου τέμενος 309, 17.
 μητρολοίας 16, 5.
 Μητρῶς Μητρῶ 1186.
 Μητροδόωρος - Μητρῶς 857, 2.
 μητρῶον 280, 6.
 μηχάνημα 278, 20.
 μίχι 108, 14.
 μὴ ψεύσον 107, 31.
 μία μιῦς 1217.
 μίαν μίαν 108, 9.
 μικρίαν 108, 15.
 μιγάδις v. ἀμάδις.
 μιγδα 549, 29. 562, 12.
 μικρὸν μικρόν 108, 7.
 μικροτεχνία 651, 25.
 μικρόφωτος 108, 3.
 Μίλης Μίλητος 1188.
 Μίλητος, ἵστιν δὲ ὄνομα πόλεως,
 διὰ τοῦ ἔγράφεται· Μίλλωτος
 γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀσολαῖς, ὥσπερ
 ὅμιλος ὁμιλλος, πέδιλον πέδιλ-
 λον. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 μίνυθα - μίνυνθα 562, 5.
 Μίως 241, 16.
 μισθαρεῖν 446, 2.
 μισθοδοτῶ 157, 15.
 μισθοῦμαι 157, 17.
 μισθοφορεῖν 278, 15.
 μισθοφορῶ 158, 7.
 μν̄ syllabam facere ancipitem
 1176.
 μνᾶ 278, 17.
 μναῖος 586, 16.
 μνιδάριον 108, 32.
 μνείαν 107, 25.

μνημονεύω 156; 8.

μνημόσυρον 107, 14.

μνησθῶ 157, 3.

μνησιπακῶ 157, 33.

μνηστεύειν 107, 23.

μνηστεύειν 107, 23.

μοιφάρκον Theognostus f. 83.

μοιχίδιον 108, 1.

μοιχοληπαία 21, 20.

μολιβδοιγῆς, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς

ἐν τῇ καθόλου· τινὲς δὲ βα-

ρύνουσι παραλόγως. κλίνεται

δὲ διὰ τοῦ ζ. Choerob. ad

Theodos.

πολυβδίας 52, 5.

μομφή 107, 17.

μόμφιν 107, 18.

μόμφον 107, 19.

μοναρχῶ 157, 30.

μονογέμων 51, 20.

μονοσυλλαβία 570, 20. 596, 3.

μονοσχημάτιστον 541, 3 et 9.

μονόφθαλμος 280, 22.

μόρα 224, 19. 279, 13.

Μόργης Μόργητος 1188.

μορταί 280, 16.

μόρον 108, 17.

Μόρτυς Μόρτυρος βασιλεὺς Καρ-

πυρῶν. Choerob. in Theodos.

f. 66.

μοσχεία 280, 18.

μοσχεύεται 280, 18.

Μουνυχία 279, 23.

μοχθηρόν 281, 24.

μόχθος 1096.

μυδαίνεται 290, 25.

μυθιότης 524; 5.

μυθίδιον καὶ ἐν συγχοπῇ τοῦ δ

μυθίδιον. Theognostus f. 81.

μυκέλαν 109, 3.

μύκητα λύχνων 52, 1.

μύκης μύκου καὶ μύκητος. τοῦτο

διάφορα σημαίνει. σημαίνει γὰρ

καὶ τὰ καρβόνια τὰ ἐπικείμενα

τοῖς λύχνοις, ὡς παρὰ Καλλι-

μύχῳ ἐν τῇ Ἑκάλῃ· ὁππότε

λυχνίου (l. λύχνου) δαισιμένου

πυρέοντος ἄρδην (l. πυρέοντες

ἄρδην) ἐγένοντο μύκητες. ση-

μαίνει δὲ καὶ τοὺς ἄμαντις

τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομέ-

νους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει·

ὁππότες μύκητες πρὶν δύνει. ση-

μαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς λα-

βῆς τοῦ ξίφους, ἔνθα κρατεῖ

τις, οὐ πεσόντος ἐκ Περσέως

Μύκητα συνέβη κτανθῆναι. ση-

μαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ

ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως

ἐκλίνειν ὁ Ἀρχιλοχὸς εἰπὼν ἀλλ'

ἄπερὸ γάσσι μύκω τένοντες.

Choerob. ad Theodos. f. 90.

μυκτῆρα 108, 19.

μυλωθρός 279, 1.

Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος. ὁ

μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνου ἐκλι-

νεν Αἰχμωτίσιν, εἰπὼν Μύ-

νοντι ἐπιστρέφονγε· ὁ δὲ ποιη-

τῆς ἀναλόγως Μύνητος, οἷον·

πέρσε δὲ πόλιν θείοιο Μύνη-

τος. Choerob. ad Theodos. f.

90.

μυριάδων - μυριάδων 1263.

μύριοι 280, 4.

μυριοπαθές Io. Siceliota:

μύδραν 108, 22.

μυοῖν producta et correpta penultima 1185.

μύστικα 108, 28.

μυστηρίων ἐπιμελητής 279, 20.

Μυσῶν λεία 279, 15.

μωλίειν 52, 7.

μωλύτερον 280, 14.

μῶν 494, 26.

ν̄ paragogicum 520, 33. 574,

8. 603, 31. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀτ-

τικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πλη-

θυντικά τρίτα πρόσωπα τῶν

ρήμάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων

δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν, συμ-

φώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομέ-

νου, μετὰ τοῦ ν̄ γράφουσιν, ὡς

ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν καὶ τοῖς

πάλαι σοφοῖς πεπονημέναις ἐν-

τυγχάνοντα βιβλίοις. οἱ δὲ Ἰω-

νες δέχονται τοῦ ν̄. τοῖτοις οὖν καὶ

ἀμφοτέρω οἱ ποιηταὶ παρα-

κολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἀνά-

γκῇ τοῦ μέτρου ἐκόμενοι, πολ-

λάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερο-

μένου, μετὰ τοῦ ν̄ γράφουσι,

πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπι-

φερομένου δέχονται τοῦ ν̄. τοιοῦ-

τον δὴ τι τῇ τοῦ μέτρου ἀνά-

γκῇ καὶ ἐκτοῖς εἰς ν̄ καὶ ὅληγου-

σιν ἐπιφύημασι ποιῶν εἰώθα-

σιν, οἷον τὸ πρόσθετον, νεφθεν,

ὑπένερθεν, τὸ οὕτως, τὸ αὐ-

θις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς,

ἀτρέμης καὶ τοῖς ὁμοίοις. τῶντα

δὲ οὕτως ἔχον εὐρήσεις ἀκριβῶς

σκοπῶν. Aristarchus Iunior^{*)}).

τὰ εἰς ν̄ καὶ εἰς ἰ λήγοντα τρί-

τα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ

πληθυντικῶν ῥημάτων καὶ αἰ

εἰς ἰ δοτικὰ τῶν πληθυντι-

κῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων

ἐφέλκονται αἰετὶ τὸ ν̄, καὶ ἔστι

τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν διαλέ-

κτου παρ' Ἰωσὶ γάρ, ὡς ἐκρή-

δατο Ἡσίοδος, δέχεται τοῦ ν̄ ταῦ-

τα προφέρεται. ἀμέλει καὶ ὅσοι

τῶν Ἀττικῶν τῷ καταλογάδην

λόγῳ τὰς ἑαυτῶν συνετάξαντο

βιβλους, καὶ φωνηέντος καὶ

συμφώνου [ἐπιφερομένου] τοῖς

τριτύτοις τὸ ν̄ πρόσθετησαν. καὶ

μαρτυρεῖ πᾶσα βιβλος. οἱ δὲ

μέτρῳ χρησάμενοι συμφώνου

μὲν ἐπιφερομένου ἔστιν ὅτι ἀφεί-

*) Cod. Paris. 2544: τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμμα-
τικοῦ κανόνες ἀναγκαῖοι παντὶ καὶ ὀλίγοι. ἐπονομάζεται δὲ ἡ
παρουσία βιβλος κανόνων θησαυρός. (Εἰς τὴν τοῦ νεωτέρου Ἀρισταρ-
χου τοῦ γραμματικοῦ βιβλον, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ κανόνων θησαυρός,
ἀπὸ γραμματικῶν ἀσκήσεων.

βιβλος Ἀριστάρχου νεωτέρου ἃδε κένουθε:

πάντων παντολοῦς γραμματικῶν κανόνων,

ἦν φίλος Ἑλληνικῆς γινῶναι μυστήρια φωνῆς

πάντα ποθεῖν πικρῶς οὐς μετὰ χεῖρας ἔχει).

Is thesaurus prope totus inest Etymologico magno.

λον (προσίστατο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον), φωνήεντος δὲ οὐκ ἔτι, οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον ἐβλάπτετο. οἱ δὲ τῆς νέας ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθες πρὸ τρίτης ἀκμάσαντες, παντόθεν ἐπαγομένου συμφώνου τὸ τοιοῦτον ἐξώρουν ἀμετάβολον. ἰδόντες γὰρ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ἴσθι μὲν οὐ συμφώνου ἐπαγομένου τιθέντες τὸ *ν* ἴσθι δ' οὐ μὴ τιθέντας, οὐ συνείδον δὲ δὴ καὶ ἦν, ὥς ἐν οἷς μὴ τιθέασιν τῷ μέτρῳ ἔνεχεν οὐ τιθέασιν· καὶ τοι μὴδὲ ὅν (1. καὶ ὥς μὴ δεῖν) κέσθαι τοῦτα πάσης γραφῆς, ἐπειδὴν [ἐπι]φέρεται σύμφωνον, ἐξετόξευσαν. καὶ τοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν διάλεκτον τοῖς μὴ μετὰ τοῦ *ν* πάντα λέγουσι καὶ ἐπισυρρέτομεν καὶ βαρβάρους τοῦτους καλοῦμεν. Maximus Planudes (περὶ γραμματικῆς dialog. Neophronis et Palaetimi cod. Barocc. 125, chart., f. quadr.) qui quod de auctoritate codicum dicit, verissime dicit.

ναλεῖ 1096.

ναλου Διός 283, 13.

Ναλῆς Ναλῆτος 1189.

ναῖος Ζεὺς 283, 22.

ναλχί 573, 5. 1236.

νακουλέψ Theognostus f. 64.

ναματιαία 283, 7.

ναός - ναός 559, 31.

νάρκη 66, 23.

Νάρυξ Νάρυκος· ἴσθι δὲ ὄνομα πολέως. Choerob. in Theodos. f. 65.

Νάρων Νάρωνος ποταμός· τὸ γὰρ Νάρονος παρ' ὀχθας παρὰ τῷ Νικάνδρῳ διὰ τὸ μέτρον συνεστάλη τὸ *ω* εἰς τὰ δ. Choerob. ad Theodos. f. 148.

νάναρχῶ 158, 25.

ναυκληρεῖν 109, 19.

ναυκληρός 282, 10.

ναύκηραροι 283, 20.

ναυλοχίας 282, 25.

ναυμαχῶ 158, 30.

ναυπηγὴ συγγραφή 283, 9.

ναυτοδίκαι 283, 3.

ναυφύλακες 283, 5.

νεαλές 52, 20.

νεαλής 109, 13. 282, 17.

νεανιεύεσθαι 282, 19.

νεανλευμα 52, 14.

νεανιεύσασθαι 52, 17.

νεανιοκίδριον Theognostus f. 83.

νεαῖξ 109, 9.

Νεαπολίτης 587, 23.

νεαροπρεπής Olympiodorus in Phileb.

νεαρός 109, 15.

νεβριζειν 282, 20.

Νέδων] v. Λύδων.

νεήλατα 282, 22.

νεῖα ξύλα 283, 12.

νεῖφω] τὰ διὰ τοῦ ἡφω δυσὺλαβα σπάνια. δύο γὰρ εἰσι τὸν ἀριθμόν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἡ γραφόμενον, τὸ ἡφω ἐπὶ τῷ φρονῶ,

ξε αἰ καὶ το νηφαλῖος, ἐπὶ δὲ
 τοῦ λιονίζω διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου, παρ' οὗ καὶ νειφάλιος διὰ
 διφθόγγου καὶ νιφᾶς καὶ νιφε-
 τός διὰ τοῦ εἰ, ἅψ' οὗ καὶ νέ-
 φος, ξε οὗ καὶ ὁ μέσος παρα-
 κείμενος νένοφα δίχα τοῦ εἰ, ὡς
 φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ
 συζυγιῶν. Theognostus f. 90.
 νεκροβάσταξ 1199.
 νεκρόν 109, 16.
 νεκυδόν 941, 29.
 νέκυς 1096.
 Νεμέσια 282, 32.
 Νέμεσις Νεμέσιος 1193.
 νεμεῖω 158, 12.
 νέμομαι 152, 32.
 νεόλαια 52, 25.
 τῆς νῦν νεολαίας 65, 21.
 νεοπένης 52, 18.
 νεόπλουτος 52, 18.
 νεοπλυνὴ χλαῖναν 52, 19.
 τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.
 νευρογράφους 282, 29.
 Νεὺς ὄνομα ποταμοῦ Choerob.
 in Theodos. f. 118.
 νεῦς ἢ ναῦς 1236.
 νεωκόρος 296, 28.
 νεωρίων ἀρχὴν 282, 6.
 νεώς 283, 15.
 νεώσοικοι 282, 3.
 νεωστὶ 572, 16.
 νέωτα 607, 21.
 νεωτεροπρεπῶς Olympiodorus in
 Gorgiam.
 νεώτερος 109, 8.
 νηδὺς 1096. τὸ νηδὺς κατὰ ποιη-

τικὴν ξηουσίαν αὐστέλλει τὸ ν,
 ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἔτι οἱ πάρα
 νηδὺς ἐκείνου, καὶ παρ' Εὐρα-
 πίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ καὶ νηδὺν
 ἐξαμβλυμένους αὐτὴν λέγεις. ὑπο-
 νοοῦσι δὲ τινες ὅτι αὐταὶ μόναι
 εἰσὶν αἱ δύο χρήσεις εὐθείας καὶ
 αἰτιατικῆς αἱ ἔχουσαι τὸ ν συγ-
 εσταλμένον· εὐρίσκομεν δὲ καὶ
 τὴν χρῆσιν πλατεῖαν πάνυ καὶ
 ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτια-
 τικῇ διαφορουμένου τῷ διχρόνου.
 Choerob. ad Theodes.
 νήθειν 109, 23.
 νηποιὶ 283, 1.
 νήσιος. οὕτως εἰρήκε Σιμωνίδης,
 παρὰ τὸ ἰδῶ. καὶ ὡς παρὰ τὸ
 ψεύδω, οὐ καθηγικὸν ψεύδομαι,
 ψεύστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰδῶ
 τὸ ἱσθῶ, οὐ ὁ μέλλων ἱσθῶ,
 ἱσθης, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ
 νῆ νείστης, οὐ παρώνυμον νή-
 στης. ὅτως Ἡρωδιανὸς ἐν καιμα-
 ρισμοῖς. Cod. Paris. 2630.
 νήσιδες καὶ νήσις 52, 39.
 νήσις ὁσμὴ 52, 27.
 νηφάλια 282, 31.
 νικῶ 158, 15.
 νικῶμαι 158, 18.
 νίφα 1239.
 Νίψ Νιβός ὄνομα κρήνης Choe-
 rob. in Theodos. f. 68.
 νοθεῖα 282, 18.
 τὸ νο 1196.
 τοὺς νομῆς 1195.
 νομίζω 158, 23.
 νομικόν 109, 11.

νομοθέτης 282, 14.
νόμους 109, 24.
νομοφύλακες 191, 21. 283, 16.
νόστης Damascius.
νοσείν τὴς φρόνης 52, 28.
νοστήμη] τὰ εἰς μὴ ὑπερ δύο συλ-
λαβὰς μονογενῇ τῷ ἡ παρὰλή-
γεται, ὅταν νοστήμη. θελήμη, φι-
λήμη. οὕτως ἡ φίλια. Theo-
gnostus f. 74.

νόσον ἔχειν 109, 17.
νόσος unde dicitur 608, 14.
νοσόν 109, 22.
νόσφι 608, 12.
νοσθητῆσιον 109, 12.
νοσθητία 21, 20.
νοσθητῶ 158, 29.
νοσηνία 52, 23.
νοσηχόντως 109, 10. 587, 15.
νύ 525, 16.
νύγδην 611, 30.
νυνὶν v. αὐθιγ.
νῶ, νῶι 491, 9.
νωλεμέως 793, 16.
νωτον 109, 21.

νωτω 159, 6.
ξανθίζεσθαι 284, 19.
ξάνιον 284, 7.
ξενογία 284, 11.
ξεναπάτας 109, 30.
ξενίζειν 283, 29.
ξενικὸν ἐμπόριον 284, 5.
ξένισις 438, 3.
ξηραλοφεῖν 284, 1 et 13.
Ξίφων Ξέρωνος ἄκρμα κινός.
Choerob. in Theodos. f. 64.

Ξοῖς Ξόως 1192.
Ξυγγίγεται 109, 29.
Ξυλοκατασπένδαοκα Io. Siceliota.
Ξυνῶν 570, 10.
Ξυνόν 1095.
Ξύρεσθαι 109, 32.
Ξυρόμενον 109, 32.
Ξυστίδες 284, 3.
Ξυστίς 284, 14.
Ξυστόν 284, 18.

ξ i. η. ὅτι 490, 21.
ὀβολίας ἄρτους 111, 7.
ὀβολολογεῖν 56, 2.
ὀβολοσιότης 286, 31.
ὀβολοσιότησαι 286, 32.
ὀγκίον 856, 12.
ὀγκοῦν τὸ φρόνημα 65, 32.
ὀδμή 56, 30. 110, 23.
ὀδόντιον deminut. Theognostus
f. 81.

ὀδοσιτάται] λωποδύται γὰρ οἱ ὀδο-
σιτάται λέγονται Io. Siceliota.

ὀδοῦς etym. 740, 25.

Ὀδυσσεὺς 1204. 1236.

ὄζει κτίσης 26, 27.

ὄζειν 110, 23.

ὄζειν ἐιῶν 53, 11.

ὀξέσω] τὸ ὄζω ἐνδοτε καὶ περι-
σπωμένως λέγεται, ἐξ οὗ καὶ ὁ
μέλλων ὀξέσω, ἀλλὰ καὶ ὀξήσω
διὰ τοῦ ἡ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης·
λίθος τις ὄξησεν τεθυμαμένους.
Theognostus f. 93.

ὀρνέως 288, 19. 1015.

οἱ anceps 1175. οἱ Ion. pro u.
1292,

βιδάτε 53, 15.

οἶδε 1248.

οἶδιον καὶ οἶδιον Theopnostus
f. 81.

ὁ οἶδιππος ὅταν κλιθῇ διὰ τοῦ
δοῦς, οἶον οἶδιππος οἶδιππος,
τὴν αὐτὴν ἔχει ὁρθὴν καὶ κλη-
τικὴν, οἶον ὁ οἶδιππος ὡς οἶδι-
ππος· ὅταν δὲ ὑποβολῇ τοῦ ὁ
παῖς τὴν γενικὴν Ἀττικῶς, οἶον
ὁ οἶδιππος τοῦ οἶδιππου, τότε
καὶ τὴν κλητικὴν ὑποβολῇ τοῦ
ὁ ποιεῖ, ὅφρ' ὁ οἶδιππος ὡς οἶ-
διππου. Choerob. ad Theodos.
f. 117.

οἶζω 538, 19.

οἶης οἶκαδε κομιδῆς 65, 14.

οἶκας παρ' Ἀλκυμνι ἀντὶ τοῦ
ὁμοῖος εἰ. Choerob. ad Theo-
dos. f. 257.

οἶκει] τὰ εἰς εἰ δισύλλαβα εἶτε
βαρύτερα εἶτε περισπώμενα διὰ
τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. σπά-
για δὲ τὰ παραδείγματα, ὡς
ἔχει τὸ ἄγρει παρακλεισματικὸν
ἐπιρρόημα καὶ τὸ οἶκει ἀπὸ τοῦ
οἶκοι γεγονὸς κατὰ τροπὴν τοῦ
ὁ εἰς εἰ. τὰ γὰρ Δωρικῶς πα-
ρηγμένα καὶ περισπᾶται καὶ διὰ
τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, του-
τεῖ, τηγεῖ, αὐτεῖ, ἐκεῖ. Theo-
gnostus f. 103.

οἶκειοι 213, 18. 333, 6.

οἶκειωτικός 852, 33.

οἶκοδομεῖν 110, 19.

οἶκοδομησις 110, 21.

οἶκοδομίαν 110, 20.

οἰκόθεν 605, 15.

οἰκοί 588, 21. 1213.

οἰκοκερδὴ βίον εὖρηκεν 55, 22.

οἰκόνδε 592, 16.

οἰκόσε 607, 24.

οἰκότεριβες 286, 18.

οἰκτέρω οἰκτέρω· καὶ διὰ τοῦ
εἰ γράφεται καὶ διὰ τῆς εἰ διφ-
θόγγου. ἔχουσι δὲ λόγον ἐκά-
τεροι. οἱ γὰρ διὰ τοῦ εἰ γρά-
φοντες διὰ τὸ οἰκτιρμός γρά-
φουσι· καὶ πάντες οἱ Ἀιολεῖς οἰκ-
τέρω λέγουσι, καὶ οὐχὶ οἰκ-
τέρω· οἱ δὲ διὰ τῆς εἰ διφ-
θόγγου γράφουσιν αὐτό, ἐπει-
δὴ οἰκτέρω ἔστιν ὁ μέλλων. Ge.
Choerob. cod. Barocc. 50.

οἶμοι 536, 28.

οἰμομοῖ 588, 25.

οἰνηρὸν κεράμιον 110, 32.

οἰνήρουσις 39, 16. 55, 7.

οἶνος εἰς ἀχνυρόν 7, 23.

οἰνόσπονδα 287, 22.

οἰνοχοή 55, 14.

οἶοι 284, 27.

οἶοιοῖ 588, 25.

οἶος 1095.

οἶς οἶός 1220.

οἰσπότη 57, 4.

οἰστίον 56, 3.

οἰστική Damascius.

οἶ συντελεῖς 192, 3.

οἶσυνον 57, 8.

οἰσωπηρά 56, 7.

οἶχεται 284, 26.

οἶκα - οἶκα 606, 31.

οἰκλήδης v. ἀμάδης

οἶκα

- ἐπλάσαι 56, 1.
 ἔκρος 192, 9.
 ἐκνῶ μὴ μάλιστα ἑμῖν ἢ στρα-
 τία 285, 5.
 ἐλέκρακα 286, 22.
 ἐλεκρανλίσσθαι 56, 17.
 ἐλιγαρχία 285, 2.
 ἐλιγρόδεστρος 713, 16.
 ἐλιγοφίλλαν 110, 33.
 ἐλιγωρία 284, 25.
 ἐλιγωρῶ 159, 11.
 ἐλίσσονα Olympiod. in Phaed.
 ἐλικοδοπιτῶτης 1089.
 ἐλκοί 285, 9.
 ἐλκός ἀνθρώπου 111, 1.
 ἐ λόγος ὅδε οὐκ εὖ φρονεῖ 54, 33.
 ἐλοκαντεῖν 56, 13.
 ἐλοκαντεῖω 56, 14.
 ἐλον 12, 24.
 ἐλοσχερῶς 110, 18.
 ἐλόσχοινος 287, 3.
 ἐλότμητα δειλῆα 54, 23.
 ἐλυμπιάνδης] v. ἀγρᾶνδης.
 ἐλυρᾶν 284, 28.
 ἐμαλλεῖν 56, 29.
 ἐμαλός 56, 29.
 Ὀμηρεῖος - Ὀμηρικός 853, 12.
 Ὀμηρίδαι 288, 6.
 ὀμήρους 287, 26.
 ὀμιλεῖν 110, 8. ὀμιλλᾶ 110, 3.
 ὀμνύη 1292.
 ὀμνύω 160, 12.
 ὀμοδαίμων Olympiod. in Phaed.
 ὀμοειρεῖς κίονες 286, 33.
 ὀμοῖον ei ὀμοῖον 678, 18.
 ὀμοιότατος 161, 1.
 ὀμόρρημα 432, 4.
 ὀμοροὶ 284, 24.
 ὀμοσπονδεῖν 56, 6.
 ὀμοῦ 192, 7. 285, 1.
 ὀμνῆ 287, 21.
 ὀμφακας 56, 10.
 ὀμφακας βλέπειν 53, 9.
 ὀμφακας 53, 10.
 ὀμφακίας θυμός 54, 22.
 ὀμως 525, 24.
 ὀνειδίζω 160, 3.
 ὀνειρα 111, 3.
 ὀνειράτα 111, 4.
 ὀνειρόμαντις 52, 32.
 ὀνεύειν 57, 21.
 ὀνίσκον 229, 28.
 ὀνόγαστρις ἀνθρώπος 54, 28.
 ὄνομα etym. 844, 29.
 ὀνομοστόν 110, 11.
 ὀνυχίζειν 55, 9.
 ὀνυχίεσθαι 13, 13.
 ὀνυχιμαῖα τέμνειν 53, 14.
 ὀξύλην 110, 26.
 ὀξίνην οἶνον 110, 17.
 ὀξὺ ἀκούων 111, 6.
 ὀξύβαφοι 56, 21.
 ὀξύη 55, 32.
 ὀξηήκοος ἀνθρώπος 55, 24.
 ὀξυθύμια 287, 24. 288, 7.
 ὀξύλαβῆσαι 286, 21.
 ὀξυμαθής ἀνθρώπος 56, 11.
 ὀξυρεγμία 56, 19.
 ὀξωρεγμία 56, 19.
 ὀπποθα 563, 26. 604, 28.
 ὀπποθεν 603, 5.
 ὀπισθόδομος 286, 26.
 ὀπισθόδομος, ὀπισθόδοπος
 Theognostus f. 55.

Xxxx

Ὀπλῆς Ὀπλήτος 1189.

ὀπλοῖς 438, 3.

ὀποδος - ὀπόσος 502, 15.

ὀπον 588, 13. 596, 1. 607, 11.
622, 20.

ὀπτῆρα 287, 17.

ὀπως 159, 13. 510, 26. 564, 31.

ὀπῶς 584, 22.

ὀργάζειν πηλόν 53, 31.

ὀργάς 287, 14.

ὀργεῶνες 191, 27. 286, 11.

ὀργιάζειν 287, 34.

ὀργίζομαι 169, 6.

ὀργῶ 7, 3.

ὀρεγόμενος 161, 6.

ὀρεωκόμος 248, 20.

ὀρεῖς 1282.

ὀρθαγγεῖν 53, 13.

περὶ ὀρθογραφίας 1127.

ὀρθοδοξαστικός Olymp. in Gorg.

ὀρθρεῖσθαι 54, 11.

ὀρθρινός 54, 7.

ὀρθριος 54, 7.

ὀρίγανος 56, 28.

ὀριγνῶ 161, 3.

ὀρίκδα 54, 1.

ὀρίνω διὰ τοῦ ἰ' γράφεται· οἱ
γὰρ Ἀδελφεὶς ὀρίνω λέγουσι καὶ
οὐχὶ ὀρέννω. Ge. Choerob. cod.
Barocc. 50.

ὀριστά 287, 18.

ὀρκάνη 285, 11.

ὀρκιηφόρος - ὀρκιστόμος 602, 24.

ὀρκον γυναικὸς εἰς ὕδαρ χρεῖ
γράφειν 55, 17.

ὀρκωμόσια 53, 28. 110, 28.

ὀρμεναί 38, 18.

ὀρνεθεῖα 54, 26.

ὀρνεθεντίας 287, 5.

ὀρνεθίας χιμῶν 55, 25.

ὀρνε καὶ ὀρνεθες 54, 4.

ὀροβοι 286, 24.

ὀροι 285, 12.

ὀρον 287, 27.

ὀρον ἐπιθεῖναι χωρίῳ 192, 5.

ὀρος 285, 12.

ὀρῶδία 284, 30.

ὀρνυ] τις μὲν ὀρνυγὸς φασὶ
διὰ τοῦ γ, Φιλῆμων δὲ διὰ τοῦ
π φησὶν ὀρνυκος. Choerob. ad
Theodos. f. 66.

ὀρυγμαδός 877, 11.

ὀρφάντα] v. πορηρία.

ὀρφῶς 1197.

ὀρχήστρα 286, 16.

ὀρχοι 287, 16.

ὄς (i. q. τίς) v. δι.

ὀσημέραι 54, 2.

ὄσια μανθάνειν 53, 16.

ὄσιον 288, 3.

ὄσμή 56, 30.

ὄσταφιδα 455, 29.

ὄστινα 110, 27.

ὄστινον 54, 30.

ὄστις 1133.

ὄστολογῆσαι 286, 23.

ὄστρακᾶς ὄστρακᾶ 1186.

ὄστρακισμός 285, 20.

ὄσφιδιον Theognostus f. 81.

ὄσχοφορία 285, 29.

ὄτα 606, 28.

ὄτ᾿ 568, 28.

ὄτι 501, 14. Attice cum opta-
tivo 502, 1.

ὀτυφάροι 287, 19.

ὀτιή 524, 8.

ὀτις 502, 19.

ὀτοτοῖ 588, 25.

ὀττα 55, 12.

ὀττόμενος 55, 12.

ὄν Boeoticum 779, 32.

ὄν 1237.

ὄν (ἐκ περισσοῦ) 11, 27.

ὄγκλαν 110, 22.

οὐδ' ἄλλα ἂν δοίη 55, 1.

οὐδαμά 565, 6.

οὐδαμη 110, 25.

οὐδαμου λέγου τούτον 54, 5.

οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν
56, 33.

οὐδὲ ἔκ 53, 7.

οὐδέτε ὅστις οὐκ ἂν 160, 18.

οὐδὲν ἀπὸ καιροῦ λέγεις 56, 6.

οὐδὲν κακὸν ῥηθὲν ἀπόλλεται
53, 21.

οὐδὲν σου παρέμαι 53, 19.

οὐδὲ πάνταλον ἂν δοίης 54, 33.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ 284, 29.

οὐδέποτε 53, 1.

οὐδ' ὅσον 3, 27.

οὐκ ἀπείρω προσέβαλεν 56, 26.

οὐκ εἰμι βαδιστικός 55, 20.

οὐκ ἔστι τοσούτου ὄνιος ἑλλέ-
βορος ὥς τέ τινα ἰᾶσθαι 53,
23.

οὐκοῦν 57, 10. 525, 28.

οὐλας 1095.

οὐνεκα 502, 30.

οὐρανίαν vocat. 575, 29.

οὐράνιον ὅσον 4, 20. 400, 23.

οὐρανόθι πρὸ 608, 18. 621, 2.

οὐσία 192, 1.

οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἐνο-
κίων 285, 33.

οὐσιότης Damascius.

οὐτάμενοι 500, 20. 545, 11.

οὔτε 160, 8.

οὔτω 578, 11.

οὔτως v. αὐθιγ

οὐχ 573, 5. 947, 10.

οὐχ οἶον ὁρίζομαι 110, 13.

ὀφελω 160, 15.

ὀφεις παρέμαι 286, 29.

ὀφελον 552, 29.

ὀφθαλμῶν 286, 14.

ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν 110, 15.

ὄφις ὄφις 1193.

ὀφλισκάνειν 111, 5.

ὀφρα 480, 21. 511, 8. 564, 31.

ὀφρυάξειν 53, 29.

ὀφρύδιον Theognastus f. 61.

ὀχείον 56, 32. 287, 32.

ὀχετοκράνεια 287, 6.

ὀχευτής 56, 4.

ὀχλοπολιτεία Olympiodorus in
Gorgiam.

ὀχλος 110, 9. 287, 30.

ὀχλος ἄλλως 53, 26.

ὀχλος πραγμάτων 55, 23.

Ὀχρᾶ ἡ Φοινίκη 1181.

ὀψάριον 53, 5.

ὀψ 573, 11.

ὀψλῆσθαι 110, 29.

ὀψις 57, 7.

ὀψισθίς 57, 3.

Πάγματος 61, 9.

παγετώδεις 58, 15.

X x x x 2

πάγη 294, 29.
 παγίδες 18, 23.
 παγίσις Olympiod. in Phaed.
 πάγος 61, 9.
 Πάσις Ηαία 1183.
 παῖν 295, 33.
 παλγνιον 293, 13.
 παιδάριον 298, 10.
 (γαλήνης, σαφήνης) παιδείνης παι-
 δεινῆς ὁ παιδικός Choerob. ad
 Theodos. f. 54.
 παιδιά 296, 21.
 παιδικά 112, 4.
 παιδικόν 112, 3.
 παιδίσκων - παιδισκῶν 1262.
 παιδοργία Olympiod. in Gorg.
 παιπάλημα 295, 18.
 παῖων 299, 14.
 πάλαι - ἐκπαλαι, πρόπαλαι 1214.
 Παλαμηνδικὸν τοῦ ξύρουμα 58, 5.
 παλάμημα 60, 28.
 παλαμναῖος 193, 10. 293, 12.
 παλαμναίους θεοὺς 297, 13.
 Πάλαμνος Παλάμνος τὸ γὰρ Πα-
 λάμνδος διὰ τοῦ δος κλιθὲν παρ'
 Διοχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνο-
 μα κύριον βασιλέως. Choerob.
 ad Theodos. f. 126.
 παλεύτρια 59, 26.
 Παλικός v. Ἑλλάμκος.
 παλμβολος 291, 29.
 παλιντρέτα 59, 14.
 παλίσκισον 294, 6.
 πάλος 1095.
 πάμπαν 568, 32.
 πᾶμπληρης Damascius.
 παμψηφί] v. ἀμειψηφί.

πᾶν (Aeol.) v. δι.
 πανύγης 330, 28.
 πάνανισχα ἔργα 60, 15.
 Πάνδια 292, 10.
 πανοικία 112, 15.
 πανόπτης 296, 31.
 παντῆ 586, 32.
 πάντοθεν - παντόθεν 605, 16
 et 27. 607, 30.
 ὁ παντοκράτωρ 1244.
 παντότης Damascius.
 παντοῦχος idem.
 παντῶν - παντῶς 581, 21. 586, 32.
 Παπίας Παπίου 1185.
 πάπποι 111, 23.
 Παρ' Ηυρός· τόπος δὲ ἔστιν ἐν
 τῷ περὶ Θυρέω, ἐν ᾧ ἐμαχίσαντο
 οἱ Ἀργεῖοι καὶ Δικεδαίμονιοι.
 Choerob. ad Theodos. f. 67.
 παρὰ 163, 16 et 29. 753, 8.
 παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον 112, 32.
 παράβολος 60, 16.
 παράφυστον 292, 24.
 παραγραφή 297, 17.
 παραδοξότερον 289, 2.
 παραδυναστεύω 164, 32.
 παραθίσθαι 61, 13.
 παραιεῖν 167, 10.
 παραιρήματα ἱμανίων 112, 12.
 παραιτεῖσθαι 289, 21.
 παραιτοῦμαι 163, 13.
 παρᾶκαιρος 112, 16.
 παρακαλεῖν 296, 5.
 παρακαταβαλεῖν 192, 15.
 παρακαταβάλλειν 197, 13. 290, 13.
 παρακαταβολή 290, 13.
 παρακράτασις 290, 19.

- παρακεκρῶσθαι τῶν φρενῶν 59, 27.
 παρακλείνω 167, 24.
 παρακροῖεται 288, 14.
 παρακροῖονται 163, 4.
 παράλιον 294, 1.
 παραλληλότης 550, 27. 552, 33.
 παραλογίζεσθαι 198, 6.
 παράλος 293, 3.
 παρὰ μελῶ 167, 27.
 παρέρυθουμαι 165, 30.
 παρανόμων γραφή 193, 8.
 παραξόνια 58, 11.
 παραπέτασμα 294, 9.
 παραπλήσια καὶ ὅμοια 163, 11.
 παράσημος 192, 25. 292, 15.
 παρὰ σκήνῃ 292, 12.
 παραδοφίσματα 59, 31.
 παράστα 436, 14.
 παράστασις 298, 32.
 παραστάται 296, 32.
 παρὶ τροχῶν 170, 23.
 παραφρυκτωρεῦσθαι 298, 13.
 παραχορδίσαι 113, 2.
 παραχωρῶ 161, 22.
 παρεγγυῶ 170, 13.
 πύριδροι 288, 16.
 παρείας 1185.
 παρέρυσεν 59, 16.
 τὸ βλέμμα παρενήνεκται 65, 1.
 παρεσπόνδῃσι 289, 24.
 παρέστησαν 289, 15.
 παρευδοκίμῳ 170, 19.
 παρὲν γένεσιν τῆς θύρας 60, 19.
 παρ' ἡμῶν οἰκεῖ 111, 12.
 παρθενική - παρθένος 597, 11.
 παρθενῶν 288, 29.
 Παρίας Παριάντος 1185.
 παρ' ἵππον καὶ κόρην 295, 12.
 παρίστημι 166, 5.
 παρίσσωσις 295, 31.
 παριών 289, 1.
 παρόδιος οἶκος 293, 7.
 πάροισεν 1096.
 παροῖσι τὴν θύραν 60, 20.
 παρορῶ 293, 16.
 πάρος 595, 26.
 παροφθεις 60, 3.
 παρρησιόειν Damascius.
 παρώνυμα 521, 25. 857, 30.
 Παταικίων 193, 5. 298, 5.
 πατέρες 848, 23.
 πατριολογία 16, 5. 270, 28. 384, 8.
 πατρικῶν 297, 30.
 πατριλῆκτος 294, 12.
 πάτριος Ἀπόλλων 191, 33.
 πατρῶν 297, 30.
 πατριώτης 113, 20.
 πατρῶζειν 59, 12.
 πατρῶων 297, 30.
 πᾶν ἐπ' αὐτὴν v. ἀνεπαύη.
 παφλάσματα 60, 13.
 πεδικὰ πρόβατα 296, 14.
 πέδιλα 1095.
 πέδιλον 293, 32.
 πέδον 1095.
 πεζέταιροι 289, 8.
 πεζοφανής Io. Siceliota.
 πέ 542, 31. 622, 19. 625, 5.
 πευθαρχῶ 164, 19.
 πείθομαι 164, 21.
 πείθω 166, 8.
 Πειραιεύς 288, 31.
 πειρῶ 164, 25.
 πείσται 298, 1.

πελαγζειν 111, 28.
 πῆλαγος ἢ πόλις ἱστῶν 58, 31.
 Πίλαργικόν 299, 16.
 πέλας 299, 10.
 πελέα 1096.
 πελεκῶν 112, 18.
 πελεκᾶς 112, 21.
 πελινόν 293, 14.
 πελτασταί 297, 8.
 πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν
 ψήφων 289, 12.
 πέμψαι 289, 10.
 πενέσται 292, 7.
 πενταχόσιοι 310, 23.
 πενταχοσιμέθιμοι 298, 20.
 πέντιχα 66, 13.
 πεντεκαιδεκαετα 295, 30.
 πεντέμυχον Damascius.
 πεντηκόστηρχος 297, 11.
 πεντηκοστινόμειον 297, 21.
 πεντηκοστινούνται 297, 21.
 πεντηκοστινόντες 192, 30.
 πεντηκοστολόγοι 297, 25.
 πέπαινται 112, 29.
 πέπερι 1206.
 πεπλοποιία Damascius.
 πέπραγεν 60, 5.
 περ 518, 26. 525, 31. 838, 12.
 περαντικός ῥήτωρ 60, 11.
 περί 169, 13.
 περιῶν πεχε, τὸ εὐνυχῶν 297, 3.
 περιγινομαι 162, 33.
 περιγράψαι 295, 28.
 περιδελπνον 294, 22.
 περιδρομοὶ ἱστῶν 60, 29.
 περιῖδον 168, 23.
 περιῖναι 166, 13.

περιμετρημένος τόπος 60, 31.
 περιεκτικὰ ὀνόματα 791, 18. ὡς
 περιεκτικὰ 791, 24.
 περιελαύνεσθαι 61, 5.
 περιέπω 167, 33.
 περιέσται 161, 14.
 περιῖναι 58, 10.
 περιῖν 166, 3.
 περικατάληπτος γίνομαι 112, 31.
 περικεκρουμένος ἀνθρώπος 60, 25.
 περὶ Κόδρου 192, 32.
 περικόρημα 296, 27.
 περιπετῇ 296, 19.
 περιπλέκει 3, 22.
 περιπλευριεῖς 58, 3.
 περιπλοκάδες] ἕλικες αἱ τῆς ἀμ-
 πέλου ψαλλίδος καὶ ἀπλῆς αἱ κοι-
 νῶς περιπλοκάδες Cod. Vat. 1410.
 περὶ πολλοῦ ποιῶμαι 168, 24.
 περίπολος 292, 32.
 περὶ πρώτους ὕπνους 111, 22.
 περισσῶν 169, 6.
 περὶ τόνου περισπωμένων ὀνομά-
 των 1159.
 περισταλέντα 293, 9.
 περιστῶσαι 161, 18.
 περιστοιχεῖς 112, 17.
 περιστάτοι 296, 6.
 περιφάλλεσθαι 61, 7.
 περιστένεται 297, 1.
 περιστοιχιζέται 288, 23.
 περίτριμμα ἀγορᾶς 228, 19.
 περίτριμμα πραγμάτων 59, 32.
 περιτιότης 296, 24.
 περὶ τῶν ἑνδεκα 192, 19.
 περιφρονῶ 169, 9.
 περιχέομαι 169, 4.

ὦ Πέρση 1189.

πέριτις v. ἀμφικέλευντις εἰ αὐθιγ.

πεσοῖ 295, 1.

πέτρεος ἐργασται ὁδε 59, 5.

Πευκίτας Πευκιδαντός 1185.

πεφωριῶσθαι 293, 20.

πηδᾶ 567, 17.

πηλοὶ καὶ πέτυρα 293, 18.

πηξιθάλαττα 61, 2.

Πύργος Πύργητος 1189.

σιέ v. φασέ.

πιθάνων 290, 23.

πιθηκισμοὶ 60, 10.

πίθων 59, 13.

Πικίας Πικιδαντος 1185.

πικραίνεσθαι 111, 31.

πιμεντάριος Olympiodorus in
Gorgiam.

πινακιδᾶς πινακιδᾶ 1186.

πικράκιον 288, 32. 299, 2.

πίνος 22, 11.

πίνω 169, 23.

πιπρώσκω 170, 28.

πιστεύω 162, 17. 166, 31.

πιττάκιον 112, 28.

πιτύδιον Theognostus f. 81.

πιτύων καρπούς 58, 18.

ὦ πλακοῦ 975.

πλάγησις 438, 2.

πλαταρῶν v. ἀκτῆ.

Πλατῶνιος - Πλατωνικός 853, 7.

πλέθρον 295, 11.

πλεῖν i. q. πλέον 543, 1.

πλειοτηριάσαντες 296, 17.

πλεκάναι 293, 10.

πλεονεκτῶ 167, 11.

πλεονεξία 298, 11.

πλέον ἢ ἐνιαιεῶ προτιότερος ὑπὸ

τῆς ἀθῆτας γίνομαι 58, 23.

πληγῆν. ἔγω 111, 27.

πληθοειδῶς Olympiod. in Phileb.

πλήθω 163, 8. 169, 20.

πλησιάζω 169, 1.

πλησιαίτατοι 58, 14.

πλησιαίτεροι 58, 14.

πλησιασμός 112, 23.

πλησύντης 571, 28.

πλήσσω ἐπληγον καὶ ἐπλαγον, πρὸς

διάφορον σημαίνόμενον. ὁ γὰρ

πλήσσω ἢ ὁ πλησάμενος ἢ αἰ-

ματικῶς πλήσσειται ἢ ψυχικῶς,

καὶ εἰ μὲν σωματικῶς, ἐπληγον

διὰ τοῦ ἦ, ἔξ οὗ καὶ τὸ ἐπλή-

γην, εἰ δὲ ψυχικῶς, ἐπλάγην, ἔξ

οὗ τὸ ἐπλάγην καὶ κατεπλάγην.

ἄμφω ὁ ποιητής, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς

ψυχικῆς διαθέσεως κατεπλήγη

εἶπε διὰ τοῦ ἦ διὰ τὴν ἀνέγ-

κην τοῦ μέτρου, τούτου χάριν

προσέθηκε τὸ φίλον ἤταρ, ἵνα

μὴ διὰ τῆς γραφῆς τῆς τοῦ ἦ

νομισθῇ ἐπὶ τῆς σωματικῆς δια-

θέσεως κείσθαι. τὰ αὐτὰ δὲ λέ-

γουνσι καὶ ἐπὶ τοῦ ποτῶ ποτήσω

καὶ ποτίσω. ὁ γὰρ ποτῶν ἢ αἰ-

ματικῶς ποτεῖ ἢ ψυχικῶς, καὶ

εἰ μὲν σωματικῶς, ποτίσω διὰ

τοῦ ἔ, εἰ δὲ ψυχικῶς, ποτήσω

διὰ τοῦ ἦ. διὰ τοῦτο σημειού-

μεθα παρὰ Ἀριστοφάνει ἔγω δὲ

τοὶ πεπόνηκα κομιδῇ τῷ σέβῃ,

ἐπειδὴ σωματικῶς λείπον προη-

νέχθη διὰ τοῦ ἦ. Choerob. ad

Theodos.

πλινθεῖον 295, 8.
 πλινθηδόν 783, 25. 786, 30. 1171.
 πλούσιος - πλούταξ 857, 1.
 πλυρίας 294, 30.
 πλύρον πλύνεσθαι 58, 27.
 πλύρος 295, 9.
 πλυτικός 112, 22.
 πνύξ 292, 30. 299, 12.
 ποδεών 295, 21. 8, 14.
 ποδιστή Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ποδοκάκη 292, 21.
 ποδοκῆν 297, 5.
 ποδοστράβη 290, 25.
 ποιεῖν ἀγῶνα τραγωδῶν 111, 18.
 ποίημα - ποιήσις 768, 23. 769, 6.
 ποικίλον 289, 22.
 ποιικιλτής 295, 25.
 ποιοῦμαι συγγνώμην 168, 6.
 ποιῶ 162, 23.
 πόκη i. q. πότις 606, 31.
 πόλει - πόλις 1130.
 πολέμαχος 290, 27. 310, 9.
 πολεμότης ἑπὶ 289, 6.
 πολεμῶ 60, 18.
 πολεμῶ 161, 29.
 πολέμῳδῃ Olympiod. in Gorg.
 τῶν πόλεων 1006, 28.
 πόληος 1193.
 πολίτης 524, 5.
 πόλις 295, 5.
 πολετεύειν 111, 29.
 πολετεύω 170, 16.
 πολετοκοπεῖν 57, 30.
 πολετοκόπος 57, 32.
 πολλαπλῶ 425, 22.
 πολλὰς ποιεῖν κριθείς 111, 20.

Πόλλις Πόλλιος 1193.
 πολλότης Damascius.
 Πολυδάμα 1183.
 πολυδαῖ Olympiod. in Phaed.
 πολύδριον 857, 7.
 πολύζων κακόν 58, 9.
 Πολίκαας Πολύκα· ἔστι δὲ πο-
 ταμὸς Μακεδονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 πολύλεξις 758, 31. 759, 4.
 πολὺ μεθέστηκε τῷ τρόπου 60, 21.
 πολυπάταγ 1226.
 πολυπραγμονῶ 167, 4.
 πολυτελῆ 458, 26.
 πολύτριχον 343, 2.
 πολυώνυμα 868, 16.
 πομπεῖα 290, 4.
 πομπή 288, 24.
 πομπῆς 597, 14.
 πονηρία] σισημεῖται τὸ ποτη-
 ρία καὶ ὀφθαλμία, ὅτι ἀπὸ τῶν
 εἰς ὅς ἀπλῶν ὄντα, καὶ ἔχον-
 τα ἀντιπαρὰκειμενον ῥῆμα δια-
 τοῦ εὐω, οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς
 εἰς διφθόγγου. Theognostus
 f. 68.
 ποτοκύκη γυνή 61, 1.
 ποτοφάρνξ 58, 32.
 πόνῳ πονήσω καὶ πονέσω] v.
 πλησσω.
 πόπικον 294, 27.
 πόποι 588, 23. 946, 33. Conf.
 ὡς πόποι.
 πορεῖον 296, 12.
 πορίζω 168, 29.
 πορισταί 294, 19.
 πορνότριψ 12, 1.

πόρων - πορών 1006, 10.
 πόρρω 577, 24. 618, 31. 943, 1.
 πορρωτέρων καὶ πορρωτέρω 111,
 14.
 πός ν. δι.
 Ποσειδάειον 430, 28.
 Ποσειδεών 297, 16.
 Ποσειδώνιον 430, 23.
 ποσίφιλος ν. ἐχίδνητος.
 πότα i. q. πότε 606, 28.
 ποταμάρβητος γῇ 60, 1.
 Ποτίδαν] οἱ μὲν Δωριεῖς Πότι-
 δάν λεγούσιν δξυτόνως, οἱ δὲ
 Αἰολεῖς Ποτίδαν καὶ Ποσειδαν
 βαρυτόνως. Choerob. ad Theo-
 dos. f. 152.
 ποτνύσθαι 299, 11.
 πού i. q. ποῖ 616, 9. 622, 14.
 πού 525, 16.
 πούς acute 544, 31.
 πραγματίας ὁ λόγος 58, 7.
 Πράς Πραντός 1181. 1184.
 Πράσων Πράσωνος εἰς τῶν Αἰ-
 γύπτου παίδων. Choerob. in
 Th. f. 63.
 πρᾶττόμενοι 162, 5.
 προεινέειν 293, 21.
 πρέσβεις 290, 6. τὸ πρέσβυς ἐπὶ
 τοῦ γέροντος δεῖ νοεῖν· ἐπὶ γὰρ
 τοῦ ἐκπεπομένου εἰς πρεσβείαν
 οὐχ εὐρίσκειν τὴν εὐθείαν εἰς
 ὤ, ὥσπερ νομισαντές τιτες. εἰ-
 περ γὰρ εὐρηταὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν
 πρέσβιν ὡς μάντιν, καὶ ἡ κλη-
 τικὴ ὡς πρέσβης Ἀττικῶς ὥσπερ
 ὁ μάντις, δηλὸν ὅτι καὶ ἡ εὐ-
 θεία ὁ πρέσβυς ὥσπερ ὁ μάν-

τας. Choerob. ad Theodos. f.
 128. Idem paullo ante: εὐρη-
 ται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἡ πρέσ-
 βυς τῆς πρεσβυος. καὶ τὸ ἁρ-
 σενικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι
 κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς τὸ γ
 εὐρηται, πρέσγυς πρέσγος.
 πρεσβεύειν 167, 30. 170, 31.
 πρεσβεύω 168, 15. 169, 33.
 τῷ πρέσβῃ - τῷ πρέσβῃ 1247.
 πρηξὼν πρηξόνος· οὕτω γὰρ τὰς
 ἀγοραλοὺς καλεῖσι Σικελοί. Theo-
 gnostus f. 28.
 πριάδην 612, 10.
 Πριαμιλλύδριον Theognost. f. 83.
 πρίασθαι 289, 5.
 πρίν 164, 8.
 πρίνις 8, 16.
 πρό 112, 5.
 προάγγελος 438, 1.
 προαγορεύειν τῷ μνήματι 293, 23.
 προαιρουμαι 168, 27.
 προαναγυμνάζειν στόμα 61, 14.
 προαγρυπνῶ 170, 5.
 προαιτία Damascius.
 προαναλογία id.
 προαπατήματα Olympiod. in
 Phaed.
 προβάλλεσθαι 60, 30. 288, 18.
 προβαλλόμενος 165, 27.
 προβασκάνιον 30, 5.
 πρόβατα 112, 1.
 προβατεία 294, 21.
 προβατεία 296, 22.
 προβατεύειν 59, 9.
 προβιοτή Olympiod. in Gorg.
 et Phaed.

προβολή 288, 18.
 προβόλον 290, 30.
 πρόβολοι 289, 25.
 προβούλευμι 289, 26.
 προβουλεύματα 289, 31.
 πρόβουλοι 298, 25.
 προβῆσαι φορτικόν γέλωτα 59, 18.
 προγραφὴν 298, 30.
 προδανειστής 192, 26.
 προδεινώσας τὸν λόγον καὶ παιή-
 σαι μευτὸν ἰδ. Siceliota.
 προδιδάξαι 112, 13.
 προδικασία 186, 22.
 προδικῶ 169, 27.
 πρόδοξος 6, 28.
 προεδρεύειν 290, 8.
 προεδρία 289, 19.
 πρόεδροι 290, 8.
 προεῖδω 167, 1.
 προεῖσθε 288, 25.
 προελεῖν 112, 11.
 προεμπολεῖς 296, 30.
 προεμφύσεις Damascius.
 προεξεγείρειν πρᾶγμα 59, 3.
 προέσθαι 165, 23.
 προεφασίζομην 1285.
 πρὸς Εὐκλείδου 193, 12.
 προηρόσια 190, 28. 294, 7.
 προήσεται 168, 13.
 πρόθεσας 291, 3.
 προθετικοὶ σύνδεσμοι 480, 5.
 προθιγῶα Theognostus f. 70.
 πρωτοταμῆαι 164, 3. 168, 31.
 προκατιβολή 193, 7. 291, 28.
 προκινδυνεύω 169, 10.
 προκόπτω 169, 17.
 προκώνια 294, 24.

προσημαίνεται 289, 18.
 προσημαίνεται 290, 33.
 προνομία Ἀθηνᾶ 293, 26. 299, 5.
 Προνόμης 294, 14.
 πρόνοια Ἀθηνᾶ 299, 6.
 προνούστερος 111, 25.
 προνοῶ 166, 21. 168, 3.
 πρόξενοι 298, 27.
 προξενῶ 163, 20.
 προοιστός 502, 14.
 προοιμολόγηται Olympiod. in
 Phaed.
 προοῶ 162, 11.
 πρόπᾶν 569, 4.
 πρόπαρ 567, 17.
 προπάτωρ 294, 31. 1200.
 πρόπεμπτα 296, 8.
 προπεθεῖν 112, 10.
 προπηλακίζω 165, 11.
 προπηλάκισις 61, 20.
 προπῆνω 162, 31. 170, 7.
 προπολέμει 292, 19.
 πρὸ πολλοῦ 164, 28.
 προπύλαια 290, 1.
 προπυστος 61, 10.
 πρόπωμα] πὸ πρόπομα, ὅπερ καὶ
 πρόπωμα λέγεται Ἀττικῶς διὰ
 τοῦ ὦ. Chaceroh. ad Theodos.
 f. 179.
 πρὸς 164, 15.
 προσαγορεύω 161, 27.
 πρόσαντες 294, 3.
 προςβολή σιδήρου 58, 16.
 προςδέκιμος 61, 6.
 προςεγγίζω 169, 25.
 προςεδρεύω 161, 11.
 πρόσμιλος 14, 26.

προσεκαύθη 112, 2.
 προσέκοψεν 112, 9.
 τὸν νοῦν προσέχειν 298, 16.
 προσέχω 163, 25.
 προσήκει 161, 32.
 προσήλων 297, 20.
 πρόσθα 563, 29. 604, 27.
 προσθεῖναι τὰς θύρας 111, 32.
 πρὸς θυμοῦ 170, 10.
 πρὸς καιρὸν λέγειν 61, 12.
 προσκατεργάζομαι 166, 11.
 προσκοπῶ 167, 7.
 προσκρούω 162, 13.
 προσκυνῶ 167, 18.
 προσμίζει πρὸς τὴν χώραν 192, 22.
 πρόσδος 298, 7.
 προσπίπτω 169, 14.
 προσποιῶμαι 165, 13.
 προσπολεμῶ 166, 24.
 προσσαίνειν 21, 27.
 πρόσσοθεν 945, 26.
 προσσχέειν 298, 16.
 προστάσω 166, 18.
 προστάτην νέμειν 298, 2.
 προστατῶ 166, 1.
 πρὸς τι et ὡς πρὸς τι 791, 26.
 866, 22 et 867, 1.
 προστιδῶ 169, 30.
 προστιμῶμαι 165, 5.
 πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι 60, 23.
 προστρόπαιος 296, 4.
 προσυνεθίσαι Olympiodorus in
 Phaed.
 πρόσφατος 293, 29.
 πρόσσωπα τρία 1279.
 προσχαριστήρια 295, 3.
 προσχέειν 293, 5.

προτιρεῖν ἐπὶ ὁδοῦ 59, 1.
 προτιρέωθεν] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αὐ-
 τονομάτων ἢ ἐπιδομήματων εἰς
 αὐτὸν παράγομενα διὰ τοῦ αὐτοῦ γρά-
 φονται, οἷον ἕως ἐσθλας, ἡδὺς ἡδω-
 θεν, ἐσχάτως ἐσχάτωθεν, θρίως
 (ὄνομα δῆμον Ἀττικῶν) θριῶ-
 θεν, προτέρω προτιρέωθεν. Cod.
 Barocc. f. 102.
 πρότηθης 59, 23.
 προτιμῶν 60, 2.
 προτιμῶ 165, 20.
 προῦνεικος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
 νεικῶν ἐσχημάτισαν· ἐπὶ γὰρ
 ἀπαιδευτῶν φασι κεῖσθαι τὴν
 φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι κατὰ τὸ
 ἱνεϊκος ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ
 λέγεσθαι προῦνείκους τοὺς μι-
 σθοῦ τὰ ἐξ ἀγορῆς ὄνια καμ-
 ζοντας καίδας. Δημήτριος δέ
 φησι τοὺς διδόντας τὰ ὄνια πρὶν
 ἢ λαβεῖν τιμὴν. δῆλον δὲ ὅτι
 εἴτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον
 εἴτε κατὰ τὸν Δημήτριου διὰ
 τῆς εἰς διφθόγγου ἢ γραφῆς ἔστιν.
 Cod. Paris. 2630.
 προῦπτον 288, 26. 297, 7.
 πρόφαις 290, 3.
 προφορεῖσθαι 60, 7.
 προχοῖδιον 59, 10.
 προχοῖς 294, 32.
 προώδων 58, 21.
 προώμεθα 288, 15.
 πρύμνη καὶ πρύμνα 66, 23.
 πρύτανις 291, 11.
 πριτανία 291, 15. 192, 17.
 πριτάνεις 291, 4.

- πρυτανεύειν 291, 4.
 πρῶ 61, 18.
 πρῶϊ 573, 8.
 πρῶϊτον 295, 27.
 πρῶον 61, 17.
 προπερῶναι 60, 32. 577, 25.
 προπεύω 166, 27.
 πρωτόπαθοι 112, 26.
 πρώτος 111, 16.
 πτ syllabam facere ancipitena 1176.
 πταίω 170, 25.
 πτυκᾶδες v. ἀμύδες.
 πτίριον Theognostus f. 81.
 πτιρνύειν 39, 19.
 πτωχεύειν 112, 24.
 Πυανέψια 246, 27.
 Πυανειῶν 297, 15.
 Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ καθ' ἐνυπύδηριοντα. τοῦτο δὲ ἐναντίως ἔκλινεν δ' Ἀντιμαχος. ὅτε μὲν γὰρ λαμβικὸν ἔστιν, ἰσοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς λεχθείσης χρήσεως ὅτε δὲ σπονδειακόν, ἔστιν, περιττοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, οἷον Πύδης καὶ τηλεκλήτε ποταμοῖο. Choerob. ad Theodos. f. 90.
 πυεῖς 295, 10.
 πύελος 60, 6.
 Πύζας Πύζαντος 1186.
 Πυθαῖος 295, 23.
 Πύθια 288, 28.
 Πύθιος καὶ Δῆλιος Ἀπόλλων 299, 8.
 πυθμὴν δικῶν 59, 26.
 Πυθοῖ 1202.
 πυκνότης τρόπου 60, 9.
 πυλάγοροι 292, 26.
 πυλών 792, 18.
 πυνθάνεσθαι 297, 27.
 πυνθάνω 165, 8.
 πύξ 551, 13. 941, 19. 942, 8.
 πυξίον 113, 1.
 πυργοκέρατα 596, 14.
 πυρηαῖα 295, 7.
 πυροὶ ἐπικύλαμοι 291, 23.
 πυρρίχισται 294, 16.
 πῶ 604, 7.
 πωληταί 192, 21. 291, 17.
 πωλῶ 162, 1.
 πώματα 193, 4. 289, 3. 604, 8.
 P vocalis an consona 693, 24. 806, 29.
 ρά 525, 16.
 ρά i. q. ῥαδίως 566, 11.
 ῥαβδίζειν 113, 5.
 ῥαβδῖον 61, 33.
 ῥαβδος 61, 33.
 Ῥαδάμανθους 211, 16.
 Ῥαδάμανθους τοὺς τρόπους 61, 23.
 ῥαδινοὺς πόδας 61, 26.
 ῥαθυμεῖν 300, 8.
 ῥᾶνῶ 600, 28.
 ῥάξαι 113, 12.
 ῥαπῖδα 113, 4.
 ῥαπτοί 300, 10.
 ῥύρος 693, 11.
 ῥαστώνη 300, 13.
 ῥαχίζει 113, 7.
 ῥαψῶδια etym. 766, 10. 769, 8.

φαρμακοὶ καὶ φαρμακοῦνται 300, 3.
 φέα 562, 6.

φραπισμένα, φρεψθαι, φραπω-
 μένα 1287.

— ρη 1173.

φῆγμία 300, 7.

φήματα ὁξύτονα πόσα 1281.

φῆν φῆνός 1198.

φητορικὴν γραφὴν 299, 22.

φητορικὴν γραφάμενος 299, 22.

φητορικοφιδιάσκαιος Io. Siceliota.

φιγεσίβιος 61, 29.

Φῶων Φῶωνος ὁ τοῦ Κάδμου
 υἱός. Choerob. in Th. f. 63.

φινώλεθρος ἀμμή 61, 25.

φίπλαι 400, 5.

Ψόδιαι — Ψόδιαι 1255.

Ψόδιος — Ψόδις 856, 33.

ψοδωνία 299, 33.

ψόδιον 300, 12.

ψύγχος 113, 9.

ψύμην 113, 6.

ψυμινά ελαφρά, πυκνά. Theo-
 gnostus f. 20.

ψυπαρός 61, 28.

ψυποκονδύλους 474, 21.

ψυτά 299, 31.

ψυτήρ 299, 28.

ψυτήρες — ψυτηρες 557, 27.

ψυφῆσαι 113, 11.

ψυφῶ 171, 3.

ψῶς 1200.

ψυποπώλης 61, 31.

ψῶπος 299, 27.

Σ deficiens retrahit accentum

500, 19. 545, 9. 548, 25.

σῶ 302, 20.

Σαβάκις 1197.

σακκιδεύειν 113, 32.

σάκος 1096.

σακχυφάνται 302, 23.

Σαλάμας Σαλάμι 1186.

Σαλγών Σαλγῶνος ἵστι δὲ ὄνο-
 μα ποταμοῦ. Choerobosc. in
 Theodos. f. 62.

Σάμβρις Σάμβρυκος κύριον. ἵστι
 δὲ καὶ ποταμός καὶ ἔθνος. Idem
 f. 95.

Σαμοθράκη 305, 9.

σανίς 303, 23.

σαπροί 305, 18.

σαργάναι 301, 23.

σαργόν 193, 18.

Σάρδις Σάρδιος 1192.

σαρξιφάγος, ὁρεσίτροφος, ἀρμα-
 σκουδος. Theognostus f. 63.

Σατύας Σατύαντος 1185.

σαῦρος 64, 16.

σαφές φῶς 63, 25.

σαφής 500, 2. 547, 20.

σδυγόν 815, 3 et 32.

σέ 92, 16.

Σέβην Σέβηνος ἵστι δὲ ὄνομα
 ἥρωος. Choerobosc. ad Theo-
 dosium.

σέβριαι 173, 10.

Σενών 555, 5.

ὥς σέλιος ἀναβάλλει τὰς τόκους
 318, 20.

σελλίς βιβλίον 62, 38.

σεμναὶ θεαὶ 303, 8.

Σέντις Σέντιος 1193.

σεσηγέται —, ὃ λέγεται κατὰ τὴν

συνήθειαν ἀπεξεργασμένης, ὅ
 γίνεται τῶν χυλίων μικρὸν
 ἀνοιγόντων, τῶν δὲ ἁδόντων
 μικρότερον. Io. Sicelista.
 σερφθεῖσα 113, 31. τὰ εἰς βω
 βαρύτονα ἄχρι παρατατικοῦ μό
 ταν κλίνεται. σημειούμεθα πα
 ρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτωνι
 τὸ ἐσεφθην καὶ τὸ σεφθεῖσα
 οὔτοι γὰρ τὸ σέβω καὶ εἰς τὸν
 ᾠρίστον ἐκλίνουν. Chorobosc.
 ad Theodos.
 τῶν σίων 1257.
 σηκός 183, 6.
 σημαστήριον 443, 11.
 σημῆναι 62, 29.
 σηράγγιον 301, 16.
 σιαλλεῖν 62, 18.
 σιγηλός 113, 23.
 σῆγμα 286, 16. 1169.
 σίκκος σπερματίας 63, 5.
 σίλλοι 36, 20.
 ὁ Σιμοῦ 975.
 σικία 303, 32.
 Σισίτης 173, 29.
 σισυφίλειν 64, 6.
 Σίσυφος 302, 18.
 σικαρχία 301, 26.
 σιλλῶ 173, 5.
 τὸ σιτοδεῖν, ὃ σημαίνει τὴν ἐν
 δειαν τοῦ σίτου, πρὸ μιᾶς τῶν
 τέσσαρ ἔχει. Gr. Choerob. cod..
 Barocc. 50.
 σιτοδοτούμενοι 302, 30.
 σιτομνημονεῖν 62, 16.
 σιτοφύλακες 300, 19.
 σιωπηλός 113, 24.

σὶ syllabam facere ancipitem
 1176.

σκαλμοί 302, 1.
 σκάνδικες 193, 19.
 σκάνδιξ 305, 19.
 σκαφεῖον 62, 9. 301, 25 et 30.
 σκαφῆς 62, 5.
 σκασηφορεῖν 304, 27.
 σκασηφόροι 214, 8.
 σκιρα 304, 2.
 σκειρὸς Ἀθηναῖ 304, 8.
 σκειραφεῖα 300, 23.
 ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 σκέρπυρον 734, 25.
 σκευοθήκη 303, 29.
 σκέψ] τὰ εἰς ἐν μονασύλλαβον
 διὰ τοῦ I γράφεται. σπάνια δὲ
 τὰ παραδείγματα. ἴσθι γὰρ τὸ
 κλέψ, ὃ δηλοῖ τὴν κλέψην, καὶ
 τὸ φλέψ καὶ σκέψ. Theognos
 tus f. 88.
 σκηρευτής 304, 6.
 σκηρή 302, 31.
 σκήπτρον 1096.
 Σκήψις Σκήψιος 1192.
 σκινδαγός 677, 8.
 Σκίραψ Σκίραφος 1200.
 Σκιρίτης 305, 22.
 Σκιροφοριῶν 304, 22.
 σκίφος 815, 2.
 σκληροβίτος 62, 10.
 σκνίψ] ὁ μὲν Ἀριστοτέλης μετὰ
 τοῦ σ, οἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ
 σ. Theognostus f. 88.
 σκορακίζονται 304, 13.
 σκοτεινὸς ὄργην 64, 5.
 σκυλῆν 12, 15.

ἡ ἀπὸ Θεοδῶν ῥήσις 305, 1.

σκυτεύειν 63, 21.

σκύτος 302, 21.

σκώληκα 114, 8.

σκώληξ 62, 20.

σκόρ 1208.

σκόρρα 63, 32.

σκώψ ὁ σκώπτης. *Αριστοτέλης*

δὲ χωρὶς τοῦ σ. Theognostus
f. 88.

σμήνη 301, 11.

σμήνος 64, 4.

σμήνος μελισσῶν 37, 22.

σοβαρός 305, 13.

Σός Σόεως 1192.

σολοικισμός 659, 38. 1269.

σοροδαίμων 63, 10.

σπατιάκις 611, 7.

σπανίξ 174, 7.

Σπαρμιζῶς 1197.

σπαργατώματα 304, 14.

σπειρηδόν 1171.

σπῆλλον 815, 3 et 34.

σπένδομαι 173, 19.

σπερμολόγος 303, 4.

σπέρρω 663, 23.

Σπέρχων Σπέρχωνος ὀνομαπινός.

Chaerob. in Theodos. f. 64.

σπῆσι 1266.

σπειυστόν 63, 3.

σπῆι 1227.

Σπιτάμας Σπιτάμα 1186.

σπληνῆν 64, 5.

σπογγοκολυμβηταί 301, 27.

σπονδαγωγοὶ κήρυκες 62, 27.

σπόνδαρχος 62, 7.

σπονδοφόροι 303, 19.

σπονδαρχίας 63, 19.

σπονδαρχίδης 63, 18.

σπυροδόν 783, 26. 786, 18.

σπῆ 172, 20.

στάδα λήμνην 1242.

σταθερόν 305, 7.

σταθμοὶ 303, 11.

στάμνες εἶναι ἐξεστηκότος 304, 24.

στασιοποιία Olympiod. in Gorg.

στατῶν 305, 20.

σταυρίον Theognostus f. 81.

σταφυλαί 63, 9.

σταφυλοβόλιον 303, 14.

σταφυλόδρομοι 305, 25.

στεγανόμιοι 362, 28.

στελλασθαι τὸ πρόσωπον 62, 11.

Στειριῶ Στειριῶς 1194.

στέιχε 1094.

στελεός 64, 9.

στεμματικόν 305, 31.

στερός στεροτέρης 1286.

στενωπὸν 113, 6.

στέργω 171, 17.

Στερηδὼν Στερηδόνας 1207.

στεροῦμαι 173, 13.

στέφω 171, 20.

στέφανη 301, 29.

στέφανηφόρος — στεφανοποιός
602, 23.

στέφανηφόρος ἦρος 301, 19.

στέφανισκη Theognostus f. 72.

ἐν στεφανῶται 1037, 13.

στήτη 735, 2.

στέρη 114, 7.

στέρμι 1208.

στιπτός 8, 16.

στλεγγιδοποιός 303, 5.

- στοιχείον etym. 769, 23.
 στοιχείς 790, 32.
 στοιχηδὺς v. αἰφρηδὺς.
 στόμις καὶ βλαῖος ἔππος 64, 14.
 στόμωμα 302, 19.
 στοργή 78, 6.
 στοχάζομαι 172, 15.
 στραγγαλιώδης ἄνθρωπος 63, 22.
 στρατηγῶ 174, 11.
 στρατόπεδον 113, 17.
 στρεβλός 62, 23.
 στρέμμα 302, 13.
 στρεπτοί 302, 25.
 στρηναῖν 113, 25.
 στρόβιλοι 302, 10.
 στρόβιλος 63, 27.
 στροβῶν 302, 12.
 τρογγύλον πλοῖον 279, 10.
 στροφόν 113, 30.
 στρυφνὸν ἡθὺς 63, 4.
 στρωματόδεσμος 113, 26. 303, 12.
 στρωτήρ 302, 5.
 στυπτεῖον 302, 16.
 στυράκρον 303, 7.
 στυρβάσαι 303, 10.
 σῦαξ φασηλοσιδὺς ὄσπριον. Chre-
 rob. ad Theodos.
 Σύβαρις Συβάριος 1193.
 συγγενεῖς 213, 18. 333, 5.
 συγγενής 365, 16.
 συγγραφαῖς 301, 13.
 σύγκλυδες 64, 8.
 συγκόψαι 114, 1.
 συκολογεῖν 63, 31.
 συκοφαντεῖν 304, 30.
 συκοφαντῶ 171, 32.
 σύλα δούνα 303, 27.
 συλλαβαὶ μονογράμματα 820, 6.
 841, 20.
 συλλαμβάνω 172, 30.
 συλλήβδην 303, 25.
 συλλογίς 304, 4.
 συλλογισμῶς φόρτος 63, 12.
 συλῶ 171, 23.
 συμβάλλειν 16, 19.
 συμβολεὺς τῶν φίλων 62, 3.
 σύμβολον 300, 32.
 συμβουλευν 172, 33.
 συμμαθητής 64, 19.
 σύμμοχα ὄρεκα 63, 24.
 συμμορία 300, 28.
 συμμορίτης 300, 31.
 σύμπᾶν 569, 4.
 συμπάσχειν 114, 4.
 συμπατριώτης 113, 20.
 συμπλεκόμενος 174, 9.
 συμπονηρέυσθαι 63, 8.
 συμπράτηρ 193, 7.
 συμπράττω 173, 7.
 συμφέρει 171, 29.
 συμφοιτητής 64, 19.
 συμφοιτητὴν 116, 1.
 συναγεμῶν Olympiod. in Phaed.
 συναίρω 173, 17.
 συναρᾶσθαι 171, 9.
 συναχθῶμαι 173, 3.
 συνδεσμεῖω 844, 27. 955, 22.
 961, 4.
 σύνδεσμοι προθετικοί 480, 5.
 συνδιασπασθήσεται Damascius.
 σύνδεος 305, 15.
 σύνεδροι 302, 14.
 συνεθίζω 172, 14.
 συνεῖναι 172, 7.

συνικφαντικός 853, 1 et 3.
 συνελήλαμένοι — συνεληλασμένοι
 509, 20. 545, 11. 549, 7.
 συνεπαινεῖν 113, 33.
 συνέπεσε γενέσθαι 113, 28.
 συνεπιλαμβάνομαι 173, 22.
 συνεργῶ 171, 12.
 συνέσκηλεν 304, 1.
 συνειμήθη 305, 12.
 συνευπορῶ 136, 19.
 συνέφηβος 304, 23.
 συνήγοροι 301, 4.
 συνηδόμενοι 174, 14.
 συνήθων 1263.
 συνήλικα 118, 22.
 συνθέειναι ποίημα 63, 16.
 σύνθεσις 699, 13 — 702, 16.
 συννοεῖν 63, 20.
 σύννοϊδα 171, 14.
 συνοικίδαι 239, 31.
 συνοικονομεῖν Olymp. in Phaed.
 συνοῖσιν 300, 17.
 συνοιστός 533, 2. 541, 27.
 σύνταξις 300, 18. ὀρθογραφίας
 εἶδος 1127.
 συντελεῖν 64, 18.
 συντυγχάνω 173, 26.
 σῦρ] εἰς τῆς μονοσύλλαβα δύο
 ἐστί, σῦρ τὸ φορτίον καὶ πῦρ
 τὸ στοιχεῖον. ἀμφοτέρω δὲ πλε-
 νεται διὰ τοῦ ῥος. Theognos-
 tus f. 87.
 Συρακόσιος· ἔτω γὰρ Ἡρωδια-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου διὰ δύο σακέ-
 διὰ τοῦ δ γράφων τὸ ὄνομα πα-
 ραδίδωσι. Theognostus f. 39.
 σύριγξ 64, 11.

συριστική 653, 31.
 συρρέειν 174, 3.
 συσημαίνεσθαι 305, 14.
 συστάτια 303, 21.
 σύφαρ 66, 10.
 σφαιρομαχεῖν 62, 25.
 σφαίρωσις Olympiod. in Phaed.
 σφακελλομαι 304, 17.
 σφάκελος 305, 5.
 σφενδάμνινος 8, 17.
 σφετερίζω 538, 7.
 σφήκωμα 64, 1.
 σφηκῶσαι 114, 6.
 σφήλας 63, 1.
 σφήλω 171, 25.
 σχεδόθεν 598, 21. 624, 5.
 Σχερλα 275, 1.
 σχέσις 943, 19.
 σχοινοσυμβολεὺς 302, 26.
 σχολάζω 174, 1.
 σχών 173, 24.
 σωλῆνες 302, 3.
 σωννύω 114, 5.
 σωρὸν κρεῶν 63, 14.
 σῶτερ 1239.
 σωφρονισταί 301, 7.
 σωφρονῶ 172, 4.

Τόγνηον 65, 11.
 ταί — τοί 592, 8. 901, 11. 1283.
 ταινία 308, 3.
 ταιλαιπωρῶ 176, 1.
 τάλαντα 306, 3.
 τὸ τάλας τάλαντος καὶ μέλας μέ-
 λανος ἑλλείπουσι τῷ τ· μέλαντος
 γὰρ καὶ τάλαντος ἦσαν, καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ τ γιγνάναι μέλα-

Yyy

νος καὶ τάλανος. ὅτι γὰρ τοῦ
μέλας μελαντος ἦν ἡ γενική, δη-
λοῖ τὸ μελαντείου· δ' ἐπὶ πέ-
τρως διὰ τοῦ πτ' ἐξενεχθέν, καὶ
τὸ μελάντερον ἦν αἰσθη. ὅτι
δὲ καὶ τοῦ τάλανος τάλαντος ἦν
ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶναξ εἰ-
πὼν τί τῷ τάλαντι Βουπάλῃ
συνώκησας; καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ
γινώσκει τὴν διὰ τοῦ πτ' αἰσίον,
ἐν οἷς φησὶν οἱ δὲ τὸν αἰνοτά-
λαντα (cod. λινοτάλαντα) κατέ-
στυγον. Choerob. ad Theodos.

ταλασία 307, 5.

ταλασιουργοὶ 307, 5.

Ταλαῖο 1223.

ταλάωρ 1200.

τάλλα καὶ φιλόμεθα 65, 25.

Ταμίωδης Τυμιάδης 1192.

ταμίαι 306, 7.

ταμῆνω 175, 31.

τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.

ταξίλαρχοι 306, 12.

Τάξις Τάσιος 1193.

ταῦν 522, 4.

ταρβάλυξ ταρβάλυγος ὁ ταρκατι-
κός. Choerob. ad Theodos.
f. 66.

ταρβῆ 1095.

ταρβίχη, ταρβίχνης 309, 14 et 15.

ταῦται - τοῦτοι 592, 7 et 9.

ταῦτοποιόν Proclus in Craty-
lum.

ταυτότης 587, 23.

ταφίως 308, 1.

τάχα 309, 20. 948, 13.

ταχυκλήων 64, 32.

τήγισθαι 6, 15.

ἐν τεθείκωμαι 1059, 2. Conf.
Apollon. Dysc. de syntaxi
p. 419 nostrae edit.

τένω τέτακα 1285.

τείχιον 856, 4.

τέκμαρσις 438, 1.

τεμῆρυσθαι 176, 11.

τοῦ τέκμωρος 1001.

τέκταινα 1199.

τεκτῆρυσθαι 62, 32.

τελεοθῆναι 114, 28.

τελεσιάζόμενα 306, 31.

τελεσοφύειν 309, 13.

τελεταρχικός Damascius.

τέλη 308, 7.

τέλμα 65, 19.

τέλματα 307, 15.

τεμύχη 65, 3.

τεμῆνος Μητιόχου 309, 17.

τέμνω 176, 8.

τένωγος 309, 16.

τέραις 308, 25.

Τερψιχόρη Attice Τερψιχόρη
1173.

τεσσαράκοστα 306, 15. 310, 21.

τετημῆλνται 66, 14.

τετραδικαὶ Damascius.

τετραδισταὶ 309, 28.

τετράδραχμον 317, 13.

τέτραχα 66, 13.

τετρυνημένη ψῆφος 307, 18.

τέττις] τὰ αἰετὶς ἀρσενικὰ ἑκπλῆ
ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ α
κλιθεύσιν, αἷον πέφθ' ἐφ' ὅτι κος,
φθίει φθίνκας, Κλίει Κλίνας,
πλὴν τοῦ τέττις τέττωρ· τοῦτο

γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. καὶ λέ-
γει ὁ Ἡρωδιανὸς· οἱ τὸ κε-
χρησιστημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ
Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ
τοῦ κ κλίνοντες αὐτό, οἷον τέ-
τικος. ταῦτα δὲ ἐστὶ τῆς δόξης
ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ
Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνα-
ται· ἡ δὲ παράδοσις τῶν ἀντι-
γραφέων ἄντ' ἔχει οὕτως, ἀλλὰ
διὰ τοῦ γ. Choeroboscus ad
Theodos.

τετυφοῖμι Ion. 1292.

τετύφωμμι 308, 10.

τεφρωθὲν πῦρ 65, 5.

τέχνη unde dicatur 1137.

τεχνονιδῆς 651, 26.

τέως 194, 2. 309, 23.

τζαγγήν 1097.

τήανον 65, 11.

τηθαλλυδοῦς 65, 30.

τήθη 193, 33. 309, 29.

τηθίς 194, 1. 309, 30.

τηλία 307, 31. 275, 14.

τηλικούτος 194, 3.

τηλοῦ 610, 33.

τηλόσε 607, 33.

τηλρῦ 587, 33. 607, 3.

τήλωθεν] τὸ τήλωθεν διὰ τοῦ
ω γραφὲν ποιητικῶς ἐκτέταται.
τὸ δὲ Κριῶθεν ἀπὸ τοῦ Κριῶθεν
γέγονε συγκοπέντος τοῦ ω· ἐστὶ
δὲ ὄνομα δήμου Ἀττικοῦ. ταιῖτο
δὲ καὶ τὸ τήνωθεν παρὰ Θεοκρί-
τῳ. Cod. Barocc. 50. f. 102.

τημίλγ 66, 14.

τήμος 595, 26.

τῇ ἐπὶ ποῖς μέρσι καλουμένην
μάχην (251, 18). 308, 28.
τηνώς 581, 23.

τηνιόν 66, 17.

Τίγρης Τίγρητος· ἐστὶ δὲ ὄνομα
ποταμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ
ῆ γραφεται καὶ διὰ τοῦ ι. ἀλλ'
ἦνίκα μὲν διὰ τοῦ ῆ γραφε-
ται, διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον
Τίγρητος· ἦνίκα δὲ διὰ τοῦ ι
γραφεται, διὰ τοῦ δος κλίνα-
ται, οἷον Τίγριδος. Choerob.
ad Theodos.

τίθῃμι ἐλθεῖν 1292.

τιλλοπώγων 66, 3.

Τησαγόρης 193, 26. 307, 27.

τιμιλγή 382, 6.

τιμήες 1187.

τιμῆς τιμήντος 1188.

τιμητὸς ἁγίων 202, 7. 459, 26.

τίμιον 309, 2.

τίμιος τοῦ μηδερός 65, 8.

Τιμοκράτης 193, 28.

τιμῶ 175, 3.

τιμωροῦμαι 174, 19.

τίνες ποίων δικαστηρίων εἶχον τῇ
ἡγεμονίαν 309, 33.

Τιπαγίδα 308, 16.

Τιταρόπαν 1198.

τοιουτίτροπον 114, 21.

τοκογλύφος 64, 30.

τοκοσθῆκτωρ 64, 30.

τόλμη καὶ τόλμα 66, 23.

τόμους 65, 3.

τονθορύζειν 67, 2.

περὶ τόνου περιηγημένων ὀνομά-
των 1159.

Υ y y y 2

τὸν adv. 578, 1 et 19. 576,
25. 618, 24.

τοπάζειν 65, 29.

τόργος 1095.

τοῦ καὶ ἐμὲ κόμματος 66, 25.

τοῦ λέγοντος εἶναι 66, 32.

τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.

τοῦμπαλιν 4, 16.

τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον 65, 17.

τοῦσα 1248.

τοὺς πλείονας ὑπὸ γελωτῶς
ἀντιβρασθῆναι 66, 27.

τούτοθεν 574, 3. 598, 8.

τούτω 604, 6.

τοῦπον 307, 30.

τραγικός Θεοκρίτης 307, 23.
184, 4.

τραγωδία etym. 729, 22.

τραγωδοῖσι 309, 8.

Τράλλις Τράλλις 1192. 1193.

τὸ τραπέζιτης ἐπὶ διαφόρου ση-
μασίας διάφορον ἔαχε τῆς πα-
ραληγουμένης τὴν γραφήν. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διαπονε-
μένου διὰ τοῦ ἰ γράφεται· πα-
ρὰ γὰρ τὸ τράπεζα· ἐπὶ δὲ τοῦ
κυνός, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ τραπέζους
παρήκται, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
γράφεται. τοῦτο δὲ παρ'
Ἰβήκῃ εὐρηται κατὰ τροπὴν
τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ἥ, ὥς
φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθό-
λου. Theognostus f. 52. Conf.
Etym. M. p. 763, 40.

τραπέζοφόρος 307, 1.

τραυματισθῆναι 114, 19.

τὸ τραχεῖ 1195.

τραχηλόσιμος 65, 6.

τὸ τραχύτης καὶ κουφότης οἱ
Ἀθηναῖοι ὀξύνουσι, τραχύτης
καὶ κουφότης λέγοντες. Choer-
rob. ad Theodos.

τρέσας τρέσα 1186.

τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλοῖς
ἀγαθοῖς 64, 23.

Τρῆς Τρῆ 1188.

τρῆς] οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ ἡ γρά-
φουσιν αὐτό (τὸ τρεῖς), τρῆς.
Cod. Barocc. 50.

τρία εἰς ἐνὸς βλέπειν 66, 29.

τριαδιζόμενον Damascius.

τριαδικόν idem.

τριανέχον Preclus in Cratyluzp.

τριακάδας 308, 5.

τριάκτις 942, 22.

τριάκοντα etym. 710, 18.

τριακόσιοι 306, 22.

τριαχθῆναι 114, 22.

Τριβαλλὸς 307, 3.

τριβὴν τριβῆνος· τριβὴν δὲ λέ-
γεται ὁ τρέπους, οἰονεὶ ὁ τρεῖς
βάσεις ἔχων. Choeroboscus ad
Theodos. f. 144.

τρίγλυφοι 307, 7.

τριγλώχιν] πλατυτέρα ἴσθιν ἢ εἰς
ὅ λήγουσα κατέληξας, σπανίως
τέρα δὲ ἢ εἰς ὦ. σπανίως γὰρ
εὐρηται ἐν χρήσει ἢ εἰς ὦ κατέ-
ληξας, ὥς παρὰ Σμυωνίδῃ τρι-
γλώχιν οἰστός καὶ παρὰ Καλ-
λιμάχῳ τριγλώχιν ὁλοῦ νῆσος
ἐπ' Ἐγνατιάδῃ. Choerob. ad
Theodos.

τρίγωνον 307, 12. 309, 25.

τριηρόαρχημα 193, 30.
 τῶν τριήρων 1006, 25. 1263.
 τρικέφαλος 306, 27.
 τρίκλινον 114, 12.
 τριοδίκας 309, 5.
 τριῶχον Damascius.
 τριπάλαια 64, 31.
 τριπύργοι 307, 16.
 τριπλᾶ 25, 11.
 τριπλόη Damascius.
 τριπυῖρες 308, 18.
 τριεχθιστος ἄνθρωπος 65, 12.
 τριταγωνιστής 309, 31.
 τριτημόριον 306, 26.
 τριτόμηνις 306, 32.
 τρίτον ἡμιδραχμον 306, 19.
 τρίτοια ἢ θυρία, ἢ ὅτι ἐκ τριῶν
 ζῶων ἐθύνετο, ἢ ὅτι τριεπὶ ἦν
 τὰ θυόμενα. νῆμα —. Theog-
 nostus f. 68.
 τριτύραχοι 306, 25.
 τριτύς 306, 24.
 τρίτη καὶ τετάρτη ἔτι 114, 26.
 τρίχα 66, 23.
 τροπάδεια ν. διχάδεια.
 τροπαῖον et. τροπαῖον 678, 20.
 τρόποις 307, 9.
 τροπούσθαι κώπην 114, 25.
 τροπωτήρες 309, 6.
 τροφαλὲς τυροῦ 65, 23.
 τροχάζειν 114, 18.
 τροχίσθαισα 306, 28.
 τροχισθῆναι 66, 20.
 τροπικώπηξ 64, 28.
 τρύσιππος ὁ γεγραμὸς ἔπρος
 Theognostus f. 20.
 τρυτάνη 308, 15.

τρυφῶ 176, 6.
 τρωγᾶλια 114, 17.
 τρώγειν 114, 15.
 τρωγλῦδριον Theognostus f. 82.
 τυττὶ τὰ Αἰολικῶς διὰ καθαροῦ
 τοῦ τ̄ ἐκφερόμενα βαρύνεται καὶ
 διὰ τοῦ τ̄ γράφει τὴν λήγου-
 σαν, καὶ τὴν παραλήγουσαν διὰ
 τοῦ υ, καὶ τοπικῇ ἀξίειν δη-
 λοῦν, οἷον πηλύν, ἀλύτ, ἀτεργύ.
 τὸ τυττὶ τοῦτο παρὰ τὸ ὅτοι πα-
 ροξυνόμενον ἀπολογίαν ἔχει ὡς
 οὐκ ἔστι τοπικὸν οὐδὲ Αἰολικόν,
 σχετλιαστικὸν δέ· τὰ δὲ σχετλια-
 στικά οὐ παφρόντικε τῆς ἀκρι-
 βοῦς ἐξετάσεως. Theognostus
 f. 104. Conf. ὁ πόποι.
 τυγχάνω 174, 24.
 τύλιος 308, 4.
 τυμβογέμων 66, 6.
 τύμβος 309, 3.
 τυντλώδης καὶ ληρώδης λόγος
 65, 15.
 τυπάδεια γ. διχάδεια.
 τυραννῶ 174, 27.
 τύρβη 308, 27.
 τυρέειν 308, 13.
 τύρεμα 60, 28.
 τύρειν 308, 6.
 τυφόμερων 66, 4.
 τῶν διαβαλλόντων εἶναι 67, 1.
 τῶν μὴ ἐπεξόντων πρὸς δίκας
 193, 23.
 τῶς 582, 17.
 τὸ Γ κεθαρόν ἐν ἀρχῇ λέξεως
 παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι πρὸ τοῦ
 χ εἶναι ἀπελθεται, καὶ τὸ αἴτιον

ἐχυρόν, πᾶν γὰρ φανήεν, πρὸ
τοῦ ὕ ψιλόν, καὶ τὸ ὕ ἄρχον
λέξεως θαύνεται. δύο οὖν κα-
νόνων ἀλλήλοις ἀνθισταμένων
ἐξέφυγε τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ καθα-
ρὸν εὐρίσκεισθαι. καθάρων δὲ
εἰπον, ἐπεὶ τὸ ὑρχαὺς οὐ καθα-
ρὸν ἔχον τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ εὐ-
ρηται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
τάξει τῶν καὶ στοιχείων, Theo-
gnostus f. 21.

ὕ Boent. pro οὐ 1215.

θάληνα 68, 22.

ῥαλος 68, 22.

ὑβαλλήν λαγνος Theognostus f.
17.

ὑβρῶ 178, 25.

ὑβρις 312, 30.

ὑβριστότερον 115, 15.

ὑγία 313, 15.

Ῥαίρων Ῥαίροντος, ὄνομα Ια-
τροῦ. Theognostus f. 28.

ὑγίαντι] παραφιλαττόμεθα πα-
ρὰ τῷ Πινδάρῳ τὴν αἰτιατικὴν
λεγομένην ὑγίαντα ὡς ἀπὸ τοῦ
ὑγίης. Choerob. ad Theodos.
f. 116.

ὑγιεινότητος 115, 7.

ὑγρόγελως 67, 5.

ὑγρόν 115, 13.

ὑδεῖν τρέχειν, λέγειν. Theogno-
stus f. 18.

ὑδὴ φήμη, ὠδὴ, idem.

ὑδός 1209.

ὑδραῖοι Olympiod. in Phaed.

ὑδροθεοὺς πίθους 115, 3.

ὑδροροή 312, 16.

νιάσιν 1267.

νιῖ 68, 14.

νιός 68, 12.

νίσι 1195.

νίος 1219.

νιός] τὰ εἰς ὃς λήγοντα καθα-
ρὸν διούλαβη τῇ οὐ διφθόγγῳ
παρὰληγόμενα δύο εἰσὶν, νιός
καὶ γνιός. ταῦτα δὲ Ἀτικοὶ ἄνευ
τοῦ ῥ γράφουσι, Theognostus
f. 35.

νλακτῶ 178, 27.

νληφορεῖν 67, 19.

νμέν 567, 17.

νμένιος 312, 17.

νπαγε 114, 31.

νπακούω 176, 16.

νπαπαίδεντος 69, 13.

νπαθθενεῖν 69, 5.

νπαται — νπάται 1255.

νπάτων — νπάτων 1261.

νπιτικων 178, 4.

νπεκήρως 312, 25.

νπέρ 176, 30.

νπερα 312, 13.

νπεραλσιον 359, 32.

νπερακήκου 69, 23.

νπεράκριοι 253, 4.

νπερασπίζω 178, 25.

νπεραυχοι 68, 16.

νπερβαίνειν 68, 26.

νπερδεδίσκηκαὶ πονηρὰ πάντας
67, 27.

νπερδικῆσαι 68, 24.

νπερδικῶ 177, 30.

νπερεῖδεν 177, 23.

νπερηκόντις 67, 29.

ὑπερημερία 311, 28.
 ὑπερημεροί 311, 28. \
 ὑπέρης ὑπέρητος 1189.
 ὑπερήφανον 114, 33.
 ὑπερθε 606, 26.
 ὑπερθεϊότατος Damascius.
 ὑπερθεμιδοκλῆς 67, 20.
 ὑπερίδου. Olympiodorus in
 Phileb.
 ὑπέρητος 69, 15.
 ὑπερίστορα 312, 29.
 ὑπερχολακύνω 177, 14.
 ὑπερχοιθῆναι 69, 8.
 ὑπεροψωνεῖν 67, 32.
 ὑπερπυπάζειν 69, 7.
 ὑπὲρ τὸ φεῖ 69, 17.
 ὑπερφλυσσεῖν 68, 27.
 ὑπερφύης Κρόνος 68, 21.
 ὑπερχολῶν 69, 21.
 ὑπερχολος γεγόμενος 115, 2.
 ὑπερχομαι 178, 1.
 ὑπεσπανίσθαι φρόνησεως 68, 23.
 ὑπεύθυνον 177, 26.
 ὑπηρέσιον 312, 27.
 ὑπηρετώ 177, 8.
 ὑπισθα 606, 26.
 ὑπνίσαι 68, 25.
 ὑπό 178, 12.
 ὑποβολῆς γραφή 311, 33.
 ὑπογαστρὶον 115, 11.
 ὑπογενεαῖων 312, 6.
 ὑπογράμματα 68, 17.
 ὑπόγυον 313, 15.
 ὑπόγυος 115, 5.
 ὑπόδρα 548, 1. 562, 23.
 ὑποδυσγνώδης ἀνθρώπος 67, 12.
 ὑπόθεσιν 115, 1.

ὑπόθεσις 312, 22.
 ὑποίνος 68, 20.
 ὑποκαθῆναι 69, 9.
 ὑποκάτω δικαστηρίων 253, 29.
 ὑποκορίζεσθαι 47, 31.
 ὑποκοροιστικά 793, 31.
 ὑποκρούειν τοὺς ῥήτορας 68, 10.
 ὑποκρυῖναι 115, 12.
 ὑποκυνδεῖς 312, 5.
 ὑπολειφθεῖς 177, 17.
 ὑπόλιππος πυγῆν 68, 1.
 ὑπόλογον 312, 8.
 ὑπόμικρον 115, 14.
 ὑπὸ μάλῃς 194, 7. 313, 3.
 ὑπομνήστρια 312, 11.
 ὑπομνήσω 176, 20.
 ὑπροῶ 178, 20.
 ὑπόξυλος ποιητής 67, 7.
 ὑποπλύνειν 115, 10.
 ὑπόπολις 212, 10.
 ὑποπτύνω 177, 28.
 ὑποσάλλεται τὰ χρήματα 68, 30.
 ὑποσέληνος Olympiod. in Phaed.
 et Damascius.
 ὑποστάς 178, 6.
 ὑποστεύλασθαι 312, 3.
 ὑποσυγκόπτω 552, 23. 554, 18.
 ὑποσχηματίζεσθαι 68, 28.
 ὑποσχών 177, 12.
 ὑποτακτικὰ μόρια 1088.
 ὑποτελέγουσιν 312, 24.
 ὑποτοπιῖσθαι 67, 30.
 ὑποτοπῶ 179, 1.
 ὑποτροπάζειν 69, 19.
 ὑποτροφιαζούσης 312, 19.
 ὑπότυφος 69, 13.
 ὑπότυλα γόνата 68, 5.

ὑπουργηματικός 653, 9 et 21.

ὑπουργία 115, 8.

ὑπουργῶ 178, 32.

ὑποφῶνια 313, 5.

ὑποχωρῶ 178, 17.

ὑπωμοσία 313, 8.

ὑπωπιάζων 312, 21.

ὑργαί επιθέματα πρὸς κουφισμὸν τῶν φορτίων. Theognostus f. 20.

ὑργαδα σκυρίδων idem ib.

ὑργαὶς μύδην, ἀναμῖξ id.

ὑργαπλευ ῥηγαλέα id.

ὑρισχος 67, 15.

ὑρχας 693, 15.

ὑσμῖνι 1228.

ὑσπληξ 69, 12.

ὑστεραίας 177, 20.

ὑφήγησις 312, 31.

ὑφορμισιόμενος 312, 10.

ὑψαυχεῖν 68, 4.

ὑψι 606, 7.

Ἰψιπύλη - Ἰψώ 857, 9.

ὕψος] γεγονέναι δὲ αὐτό φασι

παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω, ὅψω

ὄψος καὶ τροπῇ Αἰολικῇ ὕψος.

οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ

ἀνευμάτων. Theognostus f. 18.

Conf. Etym. M. p. 786.

Φάγε] λέγουσι τινες ὅτι καὶ τὸ φαγε καὶ πτε οἱ Ἀττικοὶ φαγε καὶ πτε λέγουσιν ὁξυτόνως, ὅπερ οὐκ ἐπεκράτησεν. Choerob. ad Theodos.

φαιδρύντης 314, 11.

φαίνειν 313, 20.

φάλαγγας 115, 20.

φαλάγγιον 314, 18.

φάλαγξ 71, 21.

φάλανθος 71, 17. 1096.

φανός 50, 23.

φᾶνῶ 600, 28.

φιρμακοπαῖλαι 314, 20.

φαρμακός 315, 22.

φαρμακοτρίληται 314, 16.

φαρμακῶντα 314, 23.

φᾶρος 1096.

φάσανον 1095.

φάσις 315, 16.

φασκώλιον 314, 14.

φατρύζειν 115, 29.

φαῦλα 69, 31.

φαῦλον 6, 21. 194, 15. 315, 1.

φειδαλφίτιν 69, 32.

φειδωλλία 115, 30.

φελλερά 315, 10.

φενανίζειν 194, 17. 313, 19.

φέρειν τὸν οἶνον 115, 31.

Φερεφάντειον 314, 22.

φή i. q. φησί 543, 10.

φηγός 1096.

φήληκες 71, 4.

φηλώματα 315, 11.

φῆναι 62, 30.

Φθᾶς Φθάντες 1181.

φθειροκτονεῖν 71, 15.

φθέρω 663, 22.

Φθίρ 1200.

φθογγῆς φθογγήντος 1188.

φθόγη 71, 3. 313, 26.

— φη 574, 7 et 30. 608, 5. 621, 10.

φιβάλεως 1197.

Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ 1186.

φιλαδελφία 115, 26.

Φιλάμμων 314, 24.

φιλάμπειλος ἄνθρωπος 71, 27.

φιλάρπαξ 1199.

φιλεῖν 115, 22.

φίλειπς. 70, 1.

φιλειταιρία 115, 26.

φιλέτνος 70, 21.

φιληδορκός. Olympiodorus in
Gorg.

φιλημα δοῦναι 115, 24.

φιλήμη v. νοσήμη.

φίλις 71, 7.

φιλόγυνος. 115, 27.

φιλόδειπνος 70, 32.

ὡ φιλοθεροσίτη 1189.

φιλόνεικος 315, 23.

φιλοποτία 21, 20.

φιλοπραγματίας 3, 13.

φιλοπροσέηγορος 71, 16.

φιλοσόφημα 314, 21.

φιλοστοργία 78, 6.

φιλοτησία 314, 28.

φιλοτησίας προπίνειν 70, 8.

φιλάτιμος 315, 24.

φιλοτραφής 116, 2.

Φιλουργός 315, 20.

φιλοφυλαξ 1199.

φιλοψυχεῖν 71, 2.

φικφδός 71, 29.

φίμοι 314, 3.

φλεβοτονεῖσθαι 70, 3.

Φλεγύας Φλεγύαντος et Φλεγύα
1185.

Φλεὺς ὁ Διόνυσος. Choerob. in
Theodos. f. 118.

φλέως 70, 23.

φοίβαζε] τὰ εἰς ζε ἐπιβόηματα
διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον θύ-
ραζε, ἀθήναζε, ἱεράζε, φοίβαζε.
Theognostus f. 101.

φοινᾶς ἡ ἐρυσίβη. idem f. 21.

φοινίκεια 782, 14. 785, 12.

φοινίκες 314, 32.

φοῖνιξ 70, 24. τὸ φοῖνιξ καὶ πέρ-
διξ· καὶ τέτιτιξ ἐν μὲν ταῖς πλα-
γίαις ἐκτείνουσι τὸ ι, ἐν δὲ τῇ
εὐθείᾳ συστέλλουσιν αὐτό. Choerob.
ad Theodos. Et paullo
post: τὸ φοῖνιξ καὶ κῆρυξ
ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν πα-
ραλήγσαν προπερισπῶνται, δη-
λονότι κατὰ τὴν εὐθείαν. Idem
f. 245: κανὼν ἔστιν ὁ λέγων
ὅτι τὸ ι καὶ ὑ πρὸ τοῦ ξ φύ-
σει μακρὰ οὐκ εἰσίν. Et f.
123: τὸ ι καὶ τὸ ὑ πρὸ τοῦ
ξ οὐδέποτε εὐρίσκεται φύσει
μακρόν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀε-
χούσης παρεχημένον.

φοιτητήν 116, 1.

φοιτητής 71, 23.

φονικόν 194, 12.

Φορβάντειον 314, 9.

φόρευνα 314, 31.

φορητός 115, 33.

φορήνην 70, 26.

Φόρκυν ultima ancipite 1198.

φόρμιγξ 1096.

φορμοκοτεῖν 70, 5.

φορμός 315, 7.

φορηγεῖν 71, 13.

φορυστός 71, 1.

φραγμός 314, 13.
 φράτρη φράτερος 992, 12. φρά-
 τερεις δέ εἰσιν οἱ συγγενεῖς.
 Choerob. ad Theod. f. 66
 et 160.
 φράτορες 313, 27. 315, 21.
 φρατορία 313, 27,
 φρατορλαρχος 313, 27.
 φρατριάζειν 194, 14.
 ἐν Φρακτοῖ 251, 7. 311, 26.
 τοῦ φρητός 1221. τῶν φρητῶν
 1265.
 φρονῶ 500, 2. 547, 2. 887, 16.
 οὐκ εὖ φρονεῖ ὁ λόγος ὁδε 54, 38.
 φροῦδος 314, 13.
 φρυκτός 315, 26.
 Φρυγῶνδας 314, 28.
 Φρυγῶνδεῖον 71, 25.
 φύγα 1229.
 φυγαδεῦσαι 115, 18.
 φυγάδες γ. ἐμάδεις.
 φύλαρχος 313, 32.
 Φυλλίδαι 314, 7.
 φυλλοχοεῖν 71, 11.
 φυλοκρινεῖν 71, 8.
 φύς 1096.
 φύσῃν δίκτυον 69, 27.
 φῶδες 70, 27.
 τῶν φῶδων 1258.
 φώκη 314, 19.
 φωνῆς φωνήντος 1188.
 φῶντος ὁ μεγαλῶφωνος. Theo-
 gnostus f. 45.
 φωρῶν 314, 30.
 φωρῶν λιμένα 315, 14.
 φῶς 754, 21. 1096.
 φωτεινομεδής 754, 22.

Χαλρῶ 179, 14.
 χαλρῶ 1095.
 χάλρζα 316, 25.
 Χάλρβας Χάλρβα· ἔστι δὲ ποτα-
 μὸς Συρίας, Choerob. in Theo-
 dos. f. 44.
 Χαλκηδῶν γ. Καλκηδῶν.
 χαλκίζειν 116, 10.
 χαλκιοκορήνη Io. Siceliota.
 χαλκοκράς - χαλκοκράων 1228.
 χαλκὺδιον Theognostus f. 83.
 χαλκῶ 316, 23.
 χαμᾶζε 608, 3.
 χαμᾶθεν εἰ χαμᾶθεν 608, 4.
 χαμᾶ] τοῦτο ὁρίζεται, ὡς καὶ
 τὸ νυμαί, ὑμαί. Theognostus
 f. 103.
 χαμᾶνδεις γ. ἀγρᾶνδεις.
 χαμᾶθεν 600, 32. 692, 12.
 χάρακεις 316, 20.
 χαρικτήρ 316, 21.
 χάραξ 72, 3.
 ὃ χαρτεῖ καὶ ὃ χαρτεῖν 979.
 χαρτεῖσιν - χαρτεσιν 1198.
 χάρτεν - χαρτεῖν 570, 27.
 χαρτες 1187.
 χαρτίζομαι 179, 6.
 χαρής 573, 27.
 χάριν 513, 33.
 χαριστικός 72, 13.
 χαριτωλή Theognostus f. 73.
 Χάρυβδεις Χαρύβδιος 1192.
 χειμάδια 316, 16.
 χειμάζειν 43, 1.
 χεῖρ 557, 27. 1200. τὸ χεῖρ ἀπὸ
 τοῦ ἔχω γέγονεν· ἔχειρ, καὶ ἀπο-
 βολῇ τοῦ ε· χεῖρ. οὕτως Ἡρω-

διανός ἐν ἐπιμερισμοῖς. Theod-
griostus f. 87. πολλή ἐστιν ἡ
χοῆσις τῆς χειρός γενικῆς οὐ μό-
νον παρὰ ποιηταῖς *), ἀλλὰ καὶ
παρὰ τραγικοῖς καὶ λαμβογρά-
φοις. Choerob. in Theodos.
f. 170. Idem mox: ἡ δὲ γε-
νικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνάμεων τοῖν
χειροῖν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον, χωρὶς τοῦ εἶ, σπανίως δὲ
διὰ τῆς εἰς διφθόγγου.

χειρωναξία 72, 14.

χειρώσω 179, 8.

χειλιδώνεως 1197.

χειλύνη 72, 11.

χειλυνουδης 72, 26.

χέλυσ χέλυσ· σημαίνει δὲ τὴν κι-
θάραν· πάφειν οὐρεῖα χέλυσ,
Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Choe-
rob. in Theodos.

χελώνιον τὸ ἐπὶ ταῖς κλεισὶ λε-
γόμενον. σπανίως δὲ παρὰ τοῖς
παιαίοις εἰρημένον. Theogno-
stus f. 81.

χέρνιβα 72, 30.

χέρνιψ 316, 31.

χειρῶ 116, 7.

χῆλος 1096.

ὁ χῆν καὶ ἡ χῆν 1198.

χθεσινόν, χθιζινόν 73, 4.

χθιζόν 73, 4.

χθών 1095.

χιλιάδων — χιλιάδων 1263.

χιλιωθέντα 315, 30.

χιλιῶσαι 188, 18.

χλῖδος 315, 31.

τῶν χλούνων 1005, 32. 1260.

χλωρός τυρός 73, 3.

Χνῦς ὁ Ἀθήνων 1181.

χοῦ] παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τὸν
χοῦ ἐκτέχνας. Choeroboscus
ad Theodos. f. 131.

χόες 316, 19.

χολῆν 116, 8.

χολύφινα 72; 25.

χολή ἐστιν 73, 1.

χόλικες 72, 5.

χολλάδες 72, 19.

χόρειον 316, 19.

χορηγεῖον 72, 17.

χραινέσθαι πρὸς ἥλιον 72, 28.

χρέμπτεσθαι 72, 16.

χρή 538, 13. 1120.

χρῆμα 116, 6.

χρηματίζεσθαι 316, 22.

χρηματίζων 179, 21.

χρηματισάμενοι 316, 33.

χρημάτων 316, 27.

χρήσασθαι 116, 11.

χρήσομαι 179, 11.

*) Id est apud epicōs. Ut f. 270: τὸ εἶδον ἐν μὲν τῇ δρι-
στικῇ ἐγκλίσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦγουν ἐν αἰτίοις καὶ διὰ τῆς εἰ-
διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ εἶ γραφεται, οἷον οὐκ ἴδον οὐ πνύδμεν, καὶ
εἶδον γὰρ σκοπιῶν εἰς παιπαλαέσσων ἀνελθόν· παρὰ δὲ τοῖς λαμβο-
γράφοις (ἦγουν ἐν λάμβω) καὶ ἐν ἡγετορικῇ δὲ λόγῳ (ἦγουν ἐν πο-
λιτικῇ) οὐ δεῖ διὰ τοῦ εἶ γραφεῖν αὐτό. εἰ δὲ εὐρεθῇ παρὰ τοῖς
τραγικοῖς διὰ τοῦ εἶ γραφόμενον τὸ εἶδον, οὐδὲν θαυμαστόν· οἱ γὰρ
τραγικοὶ ποιητικαῖς λέξεσιν εὐώθασιν κεχρησθαι.

χρήστης 316, 1. τῶν χρηστών
 1005, 33, 1260.
 χρήται καλῶς τῷ σκέλει 116, 12.
 τὸν χρόα — τὸν χρόν 1196.
 χρῆνισαι 116, 3.
 χρύσεως 1197.
 χρυσίδες 316, 14.
 χρυσῶ βάλλειν κορώνας 72, 7.
 χρυσοκανθαρίς 10. Sicelioti.
 χρυσόλαμπis 72, 21.
 χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε 316, 3.
 χρύσωμα 79, 18.
 χρυσώματα 442, 6.
 ἐὰν χρυσῶται 1037, 12.
 χρυσωτής Theognostus f. 33.
 χρῶμαι 179, 19.
 χρωματίζειν 116, 9.
 χύτροι 316, 5.
 χυτροπλάθος 72, 10.
 χῶμα 316, 15.
 χωράρχαι 316, 18.
 χωρεῖν ἐπὶ σκέλος 72, 31.
 χῶρι 549, 1. 573, 3.
 χωρὶς οἰκούντες 316, 11.
 χωρὶς οἰκοῦσιν 72, 23.

ψαθάλλειν 9, 8.
 ψαισιῶ 317, 26.
 ψακάζειν 73, 24.
 ψαλίδα — σπαλίδα 1168.
 ψάλλω 180, 3.
 τὸ ψαλτῆς ἀναλογώτερόν ἐστι κα-
 τὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον βαρυ-
 σόμενον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ὀξυνομένου· ἐκεῖνοι γὰρ
 ψαλτῆς λέγουσιν ἐν ὀξείᾳ τάσει.
 Choerob. ad Theodos. f. 105.

ψάλυξ ψάλυγος (ψαφάλυξ?). τι-
 νες μὲν τὰς τρίχας ἐδέξαντο ση-
 μαίνειν τὴν λέξιν· Δίδυμος δέ
 φησι τοὺς ὑσθινεῖς οπινθῆρας
 δηλοῦν τὴν λέξιν. Choerob.
 ad Theodos. f. 66.
 ψαμμιαῖον Olympiod. in Phaed.
 ψαφαφόν 116, 24.
 ψακτής 116, 25.
 ψέλια 116, 26.
 αἱ ψελίζουσαι 357, 17.
 ψελλός 116, 18.
 ψευδεγγραφή 317, 7.
 ψευδής 500, 2. 547, 20.
 ψευδογλωττεῖν 73, 9.
 ψευδογραφῆ 194, 25.
 ψευδοκλησίαις 317, 3.
 ψευδοκλητίας 194, 22.
 ψευδομαρτυριῶν 194, 27.
 ψευδοτεχνία 651, 25.
 ψευδοθῆναι 179, 26.
 ψήπτρα 73, 15.
 ψηλαφίονδα 73, 18.
 ψημύθιον 1193.
 ψηφίζομαι 179, 79.
 ψήψισμα ἐθηκεν 116, 21.
 ψιθυριστής Εὐμήης 317, 11.
 ψοθοῖός ὁ ἀκάθαρτος. Theogno-
 stus f. 37.
 ψοθῶα ἢ ψῶρα. idem f. 70.
 ψυρὶς γῇ λυτὰ χέρος. idem
 f. 21.
 ψυχαγωγεῖν 116, 16.
 ψυχαγῶγιον 317, 21.
 ψυχαγωγός 73, 10.
 ψυχάζουσιν 317, 19.
 ψυχὴ μὴ εἰς ἤν 73, 16.

ψυχῆς λαχεῖν 73, 21.
 ψυχοδόκτα Olympiodorus in
 Phaed.

ψυχοδόφεϊν 73, 25.
 ψύχουσιν οἶνον 317, 28.
 ψυχρός ἄνθρωπος 116, 21.
 ψωμοκόλακες 116, 23.
 Ψωφίς 317, 18.

→ ω 1201.

ω i. q. ὡς 591, 22. 617, 31.

ω sitne articulus 903, 3.

ωαι 538, 2.

ωαιαί 538, 1.

ωγανον 318, 5.

ωδε 116, 29. 590, 24. 616, 24.

ωδεῖον 317, 33.

ωδή etym. 709, 16.

ωδησα 318, 6.

ωδικός 116, 31.

ωκα 1096.

Ωκιμον 318, 3.

ωκλαζε 318, 7.

ωκυτόκιον 74, 5.

ωλέναι 1096.

ωλένιον 318, 8.

ωλεστοικοι 318, 9.

ωλέγγην 318, 10.

ωμήλυσις 318, 16.

— ωμι coniunct. 516, 12.

ωμοι 538, 28.

ωμοκνδιᾶ 318, 19.

ωμοργές 318, 15.

ωμοργός 318, 15.

ωμός δαίμων 74, 1.

ων 495, 7.

ωνεῖται 180, 9.

ωνυχισμένος 74, 2.

ωοιοι 537, 6.

Ωπίας Ωπιου 1185.

ω πόποι] — λέγομεν δὲ (adver-
 sus Aristarchum) βαρύνεσθαι
 αὐτὸ ὡς τὸ ὦ φίλοι ἐκ τῆς ὑπο-
 λαβεῖν ὄνομα εἶναι τὸ πόποι·
 Σκύθα γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς
 ἁγάλματα πόπους καλοῦσι· κυ-
 θῶς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.
 καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς περὶ τῶν αὐ-
 τῶν φησὶν ὡς οὐ δεῖ τὰ σχε-
 λιαστικὰ τῶν ἐπιβήμημάτων καὶ
 εὐκτικά, οἷον εἰ βουκτικά ὄντα,
 ὑπὸ τὴν ἐντεχρον ἐκολουθίαν
 ἄγειν, εἰγε οὐδὲ μέρη λόγου τι-
 νες εἶναι ταῦτα ἐνόμισαν· πα-
 σχούσης γὰρ ψυχῆς ἢ διακόρου
 ὑπὸ οἴνου οὐσης ἄλλοι δηλο-
 νότι καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῆς.
 διὸ ἐκ' αὐτῶν ἐοφ' ὅτι τὸ δασὺ
 πνεῦμα ἀλόγως ἐν τῇ ληγουσῇ
 συλλαβῇ ὀφῆται, ὡς ἔχει τὸ εὐοῦ,
 εὐῦε, εὐῖν. τὸ γὰρ λέγειν εὐ σοι
 ἦν κατ' ἑλλειψιν τοῦ σ γέγονεν
 εὐοῦ κατὰ συγκοπήν. ἀμφίβολον
 εἰ μὴ ἄρα παρὰ τὸ εὐοῦ ὁ ἑυῖος
 παρήκται. Theognostus f. 103.
 ὠραῖαν 73, 31.

ὠραῖσθαι 116, 30.

τὸ Ὠρίων ἀναλογώτερον ἐστὶ συ-
 στέλλον τὸ ι, ὡς παρ' Εὐρυ-
 πίδῃ τὰ τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα
 δέρομαι. ὁ γὰρ ποιητὴς ἐστει-
 νεν αὐτό, εἰπὼν ἡ τ' αὐτοῦ στρέ-
 φεται καὶ τ' Ὠρίωνι δοκεῖν.
 Choerob. ad Theodos. f. 148.

ὡς 74, 3. 581, 3.

ὡς 523, 24.

ὡς σείλιος ἀναβάλλει τὸν τόκον
318, 20.

εἰς ὡς ἐπιφύγματα Δωρικά 580,
33. 1123.

ὡς 1002. 1221.

ὡσχαί 318, 22.

ὡσχοφορία 318, 23.

ὡσχοφόριον 318, 27.

ὡσχοφόροι 318, 25.

ὡτῶν 318, 4. 569, 11. 949, 21.

ὡτιοφόροι 287, 12.

ὡτοκάταξιν 116, 23.

ὡττενύορην 55, 12.

φύφιον Theognostus f. 83.

ὡψ ἄπος — Ὠψ Ὠπος 1222.

2.

- Achaëus 361, 1.
 Achilles Tattius 1082,
 Aelianus *περὶ προνοίας τρίτῃ*
 321, 16.
 Aelius Dionysius *περὶ ἐγκλινο-
 μένων λέξεων* 1157.
 Aeolenses carent duali 1184.
*praepositionum et coniun-
 ctionum non retrahunt ac-
 centum* 1203.
 Aeschines orator 216, 5. 248,
 26. 260, 14. 350, 13. 410, 21.
 463, 17. 472, 1.
κατὰ Κτησιφώντος 372, 19.
περὶ παραπρεσβείας 425, 29.
κατὰ Τιμάρχου 332, 26. 410, 6.
 Aeschines Socraticus 413, 6.
 1205.
 Aeschylus 5, 22. 6, 13 et 17.
 20, 14. 23, 12 et 23. 48, 21.
 72, 15. 321, 21. 336, 30. 337.
 8 et 26. 347, 33. 349, 6. 352.
 19. 360, 30. 363, 17. 368, 30.
 372, 9. 382, 30. 383, 31. 421,
 5. 439, 12. 450, 5 et 29 et
 30. 457, 21. 467, 10. 746, 3.
 786, 9. 1196. Ind. v. *κρατα-
 πλος. Πάλαμυς.*
Ἀγαμέμνονι 212, 7. 325, 14.
 353, 9.
Γλαύκῳ Ποντίῳ 347, 22 et 27.
Ἰκετίῳ 95, 24.
Ῥιμίῳ 346, 9.
Καίεργας 115, 3.
Κήρυξιν 102, 14. 109, 22.
Πέραυς 1073.
Προμηθεὶ δεσμώτῃ 78, 25. 116,
 7 et 18. 783, 14.
Τοξότησιν 351, 6.
Ψυχαγωγός 73, 13.
 Agathias *πρώτῳ* 174, 3.
 Agathon *Ἀλκμαίωνι* 353, 7.
 Agesander 377, 30.
 Alcaeus 86, 2. 104, 30. 374, 20.
 588, 27. 1183 bis. Ind. v. *κένδον.*
Γανυμήδει 84, 26. 102, 29. 103,
 4 et 18. 360, 14.
Ἐνδυμίωνι 91, 17.
Καλλιστοῖ 85, 6.
Πασιγάνῃ 454, 9.
 Alcman 233, 27. 490, 12. 563,
 27. 566, 11. 575, 29. 855, 31.
 946, 12. 949, 21. 1182. Ind.
 v. *οἶκας.*
 Alexander *Ἐλέγῃ* 96, 33.
 Alexander Myndius Ind. v. *Ἰδυξ.*
 Alexander Rhodius 782, 23.
 Alexio γ. *προϋνέικος.*
 Alexis 82, 25. 105, 4. 113, 21.
 115, 14 et 26. 116, 10. 425, 2.

- Διχμαλώτῳ* 98, 13.
Ἀμπελουργῷ 82, 4 et 5.
Ἀμφώτιδι 108, 10.
Ἀρχιλόχοις 106, 16.
Ἀταλάντῃ 108, 3.
Ἀχαιῶν 338, 8.
Βοστρύχῳ 115, 12.
Γαλατείᾳ 93, 1.
Δακτυλῷ 92, 5.
Διαπλευρούσαις 91, 21.
Ἐκπωματοποιῷ 82, 7.
Ἑλένης ἄρπαγῇ 106, 23.
Ἑλένης μνηστήρσιν 96, 10. 99, 20.
Ἐπικλήρῳ 81, 20. 104, 24.
Ἐπιστολῇ 112, 9.
Ἰασίδι 83, 15.
Κιθαρωδῷ 96, 9.
Κύπριδι 89, 6.
Λοκροῖς 109, 19.
Λυκίσκῳ 98, 2.
Ὀδυσσεὶ ὑπονιπτομένῳ 98, 17.
Ὀϊνῷ 95, 15.
Πεζονίκῃ 108, 5.
Προσκεδαννυμένῳ 100, 12.
Σικυνωτίῳ 84, 3.
Ταραντίνοις 100, 31.
Τίτιθαις 85, 14.
Τροφωνίῳ 110, 16.
Φιλαθηναίῳ 111, 12. 112, 3.
Amipsias 113, 26. 365, 31. 403, 5. 405, 15. 435, 9.
Ἀποκοτταβίζουσιν 103, 3.
Μοιχοῖς 400, 1.
Ammonius 470, 8. 1006, 28. 1264.
Amphis
Δακτυλῷ 104, 25.
Συκφοῖ 89, 22.
Anacreon 373, 20. 553, 10. 572, 14. 1287.
Anaxandrides 92, 19. 111, 27. 367, 22. 1208.
Ἀχιλλεῖ 104, 17.
Γεωργέφῳ 104, 32.
Διδύμοις 85, 19.
Θετταλοῖς 106, 10.
Θησεῖ 96, 4.
Κωμφοδοτραγωδίᾳ 87, 23.
Λοκρίσιν 106, 25.
Νηρεῖ 87, 5.
Ὀπλομάχῳ 106, 18.
Anaxilas 408, 9.
Ἀγροίκῳ 93, 18.
Ἀντίδο 103, 9.
Βοτρυλλίῳ 113, 22.
Anaximander 783, 9.
Anaxippus Κεραυνῷ 79, 5.
Andocides 412, 7. 443, 33.
Συμβουλευτικῷ 94, 21.
Andron 782, 19.
Andronicus v. Plato com.
Anticlides 783, 13. 786, 8.
Antimachus 261, 19. 342, 12. 1187. 1223. Ind. v. *κύρηαρ*.
Λάδων. Πύδης. τάλας. *)
Antipater Stoicus 647, 24.

An-

*) Apud Hermannum de emend. rat. p. 445, 3 post illa παρ' Ἀντιμαχῶν adde ex Herodiano περὶ διχρόνων cod Barocc. 72. f. 40: οἱ δὲ πάροιθε πόνοιο γενεύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

Antiphanes 96, 12. 98, 15. 112, 24. 116, 8 et 11. 405, 33. 427, 9. 443, 22.
 γρόικω 93, 27. 97, 5. 105, 5. 108, 8.
 Ἀδελφαῖς 81, 10.
 Ἀδώνιδι 77, 25. 80, 24. 103, 15.
 Αἰγυπτιοῖς 81, 15.
 Ἀγκασζομένω 89, 2.
 Ἀντιρώση 106, 5.
 Ἀσώτοις 86, 14.
 Ἀφροδισίω 95, 32.
 Βουσίριδι 89, 32.
 Γάμοις 84, 13.
 Διδύμοις 114, 4.
 Ἐπιδαυρίω 98, 28. 454, 32.
 Ζωγράφω 82, 10.
 Ἰάσονι 90, 5.
 Μηνάγερτη 88, 18.
 Antiphon 114, 28. 341, 3 et 28. 345, 27. 359, 12. 363, 31. 366, 29. 367, 31. 378, 22. 403, 5. 412, 28. 414, 6. 418, 419, 18. 427, 18. 429, 18. 430, 10. 437, 29. 461, 9. 463, 24. 470, 25. 473, 17.
 περὶ ἀληθείας 330, 2. ἐν ἀληθείας πρώτῳ 472, 14.
 περὶ ἀνδραποδισμοῦ 352, 27.
 πολιτικῷ 78, 20.
 πρὸς Πολύεγκτον 82, 29.
 περὶ ῥητορικῆς τέχνης β 78, 6. γ 79, 1. 110, 33.
 Apion 348, 9. v. Λάδων.
 ἐν τῷ περὶ τῶν στοιχείων 784, 10.

Apolegon Διαμαρτυροῦση 101, 1.
 Apollodorus 94, 5. 374, 24. 471, 19.
 ἐν νέων καταλόγῳ 783, 10.
 Apollonius Archibii 782, 20.
 Apollonius Dyscolus (496, 21). 763, 29. 798, 18. 800, 1. 850, 28. 882, 2. 920, 16. 1155, 1273. 1279. 1283. 1285. 1289. 1292. Ind. v. ἀριθμητικά. εἶμι. ἐπερείδομαι.
 περὶ ἀντωνυμιῶν 491, 12. 552, 3. 557, 29. (581, 30). 612, 18.
 περὶ δασείας καὶ ψιλῆς 612, 20.
 περὶ ἐπιρρήμάτων 616, 30. 622, 27. 1238.
 περὶ Ἰάδος 624, 8.
 περὶ μετοχῶν 554, 25.
 περὶ παθῶν 567, 15. 568, 8. 580, 29.
 ῥηματικῷ 672, 34. (882, 2).
 περὶ συνδέσμων 543, 18 et 26. 564, 29.
 περὶ συντάξεως 530, 29. 532, 31. 535, 25. 542, 12 (conf. 1080 ima).
 περὶ σχημάτων 495, 31. 502, 16. 503, 8.
 περὶ διεφυσμένων τόνων 581, 4.
 περὶ κατηναγκασμένων τόνων 1246.
 περὶ ὑποτακτικῶν 512, 15.
 περὶ χρόνων 537, 23.
 Apollonii D. commentatores 883, 7.
 Apollonius Messenius 784, 12.
 Apollonius Rhodius 1294.

ZZZZ.

Appianus 120, 25. 129, 30. 146, 5. 148, 6. 154, 17. 174, 9.

α. 130, 13. 146, 3. 170, 28 (ubi quod est τυραννίας, e. Τυραννίας depravatam arbitratum Schweighauser. 3. p. 18).

β. 120, 19. 146, 7 et 24. 149, 5. 174, 7.

δ. 170, 31.

ε. 146, 9. 179, 19.

Αιγυπτιακῶν β. 179, 21.

γ. 139, 31.

δ. 174, 14.

Ἀντιβαϊκῇ 124, 11. 155, 29.

158, 3. (cf. Schweighauser. 1. 1.)

Ἐμφυλίων ε. 174, 12.

Ἰλλυρίδι 173, 33. (cf. Schweighauser. 1. 1.)

Κελτικῷ 179, 1.

Μακεδονικοῖς 143, 11.

Μιθριδατικῇ 154, 15. 158, 6.

Παρθικῇ 156, 29.

Ῥωμαϊκῶν α. 180, 15.

Συριακῇ 170, 23. 176, 11.

Araros 113, 9.

Ἀδώνιδι 81, 8. 104, 3.

Κανει 81, 32. 99, 30. 112, 18.

Καμπυλιῶνι 83, 16. 99, 32. 144, 14.

Πανὸς γογαῖς 82, 8. 106, 6.

Aratus 588, 19. 622, 12.

Arcadius 1193. Ind. v. ἀμερ-
μηρεῖ. εἰδῶν.

Archides 453, 21.

Archilochus 490, 14. 571, 13.
12°. v. μύκης*).

Archinus 783, 21.

Archippus 113, 20. 343, 15.

Ἀμφικρύωνι 83, 20. 105, 16.

Ἀμφικρύωνι δευτέρῳ 452, 28.

Ἡρακλεῖ γαμοῦντι 371, 28.

Areopagiticae leges 82, 17.

Aridices] Post verbum φέρεται

Etym. M. p. 160, 55 haec

addit Cod. Paris. 2630: Ἀρι-

δικης δὲ φησι πλεονασμῷ τοῦ

αὐ καὶ τοῦ σ· εἶναι γὰρ φά-

ραγον ἀντὶ τοῦ φάραγγα. Ἰω-

λύμαχος δὲ ὅτι ὁμοίως ἀπα-

*) Hermann (de emend. rat. gramm. p. 435) conjecturam confirmat Herodianus περὶ διχρόνων cod. Barocc. 72, nisi quod ὡς habet pro εἰς. Idem paullo ante §. 57 extr. haec addit: οὐχ ἔχει τινὰ ὁδεῖαν στὰς ἢ κλάς· μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσιν. Et §. 63: ἡ δὲ τελευταία συνοτέλλοιτο, γένος θηλυκὸν ὀρνίτι, πίδαξ, κλίμαξ, λείμαξ, βῶλαξ. διὸ καὶ τὸ μείραξ ἐπὶ θηλυκῷ τεθειμένον εὖ ἂν ἔχοι. οὐκ ἄγνωσθαι δὲ ὡς ἴσθ' ὅτε — ἀλλ' εἶκος αὐτοῦς — ὡς ἔχει τὸ φαλαξ — σημειοῦμεθα τὸ γύναξ καὶ τὸ γύλαξ — τὸ αὐ (εἰσι δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα) καὶ τὸ σαύσαξ (φασι δὲ lacuna τοῦτο ὀσπριον) καὶ τὸ καύνταξ — ὀρθίαξ, θορυβίαξ. ταὶ δὲ σύνθετα βάρυτονα — ακαιμάραξ, ἐριβῶλαξ, πολυπίδαξ. τὰ δὲ ὀξύτονα σύνθετα συνοτέλλει τὸ αὐ, οἷον διασπάξ, βλεφαρόπαξ. Apud Etym. M. p. 575, 12 post versum Hesiodi haec habent codd. Paris. 2630 et 2636
v. μήδεα· ὡς καὶ Ἀρχίλοχος
ἵνας δὲ μέδων ἀπέθριπεν.

ρει. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ μὴ στα-
σθαι, ἀσπάζοντο· κρηγεῖν δὲ
γὰρ εἶναι. οἱ δὲ καὶ πλεονα-
σμον τοῦ ῥ' ἀσπάζοντο ὁ τὸν
φέροντα τὴν φαίην. ἔτι δὲ Ἡρ-
διανὸς παρὰ τὸ σφάριγγος πλε-
ονασμῷ τοῦ ῥ' καὶ ἀσπάζοντο
τὸν βρόχον.

Aristagoras Μαρτυροῦσα 85, 25.
404, 33.

Aristarchus 79, 32. 240, 15.
506, 8. 555, 16. 590, 25. 768,
2. 1006, 24. 1288. Ind. v.
Ἰνδία.

Aristarchus Junior 1400.

Aristides Quintilianus 685, 9.

Aristonymus Ἡλίου ὀνομαζόμενι 81,
26. 83. 24. 113. 24.

Aristophanes. 4, 30. 5, 31. 6, 2.
et 18. 8, 27. 10, 7 et 10. 13,
19 et 28. 18, 25. 23, 16. 31, 1.
35, 32. 40, 32. 44, 2. 45, 4 et
30. 47, 8. 51, 1. 52, 22. 55,
29, 57, 14. 58. 10. 71, 13. 78,
30. 86, 3. 91, 8. 110, 27. 113,
2. 214, 24. 231, 2. 328, 22.
331, 25. 335, 33. 336, 31. 342,
26. 343, 21. 345, 29. 346, 3.
348, 2. 350, 24. 352, 11. 362,
9. 367, 23 et 29. 368, 26. 372,
14. 376, 1. 377, 6. 379, 20 et
24. 380, 14. 381, 26. 382, 18.
384, 4. 398, 26. 400, 9 et 38.
401, 18. 406, 16. 415, 30. 421,
28. 422, 27. 423, 3. 430, 10
et 16. 434, 6. 444, 23. 452, 5
et 22. 468, 8 et 20. 473, 32.

474, 7. 475, 10. 476, 12. 701,
2. 749, 14. 854, 20. 94, 22.

(969, 5.) 1247. *ν. κλ.ς. θυγελος.*
μύκης. ὀξεία. τὰν τ. α. α. α. α. α.
Ἀμφιγύριον 81, 24. 81, 15.

³ *Ἀραγύρω*. 425, 20.

²*Androméda* 106, 24 (cf. Seidler. de Aristophan. fragm. p. 24).

Ἀγαρεῦσιν 97, 17. 334, 33.
429, 10. 459, 5. 473, 29.

Βαβυλωνίοις 80, 14. 116, 32.

Βασιλέως 86, 8. 89, 18. 101,
6. 114, 31. 496, 12.

Γῆρα 102, 15. 449, 14.

Γηουτάδη 107, 32.

Διαταλεῦσιν 104, 38. 427, 3.

Adonai 442, 11; 457, 29.

Δράμιαι 105, 21.

86. 28. 358. 7) Indl. v. 8000.

Ἐκκλησιαζοῦσαίτε 97. 14.

Θεομορφισμός 78, 24, 83,
9, 84, 29, 88, 28, 96, 25, 96,
12, 382, 8, 410, 15, 451, 1.

Ἰππῶσιν 80, 30. 81, 5. 441, 24.
469, 32.

Arystidis 423. 821

Αριθμοί 335, 12, 383, 23.

Μητροπολίτη 88, 24.

Νεφέλαις 78, 5. 83, 1. '98, 1
105 2. 407 28. 449 11.

Nesofrux saumurei 85, 28.

Ὀλκᾶσιν 82, 28. 340, 31. 474

100-4497-1287-3

Polymers 111 7

καργούς 111

- Πλούτῳ 78, 11. 84, 6. 88, 8.
 95, 29. 113, 11. 351, 33. 368,
 5. 1185. 1289.
 Προαγῶν 411, 17.
 Σφηξίν 110, 26. 439, 4. 461, 22.
 Ταγηνισταῖς 439, 22.
 Τέλμησσειῶν 386, 6.
 Τηρεῖ 383, 17.
 Φοινίσσαις 370, 18.
 Ψρακ 425, 3.
 Aristoteles 224, 21. 345, 21. 367,
 25. 411, 2. 436, 2. 442, 1. 647,
 18. 649, 29. 656, 30. 685, 9.
 721, 18. 783, 4. v. σκνίψ. σκῶψ.
 περὶ ζώων 89, 24. 370, 27. 377, 28.
 περὶ ἰδεῶν 660, 33.
 Ὀμηρικαῖς ἀπορήμειαι 84, 26.
 Ὀπουντιῶν πόλιται v. Λάδων.
 περὶ ποιητικῆς 101, 32.
 Aristoxenus περὶ τραγικῆς ὁρ-
 χήσεως 101, 17.
 Arrianus 131, 16. 139, 10 et 24.
 156, 28. 170, 13. 173, 29. 178, 25.
 α. 179, 26.
 γ. 170, 16.
 δ. 145, 12. 169, 33. 170, 7.
 ε. 154, 10. 178, 15.
 ζ. 158, 32. 170, 5 et 11. 177, 6.
 α. τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου 129, 27.
 τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου β. 131,
 20. 173, 31. ε. 130, 27.
 Asclepiades 784, 8.
 Aspasius v. Procop. Gaz. not.
 Athenaeus 651, 6.
 Autocrates 336 26.
 Bacchylides 596, 14.
 Bellerophon 784, 25.
 Cadmus Milesius 780, 30.
 —\ Phoenix 782, 30. 783,
 2. 786, 3.
 Calfates v. Michael.
 Callias Κύκλωψιν 442, 3. 474, 1.
 Callicles 1082.
 Zacharias Calliergus 1081.
 Callimachus 373, 13. 504, 31.
 515, 17. 567, 17. 725, 23 et
 26. 728, 17. 791, 3. 850, 25.
 923, 6. 942, 6. 946, 18. 1154.
 1174. 1176. 1185. 1187. 1188.
 1198. 1207. 1209. 1228. 1253.
 1287. v. Ἀτρεῖ. Δημοφῶν.
 Θαλῆς. νηδύς. τρεῖς. *)
 [Ἐκάλῃ] v. μύκης.
 Callistratus 425, 12.
 Cantharus 50, 5.
 Μηδεῖα 85, 13 et 90. 97, 10.
 Τηρεῖ 79, 11.
 Chaeremo Stoicus 515, 15.
 Chaeris 663, 10.
 Chamaeleon 233, 15.
 Io. Charax 1179. 1291.
 περὶ ἐγκλινομένων 1149.
 Chares (quem Charisium esse
 in cod. Marc. 433 testatur
 Morellius Biblioth. mss. 1.
 p. 304)
 ἀπολογία 191, 30.
 κατὰ Διονυσίου 191, 28.

*) Locum ab Etym. M. p. 74, 15 allatum ita legit Choeroboscus in Theodosium: *δινωμένην περὶ βουσῶν ἐμὴν ἐφύλαττος ἄλφα.*

- Chionides** *Ἡρώων* 97, 8.:
Choerobosci *) orthographia
 1101.
Choricus 1082.
πρὸς Μῦρκιανόν 135, 16. 143, 26.
Christophorus Patricius Mity-
len. 1089.
Chrysippus 374, 23. 647, 23.
Cleander 10, 9.
Clidemus 326, 30. 419, 28.
Clitomachus 728, 9.
Codex Barocc. 50] 1101.
 72] 1178.
Coislin. 345] 1065.
Hamburgensis Dionysii
Thracis] 1137.
Marcian. append. 11, 4]
 1140.
Ottobon. 147] 1158.
 173] 1080.
Palat. 70] 1140.
Paris. 1983] 1073.
 2558] 1129.
 2594] 1088.
 2630] 1120.
 2635] 1067.
 2638] 1120.
 2650] 1129.
 2929] 1086.
Vatic. 14] 1136.
 895] 1077.
 1356] 1161.
 1357] 1088.
 1370] 1127.
Codex Vatic. 1410] 1066.
 1729] 1162.
 1766] 1162.
 Voss. 76] 1129.
Comanus 496, 21.
Constantinus Monomachus
 1089.
Corinna v. *Θρασύε. Αἰδωνί*
Crates 15, 5. 343, 10.
Ἡρώων 352, 2.
Παιδία 380, 1.
Τόλμαις 93, 16.
Cratinus 3, 26. 7, 9. 8, 6. 13, 6 et
 17 et 20. 28, 29. 33, 18. 39, 10.
 42, 21. 51, 26. 59, 24. 108, 24.
 336, 15. 337, 18. 339, 31. 346, 2.
 354, 27. 363, 3. 369, 15. 372,
 10. 374, 19. 402, 3. 404, 13.
 406, 11. 410, 31. 415, 1. 428,
 17. 430, 3. 433, 23. 453, 31.
 747, 26. 749, 12.
Ἀλλοτριογνώμοσιν 1176.
Βουκόλοις 394, 8. 395, 27.
 429, 24.
Γέτοσιν 144, 27.
Δηλιάσιν 94, 7. 96, 14. 129, 14.
Διονυσιαλεξάνδρῳ 402, 32.
Δραπέλαιν 396, 24. 435, 12.
Θρακι 104, 18.
Μαλθακοῖς 1295.
Νόμοις 371, 1. 422, 9. 436, 9.
Πανόπταις 91, 10.
Πυλαίε 106, 23. (Cf. F. W.
 Tittmann über den Bund

*) Χοιροβοσκοῦ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητούν-
 τας καὶ ὁμοιότητας (Hort. Adon. f. 215) in cod. Vatic. 895 f. 220
 est τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορεῖ περὶ γραμματικῆς.

der Amphiktyonen 8. 91.

Anm. 7).

Σειφιός 85, 2. 444, 16.

Τροφώριον 358, 2.

Χείρων 335, 15.

Ωριός 88, 3. 116, 21 et 30.

394, 21.

Critias 382, 19.

Cyrillus εἰς τὸν Ἰσάριον 153, 27.

lexici codd. 1094. 1096.

Danaus litteras advexit 783, 7.

786, 4.

Demagoras 377, 28.

Demetrius ὁ προῦνικος.

Demetrius Scepsius 342, 10.

364, 18.

Democritus 374, 14. 781, 23.

1168. ind. v. ἰδυτήρη.

Demosthenes 26, 8. 28, 17. 29.

14. 31, 27 et 32. 53, 26. 70,

14. 119, 15. 131, 30. 135, 27

et 29. 145, 5. 154, 9. 159,

32. 216, 4. 217, 28. 249, 33.

307, 24. 331, 23. 344, 4. 345,

26. 360, 29. 366, 16. 369, 14.

375, 13. 380, 5. 402, 23. 403,

8. 408, 1. 415, 1. 419, 23.

421, 1. 429, 11. 431, 23. 440,

4 et 9 et 23. 450, 18. 459,

21. 469, 18 et 20. 734, 20.

περὶ Ἀγνέως κλήρος 401, 20 et 23.

περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-

θηκῶν 120, 33. 121, 6. 150,

13. 174, 31. 400, 25.

περὶ Ἀλκιμήδους 136, 12 et 15.

κατὰ Ἀνδροκλήτους 123, 9. 149,

9. 151, 11. 161, 1. 164, 8.

171, 23. 175, 12. 397, 4. 410,

5. 414, 13. 426, 10.

κατὰ Ἀριστογείτονος 78, 9. 106,

2. 109, 14. 123, 27. 132, 31.

139, 33. 151, 26. 159, 8. 157,

5. 162, 15. 165, 11.

κατὰ Ἀριστοκρότους 79, 4. 90,

7. 122, 13. 123, 3. 132, 31.

133, 3. 138, 15 et 28. 139, 1

et 7. 146, 16 et 18. 155, 11.

157, 3 et 8. 160, 27 et 30.

163, 25 et 30. 164, 3 et 21.

171, 17. 175, 10 et 16. 355, 1.

375, 24. 413, 18. 438, 26.

κατὰ Ἀρόβου 92, 6. 119, 10.

134, 12. 144, 10 et 19. 145, 27.

κατὰ Ἀρόβου πρώτῳ 128, 31.

462, 13.

κατὰ Δημάδου 335, 30.

κατὰ Διονυσιοδώρου 144, 15.

περὶ τῆς εὐρήνης 131, 3. 161,

23 et 25.

ἐπιστολαῖς 110, 4. 111, 31. 369,

11.

ἐπιστολῇ ἧς ἡ ἀρχὴ· περὶ μὲν

τῶν καὶ ἐμμενόντων 77, 17. 94, 3.

ἐπιστολῇ Φιλίππου 120, 2 et 9

et 12. 131, 24 et 28. 160, 6.

πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν

159, 20. 162, 2.

ἐπιταφίῳ 354, 10.

περὶ τοῦ ἐπιτρομηροχρήματος 88,

15. 94, 24. 112, 13.

πρὸς Εὐβούλου 128, 18.

καὶ Εὐάγγελου 144, 11 et 12.

πρὸς Ζηρόδωτον 149, 13. 159, 29.

πρὸς Καλλιμάχα 428, 7.

κατὰ Κόνωνος 113, 10. 262,
19. 367, 27. 465, 17.

πρὸς τὴν Λικυτίου παραγρα-
φὴν 145, 3.

πρὸς Διπτίνην 77, 19. 78, 3 et
28. 79, 26. 85, 26. 89, 12. 93,
17. 109, 1. 111, 14. 120, 21.
122, 18. 127, 28. 130, 20. 131,
6. 137, 14 et 18. 148, 20 et
26. 150, 4. 151, 8. 158, 12 et
15. 162, 6. 163, 22. 179, 29.
περὶ Μεγαλοπολιτῶν 148, 22.
154, 29.

κατὰ Μειδίου 80, 4 et 15. 92,
12. 94, 15. 115, 33. 120, 29.
122, 21 et 23 et 27 et 31.
126, 4. 131, 9. 132, 1 et 25
et 27 et 30. 138, 12 et 18
et 23. 141, 32. 150, 6 et 11
et 16. 151, 12 et 14. 155, 6.
156, 7 et 14. 160, 15. 163,
14 et 16 et 21. 175, 4 et 31.
176, 26 et 30. 177, 17. 344,
21. 361, 32. 451, 12. 454, 21.
721, 10. 839, 23.

πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπέ-
θην 144, 7 et 14 et 17.

κατὰ Νευίας 123, 29. 140, 2
et 4. 151, 30. 433, 3. 461, 13.

κατὰ Ὀλυμπιοδώρου 145, 6.
404, 18.

Ὀλυμπιακοῖς 135, 31. 136, 1.
πρῶτω 119, 1 et 4 et 6. 127,
20. 149, 22 et 24. 159, 11.
161, 11 et 14. 171, 9.

τελῶ 119, 11. 136, 5. 148, 9.
156, 3 et 5. 174, 19. 176, 16.

κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῳ 437, 26.

παραπροσβελίας 27, 17. 29, 4.

38, 11 et 23. 91, 31. 94, 14.

120, 17. 122, 6 et 12. 125, 9.

126, 26. 132, 14 et 16 et 19.

137, 8 et 12. 138, 4 et 10.

141, 11. 147, 18. 150, 23 et

27 et 32. 151, 1 et 4. 152,

16. 154, 32. 156, 23 et 27 et

32. 163, 4. 171, 14. 175, 8.

176, 22. 177, 12 et 14. 375,

22. 429, 19. 455, 19. 456, 19.

461, 5.

πρὸς Περικλῆα 145, 2.

πρὸς Πολύεκτον 90, 28.

περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθε-
ρίας 137, 7. 146, 33. 176, 20-
448, 3.

περὶ τοῦ στεφάνου 10, 17. 78,

26. 80, 16 et 18. 87, 29. 93,

20. 97, 16. 102, 11. 121, 9 et

12 et 15 et 18 et 22 et 24

et 27 et 30. 122, 4. 116, 28

et 31 et 32 et 33. 127, 2 et

4 et 6 et 15. 128, 1 et 7 et

14 et 16. 129, 2 et 4 et 6 et

8. 132, 5 et 8 et 11. 136, 21.

137, 23 et 26 et 29 et 31.

138, 1. 147, 3 et 10. 150, 18

et 21. 154, 26. 160, 8 et 12.

162, 13 et 23. 171, 12. 172,

10. 177, 8. 179, 6 et 32. 394,

30. 400, 20. 431, 15. 448, 14.

περὶ συμμοριῶν 136, 28.

περὶ συντάξεως 136, 14 et 26.

πρὸς Τιμόθιον 435, 12.

κατὰ Τιμοκράτους 79, 16. 82,

20. 91, 23. 94, 18. 122, 15.
 123, 11 et 15 et 20 et 23 et
 25. 146, 20. 149, 11 et 17.
 150, 29 et 31. 151, 6 et 20
 et 22. 157, 17 et 20. 159, 22
 et 28. 165, 6 et 8. 171, 21. 174,
 22. 175, 21 et 29. 177, 23 et
 26. 335, 27.
πρὸς Φαμίππον 438, 27.
Φιλιππικοῖς 119, 8. 120, 5. 344,
 26. 449, 3. 461, 9. 839, 2.
 α. 119, 19. 127, 29. 136, 7 et
 10. 149, 30. 154, 23.
 β. 119, 23. 174, 24.
 γ. 119, 27. 149, 28. 159, 13
 et 15 et 16. 161, 18 et 20.
 174, 27. 180, 9 et 11.
 δ. 144, 6. 159, 17. 160, 3.
 161, 32.
 ε. 127, 26.
 ς. 375, 19.
 ζ. 375, 27.
κατὰ Φορμίωνος 83, 15.
περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ 130, 17.
 136, 19 et 23. 148, 16. 149, 33.
 161, 29.
Demosthenes minor ἐπὶρ Παν-
σανίου 140, 13.
ἐν οἷς ἑαυτὸν προσαγγέλλει 168,
 13. 170, 25. 172, 8.
σιωπῇ Σωκράτους 135, 22.
Deucalio 785, 4.
Deuteronomium 126, 8. 153,
 33.
Didymus 349, 6. 374, 26. 380,
 25. 471, 19. 569, 15. v. *Λά-*
δων. ψάλνξ.
ἐν τῇ τρεπικῇ λέξει 471, 19.
ἐν ὑπομνήματι v. Heraclides.
Dinarchus 331, 23. 353, 5. 407,
 32. 409, 32. 426, 24. 433, 2.
 435, 10. 437, 14. 440, 26.
 465, 14.
κατὰ Ἀρχεστράτου 440, 7.
κατὰ Δημοκλέους 113, 7.
κατὰ Πολυεύκτου 354, 8.
κατὰ Πινθίου 440, 28.
Dinolochus 345, 28.
Ἀλθαία 82, 30.
Κωμωδοτραγωδία 112, 29.
Μηδεία 114, 5.
Τηλέφω 112, 28.
Dio Cassius 119, 25. 124, 17.
 160, 17. 164, 11 et 23.
 α. 158, 23. 161, 3. 164, 15.
 165, 27.
 β. 139, 12 et 15 et 17 et 21. 155,
 1. 164, 19 et 25. 174, 2. 177, 20.
 γ. 120, 24. 130, 23. 139, 26 et
 29. 155, 14. 164, 28 et 32.
 δ. 135, 8 et 16. 147, 25. 152,
 1 et 3.
 ε. 140, 10. 175, 19.
 ς. 146, 22.
 ζ. 123, 32. 133, 19.
 η. 124, 1. 165, 13.
 θ. 158, 25.
 ι. 177, 28.
 ια. 131, 12. 133, 23. 140, 20.
 165, 23 et 30. 171, 26 et 29.
 ιβ. 124, 4. 133, 25.
 ιε. 119, 20.
 ιζ. 140, 24.
 ιη. 133, 30.

αθ. 124, 7. 165, 20. 166, 1 et 3
et 11 et 14.

πα. 124, 9.

αβ. 149, 25. 166, 5.

πη. 136, 30. 166, 8.

λα. 137, 1. 134, 20. 140, 25.
166, 18.

λγ. 162, 19. 165, 15. 177, 30.

λε. 165, 17.

λς. 152, 9. 157, 30. 166, 21 et 25,

λζ. 166, 27. 178, 1.

λθ. 124, 20. 155, 4.

μα. 124, 23. 134, 3. 140, 28.
146, 6. 167, 4.

μβ. 155, 17. 158, 18. 167, 1.

μγ. 157, 33.

μδ. 124, 26. 141, 3. 166, 31.
167, 27.

μς. 141, 7. 167, 7. 171, 32.
178, 32.

μζ. 124, 14. 134, 6. 141, 9.

μη. 124, 30. 125, 1. 134, 9.
141, 12 et 16. 152, 6 et 12.
167, 11.

μθ. 141, 18. 166, 16. 180, 3.

ν. 140, 17.

να. 167, 18 et 25.

νβ. 125, 3 et 6. 141, 25 et 28.
167, 13.

νγ. 176, 1.

νδ. 134, 14. 141, 22. 179, 8.

νε. 167, 30.

νη. 134, 17. 167, 20. 172, 4.

ξα. 167, 33. 178, 4.

ξβ. 142, 5 et 9. 148, 13.

ξδ. 142, 11 et 14. 168, 3,

ξς. 147, 29.

ξη. 134, 20.

οδ. 168, 7. 178, 8.

ος. 152, 18.

Diocles 339, 17.

Βάκχαις 87, 2. 452, 28.

Μελίσσαις 87, 4. 88, 20. 97, 9.
350, 14.

Diodorus 784, 10.

Diogenianus 1073. v. *Λαδων*.

Dionysius 362, 3 et 25.

ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων 1037.

Cf. Aelius.

Dionysius Halicarnass. 691, 27.

— Milesius 783, 9.

— Thrax 672. 723. 1168.
1279.

S. Dionysius 130, 3. 161, 27.

Diophantus *Μετοικιζομένη* 115,
31.

Diphilus 33, 33. 99, 17. 109,
16. 113, 25. 372, 27. *)

Ἀνασωζομένη 84, 25.

Ἀποβάτη 101, 10.

Βαλανείω 108, 32.

Ἐγκαλουσιν 110, 18.

Ἐλληβοριζομένοις 100, 11.

Ἐπιτροπῇ 96, 31.

Εὐνούχω 95, 17. 100, 31. 101,
29.

Πλινθοφόρῳ 101, 4.

Φιλαδέλφοις 80, 29. 110, 17.

*) Post illa Etym. M. p. 490, 40 ἐπιφέρειν τὸ παραδοκεῖν
haec addit cod. Barocc. 50: παρατίθεται δ' ἐνάλους Δίφιλον λέ-
γοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν νύκτα ἐκείνην δικαυρανόμενην.

- Dosiades 783, 14.
 ἐν τῷ βωμῷ 735, 1.
 Duris 451, 32. 783, 22.
 Empedocles 337, 14. 733, 14.
 734, 14.
 Ephorus 782, 14. 786, 1.
 ἐν δευτέρῳ 783, 1.
 Epicharmus 113, 14. 209, 27.
 225, 32. 354, 24. 381, 2. 417,
 20. 782, 29.
 Ἀμύκῳ 98, 33.
 Δευκαλίωνι 90, 3.
 Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ 105, 33.
 Ἡρακλείῳ 83, 28.
 Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ 82, 16. 95, 27.
 Ὀφιοποιῇ 99, 1.
 Πολέταις 105, 19. 112, 16.
 Χείρωνι 98, 32.
 Epicurei 367, 22. 649, 26. 667, 13.
 Epicurus 566, 3. 1168.
 περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως 660, 25.
 Epilycus Κοραλίσκῳ 411, 17.
 S. Epiphanius 1057.
 Eratosthenes 215, 21. 226, 12.
 725, 20. 1185, v. γάρυξ. Λύδων.
 Eriphus Μελιβοίᾳ 98, 26.
 Eteoneus 782, 16.
 Etymologus M. v. Archilochus,
 Callimachus, Diphilus, Ion,
 Sophron. *)
 Eubulus 90, 1. 433, 32.
- Ἀντιόπη 103, 1. 111, 22.
 Δαιδάλῳ 108, 14.
 Εὐλήρῃ 86, 30.
 Κατακολλωμένους 89, 20. 114, 25.
 Κορυβαλλῶ 1189.
 Παρμενίσκῳ 101, 30.
 Ἰτίθῃ 108, 38.
 Eucritus 1198.
 Eudaemo v. Λύδων.
 Eudemus 1067.
 Eudoxus 362, 25.
 Euphorio 864, 21. 1185. v. Βέ-
 βρυξ. **)
 ἐν Δημοσθένει v. Ἰλαος.
 ἐν Μο...πία 1194.
 ἐν Πολυχόρῳ v. Θράνυξ.
 Euphronius 782, 15.
 Eupolis 4, 24. 5, 13. 13, 31. 16,
 20. 17. 30. 43, 14. 58, 10. 328.
 31. 335, 33. 372, 7. 401, 9.
 428, 13. 436, 4. 463, 19. 702,
 4. 937, 15.
 Αἴξιν 83, 32. 84, 19. 91, 29.
 92, 9. 1168.
 Ἀσπρατεῖ τοῖσιν 475, 12.
 Αὐτολύκῳ 83, 14. 84, 21. 109,
 12. 395, 25. 447, 1.
 Βάπτταις 377, 8. 460, 25.
 Δήμοις 79, 22. 95, 8. 98, 27.
 99, 28. 328, 18. 442, 8. 462, 3.
 Κόλαξιν 96, 17. 1196.

*) Pag. 496, 17 leg. e cod. Paris. 2638: Ἰστίον ὅτι ἡ εὐθεία τοῦτω ἢ ἑμμαντός εἶχεν εἶναι ἢ ἑμμαντός. ἀλλ' ἔστιν ἁποροῦσαν οὔτε γὰρ ἑμμαντός δύναται εἶναι οὔτε ἑμμαντός· καὶ ἑμμαντός μὲν οὐκ πᾶσα —.

**) Elym. M. p. 480, 18 leg. ρησομένῳ cum cod. Barocc. 50. Versu superiori non υποβλήτην sed υποβλήτην habet cod. Paris. 2630, qui v. 16 post ἐτυμολογεῖ addit haec: ἀγνοῶν αὐτὴν Ἀγαμέμνωνος, οὕτω δὲ αὐτήν.

- (Μακαρισμῶ 111, 5. 467, 12.)
Μαρίκῃ 79, 10. 99, 12.
Πόλει 399, 30. 402, 30. 425, 18. 431, 9. 441, 15. 453, 20.
Ταξιάρχους 327, 11. 382, 11.
Χρυσῶ γένει 96, 18. 433, 10. 1290.
Euripides 6, 1. 101, 14. 323, 20. 336, 29. 338, 14. 339, 12. 340, 20 et 24. 343, 32. 346, 11 et 19. 362, 7 et 9 et 12. 362, 2. 367, 14. 369, 7 et 18 et 20. 373, 7. 378, 13. 382, 32. 383, 8. 396, 12. 414, 15. 440, 32. 444, 32. 746, 2. 786, 12. 1057, 26. 1163. 1185. 1187. v. *Άσων*, *Άκταλῶν*, *Έκισον*. *Όρῶν*, *Αἰόλῳ* 105, 26.
Άνδρομάχῃ v. *νηδύς*.
Άνδρομέδῃ 78, 21. 339, 5.
Άντιόπῃ 109, 17.
Αὔρῃ 116, 2. 514, 10.
Βάχαις 87, 30. 88, 22. 90, 30. 96, 32. 98, 14. 105, 31.
Έκάβῃ 83, 26. 1287. 1293.
Ηρακλεῖ 116, 13.
Ίππολύτῳ 1288.
Ίριγενείῃ 97, 29.
Ίωνι 86, 19.
Κρήσσαις 514, 8.
Κύκλωπι 87, 33. 106, 8.
Μηδείῃ 99, 10. 346, 25. 1169.
Όρέσιῃ 79, 19. 99, 16. 352, 5. 744, 4.
Πελιάσιν 95, 23. 106, 27.
Πλεισθένει 107, 19.
Ύραδαμάνθῳ 93, 31.
Συλεῖ 85, 10.
Τρωάσιν 99, 4.
Ύψιπύλῃ 93, 26. 109, 15.
Φωλίσσαις 80, 23. 84, 19. 496, 16. 731, 13. 966, 22.
Eusebius 157, 10.
λόγῳ δευτέρῳ 156, 10.
Io. Glycys 1077.
Gorgias 681, 14.
Gregorius Nazianzenus *) 134, 22.

*) ὁ θεολόγος οὐ μόνον *Δημοσθένην* ἀλλὰ καὶ πάντας ὑπεριβλέπει. καὶ τοῦτο δῆλον τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πρὸς *Αεττίνην* καὶ *Αριστάκρῳ* τῆν, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ πύσχα. εἰς *χρῆσιν γὰρ* ἐκείνοι πεσοῦτες καὶ τὸ διασαφῆσαι τοὺς νόμους, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς ἡν, εἰ μὴ τοῖς σχήμασιν ἔτερε ποσῶς, διὰ τὴν ἀσάφειαν, ὁ δὲ, μεγάλην προχειοσύμμενος ἔννοιαν, καὶ τῷ σαφεῖ καὶ τῷ κοσμῷ καὶ πᾶσι τοῖς καλοῖς πρὸς κολοῖόν φασιν ἕτερος. Ἀλλ' ὥσως τίς εἴπῃ ὡς κρῆτιστος περὶ τὸ δικανικὸν *Δημοσθένης*. ἀλλ' ἀμύητος ὁ ταῦτα λέγων λόγων θεωρίας, ὁ μὲν γὰρ ἀντιτάσιν οὐδ' ὅλως μελέτησε κατὰ τελεῖαν ὑπόθεσιν, τὴν ἐργασθεῖσαν πεσὼν στέσειν· ὁ δὲ ταύτῃ διακρίσας τὴν συντακτικῶν, οὐκ ἀνθρώποι μόνον ἀλλ' εἰ καὶ ἄγγελοι ἦσαν οἱ ὁῆτορες, ὑπέπεσον ἡν. οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος πρῶτος καὶ μόνος παρὰ πάντας τοὺς παλαιούς, κατὰ πᾶσιν τὴν οἰκονομίαν ἀμύητος. εἰς δὲ τὸ σιοχαστικὸν ζήτημα τὸν ἀπολογητικόν, τοσοῦτον μέγεθος οἶτα, ἐνὶ κεφαλαίῳ περιγεγράφω. καὶ τοῖς *Δημοσθένης* συμμάχων ἔχων τὸ

- εἰς τὸ βύπτισμα 152, 21.
 ἐπιταφίῳ 142, 16. 152, 24 et 27.
 περὶ Θεολογίας β. 172, 20.
 ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον ἐπιστο-
 λῆς 148, 28.
 περὶ τῷ ἁγίου πνεύματος 168, 17.
 σθηλιτευτικῶν πρώτῳ 174, 33.
 ἐκ τὸν συντακτήριον 167, 16.
 168, 20.
 περὶ φιλοποταλίας 172, 25.
 Gregorius Nyssenus 169, 25.
 περὶ ἀρετῆς λόγῳ δευτέρῳ 154, 3.
- περὶ καρθενίας 154, 6.
 Gregorius Pardus de syntaxi
 1081. 1169.
 Hagias Ζωγράφῳ 113, 1.
 Hecataeus (341, 24.) 362, 24.
 783, 10.
 Hegelochus 728, 2.
 Hegesippus 1185.
 Heliodorus 344, 24. 384, 1. 784, 10.
 Heliodorus Tricccensis 1082.
 Hellenicus 351, 22. 362, 25.
 ἐν πρώτῳ 444, 11.

ψεύδος, ὃ μάλιστα ἰσχύει καὶ τοῖς λόγοις, πόσον εἰς τὸν παραπρε-
 βελίς ἐλείφθη Αἰσχίνου. καὶ ἔω τὰλλα, ἵνα μὴ δόξῃ γράφειν ἐγκώ-
 μια. Io. Siceliota. Idem alio loco: ἡ εὐκρίνεια παρεπομένη, οἷόν
 τινα κῆτει πομπίλος ἰχθύς, τῶν μὲν βλαπτόντων ἀποτρέπει, πρὸς δὲ
 τὰ συνολοοντα ποδηγεῖ διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἑαυτῆς, καθάπερ προῖον-
 τες ἐρῶμεν, ἐξημαλλέουσα καὶ καθαίρουσα τὰ συμπύκνота, ἵνα μὴ
 συμβαινόντων περιττὴ ἐκτόως ᾖ εἴη. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο ἀδύνατον
 ἀνδρῶσι πολιτικοῖς τε καὶ ἐπιστήμοσιν — οὐδὲν γὰρ περιττὸν οὕτε
 φῖσαι οὕτε τέχνη τῇ μνησμένη τὴν φύσιν —, ταύτην ἐφεῦρεν ἡ
 τέχνη, καθάπερ νόστον καθύρσιον, τὴν εὐκρίνειαν προκατασκευάζουσαν
 προλέγονσαν ἐρωπῶσαν προσηύκτουσαν μυθία μεθοδεύουσαν πρὸς τὸ
 πείσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπανάγουσαν, οὐ κατὰ τὸν αἰτὸν τρόπον ἐλ-
 λήνων ὁήτοροι καὶ χρυστέων ἐχειριζομένη. πῶς γὰρ οἷς διάφορος
 ὁ σκοπός; ὁ γὰρ Δημοσθένης, ὃν ἐκείνου θάναμάουσι, πανούργος
 ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινός, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπικείμενος μέχρι ἀπα-
 γωγῆς, συγγεῖ τῷ λόγῳ τὰς τάξεις τῶν προσηγγελμένων καὶ τῶν
 προτεταγμένων, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ταῖς ἐρωτήσεσι χάσται κα-
 κουργας, ἄλλα προθεῖς καὶ ἄλλα κατεργασάμενος, καὶ πανταχοῦ τὴν
 λύμην τῶν ἀκροατῶν λυμαινόμενος. ἐφ' οἷς καὶ τὰς μετωπίδας τῶν
 λόγων δοκεῖ μὲν εὐκρινεῖν διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, οὐ μέντοι πρὸς
 αὐτὰς αὐταὶ φέρονται τὰς ἐπαγγελίας, ἐπιφορτίζει δὲ τὸν κατηγο-
 ρούμενον, καὶ πρὸ τοῦ καταψηφίσματος καὶ ταῖς ἀποδείξεσι θανα-
 τοῖ. καὶ τοῦτο διὰ πολλῶν ἴσκι τῷ φιλοπόνῳ καταμαθεῖν, ἐξαιρέ-
 τως δὲ ἐκ τε τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καὶ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους.
 ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐτέρως προκατεσκεύασε καὶ ἐτέρως τῇ πρὸς τὰς ἀπο-
 δείξεις τάξει ἐχρησάτο, τοῦτο μεθοδεύσας ὅπερ εἶπον, ἵνα τῆς ἐπαγ-
 γελίας ἐπιλαθόμενων τῶν δικαστῶν Αἰσχίνης οἰχῆται, ὃ καὶ συ-
 νέβη. ἐν δὲ τῷ τῷ κατὰ φύσιν ἂν οὐ πρῶτον προτεθεικῶς ἀλλὰ δεύ-
 τερον, τὴν τῆς Χερρόνησου ἀσφάλειαν, δεύτερον ἔθηκε τὸ κατὰ φύ-
 σιν, ὡς ἀπόλλυσι τὴν Χερρόνησον ὁ Χαρίδemos. Οὐ μὲν ὁ θεολόγος
 τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον τῷ ἀκουρῶντι ποιῶν τὰς
 τάξεις οὐ συγγεῖ τῶν πραγμάτων οὐτε ἐν ταῖς προκατασκευαῖς οὐτε
 ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν.

Heraclides 585, 21.

ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης 1196.

ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας] ἀρετὴ αἰρετὴ τίς ἐστιν, ἣν αἰροῦνται πάντες· οὗτοι Αἰδυρος ἐν ὑπομνήματι. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας φησὶ κατὰ μετὰθεσιν ἐρατὴ τις οὖσα ἢ ἐπέρματος κτήσις. ὡς δὲ ἐν ὑπομνήσει εὖρον Θέωνος, ἀρεστή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἀρετή, ἢ πᾶσιν ἀρέσκουσα. Cod. Paris. 2630. Conf. Etym. M. p. 138, 26 et Zonar. p. 297.

περὶ χρησμῶν 1189.

Heraclides Ponticus

τῶν εἰς Ἀβαριν ἀναφερομένων 145, 22. δευτέρῳ 178, 27.

Hermippus 9, 7. 25, 21. 233,

14. 362, 16. 368, 1. 401, 19. 470, 10.

Ἀθηναῖς γοναῖς 404, 29. 461, 26.

Ἀρτοπώλειον 328, 26.

Δημόταις 85, 33. 104, 33. 105, 8. 106, 26.

Κέρκωψιν 85, 29. 88, 29.

Φορμόφοροις 82, 19. 419, 26.

Hermogenes προοιμῶ τῶν ἰδεῶν 151, 16.

περὶ τῶ ἀπλῶς πολιτικῆ 172, 15.

Herodianus *) 342, 32. 348, 21.

649, 20. 798, 17. 800, 7. 850,

28. 947, 13. 1155, 1195. 1283.

1289 1290. v. ἀναδενδράς. αὐ-

ξην. εἰμί. ἔπεσον. ἰγνῶα. τέττιξ.

περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυπο-
τάκτων 1086.

περὶ διχρόνων v. Archilochus.

*) Herodiani de figuris libellum e Marciano 512 edidit Vil-
lois: poterat emendatius e Parisiensibus 2551 (a) et 2929 (b).
Quorum alterius index τοῦ σοφωτάτου ἡρωδιανοῦ περὶ ἀχημάτων,
alterius ἡρωδιανοῦ περὶ ἀχημάτων διανοίας καὶ λέξεως. Reliquam
lectionis varietatem infra posui, omissis codicum siglis, ubi
ambo consentiunt.

Villois. Anecd. 2. p. 87. v. 5: καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀκαταλ-
ληλίας] μηδεμίαν αἰτίαν τῆς καταλληλίας. 7. τοσοῦτους τρόπους]
τρόπους τοσοῦτους. 14. τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ. 15. ἀριθμητικῇ ὀνο-
ματῇ] ἀριθμοῦνται ὀνόματι. 16. ἐξάλλαξιν a. 17. ἀμα καὶ]
ἀμα δὲ. 18. ἀντὶ ἀπολύτου. 19. ἢ] καὶ. ἦτοι] εἴτε.
20. ἦ] οὐ a. 23. ἔχει] δὲ ἔχει. 26 et 27. ὑποφορῶν a.
28. ποτιδέγμενας νίας ἀχαιῶν. 30. αἰτήμα. 32. προτέραν.
34. συμπλοκῇ. 35. συμβαίνειν πεποίηκεν, οἷον ἔκτορι.
p. 88, 2. φράσεις. 3. ἐπὶ τετελεισμένῳ — ποιησάμενος.
6. τὰς et ποιούμενος om. 9. λόγον. 10. ὁμον δ' ἐναρθρον.
11. ὑπομνηματισμῷ πεπονημένων. 14. λέξεως — ἐχούσης.
18. τῇ. 20. τῶν γενων. 21. τὰ δώματι σταθεῖ om. οἷς
διαφόρους. ἐπάγουσιν. 29. κείται ἐν ἰωνικῷ. λυόμεθα a: κεί-
ται ἐν ἰωνικῷ βουλευόμεθα b: unde legendum ἐν ἰωνι. καλινό-
μεθα. conf. Ion. 403. 32. χόλον, ἀλλὰ μ' ἔαυται. 33. τὸ γὰρ.
37. πρόταξις a. μηδέπω τετελεισμένον τούτων. σημαίνει.
40. ἀναδίδωσι. 43. καὶ τὸ ὄφρα.

περὶ ἐγκαλισμένων 1142.

ἐπιμερισμοῖς v. νήοις. χεῖρ.

περὶ τοῦ ἡδὺ ὕδαρ 1194.

περὶ τοῦ ἡν 1293.

ἐν τῇ καθόλου 676, 21. 1173.

1250. 1255. 1265. v. ἰδύ-

την. μολιβδοτήξ. Συρακόσ-

οιος. τραπέζις. ὦ πόποι.

ἐν τῇ αὐτῆς Ὀδύσσειας, ραψ. 1260.

ἐν τῷ ὀνοματικῷ 1181, 1193.

1195, 1272. v. αἰς, κίχδου.

Κλήμης.

περὶ ὀρθογραφίας v. βοῖκα ζεύγη.

περὶ παθῶν 1219. v. ἡμιαν-

φοῖνξ.

περὶ πνευμάτων v. ὑψός.

p. 89, 3. δε] κτ. 7. αἰφνιδίαν. 9. λαβοῦσας. 10. κα-
κίνο a, κακίνο b. δὴ] δέ. 12. τίθεται. δύνει. δυνάμει
προσώπων. 13. τοῦ σφετέρου] τῆς λέξεως. 14. γὰρ] γὰς τὸ
σφετέρου. 17. ἐρεοῦται. 19. γὰρ ἂν οὕτως. 20. οἱ] οἶον.
22. παρὰ a. οἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἀντι-ερε-
γητικῇ τὴν σύνταξιν. 23. εὐτρεπείας τῆς περιουσίας. γιν-
ομένης a. 25. ἐπαγγελί] ἐπαγγελί a. 26. παρὰ] πρὸς.

31. μὴ οἷα. ἀπηνικημένος. 34. φαινομένων] φαινομένων.
36. λέξαι. 37. ἡττορ ἐμπειρίας. 40. προστατοῦν. 41. ὅτιον.

p. 90, 1. ἐκτερον. 3. τε] τε. ἐκταίνονται. 4. οὐδὲν
γὰρ θ. h. οὐδὲν γούνη θ. a. 6. 11. λεωδύμαντα a, λεωδύμαντα b.

8. οὐδὲν οὐν θ. 10. παρὰ λεωδύμαντος ἡταιρικῶς ἀνα-
φανέας. τὸ δέ. 15. εἰσὶ δέ. 16. ἡ εἰρωνεία. 20. ἰθὺς.

21. ἡ φεύξομαι σε γάλας. 22. μόνους μόνη. 26. ἰκαρτε-
ρεῖτε. τισὶ 27. υποβέβληται. φορημορφούμενα a, φορημο-
φοῦμενα b. 29. καθίσταται. 31. μετὰ σημειώσεως τοῦ post

v. 33: διασυρμός ἐστι λόγος εἰρωνικῶς ἐπὶ τῷ διασυρεῖν τοὺς πῆλιν
λεγόμενος, οἷον ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνίστη μαντεύεσθαι 36. κατὰ

καὶ. 37. δέοντων.

p. 91, 5. τὰ δέ — 6. ἀποδείξαι οἷα. 8. ἐστὶ λόγος ἐν ἀπε-
ριγραπτῷ — ἀποτελῶν. 13. τετρακῶλοι καὶ δίκωλοι μὲν, οἷον a.

16. μὲν] ἂν. 17. ψυχῇ] φρενὲς. 18. χῶρα τῆς ἐκπορεύ-
σεως. 27. παρωνομασίαν. 29. ὁμοιοπύκτων, ἁλλοιωσις.

ὁμοιοκ. 32. κατωρίθμοις. ἀντιστροφῆς. 34. προσεκφώ-
νησιν. 44. χρωμένη.

p. 92, 5. ὀργήν. ἀναγκαισμένου a, ἀναγκαισμένου h.

ἐκλάμποντος. 6. λέγοντος ἰδὼν δ. 9. κινήσωμεν. 15. ἁρ-
χομένῳ τῷ λόγῳ a et correctus b. 17. ἀφαιρουμένον. 22. ὡς

τοῖσιν ἑμῖς] ἑμῖς τοῖσιν.

p. 93, 5. μετὰ τοῦ. 13. ἀντεστραμμένον. προφορᾷ ση-
μαινόμενον. 17. λέξαι] πλάσις. 21. μεθ' ἡμέρας ἐκ μέσου τῆς

π. ἀνήρηπταις. 23. δέ οἱαν ἢ. ἀντωνομασίας a. 24. μετα-
λαμβάνοντες διατιθέμεθα κλειοχάρη. 27. δημοσθένην. Legendum

igitur ἐξήτει. τὸ δια ἢ παρ' — 29. καὶ post Ἀνακράτει οἷα.

30. οὐν λεωφίλος μὲν. 31. λεωφίλος δ' ἀκούει. 32. δὲ
δισκάντω. 35. φράσις. ἢ] καὶ. Post v. 40: ἁλλοιωσις ἢ

ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένη φράσει ἢ ἐπιφωτισμένη ἔννοια καὶ
ὁμοιοπύκτως τοῖς φθάνουσιν ἐπενεχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην

ἔννοιαν μεταληφθῇ. Haec uterque: deinde b: οἷον πᾶσι ἢ ἑλ-

περὶ συζυγίων v. νεῖφου.	423, 26. 439, 20. 447, 4. 450,
ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων	5. 46 ¹ , 27. 467, 13. 469, 1 et
v. τὸ ἰῶτα. τὸ Γ.	2. 743, 17. 782, 15., 783, 3.
Herodotus 18, 27. 36, 5. 83, 31.	α. 78, 1 et 14 et 33. 79, 8. 80,
100, 23. 113, 30. 116, 6. 209,	26. 81, 7 et 31. 85, 23. 86 33.
5. 293, 32. 306, 21. 309, 15.	89, 9 et 14. 90, 15. 92, 27.
326, 14. 366, 1. 372, 6. 395,	93, 14. 94, 26 et 33. 95, 14
16. 406, 6. 416, 21. 418, 15.	et 22. 99, 19. 100, 15. 102,

λῶς ἐσιδηγοφόρει, ἀντὶ τοῦ οἱ Ἕλληνες. γίνεται δὲ κατὰ πολλὰς
τρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμούς καὶ περὶ
πτώσεις καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνους καὶ περὶ γένη
μὲν ὀνομάτων ὑποθέσθω τὸ προσημασμένον παραδείγμα, τὸ πῶσα ἡ
Ἑλλὰς ἐσιδηγοφόρει. περὶ δὲ ἀριθμούς, οἷον αἴας (μεγας Ζηναεὺς
περὶ σχημάτων τῶν κατὰ βίον. eiusd. cod. f. . .) ὁ καθελὼν τὴν
Τροίαν, ἀντὶ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεις· μήνιν αἶειδε, Θεία,
ἡ μὲν Ἀχαιοὺς ἀλλ' ἰδοὺ· ἀπὸ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς εὐθείαν μετέ-
πιασε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκ ἐτι μιν γίνετο. περὶ δὲ
χρόνους, ὡς τὸ παρεξομαι τοὺς ὀρῶντας μάστιγας. ἴσθιον οἱ ἄλ-
λοῖσι μὲν λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή, με-
ταβολὴ δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖρονος ἐπὶ τὸ κρείττον. ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου
δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή λέγεται. κάμε τεύχων,
ἀντὶ τοῦ καμὼν κατεσκάδασε· λέγεται καὶ τὸδε ἄλλοῖσι. α νεο:
αἶν ἐν τῷ χάρις τῷ χῶ τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς, καὶ ἐποίησεν ἡμῶς
βασίλειον ἐφ' ὅτι τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ. δοικῆς γὰρ πτώ-
σεως προληφθεὶς ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς ἑλλητικῶς καὶ δίχα
ἀναφορικῶ ἀρθροῦ. ἦν γὰρ τὸ ἑλλίπες οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς.
κάν μιν ἢ ἐπιφερομένη ἔννοια ὁμοιωπτῶ ἐκτεταλῆναι ἐπὶ νεοιο,
οὕτω προσαγομένη, ὅς ἐποίησεν ἡμῶς, οὐδὲν ἡμῖν περὶ τοῦτον προῦ-
κτιτο ζήτημα. ἐννεγειν δὲ ὑποστήσας διὰ τοῦ ἐποίησε ῥήματος,
ἀναγκάως ἐπ' εὐθείαν πτώσει ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργούντα ἐπα-
θούντες μαθεῖν. καὶ πῶς τούτου ἂν ἐννεγῶμεν; τῆς ὀνομαστικῆς
πτώσεως παραλαμβάνομενης, δοῦναι τὸ ἑλλίπες ἀρθρον ἢ ὀνομαστικῆς
εὐθεία παρῶν οὕτως ἐξικουεσθαι ἀνελλιπῶς, ὅς καὶ ἐποίησεν ἡμῶς
βασίλειον ἐφ' ὅτι τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ εἰς βασίλειον δόξαν, ἢ
δόξαν ἢ ἐχομένην ἐγγραφὸς λέξις ἐκινή παραστήσας. αὐτῷ ἢ δόξαν
καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμὴν. ἀπὸ τῶν τελευτῶν ἐπὶ τῷ
πρῶτον ἐπ' ἀνείκῃ οὕτως· αὐτῷ ἢ δόξαν καὶ τὸ κράτος τῷ ἀγαπήσαντι
ἡμῶς ἐν τῷ ἰδίῳ αἰῶνι. καὶ Εὐριπίδης· ἐν ἀνταλλάσσωμεν οὐ με
προῦδοσαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὀριστοῦ.

p. 94, 2. κατεκλεισμένη. 8. αὕτη δὲ ἀντιχούτων ἔστιν
ἐφόδιον. 11. ἄλλ' οὐθ'. ἐξήλταται. 12. ὡς ὁ τοδεῖς.

13. ὁμοζῶτα. κατέκειον. 19. ξέν' α 23. τῷ γὰρ
29. συνέπινες αὐτῷ. 30. συννέχθης συνομνόμενος. συνη-
νέχθην b. 37. ἐμπιπραμένους οἰκίας καὶ κατασκευαπτόμενα τεύχη.

p. 95, 5. λόγον, ὡς περὶ δια βαθμῶν τιμῶν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἑτε-
ρον μεταβαίνοντες, κόμμα ἢ κῶλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας οἰοῖται
ποδὶ δευτέρῳ παύματα (b: πάντων a) καὶ ἀνόντα, οἷον οὐκ —.

9. 104, 21. 107, 33. 111, 3. 100, 17. 110, 32. 111, 32.
 et 16. 114, 20. 352, 20. 114, 20. 115, 15.
 356, 8. δ. 86, 19 96, 22. 99, 11. 105, 27
 β. 89, 9. 90, 20. 99, 26. 104, et 30. 112, 1. 113, 32. 114, 31.
 1. 106, 8. 114, 20. 115, 7. ε. 83, 2. 108, 16.
 γ. 77, 21. 79, 8. 84, 22. 94, 20 ζ. 89, 27. 105, 30.
 et 23. 96, 28. 99, 8 et 18 et 27. ζ. 83, 13. 89, 12. 104, 29. 416, 16.

He-

Sed a haec quoque habet: οἷον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντολῶν τήρησις, οὐδὲ ἐντολῶν τήρησις σαρκὸς κά-
 θαρσις, οὐδὲ σαρκὸς κάθαρσις ἑλλαμψις, οὐδὲ ἑλλαμψις πόνον πλή-
 ρωσις τοῖς τὸ μέγιστον ἢ τοῦ μεγάλου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐπιγόμενος·
 τὸ τοιοῦτον ὄχημα κλίμαξ καλεῖται. ταῦτα om. 6. prim. δὲ]

μὲν 7. Versus Homerici ut apud Homerum leguntur.
 13. οἷον τῷ. 16. ἐκπνέι. 18. υἱοί. καὶ] ἢ b.
 21. ζεύς ἐπεὶ οὖν. 23. καὶ τὸ οὐ γάρ. 28. ἀνογειλάς
 λεόντων. 30. τοῦ Ἰθους ἐπιφέρειν αἰεὶ παρεδεξάμεθα ἐνικά.

40. γλαυκῶπιδι κυσάνδρῳ ἱρασιπλόκαμον κόραν προῖαμιο.
 p. 96, 1 φάτις b. 4. νοημάτων] ὀνομάτων. 6. τοιαῦτα.

12. πόλων ὠκεαδωμαντῆρες ἱππότου σοφῷ. κύνδεος.
 14. τεθωαί. 16. ἐκ κοινῷ καὶ ξένου. 17. καὶ ὡς παρὰ τῷ

Ἡροδότῳ· νόστιν αἰτερ πόνον καὶ οἷζυος. 19 δὲ ὅταν. γένηται.
 21. ἐρέτριαν εἶλεν. αὐθις. 33. νοεῖται. 36. προπαρα-

σκευάζουσα b, προσπαρασκευάζουσα a.

p. 97, 3. οἷον καὶ γάρ. 4. ε' om. 34. ἢ καὶ διὰ.
 35. οἷον ὄμματα. 37. ἐν] ἐν.

Herodiani qui fertur περὶ ἀκυρολογίας commentarius est in cod.
 Paris. 2929, hoc initio: Ἀκυρολογία ἐστὶ λέξεων τῶν περὶ τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἀναστρεφόμενων οὐ προσεχῆς χρήσις. γίνεται δὲ ἀκυρολογία, ὅταν
 τις ἀκέρω φωνῇ χρησῇται παρὲς τὴν κυριωτέραν, οἷον ἂν τις εἴη
 ὄγγχος ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ προσώπου. ὄγγχος μὲν ἐπὶ τετραπόδων
 ζῶων τάσσεται, ῥάμφος δὲ ἐπὶ πτηνῶν, ὅψις δὲ καὶ πρόσωπον ἐπὶ ἀν-
 θρώπων. διαφέρει δὲ ὄγγχος καὶ πρόσωπον, ὥσπερ τοῦ φωνεῖν τὸ
 ὠρύεσθαι, καὶ τοῦ γῆμι τὸ γήμασθαι, καὶ τοῦ τεκεῖν τὸ γεννῆσαι,
 καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐξῆς ἐπαγόμενα κατ' ἀντιπαράθεσιν. Διαφέρει
 μὲν οὖν τὸ φωνεῖν τοῦ ὠρύεσθαι, ὅτι τὸ μὲν φωνεῖν ἐκ' ἀνθρώπου
 τάσσεται, τὸ δὲ ὠρύεσθαι ἐπὶ λύκου. παρατηρητέον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν
 λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἐκάστου ὄνομα, οἷον νοκᾶσθαι ἐπὶ αἰγῶν, βλη-
 χᾶσθαι ἐπὶ προβάτων, βρωμᾶσθαι ἐπὶ ὄνων, χρεμετίζειν ἐπὶ ἵππων,
 βρυχᾶσθαι ἐπὶ λεόντων, ἀφύζειν ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίους, ἀπὸ
 τῆς ἀρ' φωνῆς. παρ' ἡμῶν τούτοις τὸ ὑλακτεῖν λέγεται. καὶ ἐπὶ τῶν
 πτηνῶν κρώειν μὲν ἐπὶ κορώνων καὶ κοράκων, κοκκίζειν δὲ ἐπὶ
 ἀλεκτρυόνων καὶ κοκκύων, τριγύζειν ἐπὶ τρυγόνων. Quae simillima
 sunt Ammonio p. 144. Nec dissimilia reliqua. Insunt tamen
 quae ad emendandum illum faciant. Vetus p. 37 non γαμῖν
 δὲ μὴ legendum, sed ex Herodiani ἐμοὶ δὲ γαμῖν sumendum
 γαμῖν δ' ἐμοί.

Hesiodus 442, 1. 945, 8. 1182.
1183. 1207. 1209. Scutum
non esse Hesiodi 672, 7.
1165.

Hexiphanes 729, 23.

Himerius 1082.

Hipparchus 647, 10.

Hippasio 472, 31.

Hippocrates 223, 22. 435, 28.
474, 29.

περὶ ἀρχαίας ἱστορίας 169, 23.

περὶ νόσων δευτέρῳ 171, 4.

Hipponax 17, 22. 82, 13. 85,
20. 86, 9. v. τάλας.

δευτέρῳ 85, 23.

Homerus 4, 9. 8, 30. 13, 5. 23,
19. 24, 27 et 33. 25, 24. 28,
32. 37, 25. 38, 13. 42, 15. 44,
10 et 24. 51, 10. 54, 33. 64,
9. 72, 20 et 32. 73, 4. 82, 1.
83, 9 et 32. 84, 22 et 24. 91,
32. 93, 2 et 10. 94, 12 et 31.
97, 6. 111, 3. 112, 7. 120, 27
et 30. 122, 2. 144, 21. 146, 11.
153, 7. 163, 32. 176, 33. 203,
8. 210, 10. 213, 7. 224, 16.
226, 8. 230, 21. 238, 27. 240,
12. 257, 1. 291, 30. 323, 17.
326, 15. 332, 9 et 13 et 20.
335, 22. 347, 21. 356, 18. 361,
7 et 10 et 12 et 14. 379, 11.
380, 21. 382, 14. 398, 23. 411,
29. 412, 11. 416, 12. 417, 10.
422, 13. 424, 28. 426, 23. 428,
22. 453, 29. 454, 25. 456, 23.
457, 13. 460, 5. 467, 26. 468,
3. 475, 28. 476, 15. 678, 17.

727, 19. 752, 19 et 30. 769, 24.

v. Μύνης. Ὠρίων.

Hyperides 101, 22. 104, 7. 111,
28. 335, 24. 365, 9 et 14. 378,
25. 381, 7. 398, 11. 399, 12.
408, 1. 448, 12. 468, 18. 473, 1.

κατ' Ἀρισταγόρου 102, 13.

κατ' Ἀριστοφάνους 108, 1.

κατ' Ἀρχεστρατίδου 100, 8.

κατ' Αὐτοκλείους 96, 30.

κατὰ Δημοσθένους 444, 22.

ὑπὲρ Κρατίνου 77, 27. 100, 32.

ὑπὲρ Λυκόφρονος 97, 12.

περὶ τῶν ὀρίων 79, 12.

κατὰ Πατροκλείους 83, 7. 463, 15.

περὶ τοῦ Πολύευκτον στρατη-
γεῖν 78, 18. 330, 10.

Ῥοδιακῶ 112, 10.

Iamblichus] Cod. Vat. 997: τίς
τὸν Ἰάμβλιχον.

Οὐδὲν τὸ πείσαν, ὥς δοκῶ, τοὺς
πρὶν λέγειν

ὥς οὐρανοῦ κάτεισι πῶν ψυχῶν
γένος,

ἀλλ' ἢ πτερωτὸς καὶ τρέχων τὸν
αἰθέρα

καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς
Ἰαμβλίχου.

Ibycus Ind. v. τραπεζίτης.

Idomenes 250, 2.

Ioannis apocalypsis 1165.

Ioannes Charax v. Charax.

Ioannes Lydus 170, 19.

Ioannes Philoponus 1177. 1286.
1288.

Ioannes Presbyter 1097.

Ioannis Siceliotae duo supers

Δ α α α α

sunt in Hermogenem commentarii, alter, quo Rulinkenius casus est εξήγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἐρμογένους ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελώτου (cod. Paris. chart., f. max., fol. ferme 200, in-

ter libros Falconeti 10173), alter Ἰωάννου Σικελώτου τοῦ λεγομένου δόξα πατρὶ (infra τοῦ δοξοπατρῆ) εἰς τὸ περὶ εἰρήσεως Ἐρμογένους βιβλίον (cod. Barocc. 175, f. max., fol. 209) *).

*) Ille quem priore loco posui, tali est initio: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐπιτημέτοις καὶ τοῖς [διὰ] τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλονοίας τὸ γνωστικὸν τῆς ψυχῆς ἀποφύμπειν τῆς ὕλης γενέσεως ἐπικυρόμενοις πρὸς τε τὴν ἀκριβῆ τοῦ συμφέροντος εὐρεσιν τῇ τῆς ἀπαθλίας κρυπτομένου περιβολῇ εἰς τὴν ἀσφυλὴ τοῦ κοινού βίου διεξωγῶν, ἐφ' ὃν τῆς ἀπαθλίας καὶ ἀδιεκπνεύστου πληρώσεως ἀπεξώσθημεν, πρὸς τε μελῶν ἢ ἐπὶ τῶν ἐν ἡμῖν ἀνωμάτων αἰρέσεων καὶ κινήσεων ἐπὶ τὴν συμμετρον καὶ ἀσφῆτη μεσότητα καὶ ἰσοτήτα τῶν ἀντεπεριχωμένων ἀκροτήτων, καθ' ἣν ἀμεινὰ τις ἐγίνεται καὶ ἐπίδοσις τῶν τε καλῶν καὶ τῶν κακῶν, ἐφ' οἷς ἐπιμνηστικὰ κροτοῦνται καὶ ψόγοι, ἐκ τε τοῦ δικαίου λήρην τε καὶ εὐθυμία, ἐφ' ἧς προκόπτειν δοκοῦσιν οἱ ἐκτεταμένοι, ἀναγκαῖον τὰ τῆς πανδήμου ὀητορικῆς ὄγκια καὶ μυστήρια καὶ τῶν ἀδύτων μεθόδων τοῖς ἐξαίτοιοις αἰ τελεῖται. φιλοσοφίας γὰρ ἔστι τὸ κέλαιστον ἀντικρυς καὶ χωρικτῆρ οὗ πρῶτος τοῦ πλείονος τακτικός, ἕπερ θεὸς ὑποκρίνεται λογικὴ φύσει διατακτομένη καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕαστον, ψυχῶν τε καὶ σωματικῶν οἰκιῶν τε καὶ πόλεων ἐπιμελομένη, τῶν ἀμεινόντων τῇ ἐκπτώσει παρὰ τρεπέντων καὶ φερομένων ἀπαντα καὶ ἀσυντακτα ταῖς ἀσυναρτήτοις δυνάμει. καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ ὅσον ταῖς αἰσθητικαῖς θεωρίαις ἐπιβιβάζει τῶν ὄντων τὸ ἀντιδιωρημένον τῇ πρακτικῇ· οὐ γὰρ τὸ λυσιτελεῖς ἀπ' ὀλίγων μόνον ἰστέ, οὐδ' αὖ ἐτέροις ἐμπεριγράφεται, καθάπερ αἱ γραμμαὶ τοῖς σημείοις καὶ τὰ τῶν φθόγγων τοῖς διαστήμασιν, ἀλλὰ κρητὶς οὖσαν καὶ βάσει καὶ κοσμητικῇ δημιουργός, τὰ τε τῆς νοεῖας οὐσίας ἡμῶν διαπτέλλουσα καὶ παντοίας διεξάγουσα καὶ ἰδύνοσα πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἐφιστά. μεθ' ἧς προάγουσα πολιτικὸν φιλοσόφους ἀποτελεῖ, πόλεις ὅλας καὶ δήμους τῷ τῆς γλώττης ἄγοντας πείσματι. τοιοῦτος Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς τρόποις ἐνήγετο οὐκ εἰς αὐτὸ καθυδεῖν, οὐ μυριάδων πολλῶν, γῆν ἀνδιστασῶν καὶ θάλασσαν κατ' εὐτελοῦς σημείου, τῆς Ἀττικῆς, περιεχόντο. τοιοῦτος Δημοσθένης, τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισὸς τε καὶ Ἰλισσὸς, ὁ τοῖς Φιλίππου μηχανήμασι τοῖς ἀργυροῖς ἀντιβαίνων, ὃς ἕπερ εἶχε δύναμιν ὥς τοὺς λόγους τοὺς Ἀθηναίους ὑπέκοντας, ἔορσετ' ἂν κοσμοφλεγῆς δηλὸς Ὀλυμπιάδος, Μακεδόνες δ' ἐκλύσθησαν καταδράχταις Παιανίως, Ἰθνη δ' ἔκυσαν δῆμον Ἐριχθόνιον. τοιοῦτοι Βασίλειος καὶ Γρηγόριος καὶ ὁ χρυσὸς ἡμῶν ὀικετός καὶ γλυκὺς, καὶ ἅπαντα τὰ ὀικημάτια τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οἷς εὐφραίνονται αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, κατακλύζονται δὲ ψυχαὶ τε καὶ φύσεις πονηραὶ καὶ παράνομοι ὕψχημαχοὶ βέλθροι καὶ τοῖς ἐκ μέλανος μετατίθενται δὲ σύμπασα γῆ καὶ μεταγεται πρὸς εὐνοσίμιαν τε καὶ ἐπὶ

γνώσει, πᾶν ἄλλως Πλάτων, Πλάτωνος ἀναξίως, κατεπαυῆναι τὸ ῥητο-
ρικῆς πῦρ το κοινωφελές, καὶ σκοτιᾶ τοὺς ἀμοιρούς πύλην, καθάπερ
ἐκείνος τὸν Παδάμανδρον τοὺς ἀσεβεῖς ὑποτίθησι. καὶ ἐροῖμην
ἂν Πλάτωνα καὶ τὴν σεμνὴν Ἀκαδημίαν, εἴπερ τῷ ὄντι τὴν ἀλη-
θεινὴν ῥητορείαν κωμῳδεῖ, ἀλλὰ μὴ τὴν νόσον καὶ παρακεινημέ-
νην, ὥς ἐξ ἄλλων αὐτοῦ Πλάτωνος ἐνεσι γινῶναι, ἢ μὴ συννοήσαν-
τες τινες κατέλιπον Πλάτωνος —, πλὴν ἐροῖμην ἂν Πλάτωνα χάριν
τῶν ἀντιπρόστων, ἂν ἡ πόλις αὐτῷ καὶ πολιτεία τέχναις κοσμουμένη
καὶ ἐπιστήμῃς, ἣν ὑπὲρ γῆν τῷ λόγῳ συνέστησε, συσταῖται ταῖς ἀνί-
σοις ἀνταλλαγαῖς τε διασέσσει, καὶ ταῦτα πανουργίας αἰετῶν τεχ-
νιῶν προσαναγόντων. εἰ μὲν γάρ τις οὐ χρεῖα τῶν κατὰ μέρος πα-
ρασκευῶν, ἀλλ' ἀποδοκιμάζεται μὲν ῥαπτική, ὑφαντική δ' ἀποκρί-
νεται, σκυτεὺς τε μετ' ἀρτοκόπου καὶ οἰνοπώλης ἐξῆς ὁμοίως ἅπαν-
τες ἔχρηστοι, ἀπαθεία δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει συμπολιτεύονται, καὶ πῶς
χρεῖα τῶν καθ' ἑκάστα ἢ διεξέρχεται; εἰ δὲ μή, τοῖς ἐν γενέσει δια-
γινόμενοις πάλιν ὑπόκειται, οἷς δ' ὑφίστηκε τὸ παθαίνεσθαι, τοῦ-
τοις ἐπιθυμία τε καὶ θυμὸς καὶ τὸ περὶ τὸ μέλλον τυφλὸν συν-
φέσκειν. οὐκ οὖν ἡ μυρίαὶς ὀλέθροῖς ἡ πόλις οὐχίσταται Πλάτωνος,
τῶν οὐκ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἀλλήλων χωρούντων, ἡ κἀνταῦθα ῥητορικὴ βρα-
βεύσει τὸ ἐννομὸν τε καὶ ἑσπέριαστον. εἴτε πῶς τῶν κάτω πόλεων
τῆς δεκαπύργου ἐξαισίουται, ὅποτε καὶ τῇ ἀερίωσον παραπέτηγε;
καὶ μὴν εἰ μέρεσι τὸ ὅλον γινώσκειται — οὕτω γὰρ ἡμῖς ὁ Ἀρλο-
νος καὶ τὸ ἄληθές περὶ διδάσκων —, ἔστι δὲ πολιτικὸν μέρος ἡ
ῥητορικὴ τὸ συνεκτικώτατον τε καὶ κάλλιστον, μεταποιούσα τοὺς
ἀνθρώπους εἰς τὸ πραότερον, οὐχ ἥττον ἢ ὡς ὁ μύθου Προμηθεὺς,
οὐκ εἰδῶλον δῆπουθεν ἄλλ' εἰκὼν καὶ ὁμοῖωμα μὴ κινουμένης ἰδέας
τοῦ εἰταλῆσαν ὀρίσαντος. εἶδος οὖν ἄλλ' εἰδῶλον καὶ ἡ πολιτικὴ, εἴ-
περ τὸ ὅλον τῷ μέτρῳ ταυτὸν κατὰ τὴν φύσιν. καίτοι ἕτερος ὁ ζῆ-
την πύθεται, τί ποτε ἔργον ἐστὶ πολιτικῆς. εἰ μὲν τὸ πόλις ἦσθαι τε
αὐτὸ καὶ οὐκίως διατάττειν ὡς εὖ, τὸ νικᾶν πρὸς ἡμῶν· τοῦτα γὰρ
καὶ ὁ δοκεῖ Πλάτωνι ἀπλήρημα. εἰ δ' ἕτερον πού τι, καὶ διεξάτωσαν
καὶ ἡμεῖς στέρξομεν, καὶ εἰ βαύλομαι γε αἰδοῖ τοῦ καθηγεμόνος ἢ
ἀπορρήτοις κείσεται. ἀλλ' ὡς ἔοικε, Πλάτων ταῖς ὁμωνυμίαις ἀνέχων
δοκεῖ Σωκράτους λελησθαι τοῖς τε τοῦ Μενεξένου καὶ οἷς ἐκείνος
τὸν διακριτικὸν κινῶνα τὴν διαλεκτικὴν παραδείκνυσιν. ἐνθεν τοι
Σάπταις καὶ Πύρρῳσι ὑποκλίνεται, οὐκ ὡς ἀληθῶς τὰς περὶ τα-
τον καὶ τὴν Ἀκαδημίαν δεικνύουσι. καὶ πῶς ἂν, ὃ θεῖε Πλάτων,
φιλοσοφεῖν ἐξέσται, τῆς πρὸς οὐχόμενης, εἴπερ εἰδῶλον τῆς θεω-
ρίας ἡ χρημὶς κατὰ τὰς αὐὰς ὑποθέσεις; ἐφ' αἷς ἑστέρον συμβαλ-
ναι δύοιν εἰκός· ἢ Πλάτων ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐφεστέως
βλοῦ στήσεως στερεῖς, ἢ τὰ τῆς ῥητορικῆς οὐ σκιά. δίδεται γὰρ
ψυχῆς πάθος ἐφιστύνοντα καὶ ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστήμη ἀρε-
κ. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς τοῦ περὶ εὐρίσεως βιβλίου ἀρχόμε-
νοι αὖν διεξέρχονται κατὰ τὰς αὐὰς ὑποθέσεις; ἐφ' αἷς ἑστέρον συμβαλ-
ναι δύοιν εἰκός· ἢ Πλάτων ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐφεστέως
βλοῦ στήσεως στερεῖς, ἢ τὰ τῆς ῥητορικῆς οὐ σκιά. δίδεται γὰρ
ψυχῆς πάθος ἐφιστύνοντα καὶ ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστήμη ἀρε-
κ. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς τοῦ περὶ εὐρίσεως βιβλίου ἀρχόμε-
νοι αὖν διεξέρχονται κατὰ τὰς αὐὰς ὑποθέσεις; ἐφ' αἷς ἑστέρον συμβαλ-
ναι δύοιν εἰκός· ἢ Πλάτων ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐφεστέως
βλοῦ στήσεως στερεῖς, ἢ τὰ τῆς ῥητορικῆς οὐ σκιά. δίδεται γὰρ
ψυχῆς πάθος ἐφιστύνοντα καὶ ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστήμη ἀρε-

ρος (οἶμαι, δὲ τοῦτον τὸν τῇ συγκλίῳν ἄξια διαπρέφαντα καὶ τὸν ἀρχιερατικὸν τῆς τῶν Σάρδεων μητροπόλεως λαβόντα διέπειν θρόνον εἶναι, ὅς τις καὶ τὸ περὶ τῶν προγυμνασμάτων τοῦ Ἀφθονίου βιβλίου ὑπομνηματίζουσι νομίζεται), ἀλλὰ δυο μόνον ἡ καὶ τρίτη. τὴν τε γὰρ τῶν τοῦ παρόντος βιβλίου ἐν πρώτοις φαίνεται παραδιδούς, εἰτα τὴν αὐτὴν τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν σκοπόν. *Interdixit, cuius paullo post mentionem facit, in status commentarius*: τὸ οἷος τὴν φύσιν ὁ τεχνουργός ἐγένετο, καὶ ἡ τούτου ἐνγκαμένη τίς, καὶ ἐν ποίᾳ φορᾷ τῶν ῥητόρων ἤκουσε, καὶ πάλλα ὅσα περὶ αὐτοῦ ἐστόρηται, ἐν τῇ εἰς τὰς στασεις ἡμῖν πονηθέντι ὑπομνήματι εἰρηται. *Orationum a se habitatum meminit plurimum, velut in cod. Falconetiano*: δεῖ μανθάνειν τὰ βιβλία ἀναγίνωσκοντας καὶ γυμνάζεσθαι καὶ ἀσκεῖν ἑαυτοὺς ἐν ταῖς μελέταις καὶ ἱερυνῇ καὶ ἐφιστάμεναι ζήλῳ πολλῷ, πῶς τότε τέθειται καὶ νενοήται καὶ τέτακται παρὰ τοῦ παλαιοῦ, καὶ δι' ἡντινα αἰτίαν νυν μὲν οὕτως, ἐν ἐτέρῳ δὲ ἑτέρως, καὶ ἐξ μηδὲν μελλεῖ τι ἐσεσθαι προφανὲς ἡμῖν ἐκ τοῦ τοιοῦτου κέρδος. αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ ῥαθυμεῖν μηδὲ καταγωννύειν τὸ τῆς ψυχῆς γνωστικὸν ἐν ῥαστώνῃ καὶ ἀμελείᾳ πολλοῦ ἂν ἄξιον καὶ ἀνθρώπῳ τῷ ὄντι πρόπον, ἄλλως τε κἂν εἰς χρεῖαν ποτὲ εἰσπέσωμεν ἐκ ταυτομάτως καὶ αἰτηθώμεν γράψαι πρὸς τινὰ λόγον ἢ παραπαλόντος καὶ πειράζοντος ἢ σπουδαζόντος, οὐκ ἂν ἀπορήσωμεν οὐδ' ἀλοχυνθώμεν . . . οὕτω γὰρ ἡμεῖς πρὸς τινὰ τῶν πρώτων τῆς συγκλήτου παραβυλόντες, καὶ νομιζόμενοι ἀκρίβειαν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας κλέους τὴν δόξαν φέρειν, καὶ οὐ διὰ τὴν πέναν περιφρονούμενοι καὶ ἁδοξίαν, καὶ μηδὲν ἔχειν περαιτέρω τουτου ὑπολαμβάνομενοι, τὸν τοῦ ἵππου λόγον προσεφωνήσαμεν αὐτοσχεδῶς, καὶ πρὸς ἕτερον τὸν κατὰ Σαρακηνῶν λόγον, μηδένα προμελετήσας ἢ καὶ προσεψάμενος, ἀλλ' αὐτομάτως πρὸς ταῦτα καὶ ὥσπερ παλιν ἀποδυσάμενος. οὕτω δ' οὐν μοι καὶ ὁ τοῦ Προμηγορίας μύθος ἀνεσκευάσθη διὰ παντός ἐίδους φιλοσοφίας καὶ ἀλληγορίας πεπλουτισμένος. μὲνηματι δ' ἐγὼ ποτε καὶ τὸν βασιλείον τὸν δεύτερον προτραπείς ἐν τοῖς Πικριδίου λόγον εἰπεῖν, οὐ ἡ ἀρχὴ „οἱ προσφωνητικοὶ τῶν λόγων, ὧ βασιλεῦ, παρανοοῦνται τὰ μηκῆ τῶν ὑποθέσεων.“ κἂν μηδὲν τούτων ὠφελῆμαι κατὰ τὸν βίον, καὶ ταῦτα πέναν ἰσχυρὰ καὶ ἀπαρμυνητῶ παλαῶν ἀπορία ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοί. καὶ αὐτὰ διηλθον οὐχ ἔν' ἐμαυτὸν ἐπάρω κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ Ἀστυδάμας σαντὴν ἐπαινείς γύναι, ὅτι μηδεὶς ἀφανέστερος ἐμοῦ φανήσεται ποτε, ἄλλως τε καὶ τὸν κλεινοῦ βίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ νόσσι διαγαγὼν ποικίλαις· ἀλλ' ἐν' ἐνδείξωμαι ὅτι τούτοις περὶ τὰς ἐπιστημὰς καὶ μελέτας πόρους καὶ προῖκα δεῖ ταλαιπωρεῖν. *Et rursus: γέγραπται τις καὶ ἡμῖν γυμνασίας χεῖρον τοιοῦτος λόγος (i. e. πολιτικός), οὐ ἡ ἀρχὴ „αἰσχροῦ, ὧ παρόντες, ὑπὲρ δόξης ῥεούσης αγωνίζεσθαι τὸν φιλοσοφον. οὐ μὴν ἀλλ' εἴ τις ἐτέρως βῶν ἔπειτα μὴ τῶν κρεττόνων ἀντιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρην δόξαν ἔχει πρὸς τοὺς βελτίστους, φιλάνομιον διελέχων ὥς φανὴν χρῆσαι τῆς ἀλαζονείας μεταποιεῖται.“* *Pauperem sē et derelictum saepe queritur.* δέεται τὸ διδακτὸν καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἔσθεν δυνάμειος, πένητι δὲ τί ἂν εἴη δοῦναι τῷ διδασκάλῳ, καθάπερ αὐτὸς ἐγὼ, καὶ μάλιστα τοῖς νυν, οἱ μηδὲν ὄντες διατείνονται διδάσκειν καὶ τοὺς τῆς ἀναγκαίας χρεῖας στερομένους διδοῦναι ἀναγκάζουσιν. *Et sub finem voluminis*: τὸ ἀκέρδης υπολογισέ-

- Ion *) ἐν Ὀμφάῳ 1208.
 Iosephus 133, 14.
 Irenaeus ὁ περὶ Ἀντιόχειας, ἀννη-
 θείας γραφάς 1037, 10.
 Isaacus Porphyrog. 1140.
 Isaens 328, 2. 329, 32. 379, 26.
 406, 30. 421, 31. 439, 2. 469,
 18. 472, 3. Ind. v. Ἀέδων.
 ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς
 434, 10.
 Isocrates 121, 32. 131, 15. 134,
 26. 135, 5 et 7. 137, 10. 142,
 1 et 28 et 30 et 32. 143, 1 et 4
 et 9 et 13 et 16 et 18. 148, 1.
 149, 15. 152, 31. 153, 1 et 3 et
 10 et 15. 160, 4. 165, 3. 168,
 22 et 24 et 27 et 31. 169, 1.
 172, 30 et 33. 173, 3 et 5 et 7
 et 10. 176, 6. 179, 11. 333, 26.
 341, 23. 344, 25. 365, 12. 400,
 28. 418, 3. 430, 7. 473, 21.
 Ἀντιόσου 90, 18 et 21. 92, 14
 et 29. 95, 7. 103, 17. 109, 10.
 113, 19 et 28. 115, 5. 127,
 18 et 31. 128, 23. 135, 11.
 1168.
 Ἀρεοπιγυτικῶν 125, 20 et 24.
 πρὸς Δημόνικον 121, 3. 137,
 16. 138, 6. 142, 19 et 23.
 149, 1. 161, 6.
 περὶ τῆς εἰρήνης 135, 1 et 3. 137,
 5. 142, 3. 147, 20. 148, 11.
 156, 8 et 10. 158, 20. 176, 4.
 Ἐλένη 85, 15. 124, 25.
 Εὐαγόρα 83, 5.
 πρὸς Εὐθύφρων 128, 12.

μενος — οὐ γὰρ τῶν ἔχοντων ἐγώ, ἀλλὰ τῶν μόλις ἀποζώντων καὶ τοῖς ἀναγκαίοις — ὀκνῶ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ ἐπιμερίσαι τινὰς τῶν Δημοσθένους ἢ τῶν Θεολογικῶν). εἰ γὰρ καὶ ἕνα λόγον τῶν σπουδαιωτάτων ἐπιμερίσαι κατὰ τοὺς ὑποδειχθέντας τύπους ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἑρμογένους μετὰ τῶν προσηκόντων ἐκείστω θεωρήματι παραδειγμάτων, ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ συζητητὴς τῶν τοιούτων, φησὶν ὁ λόγος ὁ ἱερός; ποῦ βασιλεὺς Μάρκος ἢ Ἀντωνίους ἢ Ἀδριανός, ἢ πατριάρχης ἢ ἄλλος τις προέχων, ἔργους ἄλλ' οὐ λόγοις ἐπὶ ταῦτα προτρέπων; πάντες γὰρ ὡς εἰπεῖν δημοβόροι καὶ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τὸ ἴσον ὑπάγοντες καὶ τὴν αὐτὴν ἀλογίαν, ὥστερ δεδωότες καὶ ἀλαχυνόμενοι μὴ κρειττόνων ἀρχωσιν. Eruditionis suae mira quaedam edit specimina. Cod. Barocc. f. 54: ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀπὸ μυστικαῖς κωμίας κρίνεται ἀσβεβίας, ὁ τὸν κατήγορον μελετῶν τῆς μὲν ἐν Μαραθῶνι τοῦ Ἀλκιβιάδου κατὰ τὴν βαρβαρὸν ἀριστείας καὶ τροπαίων οὐ μνημονεύσει —, τῆς δὲ ἀκρασίας αὐτοῦ, ἣν μειράκιον ἐτι ὦν εἶχε, μνημονεύσει. Et f. 56: πόλις μὲν ἡ Κατάνη, ἡ δὲ Αἴτνη λόφος τις πλησιάζων, ἐν ᾧ πῦρ αὐτομάτως ἀναβιβάζεται· ἡ φασὶ καὶ τὸν Ἡρακλέα ξαντὸν ἐμβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν δοξομανούντων φιλοσόφων καὶ βουλομένων ἀπαθανατισθῆναι. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐχ αὐτὸν ἐβάλεν εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ὁ Φιλοκλήτης ὑπουργήσας τῷ τούτου προστάγματι ἐπὶ μισθῷ τοῖς αὐτοῦ τοῖσιν ἐβάλεν αὐτὸν εἰς ταύς κρατῆρας τῆς Αἴτνης.

*) Ionem pro Ioanne Etym. M. p. 755, 24 habet cod. Paris. 2630 v. ἐν Ἰονίᾳ.

- πρὸς Νικολάου 123, 17. 128, 10.
 179, 14. 189, 13.
 Νικολαῖ 134, 29.
 Πανωδηγαῖον 410, 19. 439, 20.
 Πανηγυρικῶν 123, 6. 125, 13 et
 18. 157, 22. 326, 3. 430, 21.
 449, 1.
 Lascaris (Constantinus) 1162.
 Imp. Leo 1101.
 Linus 785, 18.
 Longinus 1894.
 Lucianus 70, 20.
 Lucius Tarrhaeus 652, 26.
 Lupercus v. ἀπαδενδράς. ἐννάν.
 Lycas v. ἄλας.
 Lycophro 1293. v. Βέρονξ.
 Ἀλεξάνδρου 91, 15.
 Lycurgus 275, 4.
 περὶ διοικήσεως 145, 30.
 Lysias 82, 21. 115, 29. 122, 7.
 155, 26. 169, 27. 345, 20. 354,
 33. 359, 13. 366, 4. 401, 22
 et 25. 412, 26 et 28. 416, 21.
 429, 18. 430, 9 et 11. 431, 22.
 442, 7. 463, 17. 467, 32.
 468, 24.
 πρὸς Διοχίτην 132, 23.
 κατ' Αὐτοκράτους 110, 29.
 ὑπὲρ Δεξίου 129, 15 et 18.
 πρὸς Διοχίτην 120, 14. 145, 8.
 κατὰ Διοκλήους 173, 26.
 κατ' Ἐπικράτους 103, 11.
 ἐπιτομῆς 129, 21 et 23.
 ὑπὲρ Ἐρατοσθένους 169, 31.
 176, 27.
 κατ' Ἰωνοκράτους 467, 28.
 κατὰ Καλλίου 95, 25.
 πρὸς Κλεινίαν 84, 8.
 πρὸς Αναίστην 95, 1.
 πρὸς Πανταλλόντι 100, 16.
 κατὰ τῶν σιτοπώλων 77, 15.
 πρὸς Σοφκλέα 109, 3.
 Σωκράτους ἀπολογία 115, 8.
 πρὸς Φιλοκράτην 115, 27.
 Maniaces 1089.
 Menander 17, 26. 89, 29. 96, 1.
 115, 1. 332, 27. 342, 18. 353,
 3. 360, 4. 368, 8. 373, 11. 374,
 8 et 29. 405, 26. 421, 7. 423,
 9. 436, 23. 447, 22. 452, 7.
 454, 7. 457, 19. 461, 32. 462,
 30. 587, 15. 782, 17. 839, 8.
 854, 21. 857, 23. 871, 9. 1175.
 1290. 1294. v. ἄλς. ἐλῶ. χοῦ.
 Μελισσίου 402, 9.
 Ἀφροδισίῳ 376, 5.
 Γεωργῶν v. ἡν.
 Δημιουργῶν 83, 31.
 δις ἐξαπυτῶντι 436, 17.
 Δυσκόλῳ 82, 11.
 Ἐπικλήρῳ 81, 12.
 Ἡρώϊ 1262.
 Θετταλοῖς 420, 1.
 Κακηφάρα 407, 19. 429, 14.
 Καρλῆν 380, 30.
 Καταψευδομένῳ 97, 2.
 Κερκυφάλῳ 323, 23. 358, 11.
 Κυβερνηταῖς 438, 9. 462, 5.
 Λευγαδῆς v. χέλυς.
 Μέθῃ 379, 31.
 Μεσσηνία 411, 12.
 Μισοῦμένῳ 415, 8. 423, 30.
 429, 27.
 Παιδίῳ 436, 15.

- Παλλάνη* 473, 4.
Παρακισσάθηκη 368, 9.
Παρμιφομένη 427, 25.
Περνέτα 1073.
Πόλειμνέοις 105, 20.
Ραπιζομένη 399, 3. 402, 13.
Συναριστώσαις 324, 28. 358, 15.
Τριπιδι 359, 14. (923, 10). *)
Τροβολιμαία 429, 16.
Χαλκίοις 411, 2.
Menecrates 782, 19.
Mercurius Iyrae inventor 752,
 11. *litterarum* 774, 15. 783, 17.
Metagenes
Θουριονέρας 114, 1.
Φιλοθύτη 91, 3. 106, 12.
Metrodorus 731, 6.
Michael Calfates 1089.
Michael Syncellus
Michael Psellus
Minerva litterarum inventrix
 781, 30.
Mnaseas 350, 26. 783, 17. 786, 12.
Multus 1089.
Musaeus litterarum inventor
 783, 11. 786, 6.
Musaeus poeta 1082.
Nepho 1129.
Nicander v. Νάρων. Nicandri
 non esse *Theriaca* 1165.
Nicanor 758, 13. 761, 18. 763, 10.
Nicarchus 381, 30.
Nicochares 348, 20. 349, 8. 382,
 27. 400, 30.
Κινταύρω 89, 5. 327, 25.
Nicolaus 367, 26.
Nic. Rhabda 1129.
Nicomachus 337, 11. 349, 10.
Nicophon 109, 9. 113, 23.
Πατδώρα 89, 15. 115, 10 et 24.
Χειρογύστορι 89, 28. 455, 29.
Nicostratus 342, 18.
Olympiodorus 725, 33
Oppius Maximus 888, 8.
Orion 332, 21.
Orpheus 783, 12. 785, 18.
Orus 857, 5. 1185. 1193. 1288.
 v. *καρύκη. Λύδων.*
Palamedes litterarum inventor
 782, 28. 783, 16. 784, 18.
 786, 11.
Pardus v. Gregorius Pardus.
Parthenius 537, 4. v. *Ελαος.*
Pauli apolypsis 1165.
Peripatetici 729, 23. 868, 16.
 1178.
Petrus
εις τὰ περὶ Ἀντωνίου 149, 3.
εις τὰ τῆς μοναρχίας Κούσαρος
 130, 10.
Phaedo Ζωπίρω 107, 3.
Phavorinus 37, 31.
Pherecrates 13, 30. 42, 25. 340,
 4 et 21. 345, 30. 346, 1. 368,
 22. 369, 1. 372, 31. 373, 29.
 379, 1. 383, 30. 401, 18. 412,
 11. 442, 14. 451, 15. 460, 13.
 473, 8. 475, 14 et 15.

*) Cod. Barocc. 50: *πυγίλις ἡ ἐν τοῖς δικαστηρίοις θύρα, ἀπὸ τοῦ πύγκλου. οὕτω δὲ λέγεται ἡ ἰσοπηγίς (leg. ἡ οἰσοπυγίς). καὶ Μένανδρος ἐν Τριπιδι πυγίλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ ταρχαῶς*

- Ἀργείους 433, 19.
 Αἰτομόλοις 330, 21. 460, 27.
 Γραυσίν 326, 26. 447, 29.
 Δουλοδιδασκάλω 99/23. 113, 5.
 404, 24. 431, 5. 454, 29.
 Ἰανῶ 379, 28. 420, 1.
 Κοριαννοῖς 345, 11. 406, 1. 412,
 2. 418, 24.
 Κραταπάλλοις (Κραπατάλοις
 Porson. Adversar. p. 295)
 86, 18. 89, 30. 399, 32. 418,
 18.
 Μυρμηκανθρώποις 448, 7.
 Πετῶλη 358, 7.
 Pherecydes Athaniensis 1196.
 Philemo 102, 22. 457, 19. 476,
 16. 1196. v. ὄρνυξ.
 Αἰτωλῶ 96, 6.
 Αἰδλητῇ 87, 27.
 Γάλλω 99, 24.
 Γαμοῦντι 92, 16.
 Ἰατρῶ 104, 13.
 Κοινωνοῖς 88, 25.
 Νεμομένοις 436, 7.
 Νόθω 112, 15.
 Παγκρατιάστῃ 112, 5.
 Παιδαγῶ 97, 3.
 Philippiδης 113, 33.
 Ἀδωνιαξίσσαις 86, 12. 104, 27.
 Ἀσανευούσῃ 116, 23.
 Βασανίζομένη 92, 22.
 Κοθόρνοις 100, 1.
 Μαστροπῶ 80, 32.
 Φιλάρχῃ 108, 12.
 Φιλευργιδῇ 112, 31.
 Philistus 428, 2. v. ἄδρυξ.
 Philo 324, 11.
 Philochorus 86, 22. 239, 11.
 377, 29. 381, 14. 398, 12.
 Philonides Κοθόρνοις 83, 17.
 Philoponus 515, 27.
 περὶ προσφθίας 683, 11. 1094.
 1177.
 Philostephanus 1185.
 Philoxenus 887, 19. 1184.
 Philyllius 381, 6.
 Αἰγῇ 83, 18.
 Phoenice Actaeonis F. 782, 19.
 783, 33.
 Phoenices litterarum invento-
 res 774, 18.
 Phoenix Amyntoris F. 744, 18.
 781, 29. 782, 22.
 Phoenix Europae et Pronopi
 F. 782, 24. 783, 34.
 Phoenix locus Ephesi 784, 19.
 Phrynichus com. 116, 26. 368,
 32. 371, 23. 406, 9.
 Κόννῃ 79, 2.
 Μονοτρόπῃ 87, 8. 99, 14. 344,
 31. 447, 26.
 Τραγωδοῖς 464, 6.
 Φοινίσσαις 114, 6.
 Phrynichus grammat. 328, 18.
 334, 27. 351, 11. 362, 19.
 367, 19. 369, 24 et 33. 373,
 8. 401, 13.
 Pindarus 386, 27. 397, 17. 442,
 2. 751, 32. 1183. 1202. 1287.
 Ind. v. ὑπερτα.
 Ἐπινυλοῖς 80, 7.
 Θρήνοις 99, 2.
 Ὀλυμπιονίκαις 79, 3. 90, 23.
 98, 20. 102, 3.

Ἰσχυρίης 80, 8. 339, 29.	346, 2. 373, 21. 451, 18.
Pindarus grammaticus 790, 26.	749, 15.
Pisides 1082.	Ἀδώνιδι 472, 10.
Pisistratus 767, 11.	Ἀφιερούντι 106, 28.
Planudes (Maximus) 1401.	Γρυψίν 360, 6.
Plato com. 63, 28. 73, 26.	Ἑλλάδι 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλάς vocatur Polluci, Suïdae, Andronico (περὶ τῆς ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονοῦχοι, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἑτεροὶ τραγικοί. ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλείστοι γὰρ ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοι εἰσι. κατεξαίρετοι δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἀνωγύμως καλούμενοι ποιηταί, καὶ γνώρισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδεισθαι μέλη, ὥς τὸ τοῦ Πινδάρου καὶ Στρησιγόρου καὶ Ἀνακρέοντος καὶ Ἀλκαίου, Ἀλκαίου, Βαχχυλίδου, Σιμωνίδου, Ἰβύκου, καὶ τὰ τῆς μουσικότητος Σαπφούς. Μονοῦχων δὲ γνώρισμα τὸ μονοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι ὑπόθεσιν οἰκονδητήνα, οἷός ἐστιν ὁ Λυκόφρων τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηγουμένος. Κωμικῶν δὲ ὁ γέλως μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσάγειν καὶ πρὸς ὡπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῖς, Φερεκράτης. ἄλλ' ἢ μὲν κωμῳδία τρῶς ἔχει τὰς διαφορὰς, καὶ ἢ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερῶς ἐλέγχουσα, ἢ ἐπὶ λήμμοι Ἀριστοφάνης, Κρατίνου, Εὐπολῖς· ἢ δὲ μέση τις καὶ αἰνigmatώδης, ἢ ἐπὶ λήμμοι Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, οὐχ ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ἑτεροῦ τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὗ τινος τὰ δράματα τὰδε λέγονται, Γρύπες, Κλειφῶν, Πρέσβεις, Παιδῶν, Σοφιστῶν, Στραμαχία, Σκευαί, Ἀδωνίς, Ἀφίρων, Αὐταλδος, Ἑλλάς, Ἑστιά, Εὐρώπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Αἰώς, Αἰώνες, Μύρμηκες, Μέτοικοι, Μεγέλως, Μαρμαρίνουθος, Ξάνται, Νίκαι, Νύξ μακρά, Πέλοπιδος, Περιάλγος, Ποιητής, Σύνραξ, Τετράβολος· ἢ δὲ νέα μὴδ' ὅλως αἰνigmatώδης, πλὴν ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἢ ἐπὶ λήμμοι Μέανδρος καὶ παρὰ Ρωμαῖοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. ζητῆται δὲ προτάσει καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀνατροπῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέντε σκηνὰς διαιρεῖ τὸ δράμα. Πλάυτος περισχὴν ποιῇ τῆς αὐτοῦ κωμῳδίας, Τερέντιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα οἶκτοι καὶ συμφοραί, οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τραγῳδίας ὁ χορὸς αἰετὸς νοθεύει ἡθικῶς ἐπιφέρει, ὥς ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον σπῶνται, ἐντοτε δὲ καὶ νοθεύει. Ποιηταὶ δὲ ἀπροσδιόριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσι, οὓς τινες ταῦτα χαρακτηρεῖ τὰ τέσσαρα, μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικός, ἱστορία ἥτοι παλαιὰ ἀφήγησις, καὶ ποιὰ λέξις ἥτοι ἡρωϊκή καὶ ἀξιοματικὴ καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ ἁρμόζουσα, ἀλλ' οὐ κατετρίμμενὴ καὶ χθαμαλή· μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἀλληγορικός μῦθος ὁ χαρακτηριζὼν τοὺς κυρίως ποιητάς. γεγόναισι τοίνυν πάντων τούτων ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὁμηρὸς δὲ πολὺς, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Πανύσσας, Πέλοπιδος, ὁ Καμειρενὺς καὶ Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν λέγειν· μακρὸν γὰρ ἂν εἴη καὶ ὀχληρόν.

Ἑορταῖς 102, 1.

Εὐρώπῃ 42, 5.

Κλειοφῶντι 9, 10. 79, 20. 418, 27.

Λατῶ 96, 24. 100, 26.

Λάκωδι 105, 10.

Νυκτὶ μακροῦ 384, 10.

Παισάνδρῳ 57, 33. 368, 17.

Ποιητῇ 106, 30. 116, 22 et 24.

Σοφισταῖς 79, 30. 89, 26. 103, 8.

Συμμαχίᾳ 104, 8.

Τριεβόλῳ 447, 27.

Φάωνι 459, 15.

Plato philosophus 6, 14. 7, 13.

27, 14. 31, 18. 56, 10. 100, 8.

210, 15. 322, 6. 329, 31. 334,

20, 335, 21. 336, 28 et 30. 350,

12. 362, 26. 363, 2. 368, 5 et

33. 374, 20. 378, 32. 380, 5,

383, 10. 385, 17, 399, 14. 400,

28. 401, 25. 408, 10 et 11.

412, 27. 420, 26. 427, 31. 429,

12. 434, 13. 441, 20. 446, 5 et

15. 449, 1. 470, 10. 475, 18.

659, 18. 666, 20. Ind. v. ἡ.

σεφθεῖσα.

Ἀπολογία 407, 29.

Γοργίᾳ 77, 13. 78, 22. 84, 5.

90, 14. 100, 7 et 9. 104, 6. 114,

33. 115, 30. 116, 29. 128, 23.

664, 7.

ἐπιστολαῖς 334, 29.

Εὐθυδήμῳ 84, 5.

Θεανήτῳ 77, 1. 78, 12. 79, 24.

81, 32. 98, 21. 100, 14. 108,

20, 110, 11.

Ἀνσίδι 447, 16. 454, 31.

Νόμοις 14, 32. 340, 41. 350,

6. 425, 1. 448, 25.

ζ. 343, 6. 369, 2. 371, 20.

ζ. 44, 7.

α. 144, 30.

Πολιτείᾳ 82, 11. 94, 19 et 30.

110, 19. 111, 16. 116, 9 et 25.

334, 8 et 28. 456, 29.

α. 78, 13. 79, 7. 106, 17.

111, 30.

β. 27, 28. 31, 19. 77, 9. 78,

10. 79, 7. 99, 9. 100, 10.

γ. 78, 17 et 23. 80, 31. 82, 2.

88, 19. 93, 23. 99, 13. 107, 26.

δ. 81, 29. 91, 28. 94, 28. 98,

23 et 29. 100, 20. 102, 25.

110, 7.

ε. 94, 17. 111, 1.

ς. 87, 22. 90, 27. 92, 10. 94,

29. 97, 28. 98, 30. 368, 27.

Πολιτικῷ 362, 2. 400, 3. 422,

17. 467, 21.

Πρωταγόρᾳ 335, 7.

Συμποσίῳ 346, 15 et 23. 407, 29.

Τιμαίῳ 348, 29. 405, 26. 417, 17.

Φαίδρῳ 26, 13. 79, 28. 80, 20. 88,

22. 90, 10 et 11 et 22. 93, 30.

101, 2. 107, 29. 110, 28. 113, 31.

116, 17. 326, 28. 462, 9. 785, 32.

Φαίδωνι 23, 13. 94, 6. 99, 27.

343, 4. 344, 19. 352, 24,

367, 30.

Φιλήβῳ 231, 28.

Χαρμίδῃ 341, 15.

Polyaenus *Μέμνονι* 129, 31,

130, 1.

Polemo v. Procop. Gaz. not.

Polymachus v. Aridices.

Porphyrinus 125, 22.

ἐν Κρατύλῳ v. ἐπιστήμη.

- Posidippus** 104, 19. 350, 21.
 424, 26. 462, 32.
Μεταφερομένοις 102, 32.
Φιλοπάτορι 93, 19.
Posidonius ἐν τῷ περὶ συνδέσμων
 480, 10 et 25.
Praxiphanes 348, 15.
Proclus in Cratylum 1163.
Procopius Caesarensis 133, 14.
 1082.
Procopius Gazaens 1082. *)
μονωδία Ἀντιοχείας 125, 26.
 153, 21.
εἰς τὸν σωφρόνως ἄρχοντα 139,
 22.
περὶ ἡμερας 143, 24.
εἰς τὸν γάμον Μελετίου 169, 6.
εἰς τὸ ῥόδον 146, 26.
ἐπιταφίῳ Σιλαμινίου 133, 12.
 135, 13.
Theodorus Prodrōmus s. Pto-
 choprodromus 1082. 1137,
 ubi quae memorantur ἐρω-
 τήματα, sunt etiam in Vatic.
 1403, chart., form. quadr.,
 fol. 278.
Prometheus litterarum inven-
 tor 781, 28. 783, 15. 784, 19.
Pronapides 783, 24. 786, 17.
Psellus 1082. v. Michael.
- Ptolemaeus** ὁ ἀναλογητικός 508,
 6.
Ptolemaeus Peripateticus 730,
 22.
Pythagoras 784, 14. 789, 9.
Pythodorus 783, 6. 786, 4.
Rhabda v. Nicolaus.
Rhianus 1182.
Rhintho 1176. 1194.
Romanus carere duali 1184.
Romanus gramm. 1177bis. 1201.
 — **Imperator** 1089.
Sappho 34, 2. 370, 15. 490, 6.
 596, 14. Ind. v. πίνδυν.
 ἄμαξυς.
 β. 108, 22.
Seleucus 224, 13. 608, 17.
Sergius 1288.
Seth 1169.
Simo sutor 728, 8.
Simonides 780, 31. 781, 2. 782,
 27. v. νήστης. τριγλώχην.
 β. 105, 3.
πεντάθλοις 377, 27.
Simonides Rhodius 1182.
Sisyphus litterarum inventor
 784, 18.
Solon 727, 27.
Νόμοις 85, 1. 86, 22. 242, 20.
 340, 15. 401, 23. 428, 10.

*) ὁ γράφων μὲν, μὴ περὶ τὴν κρῆσιν δὲ πραγματευόμενος ἐν
 πτερῷ, φαίη τις ἂν, καὶ ὁφθαλμῷ ἐναβρύνεται, καὶ τοὺς τῶν ἑαυτοῦ
 πονημάτων πτώμασιν ἤττον ἐφιστάνει, ὥσπερ ὁ Πολύμων καὶ ὁ
 Δοσιάσιος καὶ ὁ τῆς Γύλης Προκοπίος, ἀκαίρως μὲν καὶ κατακορῶς
 χρώμενος ταῖς τροπαῖς καὶ ἐπιθέτοις ἐν τοῖς λόγοις, ὑπερατιτικῶν
 δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς. τοιγαροῦν ἐν τοῖς μὲν ὥς ἐπὶ πᾶν ὑσα-
 φής ἐστιν, εἰ καὶ γλυκὺς, ἐν δὲ τοῖς ἐπόψυχρος καὶ ἀγῆς. Νο. Si-
 celiota εἰς τὰς ιδέας.

- Sopater 146, 1.
 Nicolaus Sophianus 1080 ima.
 Sophocles 13, 33. 14, 20. 15, 11.
 18, 3 et 4. 21, 27. 28, 28. 35,
 3. 39, 31. 68, 4. 128, 27. 144,
 24. 229, 1. 323, 16. 325, 22.
 332, 4. 336, 6 et 7. 338, 15.
 339, 9. 340, 20 et 26. 342, 22.
 343, 11. 344, 28. 345, 13. 347,
 25 et 30. 348, 17 et 26. 352,
 17. 353, 4 et 6. 358, 28. 360,
 18. 361, 2 et 23. 362, 21. 363,
 2. 366, 29. 367, 15 et 21 et 32.
 369, 6 et 13. 372, 12 et 14.
 373, 1 et 7 et 13 et 15. 376,
 31 et 32. 383, 4 et 11 et 31.
 385, 16. 407, 12. 412, 19.
 413, 13. 414, 3. 420, 6. 426,
 18. 432, 7. 439, 11. 446, 6.
 447, 5. 450, 26. 459, 31. 467,
 15 et 28 et 31. 470, 13. 472,
 13. 476, 1. 746, 3. 1050. 1195.
 Ind. v. δόρει. εὐνοίχους. Λά-
 δων. σιφθείσα.
 Ἀδάμαντι 106, 33. Ind. v.
 ἀγύναις.
 Ἀλαντι Λοκρῶ 97, 4.
 Ἀλαντι μυστιγοφόρῳ 111, 25.
 Ἀλμαλωτίσιν 447, 8. v. Μύνης.
 Ἀλεξάνδρῳ 107, 25. 108, 31.
 Ἀντιγόνῳ 74, 3.
 Ἀχιλλέως ἱεραστῆς 1267.
 Ἀνανή 85, 18. 90, 31. 97, 31.
 Διονυσ. Σατυρικῶ 385, 20.
 Ἐριδι 108, 9.
 Ἐρμιόνη 87, 25.
 Ἡλέκτρα 356, 20.
 Θαμύρει 105, 27.
 Θυέστη 94, 8.
 Ἰνύχῳ 84, 18. 442, 3. 1169.
 Κολχίοισιν 404, 19.
 Μενελάῳ 435, 25.
 Μούσαις 83, 22.
 Νόμῳ Σατυρικῶ 446, 12.
 Ὀδυσσεὶ Ἀκανθοπλήγῃ 872, 19.
 Οἰδίποδι τυράννῳ 144, 22.
 Πηλεῖ 106, 13. 107, 30.
 Ποιμέσιν 84, 10.
 Τριπτολέμῳ 91, 1. 97, 33.
 Τυροῖ 89, 19. 98, 11.
 Φαλαξιν 82, 32. 83, 21.
 Φθιώτισιν 128, 3.
 Φρῆξ 82, 23.
 Sophron 93, 25. 351, 22. 428,
 23. 452, 30. 567, 10. *)
 Προμηθεῖ 85, 24.
 Sotades Ἐγκλειομένοις 102, 28.
 Stephanus ὁ τὰ ἑθνικὰ γράφας
 1201.
 λεξικόν 1094.
 in Aristotelis Rhetoricam
 scholia 1089.
 Stesichorus 444, 23. 786, 11.
 945, 26. v. μεσόνυξ.
 ἐν δευτέρῳ Ὁρεστέας 783, 16.
 Stoici 480, 6. 484, 14. 518, 7.
 519, 20. 649, 31. 667, 15.
 668, 2. 721, 25. 842, 19. 862,
 7. 891, 11. 1168. 1179.
 Strattis 22, 21. 85, 9. 421, 14.

*) Etym. M. p. 490, 11 post λέγον adde e cod. Barocc.
 50. ἵστι καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν Ἀκαιοτάλῃς.

- Ἰριγέροντι 83, 27.
 Μακεδόσιν 108, 29.
 Sudario 748, 18.
 Symmachus 224, 13.
 Syncellus v. Michael.
 Tarasius 1068.
 Teleclides 107, 18. 371, 32. 403, 4. 415, 26. 418, 29.
 Ἀμφικτύοσιν 464, 30.
 Ἡσιόδῳ 91, 4. 110, 25.
 Terentius 1461.
 Theocritus 64, 16. 856, 23. 1198, 1208. Ind. v. τεττιξ. τήλωθιν.
 Theodoreus 1094.
 Theodorus Nicaeensis] καὶ τις λαχὺν τῇ φύσει, σφάλλεται μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῆς, εἰς ἃ μὴ θέμις ἀποφερόμενός τε καὶ ἀλαυνόμενος, ὡς ἔκπας δυσήνιος τὸν χαλινὸν ἐνθακῶν, ὡς ὁ Μελετήνης Θεοδόσιος καὶ ὁ Νικαίας Θεόδωρος καὶ τῶν κατ' ἡμᾶς οὐκ ὀλίγοι. Io. Sicel. πρὸς τὰς ἰδέας.
 Theodorus Prodromus v. Prodromus.
 Theodosii ἐρωτήματα 1088, κανόνες ἱερῶν 1097.
 Theodosius Meliten. v. Theodor. Nic.
 Theogenes 729, 22.
 Theognostus ἐν τῇ ὁρθογραφίᾳ 367, 8. 1101.
 Theologi apocalypsis 1165.
 Theon ἐν ὑπομνήσεσι v. Heraclides.
 Theophilus ἐν τοῖς Ἀποδήμοις 724, 26.
 Theophrastus περὶ εὐδαμονίας 104, 31.
 περὶ νόμων 443, 26.
 ζ. φυτῶν 370, 28.
 Theophylacti Simocattae epistolae 1089.
 Theopompus com. 362, 29. 385, 15. 399, 20. 401, 16. 403, 25. 444, 26. 468, 8.
 Θηοῦ 83, 6. 323, 29.
 Καπηλίσιν 461, 19.
 Πηνελόπη 328, 28.
 Theopompus hist. 104, 15. 215, 1. 361, 6. 465, 7.
 ἐπιτομῇ Ἡροδότου 80, 27. 104, 16. 115, 18.
 Φιλιππικοῖς 86, 16. 107, 4.
 Thomae evangelium 1165.
 Thucydides 17, 4. 35, 31. 41, 18. 57, 16. 91, 8. 92, 24. 95, 18 et 19. 107, 11. 114, 19. 159, 25 et 30. 169, 13 et 17. 215, 1. 334, 30. 342, 20. 346, 14. 363, 5 et 8. 367, 24. 378, 14. 394, 9. 399, 17 et 21. 403, 6. 406, 20. 419, 19 et 27. 421, 1. 423, 27. 430, 23. 434, 23. 437, 29. 443, 33. 465, 5. 469, 19. 678, 21. 733, 21. 734, 7. Ind. v. ἔτος.
 α. 82, 24. 83, 5. 90, 17 et 25. 93, 9 et 28. 96, 15. 101, 11. 147, 32. 152, 14. 158, 30. 162, 8 et 11. 164, 30. 169, 19. 178, 13 et 20. 440, 10. 463, 6.
 β. 82, 33. 125, 30. 164, 12. 169, 14. 178, 10.

- γ. 78, 13. 90, 9 et 11. 91, 28.
 95, 5. 98, 24. 100, 7. 107, 12.
 , 109, 8. 111, 29. 143, 31. 407,
 13. 413, 10.
 δ. 77, 11. 99, 7. 102, 18. 105,
 1. 107, 21 et 26. 109, 4. 112,
 12. 113, 17. 114, 21. 126, 1.
 144, 1. 153, 80. 173, 17 et 19.
 223, 26. 400, 5. 407, 13 et 22.
 ε. 107, 14.
 ς. 82, 28. 89, 1. 110, 3. 173,
 22. 176, 8. 400, 8.
 ζ. 78, 16. 110, 20 et 21. 135,
 20. 169, 20. 173, 24. 178, 22.
 η. 98, 23. 104, 20.
 Timarchus Rhodius 442, 33.
 Timostratus 90, 1.
 Τσώνω 81, 1.
 Τυρτ 89, 23.
 Τυρτακάθη 98, 4.
 Φιλοδευπότη 85, 12.
 Tryphiodorus 1082.
 Trypho 486, 6. 490, 9. 491, 13.
 494, 14 et 28. 497, 30. 498,
 27. 501, 15, et 23. 503, 26.
 504, 29. 506, 19. 507, 13. 509,
 14. 514, 2. 515, 5 et 31. 523,
 13. 525, 10. 554, 24. 560, 22.
 563, 11. 569, 17. 572, 14.
 574, 15. 578, 28. 585, 17.
 611, 4. 849, 4.
 περί επιδόρημάτων 496, 18. 548,
 1. 556, 30.
 περί συνδέσμων 496, 20.
 Tyrannio 668, 8.
 Tyrtæus 734, 14.
 Tzelzes περί αὐθιγόντων
 1089.
 Xenocrates 664, 1. 728, 4.
 Xenophon 26, 5. 31, 33. 225,
 10. 230, 15. 324, 4 et 32. 329,
 15. 333, 14 et 19. 336, 5. 337,
 27. 344, 5 et 6. 353, 6. 364,
 15. 367, 28. 369, 21. 372,
 21. 400, 13 et 24 et 27 et 29.
 401, 25. 414, 31. 419, 21. 420,
 8 et 29 et 30. 1195.
 Αναβάσει 77, 1. 92, 3. 405, 32.
 δ. 96, 27.
 Απομνημονεύμασιν 80, 6. 83,
 33. 373, 10.
 α. 95, 10.
 γ. 79, 26. 92, 27. 467, 13.
 δ. 101, 11.
 Ίερωι 529, 21.
 Ιστοριῶν η. 449, 8.
 Οικονομικῇ 345, 6.
 Παιδεία 144, 29.
 Συμποσίῳ 79, 23. 82, 27. 84,
 7. 101, 28. 103, 33. 106, 19.
 112, 2.
 Zeno 663, 16.
 Zenodotus 768, 2.
 Zoe 1089.
 Zonæus 1451.

DO NOT CIRCULATE

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 02803 0156

